ANUL XXV. — No. 1 IANUARIE 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

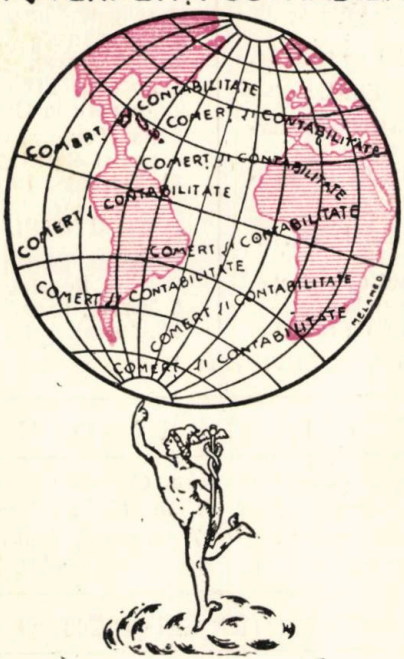

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

39241.

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţii Creditul Industrial. Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi. Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei. M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXV. — No. 1 IANUARIE 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ **APARE LUNAR** Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Redacţia: Un an nou 1
N. Butculescu: Apel 3
Dr. V. M. Ioachim: Un fapt şi o constatare 5
Conatantin Igrişan: Contabilitatea unei Administraţii Financiare de Incasări şi Plăţi 8
M. Şipoş: Fonduri de reînoire 15
G. C. Ionescu: Amortizarea concesiunilor 30
C. N. Brătescu: Compensarea plusurilor de impoz. prin însăşi-„Rol" 34
*** Recenzii 36
*** Jurisprudenţe, etc. 38

UN AN NOU

Cu acest număr începem un an nou de muncă şi speranţe, adăogând încă o verigă la lanţul ce ne leagă de activitatea şi străduinţele către mai bine a înaintaşilor noştri.

In tot timpul apariţiei acestei Reviste, toţi cei ce s'au strâns în jurul acestei publicaţii am avut drept îndemn şi călăuză entuziasmul şi programul cu care au pornit la drum fondatorii primei Reviste de acest gen în România, care a rămas până azi singurul organ de publicitate pentru promovarea ştiinţei şi technicei contabile.

Am căutat şi în anul trecut să accentuăm acest caracter al Revistei, în care scop am făcut apel la toţi colegii, care prin pregătirea şi ocupaţia lor, pot aduce contribuţii pe tărâmul profesiunei contabile. Am lăsat mai mult pe seama altor organe de specialitate tratarea problemelor cu caracter exclusiv economic sau comercial, de care noi ne-am ocupat mai puţin ca în trecut.

Dorinţa noastră vie este ca problemele contabile să fie scoase din empirismul din trecut şi tratate cu aceeaşi grijă şi după aceleaşi metode, ca şi problemele ce se pun în alte discipline.

Constatăm cu satisfacţie că cercul colaboratorilor noştri se lărgeşte şi în special reprezentanţii Corpului Didactic, la care am făcut apel, au răspuns chemării noastre.

Noi înţelegem ca tot ce priveşte profesiunea noastră, să nu rămână închis între pereţii unei şcoli ori ale unui birou de lucru, ci să se împărtăşească toţi de fructul muncii individuale, pentrucă numai din această încadrare a sforţărilor individuale în efortul colectiv, iese progresul.

Cu cât vom fi mai mult ajutaţi la această direcţie, cu atât vom fi în măsură să aducem noui şi preţioase înbunătăţiri Revistei.

Cu această ocazie, ne adresăm şi abonaţilor noştri, pe care îi rugăm să nu considere abonamentul ca obligaţie materială impusă de legea şi Regulamentul Corpului, ci ca o datorie profesională, pentru a se ţine în curent cu problemele contabile de actualitate şi cu realizările technicei şi ştiinţei contabile, precum şi cu tot ceeace frământă profesiunea noastră.

Dacă abonamentul se plăteşte cu regularitate, iar Revista este aruncată într'un colţ, obiectivul, pentru care cei din jurul Revistei luptă, tot nu este atins.

Colaboratori şi cititori, îmbrăţişaţi cu toată căldura Revista noastră şi faceţi din ea cea mai strălucită tribună de manifestare a profesiunei.

Iată urarea ce o facem cu venirea noului an.

REDACŢIA

Arătaţi înaintaşilor voştri că aţi ştiut să trageţi profit din sfaturile şi lucrările lor şi încredinţaţi publicitatea reclamelor, precum şi a bilanţului întreprinderii unde lucraţi, la

REVISTA GENERALA DE COMERŢ ŞI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă şi apără interesele noastre.

APEL

Luna aceasta vor fi în toată ţara (la 26 Ianuarie, iar la Bucureşti la 2 Februarie), noui alegeri de consilieri şi censori ai secţiunilor Corpului nostru.

La alegerile de acum doui ani, nu mă găseam în ţară, când s'au făcut alegerile la Ilfov. Atunci nu am putut să fac un serios apel la unirea tuturor elementelor sănătoase, spre a se evita un spectacol trist, în ceeace priveşte aceste alegeri. Dela modul cum ele au decurs au ieşit nemulţumiri, un spirit dubios şi un proces contra acestor alegeri, ce s'a terminat abia luna trecută, prin obţinerea unei sentinţe la Curtea de apel secţia I Buc., care a stabilit, odată pentru totdeauna triumful legei de contabili şi experţi-contabili, întocmită cu atâta dărnicie şi grije de către marele nostru coleg, Gr. L. Trancu-Iaşi, deşi însăşi un coleg, profesorul Ţenov, a luptat cu disperare, pentru distrugerea operei lui Trancu-Iaşi.

Spre a putea înlătura nemulţumiri noi şi la alegerile din acest an, pentru Corpul nostru, care în fond este un corp select şi unitar, am crezut necesar să convoc la consfătuiri în două rânduri la sediul Corpului absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ, elementele cele mai autorizate din diferite grupări: A. L. A. C. I., Superiorişti, Seralişti, practicieni, etc., propunându-le să se întocmească o listă unică sau cel mult două liste de candidaţi, de ales la secţia Ilfov.

Am căutat să conving pe cei veniţi la consfătuiri, — şi sper că i-am convins, — afară de un răsvrătit, că nu ne-ar sta bine nouă, elemente de ordine şi cu tradiţia disciplinei în simţiri, să dăm Corpul într'un trist spectacol, prin repetarea scenelor din anul 1934. Am mai susţinut cu tărie, că deşi absolvenţii şcoalelor comerciale superioare, secundaţi de seralişti au creiat, susţinut şi condus Corpul cu mari sacrificii, totuşi, de aci încolo, se cuvine ca licenţiaţii academiilor de înalte ştiinţe comerciale şi industriale, să aibă un număr mai mare de reprezentanţi în conducerea secţiunilor, viitorul fiind al lor şi ca cultură şi ca număr.

Regret mult că un număr, de altfel foarte restrâns de elemente, cari s'au comportat detestabil şi în congresele noastre din Cernăuţi şi Timişoara, pe motiv că trecutul bazat pe cultură şi

pe muncă asiduă nu mai înseamnă nimic şi că viitorul trebue să fie al celor gălăgioşi, nu al celor cu o pregătire teoretică şi practică cât mai îngrijită, regret, zic, că aceştia nu încetează nici astăzi cu sistemul de a combate organizaţia admirabilă şi unică în Europa a Corpului, după cum s'a recunoscut de 3—4 ori şi în Congresele internaţionale ale experţilor contabili.

Asemenea elemente, care nu pot face decât rău celor ce i-au ales, trebuie înlăturate cu orice chip.

Fac deci, un apel călduros la toţi membrii Corpului din întreaga ţară, şi în special la aceia din secţia Ilfov, să nu lipsească în ziua alegerilor dela vot, căutând menţinerea sus a prestigiului instituţiunei noastre şi unindu-şi silinţele să dea sufragiul lor listelor întocmite prin bună înţelegere, între elementele reprezentând toate sursele de provenienţă a colegilor din Corp. Cei răi şi răsleţi trebuie înlăturaţi, căci ei nu pot aduce decât vrajbă şi compromiterea Corpului.

N. BUTCULESCU
Decan

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN ȚARA

BUCUREȘTI

str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Un fapt şi o constatare

De pe urma alegerilor din Ianuarie 1934, Corpul s'a ales cu un proces, provocat de o contestaţie a doi membri, cari au căzut.

Această contestaţie a fost adresată Consiliului Superior al Corpului. Contestatorii arătau că rău au fost proclamaţi aleşi candidaţii pe baza majorităţii relative, în loc de majoritatea absolută, cum prevede Regulamentul legii pentru deciziunile adunărei şi cum prevede legea persoanelor juridice.

Consiliul Superior al Corpului a respins contestaţia, pentru următoarele consideraţiuni consemnate în procesul-verbal al şedinţei plenare dela 12 Februarie 1934:

„Având în vedere contestaţia d-lui G. Grigorescu şi Gh. Celif înregistrată la No. 62 şi 63 privind rezultatul alegerilor dela Corpul contabililor secţia Ilfov, contestaţie motivată pe consideraţiunea că d-nii: Aureliu Marinescu, Cezar Miron, Ştefan Georgescu, N. Caraianu, L. Luceanu, Max Elman şi G. Friedler, precum şi censorii declaraţi aleşi de biroul electoral, n'au întrunit majoritatea absolută a voturilor exprimate.

Având în vedere că art. 13 din legea Corpului vorbeşte de majoritatea voturilor exprimate, iar nu de jumătate plus unul, care constitue o majoritate specială s. a. *majoritatea absolută*, având în vedere că acolo unde legea a înţeles că alegerea să se facă pe baza majorităţii absolute a prevăzut expres în lege (art. 39 din legea persoanelor juridice). Art. 35 din regulamentul legii, care vorbeşte de majoritatea absolută, nu se referă la rezultatul votului, ci la hotărâri ce se iau în adunarea, căreia i se supune spre aprobare şi descărcarea gestiunei Consiliului şi proectul de budget şi că în orice caz o dispoziţie de regulament nu poate adăuga la lege.

Având în vedere că, dacă legiuitorul ar fi înţeles prin majoritate jumătate plus unul, adică majoritatea absolută, ar fi prevăzut ce se întâmplă dacă nu se întruneşte această majoritate.

Având în vedere că dela creiarea Corpului şi până acum totdeauna s'a proclamat aleşi cei ce au întrunit cele mai multe voturi, fără a se ţine seamă dacă au întrunit sau nu majoritatea absolută.

Pentru aceste motive Consiliul superior al Corpului, respinge contestaţia d-lor Grigorescu şi Celif.

O discuțiune s'a făcut în jurul competinței Consiliului Superior de a judeca asemenea contestații, întrucât legea Corpului nu prevede nimic în această privință.

In această chestiune s'a dat de câteva tribunale din țară (Bălți, Râmnicul-Sărat) deciziuni în sensul că prin analogie cu legea Camerelor profesionale, Consiliul Superior al Corpului este competinte a judeca aceste contestații.

Aceste deciziuni consfințeau autonomia Corpului și importanța organului superior de conducere.

Ei bine, unii colegi pe care îi interesa mai mult chestiunea lor personală, decât autoritatea Corpului, n'au voit să recunoască acest drept Cousiliului Superior și au făcut acțiunea în contestație și la instanțele obișnuite.

Deși există un principiu elementar de drept că nu se pot sesiza în acelaș timp două instanțe, totuși Tribunalul a reținut contestația și a judecat-o.

Aci, colegii contestatori, apărați de colegul nostru d-l Ștefan Țenov, Președintele Asociației Experților Contabili, nu s'a mărginit să susțină, în cadrul legei Corpului, că alegerea se face cu majoritate absolută, iar nu cu majoritate relativă, ci au căutat să demonstreze că legea Corpului din 1921 nu mai are nici o valoare, întrucât toate persoanele juridice sunt reglementate de legea persoanelor juridice Mârzescu din 1922.

In sprijinul acestei argumentări, au adus faptul că însuși conducerea Secției Ilfov pe vremuri s'a înscris în registrul persoanelor juridice, conf. legei Mârzescu.

S'a făcut într'adevăr, această enormă și neiertată greșeală de fostul consilier al Corpului, d-l I. Gh. Iliescu, cu toate că organul superior i-a atras atenția că instituția Corpului, având dreptul de a conferi anume titluri apărate de o lege specială, nu intră în categoria persoanelor juridice de drept privat și deci nu i se aplică legea Mârzescu.

Nici o altă secție din țară nu a făcut această grosolană eroare, care a înlesnit contestatorilor să prezinte organizația Corpului sub o lumină falșă în fața primei instanțe.

Prima instanță, a dat o hotărâre, care în rezumat nu lămurea problema, anulând pur și simplu alegerea, spre a se face o nouă alegere, „în conformitate cu legea". Despre care lege este vorba, nu se spune în decizie.

Secțiunea a făcut apel și a angajat de astă dată și pe distin-

sul jurisconsult, d-l Prof. Anibal Teodorescu, alături de care a pledat și d-l C. Vicol.

D-l Anibal Teodorescu ca și d-l Vicol a făcut o luminoasă expunere a caracterului instituției Corpului, arătând cu argumente din doctrina și din însăși organizarea și funcțiunea Corpului, că este vorba de o lege care reglementează exercițiul unei funcțiuni, pe baza de studii și că aplicarea legei s'a încredințat unui organism creiat pe baza acestei legi, având deci caracterul unei persoane juridice de drept public, așa cum sunt Camerele profesionale, Barourile avocaților, etc.

In fața acestei pledoarii, care ridica prestigiul Corpului, și țintea să situeze Corpul în rândul instituțiilor care dețin o parte din puterea publică, un coleg al nostru, care a pregătit atâtea serii de elevi în respectul disciplinei contabile, a căutat să convingă Curtea că niște simpli țiitori de registre nu se puteau bucura de această mare favoare din partea legiuitorului, că deci Corpul este o asociațiune particulară ca oricare alta și prin urmare stă sub regimul legii persoanele juridice, care, fiind votată în 1922, a abrogat legea Corpului din 1921.

Iată pusă în discuție, în fața instanțelor, însăși existența legei pentru care au luptat atâția reprezentanți distinși ai profesiunei noastre, timp de câteva decenii, printre care, într'o măsură oricât de mică, trebuie să prenumărăm chiar pe D-l Ștefan Țenov, apărătorul contestatorilor.

Mărturisesc că am simțit o mare durere, când am văzut că dintr'o chestiune măruntă, de persoane, s'a putut ajunge atât de departe, renegând un întreg trecut de muncă și credință în ridicarea tot mai sus a profesiunei noastre.

Curtea de Apel, Secția I, de sub președinția d-lui Possa, examinând cu toată atențiunea problema, a casat la 19 Dec. 1935, hotărârea primei instanțe, confirmând deci soluția pe care a dat-o contestației, încă dela început, Consiliul Superior al Corpului.

Ar fi de dorit ca cel puțin acum să se înceteze acțiunile, care, pornind din mărunte și deșarte ambiții personale, pot nărui înfăptuiri obținute cu atâta trudă, care oricât de imperfecte ar fi, înseamnă, totuși, un pas înainte în organizarea profesională.

Dr. V. M. IOACHIM

Contabilitatea unei Administrații Financiare de Incasări și Plăți

II.

In articolul nostru precedent, am descris în linii mari, organizarea administrativă interioară a unei Administrații de Incasări și Plăți, în cele 3 Secții (denumirea veche de serviciu reprezintă însăși unitatea serviciului, deci a fost înlocuită) cu împărțirea în 2 birouri a Secției Cassieriei, cu atribuțiunile acesteia și documentele ce utilizează. Deastădată, vom descrie organizarea, subîmpărțirea în birouri cu atribuțiunile fiecăruia și documentele utilizate de către Secția Contabilității, conform cu Legea deja enunțată cum și Instrucțiunile de Serviciu date în acest scop de către onor M. F. (A se vedea Cod Gen. a Finanțelor Publice pag. 1148)

Secția Contabilității se divide în 4 mari birouri principale: 1. al Verificărilor și Contului de Gestiuue; 2. al Veniturilor 3. al Cheltuelilor; și 4 al Caselor Speciale. Noi însă, considerând de foarte mare importanță evidența precisă a tuturor debitelor, vom anunța și un al 5-lea birou, cel al Debitelor de tot felul, care în actuala organizare figurează ca o anexă, d'abia vizibilă pe lângă un alt birou, ce nici nu este încadrat măcar pe lângă Secția Contabilității, ci pe lângă cea Administrativă.

Inarmați cu aceste cunoștințe, vom putea descrie atribuțiunile principale ale acestor birouri efective și permanente, așa după cum ele se prezintă la Administrația unde activăm, încât dacă la alte Administrații vor fi unele deosebiri, faptul nu ne împiedică de a afirma că în genere prezentăm contabilitatea tipică a unei Administrații de încasări și plăți.

Reamintim, că Secția cassieriei, după ce închide operațiunile sale zilnice, predă pentru operare mai departe în scripte, Secției Contabilității, toate documentele și actele referitoare la încasări și la plăți, iar aceasta prin biroul verificărilor, procedează la revizuirea și confruntarea operațiunilor scriptice cu actele prezentate îndreptând eventualele greșeli și comunicându-le imediat cu Secția casieriei pentru corectare, încât dacă funcționarii sunt conștiincioși, erorile sunt excluse.

Cunoscând aceste amănunte, pe care le-am crezut necesare spre o mai adâncă cunoaștere a ansamblului de operațiuni ce obțin la această Secție, vom trece acum la descrierea principalelor atribuțiuni pe care sunt chemate a le îndeplini cele 5 Birouri ce am enumărat.

a) Biuroul Veniturilor

Primește declarațiile de vărsare și copiile recipiselor eliberate (se întocmesc în 3 exemplare) pentru încasările făcute venit la Tezaur; le clasează pe articole și grupe de impozit, după ce acestea au fost confruntate între ele și le înregistrează zilnic în Foile de Incasări, de culoare albastră. Aceste foi se întocmesc în 4 exemplare; pentru Administrație-control, pentru Curtea de Conturi, pentru Contab. Generală a Statului din M. F. și pentru Ministerul respectiv căruia i s'a făcut venit. Incasările din debite constatate sunt trecute în coloană separată de celelalte încasări zise fără debit. Fiecare articol bugetar își are Foaia lui, iar la finele lunei, fiecare articol este totalizat aparte și împreună cu precedentul reportat, avea totalul încasat pe articole, cu sau fără debit. Incasările pe articole sunt totalizate și pe grupe de impozite în Foi aparte și pentru exactitatea operațiunilor, aceste totaluri se confruntă cu Foile lunare de recapitulație zilnică a Jurnalelor de Cassă, A, B, și C.

Acest biurou expediază Ministerelor respective; copia recipiselor foile încasărilor pe articole bugetare și borderou nominal despre încasările cu debite; Contabilității Generale a Statului din M. F., Foile de încasări a tuturor veniturilor bugetare și extrabugetare, toate declarațiile de vărsare în original atât ale plătitorilor; particulari autorități cât și cele ale Percepțiilor de Circ. (acestea însoțite și de declarații pentru plata cu bonuri și debitelor contribuabililor), Ordinele de compensare, dacă este cazul și Foile ce reprezintă încasări făcute în baza Acreditivelor ; Inaltei Curți de Conturi, toate foile ce reprezintă toate încasările; bugetare, extrabugetare și din Acreditive.

De acest birou depind birourile auxiliare ale amănuntelor; Directe, Indirecte-Timbru nominal și cifric și cel al Ministerelor nominal și cifric, toate conduse pe Circ. de Percepere și pe comune pentru a cunoaște atât încasările totale cât și debitele ce au fost creiate pentru fiecare comună aparte în decursul unui an.

b) **Biroul Cheltuelilor**: primeşte Avizele Ordonanţelor şi Mandatelor de plată precum şi a Ordonanţelor de Delegaţie, le înregistrează în registrul de evidenţă a Avizelor sosite la partida Ministerului sau Autorităţii şi la articolul bugetar dela care s'a ordonanţat-mandatat facerea cheltuelii. La sosirea Acreditivelor, ia notă în scripte despre acestea şi le remite Secţiei Cassieriei, pentru ca aceasta să întocmească Ordinul de Ridicare în baza căruia încasează apoi contravaloarea Acreditivului dela ghişeul B. N. R. Pune viză pe Ordonanţele şi Mandatele de Plată prezentate pentru achitare, după ce mai înainte s'a convins: că Avizul acestora a sosit la Administraţie, că există Acreditiv-disponibil, că Ordonanţele poartă viza Consilierului Controlor iar pentru Mandate, că ele poartă viza Şefului Contabilităţii autorităţii respective şi le prezintă apoi Şefului Contabilităţii spre a le învesti cu formula „Bun de Plată".

Ordonanţele şi Mandatele achitate zilnic, sunt descărcate în Registrul Ordonanţe or Plătite (sau Mandatelor) cari se mai descarcă şi din Ordonanţele de Delegaţie dela care s'au mandatat. Şi aici remarcăm faptul important că, deosebirea între Ordonanţă de plată şi Ordonanţă de Delegaţie este aceia, că pe când prima cuprinde un singur articol şi numele unui singur beneficiar, secunda cuprinde de obiceiu mai multe articole şi valoarea ei, conform art. 119 din L. C. P. este pusă la dispoziţia Ordonatorului Secundar, fiind emisă pe numele lui, iar acesta întrebuinţează creditul prin ajutorul emiterii de Mandate.

In afară de plăţile obişnuite bugetare, mai avem plăţ aşa zise extra-bugetare, care sunt efectuate direct prin B N. R. Aceste plăţi sunt înregistrate în jurnalul Operaţiunilor de Ordine şi la finele lunei sunt recapitulate în Foaia lunară a acestor operaţiuni. Pentru plăţile bugetare se întocmeşte deasemenea o Foaie lunară de recapitulaţie a jurnalului de plăţi; întocmeşte Foile de control ale Ordonanţelor de Delegaţie pentru toţi Ordonatorii Secundari, în care se arată suma asupra căreia au dispus şi soldul încă existent. Intocmeşte Foile de plăţi (galbene) pe articole şi Ministere, având acelaş scop de control din partea ministerelor, Curţii de Conturi şi Cont. Generală a Statului, întocmai ca şi foile albastre, pentru venitnri. Tot lunar, întocmeşte actele de cheltueli, Ordonanţele şi Mandatele de plată, cu Avizele lor, îndosariindu-le pe Ministere şi exerciţii spre a fi înaintate Direcţiunei Contabilităţei Generale a Statului şi în afară de acestea, pentru bonurile primite în plata

impozitelor, întocmește pe lângă foaia de plăți și borderouri duplicate pe categorii de bonuri de 100, 500, 1000 lei valoarea nominală, cum și dobânda ce li s'a calculat. Bonurile anulate dosariate și însoțite de un borderou, sunt înaintate Casei de Amortizare, iar exemplarul al doilea din borderou, se atașează pe lângă Contul de Gestiune al Administrației.

Toate actele enumerate, după ce au fost confruntate la finele lunei și cu Situația Sumară lunară, se înaintează forurilor competente, dimpreună cu actele de venituri și Contul de Gestiune, pentru verificare și descărcare.

c) Biroul Caselor Speciale. Le vom enumăra în ordinea importanței lor din punct de vedere al multiplicității operațiunilor lor. Astfel avem: Casa de Depuneri și Consemnațiuni, Casa Pensiilor și Casa Județului. Apoi urmează Camerele de Comerț, de Agricultură și a Muncii, Comitetul Școlar și eventual altele.

Operațiunile acestor Case, sunt efectuate la Cassierie în Jurnale (registre) de Cassă pentru fiecare Instituție aparte, atât în ceia ce privește încasările cât și plățile ce fac. Peste tot, documentele ce reprezintă veniturile lor, sunt Declarațiile de Vărsare de culoare orange, ce sunt intocmite de plătitorii sumelor, particulari sau autorități și primesc în schimb o recepisă de aceiaș culoare din carnetul cu matcă. Actele de cheltueli, mai binezis ce reprezintă plățile efectuate, sunt cele emise de Casele respective în acest scop și pentru o mai bună edificare, în câteva rânduri le vom descrie pe cele ale Caselor mai importante, pentru a fi cunoscute de cititori.

1. Casa de Depuneri și Consemnațiuni: Contabilizarea operațiunilor acestei Case, se face în Registrul de Partide ale operațiunilor efectuate. La primiri, în partea debitului, se înregistrează valoarea declarației cu numărul recepisei și data, arătându-se în coloană distinctă, dacă suma reprezintă numerar sau efecte. La răspunderi, partea creditului, se descarcă valoarea recepiselor (deținute deobiceiu de către deponenți) prezentate la plată, la poziția respectivă a recepisei, arătându-se data și suma achitării. De remarcat că, recepisele emise de către aceiaș Administrație, (la care se prezintă pentru plată, ea fiind și emițătoarea recepisei) se chitanțează în dos pe timbrul legal și semnate de către beneficiar, fără nici un alt inconvenient, pe când la cele emise de către Administrații cu alte reședințe, decât localitatea unde se cere restituirea Depozitului, este nevoe de o cerere timbrată la care se ata-

șează recepisele. Cererea se va înainta Casei de Depuneri București, care înapoiază recepisele pe lângă un ordin de Restituire, aceleiaș Administrații pentru a putea dispune plata recepiselor, ca mai sus. Fiind vorba de achitarea unor recepise străine, nu se mai face descărcarea la poziție ci pe baza ordinului de restituire se descarcă partea creditului-răspunderi, în coloană separată.

La Depozitele ce stau peste 3 luni li se calculează interese conform Tarifului oficial ce se întocmește la începutul fiecărui an pentru calcularea intereselor ce sunt a se plăti în decursul acelui an.

2. Casa Pensiilor. Contabilizarea operațiunilor ei, se face în Registrul de Venituri și de Cheltueli pe articole bugetare. Toate încasările zilnice făcute în favorul acesteia, se depun în Cont la B. N. R., iar pentru plata pensiilor, Direcțiunea Generală din București emite lunar Acreditivul necesar pentru ca, în baza lui să se ridice suma trebuincioasă la plata pensiilor, dela B. N. R. Actele de cheltueli, sunt Bonurile de Pensii prezentate la plată și detașate din Carnet, cari îndosariate sunt înaintate, — după ce au fost ordonanțate legal, verificate și certificate, — pentru justificarea întrebuințării disponibilului.

3. Casa Județului. Operațiunile acestei Case sunt contabilizate în Registrul de Partizi purtat pe articole bugetare atât la venituri cât și la cheltueli. Plățile sunt efectuate pe baza Avizelor, precum și a Ordonanțelor de plată emise de ea pe numele și în mâna beneficiarilor, prezentate la plată întocmai ca și plățile făcute de Stat.

Atât pentru cele trei Case amintite cât și pentru Camere și Comitetul Școlar, se înaintează de către Administrație, la fiecare în parte, dosarul actelor reprezentând veniturile și cheltuelile, și Contul de Gestiune lunar, pe lângă alte acte ce eventual mai sunt cerute de către unele.

d) Biroul Debitelor. Acest birou are chemarea de a ține în permanență evidența tuturor debitelor, scăderile și adausurilor pe Percepții de Circ. și Administrație. Primește și înregistrează debitele din Directe, Adiționale și Drum, precum și eventualele scăderi, transmise de către Administrația de Constatare, pentru urmărire. Contabilizarea acestora se face numai cifric pe comune și Perc. de Circ., în Ordinul de Incărcare a impozitelor directe (sau scădere) alb Md. 2, ce se întocmește în câte 3 exemplare și cu care, debitul se transmite Percepției. In corpul Ordinului, impozitele curente sunt specificate în coloane pe articole, pe când cele

provenite din rămășițe, numai pe exerciții. Primește și înregistrează debitele și scăderile din indirecte și timbru, transmise de către Ad-ția de Constatare, în Borderoul de debite (culoare orange) Md. 1/3, care se întocmește în câte 3 exemplare, nominal și se transmite în 2 ex. către Perc. de Circ., pentru urmărire. Tot în aceste borderouri se transmit debitele date pentru urmărire, de către diferitele Ministere și Case Autonome.

Verificarea acestor operațiuni, înainte de expediere, se face de către Biroul Verificărilor, unde se și contrasemnează de funcționarul perspectiv.

In ce privește contabilizarea debitelor pentru întreaga Administrație, se face în Foaia Debitelor și Scăderilor, de culoare roză, pe Ministere și articole bugetare. Câte un exemplar din aceste foi, se înaintează lunar fiecărui Minister. Cum însă corectarea erorilor și însăși evidența lor nu este prea practică pentru biroul respectiv, toate aceste operațiuni de debitare și scădere, sunt înregistrate și într'un Registru Partizi de Debite (un fel de Maesttu) pe articole bugetare.

e) Biroul Verificărilor și al Contului de Gestiune. Deși este unul din cele mai importante, — prin faptul că aici aparține întocmirea Contului de Gestiune lunar al Administrației, cum și pentru că de acest birou se conduc Situațiile sumare zilnice și lunare cu Bilanțele de Verificare respective, — am ținut ca să-l descriem la urmă, pentru ca astfel să fie legătură între articolul de față și suplimentul pe care-l promitem, unde vom încerca a descrie în mod mai detailat aceste documente contabile, singurele la care se aplică contabilitatea dublă, motiv pentru care vor fi cât se poate de instructive, credem noi, pentru colegii amatori.

In sprijinul întocmirei acestor lucrări contabile centralizatoare a tuturor operațiunilor de debit, credit, venituri și cheltueli, fie pentru Stat, fie pentru alte Autorități, Case și Regii, biroul enunțat se servește;

a) de Jurnalul zilnic C recapitulativ de cassă Md. 7/8 și Foaia lunară a acestuia, reprezentând încasările Stat și Case Autonome și vărsarea numerarului la B. N. R., zilnic,

b) Foaia lunară a încasărilor Md. 10 și plăților Md. 12 pentru operațiunile ce privesc Casele Speciale.

c) Borderoul de primirea debitelor constatate zilnic Md. 11 pentru indirecte și Md. 16 pentru directe, adiționale și drum, cu

recapitulativele lor lunare, separat pentru debit și separat peentru scăderi.

d) Aceleași borderouri Md. 11 și 16 pentru debitarea de ordine a încasărilor fără debit și

e) Recapitulativele — Foi lunare, ale Jurnalelor de direct Md. 4, indirecte Md. 5 și compensări Md. 5 a pentru controlul încasărilor zilnice și lunare (în baza jurnalelor făcându-se contabilizarea zilnică).

f) Jurnalele de plăți și Recapitulativele acestora, lunar, servesc pentru operatiunile de plăți făcute din tezaur, iar pentru sosirea zilnică a Avizelor de plată, biroul respectiv al cheltuelilor, notifică aceasta, acestui birou pentru contabilizare.

(Va urma)

CONSTANTIN IGRIȘAN
Șef Contabil Ad-ția de Incasări, Ciuc
Expert Contabil

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE

DE INCALZIRE CENTRALA,

BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE **„SOCOMET“** **BUCUREȘTI Calea Victoriei, 15**

Fonduri de reînoire

Prin operațiunea de amortizare, făcută după metoda directă sau indirectă, se leagă o parte din averea circulantă (numerar, efecte, etc)., echivalentă cu deprecierea instalațiilor. Făcându-se amortizarea în mod indirect, trecem formal în debitul bilanțului (parte de avere) mașinele, etc., supraevaluate cu contravaloarea diminuării prin uzare — deci partea supraevaluată înseamnă *avere fictivă.* La credit (parte de capital) la fel trecem formal, spre rectificare, contravaloarea diminuării prin uzare, deci o sumă care înseamnă *capital fictiv*, deschizând un cont special „Cont de reînoire" sau greșit numit „Fond de reînoire". Prin aceste treceri formale, nici averea nici capitalul întreprinderii, nu se sporesc cu nimic și nu pot să fie sporite.

„Fondurile de reînoire" nu sunt fonduri, ci *conturi de rectificare.* Un fond presupune valori existente, valori provenite din beneficiu, adică din excedentul între capital final și capital inițial, respectiv plusul între venituri și cheltueli; un fond este acoperit prin valori existente în activ. *Cu valori neexistente nu se poate nici înființa, nici alimenta un fond.*

Este o părere greșită că amortizările formează un fond care să ție la dispoziție mijloacele necesare pentru înlocuiri sau reînoiri. Amortizările produc efectul că rezultatul este arătat în mod corect și că prin urmare se repartizează sub forma de beneficiu *mai puțin* decât în cazul că *n'ar fi fost făcute* amortizări. Am scos în relief mai înainte că amortizarea înlesnește înlocuirea sau reînoirea instalațiilor în *limitele capitalului inițial.*

Scopul principal al amortizării este menținerea capitalului. Făcându-se înlocuirea sau reînoirea, nu se sporește capitalul, ci are loc numai o *deplasare* între elemente de activ. Pentru înlocuirile sau reînoirile instalațiilor, etc., *trebue debitate conturile respective de valori.* În practică se debitează câteodată *Contul Cheltueli generale.* O astfel de înregistrare este greșită și produce o inventariere inexactă a valorilor existente, respectiv o subevaluare pe de o parte, precum și o indicare greșită a rezultatului final pe de altă parte. Mai trebue relevat că prin procedeul acesta *nu se evidențiază în bilanț* înlocuirile făcute și că prin debitarea unui

cont de rezultate (Cheltueli gener., P. & P.) cu sumele cheltuite pentru înlocuiri, se încarcă o singură gestiune.

In ceeace priveşte reparaţiile la investiţiuni, etc., trebue să facem deosebire dacă ele sunt destinate să menţină sau să sporească valoarea instalaţiilor (reparaţii mici sau mari). Sumele cheltuite cu reparaţiile mici care servesc de regulă pentru menţinerea obiectelor, pot fi trecute prin *conturile de rezultate,* pe când cu sumele întrebuinţute pentru reparaţiile care necesită cheltueli mai mari, şi cari prin urmare sunt menite să sporească valoarea instalaţiilor, etc., trebue debitate *conturile de valori* (Maşine, etc). De altfel şi practica comercială pretinde ca pentru reparaţiile mai mari, care influenţează în mod simţitor valoarea obiectelor să fie debitat un *cont de valori* (Maşine, Imobile, etc.).

In practică, la întreprinderi cari fac amortizări mai mari, se obicinueşte a se debita un cont de investiţiuni pentru reparaţiile cari *întrec o sumă anumită.* Totuşi există întreprinderi — mai mici sau mai mari — cari înregistrează *toate reparaţiile* prin contul „*Cheltueli generale*". Nu voim să susţinem că rezervele oculte, formate în acest mod, n'ar putea să contribuie la o întărire a întreprinderii, totuşi un astfel de procedeu nu se împacă cu o încheiere corectă a bilanţului.

Şi după legea contribuţiunilor directe, cheltuelile efectuate pentru înlocuirea sau reînoirea maşinelor, etc., nu se ţin de cheltueli proprii întreprinderii, fiindcă astfel de cheltueli sunt amortizabile; deci cu cheltuielile făcute pentru înlocuire sau reînoire *trebue debitate conturile respective de valori.* In schimb pot intra în cheltueli generale privind strict întreprinderea, cheltuelile mici făcute pentru întreţinerea maşinelor, etc., pentru unelte, piese auxiliare de maşini, etc., Dar se va observa, ca momentul uzării să nu fie socotit *odată prin amortizarea maşinelor,* etc., şi *a doua oară* ca *cheltuială* pentru reparaţie sau reînoire. Deci *debitarea* contului de P. & P. pentru reparaţiile mai mari cari sporesc valoarea instalaţiilor şi *simultana amortizare,* care la rându-i la fel diminuiază beneficiul, ar însemna o *încărcare dublă.*

Inregistrări. — In cele următoare voim să arătăm prin exemple simple la care admitem o înlocuire sau reînoire, unele înregistrări care ne par importante şi voim să vedem în ce cazuri avem a face cu un fond adevărat, apoi tot aşa înregistrări care ne par mai puţin corecte respectiv nerecomandabile. Inainte de toate stabilim că un „Fond de reînoire" (amortizare, înlocuire, etc.).

a) Poate fi un *cont de rectificare* când un post supraevaluat în activ este readus la valoarea sa reală;

b) Poate să exprime *parte rectificarea* unui post din activ, *parte sporirea capitalului;*

c) Exprimă numai *sporirea capitalului.*

Reînoirea sau înlocuirea instalaţiilor, etc, înseamnă o *deplasare* între elemente de activ şi pentru a face o înregistrare corectă, se va debita *un* cont de valori (maşini, instalaţii, etc.), creditându-se *un alt* cont de valori (cassa, furnizori, etc.)

Cazul A. — Contul „Fond de reînoire" este un cont de rectificare.

Presupunem: Valoarea iniţială a instalaţiilor este de 5.000.000 lei; pentru fondul de reînoire s'au preluat în anii 1931—1934 (4 × 500.000 lei =) 2.000.000 lei. Admitem mai departe la 13/2 1935, reînoirea unei părţi a instalaţiilor în suma de 1.000.000 lei.

Artic. de jurnal la 13/2:

1. *Instalaţii* = *Cassa* (sau Furniz.) Lei 1.600.000,—
   reînoirea unei părţi
2. *Cont de reînoire* = *Instalaţii* Lei 1.600.000,—
   rep. pe ctl. Instal. spre acop. reîn.

Urmează conturile A_1 — A_4:

DEBIT — A_1 Instalaţii (1935) — CREDIT

a) $^1/_1$ Val. iniţ. . . .	5.000.000	*c)* $^{13}/_2$ Rep. dela Ct. de reîn.	1.600.000
c) $^{13}/_2$ Reîn. unei părţi (la Cassa)	1.600.000	*f)* $^{31}/_{12}$ Val. fin. (prin Bilanţ)	5.000.000

DEBIT — A_2 Cont (Fond) de reînoire (1935) — CREDIT

d) $^{13}/_2$ Rep. pe Ct. Instal. spre acop. reîn. .	1.600.000	*b)* $^1/_1$ Situaţ. (4 dotaţi din anii 1931/34) . . .	2.000.000
g) $^{31}/_{12}$ Situaţ. (la Bilanţ)	400.000		

(Inregistrările pe conturile A_1 şi A_2 sunt însoţite de data şi de câte o literă (a—g) pentru a înlesni orientarea în ordinea trecerilor).

DEBIT — A_3 Bilanţ (înainte de reînoire) — CREDIT

Instalaţii	5.000.000	Cont de reînoire . . .	2.000.000

DEBIT — A_4 Bilanţ (după reînoire) — CREDIT

Instalaţii	5.000.000	Cont de reînoire . . .	4.000.000

Şi înregistrarea directă „Cont de reînoire-Cassa“ ar fi admisibilă, făcându-se înlocuirea sau reînoirea în limitele amortizărilor efectuate, adică până la limita sumelor preluate din venitul brut pentru acest scop. (A se vedea mai jos expunerile ad. $A_7 - A_{10}$).

Contul „Instalaţii“ (A_1) este debitat pentru reînoirea unei părţi a instalaţiei sub data de 13/II (poziţia c); mai departe s'a făcut încă o înregistrare formală, *debitând* contul „Fond de reînoire“ (Contul A_2 poziţ. d) sub aceeaşi dată cu scopul ca acest cont să ne arate situaţiunea sa după reînoire şi *creditând* contul „Instalaţii“ (A_1 e) cu scopul ca să ne arate valoarea sa reală după reînoire.

Supunând bilanţurile A_3 şi A_4 unei mici cercetări, vedem: In Bilanţul A_3 înainte de reînoire la *debit* valoarea iniţială a instalaţiilor de 5,000.000 Lei şi la *credit* contravaloarea diminuării prin uzare de 2,000.000 Lei (cont de reînoire); deci valoarea reală a instalaţiilor este 5,000.000—2,000.000 = 3,000.000 Lei. In Bilanţul A_4 după reînoire: la *debit* valoarea iniţială 5,000.000 Lei, la *credit* însă numai 400.000 Lei; deci *valoarea reală după reînoire* este (5.000.000 — 400.000 =) 4,600.000 Lei

Am spus că trecerea (reportarea) sumei de 1,600.000 Lei în debitul contului „Fond de reînoire“ (A_2 d) şi în creditul contului „Instalaţii“ (A_1 e) este numai o *formalitate*. De fapt aşa este, căci nu este necesar să fie ţinut mai departe contul de reînoire la mărimea de 2,000.000 Lei, deoarece de fapt, o parte a acestei sume — 1,600.000 Lei — *a fost întrebuinţată pentru reînoire.*

Deci contul de reînoire (A_2), prin debitarea sub data de 13/2 (poziţ. d), este adus la adevărata sa situaţie. Soldul care rezultă din acest cont (Cred. Lei 2.000.000 minus Deb. Lei 1.600.000 = *400.000 Lei),* ne arată *situaţia sa de reînoire.* Mai departe şi reportul dela contul A_2 (poziţ. d, pe contul A_1 poziţ. e), *nu influenţează* nici beneficiul nici mărimea capitalului. Soldul ce rezultă din Contul „Instalaţii“ A_1 (poziţ. f), este de 5.000.000 Lei, scăzând:

400.000 Lei situaţ. contului de reînoire, obţinem:
4.600.000 „ valoarea *reală* a instalaţiilor *după reînoire.*

Dar ajungem la acelaş rezultat, adică obţinem aceiaşi valoare reală a instalaţiilor, chiar dacă *nu facem* aceste treceri formale (d şi e). Aflându-se atât valoarea instalaţiilor după reînoire cât şi situaţia contului „Fond de reînoire“, conturile se vor prezenta:

DEBIT	A_5 Instalații (1935)	CREDIT
$^{1}/_{1}$ Val. iniț. 5.000.000	$^{31}/_{12}$ Val. (după reînoire)	6.600.000
$^{13}/_{2}$ Reînoirea unei părți (la Casa) 1.600.000		

DEBIT	A_6 Cont (Fond) de reînoire (1935)	CREDIT
$^{31}/_{12}$ Situaț. (după reîn.) . 2.000.000	$^{1}/_{1}$ Situaț.	2 000.000

Contul „Instalații" (A_5) ne arată 6.600.000 Lei ca valoarea finală și față de situațiunea finală a „Contului de reînoire" de 2.000.000 Lei, obținem *valoarea reală* a instalațiilor *4.600.000 Lei.*

Bilanțul pe 31/XII 1935 va fi:

DEBIT	Bilanț pe 31/12 1935	CRDIT
Instalații (val. iniț.) . . 5.000.000	Cont de reînoire	2.000.000
Reînoire 1.600.000		

Deci obținem 6.600.000 minus 2.000.000 = 4.600.000 Lei, ca *valoarea reală* a instalațiilor.

Înregistrând direct „Cont de reînoire = Cassa", conturile „Instalații" și „Cont de reînoire" se vor prezenta precum urmează:

DEBIT	A_7 Instalații (1935).	CREDIT
$^{1}/_{1}$ Val. iniț. 5.000.000	$^{31}/_{12}$ Situaț. (prin Bilanț)	5.000.000

DEBIT	A_8 Cont (Fond) de reînoire (1935).	CREDIT
$^{13}/_{2}$ Reîn. unei părți (la Cassa) . . . 1.600.000	$^{1}/_{1}$ Situaț.	2.000.000
$^{31}/_{12}$ Situaț, fin. 400.000		

Contul „Instalații" (A_7) ne arată valoarea instalațiilor cu 5.000.000 Lei, în realitate valoarea lor este numai de 3.000.000 Lei In schimb însă din contul (A_8) „Fond de reînoire" (cont de rectificare) vedem că pentru reînoire s'a întrebuințat suma de 1.600.000 Lei și soldul de 400.000 Lei este suma cu care trebue *rectificată*

valoarea instalaţiilor. Scăzând acest sold de 400.000 Lei din 5.000.000 Lei, obţinem 4.600.000 Lei *valoarea reală a instalaţiilor.*

Admiţând că cheltuiala pentru înlocuire ar *întrece* suma de 2.000.000 Lei (din diferite motive de ex. cump. de accesorii mai moderne sau maşini noui), deci ar fi spre exemplu 2.200.000 Lei, atunci înregistrarea *directă n'ar fi admisibilă.* Ar trebui să urmăm procedeul de mai sus, debitând Contul „Instalaţii" (A_9) cu suma cheltuită de 2.200.000 Lei (pozit. c) sub data de $^{13}/_{2}$), făcându-se şi cele două treceri formale d) şi e). Conturile „Instalaţii" şi Cont de reînoire" se vor prezenta astfel:

DEBIT	A_9 Instalaţii (1935)	CREDIT
a) $^{1}/_{1}$ Val. iniţ. 5.000.000	*e)* $^{13}/_{2}$ Rep. dela Ct, „Cont (Fond) de reînoire" 2.000.000	
c) $^{13}/_{2}$ Înloc. (la Cassa) . 2.200.000	*f)* $^{31}/_{12}$ Val. fin. (prin Bilanţ) 5.200.000	

DEBIT	A_{10} Cont (Fond) de reînoire (1935)	CREDIT
d) $^{13}/_{2}$ Rep. pe Ct. Instal. spre compens. . 2.000.000	*b)* $^{1}/_{1}$ Situaţ. (4 dotaţ. din anii 1931/34 . . 2.000.000	

Prin trecerea d) în A_{10} sub data de 13/II. (Rep. pe Ct. Instal. spre compensare), cont „Fond de reînoire" este desfiinţat.

Reportarea sumei de 2.000.000 Lei în creditul contului A_9 „Instalaţii" (poziţ. e) 13/2) este făcută cu scopul ca acest cont să ne arate valoarea reală a instalaţiilor după înlocuire. (vezi poziţ. f) pe contul „Instalaţii"). Valoarea reală a instalaţiilor după înlocuire este 5.200.000 Lei, deci faţă de valoarea reală a instalaţiilor la data de 1 I. 1935 în sumă de 3.000.000 Lei cu 2.200.000 Lei mai mare. Suma prevăzută în „Contul de reînoire" prin preluări periodice asupra venitului brut este 2.000.000 Lei. Cu plusul în sumă de 200.000 Lei — la fel cheltuit pentru înlocuire — s'a sporit valoarea averii fixe (instalaţiilor), aceasta însemnând o sporire a capitalului. Şi aici se evidenţiază cele susţinute de noi mai înainte, şi anume: Făcându-se înlocuirile în *limita sumelor prevăzute în contul de amortizare* sau Fond de amortizare, reînoire etc.,) capitalul iniţial nu este atins cu nimic, deci se menţine; dacă însă cheltuiala pentru înlocuire întrece suma prevăzută în contul de reînoire, aceasta poate însemna o sporire a capitalului, dacă este făcută dintr'un beneficiu reţinut dela repartizare.

Cazul B. Contul „Fond de reînoire“ sau „Amortizarea maşinelor“ exprimă *parte rectificarea* unui post din activ, *parte sporirea capitalului.* Presupunem: Valoarea de cost a maşinelor este de 6.000.000 Lei; timp de 10 ani 1925—1934) au fost făcute în fiecare an amortizări (10 %), care după 10 ani au ajuns suma de 6.000.000 Lei; *afară de aceasta* contul „Fond de reînoire“ a fost dotat din beneficii în anii cu rezultate mai favorabile, precum urmează: 1926 Lei 200.000, 1928 Lei 100.000 şi 1929 Lei 400.000, deci laolaltă cu 700.000 Lei. Admiţând, că maşinele s'au uzat complect şi au fost înlocuite în 1935 prin altele noui, presupunând mai departe că maşinele cele noui au fost cumpărate la 12/4 1935 cu *acelaş preţ*, adică cu 6.000.000 Lei, vom avea următoarele articole de Jurnal:

a)	Maşine = Cassa cump.	Lei	6.000.000,—
b)	Amort. maşin. = Maşine rep. pe ctl. Maşine	„	6.000.000,—

Conturile „Bilanţ“. „Maşine“, „Amortizarea maşinelor“ se vor prezenta astfel:

DEBIT — B_1 Bilanţ pe 31/13 1934 (înainte de cump.) — CREDIT

Maşine	6.000.000	Amortiz. maşin.	6.700.000

DEBIT — B_2 Maşine (1935) — CREDIT

a) $^1/_1$ Val. iniţ.	6.000.000	*e)* $^{12}/_4$ Rep. dela Ctl. Amort. maşin. . . .	6.000.000
c) $^{12}/_4$ Cump. (la Cassa) .	6.000.000	*f)* $^{31}/_{12}$ Val. fin. (prin Bilanţ)	6.000.000

DEBIT — B_3 Amortizarea maşinelor (1935) — CREDIT

d) $^{12}/_4$ Rep. pe Ctl. Maşini	6.000.000	*b)* $^1/_1$ Dotaţ.din anii 1925/34	6.700.000
g) $^{31}/_{12}$ Situaţ. (la Bilanţ)	700.000		

DEBIT — B_4 Bilanţ 1935 (după cum. maşin.) — CREDIT

Maşine	6.000.000	Amortiz. maşin.	700.000

(Inregistrările pe conturile B_2 şi B_3 sunt însoţite de data şi de câte o literă (a—g) pentru a înlesni orientarea in ordinea trecerilor. La fel şi pe conturile (B_7 — B_{11}).

Contul „Amortizarea maşinelor“ (B_3) arată un sold creditor de 700.000 Lei. Suma aceasta reprezintă un *fond adevărat*, dotat din beneficii (în anii 1926 1928 şi 1929) şi sporind prin urmare capitalul iniţial.

Din înregistrările făcute pe conturile B_2 şi B_3 precum şi din Bilanţurile B_1 şi B_4, se vede că pentru înlocuirea maşinelor în sfârşit apare debitat contul „Amortizarea maşinelor“. Dar acest cont a fost dotat, prevăzându-se din venitul brut, sume corespunzătoare deprecierii maşinelor. Aceste sume precum ştim, au diminuat beneficiul la fel ca şi amortizările făcute *direct*.

Privitor la înregistrările formale (d şi e) pe conturile B_2 şi B_3 ne referim la expunerile făcute sub cazul A.

Şi înregistrarea directă „Amortizarea maşin. = Cassa“ e admisibilă. Conturile „Maşina“ (B_5) şi Amortiz. maşin.“ (B_6) se vor prezenta astfel:

DEBIT	B_5 Maşine (1935)	CREDIT
a) Val. iniţ. 6.000.000	$^{31}/_{12}$ Val. fin. (prin Bilanţ)	6.000.000

DEBIT	B_6 Amortiz. maşin. (1935)	CREDIT
b) $^{12}/_4$ Cump. (la Cassa) 6.000.000	*a)* $^1/_1$ Dotaţ. din 1925/34	6.000.000
c) $^{31}/_{12}$ Sittuaţ. (la Bilanţ) 700.000		

La 12/IV trecem *direct* în debitul contului „Amortiz. maşin.“ (B_6) costul maşinelor (poziţ. b); soldul de 700.000 Lei, care rezultă, ne arată situaţia contului după cumpărarea maşinelor (poziţ. c). Contul „Maşine“ (B_5) rămâne *neschimbat*.

Acum presupunem: Costul maşinelor *întrece* suma de 6.000.000 Lei. deci este spre exemplu 6.400.000 Lei ; prin urmare întrebuinţăm pe lângă 6.000.000 Lei *încă 400.000 Lei* din sumele preluate din *beneficii*.

Facem mai întâi înregistrările obicinuite pe conturile B_7 şi B_8 care urmează mai jos, şi anume: 1) sub data de 1/1 poziţiile a) şi b); 2) pe contul B_7 înregistrăm sub data de 12/4 cumpărarea cu 6.400.000 Lei, poziţ. c) (Art. de Jurn.: *Maşini = Cassa* L 6.400.000).

Inainte de a se face înregistrările d) şi e) sub data de 12/4 pe conturile B_7 şi B_8, trebue să deosebim la cheltuiala de 6.400.000 Lei două părţi şi anume: 1. 6.000.000 Lei, suma preluată din venitul brut, corespunzând amortizărilor făcute şi 2. 400.000 Lei, suma preluată din beneficii (în anii 1925/1934).

Deci avem două sume de provenienţă deosebită: prima 6.000.000 Lei, provenind din venituri brute, a doua 400.000 Lei din beneficii. Vom face şi două înregistrări. Articolele de jurnal vor fi:

Amortiz. maşinelor = Maşine 6.000.000 Lei
Rep. pe ctl. Maşine spre acop.

Amort. maşin. = P. & P. 400.000 Lei
Costul maşin. (parte din benef.)

Conturile „Maşine" (B_7) şi „Amortiz. maşinelor" (B_8) se vor prezenta precum urmează:

DEBIT B_7 Maşini (1934) CREDIT

a) $^1/_1$ Val. iniţ.	6,000.000	*e)* $^{12}/_4$ Rep. dela Ctl. Amort. maşinelor .	6,000.000
c) $^{12}/_4$ Cump. (la Cassa).	6,400.000	*g)* $^{31}/_4$ Val. fin. (prin Bil.)	6,400.000

DEBIT B_8 Amortiz maşinelor (1935). CREDIT

d) $^{12}/_4$ Rep. pe Ctl. Maşini	6,000.000	*b)* $^1/_1$ Dotaţi din 1935/34	6,700.000
f) $^{12}/_4$ Costul maşini, parte din benef. la P. & P.	400.000		
h) $^{31}/_{12}$ Situaţia (la Bilanţ)	300.000		

Cercetând cu atenţie înrepistrările sub d, e şi f, pe conturile B_7 şi B_8 putem stabili următoarele:

Poziţia e) nu este decât rectificarea contului „Maşini" B_7 trecută formal cu scopul ca acest cont să ne arate *valoarea reală* a maşinelor după reînoire; poziţiile d) şi f) la fel sunt făcute formal în scop de a aduce contul „Amortiz. maşin." la adevărata sa situaţie.

Să arătăm pentru acelaş exemplu un alt mod de inregistrare, la care sumele preluate din beneficii sunt trecute într'un *cont special.* Modul acesta este de preferat, deoarece astfel se poate *evita* arătarea sumelor de provenienţă *deosebită* pe acelaş cont Urmează artic. de jurn. şi conturile B_9 B_{10} şi B_{11}.

$^{12}/_4$ *Amortiz. maşin. = Maşine* 6,000.000
Rep. pe ctl. Maşine spre acap.
„ *Amortiz. maşin. = Fond de rez.* 700.000
transferat
„ *Fond de rezervă = P. & P.* 400.000
costul maşin. (parte din benef.)

DEBIT	B_9 Maşine (1935)	CREDIT
a) $^1/_1$ Val. iniţ. . . . 6.000.000		*e)* $^{12}/_4$ Rep. dela Ctl. Amort. maşini . . 6.000.000
c) $^{12}/_4$ Cump. (la Cassa) . 6.400.000		*i)* $^{31}/_{12}$ Val. fin. (prin Bilanţ) 6.400.000

DEBIT	B_{10} Amortiz. maşinelor (1935)	CREDIT
d) $^{12}/_4$ Rep. pe Ctl. Maşine 6.000.000		*b)* $^1/_1$ Dotaţ. din 1925/34 . 6.700.000
f) $^{12}/_4$ Transf. pe Ctl. Fd. de rez. . . . 700.000		

DEBIT	B_{11} Fond de rezervă (1935)	CREDIT
h) $^{12}/_4$ Cump. maş. (la P. & P.) . . . 400.000		*g)* Transf. dela Ctl. Amort. maş. (dotaţ. din 1925/34) . 700.000
k) $^{31}/_{12}$ Situaţia 300.000		

Facem mai întâi înregistrarea principală „Maşina" = „Cassa" (B_9 poziţ.) şi rectificăm apoi contul „Maşina", creditând acest cont cu suma de 6.000.000 Lei şi debitând contul „Amortiz. maşin". B_{10}; (Amortiz. maşin. = Maşine). Contul „Maşine" ne arată acum *valoarea sa reală.*

Apoi deschidem un cont deosebit. intitulat *„Fond de rezervă* (sau amortizare)", transferând pe acest cont suma de 700.000 Lei, preluată din *beneficii* (art. de jurn. „Amort. maş. = *Fond de rez.*"). Cu suma de 400.000 Lei se creditează Contul de P. & P. şi se debitează Contul „Fond de rezezvă", poziţ. h, (art. de jurn. *„Fond de rez. = P. & P.*"). Funcţiunea contului „Amortiz. maşinelor" încetează şi contul „Fond de rezervă" ne arată adevărata sa situaţie.

La înregistrările făcute în amândouă modurile mod. I cont. B_7 şi B_8, mod. II cont. B_9—B_{11} principalul este ca contul „Maşine" să arate valoarea sa reală şi contul „Amort. maşin." situaţia sa adevărată. Făcându-se amortizarea după metoda indirectă — care e preferată, oferind diferite avantaje precum ştim — se nasc chiar la înfiinţarea contului sau fondului de amortizare anumite înregistrări formale, care îşi găsesc continuarea la înlocuirea sau reînoirea maşinelor. Cu privire la sumele 700.000 Lei respectiv 400.000 Lei, care ne interesează, putem rezuma următoarele :

I. Suma de 700.000 Lei provine din beneficii reţinute dela repartizare. Efectul *reţinerii ca atare* este *sporirea* capitalului, fiind legate

prin reținere elemente de activ (numerar, efecte, etc.,) fapt pe care ni-l arată *Bilanțul*, cont ce se ține de grupa conturilor de *valori*.

La dotarea contului „Amort. mașin." sau „Fond de rez." (în anii *precedenți* anului 1935) am înregistrat: *P. & P. = Amort. mașin.* (sau Fond de rez.) Prin această înregistrare am exprimat sporirea capitalului *și pe un cont* (Fond de rezervă) care se ține de grupa conturilor de *capital*.

II. La 12/4 1935, s'a întrebuințat suma de 400.000 lei (parte din suma de 700.000 Lei pentru cumpărarea mașinelor. Bine înțeles, cumpărarea aceasta fiind numai o *deplasare* între elemente de activ, nu poate fi considerată ca o nouă sporire a capitalului. La cumpărarea mașinelor înregistrăm: *Mașine = Cassa...* 400.000 Lei. Averea circulantă (numerarul) s'a micșorat și valoarea averii fixe (mașine) s'a mărit. Această deplasare ne-o va evidenția Bilanțul. Mai departe înregistrăm formal: *Amortiz. mașin.* (Fond de amort). = *P. & P.* Lei 400.000. Contul de P. & P. care a fost debitat cu ocazia dotării contului „Fond de rezervă", se creditează descărcând astfel exercițiul în care fondul a fost folosit; bine înțeles că creditarea aceasta nu înseamnă cumva un beneficiu realizat din nou. Prin debitarea contului „Amort. mașin", acest cont arată adevărata sa situație.

Cu această ocazie voim să arătăm înregistrările la amortizări suplimentare (conf. legei din 26 Martie 1926) care au fost (scutite de impunere sub anumite condițiuni.

(A se vedea art. d-lui Pr. Dr. Ioachim, publ. în *Rev. de Com. și Contab.* No. 11/1932).

Admițând că preluările se fac din beneficii, la crearea sau dotarea fondului de refacere, înregistrăm:

a) *P. & P. = Fond de refacere.*

La înlocuirea sau reînoirea investițiunilor, deschidem pe lângă contul „Investițiuni" un cont nou „Invest. din Fondul de refacere", înregistrând:

b) *Invest. din Fondul de refacere = Cassa.*

c) *Fond de refacere = P. & P.* — (Amortizările normale se vor face mai departe la vechea valoare de cost până la complecta amortizare a investițiilor vechi). Ca să nu readucem această sumă la Profit și Pierdere se face înregistrarea:

Fond de refacere = Amortizarea investițiilor din fondul de refacere.

Credem că aceste înregistrări se pot aplica fiecărui „Fond de rezervă" și menționăm ca motivare următoarele: E știut că dacă

gestiunea se închide cu pierdere şi dacă există un fond de rezervă, menit să acopere eventuale pierderi, atunci prin înregistrarea *„Fond de rez".=P. & P.* pierderea se compensează, iar contul „Fond de rez." împlinindu-şi menirea, dispare sau se diminuiază, după cum a fost folosit în întregime sau în parte.

Ad a)„ P. & P.=Fond de refacere". Prin reţinere dela repartizare a unei părţi din beneficiu se leagă — precum ştim — oricare elemente de activ ale averii circulante: numerar, efecte de primit, etc., fapt prin care e sporit capitalul (bineînţeles în cazul de faţă în Lei depreciaţi). La crearea fondului de refacere, atât debitoarea contului de P. & P., cât şi creditarea contului „Fond de refacere" sunt făcute trecător, în mod provizoriu, şi anume atât timp până când fondul de refacere va împlini menirea sa, adică va fi folosit pentru facerea de investiţii.

Ad b). „Invest. din fondul de refacere = Cassa" înseamnă: 1, o deplasare între elemente de activ (valoarea investiţiilor s'a mărit, numerarul s'a micşorat); investiţiile făcute apar *definitiv* în debitul uni cont de valori; 2, o întrebuinţare *definitivă* a fondului.

Ad c). „Fond de refacere =P. & P.". Făcându-se investiţii, fondul se diminuiază pe măsură ce se fac înlocuiri sau reînoiri şi dacă este folosit în întregime, nu mai apare în Bilanţ. Prin debitarea contului „Fond de refacere" se exprimă diminuarea respectiv desfiinţarea lui. Prin creditarea contului P. & P. se compesează cheltuiala efectuată şi se descarcă exerciţiul în care fondul a fost folosit. Contul „Fond de refacere" dispare şi sporirea capitalului apare *definitiv* şi pe un cont de rezultate (P. & P.).

Inregistrarea s'ar putea face şi în modul următor:

1. *P. & P. = Fond de refacere.*
2. *Fond de refacere = Cassa.*
3. *Investiţii din fondul de refacere = P. & P.*
   compens. cumpărării.

Investiţiile noui apar în activul Bilanţului. Prin creditarea contului de P. & P. se compensează cheltuiala făcută, descărcându-se gestiunea în care cheltuiala a fost efectuată.

Cuzul C. Fondul de reînoire exprimă numai *sporirea capitalului.* Se întâmplă, că se fac amortizările potrivite pe conturile respective de valori (metoda directă) şi *cu toate acestea* se înfiinţează un „Fond de reînoire" (Fond de amortizare, Amortizarea instalaţiilor, etc.), debitându-se Contul de P. & P. Un astfel de

fond este un *fond adevărat*, menit să întărească întreprinderea pentru cazuri neprevăzute în cari s'ar reclama mijloace pentru investiţiuni necesare. Voim să relevăm, că făcându-se amortizarea potrivită deadreptul pe contul de valori („Maşine"), înlocuirea sau reînoirea se poate face — urmând procedeul corect — numai prin *debitarea acestui cont de valori.*

Presupunem: Valoarea iniţială a instalaţiilor este de 8.000.000 lei s'au făcut amortizările potrivite (10 %) în anii 1931—1934, ceiace reiese din contul „Instalaţii" (C_1). Pe lângă aceaste, contul Fond de reînoire" a fost dotat *din beneficii* în anii 1931—1934 cu (4 × 800.000 Lei =) 3.200.000 Lei. La 13/2 1935 cheltuim pentru reînoire 2.600.000 Lei. Conturile „Instalaţii" şi „Fond de reînoire" (C_1—C_5) se prezintă precum urmează:

DEBIT	C_1	Instalaţii (1935)		CREDIT
a) $^1/_1$ Val. iniţ. .	8,000.000		*c*) $^{31}/_{12}$ Val. fin (prin Bilanţ)	7,000.000
amort. făcute până acum.	3,200.000	4,800.000		
b) $^{13}/_2$ Rein. unei părţi la Cassă		2,600.000		

DEBIT	C_2	Fond de reînoire (1935)	CREDIT
b) $^{31}/_{12}$ Situaţ. (la Bilanţ)	3,200.000	*a*) $^1/_1$ Situaţ. (4 dotaţi din 1931/1934) . .	3,200.000

DEBIT	C_3	Instalaţii (1935)		CREDIT
a) $^1/_1$ Val. iniţ. .	8,000.000		*b*) $^{31}/_{12}$ Val. fin. (prin Bilanţ)	4,800.000
amort. făcute până acum.	3,200.000	4,800.000	(Val. reală după reînoirea mai mică cu 2,600.000 Lei).	

DEBIT	C_4	Fond de reînoire (1935)	CREDIT
b) $^{13}/_2$ Rein. unei părţi (la Cassă) . . .	2,600.000	*a*) $^1/_1$ Situaţ. (4 dotaţi din 1931/1934) . .	3,200.000

DEBIT	C_5	Instalaţii (1935)		CREDIT
a) $^1/_1$ Val. iniţ. . 8,000.000			*c*) $^{13}/_2$ Rep. dela Fond. de	
amortiz. . 3,200.000		4,800.000	rein. (spre compens)	2,600.000
b) $^{13}/_2$ Rein. unei			*d*) $^{31}/_{12}$ Val. fin. (prin Bilanţ)	4,800.000
părţi la Cassă		2,600.000		
			Val. reală la fel prea mică şi an. cu 2,600.000 Lei).	

Trecând sub data de 1/1 pe contul „Instalaţii“ (C_1) valoarea iniţială şi pe contul „Fond de reînoire“ (C_2) situaţia sa, înregistrând apoi pe contul „Instalaţii“ (C_1) sub data de 13/2 *reînoirea,* se vede că „Fondul de reînoire“ se menţine *neschimbat,* prin urmare nu este de loc atins de costul reînoirii.

Greşit ar fi, dacă am trece costul reînoirii în *debitul* contului „Fond de reînoire“ (vezi C_4 poz. b). In acest caz contul „Instalaţii“ (C_3) ne ar arăta valoarea sa *după* reînoire *numai cu* 4.800.000 Lei (vezi C_3 poz. b); dar valoarea reală a instalaţiilor este (4.800.000 Lei + 2.600.000 costul reînoiri =) 7.400.000 Lei. Mai departe ar fi la fel greşit, dacă am trece suma de 2.600.000 Lei (costul reînoirii) în creditul contului „Instalaţii“ (vezi C_5 poz. c) compensând astfel costul reînoirii; contul „Instalaţii“ şi la urmă contul Bilanţ s'ar prezenta inexact, apărând valoarea reală a instalaţiilor numai cu 4.800.000 Lei în loc de 7.400.000 Lei.

Deci făcându-se amortizările potrivite prin contul de P. & P. şi *preluându-se totodată din beneficii* sume pentru un cont de reînoire, acest din urmă cont este un *fond adevărat,* care *sporeşte* capitalul. Intr'un astfel de caz gestiunea este *încărcată de două ori* şi anume: *Odată* prin debitarea contului de P. & P. cu *amortismente* şi *a doua oară* prin dotarea din beneficii a unui fond sau cont de reînoire *(încărcare dublă).*

Am admis în cele trei exemple precedente, că amortizările *au fost făcute.* Voim să expunem acum pe scurt un caz în care amortizarea *nu este făcută* şi înregistrarea e greşită: Instalaţiile, maşine etc. figurează pe conturile de valori cu preţurile lor de cumpărare *neschimbate;* deci amortizările *nu se fac,* în schimb însă se fac înlocuiri şi cu ele se debitează contul de P. & P. (sau un alt cont care se închee direct cu contul de P. & P., de ex. contul de reînoire). Acest procedeu are ca urmare că înlocuirile *nu sunt înregistrate* în debitul unui cont de valori şi în consecinţă nu se evidenţiază o sporire a valorii instalaţiilor, etc.; în

schimb însă, sumele cheltuite pentru înlocuiri *diminuiază beneficiul.* Or, o contabilitate perfectă pretinde considerarea diminuării valorilor neținând seamă dacă înlocuirile au fost făcute sau nu, fiindcă în caz contrar atât rezultatul cât și averea arătată nu oglindesc în mod sincer adevărata situație.

Nefăcându-se amortizări și trecându-se înlocuirile prin debitul contului de P. & P.. acest procedeu poate fi corect numai atunci când între uzare și înlocuire există echilibru, ceeace se întâmplă rar. Dacă înlocuirea întrece valoarea uzării instalațiilor, atunci *plusul* (diferența între înlocuire și uzare) înseamnă o *sporire* a valorii instalațiilor, deci o sporire a capitalului. Dar sporirea aceasta *nu este arătată* în *bilanț*, în schimb însă plusul acesta încarcă Contul de P. & P. și prin urmare *diminuiază* beneficiul.

Debitând contul de P. & P. sau cu amortismente sau cu cheltuieli făcute pentru înlocuiri, efectul material va fi acelaș. Din punct de vedere formal însă, procedeul menționat mai sus, nu este admisibil, căci după principiile fundamentale ale contabilității, pentru înlocuirile instalațiilor, mașinelor, etc., trebue debitate *conturile de valori.*

La impunere se va face deosebire între amândouă înregistrări și anume:

a) Inregistrare corectă: de ex. *„Mașine = Cassa"* la care mașinele noui sunt *inventariate* și *trecute* în *activul bilanțului.*

b) Inregistrare deghizată: *Chelt. gen. = Cassa"* la care contul Cheltuieli generale se încheie cu contul de P. & P. și mașinele noui *nu sunt trecute în bilanț.*

M. Șipoș
profesor

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

Amortizarea concesiunilor

Am cetit, cu interes, articolul publicat de d-l V. M. Ioachim, în Nr. 10 al acestei reviste referitor la amortizarea concesiunilor. Autorul analizează textul Art. 31, aliniatul 8, din L. C. D. care se ocupă de concesiunile de ori ce fel, trăgând următoarea concluzie: Amortizmentul este îngăduit de lege *numai* dacă este repartizat egal pe numărul de ani cât durează dreptul de exploatare.

Să fie oare acesta sensul exact ce se desprinde din susmenţionatul aliniat sau, întocmai ca sentinţele oracolului dela Delfi, el poate conţine în substratul lui o altă interpretare?

Imi dau seama că dorind a găsi un alt sens acestui aliniat este o încercare destul de îndrăzneaţă, pentru că ea voeşte să contrazică sentinţe pronunţate în decurs de peste zece ani. Dar din discuţie se face lumină şi în această chestiune covârşitoare pentru unele întreprinderi, nu se poate spune că a fost destulă. Ba din potrivă.

Inţeleg deci să mă servesc de textele din Codul contribuţiunilor directe, cari tratează amortizmentul concesiunilor şi pe cari le voi reda întocmai cum se găsesc în orice broşură.

Aşa dar, Art. 31, aliniatul 8, spune că se poate scădea din venituri:

„Amortizmentul Capitalului învestit în concesiuni de exploatări pe termen limitat, *care rămâne neamortizat* într'unul din modurile prevăzute la aliniatele 6 şi 7, precum şi învestirile în instalaţiuni utilizabile, cari rămân în proprietatea concedentului. Această *parte de capital* se amortizează, repartizându-se anual până la expirarea concesiunii".

Ca o complectare a acestui aliniat, avem numărul 98, al paragrafului din instrucţiuni redactat astfel:

„Punctul 8, cuprinde dreptul de scăzământ al exploatatorilor de ori ce fel de concesiuni prevăzute la paragrafele 72 şi 73, aceştia având dreptul a-şi amortiza *Capitalul plătit* pentru concesiunea *care rămâne pierdut,* cum şi cel învestit în imobile care nu rămân proprietatea sa la finele concesiunii, sau în instalaţiuni utile întreprinderii cari rămân în proprietatea concedentului". Şi încheie astfel: „*Amortizarea de faţă* se face repartizând capitalul de amortizat pe numărul de ani până la expirarea concesiunii".

Acestea fiind textele ce am găsit în Codul Contribuțiunilor Directe, pe baza lor voi căuta să desprind criteriul amortizării concesiunilor de ori ce fel.

Este bine definit în Codul de comerț că dreptul de concesiune este un drept de proprietate. El poate fi folosit de concesionar sau cedat altei persoane, în condițiunile actului de concesiune și pentru aceiași durată. Din acest punct de vedere, nu se face distincție între un bun in deplină proprietate și altul pe termen limitat.

Nici L. C. D. nu separă aceste drepturi de proprietate. Ele sunt asimilate în totul cu cele dela alin. 6 și 7 unde este vorba de imobilele și instalațiunile ce aparțin întreprinderii. Prin aliniatul 8 se sistematizează numai dreptul de amortizare al capitalului plătit pentru concesiune ce se scade din beneficiile întreprinderei, folosind o bază care, dacă nu este ideală, totuși nu i se poate imputa că nu-i rezonabilă.

In definitiv, este prețul de concesiune o cheltuială ce se asemănă cu chiria unui imobil care, plătită pe mai mulți ani înainte, trebuiește trecută la cheltuielele cuvenite anilor următori și absorbită ca atare?

Evident că nu! într'o concesiune avem un obiect care se exploatează. El durează adesea mai puțin decât însăși dreptul de exploatare și ca atare, prin dispariția substanței exploatabile, întreprinderea lichidează. Este, așa dar, o cheltuială aducătoare de beneficii, dar supusă la riscuri.

Aci stă importanța chestiunii și nici leguitorul nu o scapă din vedere. El mărește posibilitatea de amortizare a acestui capital până la limita procenților celorlalte instalațiuni făcute în vederea exploatării și deci a câștigului. El mai știe că asemenea concesiuni se fac întodeauna pe termen lung, iar experiența îi spune că nu pot rămâne tot atâta timp active.

Este deci rezonabil să mărească acest amortizment pentru care are o bună compensație în rezultatele din creditul contului Profit și Pierdere.

In acest sens trebuiește înțeles aliniatul 8. El însă nu se oprește aci. Are grije și de restul capitalului ce nu a putut fi amortizat cât timp concesiunea a fost activă. El spune mai departe: „*Această parte de capital* să se amortizeze, repartizându-se anual până la expirarea concesiunii".

In privința înțelesului ce a vrut să dea leguitorul cuvintelor: „Această *parte de capital*", chiar dacă s'ar ivi vre'o confuzie, se însărcinează s'o spulbere No. 98, al paragrafului din instrucțiuni care este categoric: „Aceștia (exploatatorii) având dreptul a-și amortiza *capitalul plătit pentru concesiune care rămâne pierdut*". Iar mai jos: „Amortizarea *de față* se face repartizând capitalul de amortizat pe numărul de ani până la expirarea concesiunii".

Ceiace mi-am propus să demonstrez prin acest articol.

Totuși, cred că este necesar și un exemplu:

O societate petroliferă obține pentru 20 ani dreptul de exploatare al unui teren, în suprafață de 5 hectare, presupunând că are în subsolul și țiței sau gaze, și plătește ca preț de concesiune și taxe Lei 2.000.000. Dupe trecerea a 2 ani de exploatări în care timp a făcut instalații de Lei 5.000.000, a izbutit să aibe o producție care durează patru ani. După aceia, observând că orice încercări rămân zadarnice, abandonează. Care va fi amortizmentul?

In primii doi ani, pentru teren, evident că 1/20 din prețul concesiunii de Lei 2.000.000 pentru fiecare an. In anul al treilea, instalațiile și terenul formează un tot ce nu se mai poate separa. De aceia amortizmentul se va calcula la suma de Lei 7.000.000 cu 15 %, adică maximul îngăduit de aliniatul 6, pentru instalațiuni industriale se continuă astfel 4 ani.

Din capitalul plătit pentru concesiune, în acești șase ani s'a amortizat în total, 70 % în loc de 30 % cât ar fi fost dacă s'ar fi luat amortizmentul pe durata contractului de concesiune.

Este drept a mări procentul în anii când întreprinderea are însemnate beneficii depe urma acestei concesiuni? Desigur. Vor mai rămâne de amortizat Lei 600.000, *partea pierdută din capitalul plătit pentru concesiune*, care va fi amortizat, conform aliniatului 8, arătat mai sus, în 14 ani, adică până la expirarea concesiunii (Bine înțeles, dacă întreprinderea nu lichidează).

Există însă exemple de concesiuni a căror amortizare se încadrează, indiscutabil, în aliniatul 8 al articolului 31. din L. C. D. Le spune paragraful 72, la care ne trimite No. 98, al paragrafului din instrucțiuni. Aci sunt înșirate diferitele feluri de concesiuni, printre cari găsim: exploatarea unui fond de comerț, exploatarea întregei întreprinderi a unui fabrici. A admite că toate aceste bunuri, adesea uzate sau demodate, trebuiesc amortizate numai pe durata contractului de concesiune, care, în general, se face pe termen lung, ar fi imposibil. Pentru aceste instalații, mobilier, etc.,

legiuitorul admite amortizmentul dela aliniatele 6 şi 7, ale articolului 31, şi numai acele cari nu se încadrează acolo, pot fi amortizate conform ultimei dispoziţiuni din aliniatul 8.

Este aceasta o metodă echitabilă de amortizare şi pentru terenurile petrolifere? Răspund hotărât: Nu!

O spune dealtminteri şi Comisiunea Centrală Fiscală prin textul Deciziunii No 94, dată pentru înterpretarea articolului No. 27, din L. C. D.

„Când o întreprindere investeşte uu capital în mai multe concesiuni de exploatări petrolifere, amortizarea capitalului învestit se face pe concesiune productivă şi nici decum nu se poate amortiza capitalul învestit în totalitatea concesiunilor obţinute de întreprindere din venitul unei singure concesiuni productive, păstrându-se astfel individualitatea venitului *în funcţie de capitalul care l'a produs*".

Cetindu-l, se observă o contrazicere cu celelalte texte arătate mai sus însă trebuie să ţinem seama că aci este vorba de concesionarul care devine concedent. Vom reţine numai principiul de bază care este singurul criteriu ce trebuie să existe pentru ambele amortizmente.

El se găseşte, dealtfel, în legislaţia Statelor Unite ale Americei şi poate fi introdus fără dificultăţi, şi la noi.

Dar despre această propunere, voi scrie într'unul din numerile viitoare.

G. C. IONESCU

Colegi, faceţi din Revistă, tribuna voastră de manifestare.

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare sunt rugaţi a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.

Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Comerciale şi Bibliotecei Corpului Contabililor.

Compensarea plusurilor de impozite prin însăşi-„Rol".

Prin hotărârile recente al M. F., *de a lichida supra-plusurile din impozite directe cu Titluri de împrumut, Tranşa B., chiar acolo* unde ar fi cazul de a se face o compensare, se aduce o modificare însăşi legii contribuţiunilor directe prin simplă decizie a Ministrului de Finanţe [1]).

Art. 103, instrucţ. paragraf 320 din L. C. D. / 1935-Vol. „Moschuna", la ultimul aliniat, spune:

„Rămăşiţele" dintr'un an ca şi plăţile în plus şi dobânzile, se reportează asupra celui următor, conform normelor speciale-prevăzute în formularele Rolurilor.

De aici rezultă că debitările în rol, la contribuţiuni directe, se fac pe baza de impuneri, care reduse prin apel sau recurs se modifică, după cum tot art. 103 de mai sus, sună: *Modificările aduse ulterior formării rolurilor de Comisiunile de apel sau Instanţele de recurs, se vor nota în roluri cu cerneală de altă culoare.*

Deci, odată debitate impozitele în rol, ele sunt urmărite conform articolului 8 din legea de urmărire, iar diminuarea venitului rol se operează la partida contribuabilului, stabilindu-se un plus de impozit plătit în anticipaţie.

Din punctul de vedere administrativ, la înregistrarea operaţiei de diminuarea venitului la *„Matricol"* şi a impozitelor la *„Rol"*, aceasta se face de organele fiscale ale Percepţiei de unde rezultă scăderea, *astfel că numai Percepţiei respective îi revin aceste drepturi de a face şi compensarea din „Oficiu", prin reportarea impozitelor atât ca rămăşiţe, cât şi ca plusuri existente în roluri,* evitându-se formalităţi ce duc la întârziere pe contribuabilul dornic a-şi limpezi şi acoperi la timp *impozitele ce au mai rămas de plată în rol.*

Aceasta este înţelesul art. 103, care pune rânduială de ordin Ad-tiv intern prin technica contabilităţei publice de a statua nu numai *debitele din rămăşiţe-impozite,* ci şi din *credite din plusuri,* la închiderea rolului la fine de an. Legiuitorul s'a ocupat şi de plu-

1) A se vedea în articolul d-lui Laufer în Revista Administraţia Financiară, No. 97.

suri, adică și de aceea ce are să *dea* Statul pe lângă ceea ce are de *luat*. Să le *reporteze* toate aceste plusuri la fel ca pentru rămășițe, făcând un total de *Pasiv* pentru stat, care să se stingă în anul următor, tot prin impozite. *nici de cum prin Titluri de Rentă.*

Evident, prin art. 103, s'a recunoscut că la drepturile statului, îi revin și obligațiuni, adică: Impunerilor în general, *formează venitul direct, constituind Activul Statului și din contră:* obligațiuni prin plusuri *(Soldurile Creditoare), constituesc Pasivul Statului;* iar prin *Reportarea Plusului* dela rol (partida conto) se face *dela sine Compensarea.*

In această situație, hotărârile M. F. pentru atari compensări prin noi forme, cu alte soiuri de valori, nu își mai au locul, căci nu se poate *schimba nici technica legei contribuțiunilor directe și nici principiile științei contabilității,* cari se aplică socotelilor statului.

C. N. BRĂTESCU
Contabil Autorizat

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMA ROMÂNA
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3 Motoare „DEUTZ", Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Recenzii

Criza economică și criza morală de *Prof. G. C. Dragu* Ed. Universul. — Intr'o broșură de 57 pagini, d-l G. C. Dragu, fost profesor la Liceul Lazăr, face o succintă analiză a legilor economice, cu aplicațiunea lor de după războiu.

D-sa fără a se erija în reprezentantul unei anumite școli, pleacă dela faptele verificate și dela natura omului pentru a demonstra că adevărul stă în vechile principii economice și filozofice, care au dus omenirea la progresul de azi.

Autorul arată că așa zisele formule noi: economie dirijată, autarhie, etc. sunt cuvinte noi pentru metode cunoscute de predecesorii noștri.

Și înainte s'a practicat intervenționismul de stat, însă sub o formă moderată, așa ca să nu se contracareze inițiativa privată și jocul firesc al cererei și ofertei.

Dar mai presus de greșelile economice, autorul constată că actuala criză se datorește unei scoborâri a nivelului moral al omenirei.

După cum spune d-l Prof. Dragu, criza prelungită recheamă la realitate pe reformatorii vieței economice, cerând să se renunțe la dirijarea monetei, la sistemul autarhic, la intervenționismul exagerat în viața economică.

Statul să dovedească el mai întâi că știe să facă ordine în gospodăria publică și pe urmă să pretindă a lua asupra lui și funcțiuni economice.

Nu putem reda mai bine ideile pline de logică și de bun simț ale autorului, decât reproducând câteva rânduri din concluziunile sale, cu care orice om cu dreaptă judecată și cu dorul de mai bine pentru țara lui, trebue să fie de acord:

"Să încetăm de a vedea cauza greutăților, prin care trecem, numai în urmările războiului, spune d-sa.

„Să recunoaștem că, în foarte mare parte, greutățile de azi și au originea în greșelile și propiile noastre slăbiciuni. In primul rând, în desorientarea sufletească și slăbirea resorturilor morale, a conștiinței sentimentului moral.

„Am ajuns că nu mai prețuim și să nu dăm respectul cuvenit persoanei avutului și onoarei semenului nostru.

„Mulți nu muncim cât trebue. Vrem să ajungem oricum. Foarte

mulți nu avem cumpănă în cheltueli. Adesea consumăm și risipim chiar bunuri, ce au să vină.

„Statul se întrece cu particularii în spiritul de risipă.

Uităm că munca stăruitoare, cumpătarea în consumațiune, economia și prevederea au fost căile, care au adus bogăția, cultura și strălucirea popoarelor ce au stat și stau în fruntea lumii.

Desordinea morală nu numai că a agravat criza economică. dar a adus perturbări și vătămări și în celelalte manifestări ale sufletului contemporan: Cubism, futurism în artă, trivialitate și pornografie în literatură, curente extremiste în politică, scăderi în viața publică și chiar în mândria și demnitatea națională.

Uităm că fără cercetarea adevărului, creiarea și contemplarea frumosului, practica binelui, lipsim viața de condițiile esențiale ale conservărei și înălțărei ei.

Armătura economică este una din condițiile progresului și civilizației popoarelor. Dar nu este singura, și, nici cea mai principală.

Viața învinge și se eliberează de sub greutatea materiei, numai prin desvoltarea, energiilor sufletești și valorilor morale.

Relele și neajunsurile actualei structuri economice existente și înainte de războiu, agravate de răsboiu, au fost agravate mai ales prin desorientarea sufletească și criza actuală morală.

Invingerea multiplelor greutăți de azi și suirea pe culmile pe care destinele istorice îl chiamă, neamul nostru s'o caute în propriile lui puteri: reculegerea sufletească, însănătoșirea morală, practica virtuților, ce au înălțat omenirea: Munca, munca românească, respectul rezultatului muncei, omenie și demnitate, patriotism luminat, dreptate, cinste". **Dr. Vlm.**

A apărut **„Politice de izolare a Statelor Europene"** și **„Funcțiunea Capitalului Străin în Economia Națională".** — Două conferințe ținute la Universitatea populară „N. Iorga" de d-l dr. V. M. Ioachim dela Camera de Comerț și Industrie din București.

Autorul se ocupă în aceste conferințe de politica de autarchie din ultimii ani, care împiedică libera circulație a mărfurilor, a capitalurilor și a monetei, combătând această politică.

D-sa cere să se revie pe cât posibil la vechile principii de colaborare între State.

Vorbind de capitalul străin, d-l dr. V. M. Ioachim, arătă utilitatea acestui capital, care însă trebue să se integreze în ritmul de viață al națiunei, unde acționează.

Jurisprudențe*)

Curtea de Apel București S. IV
Deciziunea Fiscală No. 73, din 5 Iunie 1935. Recunoscută:
S. A. „Mica".

Impozit comercial. — Pierderi efective la debitori. — Rezerva pentru creanțe dubioase. — Deosebire. — Scăderea pierderilor efective direct din beneficiu. — Inventar. — Evaluarea acțiunilor. — Prețul zilei. — Art. 31, 32, 39, 136 l. c. d., par. 90 și 114 din instr. art. 24 și 178 c. com.

* * *

Conform art. 31 l. c. d. și par. 90 din instrucțiuni pierderile efective la debitori se scad direct din beneficiul brut, fără să fie nevoie să fie trecute prin rezerva pentru creanțe dubioase.

Evaluarea acțiunilor la inventar se face la valoarea reală din momentul încheerii bilanțului, pentru orice fel de întreprinderi comerciale, iar nu numai pentru bănci.

Asupra recursului făcut de Societatea Anonimă „Mica", în contra deciziunei fiscale No. 623 din 22 Decembrie 1934, a Comisiunei de Apel pentru contribuțiunile directe depe lângă Administrația Financiară a Sectorului I Galben din Capitală, prin care i s'a admis în parte apelul și i s'a redus venitul elementar la lei 47.232.574, iar pentru complimentar la 78.555.113 lei; capitalul și rezervele în funcțiune de care se va calcula complimentarul, s'au majorat la 167.687.216 lei.

Având în vedere că recurenta a invocat următoarele două motive de casare:

I. Exces de putere, omisiune esențială, violarea art. 31, 32 și 136 din legea contribuțiunilor directe, a paragrafelor 90 și 114 din instrucțiunile de aplicarea legii, 24 și 178 din codul comercial, deoarece deși s'a constatat prin justiție și s'a dovedit cu acte de dată certă și Monitorul Oficial, paguba definitivă de lei 17.785.918,20, Comisiunea de Apel a menținut această sumă ca impozabilă, contravenind în mod flagrant dispozițiunilor catego-

*) Din Revista Administrația Financiară No. 98 din 1935.

rice ale codului de comerț, ale legii contribuțiunilor directe și jurisprudențelor constante, în asemenea cazuri;

II Exces de putere, violarea art. 39 din legea contribuțiunilor directe, par. 114 și art 176 din codul comercial, deoarece i s'au adăogat la beneficiu suma de 618.473 lei diferența de curs la efecte publice și acțiuni, diferență ce constitue o pierdere;

Având în vedere că se constată din actele dela dosar, că prin procesul-verbal de impunere No. 78 din 16 August 1934, făcându-se impunerea Societății „Mica" recurentă, după bilanțul și registrele prezentate și constatate ca regulat ținute și după ce mai întâi s'a ales beneficiul net impozabil de 17.785.918 lei pierderi din creanțe lichidate, întrucât pentru creanțele definitiv pierdute scăderi nu se pot face decât pe calea amortizărilor pentru creanțe dubioase, conform art. 32 din legea contribuțiunilor directe și întrucât art. 31 din aceiași lege limitează în mod precis scăderile admise, iar art. 32 fixează maximul cotei amortismentului de admis și la punctul 27 s'a adăogat suma de 618.473 lei pierderi la efecte publice și acțiuni, întrucât aceste pierderi nu rezultă din vânzarea lor, ci din evaluarea lor la inventar, prin apreciere, deci s'a adăogat întreagă această diferență, întrucât în dispozițiunile adausului la paragraful 114 din instrucțiunile publice în Monitorul Oficial cu No. 150/935.

Având în vedere că Societatea „Mica" făcând apel împotriva mai multor posturi adăugate la beneficiu, pe către Comisiunea de impuneri, s'a orânduit o expertiză contabilă a registrelor și în raportul de expertiză dresat de expertul N Grigorescu se constată în ce privește aceste două posturi existente că sunt pierderi efective încercate din creanțe lichidate de 17.785.918 lei cum și pierderea de 618 473 lei, diferențe de curs la efecte, publice și acțiuni, rezultate din evaluarea la inventar.

Că Comisiunea de Apel, din deciziunea atacată cu recurs, admite unele cereri din aplicațiunea de apel, iar în ce privește aceste două posturi, le-a respins și ea; pentru suma de lei 17.785.918, că conform deciziunei Comisiunei Centrale No. 171 publicată în Monitorul No. 125 din 934, care prevede că scăderile din beneficiul impozabil pentru creanțele definitive pierdute, cum este această sumă, nu se pot face decât pe calea prevăzută de art. 32 al legei contribuțiunilor directe adică prin admiterea unei cote de amortisment și că a admite scăderea totală, ar fi a se viola art. 31 al acelei legi, care limitează în mod precis

scăderile admise, cât și art. 32, care fixează maxima cotei până la care se poate diminua beneficiul impozabil; iar în ce privește suma de lei 618.473,— pierderile la efectele publice și la acțiuni, motivează că întrucât pierderea nu rezultă din vânzarea lor, ci prin evaluarea lor, la cursul zilei, asemenea pierdere este admisibilă numai societăților, cari fac operațiuni de bancă, unde acțiunile și efectele vor fi trecute la cursul zilei, ca fiind o marfă, pe care recurenta fiind o întreprindere minieră, devalorizarea, pentru ea, nu constitue o pierdere efectivă.

Având în vedere că în ce privește primul motiv de recurs, considerentele Comisiunei de Apel, bazate pe dispozițiile art. 32 din legea contribuțiunilor directe, nu sunt întemeiate.

In adevăr art. 32 prevede că, peste scăderile admise prin art. 31 se mai scade: rezervele speciale pentru creanțele dubioase, trecute ca atare în bilanț, iar cota acestor rezerve, în total, se fixează la 3% din plasamentul în creanțe ale întreprinderii, putând fi sporită până la 5% în epocile de depresiune economică.

Din acest text de lege rezultă că legiuitorul, condus de ideia că orice întreprindere, care are mulți debitori, nu-i posibil ca printre ei să nu existe și debitori insolvabili, a admis ca, fără să se facă dovada vreunei pierderi la creanțele sale, să se scadă totuși anual câte o cotă variind între 3 și 5%, pentru debitorii dubioși, prin urmare cota de amortisment admisă a fi scăzută de art. 32 legea contribuțiunilor directe, se referă numai la debitorii dubioși și se aplică la totalul plasamentului în creanțe, ca un fond de rezervă pentru eventuale pierderi, iar nu la pagube efectiv încercate din cauza creanțelor definitiv pierdute cum este în speță suma de 17.785.918 lei, constatată din registre de către Comisiunea de Apel, de către expert și de către Comisiunea de Apel.

Că deasemeni nici considerentele bazate pe dispozițiunile art. 31 din lege, nu sunt întemeiate, întrucât dacă acest text de lege se prevede că venitul net impozabil se obține scăzându-se din veniturile brute anumite cheltueli proprii ale întreprinderei, enumerate acolo, fără a figura printre ele și pagubele efectiv încercate, aceasta nu însemnează că suma pagubelor efectiv încercate rezultate din creanțele definitiv pierdute, trebuește adăugate la beneficiul constatat prin bilanț, deoarece ideia de beneficiu pe care legiuitorul a înțeles să-l impună la impozite, exclude dela sine

toate pagubele suferite, care în mod automat reduce beneficiul la justa lui valoare.

Că prin urmare art. 31 se referă dela început, când vorbește de beneficiu, la suma constatată că s'a realizat din operațiile unui an, după ce deja s'a înlăturat din totalul ei pagubele suferite în cursul aceluiaș an, deoarece beneficiul reprezintă balanța între câștig și pagube ; că dacă legiuitorul a enumărat în acest text de lege anumite scăderi de cheltueli proprii ale întreprinderii, aceasta s'a făcut pentru a se limita anumite cheltueli de asemenea natură, exagerat făcute de întreprinderi ; că dealtfel art. 31 nici nu vorbește decât de cheltuelile proprii ale întreprinderii iar nu de pagubă, care este cu totul altceva și care diminuiază în mod automat beneficiul, făcându-l inexistent în parte sau în total.

Că se admite teoria că paguba efectiv încercată, trebuește totuși să figureze în beneficiul impozabil, ar fi să se plătească impozite la pagubă, care pe lângă să crează un gol în patrimoniul întreprinderei, dar să i se mai impună și plata de impozite, ceiace ar fi și contrar spiritului legei contribuțiunilor directe, dar și neachitabil,

Că astfel fiind Comisiunea de Apel, refuzând a scade suma de 17.785.918 lei valoarea creanțelor definitiv pierdute, a dat o hotărâre casabilă și deci acest prim motiv de recurs este întemeiat.

Având în vedere că în ceeace privește motivul II de recurs, este și el întemeiat, deoarece și refuzul Comisiunii de Apel de a scade suma de 618.473 lei, pierderi la efecte publice și acțiuni, prin devalorizarea lor la inventar, nu este întemeiat.

Având în vedere că în adevăr este constatat în speță de către ambele comisiuni și de către expertiza făcută registrelor societății, că ea are un plasament de acțiuni, și rente de stat a căror valoare de cost a fost de 30.700 782,— lei, din care 90% reprezintă acțiuni necotate la bursă, că asupra lor nu s'a făcut în cursul anului precedent nici o operațiune și, pe care, deci, din cauza crizei a fost nevoită să le reducă evaluarea la inventar, rezultând o pierdere pentru societate de 618.473 lei.

Având în vedere că conform art. 178 din codul comercial, bilanțul va trebui să arate lămurit capitalul social care există în realitate ; că în contra acestei dispoziții, care obligă societățile să prevadă capitalul real, deci și evaluarea putrimoniului societății să fie reală, legea contribuțiunilor directe nu prevede nici o dispoziție contrară, după care evaluarea acțiunilor la inventar

să fie făcută pe prețul de cost și nu pe valoarea reală din momentul încheerii bilanțului.

Că prin urmare deciziunea Comisiunei Centrale fiscală No. 193/925, care permite numai băncilor evaluarea acțiunilor și efectelor după cursul zilei, este contrară legei și nu este aplicabilă fiindcă art. 132 legea contribuțiunilor directe prevede că dispozițiunilor regulamentului și instrucțiunilor ce Ministerul de Finanțe va da, vor avea putere de lege întrucât lămuresc legea și nu contrazic dispozițiunile ei; ori s'a văzut mai sus că conform art. 178 din cod. com. evaluarea patrimoniului trebue să fie cea reală și legea contribuțiunilor directe nu contrazice în textele ei acele dispoziții.

Prin urmare Comisiunea de Apel refuzând scăderea acestei pagube de lei 618.473, din această cauză deciziunea sa este casabilă.

Că pentru aceste motive recursul urmează să fie admis și dosarul cauzei să fie înaintat Ministerului de Finanțe pentru a sesiza Comisiunea de Apel competinte să refacă impunerea în conformitate cu disp. art. 86 din legea contribuțiunilor directe, prin scăderea sumelor arătate mai sus.

Admite recursul.

* * *

Se scade amortismentul și la întreprinderile comerciale. Pierderile efective la creanțe se scad direct din beneficiu. Salariile se scad, chiar dacă nu s'a plătit impozitul pe salariu.

Asupra recursului făcut de contribuabila Societate Anonimă „Gattorno", împotriva deciziunei cu No. 464/935, a Comisiunei V-a de Apel de pe lângă Administrația de Constatare, Contribuțiuni Directe a Sectorului I Galben din Capitală.

Având în vedere motivele de recurs și altele din dosarul instanței de fond.

Având în vedere că, contribuabila Soc. Anonimă „Gattorno" a făcut recurs împotriva deciziunei cu No. 464/935 a Comisiunei V-a de Apel, pentru următoarele patru motive formulate și desvoltate prin motivele depuse separat în această instanță, reproduse în rezumat și anume:

1. „Exces de putere și violarea dispozițiunilor art. 31 alin. 1, 6 și 7 din legea contribuțiunilor directe. Comisiunea de Apel

a săvârşit un exces de putere şi a violat dispoziţiunile art. 31 aliniatul 1, 6, şi 7 din legea contribuţiunilor directe, când i-a menţinut în beneficiul impozabil suma de lei 94.699, amortismentul care intră în cheluelite întreprinderei şi se scade din beneficiul „brut".

2. Exces de putere şi violarea art. 39 alin 1, art. 31 din legea contribuţiunilor directe, a paragrafele 90 şi 114 din iustrucţiunile ministeriale de aplicarea acestei legi şi a art. 24 şi 52 cod. comercial. Comisiune de Apel, a săvârşit un exces de putere şi a violat textele art. 39 alin. 1, 31 din legea contribuţiunilor directe, a paragralelor 90 şi 114 din instrucţiunile ministeriale şi art. 24 şi 52 cod comercial când scindând conţinutul registrelor comerciale, a refuzat scăderea din beneficiul impozabil stabilit de instanţa de impunere a sumei de lei 1.700 000, pierderea efectivă suferită la creanţa Societăţii „Auto-Tracţiunea".

3. „Exces de putere şi violarea dispoziţiunilor art. 31 alin. 3 din legea contribuţiunilor directe. Comisiunea de Apel, a săvârşit un exces de putere şi a violat dispoziţiunile art. 31 alin 3 din legea contribuţiunilor directe, când i-a menţinut în beneficiul impozabil stabilit de instanţa de impunere sumele de lei 27.500 salarii şi gratificaţii, şi lei 74.707 salarii şi când i-a adăogat la beneficiul impozabil sumele de lei 174.000 indemnizaţii şi lei 22.000 şi 22.540 gratificaţii, pentru care nu s'a plătit impozitul pe salarii, fiindcă neplata impozitului pe salarii nu este un impediment legal ca sumele să nu fie scăzute ca cheltueli ale întreprinderei".

Având în vedere că, primul motiv de recurs este întemeiat şi urmează a fi admis pe consideraţiunea că în conformitate cu dispoziţiunile art. 31 punctul 6 din legea contribuţiunilor directe, este amortizabil şi mobilierul întreprinderilor comerciale care este asimilat instalaţiunilor mobiliare la întreprinderile industriale şi a căror cotă de amortizare este fixată până la 15 % din preţul de cost şi Comisiunea de Apel menţinând în beneficiul impozabil suma de lei 94.699 amortismentul mobilierului recurentei, a violat dispoziţiunile acestui text de lege.

Că, cel de al doilea motiv de recurs este deasemenea întemeiat şi urmează a fi admis pe consideraţiunea că, în conformitate cu dispoziţiunile art. 31 din legea contribuţiunilor directe şi paragraful 90 din instrucţiunile ministeriale de aplicarea acestei legi, pierderile efective suferite în cursul anului din creanţe lichi-

date se scad direct din beneficiul brut al întreprinderii ca și cheltuelile și nu se mai amortizează din fondul de rezervă pentru creanțe dubioase creiat conform art. 32 din legea contribuțiunilor-directe. care are menirea să acopere eventualele piurderi din creanțe dubioase, astfel că, Comisiunea de Apel a violat dispozițiunile acestui text de lege, când a menținut în beneficiul impozabil suma de lei 1.700.000 pierderea efectivă suferită de recurentă, la creanța Societății „Auto-Tracțiunea".

Că, cel de al doilea motiv de recurs este întemeiat și urmează a fi admis pe considerațiunea că, în conformitate cu dispozițiunile art. 31, alin. 3 legea contribuțiunilor directe, salariile. indemnizațiile și grat ficațiile fac parte din cheltuelile întreprinderii și se scad din beneficiul brut când plata lor este efectivă, chiar când nu se face dovada plății impozitului pe salarii, fiindcă neplata sau sustragerea de la plata acestui impozit, constitue o abatere de la dispozițiunile legii contribuțiunilor directe prevăzute și pedepsită de art. 47 și 106, însă nu constitue un imped ment legal ca sumele să fie scăzute din beneficiul brut al întreprinderi și Comisiunea de apel refuzând scăderea lor sau adăogându-le la beneficiul impozabil pe această considerațiune, violează dispozițiunile art. 31 alin. 3 din legea contribuțiunilor directe.

Că, așa fiind, recursul contribuabilei Societatea Anonimă „Gattorno" este întemeiat și urmează a fi admis, casându-se deciziunea Comisiunei de Apel cu No. 464/935 pe toate motivele cu trimetere spre o nouă judecare a apelului contribuabilei recurente, în conformitate cu normele indicate mai sus.

Pentru aceste motive în numele Legii decide:

Admite recursul făcut de contribuabila Societate Anonimă „Gattorno";

Casează deciziunea cu No. 464/935 a Comisiunei V-a de Apel de pe lângă Administația Financiară de Constatare a Contribuțiunilor directe Sectorul I Galben din Capitală și

Trimite spre o nouă judecare înaintea Comisiunei de Apel, apelul contribuabilei recurente Societatea Anonimă „Gattorno", făcut împotriva procesului verbal No. 9/935.

Dată și pronunțată în ședință publică, azi 4 Noembrie 1935.

(Curtea de Apel Buc. S. II Decizia No. 125).

Colegi, susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

Consiliul superior al Corpului contabililor experţi şi autorizaţi

Şedinţa de la 23 Decembrie 1935

Se ia cunoştinţă de situaţia financiară până la 1 Decembrie 1935.

Se întocmeşte proectul de budget în următoarea redactare:

Proect de budget pe 1936

Venituri

	Prevederi 1935	Realizări pe 11 luni	Prevederi 1936
Cota 1/4 Secţ.	160.000	139.288	160.000
Donaţii	10.000	5.000	5.000
Diverse	10.000	10.000	5.000
	180.000	154.288	170.000

Cheltueli

	Prevederi 1935	Cheltueli 1935	Prevederi 1936
Indemn. de depl. şi reprez.	32.000	27.000	32.000
Salarii	42.000	32.500	42.000
Chirie, lumină, încălzit	30.000	28.000	30.000
Chelt. cancel., imprim.	15.000	15.000	15.000
Burse ajutor	10.000	8.000	10.000
Cheltueli Congres	20.000	20.000	-
Bibliotecă	5.000	2.000	5.000
Indemn. membr. prov.	10.000	5.000	10.000
Cheltueli extraordinare	16.000	15.000	26.000
	180.000	152.500	170.000

Se ia în discuţie chestiunea alegerilor la secţiuni.

Se fixează ziua de Duminică 19 Ianuarie pentru prima convocare a adunărilor generale pentru toate secţiunile.

Se aprobă propunerea d-lui director V. M. Ioachim în sensul că: Alegerea să se facă astfel ca să se potă vota şi cu stampila şi cu creionul.

In acest scop se vor tipări pe buletinele de vot grupe de câte 8 candidaţi pentru consiliu şi 5 pentru censori, iar cei ce nu vor voi să figureze în vreo grupă vor apare pe buletin cu titulatura: „candidaţi independenţi".

Se va cere aprobarea Primului Președinte al Tribunalului pentru acest sistem de votare.

Se decide a se comunica secțiunilor ca întocmirea tablourilor în special pentru experți să se facă în conformitate cu art. 8 din regulamentul legii.

In ce privește specialitatea s'ar putea arăta două specialități, după studiile și practica care o au.

Alegerile deci se fac cu majoritate relativă de voturi, iar nu cu majoritatea absolută.

Consiliul desaprobă atitudinea ce a avut-o d-l Șt. Țenov, cu ocazia procesului provocat de contestația d-lui Grigorescu.

Convocarea secțiunilor

In conformitate cu art. XX din legea Corpului.

Secțiunile județene sunt convocate în adunare generală ordinară pentru Duminică 19 Ianuarie ora 9 dim. la sediul fiecărei secțiuni.

Ordinea de zi:

Darea de seamă a consiliului de administrație.

Raportul censorilor.

Aprobarea bilanțului și a contului de venituri și cheltuieli.

Proect de budget pe 1936,

Alegerea consiliului de administrație și a comitetului de censori.

Dacă la prima adunare nu se va întruni jumătate plus unul din numărul membrilor, adunarea se va ține Duminică 26 Ianuarie ora 9 dim. au orice număr de membri.

Secțiunile Ilfov și Cluj vor face convocări separate la data ce o vor fixa.

S'a luat cunoștiință de deciziunea Curței de apel secția I-a care a admis apelul Corpului în chestiunea alegerilor confirmând astfel punctul de vedere al consiliului superior în sensul că instituția Corpului fiind o persoană juridică de drept public se conduce după legea sa specială, iar nu după legea persoanelor juridice.

Secțiunea Ilfov

La 4 Ianuarie 1936 a avut loc ședința săptămânală a secțiunei Ilfov, prezidată de d-l Aureliu Marinescu.

Consiliul a avut să se ocupe de situația d-lor St. Morărescu Adria expert contabil și Theodor Moscopol contabil autorizat, șari au săvârșit abateri grave în exercițiul profesiunei lor. In urma discuțiunilor urmate s'a hotărât în unanimitate suspendarea lor.

Consiliul a fixat pentru 9 Ianuarie 1936 judecarea în comisiune disciplinară a d-lui Aug. Em. Dorwagen, numind ca apărător al d-sale pe d-l prof. Alexandru Tănăsescu.

D-l Aureliu Marinescu face apoi consiliului o expunere în care arată că justiția și-a spus cuvântul în chestiunea contestației la alegerile din 4 Februarie 1934, — alegeri cari au fost validate prin deciziunea Curței de apel secția I-a din 19 Decembrie 1935.

Prin aceasta s'a pus capăt unei agitațiuni duse de interesați, care punând interesele personale înaintea intereselor generale, a înlăturat buna armonie ce trebue să existe între membrii.

D-sa (făcând bilanțul celor doi ani de activitate) constată că secțiunea a avut o activitate constructivă, perseverarea în credința că *legea Corpului trebue apărată* ne-a dus la câștigarea completă a punctelor noastre de vedere, cari soluționează pentru totdeauna o chestiune speculată de cei fără popularitate în masa contabilă.

Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili
Secția Ilfov

CONVOCARE

Conform articolului 11 din lege și articolul 33 din Regulamentul legei de organizare a Corpului nostru, membrii Corpului Contabililor autorizați și experți contabili, Secțiunea Ilfov, sunt convocați în adunare generală ordinară, pentru Duminică 26 Ianuarie 1936, ora 8 dimineața, în Palatul Camerei de Comerț și Industrie, str. Bursei No. 4.

La ordinea zilei fiind:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație pe anul 1935.
2. Citirea raportului Censorilor pe anul expirat.

3. Aprobarea contului de venituri și cheltuieli cât și a Bilanțului pe anul 1935.

4. Descărcarea Consiliului de Administrație și Censori de gestiunea sa.

5. Aprobarea proectului de budget pe anul 1936.

6. Alegerea conform art. IX din lege și art. 28 din Regulament a opt membri în Consiliul de Administrație și cinci membri în comitetul de Censori.

In cazul când la data de mai sus nu se întrunește numărul legal de membri, adunarea se amână pentru Duminică 2 Februarie 1936, în acelaș local și la aceeaș oră.

Votarea membrilor din Consiliul de Administrație și censori va începe la ora 8 dimineața.

Președinte, **Aureliu Marinescu**

Secretar, *Nicolae Caraianu*

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul.

Participarea României la Congresul Internațional al Invățământului Comercial dela Praga.

DELEGAȚIA ROMANĂ
(D-nii Gr. L. Trancu-Iași și Dr. P. Drăgănescu-Brateș)

Dăm mai jos cuprinsul scrisorii d-lui Drăgănescu-Brateș, care a luat parte la Congresul Internațional de Invățământ Comercial ținut în Septembrie trecut la Praga, reprezentând Corpul Absolvenților Școlilor Superioare de Comerț și Corpul Contabililor.

Țara noastră a fost reprezentată oficial prin d-l Profesor Ion Răducanu, Rectorul Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, ca delegat al Ministerului Instrucțiunei Publice; d-l Profesor Gr. Trancu-Iași, Președintele de Onoare al Corpului Contabililor ca delegat al Corpului Didactic al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București și d-l Arthur Solomonide ca delegat al Camerii de Comerț și Industrie din București.

D-l profesor Ion Răducanu și d-l profesor Gr. Trancu-Iași au fost desemnați ca Vice-Președinți ai Congresului. D-l Solomonide a prezintat un interesant raport al d-lui profesor T. A. Teodoru despre organizarea învățământului comercial practic în țara noastră.

Iată și scrisoarea d-lui Drăgănescu-Brateș:

Domnule Decan,

Am onoare a vă raporta că, potrivit delegațiunei ce ați binevoit a-mi da, am represintat Corpul nostru la Congresul Internațional de Invățământ Comercial ce s'a ținut în Septembrie 1935 la Praga.

In vorbirea ce am avut prilejul să țin în fața Congresului în plen, am atras atențiunea asupra necesității ca în școalele de comerț să se deprindă tinerele elemente nu numai cu înregistrarea regulată a operațiunilor, dar și cu simțul răspunderei pe care trebue să-l aibe viitorul contabil autorizat sau expert contabil față de el însuși ca profesionist, față de organizațiunea din care va face parte, față de patroni și acționari, față de creditorii întreprinderei și față de Stat și de societate în general pentru justa aplicare a legilor fiscale și a celor cu caracter social. In școalele superioare de comerț și mai ales în academiile de comerț o grije specială ar trebui acordată deprinderei cu facerea verificărilor contabile și redactărei rapoartelor de expertiză.

Moțiunile luate la acest Congres s'au publicat în No. 10/1935 al Revistei.

Incurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

Colegiale

✉ D-l **Dr. V. M. Ioachim** a fost însărcinat de I. P. S. S. Mitropolitul Visarion Puiu să facă o verificare a gestiunei Fondului bisericesc din Bucovina.

✉ D-l **Vasile Teodoru** preşedintele Casei de Asigurare Buzău, a susţinut cu multă căldură la adunarea generală a Casei Centrale a Asigurărilor Sociale, întrebuinţarea exclusivă a Contabililor calificaţi în serviciile de contabilitate interioare şi exterioare ale Casei.

✉ D-l **Florea Florescu** deţine demnitatea de Preşedinte al Camerei de Muncă din Cernăuţi.

✉ Secţia Cernăuţi a înfiinţat un curs de limba română pentru minoritari.

✉ In curând va apare un dicţionar maghiaro-român, la care lucrează de mai mult timp d-l **C. A. Rădulescu,** Inspector general B. N. R.

Cereri de înscriere

In Corpul contabililor autorizaţi şi experţi-contabili

Secţia Brăila : Lenta Filip, Nicolae R. Ilie, Popescu I. Vasile, Grigore Z. Ioan, Axlerad Bernhard, stagiari.

Secţia Călăraşi : Marin Dumitrache, stagiar.

Secţia Craiova : Pohl I. Gheorghe, Constantin G. Rovenţa, Stroie C. Marin.

Secţia Focşani : Sternsus N. Hans, stagiar,

Secţia Iaşi : Aronovici S. Iacob H., Leo Zukerman, Salo Rauch.

Secţia Ilfov : Andreescu D. Carol, Adrian G. Aritonovici, Tache C. Demetrescu, Damian M. Vasile, Alter H. Smil, Szathman Camille, Stelian Lipianu.

Secţia Târgul-Mureş : Maximilian Fülöp, Desideriu Jonas, stagiari.

Avansări

Secţia Braşov : Liţă Gheorghe, expert; Bobancu Constantin, autorixat.

Secţia Târgul-Mureş : Vasile Secăşiu, autorizat.

Transferări

Secţia Brăila : Tobias Marcovici, autorizat, din secţia Cahul; Marinescu A. Constantin, expert, din secţia Slatina; Abramovici H. Isac, autorizat, din secţia Cahul; Leibovici Menahăm, autorizat, din secţia Cahul.

Abonamente

In cursul lunei dela 15 Decembrie 1935—15 Ianuarie 1936, am primit următoarele sume: *)

Incasate din țară prin incasatorii noștri sau cu mandata poștale:

Arad: Irimie Gheorghe 1934, 200; Mormoilă Vasile 1935, 200.
Bârlad: Iancu Zalman 1934, 160.
Blaj: Olimpiu Barna 1935—36, 320.
Brașov: S. Haber 1935, 100.
Bistrița: Nagy Solon ab. 1932—34, 450.
Brăila: Th. Dragoș 1933—34—36, 600; M Abramovici 1935, 100.
Constanța: Mirea I. Puținică 1934, 160; I. Manolescu 1935-36, 320.
Cernăuți: B. Stătescu 1935, 200.
Buzău: C-tin Dragomir 1935, 200; Ion Mirea 1934—35, 200; Ion Damian 1935, 200; Milea B. Cristea 1935, 100.
Bazargic. Tonef Sava Todorof 1934, 200; Petre Stoica, 1936, 200; Vasile Udrițe 1936, 200; Jeleascu Dimitrof 1936, 200.
Călărași-Ialomița: Tănase I. Nicolau 1934—35—36, 480.
Chișinău: Nic. Ionescu 1935, 200; Ion Moldovan 1935, 200.
Craiova: Ștefan Antonescu 1936, 200.
Hunedoara: Bistrian Pavel 1935, 200; Ion Don 1936; 160.
Iași: Ion Lupașcu 1935, 100.
Ismail: St. Ionescu 1935, 200.
Giurgiu: Rădulescu Mircea 1935—40,. 1936—160.
Rădăuți: Epifanie Dănciuc 1935, 160
Sighet: V. Badea 1935, 200.
Sercaia: Vasile Barsan 1934—35, 400.
Strehaia: Gheorghe Hoară 1933—34—35, 480; Petre Iliescu 1933—34—35, 480.
Tighina: S. Lobacov 1933—34—35, 600.
Tecuci: Ion Artenie 1935, 50.
Turnu-Măgurele: Casa de Credit a Agriculturei 1933—34, 320.
Tg.-Jiu: N. Rovența 1935, 160; Bucur Pinciu 1936, 200.
Timișoara: Oscar Schwartz 1936, 160.
Miercurea-Ciuc C-tin Igrișan 1935, 160.

*) Mulțumind d-lor abonați rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

București:

Victor Avramescu 1936, 160; Alex. Agopovici 1936 200; Petre Anghel 1935, 200; D. Agapiescu 1935, 200; Gh. Andronic 1935, 100; Banca Urbană 1936, 500; P. Billius 1934—35, 400; I. V. Bertcanu 1936, 200; Antim Bulai 1935, 200; Th. Cristian 1934, 200; Al. Chirculescu 1936, 160; Coller A. Mandi 1936, 160; Eugen Carpen 1936, 200; P. Codreanu ab. 1931—33, 300; M. Călinescu 1936, 200; C-tin Coman 1934, 200; Gh. Comanescu 1933, 100; Ion Coltofeanu 1933-34, 400; Ilie Dobrescu 1936, 160; Eugen Dinescu 1935, 100; C. I. Didoacă 1936, 160; A. I. Diaconescu 1935, 200; Dumitrescu C-tin 1935, 200; Manole Foglu 1934, 200; V. Georgescu 1935, 200; Florian Georgescu 1936, 160; Ion Ghelase 1936, 160; Gustav Göckel 1936, 160; Herman Grünberg 1931, 100; Haimovici Osias 1935, 100; Fr. Horac 1936, 200; H. Kaufman 1935, 200; Hanciu P. 1936, 160; M. Iacobescu 1936, 160; Ion P. Ioan 1935, 200; Tănase Ionescu 1935, 160; Ath. Ionescu 1935, 160; Nic. Ionescu 1934, 100; Gabriel Ionescu 1931, 100; A. I. Jescu 1935, 160; I. Idelovici 1934, 200; H. Labeș 1936, 160; Octav Lăzărescu 1935, 200; P. Lucacescu 1934, D. D. Murgan 1936, 160; Gr. Mladenatz 1935, 200; I. Munteanu 1935, 160; Ștefan Minculescu 1934, 160; George Molensky 1934, 160; Millea C. Năstase 1936, 160; Vasile Năstase 1934, 160; George Prasa 1934, 200; Pârlog D. 1936, 160; Prima Soc. Rom. Explozibile 1936, 500; N. Radiron 1934, 200; Oscar Rollinger 1936, 160; Rusan Marin 1936, 160; Redevența 1936, 500; C-tin M. Rădulescu 1934-35, 220; Marcel Simion 1935, 80; I. Slama 1934—35, 400; Al. Sorescu 1936, 200; Ion Scăenaru 1936, 160; Gh. Sersea 1935, 200; Sandu M. Lazăr 1935, 100; Th. Sersea 1934, 200; Prinps. Stroescu 1934, 100; Soc. Română-Americană 1936, 500; Soc. Carmen 1936, 500; Soc. Carpatină 1936, 500; Soc. Schcuker și Cie 1936, 500; I. G. Siderof 1935, 80; Al. Tănăsescu 1936, 160; D. Țuțuianu 1935, 80; Ion Ungureanu 1936, 160; Mihail Vulcănescu 1935, 160; Th. Weiss 1934, 100; Filip Weisselberg 1935, 200.

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentul, la prezentarea încasatorului nostru.

CASA PADURILOR STATULUI

Bilanțul încheiat pe 31 Martie 1935

ACTIV			PASIV		
I. Imobilizări			**I. Capital, fonduri**		
Inventar și lucrări în curs .		11.273.968.245	Fond patrimonial	11.224.076.913	
II. Valori realizabile			Diverse fonduri	477.747.963	11.701.824.876
Debitori	477.538,669		**II. Exigibilități la termen**		
Materiale lemnoase . . .	408.945.157		Creditori pentru investiții .		1.100.000
Produse nelemnoase, pueți, semințe, etc.	18.760.850	905.244.676	**III. Exigibilități imediate**		
III. Disponibilități lichide			Creditori diverși	363.827.365	
Numerar	31.952.611		Cheltueli restante . .	12.371.281	
Consemnări la Casa de Dep.	13.881.568	45.834.179	Salarii funcționari suspendați	176.352	376.374.998
			IV. Beneficiul net		
			Benef. net realizat în 1934/35		145.747.226
		12.225.047.100			12.225.047.100
Conturi de ordine		629.605.262	Conturi de ordine		629.605.262

Contul de Profit & Pierdere încheiat pe 31 Martie 1935

Prejudicii suferite în cursul anului.		8.853.081	Beneficii brute realizate la valorificarea materialelor		263.408.122
Cheltueli generale de exploatare .		108.807.815			
Beneficiul net din 1934/35 . .		145.747.226			
		263.408.122			263.408.122

Administrator
Inginer Consilier Silvic (ss) **I. Simionescu**

Șeful contabilității
Inspector general (ss) **V. St. Iosif**

Biblioteca Revistei

La redacția revistei „Comerț și Contabilitate" se găsesc spre consultare regulat, ultimile numere din următoarele publicațiuni:

ÎN LIMBA ROMÂNĂ.

a) REVISTE:

A. L. A. C. I. Revistă lunară de cercetări economice; este publicația Asociației licențiaților Academiilor Comerciale. Apare la București.
Revista Administrația Financiară: Organ independent de utilitate publică și profesională. București.
Democrația: Revista cercului de studii al Partidului Liberal. București.
Curierul Financiar: Revistă de studii, legislație și informațiuni financiare, fiscale. Apare la București.
Tribuna Financiară: Revistă de economie politică și finanțe București.
Revista de Drept Comercial și Studii Economice.
Revista funcționarilor publici. București.
Natura: Revistă pentru răspândirea științei București.
Analele Economice și Statistice: Revistă lunară. București.
Ramuri: Craiova.
Economia Națională: Revistă economică, statistică și financiară. București.
Curierul Judiciar, România Industrială, Fierul, Răsăritul, Pescăria și Piscicultura, Analele Băncilor, Revista Economică, Jurisprudența Română, Contabilul.

b) BULETINE:

Buletinul Institutului Economic Românesc.
Buletinul Institutului Românesc de Organizare științifică a Muncii.
Buletinul A. G. I. R. (Asociația generală a Inginerilor Români).
Buletinul Uniunii Camerilor de Comerț și Industrie.
Buletinul Uniunei Generale a Industriașilor din România.
Buletinul Curților de Apel.
Buletinele Oficiale ale Camerilor de Comerț din: Ploești, Caracal, Cernăuți, Bazargic, Pitești.
Buletinul Demografic al României.

c) ZIARE:

Profit și Pierdere, Informații Comerciale Cuvânt Moldovenesc, Gazeta Acționarilo și a Soc. Anonime, România deia Mare

ÎN LIMBA FRANCEZĂ:

Experta: Revistă practică de organizare modernă. Paris.
Bulletin de l'association des anciens élèves de l'ecole superiéure de commerce de Genève. Geneve.
Le Comptable: Revistă științifică și profesională a Contabililor Belgieni. Bruxelles.
Bulletin de L'enseignement Technique du Hainaut. Bruxelles.
E. S. C.: Buletinul Uniunii Asociațiilor foștilor Elevi ai Școalelor Superioare de Comerț. Paris.
H. E. C.: Revista asociațiilor foștilor elevi ai școalelor de înalte studii comerciale. Paris.
Pour Gagner plus! Revistă generală de afaceri. Bruxelles.
L'Italie au Travail.

ÎN LIMBA ITALIANĂ:

Rivista di finanza moderna. Milano.
Il Bollettino del Contribuente. Milano.

ÎN LIMBA GERMANĂ:

Wirtschaftsdienst. Hamburg.

ÎN LIMBA ENGLEZĂ:

The certified public Accountant.
The Accountants' Journal. Londra.
The Accountants' Magazine. Edinburg.
The Incorporated Accountants' Journal.

ÎN LIMBA SPANIOLĂ

Revista Pericial mercantil. Madrid.
Espana Pericial Mercantil. Madrid.

SACRIFICAŢI

O ORĂ

NUMAI PENTRU VIZITAREA EXPOZIŢIEI:

TOTELECTRIC

CALEA VICTORIEI, 50

VIS A VIS DE TEATRUL NAŢIONAL

ŞI VEŢI VEDEA

CUM PUTEŢI SĂ VĂ FACEŢI CĂMINUL MAI PLĂCUT,
MAI CONFORTABIL
ŞI ACEASTA CU

MAI PUŢINE CHELTUIELI

Cerneala Leonhardi

cruță penița Dvs.

întrucât este de o fluiditate specială evitându-se astfel formarea reziduilor.
Din această cauză recomandăm cerneala „Leonhardi" și pentru tocul Dvs. rezervor.
Cerneala pentru stilou găsiți la librărie în ambalaje speciale: capace cu șurub.

Cerneala Leonhardi pentru stilou

Creioanele

A. W. FABER

"CASTELL"

întrebuințate în birou

nu mai sunt astăzi un lux, calitatea lor bună satisface întotdeauna un mic excedent.
Se scrie nu numai mai bine cu creioanele „Castell", ci chiar și mai eftin decât cu așa zisele mărfuri „eftine".

Adresa:

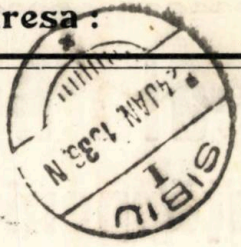

Dlui.
Eugen Vancu
Uzina Electrică
SIBIU

Albina

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei:

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL XXV. — No. 2 FEBRUARIE 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţii Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi.
Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXV. — No. 2 FEBRUARIE 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ

APARE LUNAR

Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

N. Butculescu: Un rezultat 57
Dr. V. M. Ioachim: Preţul de cost în comerţ şi în industrie . . 59
Dr. Drăgănescu Brateş: Consideraţiuni cu privire la organizarea învăţământului comercial . . 63
Andrei I. Gheorghiu: Este impozabilă asociaţia în participaţie? . 65
Constantin Igrişan: Contabilitatea unei Administraţii Financiare de Incasări şi Plăţi . . . 67
C. Dobrotă: Bugetul, bilanţul şi contabilitatea întreprinderilor 75
Gh. Albeanu: Necesitatea organizării — technic cooperative — a funcţiunilor publice 83
Tănase I. Nicolae: Inregistrări contabile 87
G. Smolenski: Asociaţia Contabililor din Polonia 93
*** Jurisprudenţe, etc. 104

Un rezultat

Apelul ce l-am adresat colegilor contabili autorizaţi şi experţilor contabili, prin numărul de Ianuarie a. c., al revistei noastre, cu privire la alegerile consiliului de administraţie al secţiei Ilfov, a avut un ecou fericit, de care nu mă îndoiam, în ceeace priveşte rezultatul votului.

Prietenii cari au înţeles că orice schimbare bruscă în conducerea Corpului, începând cu secţia Ilfov, ar fi periclitat însă-şi existenţa lui, nu au pregetat şi nu au dat înapoi în faţa busculadei şi chiar a unor regretabile necuviinţe ce, desigur, nu-i puteau atinge; iar timpul pierdut până să ajungă la vot, l-au sacrificat cu spiritul înalt de disciplină şi de solidaritate.

Dacă nu a reuşit să intre în Consiliu, un bun şi devotat amic, harnic colaborator al acestei reviste, dorit de foarte mulţi colegi, în schimb, a pătruns în locul său tot un absolvent al şcoalei superioare de comerţ şi fost preşedinte al societăţii A. L. A. C. I., simpatizat după cum se vede de majoritate, împreună cu alţi 4

colegi, licențiați ai Inaltei Academii de Comerț și Industrie, cum și vajnicul apărător de 35 ani al Corpului fostul și probabil viitorul președinte al secției Ilfov. Cenzorii au eșit întocmai după cum fusese înțelegerea între Alacișți, Superiorișți și Seralișți.

In Consiliu va mai pătrunde și un reprezentant al celor fără studii speciale contabile, aflat în balotaj cu un alt reprezentant al cartelului ad-hoc.

Colegii, cari au dat votul lor așa după cum interesele Corpului reclamă, vor bine merita mulțumirile calde ale Corpului din întreaga țară. Acei cari prin atitudini nepotrivite cu clasa de oameni din care fac parte, cum și acei cari au luptat fățiș, călcând înțelegerea prealabilă, de a se rezerva 2 locuri pentru absolvenții școlilor superioare de comerț și 2 pentru seralișți, nu merită nici o laudă.

Cei dintâiu au înțeles să păstreze tradiția, solidaritatea și disciplina vechilor cadre, făcând totuși, să pătrundă în conducere și elemente tinere, licențiați în special, chemați ca, prin cultura lor, prin energia ce o dovedesc și prin râvna lor de muncă, să conducă spre un progres desăvârșit organizațiile noastre; cei din urmă au greșit.

Rezultatul acestei greșeli sper că va fi reparabil.

Regret adânc de a nu fi fost ascultat dela început, când am cerut proclamarea unei singure liste de candidați, în care era bine să figureze și un reprezentant al contabililor autorizați, înscriși pe baza art. XX din lege.

Aceasta ar fi evitat scenele dureroase petrecute între alegătorii celor 27 candidați la Consiliu, scene inevitabile, când sunt atât de mulți candidați care au desfășurat o energie cu totul deosebită și vie, demnă poate, pentru o cauză mai înaltă decât simpla dorință de a figura printre aleși.

N. BUTCULESCU

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

Prețul de cost în comerț și în industrie

La ultimul congres al Corpului, ținut la Timișoara, a fost la ordinea de zi problema prețului de cost. Din lipsă de timp, nu s'a putut da acestei chestiuni atențiunea cuvenită, deaceea congresul a trebuit să se mulțumească cu o moțiune, care să trimeată problema în studiul organelor de conducere ale Corpului, spre a se ajunge la o formulare de principii, în ce privește *noțiunea prețului de cost, elementele componente, contabilizarea* și eventual *legiferarea* acestei noțiuni.

Chestiunea prezintă importanță nu numai din punct de vedere contabil, dar și din punct de vedere comercial, juridic, fiscal, economic și administrativ.

Intr'adevăr sunt în diferite legiuiri și regulamente dispozițiuni, care se ocupă de prețul de cost, fără, însă, ca să se fi precizat ce se înțelege prin această noțiune și dacă există vreo obligație, ca să se țină în evidență acest preț de cost.

Astfel, art. 880 din Codul de Comerț, spune :

„Mai pot fi declarați bancrutari frauduloși și comercianții, care, „înainte de declararea în faliment, vor fi înstrăinat o parte însem- „nată din mărfuri pe prețuri reduse și mai scăzute decât *costul lor* „în scopul fraudulos de a frusta pe creditori".

Observăm că aci legiuitorul nu precizează care *cost:* din momentul procurării sau din momentul vânzării; noi presupunem că este vorba de costul din momentul vânzării; în această privință, este mai clar articolul 876 al. 3, care pedepsește cu bancruta simplă pe comerciantul falit, care, spre a întârzia falimentul, a făcut cumpărări cu intențiunea de a vinde lucrurile cumpărate cu *prețuri sub valoarea lor curentă.*

Par. 114 din instrucțiile legei contribuțiunilor directe prevede următoarele :

„In industrie se evaluează mărfurile introduse, *după prețul lor de cost,* din momentul încheierei contului, la care preț intervine „costul materiei prime și al producției din acel moment".

Instrucțiile nu precizează, însă, care sunt acele cheltueli de producție.

Par. 96 precizează că pentru calculul amortismentului, atât pentru imobile, cât și pentru mobile, se ia de bază *prețul de cost...*

Dacă aceste bunuri sunt procurate din afară, chestiunea este

mai simplă, dacă însă sunt făcute în regie, se pune întreaga problemă a prețului de cost.

In proectul Codului de Comerț, noțiunea prețului de cost revine adesea, la capitolul inventarierei.

In discuțiunile cu privire la activitatea cartelurilor și la regimul de protecție vamală, prețul de cost joacă un rol destul de important.

Deși în ultimul timp se vorbește, după cum vedem, din ce în ce mai mult despre prețul de cost, totuși această noțiune nu este lămurită, nici în legiuirile existente și nici în studiul întreprinderilor și nici chiar în știința și technica contabilității.

De aceea, Consiliul Superior al Corpului a crezut necesar să deschidă o discuție cât mai largă în această privință, urmând ca pe baza acestor discuțiuni, să se formeze un punct de vedere comun, însușit de Corp, care să servească drept orientare în lămurirea noțiunii de preț de cost și eventual în legiferarea acestei noțiuni.

Dela început a trebuit să facem o deosebire între prețul de cost în comerț și prețul de cost în industrie, din cauza procesului de producție, care se intercalează în industrie, între activitatea de cumpărare a materiilor prime și activitatea de vânzare a produselor fabricate.

Totuși există o anlaogie, întrucât, după cum în comerț avem un *preț de cost* al cumpărării, și un preț de cost al vânzării, tot asemenea în industrie avem un *preț de cost al producției*, numit în literatura germană Herstellungspreis, în literatura italiană costo di produzione, în literatura franceză *prix de revient industriel:* și un *preț de cost al vânzării*, denumit în literatura germană: *Selbstkostenpreis*, în literatura italiană *costo totale* și în literatura franceză *prix de revient commercial.*

Trebue să observăm, însă, că nici în literatura străină nu există un consens general în ce privește aceste denumiri și înțelesul lor; noi am luat numai denumirile mai des întrebuințate.

In literatura contabilă românească întâlnim adesea aceste două expresii: *preț de cost* și *preț de revenire* (prix de revient), prima expresiune referindu-se la costul cumpărării, adică prețul de cumpărare + cheltueli directe de cumpărare (vamă, fracht, etc.) și a doua expresiune privind prețul de cost + cota parte din cheltuelile generale ale întreprinderei.

Dacă asupra acestor două noțiuni există, putem spune, un con-

sens general, pentru comerţ, — nu putem spune acelaş lucru în ceeace priveşte industria.

Aci, părerile sunt împărţite: Unii înţeleg prin preţul de cost numai costul materiei prime şi salariile corespunzătoare unui anume obiect, iar dacă se adaugă şi cheltuelile de regie, privind întreaga întreprindere, deci atât partea industrială, cât şi partea comercială se ajunge la preţul de revenire, în care unii introduc amortismentul, alţii nu.

Alteori preţul de cost este rezervat, după cum spun şi instrucţiunile Ministerului de Finanţe, pentru: materiale prime + mâna de lucru + cheltuelile de producţie, înţelegând prin aceasta numai cheltuelile în legătură cu fabricaţia, nu şi cu administraţia generală a întreprinderei.

Alţii înţeleg prin preţul de cost elementele de mai sus + o cota parte din cheltuelile generale de administraţie, urmând ca în preţul de revenire să intre şi restul cheltuelilor generale.

Noi, în discuţiile ce au urmat la Corp, am rămas la părerea, pe care am exprimat-o şi în manualul nostru de Contabilitate aplicat la industrie, s. a. *Preţul de cost al producţiei (preţul de revenire industrial), nu poate să cuprindă, în afară de elementele directe cunoscute, decât cheltuelile generale de fabricaţie, repartizate după anumite criterii, potrivite fiecărei industrii, fiecărei categorii de cheltueli şi fiecărui produs.*

In întreprinderile cu calculaţie mai sumară a preţului de cost, repartizarea se face stabilind raportul între totalul cheltuelilor şi costul fabricaţiunei compus din cele două elemente principale: materii prime + salarii directe.

Toate cheltuelile generale privind administraţia, comercializarea, etc., nu fac parte din preţul de cost al producţiei, ci din preţul de cost al vânzărei, *costul total,* cum zic italienii, respectiv preţul de cost comercial, pentru că aceste cheltueli nu sunt ocazionate în principal de activitatea industrială, ci de activitatea de valorificare a producţiei şi deci de procesul comercial.

Scopul unei întreprinderi industriale este, ca la orice întreprindere, comercializarea produselor, în vederea rentabilităţii capitalului.

Procesul technic, este, deci, într'o oarecare măsură independent de procesul comercial; desigur, există o interdependenţă, între aceste două activităţi, însă se poate concepe o producţie făcută în cele mai bune condiţii, care însă să nu dea nici o rentabilitate

din cauza unei proaste sau constisitoare organizaţii a activităţii administrative şi comerciale.

Cheltuelile în această activitate sunt numai provizorii în activ, care trebue recuperate în cursul anului, prin vânzarea produselor; ceeace nu se recuperează nu se poate adăuga ca un element de activ la preţul de cost al produselor rămase, ci constitue o pierdere.

Altfel, am asista la situaţia paradoxală, ca o întreprindere cu mari chelueli de administraţie şi cu puţină vânzare, să arate totuşi un beneficiu prin adăugarea tuturor acelor cheltueli la valoarea mărfurilor nevândute.

Nici propunerea cu alocarea unei părţi din cheltuelile de administraţie la preţul de cost al producţiei nu o putem accepta, pentru motivele de mai sus, în principal şi în subsidiar pentru că nu ar exixta nici un criteriu, după care să se facă această repartizare. Ar fi o repartizare cu totul personală şi arbitrară, care, în materie de impuneri şi în general în materie de fixare a preţului de cost industrial, ar da totdeauna loc la vii discuţii.

Dar, în afară de această chestiune, mai sunt o serie de probleme, pe care le ridică calculaţia preţului de cost, şi anume: dacă dobânda intră sau nu în preţul de cost industrial, dacă trebue să se calculeze o dobândă prezumată, chiar dacă se lucrează cu mijloace proprii, dacă pierderile la debitori pot influenţa acest preţ, dacă întreg amortismentul sau numai o parte intră în preţul de cost industrial, cum trebue tratate produsele secundare şi accesorii, dacă se poate face separaţie între cheltuelile generale şi amortismentele raportate la capacitatea normală de lucru, şi cheltuelile efectiv făcute în cadrul activităţii desfăşurate.

Aceasta, din punct de vedere al calculaţiei.

Din punct de vedere contabil, s'a pus în discuţie dacă prin contabilitate se poate fixa preţul de cost sau aceasta urmează să fie numai o operaţie extracontabilă.

Vom da în numărul viitor un rezumat al discuţiilor ce au avut loc la Corp, precum — şi concluziile la care s'a oprit conducerea Corpului, — concluzii care vor fi trimise Secţiunilor, din întreaga ţară, pentru a-şi da părerea.

După ce se vor primi şi sugestiile Secţiunilor Corpului, Consiliul Superior va formula înţelesul şi cuprinsul noţiunii preţului de cost.

Dr. V. M. IOACHIM

Consideraţiuni cu privire la reorganizarea învăţământului comercial

Comerţul este o îndeletnicire complexă al cărui scop principal este răspândirea bunurilor şi serviciilor de tot felul, pe întreaga suprafaţă a globului, ori unde mijloacele permit. Faptul că această răspândire se face în schimbul unei remuneraţii, nu trebue să ne facă a socoti câştigul ca scop principal al comerţului, pentru că justa remuneraţie, este de fapt strâns legată de manifestarea tuturor celorlalte profesiuni.

Comerţul aduce un serviciu însemnat omenirii prin aceia că pune în valoare produsele muncii de tot felul, oferindu-le la îndemâna consumatorilor în cantitatea de care au nevoie şi pe măsură ce trebuinţa se iveşte.

Acest serviciu trebue plătit.

Cum se face acest serviciu nu este locul a desvolta aci, dar el implică cunoştinţe dela cele mai simple până la cele mai desvoltate, după natura şi dimensiunile comerţului. Comerţul se poate învăţa şi trebue învăţat în şcoli, bineînţeles, ţinând seamă că nici o profesiune nu poate fi învăţată desăvârşit în şcoală; şi iarăşi, fără a avea pretenţiunea că toţi cei cari fac o şcoală specială, să se dedice numai decât acelei specialităţi.

Trebue să ne străduim, ca cea mai mare parte, cel puţin, să îmbrăţişeze cariera pentru care a fost pregătit.

Este vorba de a se resolva felul cum să se reorganizeze învăţământul comercial la noi.

Având în vedere multiplele necesităţi şi etape ale comerţului şi învăţământul comercial trebue predat, corespunzător, în etape.

Organizarea de până acum a învăţământului comercial în:

a) Cursul elementar (secundar inferior);

b) Cursul superior (secundar superior);

c) Academic (universitar) e foarte bună rămânând fiecare în principiu un ciclu închis.

Totuşi trebue rectificat şi dat posibilitatea de trecere pentru elementele cari simt dorinţa de a continua studiile, nu numai dela o etapă la alta a acestei scări a învăţământului special, (deci vertical) dar chiar, o posibilitate de trecere la învăţământul general (liceal) deci o posibilitate de trecere lateral, orizontal.

Măsura luată de a se face practică și în cursul superior, este foarte bună, cu condiția să nu se răpească prea multe ore de studii elevului și practica să fie îndrumată și controlată de oameni competinți din învățământ, adică să se facă sub supravegherea și îndrumarea continuă a profesorilor, cari și ei trebue să aibă cunoștințe practice de comerț.

Biroul comercial așa cum se face în unele școli, rezumat numai la ținerea câtorva registre de contabilitate, nu își poate ajunge scopul. Biroul comercial trebue să întruchipeze o întreprindere complectă în întreaga ei manifestare, dela înființare și până la săvârșirea ei prin faliment, lichidare, fuzionare sau cedare.

In academiile de comerț s'ar putea face studii foarte interesante de pe registrele caselor comerciale și industriale lichidate sau căzute în faliment, luându-se în cercetare întreaga viață a întreprinderii dela înființarea ei, numai pe baza registrelor și dosarelor cu documente.

Acest sistem este practicat la Facultatea Economică de pe ângă Universitatea Columbia din New-York și este menit ca printr'o disecare metodic condusă, studenții să pătrundă în toate amănuntele manifestării vieții unei întreprinderi.

In ce privește examenul de bacalaureat comercial, sunt de părere să nu se diferențieze cu nimic, ba chiar să se dea în fața aceleaș comisiuni și odată cu bacalaureatul liceal, pentru ca pe deoparte să nu se încumete decât elementele bune să dea acest examen, iar pe de altă parte, să se dea posibilitate acestor elemente să pătrundă în ori care facultate, la universități, nu numai în academiile comerciale.

Un lucru nu trebue să fie dat uitărei, că, dacă programul formează scheletul, profesorii formează nervul școalei și de o bună îndrumare a lor, depinde rezultatul pe care școala trebue să-l dea un organism viu.

Dr. DRĂGĂNESCU BRATEȘ

AVIS

Secțiunile Corpului Contabililor Autorizați și Experților Contabili, cari nu ne au decontat, încă, sumele ce dețin din încasări de abonamente sunt călduros rugate a ne face decontările, cât mai curând posibil, pentru a putea ține în regulă evidența abonaților la revistă.

CONTABILITATEA AGRICOLĂ

In ultimul timp aplicarea unei contabilităţi regulat ţinut, în exploatările agricole, luând o desvoltare tot mai mare, dăm un model de raport lunar extras din registrele de contabilitate agricolă dela Ferma şi Moşia N. Butculescu: Cocorăşti-Colţ, jud. Prahova.

FERMA şi MOŞIA
N. BUTCULESCU
Cocorăşti-Colţ, judeţul Prahova

Situaţia pe luna Noembrie 1935

CASSA

INCASĂRI de la:	Lei	CHELTUELI prin:	Lei
Sold in cassă la	2126	Păsări	240
Păsări	330	Cai	48
Porumb	420	Imprejmuiri	120
Porci	885	Cartofi	4753
Ogoare	150	Cornute	645
Păşunat	690	Porumb	21418
Cassa centrală	42000	Mazăre	120
Pomii	120	Dughie	130
		Grâu	259
		Eleştei şi Canaluri	2665
		Păşunat	150
		Scule şi maşini	1267
		Zarzavat	646
		Menaj	2325
		Reparaţii şi clădiri	839
		Generale	2157
		Combustibil	1713
		Pomi	100
		Salarii	5175
Total incasări	46721	Total Cheltueli	44770
		Bani rămaşi în casă	1951

MAGAZIA

NUTRETURI

Consumat de către:	Făn kg.	Dughie kg.	Lucernă kg.	Borceag kg.	Ovăz Verde kg.	Paie kg.	Mături kg.	Coceni kg.	Sfeclă furageră kg.	Mazăre kg.	Mei kg.
In deposit la	4000	23300	4408	17100		26000		20000		1500	
Cai		500	300			400					
Mânzi											
Boi											
Tauri											
Vaci		400	500			600		550			
Gonitoare											
Mânzaţi											
Viţei											
Berbeci											
Oi						600					
Porci											
Total Consum		900	800			1600		0			
Rămas la 31	4000	22400	3608	17100		24000		19450		1500	

CEREALE ŞI DIVERSE

Consumat de către:	Grâu şi Făină kg.	Porumb şi Mălai kg.	Orz kg.	Ovăz kg.	Mazăre kg.	Tărâte Grâu kg.	Cartofi kg.	Napi kg.	Fasole kg.	Zarzavat kg.	Dughie kg.	Loia kg.	Floarea Soarelui kg.
In deposit la	3815	9766 9588	132	1123	2111		10760		183		500	800	
Menajul		248		30			224		30				
Grădinărie													
Cresc. porci		1710					2480						
Cresc. păsări		600											
Cai				210									
Mânzi													
Boi													
Tauri													
Vaci													
Oi													
Total consum		2558		240			2704		30				
Rămas la 31	3815	16766	132	883	2111		8056		153		500	800	

ANIMALE

Felul	In fiinţă la	Reprodus	Cumpărat	Vândut	Consumat	Mort	Rămas la
Cai	3						3
Mânzi	2						2
Boi	2						2
Tauri	1						1
Vaci	3						3
Gonitoare							
Mânzate							
Viţei	1						1
Oi							
Berbeci							
Porci-vier	2						2
Scroafe	6						6
Grăsuni	23			3			20
Sugari	2			1			1
Total							41

PASĂRI

Felul	In fiinţă la	Reprodus	Cumpărat	Vândut	Consumat	Mort	Rămas la
Curci	26				2		24
Gâşte	73			5			68
Raţe	28						28
Bibilici	4						4
Găini-Leghorn	16						16
Rohde-Island	23					1	22
Total							163

Administrator,

Agronom, **Nedescifrabil**

N. BUTCULESCU

Este impozabilă asociaţia în participaţie?

In vara anului 1935 mi s'a prezentat ocazia să execut o expertiză contabilă în legătură cu 2 procese verbale de impunere, din cari unul făcut unei societăţi în nume colectiv, pe un an anterior celui în care se făcea impunerea, iar cel de al doilea unei societăţi în participaţie, în care prima societate era interesată, pentru anul în curs. Pentru a proceda astfel, Comisiunea s'a bazat pe contractul de asociaţie în participaţie, prin care societatea în nume colectiv convenea cu o societate anonimă, înfiinţată de însăşi componenţii primei, ca să execute lucrări de construcţiuni în tovărăşie. Cele mai multe lucrări erau contractate de societatea în nume colectiv şi le executa fie în continuare fie dela început, asociaţia în participaţie. In faţa terţilor apărea însă numai societatea anonimă, care ea oligată prin convenţiunea incheiată, să poarte contabilitatea tuturor operaţiunilor executate în spiritul înţelegerii arătate.

Pentru a răspunde însărcinării date, am analizat situaţia juridică a celor 2 tovarăşi, cari rămâneau mai departe comerciânţi sub forma iniţială, unul ca societate în nume colectiv, celălalt ca societate anonimă. Din citirea convenţiunii mai rezulta, că beneficiile sau pagubele se împărţeau între tovarăşi în proporţiuni anumite.

In mod logic ar fi urmat ca în contabilitatea societăţii anonime să se găsească înregistrate, pe bază de documente, toate operaţiunile lucrărilor executate, iar la finele anului comercial, odată cu constatarea rezultatelor, împărţirea lor în proporţia cuvenită. Acest rezultat trebuia comunicat înscris celuilalt tovarăş, care ar fi înregistrat, în registrele sale, numai acest rezultat, în conformitate cu prevederile contractuale, pe lângă operaţiunile de participare în capital, avansuri etc, ce ar fi avut loc, pe baza obligaţiilor luate prin convenţie.

Ca urmare acestui mod de a vedea, fiecare din cei doi tovarăşi ai asociaţiei, erau obligaţi să facă declaraţiuni anuale de impunere, ataşând bilanţul şi contul de profit şi pierdere, rezultate din registrele respective.

Realitatea însă s'a prezentat altfel. S'a făcut o singură declaraţie de către societatea anonimă, cerând împărţirea impozitului în cotele în cari se împărţea beneficiul sau paguba, aşa cum rezultă din contractul de asociaţie. Impunerea s'a făcut în acest mod. Organele fiscale nu au sesizat bine chestiunea şi au urmat în prin-

cipiu cererea contribuabililor. In lipsa actelor justificative, însă, cari să dea tărie operaţiilor din registrele societăţii anonime, impunerea s'a făcut la un venit fixat prin apreciere.

Această impunere a venit în apel, cerându-se de contribuabili impunerea pe bază de registre. Misiunea mea era să stabilesc elementele de judecată ale comisiunii de apel. In acest scop am cerut ambilor contribuabili registrele lor comerciale şi actele justificative. Nu am primit decât registrele societăţii anonime şi numai parte din acte justificative. Societatea în nume colectiv nu a prezentat nici un registru, bazându-se pe contract, care prevedea înregistrarea lucrărilor de antrepriză numai în registrele primei societăţi.

In lipsa registrelor uneia şi actelor justificative incomplete pentru cealaltă, am făcut cuvenita constatare în raportul meu de expertiză. Dar am mai arătat, că procesul verbal de impunere făcut asociaţiei, urmează a se anula, făcându-se 2 procese verbale de impunere, pentru fiecare în parte, fiind comercianţi din categoria celor ce se impun anual.

Comisiunea de apel luând act de cele constatate a procedat în consecinţă. Această hotărâre este de acord atât cu legile fiscale, cât şi cu cele comerciale, asociaţia în participaţie, nefiind cunoscută de către terţi în mod distinct, şi neavând o personalitate juridică faţă de terţi (art. 253 c. com.).

Scopul acestui articol este de a atrage serioasa atenţiune colegilor mei din astfel de întreprinderi, asupra obligaţiei ce au de a executa întocmai prevederile convenţiei de participaţie, înregistrând toate operaţiunile făcute, atât pe cont propriu, cât şi cele comune, chiar dacă acestea s'ar limita numai la înregistrarea rezultatelor obţinute, cum a fost cazul de mai sus. A nu înregistra nimic în registrele unei societăţi, poate duce la rezultate neplăcute pentru ele.

Mai atrag atenţiunea asupra existenţei tuturor actelor justificative, pentru ca înregistrările să poată fi susţinute în faţa organelor fiscale, cu toată puterea ce dau aceste acte înregistrărilor făcute.

Acestea cu atât mai mult, cu cât în cele mai multe cazuri întreprinderile nu dau rezultate favorabile şi au interes să fie impuse la minimal. Ne urmând aceste recomandări, impunerea se face prin apreciere şi se ştie cât de neplăcute sunt pentru comercianţi asemenea impuneri, cu impozite mai mari, cu expertize costisitoare, sume avansate pe baza primelor impuneri, etc.

ANDREI I. GHEORGHIU
Profesor

Contabilitatea unei Administraţii Financiare de Incasări şi Plăţi *)

(Urmare şi sfârşit)

In descrierile noastre precedente, am arătat faptul că, la contabilitatea Administraţiilor de Incasări şi Plăţi, documentele contabile cele mai principale sunt, pe lângă contul de gestiune, situaţiile sumare zilnice. Aceste documente, singurele la care este aplicat principiul contabilităţii duble, reprezintă sub forma unui tablou, toate operaţiunile contabile atât în ceia ce priveşte încasările cât şi plăţile privind Statul, Casele şi Regiile Autonome cât şi cele Speciale, pe care este chemată a le contabiliza Administraţia Financiară de Incasări.

Aceste considerente ne-a determinat a ne opri mai mult asupra acestor documente şi a le face o descriere cât mai fidelă, însă într'o formă mai concentrată şi cu observaţiunile constatate în practica noastră de toate zilele.

Dela început ţinem să atragem binevoitoarea atenţiune a cititorului, că de fapt situaţia sumară ca document contabil, este de 3 feluri; adică a operaţiunilor ce privesc bugetul ordinar încasări debite şi plăţi făcute de către Tezaur, Case şi Regii Autonome şi unde este încadrată şi contabilitatea Caselor Speciale, având culoare albă; a operaţiunilor — debite şi încasări — privind bugetele exerciţiilor închise (de lichidare A şi B) şi de plăţi din Tezaur pentru bugetele exerciţiilor închise. Aceste din urmă, dintre care prima este de culoare galbenă, înglobează şi bugetul Fondului Apărării Naţionale — venituri şi debite, iar cea de plăţi, de culoare verde, plăţile fondului A. N.

Intocmirea lor se face zilnic în câte 2 exemplare din care unul se înaintează Direcţiunei Contabilităţei Generale a Statului din M. F. şi lunar pentru operaţiunile contabile, din lună în lună, pe lângă câte o Balanţă de verificare lunară pentru fiecare situaţie sumară aparte, pe format oficial.

Technica înregistrărilor contabile pentru fiecare din cele 3 situaţii sumare fiind aceiaş, vom concentra pe cât ne este cu putinţă, unele conturi şi neglijind altele de mai mică importanţă

*) A se vedea No. 10/935.

pentru a putea înfăţişa într'un singur tablou cele 3 situaţii sumare. Cu această ocazie remarcăm faptul important, că la prima înfăţişare a unei astfel de situaţii, suntem isbiţi de numeroarele linii verticale şi orizontale, care astfel trase, formează numeroase mici despărţituri în care se vor încadra câte 3 cifre, în momentul înregistrărilor, mai mici, spre a ne reda un cont ce poartă şi titulatură, iar totalitatea unor grupe de conturi ne vor da aşa numitul cadru. Dar nu este de mică importanţă nici culoarea liniilor în negru, şi roşu. Conturile liniate în negru, sunt cele debitoare, pe când cele în roşu, sunt conturi creditoare. Chiar numai culoarea este un indiciu foarte preţios pentru a nu da greş operaţiunilor de debitare-creditare, în acest labirint de conturi, care enumără 150—180 aranjate desigur cu multă iscusinţă. Fiecare dintre aceste conturi sunt subîmpărţite în rubrici orizontale pentru: precedent, de astăzi, total până acum; sau, sold prec. credit, încasări de astăzi, total, plăţi de astăzi şi sold nou credit.

Am anunţat mai sus, că mai multe conturi formează un cadru. Să vedem acum ce reprezintă această expresie a technicei contabile fiscale. Situaţia sumară, potrivit operaţiunilor ce înregistrează este împărţită în 5 mari capitole; cadre şi anume; cadrul I cuprinde operaţiunile de încasări efective făcute în favorul Tezaurului şi a Caselor şi Regii Autonome, numerar şi acte de valori, prin debitul contului de Cassă Nr. I şi creditându-o pentru numerarul vărsat la B. N. R., precum şi pentru eventualele compensări; cadrul II cuprinde conturile creditoare în permanenţă, ale Caselor Speciale, având cont de cassă propriu, Cassa II; cadrul III cuprinde contul debitor al Contribuabililor şi cele creditoare ale impozitelor în favorul cărora s'au constatat debitele înregistrate; cadrul IV cuprinde contul creditor al contribuabililor pentru descărcarea lor cu debitele lichidate şi cele debitoare, în favorul cărora s'au făcut venit sumele încasate şi descărcate; cadrul V cu contul Cassa III pentru plăţile Statului şi conturile sale ajutătoare. Un supliment de cadru este cel care înglobează operaţiunile extra-bugetare de plăţi precum şi plăţile efectuate direct prin B. N. R.

Acum, dupăce cunoaştem importanţa fiecărui cadru aparte, vom exemplifica în cele ce urmează technica operaţiunilor contabile după sistemul obişnuit al articolelor contabile (simple) potrivit contabilităţii digrafice.

1. La Cadrul I, cu ocazia încasării veniturilor pentru Stat, Case şi Regii Autonome, articolul contabil s'ar prezenta astfel:

50.000 lei Cassa I

Venituri buget ord.	10.000
Venituri buget lich. A.	5.000
Venituri buget lich. B.	5.000
Venituri Rente art. 30.	2.000
Venituri Fond Apărare	3.000
Trezorerii (impr. valorif.)	5.000
Case şi Regii Autonome	20.000
	50.000

pt. încasările de azi conform cu recipisele emise şi jurnalele.

Cum însă numerarul să varsă imediat la B. N. R. în cont, concomitent cu articolul de mai sus, vom contabiliza şi operaţiunea vărsămintelor prin articolul;

Următorii = Casa I, 50.000

45.000 (conturile creditoare din art. preced., afară de...
2.000 Compens. Incas' Budgetare, pt. valoare rentelor de consolid.
3.000 Compens. Incas. Bugetare, pt. valoarea bon de imp. prezentate în plata impozitelor pentru bugetul de lichid. A.)
pt. descărcarea cassei prin vărsările şi compensările de astăzi.

2. La Cadrul II, numai pentru Casele Speciale.

25.000 Cassa II =

Cassa de Depuneri şi Consemn. .	10.000
Consiliul Judeţean	5.000
Comitetul Şcolar	2.000
Casa Generală de Pensii	5.000
Adiţionale şi Drumuri	3.000
	25.000

pt. încasările de azi conform cu declaraţiiile şi jurnalele de casă a acestora şi

(Următorii) = Casa II 11.000

10.000 Casa Depuneri şi Cons.
1.000 Consiliul Judeţean
pt. ridicările de astăzi din disponibilul lor.

3. La cadrul IV al încasărilor pe conturi

(Următorii) = contribuabili — credit 53.000

Cu deb.	Fără deb.	
4.000	1.000	. . Impozite directe
500	2.500	. . Impozite indirecte
600	900	. . Timbru-Succesiuni
100	400	. . Adm. ministerelor
—	20.000	. . Case şi Regii Autonome
—	2.000	. . Venituri Rente 30
—	5.000	. . Trezorezii
5.000	—	. . Venit buget lich. A.
5.000	—	. . Venit buget lich. B.
500	2.500	. . Fond Apărare Naţ.
2.200	800	. . Adiţionale-drum
17.900	35.100	. . . . . 53.000

pt. descărcările de astăzi a impozitelor realizate în favorul conturilor de mai sus, conform cu scriptele de cassă.

4. La cadrul III (al debitelor constatate şi debitări de ordine).

35. 100 Contribuabili-Debit

Impozite directe . . .	1.000
Impozite indirecte . . .	2.500
Timbru succesiuni. . .	900
Adm. ministere . . .	400
Case şi Regii Aut. . .	20.000
Venit rente 30	2.000
Trezorerii	5.000
F. A. N.	2.500
Adiţ. drum	800
	35.100

pt. debitat de ordine încasările fără debit din ziua de azi.

Tot în felul acesta se vor contabiliza şi debitele constatate şi date în debit pentru urmărire pe bază de borderouri, separat pentru directe şi indirecte. Insă cu ocazia primirei unor scăderi de debite, deşi articolul va fi ca mai sus, numerii se vor înscrie cu creion roşu (negativ) scăderea operându-se asupra debitelor precedente atât la contul Contribuabililor-Debit cât şi în cele partiale ale impozitelor.

5. La cadrul V, vom remarca dela început faptul, că pentru fiecare operaţiune contabilă urmează să facem articolul dublu. Să

luăm de ex. primirea Acreditivului, în care caz trebue să contabilizăm crearea disponibilului la B. N. R. și imediat la sosire, — Secția Cassieriei, în baza lui, întocmește un Ordin de Ridicare dela B. N. R. a contravalorii Acreditivului, sumă cu care se încarcă Contul Cassa III, — contabilitatea înregistrează deodată ambele aceste operațiuni prin articolele;

B. N. R. Cont Acreditive = Disponibilități.
pentru creat disponibil la B. N. R. în baza ordinului sosit as./sa

Cassa III = B. N. R. Cont Acreditive
pentru ridicat c/v. Acreditiv. No. . . . conf. Ord. de Ridicare No. . . .

Intrucât însă cam în acelaș timp sunt a se face și celelalte operațiuni referitoare la plăți; deobiceiu primim cu câteva zile mai înainte Avizul Ordonanțelor sau Mandatelor de Plată, când se face următorul articol de evidență:

Contul Ord. sau Mandate = Ministerul X, Y sau Z. și
Ministerul . . . X, Y, Z = Cassa III
pentru achitarea ordonanțelor prezentate la plată și anulate.

Aceste operațiuni sunt cele mai frecvente pe care este chemată a le înregistra Contul Cassei III. Tot acestei case îi revine însă și o altă operațiune mai puțin obișnuită și care dă de multe ori naștere la complicații serioase. Aceste operațiuni sunt așa zisele compensări, cari se ivesc ori de câte ori Cassa I este alimentată cu valori (ne-numerar), valori ce neputând exista în soldul acelei Casse, sunt aduse pe cale de compensare în soldul contului Casei III, de unde dispar apoi concentrându se în unele conturi create în acest scop, principalul fiind cel al Plăților prin Compensație.

Pentru o mai precisă orientare, vom reda câteva cazuri din cele mai frecvente;

a) Plata prin compensare a unor creanțe contra Statului, ordonanțe de plată, când acestea sunt primite în impozite în care se compensează astfel creanța. Am văzut la Cadrul I cum sunt făcute venit, impozitele încasate și cum este descărcată Cassa I pentru sumele ce nu reprezintă numerar. In termenii technici ai contabilității noastre se zice că aducem valoarea actului făcut venit, în contul Cassei III spre a-l putea trece apoi la cheltueli, deci;

Cassa III = Compensații Plăți (numai creditor) pentru alimentat cassa 3 cu valoarea actelor compensate în impozite;

Ministerul X = Cassa III, pentru trecerea la cheltueli a Ordonanței de plată as. Minist. X;

Plăți în Compens. = Ordonanțe sau Mandate pentru descărcat contul Ord. Mand. cu valoarea compensării de azi, presupunând că avizarea s'a făcut deja, dacă nu, ea se face după cum am arătat la operațiunile Cadrului V;

b) Pentru plata cu Bonuri de Tezaur, de Impozite sau a Rentelor de Consolidare, operațiunea diferențiază doar prin faptul că valoarea acestora descarcă contul Cassei III prin debitarea unor conturi ce le poartă titulatura, principiul fiind aproape identic cu cel de mai sus, afară de compensările bonurilor de pensie și a Recepiselor de Depozit provizoriu, unde operațiunea este uneori ceva mai complicată, însă care nu folosește colegilor din alte branșe și de aceia nu o mai arătăm.

Tot în treacăt mai arătăm, că pe lângă Cadrul V este ataşat un supliment de Cadru; cel al operațiunilor de trezorerie (extrabugetare), precum și a operațiunilor de ordine pentru plățile efectuate direct prin B. N. R., de obiceiu contra unor cecuri emise direct de către Minister.

In planșa anexată expunem forma concentrată a celor 3 Situați Sumare spre a servi cu mai mult folos acelora care vor a le cunoaște.

Contul de Gestiune al unei Administrații de Incasări și Plăți reprezintă sub formă concentrată și conform cu structura Bugetului General al Statului, totalitatea operațiunilor gestionare a Administrației privind: încasările și plățile făcute în contul tezaurului public, ale Caselor și Regiilor Autonome, ale Caselor Speciale, precum și evidența debitelor și încasărilor făcute din adiționale și drum. Cunoașterea unui astfel de cont, este, după părerea noastră, pe cât de interesantă pe atât de instructivă colegilor contabili, cari, odată ce-l cunosc își pot da seama oricând și cu multă competență, despre structura amănunțită a Bugetului Statului. De aceea, în cele ce urmează vom descrie felul cum se înfățișează un asemenea Cont de Gestiune.

Caracteristica lui o putem rezuma la următoarele: atât la partea debitului, încasărilor, plăților cât și avizelor (de Ordonanțe sau Mandate) fie pentru Stat sau alte Case, găsim coloanele verticale pentru: precedent, în lună și total; veniturile bugetare sunt arătate de către cele 169 articole bugetare ordinare, cuprinse între pag. 1—17, bugetul Fond Apărare Națională 5, iar la bugetul pt. lichidarea exercițiilor închise A cu 14 și B cu 15 articole, precum și art. 30, care primește valoare titlurilor de rentă dela împrumutul

SITUAŢIA SUMARA ZILNICA (ŞI LUNARA) ALE BUGETULUI DE VENITURI ŞI CHELTUELI

I N C A S S A R I — V A R S A M I N T E

C U V E N I T E S T A T U L U I

Venituri	Venituri bug. ord.	Venituri bug. lich. A.	Venituri bug. lich. B.	Venituri Art. 30 b.	Venituri F. A. N.	Trezorerii diverse	Compens. incas. buget	Comp. incas. trezorerii
Sold. prec. credit Incas. de azi credit								
Total Vărsăminte B. N. R. debit								
Sold nou credit								

P E N T R U C A S E Ş I R E G I I A U T O N O M E

Pensii	C. A. M.	Dir. Drum.	C. A. P. S.	P. C. A.	R. M. O.	P. A. R. I. D.	M. A. T.	C. F. R.	

C A S S A I

	Incasări	Vărsăminte	Sold
	Debit	Credit	Debitor
Total după ult. situaţie Total de astăzi			
Total până acum			

	Casa de numerar	Dep. cons. titluri efecte	Consiliul judeţean	Camera de Comerţ	Camera Agric.	Comitetul şcolar	Casa G-rală Pensii	Adiţionale	Drum.	Cote com.
Sold prec. credit										
Incasări de azi — credit										
Total Plăţi de azi debit										
Sold nou credit										

C A S S A II

Incasări	Plăţi	Sold	
Debit	Credit	Debitor	
			Total după ult. situaţie Total de astăzi
			Total până acum

CONTRIBUABILI — DEBIT

Proprii sau perc.	Debite const. minus scăderi	Incasări fără debit	Total
Total de astăzi Total după ult. situaţie			
Total până acum			

D E B I T E — C O N S T A T A T E — C R E D I T

	Impozite directe	Impozite indirecte	Timbru	Ad-ţia Ministerelor	Venituri Case Aut.	Venituri Art. 30 b.	Trezorerii diverse	Venituri bug. lich. A.	Venituri bug. lich. B.	Venituri F. A. N.	Aditionale şi drumuri
Total după ult. situaţie											
De azi — Debit const. fără debit											
Total până acum											

CONTRIBUABILI — CREDIT

Proprii sau perc.		Descărcarea de astăzi
Total de astăzi Total după ult. situaţie		
Total până acum		

I M P O Z I T E I N C A S S A T E — D E B I T

	Impozite directe	Impozite indirecte	Timbru	Ad-ţia Ministerelor	Venituri Case Aut.	Venituri Art. 30 b.	Trezorerii diverse	Venituri bug. lich. A.	Venituri bug. lich. B.	Venituri F. A. N.	Adiţionale şi drumuri
Total după ult. situaţie Total de astăzi											
Total până acum											

P L A T I

	PLĂŢI DE PORTOFOLIU			B. N. R. CT. ACREDITIVE			DISPONIBILITĂŢI			ORDONANŢE SAU MANDATE			Debit Plăţi în compensaţie	Credit compensaţii plăţi
	Lichidate Debit	Reportate Credit	Sold Credit	Acr. desch. Debit	Rid. anulării Credit	Sold Debitor	Plăţi anul. Debit	Acred. desch. Credit	Sold Creditor	Avizate Debit	Plătite Credit	Sold Debitor		
Total după ult. situaţie Total de astăzi														
Total până acum														

C A S S A III

Ridicări	Plăţi şi ramburs	Sold	
Debit	Credit	Debitor	
			Total după ult. situaţie Total de astăzi
			Total până acum

A V I Z E

	Armată	Finanţe	Instrucţie	Interne	Lucr. Publ.	Justiţie	Domenii	Externe	Muncă Săn.	Ind. Com.	Preşedinţie	Datoria Publ.	Trezorerii	Rec. Depoz.	Bonuri de impozite Capital	Bonuri de impozite Dobânzi	Bonuri de tezaur
Ordon. directe Mandate Total după ult. situaţie																	
Total până acum																	

de consolidare. Toate impozitele curente sunt împărţite în trei mari categorii; directe, indirecte şi Timbru. Urmează apoi fiecare Minister cu veniturile sale. Această structură se menţine şi la bugetele de lichidare însă cu deosebirea, că grupa este contopită într'un singur cont-articol bugetar şi deasemenea fiecare Minister cu articol propriu. Se menţine deasemenea şi separaţia rămăşiţelor părţii A, cu impozite până la 1934, de acelea ale plăţii B, care cuprinde rămăşiţele exerc. 1934/1935. Aceiaş situaţie o găsim şi în ceeace priveşte partea referitoare la plăţile bugetare, cu singura deosebire, că aci găsim drept conturi, denumirea ministerelor respective.

In genere, la partea stângă avem mişcarea debitelor, scăderilor (într'o singură coloană) şi avizelor, iar la partea dreaptă mişcarea încasărilor (cu soldurile eventuale) şi a plăţilor.

Operaţiunile extra-bugetare sunt concentrate la pag. 34—35, unde se încolonează vertical ministerele cu I. D. R. în baza cărora operaţiunea a fost creiată, bonurile de impozite, etc., etc.

Un Cont special, acela al B. N. R., numai în ceia ce priveşte operaţiunile cu Cassa Statului, avem la pag. 38—39, unde în partea debitului găsim sumele vărsate la B. N. R. din încasările cuvenite Statului înşirate pe conturile ce arată proveniența lor, precum şi rambursările din acreditive neîntrebuinţate. La partea creditului găsim sumele ridicate dela B. N. R. pe bază de Acreditive, cu înşirarea bugetelor pentru care au fost ridicate.

Compensaţiile sunt evidenţiate la pag. 40 - 41, în partea debitului figurând compensaţiile făcute în încasări, iar în partea opusă cele de plăţi. Avem apoi conturi privitoare la Plăţi bugetare prin creanţe extrabugetare (fără numerar)" „Plăţi bugetare prin creanţe bugetare (Tranşa B)" şi „Plăţi extrabugetare prin creanţe extrabugetare". Toate acestea fiind cuprinse în pag. 42—43.

In pagina următoare găsim conturile Caselor şi Regiilor Autonome, iar la 46—47 evidenţa Adiţionalelor-Drum şi Cote comunale, debite şi încasări pentru cele 3 bugete; ordinar, rămăşiţă A şi B. Contul Caselor Speciale îl găsim sub 48—49 la debit, operaţiunile privind plăţile iar la credit, cele referitoare la încasări şi cu arătarea soldului (numai creditori) pentru fiecare Cassă aparte.

Evidenţa operaţiunilor de plăţi neregulate făcute înainte de introducerea actualelor dispoziţiuni ale L. C. P. cum şi a altora ce eventual sau mai făcut ulterior, se găseşte la pag. 50—51, unde

mai avem concentrată şi situaţia generală ale veniturilor, debitelor şi a soldurilor existente şi în sfârşit, pag. 52—53 din Contul de Gestiune, ne arată Contul Cassei şi a operaţiunilor efectuate; de partea debitului fiind înşirate încasările pe bugete şi Casse, iar de partea creditului având operaţiunile de plăţi, cu arătarea lor pe bugete etc. şi Casse, Cont care arătând totdeauna şi soldul de numerar şi valori ce trebue să se găsească în cassă, totdeauna se balansează, căci în caz contrar operaţiunile nu sunt exact făcute.

Ca încheere arătăm, că el se face lunar, în 2 exemplare din care unul însoţit de toate actele de debite, încasări şi plăţi, se înaintează Direcţiuni Contab. Generale a Statului din M. F. în primele 15 zile ale lunei următoare şi anual Inaltei Curte de Conturi în primele 2 luni dela închiderea exerciţiului.

CONSTANTIN IGRIŞAN
Şef Contabil Ad-ţia Incas. Ciuc
Expert Contabil

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:

RADIATOARE, CAZANE

DE INCALZIRE CENTRALA,

BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREŞTI Calea Victoriei, 15

Bugetul, bilanţul şi contabilitatea întreprinderilor

Controlul bugetar este un mijloc dintre cele mai eficace în scopul raţionalizării muncii şi ameliorării producţiei şi poate fi aplicat în toate întreprinderile cu caracter comercial şi industrial şi în general la toate formele de activitate omenească [1]).

Controlul bugetar se bazează pe o serie de bugete parţiale, pe cari le-am rezumat, după cum urmează:

a) Bugetul vânzărilor;
b) „ producţiei;
c) „ procurării materialelor prime;
d) „ cheltuelilor;
e) „ financiar;
f) „ general al întreprinderii.

La întreprinderi mai vaste este necesară întocmirea de bugete parţiale pentru diferitele secţiuni ale exploatării, aplicându-se la fiecare secţiune bugetele parţiale dela punctele a, b, c, şi d.

In bugetelor parţiale, se întocmesc bugetul financiar şi bugetul general al întreprinderii.

Bugetul financiar se bazează pe toate celelalte bugete parţiale şi se extinde asupra activităţii tuturor secţiunilor întreprinderii, cuprinzând toate plăţile, şi încasările ce se vor face în interesul întreprinderii, într'un anumit interval de timp.

Bugetul general al întreprinderii reprezintă planul de ansamblu al întregei activităţi şi al desvoltării viitoare a întreprinderii.

După cum vedem acest control bugetar nu se limitează numai la bugetul financiar introdus la noi de către întreprinderile Statului cu caracter economic; el reprezintă o previziune foarte exactă a tot ceiace se poate exprima n cifre într'o întreprindere, partea financiară a operaţiunilor cuprinzându-se în bugetul financiar menţionat la punctul e).

Prin aplicarea controlului bugetar la întreprinderile industriale s'a ajuns în unele ţări europene şi în special în America de Nord la progrese însemnate. In urma metodelor de perfecţionare puse în serviciul controlului bugetar, la unele întreprinderi cifrele de

1) O expunere mai amănunţită privitoare la buget am făcut în articolul intitulat „Controlul bugetar la întreprinderi" publicat în Revista Administraţiei Financiare No. 76 din 15/II/934.

prevedere nu se îndepărtează decât cu un procent foarte slab, de cele de realizare.

Ținând seamă de rezultatele frumoase la care s'a ajuns în întreprinderile industriale și în general la toate întreprinderile la cari a fost introdus controlul bugetar, nu putem decât să recomandăm aplicarea lui și la noi, la întreprinderile particulare, la regiile mixte, regiile publice comerciale etc.

Deocamdată trebue însă să constatăm că la noi, în țară, nu cunoaștem nici o întreprindere particulară care să fi introdus controlul bugetar în felul arătat de noi în cele de mai sus, iar la întreprinderile colectivităților publice, este introdus numai bugetul financiar cerut de legile respective. In cele mai multe cazuri însă nici la aceste întreprinderi nu este înțeles rostul adevărat al bugetului, el fiind considerat ca o formalitate inutilă. Se face confuzie adesea ori între conturile de încheere anuale și buget, în special în ceiace privește veniturile și cheltuelile.

In cele ce urmează, vom căuta să arătăm cari sunt confuziile cele mai frequente, care este deosebirea între bugetul financiar și bilanț precum și legătura ce există între buget, bilanț și contabilitate.

Buget, Bilanț, Profit și Pierdere

Bugetul financiar reprezintă în cifre, pe capitole, programul de activitate al întreprinderii pentru o anumită perioadă și este o prevedere a încasărilor și plăților pe care le va realiza întreprinderea în intervalul de timp pentru care s'a întocmit bugetul.

Socotelile de încheere adică bilanțul și contul profit și pierdere reprezintă situația patrimoniului întreprinderii la epoca la care se încheie și evidențiază rezultatul operațiunilor efectuate de întreprindere în intervalul de timp la care se referă.

„Bilanțul cuprinde o expunere în cifre a situațiunei dela un „moment dat, cu privire la averea unei întreprinderi și la mij„loacele bănești întrebuințate pentru procurarea ei, alcătuită după „normele și principiile fixate de contabilitate“ [1]).

Vedem deci că este deosebire mare între buget și conturile de încheiere. Cu toate acestea, am constatat că adeseaori se confundă cheltuelile (plățile) și veniturile (încasările) prevăzute și realizate în baza bugetului, cu veniturile și cheltuelile cuprinse în contul de profit și pierdere. Această greșeală o fac în special unii contabili dela autorități sau exploatări de ale statului.

1) Prof. Victor Slăvescu, Analiza critică a bilanțului unei întreprinderi.

Aşa de exemplu analizând conturile de încheiere ale unor regii publice comerciale am constatat că în conturile de profit şi pierdere figurează numai acele venituri şi cheltueli cari au fost încasate respectiv plătite până la data încheierii acestui cont, urmând ca veniturile şi cheltuelile privitoare la acelaş an, însă neîncasate respectiv neplătite până la data de 31 Decembrie, să fie înregistrate în contul exerciţiului în care se va face plata respectiv se va încasa suma.

Această procedare nu numai că este cu totul greşită şi contrară regulelor contabilităţii în partidă dublă, dar falşifică şi rezultatul operaţiunilor efectuate de regie în epoca respectivă.

Vom căuta să demonstrăm mai jos pentru ce cifrele unui buget în ceiace priveşte veniturile (încasările) şi cheltuelile (plăţile) nu pot să coincidă cu veniturile şi cheltuelile din contul de profit şi pierdere.

In primul rând între cheltuelile bugetare figurează absolut toate plăţile chiar şi cele efectuate pentru bunuri cari nu se consuma într'o perioadă bugetară. Acestea sporind patrimoniul întreprinderii, vor fi contate în activul bilanţului şi deci nu vor figura între cheltuelile consemnate în debitul contului de profit şi pierdere. De exemplu, contra valoarea unei maşini cumpărate va figura în bugetul de cheltueli, însă în socotelile de încheiere o vom găsi în activul bilanţului şi nici de cum între cheltueli în contul de profit şi pierdere.

De asemenea, nu va figura între venituri în contul de profit şi pierdere o pretenţiune încasată în epoca la care se referă conturile de încheiere, însă rezultată pe urma unor operaţiuni anterioare; va fi trecută însă această încasare în bugetul de încasăr al epocii, când s'a încasat suma.

Sumele scăzute din activul întreprinderii în scopul amortizării bunurilor uzate sau deteriorate — procurate în anii precedenţi — cari figurează în debitul contului profit şi pierdere, nu se cuprind în bugetul de plăţi deoarece nu reprezintă o plată efectuată în aceia epocă. Aici bineînţeles va trebui să se facă deosebire între sumele amortizate şi între cele destinate pentru anumite fonduri (reînoire, debitori dubioşi, etc), înainte de stabilirea rezultatului.

Incasările şi plăţile rezultate din vânzările, respectiv, procurările pe credit figurează în bugetul anului în care se vor incasa sumele sau se va face plata. Nu este acelaş lucru cu înregistrarea în contabilitate, deoarece indeferent dacă plata s'a făcut în cursul

epocii la care se referă conturile de încheiere sau se va face după încheierea bilanţului şi indiferent dacă contravaloarea produsului vândut va fi încasată după încheierea bilanţului, suma încasată sau plătită va trebui să figureze în conturile de încheiere ale anului când s'a făcut vânzarea sau cumpărarea pe credit căci în caz contrar nu se va putea stabili patrimoniul şi adevărata rentabilitate a întreprinderii.

Să luăm un exemplu: Presupunem că am vândut unele produse ale întreprinderii în luna Decembrie, pe termen de 6 luni. Vom înregistra la data vânzării în scriptele de contabilitate, marfa ca vândută, debitând contul respectiv al debitorului, iar profitul va figura între venituri în creditul contului de profit şi pierdere încheiat la 31 Decembrie al aceluiaşi an.

Bine înţeles, că în buget, suma din exemplul de mai sus va figura numai la epoca când a fost încasată.

Este clar deci că sumele din buget nu pot corespunde cu cele din contul de profit şi pierdere, încheiat pe aceiaş perioadă de timp.

Excedent bugetar, beneficiu net, deficit

Diferenţa între plăţile şi încasările bugetare reprezintă excedentul sau deficitul bugetar, după cum operaţiunile bugetare se încheie cu un plus sau minus al tuturor încasărilor faţă de toate plăţile efectuate.

Beneficiul net sau deficitul arătat în conturile de încheiere, reprezintă rentabilitatea adică beneficiul net sau deficitul rezultat în urma operaţiunilor efectuate de întreprindere în epoca respectivă.

Prin urmare, noţiunile de excedent sau deficit bugetar, nu pot fi confundate — după cum se întâmplă foarte des în viaţa practică — cu acelea de beneficiu net sau paguba întreprinderii, după cum nici bugetul nu corespunde cu nici unul din conturile de încheiere contabile.

Se poate foarte uşor întâmpla ca bugetul unei întreprinderi să se soldeze cu excedent, iar bilanţul încheiat pe acelaş interval de timp, să prezinte un deficit sau viceversa.

Comparând rezultatele bugetare cu rezultatele obţinute prin conturile de încheiere referitor la aceiaş perioadă bugetară, putem avea cazuri când beneficiul sau paguba rezultată în bilanţ este mai mare sau mai mică decât excedentul sau beneficiul bugetar. In fine putem avea şi cazuri foarte rari, sau am putea spune aproape imposibile, când beneficiul sau paguba rezultată din bilanţ

corespunde întocmai cu rezultatul bugetar. Deasemenea se poate întâmpla ca o întreprindere al cărei buget se soldează cu deficit, să-şi încheie socotelile anuale cu beneficiu sau când bugetul se încheie cu excedent, conturile anuale să arate deficit.

Bineînţeles că la întocmirea lui, bugetul unei întreprinderi, va trebui să se prezinte complect echilibrat sau să arate un excedent deoarece nu se admite ca bugetul, cari cuprinde toate plăţile probabile ale întreprinderii în o anumită perioadă, precum şi mijloacele pentru acoperirea lor, să se soldeze de la început, cu un surplus al plăţilor asupra încasărilor. Conducerea întreprinderii va căuta să ia măsurile necesare în vederea echilibrării bugetului, încă înainte de a i se da forma definitivă, raţionalizând producţia reducând suma destinată pentru investiţii noui, contractând împrumuturi sau — cum este cazul întreprinderilor de Stat — apelând la sprijinul Statului pentru acordarea de avansuri, fonduri de rulment, subvenţii, etc.

In cursul aplicării bugetului, pot surveni însă atâtea împrejurări cari să modifice previziunile bugetare, încât la încheiere, rezultatele scontate la întocmirea bugetului, să difere de cele realizate.

Contabilitatea bugetului

Bugetul financiar reprezentând programul în cifre al activităţii unei întreprinderi va trebui să se bazeze în mare parte şi pe conturile de încheiere ale anului precedent. La întocmirea lui va trebui deci să se ţină seama şi de rezultatele obţinute în epocele precedente, corespunzătoare.

In cursul executării unui control bugetar deasemenea avem nevoie în permanenţă de cifrele contabile. pe de o parte pentru ca să putem face o comparaţie între prevederile şi realizările bugetare, iar pe de altă parte pentru ca să putem compara rezultatele anului în curs, de cele ale anilor respectiv epocilor precedente.

Vedem deci că între buget şi contabilitate, trebue să existe o strânsă legătură, deoarece numai astfel vom putea avea la îndemână în mod regulat, cifrele reale şi recente în vederea controlului, bugetar.

La unele întreprinderi industriale la care se aplică controlul bugetar, se obişnueşte ca odată cu bugetul şi în baza cifrelor cuprinse în el, să se întocmească şi conturile de încheiere probabile pentru anul la care se referă bugetul. Găsim acest lucru necesar şi practic deoarece din aceste conturi se va putea vedea şi renta-

bilitate probabilă a anului respectiv, care nu poate rezulta din buget.

Din conturile de contabilitate obişnuite însă nu vom putea extrage toate datele necesare executării controlului. Pentru îndeplinirea controlului bugetar mai sunt necesare o mulţime de cifre comparative, rapoarte şi diferite alte date statistice necesare unui bun şi permanent control, de care conducerea întreprinderii are nevoie, pentru ca să poată lua măsurile dictate de împrejurări.

Este deci necesar ca în afară de înregistrările contabile obişnuite, să fie înregistrate toate fazele (etapele) prin care trec operaţiunile bugetare, până în ultima fază a realizărilor, în care formă urmează să figureze în conturile de contabilitate.

Se pune însă întrebarea cum trebue făcută înregistrarea diferitelor operaţiuni bugetare.

Pentru contabilizarea bugetului pot fi întrebuinţate trei metode şi anume:

1. Inregistrarea operaţiunilor bugetare de către un serviciu special. Acest serviciu să fie cu totul independent de contabilitate sau să fie înglobat în serviciul de contabilitate, însă înregistrările să se facă în scripte speciale.

Rolul acestui serviciu ar fi stingerea şi coordonarea tuturor datelor de cari conducerea întreprinderii are nevoie în îndeplinirea (executarea) întregului control bugetar.

2. Ţinerea în evidenţă a operaţiunilor bugetare în contabilitatea generală a întreprinderii, însă în conturi speciale de evidenţă (ordine).

3. Inglobarea definitivă a acestor operaţiuni în conturile de contabilitate a întreprinderii, ţinându-se seamă la conturile respective de fazele prin care trece orice sumă prevăzută în bugetul financiar.

Aşa de exemplu la cheltueli se va evidenţia:

a) angajarea; b) lichidarea; c) ordonanţarea; d) achitarea.

Fiecare din cele trei metode arătate mai sus îşi are avantagiile sale.

Prin introducerea uneia din ultimile două metode putem cunoaşte din registrele de contabilitate în tot momentul situaţia bugetară, iar în ceiace priveşte întreprinderile Statului, se poate controla dacă s'au respectat întocmai instrucţiunile prevăzute în legea comercializărilor şi contabilităţii publice, privitoare la aplicarea bugetului şi la angajarea şi efectuarea cheltuelilor. De aceia unul din aceste două sisteme este recomandabil întreprinderilor

și avuțiilor Statului de orice natură, cari au introdus numai bugetul financiar, fără celelalte bugete parțiale [1]).

Cele două metode din urmă prezintă însă desavantajul că s'ar înmulți și complica înregistrările și conturile din contabilitate generală, prin faptul că fiecare cheltuială sau venit ar urma să fie înregistrat în mai multe faze și astfel ar îngreuia mult înregistrarea contabilă obișnuită a operațiunilor.

Bineînțeles că introducerea uneia din aceste două metode nu este suficientă pentru a putea exercita adevăratul control bugetar, căci pentru aceasta în afară de evidențele ce se vor înregistra în contabilitatea generală, mai sunt necesare o mulțime de alte cifre și date statistice, cari vor trebui ținute în evidență separat de registrele contabilității generale.

Prin urmare, unul din aceste două sisteme ar putea fi preferat de către intreprinderile colectivităților publice și în general de către intreprinderile cari introduc numai bugetul financiar, neglijând celelalte bugete parțiale.

In toate celelalte cazuri, credem că este de preferat sistemul arătat sub No. 1, sistem de altfel mult uzitat la intreprinderile industriale, cari au introdus controlul bugetar. Evidența contabilă a bugetului după acest sistem ar putea fi făcută de către un birou care să facă parte din același serviciu cu contabilitatea, statistică, etc. sau de către un serviciu al bugetului cu totul separat, independent de contabilitate, care să lucreze direct cu conducătorul intreprinderii.

Dăm mai jos, organizarea a două intreprinderi americane, în felul arătat mai sus: [2]).

---

1) In ceiace privește contabilizarea bugetului la regiile publice comerciale Consiliul Superior al Administrării intreprinderilor și avuțiilor publice, a dat în ședința dela 22 Iunie 1931, următorul aviz:

„Considerând bugetul regiilor publice comerciale, nu poate să rămână cu „totul separat de contabilitate, ca un simplu „indreptar" și având în vedere „că el reprezintă o limită legală în efectuarea cheltuelilor regiilor se preco„nizează integrarea bugetului in contabilitatea regiilor, în așa mod, încât evi„dența fazelor de execuție ale acestuia să apară din însăși înregistrările „contabilității camerciale a regiilor publice".

Vedem deci că, Consiliul Superior a găsit metoda inglobării definitive a bugetului contab. g-rale mai practică și mai potrivită pentru regiile publice comerciale.

2) După Dr. M. Lehmann „Der Wirtschaftsplan der Unternehmung" Verlagsbuchh. L. Weiss Berlin. Wien 1930 2 Aufl.

a) Organizarea unei întreprinderi la care serviciul bugetului face parte din același serviciu cu serviciul de contabilitate:

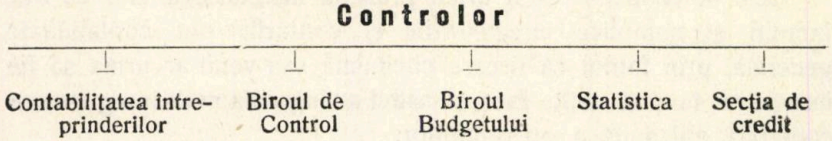

b) Organizarea potrivit căreia biroul bugetului lucrează independent de contabilitate.

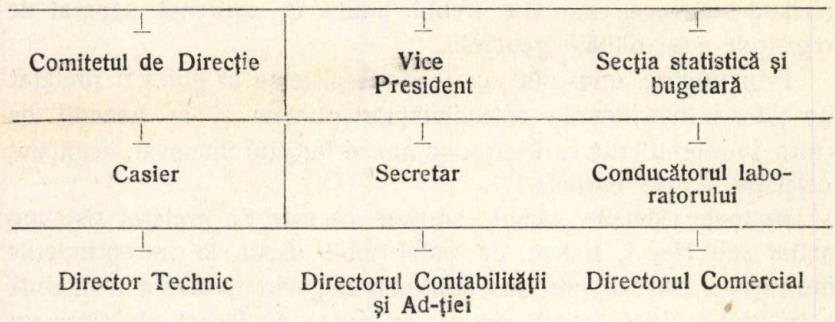

In general, putem spune că între buget și contabilitate, trebue să existe o strânsă legătură și pentru executarea controlului bugetar avem nevoie și de un serviciu de contabilitate bine organizat cu înregistrările ținute la zi, pentru ca să putem avea la îndemână în mod regulat și rapid toate datele necesare.

C. DOBROTĂ

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Necesitatea organizării — technic cooperative — a funcțiunilor publice [1])

Administratori, contabili, mânuitori de valori, manuali și servitori

Ca să înlăturăm vreo bănuială, de cum că ne-ar preocupa poate numai interesul de breaslă, într'această mare problemă de Stat și organizare publică, vom preciza dela început că pentru noi comercialiștii de toate categoriile, contabili ori economiști, cărora ne sunt accesibile oricare dintre primele trei feluri de funcțiuni, bineînțeles că potrivit cu gradul de pregătire, de experiență ca și de vocațiune a fiecăruia, ne interesează în aceeaș măsură toate și fiecare din aceste funcțiuni.

Dar cel puțin într'o egală măsură ne interesează această chestiune și din punct de vedere obștesc, adică al binelui public, bine care depinde de buna ordine, cinstea și buna credință ce se cer în oricare din aceste funcțiuni s'ar situa cineva.

Or, acest interes obștesc ne determină mai mult ca să semnalăm, necesitatea unei legiferări ca principiu și a reglementării de amănunt ca aplicare, a raporturilor ce trebuesc să existe între aceste funcțiuni, pentru ca corelațiunea dintre ele să fie cât mai armonios stabilită și desigur, cu excluderea oricărei idei sau tendințe de antagonism sau animozitate, fățișe sau ascunse.

Manualii sau uvrierii cum i-am denumit în prima parte a acestui studiu, cu intențiunea de a cuprinde într'un cuvânt străin întreaga idee de muncă, fizic efectuată, se găsește astăzi, mai mult sau mai puțin organizați, corporativ, însă numai din punctul lor de vedere, nu și acela social, în întregimea lui.

Servitorii, am putea afirma că au în această privință o situație prea bună, adică care depășește însăși ideia contractului de muncă, în cel mai democratic înțeles al cuvântului.

Intr'adevăr, având drepturi de stabilitate, de avansări, concedii, pensionări, etc., la fel cu administratorii și ceilalți, ei sunt aceia cari se bucură mai nestingherit, de aceste așa zise privi-

1) Contribuțiuni la rezolvarea problemei: Reorganizarea și simplificarea aparatului administrativ al Statului. (Urmarea la articolul precedent).

legii, ale funcționarilor publici. Deși cu minimum de pregătire, devotament sau răspundere din partea lor.

Dovada concludentă o dă o simplă ochire, mai atentă, pe sălile autorităților.

* * *

Vom insista mai puțin însă asupra acestor amănunte, pentru ca să ne preocupăm mai mult de corelațiunea dintre funcțiuni.

Și fiindcă ne-am propus ca să discutăm cât mai puțin teoretic, vom căuta să ilustrăm situația cu un exemplu, cât mai ușor de verificat.

Il vom lua tot dela instituția M. O., deși asemănătoare exemple se pot culege dela oricare alta, bineînțeles cu alte specifice și cu excluderea, în prealabil, a oricărei idei de defăimare sau critică personală.

Din contră, ținem să afirmăm că la instituțiunea M. O., prin munca și priceperea ce s'au depus în timpul din urmă, s'a reușit, să se afirme o disciplină, disciplină, premergătoare unei bune organizări.

Această organizare dacă se va desăvârși, va putea servi de exemplu pentru oricare altă instituțiune, lăsând la o parte, bineînțeles, defecțiunile de ordin superior, corigibile și acestea.

Pentrucă la instituțiunea M. O. conlucrarea dintre cele 5 funcțiuni se află în chip normal într'un echilibru aproape stabil, atât sub aspectul interior, începând dela technica cea mai simplă, a aliajului de plumb, antimoniu și cositor, până la arta cea mai avansată, cât și sub cel exterior, dela relațiunile cele mai simple — de vindere-cumpărare — până la cele mai complicate operațiuni administrative, contabile, technice, etc.

Deci la această instituțiune mai mult, sau în tot cazul, nu mai puțin ca la o alta, angrenajul de muncă și producțiune va trebui să funcționeze cât mai perfect, pentru ca să se poată obține un randament.

Și putem afirma că și din acest punct de vedere la această instituțiune s'a realizat ceva.

* * *

Cu aceste zise să trecem la exemplul ce credem că ne susține teza:

Se știe că la Monitor se fac în mod obișnuit, publicațiuni așa

zise particulare. Foarte importante din punctul de vedere al veniturilor instituțiunii, respectiv al bugetului Statului, ca și din punctul de vedere al indivizilor, a comerțului, industriei, societăților, etc., cari forțamente le plătesc.

Știut este asemenea că în epoca de fericire Monitorească, (Fălcoianu, etc.) pentru aceste publicațiuni *funcționa urgența*, de diferite grade, corespunzătoare taxelor ce se percepeau, mai mult sau mai puțin ex-oficial.

Mai interesantă era însă *extrema urgență*, care funcționa în acelaș timp și datorită căreia se realiza un fel de record: o publicațiune, nu prea mare bineînțeles — anunțurile în special — predate chiar după ora 8 p. m. apăreau fără greș sau greșeli tipogafice, chiar în dimineața ce urma.

Cum se făcea minunea mi-a povestit-o un manual, convins că „mai bine era pe atunci, zicea el: Statul nu pierdea nimic, căci chiar a doua zi se prezenta cineva la ghișeu și achita taxa legală, iar recipisa se preda celui interesat. Și toată lumea era mulțumită: paginatorul care făcea rost de spațiu, zețarul, culegătorul, ucenicul și toți acei ce conlucrau, pentru ca la ora 4 dimineața să se poată răspunde: *S'a făcut*".

Insăși administratorii cari vegheau noaptea la cluburi și a doua zi se odihneau, puteau fi mulțumiți că asemenea uzanțe le lăsau liniștea, pentru alte preocupări. Iar contabilii și manipulatorii de valori având și ei preocupările lor, în special de a acoperii golurile de cassă ce mereu se adânceau, (Tomescu & Co.), credem că erau deasemeni mulțumiți.

Asta se petrecea atunci când în lupta de care vorbim, preponderența era câștigată de manuali, și *ei dictau condițiunile.*

A urmat apoi revirimentul R. M. S. (1927), când o comisiune de *contabili* a fost instituită pentru a reorganiza din temelii toate serviciile M. O.

Aceștia, adică contabilii, având concursul larg al nouilor administratori, au reușit într'un timp relativ scurt, să facă să dispară pe rând, toate sau mai toate uzanțele de acest fel, care transformau culoarele Monitorului într'un mic bâlci american.

Dar altă surpriză: Pe nesimțite dictatura manuală se transformă în *dictatură contabilă.* Nimic nu se mai mișca și nimeni nu mai aviza valabil decât contabilii. Putea sta pe loc și mașini și și activitate, dacă o formalitate sau o formulă contabilă nu era îndeplinită, etc.

Fapt ce determină pe administratori să se sesizeze.

Și cum, prin comercializarea instituțiunii (1929), aceștia, administratorii, capătă o ascedență și putere discreționară asupra tuturor celorlalți, nu a fost prea greu ca să se expedieze contabilii organizatori, în direcția celor patru vânturi, pentru ca să poată lucra mai nestingherit sub *dictatura administrativă.*

Rezultatul se știe, sau mai bine zis se găsește consemnat în dosarele anchetei Parlamentare.

Deci: rău, tot rău, și mai rău sau: *ceea ce era de demonstrat,* adică necesitatea, etc....

Căci, în, sau, la fiecare individ sau categorie de indivizi — corporați sau necorporați — *există tendința irezistibilă de abuz,* în favoarea lor, dacă funcțiunea sau funcțiunile respective nu sunt ferecate, sau să întrebuințăm cuvântul „încadrate" în legi și regulamente, *cât mai chibzuite și prevăzătoare, și un control cât mai riguros.*

Ceeace, din nefericire astăzi, nu avem cazul.

GH. ALBEANU
Contabil-Expert

Pentru studenții Academiei de Inalte Studii Comerciale, ca și pentru funcționarii publici, se recomandă:

„CURSUL DE CONTABILITATE PUBLICĂ"
de d-l *Prof. G. Alesseanu*

Se poate procura dela d-l Gh. Ionescu, Curtea de Conturi.
Prețul lei 150.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMA ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3
Motoare „DEUTZ", Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Inregistrări contabile

cu arătări practice, a modalităţilor de plată şi a ratificărilor de calcul, ce legea pentru lichidarea datoriilor agricole şi urbane le pune

Asupra înregistrărilor contabile ce legea de conversiune le pune, s'a făcut ceva literatură, însă tot a mai rămas o parte asupra căreia s'a scris foarte puţin.

Obiectul studiului de faţă este, să complecteze aceste lipsuri.

In intenţiunea noastră este ca în puţinele rânduri ce dăm aci, să arătăm în modul cel mai practic, mecanismul de înregistrare al dispoziţiunilor legii de conversiune, în ceeace priveşte rectificările de calcul, născute, în timpul de aplicare al ei.

După ce am făcut separarea creanţelor intrate în conversiune de celelalte creanţe, calcularea şi înregistrarea dobânzilor şi cheltuelilor de judecată, reducerea creanţelor şi repartizarea şi amortizarea pierderilor, situaţia debitorilor beneficiind de legea conversiunii este aranjată contabiliceşte.

Capitolul de mai sus, formează un studiu technic contabil şi se găseşte în „Calculatorul Conversiunii şi Indrumătorul contabil, juridic şi fiscal" de subsemnatul în colaborarea d-lui Profesor Dr. V. M. Ioachim.

Odată cu plata ratelor, începe şi rectificările de calcul.

Aceste rectificări de calcul, iau naştere din cauza modului de plată pe care debitorul îl adoptă.

La 7 Aprilie 1934, neştiind felul de plată pe care debitorul îl adoptă, înregistrările se fac conform art. 4, 33 şi 84 din legea conversiunii.

Luăm exemplu datoria unui debitor agricol:

Capital iniţial 90.000 lei; Dobânzi 7500; Cheltueli lei 2500; Quantumul creanţei la 7 Aprilie 1934 lei 100.000; Datorie redusă cu 50 % lei 50.000; Reducere lei 50.000.

Luăm în ordine modalităţile de plată şi arătăm rectificările de calcul şi înregistrările ce intervin.

1. *Când plata se face conform art. 4 (în 17 ani).*

In acest caz, creanţei redusă cu 50 % nu i se face nici o rectificare de calcul.

Inregistrările ce intervin sunt:

Plata ratei de 15 Noemvrie 1934.

15 Noemvrie 1934

C a s a *la* *U r m ă t o r i*

Incasări efectuate astfel: Lei 1250

Creanţe agricole
în conversiune
X. Y.

Amortismentul ratei de 15 Noemvrie 1934 conform art. 4 Lei 500

Dobânzi încasate

Per. dobânzi rata de 15 Noemvrie 1934, conform art. 4 Lei 750

La fiecare rată încasată la scadenţa ei, înregistrările se fac ca mai sus, bineînţeles, trecându-se amortismentul şi dobânda respectivă a fiecărei rate, după calculul conform art. 4 (Vezi „Calculatorul Conversiunii").

2. *Când plata se face conform art. 4 combinat cu art. 5.*

Dăm următorul exemplu de modul de lichidare a unei creanţe agricole.

Asupra creanţei redusă de lei 50.000, se plăteşte:

La 15 Noemvrie 1934, rata curentă şi cu anticipaţie rata de 15 Mai 1935.

La 15 Noemvrie 1935, rata curentă şi cu anticipaţie ratele 4-a până la a 8-a inclusiv (15 Mai 1936-15 Mai 1938).

La 15 Mai 1937, cu anticipaţie restul de rate (9-a la 34-a inclusiv).

Inregistrările ce intervin sunt:

15 Noemvrie 1934

Următori *la* *Creanţe agricole*
în conversiune
X. Y.

Per. inregistrarea amortismentului ratelor 15 Noemvrie 1934 şi 15 Mai 1935. Lei 1.008

C a s s a

Incas. amortism. rate 15 Nov. 1934, conf. art. 4 Lei 500
Detto „ „ Mai 1935, „ „ 5 Lei 478 938

Pierderi din conversiune

Pierdeti din amortism. ratei 15 Mai 1935. Lei 30

D e t t o

C a s s a *la* *U r m ă t o r i*

Per. înregistr. dobânzilor ratelor din art. precedent Lei 1485

Dobânzi încasate

Per. dobânzi rata 15 Noemvrie 1934 Lei 750

Cont tranzitoriu
Dobânzi încas. anticipat
din rate de conversiune

Per. dobânzi rata 15 Mai 1935 Lei 735

Până la 15 Mai 1935, debitorul n'a mai făcut nici o plată în contul ratelor. In acest caz, dobânda ratei de 15 Mai 1933, ce s'a încasat la 15 Noemvrie 1934 şi s'a trecut la „Contul tranzitoriu" a rămas definitivă. Urmează deci, ca această dobândă să fie virată la „Dobânzi încasate", prin articolul din jurnal:

15 Mai 1935

Cont tranzitoriu *la Dobânzi încasate*
(Subdiviziune)
Virament dela I, la II, dobânzi încasate anticipat de
la rate de conversiune. Lei 735 735

Inainte de a trece mai departe, vom arăta modalitatea de a ţine în evidenţă dobânzile încasate anticipat şi trecute la „Contul trazitoriu".

Procedăm astfel:

Deschidem într'un registru special, partizi, tuturor debitorilor ce îşi plătesc ratele anticipat (aceasta osebit de registrul debitorilor beneficiind de legea conversiunii).

Acest registru va fi mai mult un scadenţar al dobânzilor ce-şi schimbă destinaţia în fond de amortisment, aşa cum se va vedea mai jos, din continuarea exemplului nostru.

Din exemplul ce ne-am luat, vedem că la 15 Noembrie 1935, debitorul face o nouă plată şi avem:

15 Noemvrie 1935

Următori *la Creanţe agricole*
în conversiune
X. Y.

Per. inregistr. amortism. ratelor 15 Noemvrie 1935 la 15 Mai 1938. Lei 6.713
C a s s a
inc. amortism. rata 15 Nov. 1935 conf. art. 4. Lei 765.
D e t t o ratele 15 Mai 1936-15 Mai 1938 Lei 5357 6122
conform art. 5.
Pierderi din Conversiune
Pierderi din amortism. ratelor 4 la 8-a Lei 591
D e t t o
Casa *la Următori*
Per. încasarea dobânzilor ratelor din articolul precedent. Lei 3.906

Dobânzi încasate

Per. dobânzi rata 15 Noemvrie 1935 Lei 735

Cont tranzitoriu

(Subdiviziunea)

Per. dobânzi rate 4-8-a Lei 3.171

15 Mai 1936

Cont tranzit. la Dobânzi încasate

Per. dobânzi rata 15 Noemvrie 1936 Lei 634 634

15 Noemvrie 1936

Cont tranzit. la Dobânzi încasate

Per. dobânzi rata 15 Noemvrie 1936 Lei 634 634

15 Mai 1937

Cont tranzit. la Dobânzi încasate

Per dobânzi rata 15 Mai 1937. Lei 634 634

Din exemplul ce ne-am luat, vedem că la 15 Mai 1937, debitorul face o nouă plată.

Şi avem:

15 Mai 1937

Următori la Creanțe agricole în conversiune

X. Y.

Per. înregistr. amortism. ratelor 9-34 Lei 42.279

C a s s a

Inc. amortism. ratelor 9-34, conf. art. 5 Lei 27.484

Pierderi din conversiune

Pierderi din amortismentul ratelor 9-35 Lei 14.795

In urma acestei plăți vedem că debitorul și-a achitat întreaga creanță.

In acest caz știm că:

a) Achitând întreaga datorie, nu mai avem nici dobânzi.

b) Dobânzile ratelor 15 Nov. 1937 și 15 Mai 1938 în sumă de lei 1268 sau fiecare câte 634, ce le-am încasat la 15 Noemvrie 1935 și le-am trecut la „Contul tranzitoriu", nu mai pot fi considerate dobânzi, fiindcă odată ce s'a achitat capitalul (cazul nostru la 15 Mai 1937) dobânzile dispar.

In acest caz suma de lei 1268, reprezintă un fond pentru amortizarea sau mai bine zis, micșorarea pierderii de lei 14.795 (art. de jurnal 15 Mai 1937) și avem:

15 Mai 1937

Cont tranzitoriu la Pierderi din Conversiune.

(Subdiviziunea)

Per. dobânzi ratele 15 Nov. 1937 și 15 Nov. 1938 Lei	1268	1268

Pentru aflarea rezultatelor dela acest caz, am întrebuințat: Tabelele de calcul conform art. 4 ce se găsesc în „Calculatorul Conversiunii", tabelele de calcul din No. 1 al revistei „Conversiunea" și tabelele de calcul pentru unele cazuri excepționale din No. 2 al revistei „Conversiunea".

3. *Când plata se face conform art. 6 al. I combinat cu art. 4 și 5.*

La 15 Noemvrie 1934, o parte din debitori, au plătit rata conform art. 6 al. I. (Reducere 70 % termen 2 ani).

La 7 Aprilie 1934, am arătat că înregistrările în contabilitate, le-am făcut cu reducere de 50 %.

In exemplul luat avem Lei 50.000 datorie redusă.

La 15 Noemvrie 1934, când e scadența primei rate, voește să plătească datoria cu 70 % reducere. In acest caz, quantumul creanței de 100.000 lei, se reduce cu 70 %, ceeace reprezintă lei 30.000 de plată. Cum în contabilitate s'a înregistrat lei 50.000, urmează a se înregistra diferența de 20.000 care se va face astfel:

15 Noemvrie 1934

Pierderi din Conversiune la Creanțe agricole în conversiune.

	X. Y.	
Per. înregistr. dif. de reducere între 50 și 70 %	Lei 20.000	20.000

După facerea acestei înregistrări, se procedează la înregistrarea ratei astfel:

15 Noemvrie 1934

Cassa	*la Următori*	
Per. încas. ratei de 15 crt. conf. art. 6 al. I		Lei 7570
	Creanțe agricole în conversiune X. Y.	
7 ½ % din quantumul creanței		Lei 7500
	Dobânzi încasate	
Per. dobânzi dela 7.IV.—15.XI. 1934 asupra Lei 7500		Lei 70

La 7 Aprilie 1935, când debitorul urma să plătească rata II-a, n'a onorat-o. In acest caz, debitorul este decăzut din beneficiul reducerii de 70 % și intră în categoria debitorilor ce fac plata conform art. 4 și 5.

In urma acestui fapt, urmează să-i facem o nouă rectificare de calcul. Il debităm din nou cu diferența de reducere în sumă de lei 20.000 prin creditul contului „Pierderi din conversiune".

A doua fază a înregistrărilor, constă în repartizarea sumei plătită de Lei 7.570.

Avem:

Suma de Lei 7.570 acoperă conf. art. 4 și 5.

	Dobânzi	Amortisment	
Rata de 15 Nov. 1934	750	500	art. 4
Ratele 2—5	2771	2955	art. 5
Total	3521	+ 2955 =	6476

Restul de Lei 1094 rămâne acont pentru rata a 6-a.

Facem următoarele înregistrări:

„Stornăm din creditul contului Creanțe în conversiune" suma de Lei 3521 ce reprezintă dobânda ratelor 1-5, minus Lei 70 dobânzi ce le-am încasat la 15 Noemvrie 1934. In ceeace privește înregistrarea dobânzilor se va avea în vedere și modul de înregistrare al celor nerămase definitive arătate la cazul 2 din acest studiu.

Debitorul, intrat în această situațiune, nu-și mai poate plăti datoria, decât numai în condițiunile art. 4 și 5. Inregistrările sunt ca la punctul 2.

TĂNASE I. NICOLAE
Procurist de Bancă

N. B. — *Legea pentru reglementarea și organizarea comerțului de bancă, contul creanțe în conversiune, îl numește: „Debitori beneficiind de legea pentru lichidarea datoriilor", iar Pierderile din conversiune le numește: „Pierderi rezultând din aplicarea legii lichidării datoriilor". Noi am întrebuințat numirile prescurtate din cauza lipsei de spațiu.*

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentul, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

Asociaţia Contabililor din Polonia [1])

Mişcarea profesională a contabililor polonezi s'a desvoltat în condiţiuni grele. Timp de 123 ani (1795-1918) Polonia a fost ocupată de trei cotropitori, cari şi-au împărţit această ţară (Rusia, Austria, Prusia). Cea mai mare parte din Polonia cu capitala sa Varşovia, a fost sub stăpânirea Rusiei. Sub ocupaţia rusească, polonezii au încercat de două ori să-şi recucerească patria pierdută cu armele; o primă dată în 1830, a doua oară în 1863. Aceste rebeliuni s'au terminat printr'o înfrângere. După fiecare răscoală mai cu seamă după cea din 1863, stăpânitorii sporiră persecuţiile oprind pe polonezi să se servească de limba maternă, sau să organizeze asociaţii, ce erau bănuite de a fi comploturi patriotice.

Deci prima organizare a contabililor polonezi, din care se trage Asociaţia Contabililor din Polonia, trebuia să ia un caracter de organizaţie economică, lucrând pentru foloase (profituri).

Ea se formă în 1904, înfiinţată de un grup de contabili experţi, ajutori contabili etc., pe cont propriu şi cu responsabilitate reciprocă. Numai datorită faptului că această organizaţie avea un caracter economic, a fost tolerată de autorităţile ruseşti.

Greutăţile întâmpinate de Rusia, în timpul şi după războiul ruso-japonez şi în fine mişcarea liberală în împărăţia ţarului autocrat, au îndulcit tactica autorităţilor uzurpatoare. Comitetul executiv al organizaţiei Contabililor susmenţionată, a profitat de această ocazie şi a obţinut în 1907 ratificarea unei Asociaţii a Contabililor din Varşovia, de astă dată o asociaţie cu caracter social şi profesional. Profesorii şcoalelor superioare: D-nii Eduard Mins, Alexandru Morozewicz, Enric Sachs şi Conrad Czerwinski au contribuit mult la aceasta. Primul prezident al acestei Asociaţii a fost profesorul Şcoalei de Inalte Studii Comerciale, d-l Conrad Czerwinski, actualul nostru preşedinte.

In primul an de existenţă, Asociaţia noastră a organizat o casă de Ajutor Reciproc, un biurou de plasare şi a luat iniţiativa de a scoate un jurnal, primul în Polonia, consacrat problemelor de contabilitate, sub titlul „Cronica Contabilului“ având ca redactor şef pe profesorul Conrad Czerwinski.

1) Articol apărut în numărul festiv din „Le Jour du Comptable“ din Decembrie 1935, ce apare la Varşovia.

In timpul celor 10 ani de existenţă Asociaţia noastră a strâns 1118 membri. Jubileul de 10 ani, a fost sărbătorit sub stăpânirea germană. Membrii, ce făceau parte din Asociaţia noastră, dela înfiinţarea sa, au primit medalii de amintire şi Adunarea Jubileului a numit ca preşedinte pe d-l profesor Conrad Czerwinski, membrul onorofic.

In 1918 împreună cu întreaga ţară, Asociaţia noastră s'a bucurat de recucerirea neatârnărei.

In 1926, Asociaţia noastră îşi schimbă din nou statutul, îşi schimbă deasemenea şi numele de „Asociaţie a Contabililor din Varşovia" în acela de „Asociaţie a Contabililor din Polonia", îmbrăţişând prin activitatea sa toate ţările Poloniei recucerite.

Astfel reorganizată, Asociaţia noastră îşi începe activitatea, intenţionând consolidarea tuturor contabililor polonezi.

Graţie iniţiativei, Asociaţiei noastre, graţie activei sale colaborări se ţine în Iunie 1929, la Varşovia, un Congres al Contabililor din întreaga Polonie. Acest prim Congres, mişcătoare manifestare a profesiei noastre, a avut un caracter de mare sărbătoare. Pentru prima oară s'a discutat în Polonia, în cursul acestui Congres, chestiunea rolului Contabililor în domeniul justiţiei, ca experţi, precum şi chestiunea de a creea experţi contabili.

Al doilea Congres al Contabililor din Polonia a fost organizat de Asociaţia Contabililor din Polonia în August 1929 şi acest Congres a constituit un Consiliu superior al Asociaţiilor de Contabili şi Experţi Contabili din Polonia.

De acest Consiliu Superior ţin 16 organizaţii de contabili. Sprijinit de Asociaţia Contabililor din Polonia, ca cea mai veche organizaţie profesională de contabili din Polonia, Consiliul Superior îşi desvoltă activitatea, având ca scop de a aduna pe toţi contabili din ţara noastră, precum de a face să apară un decret care va ocroti titlul şi profesiunea contabilului şi despre care vom mai vorbi. Consiliul Superior a fost acela, care a convocat al 3-lea Congres al Contabililor din toată ţara. Au luat parte 800 de contabili. Pe primul plan erau rezoluţiile referitoare la protecţia titlului şi a profesiunei contabilului, precum şi chestiunile asupra rolului şi datoriilôr experţilor contabili, chestiunile unificărei legilor comerciale (ceeace s'a realiza acum), chestiuni de normalizarea bilanţurilor şi ale îmbunătăţirei legislaţiei sociale.

Cei mai activi la acest Congres au fost membrii Asociaţiei Contabililor din Polonia.

Asociaţia noastră a organizat cursuri superioare de contabilitate, în scopul de a prepara cadre de viitori contabili juraţi. Bacalaureaţii acestor cursuri au format un cerc al experţilor (de contabili)

Graţie iniţiativei Asociaţiei, a fost organizat un curs special pentru contabili la universitatea Liberă din Varşovia şi deasemenea un alt concurs la Lodz, centrul industrie textile. Elevii şcoalei de Inalte Studii Comerciale, formează deasemenea cadre de contabili cu pregătiri ştiinţifice. Trebue să adăogăm că, câţiva din membrii Asociaţiei noastre sunt profesori la diverse şcoli superioare din Varşovia şi din provincie şi că Asociaţia noastră are onoarea de a avea printre membrii săi pe cei mai celebrii şi mai apreciaţi cunoscători ai contabilităţii teoretice şi practice, precum şi experţi profesori printre cari se află economişti eminenţi cu renume european.

Asociaţia noastră caută să întreţină relaţii cu organizaţiile sociale şi sindicale, străine şi internaţionale. Politica sa internă tinde către:

a) Apărarea intereselor profesiei noastre;

b) Ajutorarea şomerilor, prin plasamente în posturi permanente sau temporare, precum şi subvenţii băneşti;

c) Organizarea de conferinţe cu discuţii sau cursuri, tratând temele actuale;

d) Menţinerea unei biblioteci şi a unei săli de lectură pentru membri şi familiile lor;

e) Publicarea „Jurnalului Contabililor din Polonia" (vechea „Cronică a Contabilului" editată dela 1907, ca un organ ştiinţific) precum şi o publicaţie lunară „Revista Asociaţiei" ca organ de informaţie şi organizare;

f) Publicarea operelor profesionale, manuale etc.;

g) Serviciu intermediar pentru achiziţionarea manualelor profesionale cu preţuri reduse;

h) Judecarea diferendelor.

Asociaţia noastră numără 9 filiale în cele mai mari oraşe ale Poloniei. Preşedinţii acestor filiale aparţin Comitetului Executiv Central, care girează toată Asociaţia numărând circa 2000 membri.

Bugetul Asociaţiei noastre reprezintă suma de 36.250 zloţi, adică aproape 100.000 franci francezi.

In 1932, Asociaţia şi-a sărbătorit a 25-a aniversare. Membrii fondatori au fost decoraţi cu medalii de amintire. S'a editat un luxos memorial: eminenţi oameni de ştiinţă, economişti, în frunte

cu președintele Inaltei Curți de Conturi au publicat articole, însoțite de autografe.

Profesiunea de contabil nu este protejată de lege în Polonia. Dar sub acest raport s'au schimbat părerile în ultimii ani. In special o lege recentă despre societățile anonime cere ca bilanțurile să fie verificate de experți contabili; dar nu s'a publicat încă un decret executiv. Această lacună este provizoriu împlinită prin experții contabili jurați, ce-și exercită activitatea pe lângă Camerele de Comerț și Industrie, dar fără baze legale.

Noul cod penal, în vigoare dela 1.IX.932, a introdus câteva articole ce tind să previe abuzurile în domeniul contabilității. Această chestiune este deasemenea soluționată de noul cod comercial, care este adevărat, nu îndeplinește în totul doleanțele contabililor polonezi. Dealtfel există încă o lege, referitoare la bilanțurile persoanelor juridice, o lege cuprinzând instrucții pentru contabilitatea societăților cooperative și a societăților cu responsabilitate limitată etc.

Comitetul Asociației noastre a discutat problema regulamentului juridic al situației contabililor, examinând proectul unei legi relativă la înființarea Camerei experților contabili.

Acum această chestiune ocupă primul loc printre lucrările Consiliului Superior al Asociațiilor Contabililor și Experților din Polonia.

Acest Consiliu a elaborat proectul unei legi, — soluționând această problemă — și care proect a fost prezentat în 1932 Ministrului de Justiție.

In 1934, Consiliul a depus din nou acest proect la Ministerul de Comerț și Industrie, adăogându-i și un vast memoriu.

Proectul Consiliului propune două categorii de contabili: [1]) a) *autorizați* și b) *experți*. Fiecare categorie trebue să aibă un nivel corespunzător de instrucțiune. Persoanele care n'ar putea dovedi că au gradul de instrucție cerut, ar fi oprite să se servească de titlul de contabil și să exercite această meserie.

Contabilii autorizați și experți ar fi organizați în camere de contabili ținând listă de membrii lor. In fruntea acestor camere ar fi o Cameră Centrală a Contabililor.

Iată în rezumat proectele Consiliului.

Astăzi toți contabilii polonezi, a căror elită este concentrată în

1) Pentru inctocmirea acestui proect Asociația a cerut și Corpului Contabililor din România legea Corpului precum și tot materialul documentar (N.R.).

Asociaţia Contabililor din Polonia îşi dau toate silinţele, spre a convinge resorturile respective ale guvernului, precum şi cele ale Dietei, că dacă intră în vigoare Institutul Camerelor de Contabilitate sau un regulament juridic al profesiei de contabil, regulament bazat pe un grad suficient de instrucţiune, aceasta va favoriza ridicarea nivelului contabilităţei ceeace va contribui fără îndoială la ameliorarea situaţiei economice naţionale.

Un memoriu relativ la situaţia profesiunei de contabil în Polonia, a fost prezentat prin intermediul delegatului polonez, Biroului Internaţional de Muncă la Geneva. Trebue să adăogăm că doi membri ai Asociaţiei noastre au fost aleşi în Dietă, la ultimele alegeri.

Publicaţia de faţă „Ziua Contabilului" editată de Asociaţia Contabililor din Polonia odată pe an, în luna Decembrie, este o manifestare a demersurilor contabililor polonezi, tinzând la protecţia titlului şi profesiunei contabilului.

Comitetul Executiv al Asociaţiei Contabililor se adresează tuturor colegilor străini, cari au voit să colaboreze cu această publicaţie, rugându-i să primească mulţumiri călduroase şi sincere urări, ca munca lor organizatoare şi profesională să aducă rezultate bune. In acelaş timp, Comitetul Executiv al Asociaţiei Contabililor din Polonia îşi exprimă aci dorinţa vie, ca relaţiile legate cu colegii străini să continue să se desvolte cât se poate de bine.

C. SMOLENSKI
Secretar g-ral al Asoc. Contabililor
din Polonia

Arătaţi înaintaşilor voştri că aţi ştiut să trageţi profit din sfaturile şi lucrările lor şi încredinţaţi publicitatea reclamelor, precum şi a bilanţului întreprinderii unde lucraţi, la

REVISTA GENERALA DE COMERŢ ŞI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă şi apără interesele noastre.

O jurisprudență interesată cu privire la Corpul Contabililor

Curtea de apel din București secția I-a, a dat o importantă decizie, statutând caracterul ce-l are Corpul Contabililor experți și autorizați, decizie despre care am vorbit în numărul precedent al Revistei.

Dăm mai jos rezultatul acestei decizii (No. 413 din 10 Dec. 1935), redactată de d-l Președinte Mircea Possa.

Curtea, având in vedere apelurile introduse împotriva sentinței No. 18/035, a Trib Ilfov, Secția I-a C. C., de către Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili din România, că Trib. primind modul de a vedea al reclamanților și anulând procesul-verbal atacat numai cu privire la alegerea membrilor din Consiliul de Administrație, sentința sa a fost apelată de către Corpul Contabililor autorizați, de către intervenienți.

Având în vedere că primul apelant cere în prim rând a se respinge acțiunea intentată de G. Grigorescu și I. Celif, pentru lipsa de interes din partea lor, întrucât dânșii, neîntrunind o majoritate relativă a voturilor, nu ar fi putut în nici un caz fi proclamați aleși, cât și pentru incompetența instanțelor ordinare de a interveni în administrațiunea Corpului de experți contabili, deoarece acest Corp nu este o persoană de drept privat, ci o persoană de drept public, care se conduce după normele legei sale de organizare în care asemenea conflicte nu pot fi soluționate de instanțele judecătorești, ci de Consiliul Superior al Corpului; că însăși acest consiliu s'a pronunțat asupra chestiunilor care sunt aduse acum în fața justiției, prin decizia din 12 Februarie 1934, care a rămas definitivă, ne fiind apelată, iar în fond apelantul cere prin suplimentul de motive depuse la dosar, respingerea acțiunei de față, pentru considerațiunea că majoritatea relativă a voturilor este suficientă pentru alegerea în Consiliul de Administrație sau în comitetul de cenzori al Corpului Contabililor autorizați, potrivit art. 13 din legea sa organică.

Asupra obiecțiunei relative la incompetența instanțelor ordinare de a cenzura actele Corpului de contabili autorizați din România.

Având în vedere că potrivit art. 97 din legea persoanelor juridice, tribunalele ordinare au competința de a judeca litigiile ivite

între o asociaţiune şi asociaţi, precum şi toate acele ce s'ar ivi în timpul funcţionărei asociaţiunilor ce constituesc persoane juridice de drept privat, persoanele de această natură fiind singurele de care se ocupă citata lege?

Că dar, urmează a se examina dacă corpul Contabililor autorizaţi este, în adevăr, o persoană de drept privat;

Considerând că o persoană juridică de drept privat este o formă de manifestare a iniţiativei şi a energiei unor indivizi lucrând ca persoane private;

Că prin consecinţă, asemenea persoane nu pot fi alcătuite decât pin iniţiativa membrilor lor, chiar atunci când intervenţia Puterei legiuitoare era necesară pentru a le conferi personalitatea juridică, rolul acestei se mărginea numai în a le recunoaşte, fără a avea vre-o parte la înfiinţarea lor, iar în al doilea rând ele nu îndeplinesc un serviciu public în puterea unei delegaţiuni a puterei publice;

Considerând că, dimpotrivă, persoanele juridice, care spre deosebire de acele mai sus arătate, proced din iniţiativa legiuitorului, şi care îndeplinesc în total sau în parte un serviciu public, delegat de către legiuitorul ce le-a creiat, sunt persoane de drept publlc;

Având în vedere că, în fapt, Corpul Contabililor autorizaţi şi experţi contabili din România, a fost înfiinţat, nu printr'un act de constituire datorit iniţiativei membrilor lui, ci prin legea din 15 Iulie 1921, şi organizat prin acceaş lege şi regulamentul ei din 22 Octombrie acelaş an.

Că, după art. 5, 6 şi 7 din lege, numai membrii acestui Corp pot fi însărcinaţi cu expertize de natură contabilă, fie de către organele administrative, fie de către organele financiare sau judecătoreşti, că dânşii vor fi însărcinaţi în fiecare an în mod obligator de către organele tutelare, cu verificarea gestiunei averilor ce sunt puse sub supravegherea lor: că printre cenzorii societăţilor anonime cu capital mai mare de 5.000.000 lei, trebueşte să figureze, neapărat, unul din membrii acestui Corp, care va trebui să vizeze registrele ce se prezintă Tribunalului spre încheere, sub sancţiunea de a nu se putea viza registrele de către Tribunal;

Considerând că atribuţiile ce se oferă astfel membrilor Corpului Contabililor privesc creditul public şi realizarea unei protecţii mai depline a averilor puse sub administraţia justiţiei;

Că însăși faptul că membrilor acestui Corp li s'au acordat însărcinările de mai sus pentru a le exercita în mod exclusiv, arată că ei îndeplinesc un serviciu public, căci membrii unei asociațiuni private nu-și pot constitui în Stat, drepturi cu caracter de exclusivitate;

Că, prin urmare, Corpul Contabililor autorizați, nefiind creat din inițiativa particulară într'un interes privat, ci îndeplinind un serviciu public, în vederea căruia a fost creiat de puterea publică printr'o lege, constitue o persoană de drept public;

Având în vedere că acest caracter al zisului Corp nu poate fi schimbat, după cum susțin intimații, nici prin faptul că la punerea în aplicare a legei persoanelor juridice s'a cerut înscrierea lui în registrul persoanelor de drept privat și nici pentru motivul că după art. 2 din lege, exercițiul profesiunei de contabil este încredințat unor persoane private;

Că, în adevăr, caracterul de drept public al unei persoane rezultă din modul în care a luat ființă și din natura activității sale și el nu poate fi schimbat prin faptul că, din eroare s'a cerut îndeplinirea unei formalități inutile, precum este, în speță înscrierea în registrele persoanelor juridice de drept privat, înființate prin art. 4 din legea dela 2 Februarie 1924;

Că, deasemeni, faptul că profesiunea de contabil este exercitată de persoane private, nu poate duce neapărat la concluzia că Corpul Contabililor este o persoană juridică de drept privat, căci este știut că pot fi servicii publice îndeplinite cu concursul unor persoane particulare, precum este cazul în speță;

Că așa dar, Corpul Contabililor autorizați, nefiind o persoană de drept privat și deci instanțele ordinare neavând căderea de a censura actele sale, apelul de față este intemeiat și urmează a fi admis, respingându-se acțiune a reclamanților G. Grigorescu și I. Celif;

Că, de altfel, această acțiune este și neîntemeiată, de oarece prin cuvintele „majoritate de voturi", fără nici o altă calificare, astfel cum sunt întrebuințate de legiuitor, în art. 13 al legii în discuțiune, se înțelege, după cum sensul lor etimologic îl indică, un număr de voturi mai mare decât altul, fără să implice o anumită proporție de voturi față de totalul lor. iar regulamentul care cere o majoritate specială, pentru alegerea membrilor Consiliului de administrație și a cenzorilor și anume o majoritate absolută, adaugă la lege și deci nu poate fi ținut în seamă;

Că, pe lângă aceasta, la a doua adunare generală, alegerea membrilor Consiliului de administrație și a censorilor nu poate avea loc decât cu o majoritate simplă a voturilor, căci o a treia adunare generală nemai putând avea loc, iar numărul candidaților nefiind limitat, s'ar putea ajunge la situațiunea că alegerea să nu dea nici un rezultat, sau un rezultat incomplet, în cazul când nici unul din candidați nu ar întruni majoritatea absolută a voturilor, sau când ar întruni acea majoritate, un număr de candidați mai mic decât al locurilor vacante în Consiliul de administrație ;

Că așa dar, și pentru aceste motive, apelul Corpului contabililor autorizați și experți-contabili cată a fi admis.

8.000—10.000 Contabili și Șefi de întreprinderi citesc REVISTA GENERALĂ de COMERȚ și CONTABILITATE care le aduce în fiecare lună o documentare bogată și precisă, necesară afacerilor lor.

Revista Generală de Comerț și Contabilitate este deci un auxiliar prețios pentru publicitatea Reclamelor Dv. comerciale.

Alegerile dela Corpul Contabililor experți și autorizați Secția Ilfov

Duminică 2 Februarie a avut loc adunarea generală a Corpului contabililor experți și autorizați, secția Ilfov.

S'a aprobat Bilanțul, Contul de Profit și Pierdere și proectul de buget.

S'a procedat apoi la alegerea noului consiliu pe 2 ani.

Alegerea a fost prezidată de d-l Iancu Petrescu, prim-președinte al tribunalului Ilfov, împreună cu d-l V. Popovici, președinte al secției I comercială.

Au fost 27 candidați pentru consiliu și 12 pentru cenzori.

Au votat 1080 de alegători.

Au fost aleși *în Consiliul de administrație:*

Gh. Huber	428 voturi	Alex. Costache .	379 voturi
Cezar Miron. . . .	409 „	N. Caraianu . .	363 „
Valeriu Oancea . . .	390 „	Vasile Blaj . . .	348 „
Aureliu Marinescu . .	389 „	Jean Botez . . .	345 „

D-l Ștefan Țenov, care a întrunit același număr de voturi ca și d-l Jean Botez, a renunțat pentru a nu se mai face alegeri de balotaj.

La Cenzori au fost aleși:

St. Barzon Constantinescu	608 voturi
I. Mardan	491 „
Garibaldi D.	420 „
Papadumitru O.	361 „
N. Ceauşoglu	340 „

Contra alegerilor s'au făcut mai multe contestații cari au fost respinse de Consiliul Superior.

Colegiale

Din Brăila

Publicul Blăilean a avut fericirea să fie delectat de fermecătorul artist prim tenor la Opera Română, Gogu Ștefănescu-Galați.

In sala Teatrului Passalaqua, arhiplină, d-sa a cântat cu multă dulceață și finețe, ca și duioasă modelatiune bucăți din Bizet, Capus, Verdi și Brediceanu.

Publicul a răsplătit cu calde și repetate aplauze pe simpaticul oaspe.

D-l Gogu Ștefănescu este absolvent al Școalei Superioare de Comerț din Galați și membru al Corpului Contabililor Secția Covurlui.

Ne bucură succesul colegului nostru.

Dela Consiliul superior al Corpului

In urma intervenţiei Consiliului Superior, Ministerul de Justiţie a trimis tuturor instanţelor judecătoreşti următoarea circulară cu No. 07750 din 23 Ianuarie 1936 :

D-l Decan al Consiliului Superior al Corpului Contabililor autorizaţi şi experţilor contabili, în diferite rânduri, ne-a adus la cunoştinţă că la unele instanţe se numesc experţi contabili dintre persoanele cari n'au această calitate.

Ca urmare la ordinul nostru circular No. 116.451 din Noembrie 1934, vă rugăm din nou să puneţi în vederea tuturor magistraţilor acelei instanţe că în viitor experţii contabili urmează să fie numiţi numai dintre persoanele calificate ca atare şi deci înscrise în tablourile experţilor contabili, pe cari fiecare instanţă este obligată să le ceară dela Corpul respectiv.

In caz că aceste dispoziţiuni — cari sunt de altfel şi cele legale — nu vor fi executate întocmai, vom fi nevoiţi să avizăm la luarea măsurilor cuvenite in contra persoanelor cari vor primi asemenea însărcinări fără a avea calitatea, cum şi acelor ce vor da asemenea delegaţiuni.

* * *

Dacă, după expedierea acestei circulări, se vor mai acorda expertize în dispreţul legii Corpului, Secţiunile sunt rugate a aduce la cunoştinţa Consiliului Superior cazurile cunoscute cu date cât mai exacte asupra persoanelor numite, cauza în care au fost numiţi, numărul dosarului şi instanţa, dacă este posibil chiar completul, care a făcut numirea.

POŞTA REDACŢIEI

Cu referire la articolul d-lui Dr. V. M. Ioachim: **„Un fapt şi o constatare"** din No. 1 al Revistei, d-l I. G. Iliescu trimite o întâmpinare în care arată că înscrierea Corpului Contabililor, Secţia Ilfov, în registrul de persoane juridice, nu a făcut-o d-sa din proprie iniţiativă, ci cu aprobarea Consiliului Secţiei de atunci.

Această înscriere a făcut-o spre a obţine viza registrelor, care altfel nu se puteau viza de Tribunal.

Jurisprudențe*)

Curtea de Apel Brașov
Deciziune fiscală din 11 Decembrie 1935
Recurentă: Firma Gromen și Herbert

Impozit comercial. — Rezerva pentru creanțe dubioase. — Condițiunea denumirii în bilanț. — Pierderi efective. — Creanțe pierdute. — Deciziunile Comisiunii centrale fiscale. — Obligavitatea. — Condițiuni. — Art. 117, 119, c. com. art., art. 31, 32, al l. c. d. par. 90 Instr.

* * *

Contribuabilii nu pot cere scăderea rezervei pentru creanțe dubioase, decât pentru suma trecută în bilanț sub denumire de rezervă pentru creanțe dubioase. Trecerea rezervei numai prin contul de profit și pierdere nu este suficientă.

Interpretarea dată de Comisiunea centrală fiscală este obligatorie pentru instanțele de fond numai în ceeace privește chestiunile de apreciere, evaluare și constatare de fapt, iar nu și în materie de interpretare a legii.

Deciziunea Comisiunei centrale fiscală publicată în Mon. Of. No. 125/925, care stabilește că scăderea creanțelor definitiv pierdute nu se poate face decât pe calea rezervei pentru creanțe dubioase, nu este legală și deci nu este obligatorie nici pentru instanțele de fond.

Prin pagube efective, din punct de vedere fiscal, se înțeleg nu numai pierderile de obiecte materiale, ci și pierderile la creanțe. Când pierderea de creanțe este dovedită, ea urmează a fi scăzută din beneficiul impozabil.

* * *

In contra hotărârei Nr. 1617 din 10 Sept. 1935 a Comisiunei de apel depe lângă Ad-ția de constatare Sibiu, prin care s'a admis în parte apelul făcut de firma contribuabilă Gromen Herbert și s'a redus din beneficiul net impozabil suma de lei, 112.500 cheltueli de advocat și lei 38.080 spese bancare, dar s'a respins cererea de scădere a sumei de lei 2.257.535 lei cu titlu de rezervă pentru creanțe dubioase.

*) Din Revista Administrația Financiară No. 99 din 1935.

In termen legal a înaintat recurs contribuabila cerând casarea, hotărârei de mai sus pentru: „1. Violarea art. 32 l. c. d. comis „prin faptul că nu a admis la scădere suma de 2.258.535 lei fond „de rezervă pentru creanțe dubioase pe motivul că nu este cu- „prinsă în pasivul bilanțului sub acest titlu, deși această sumă a „fost cuprinsă în contul de profit și pierderi, care face parte in- „tegrantă din bilanț.

„Omisiunea esențială, pentrucă deși a prezentat procesul-ver- „bal al adunărei generale, prin care cere a se aproba bilanțul și „s'a dispus chiar modificare loi în sensul de a se creia în bilanț „un post special pentru suma de mai sus, totuși Comisiunea de „Apel nu a luat în considerare acest act și nici nu arată pentruce „nu l-a luat în discuțiune.

„2. Violarea art. 31 l. c. d. comisă prin faptul că chiar dacă „suma de 2.257.535 lei nu putea fi scăzută din beneficiul net „pentrucă nu s'a prevăzut în pasivul bilaonțului ceeace legea nu „cere expres, încă ea trebuia scăzută din beneficiul impozabil „pentrucă ea reprezenta pierderi efective ale societății și ca atare „în sensul art. 31 și a instrucțiunilor ministeriale ele trebuesc scă- „zute căci numal beneficiul net este impozabil."

In ce privește primul motiv de casare:

Având în vedere că art. 32 din legea contribuțiunilor directe permite creearea unui fond de rezervă pentru creanțe dubioase până la 10 % din plasamentul întreprinderii în creanțe, cu condițiunea ca el să fie trecut ca atare în bilanț. Prin urmare când în bilanț s'a trecut o rezervă mai mică decât quantumul de 10 % din plasamentul total de creanțe, societatea contribuabilă nu are dreptul să ceară a se scade dela impunere decât suma trecută în bilanț sub denumirea de „fond pentru creanțe dubioase", adică în speță 94.246 lei, atât cât s'a și scăzut de instanța de fond.

Având în vedere faptul că suma de lei 2.257.535 figurează în contul de profit și pierderi nu este determinat în cauză atât timp cât fondul de rezervă pentru creanțe dubioase, nu este constituit prin pasivul bilanțului, pentrucă în acest caz creanțele dubioase se scad din beneficiul brut, ceeace este inadmisibil.

In ce privește comisiunea esențială, instanța de apel motivează că conf. art. 117 și 119 c. com. adunarea generală trebuind a se întruni până la 1 Iulie 1935, și întrucât până la această dată adunarea generală a societății nu s'a întrunit, hotărârile aduse ulterior la 12 Iulie 1935 nu au nici o valoare în cauză, pentru că

societatea a decăzut din dreptul de a beneficia de scăderea sumei de 2.257.535 lei, sub titlu de rezervă pentru creanţe dubioase.

Având în vedere că judecând astfel, Comisiunea de apel nu a comis nici o omisiune esenţială, ci din potrivă a motivat expres şi clar pentruce nu a luat în considerare hotărârea adusă de adunarea generală la 12 Iulie 1935.

In ce priveşte al doilea motiv de casare:

Având în vedere că sensul art. 31 din legea contribuţiunilor directe şi paragraf 90 din instrucţiunile ministeriale, beneficiul net se obţine scăzându-se în beneficiul brut cheltuelile de regie ale întreprinderei şi pagubele efectiv suferite de dânsa.

Având în vedere că Comisiunea de apel a respins cererea de scădere a creanţelor definitive perdute pe baza deciziei Comisiunei Centrale publ. în Mon. Of. No. 125/925, după care scăderea acestora nu se poate face decât pe calea amortizărilor pentru creanţele dubioase, conf. art. 32 l. c. d. căci altminteri s'ar viola atât art. 31 l. c. d., care limitează scăderile admise, cât şi art. 32 care fixează limita de 10 % a cotei până la care beneficiul poate fi determinat pentru creanţe dubioase.

Având în vedere, că Comisia Centrală are atribuţiunea conform art. 81 l. c. d. de a da interpretare obligatorie pentru instanţele de fond numai în ce priveşte chestiunile de apreciere şi de evaluări şi constatări de fapt, iar nu în materie de interpretare a legei, cum este în cazul de speţă şi ca atare aceste obligaţiuni nu sunt obligatorii nici pentru instanţa de fond.

Având în vedere că interpretarea de mai sus a Comisiunei Centrale este în contradicţie atât cu instrucţiunile ministerale date ref. la art. 31 l. c. d. prin care se precizează, în mod expres că pentru aflarea beneficiului net impozabil se va scădea şi pierderile efective suferite de întreprindere, cât şi cu principiile generale care stau la baza legei contribuţiunilor care legiferează impozitul pe veniturile contribuabililor iar paguba exclude a priori ideea de câştig.

Aşa fiind, Comisiunea de apel, în mod greşit a refuzat să ia în considerare cererea de scădere a pagubelor efective suferite de întreprindere. Argumentul invocat de intimat că prin pagube efective din punct de vedere fiscal se înţeleg numai pierderile de obiecte materiale, precum arderea depozitului de mărfuri, iar nu şi creanţele neîncasabile, este neîntemeiat, pentrucă nicăeri legea nu face o atare distincţiune şi odată ce neîncasabilitatea creanţei

este pe deplin şi neîndoios dovedită, ea este a se considera ca o pierdere efectivă şi ca atare trebuie scăzută din beneficiul impozabil.

Pentru aceste motive, Curtea a admis al doilea motiv de recurs şi a casat hotărârea instanţei de apel, pe care o îndrumă a proceda la verificarea actelor prezentate de recurentă şi a scade din beneficiul impozabil valoarea creanţelor ce se vor dovedi că au fost definitiv perdute de întreprindere.

DIN ACTIVITATEA SECŢIUNILOR

Examenul de expert-contabil

Secţia Iaşi aduce la cunoştiinţa candidaţilor la gradul de expert-contabil, din regiunea Moldovei, Basarabiei şi Bucovinei, că examenele de experţi-contabili se vor ţine la Iaşi în zilele de 21, 22 şi 23 Martie 1936. Sunt primiţi la aceste examene contabilii autorizaţi cu o vechime de 5 ani dela înscrierea în Corp, având la bază studiile prevăzute la art. 3 din legea Corpului şi practică de minimum 3 ani, în calitate de contabili autorizaţi, dacă sunt absolvenţi ai Şcoalelor superioare de comerţ şi 2 ani dacă sunt licenţiaţi ai Academiei comerciale, urmând să prezinte următoarele acte:

1) Recomandaţia Secţiunei din care face parte candidatul; 2) Certificatul de studii; 3) Certificatul de practică.

Cererile de înscriere trebue depuse până la 10 Martie a. c.

Secţia Ismail: Adunarea generală a Secţiunei Ismail, dela 26 Ianuarie 1936, a ales 6 membrii în Consiliul de administraţie şi următorii cenzori:

G. Anghelescu, contabilul Camerei de agricultură;
M. Volcanov, „ Federalei Sud-Basarabeană;
S. Jecov, funcţionar comercial;
S. Wilderman, funcţionar comercial.

Membrii Consiliului, întrunindu-se în şedinţă la 2 Februarie a. crt., s'au ales după cum urmează:

D-l Grigore Hornoiu, Dir. B. N R., Agenţia Ismail, Preşedinte;
„ Ştefan Ionescu, Dir., Banca Românească, Suc. Ismail, Vice-Preşedinte.

Secţia Cluj: Examenul de expert-contabil se va ţine la Secţia Cluj, in zilele de 23, 24 şi 25 Aprilie a. c., şi la care se pot prezenta candidaţi, depe întreg cuprinsul Transilvaniei, aceasta în conformitate cu decizia Consiliului superior.

Preşedintele Secţiunei Cluj
Prof. Dr. Sabin Cloranu

p. Secretarul Secţiunei Cluj
Ştefan Suciu

BANCA NAȚIONALA A ROMÂNIEI

BILANȚUL GENERAL INCHEIAT LA 31 DECEMBRIE 1935

ACTIV			PASIV		
Stoc:			Capital social		600000000
Aur în țară	9.155.448.717		Fond de rezervă		512667090
Aur în străinătate	2.646.480.734	10801939441	Fonduri pentru amortizarea imob. și mobilierului.		551129332
Devize		91836000	Angajamente la vedere:		
Stoc total		10893775441	Bilete de bancă în circulație	23.127.215.545	
Alte devize		1373616	Conturi curente și dep. la vedere:		
Devize rezerv. pentru plata importului și alte plăți		138615339	a) Ministerul Finanț.	536.0.65.908	
Devize disponibile în conturi de clearing		1708708673	b) Serviciile publice, Casa Autonomă	2.850.494.214	
Monedă divizionară		166421293	c) Imprumut 7% 1929	163.084.617	
Portofoliu comercial		5219631079	d) „ 7½% 1931	70.158.483	
Portofoliu și datorii agricole și urbane		2727041940	e) Conturi curente	2.658.929.017	
Bonuri de tezaur al Statului Român pentru pierderi la datoriile agricole și urbane		5135836206	f) Alte exigibilități la vedere	1.380 057.913	7.664.790.152
Avansuri pe titluri:					30792005697
Simple	100.652.962		Angajamente la termen		4525298241
In cont curent	96.824.415	197477387	Conturi diverse		4311378146
Datoria Statului		3638745217			
Avansuri temporare Tezaurului		2000000000			
Titluri și participațiuni:					
Titlurile capitalului social	187.278.512				
„ fondului de rezervă	108.111.434				
„ fondurilor pentru amortizarea imobilelor și mobilierului	203.114.238				
Participație la capitalul Băncii Reglementelor internaționale	80.645.161				
Participație la capitalul Creditului Industr. (Capital subscris 150 mil.)	78.859.500	658008887			
Imobile		628781887			
Mobilier și mașini de imprimerie		152058419			
Activ corespunzător unor angajamente la termen		96796875			
Conturi diverse		5098259694			
Proviziuni speciale de devize		2818587553			
Aur la Moscova		—			
		41292478506			41292478506
Devize clearing spre negociere		712661175	Diverși devize clearing spre negociere		712661175
Efecte, avansuri și alte valori gerate de Banca pentru Stat		2832378025	Ministerul Finanțelor, ct. efecte, avansuri și alte valori gerate de Bancă		2832378025
Disponibilul Direcției generale a drumurilor la Soc. Anon. Svede, Luxemburg		495702687	Direcția generală a drumurilor cont lei la Soc. Anon. Svede, Luxemburg		495702687

CONTUL DE PROFIT ŞI PIERDERE

Bilanţ încheiat la 31 Decembrie 1935

DEBIT			CREDIT		
Cheltueli de administraţie . . .	172.666.335		Report din semestrul I 1935 . . .		25624126
Impozite şi diferite taxe . .	2.569.029	175.235.564	Dobânzi dela scont şI avansuri pe titluri diverse beneficii . . .	230.301.855	
Diferenţă de curs la efecte publice . .		20.744.287	Beneficii dela devize şi valute . .	49 383.126	
Rezerve pentru diferenţe de curs la devize . .		51.000.000	Venitul efectelor publice ale capitalului social	10.927.255	290612236
Din beneficiul net suma de lei 69.193.550 se distribue astfel:					
20 % Fondului de rezervă . .	13.838.710				
Restul de lei 19.354.840 (55.354.840 minus 36.000.000 primul divident) se repartizează conform statutelor:					
30 % Participarea Statului . . .	5.806 452				
8 % Participarea personalului atribuită astfel:					
6 % Casei de pensiuni a pers. .	1.161.291				
2 % Personalului cu participare la la beneficii . 387.097	1.548.388				
Divident acţionarilor:					
Aconto de div. =50 lei de acţ. 10000000					
Rest divident = 190 „ „ „ 38000000	4.800.000	69.193.550			
Total . . 240 lei de acţiune . . .					
De reportat pe anul 1926		62.960			
		316236361			316236301

Raportul între stocul de aur şi angajamente 35,08

„ „ „ total „ „ 35,38

Guvernator, **M. Constantinescu**

Administrator, *C. Stoicescu*

INDUSTRIA SÂRMEI S. A., CLUJ

BILANŢ LA 31 DECEMBRIE 1935

ACTIV				PASIV			
Activ realizabil:				**Fonduri proprii:**			
Cassa		2.901.269 —		Capital societar		45.000.000 —	
Hârtii de valoare		6.384.451 —		Fond de rezervă statutar	13.003.163		
Debitori:				Fond de amortiz. 98.659.376			
In cont curent	36.378.447			Aug. Fuz. Prutul. 19 091.978			
Efecte de primit	8 830.508	45.208.955 —		„ in 1935 . 17.540.000	135.291.354		
Mărfuri:				Fond de rezervă pentru creanţe dubioase	4.500.000		
Materiale prime şi auxil.	105.888.793			Fond de pensii al funcţionarilor	4.000.000		
Fabricate	44.641.934	150.530.727 —	205 025.402 —	Casa de pensii şi asistenţă a muncitorilor	2.000.000	158.794.517 —	203.794.517 —
Investiţiuni:				**Capital împrumutat:**			
Imobile:				Ct. crt. creditoare		173.090.930 —	
Terenul fabricelor	2.269.746			Efecte de plată		18.154.000 —	
Clădirile fabricilor	45.285.098			Efecte scontate		5.879.857 —	197.124.787 —
Linii de garaj	3.095.153					—	8.176.701 —
Instalaţiile fabricelor	11.636.818			Beneficiu net			
Conducta de gaz natural	1.435.704						
Colonia muncitorilor	5.101.791						
Imobile în Cluj	5.143.516	73.967.826 —					
Mobile:							
Maşini şi accesorii	123.037.163						
Mobilierul birourilor	1.869.439						
Vehicole şi mobil. fabric.	5.196.175		204.070.603 —				
			409.096.005 —				409.096.005 —

I. Diamant, director general. **Eugen Beşa**, director. **George Mirlon**, şeful contabilităţii, expert-contabil.

Ionel Comşa, preş.; **Dr. Valentin Poruţiu, Dr. Octavian Sglimbea, Dr. Alexandru Dragomir, Ing. Virgil Dessila, Ing. Constantin Orghidan.**

S'a examinat şi găsit în deplină ordine. Cluj la Ianuarie 1936.

Dr. Laurian German, preşedinte, expert-contabil; **Adrian Oţolu, Victor Pop, Paul Telchar, Ioan Babeş**, expert-contabil.

INDUSTRIA SÂRMEI S. A., CLUJ

PROFIT & PIERDERE

La 31 Decembrie 1935

CHELTUELI				CÂŞTIGURI			
Amortizări la investiţiuni	—	—	17.540.000 —	Câştig la mărfuri	—	—	107.995.292 —
Aloc. în fav. fond. de rez. pt. creanţe dub.	—	—	2.612.953 —	Venitul hârtiilor de valoare . . .	—	—	270.023 —
Salarii, centrala, sucursale şi uzine . .	—	—	12.283.570 —	Chirii încasate	—	—	215.809 —
Plăţile muncitorilor	—	—	41.927.862 —				
Dobânzi şi comisioane	—	—	11.991.919 —				
Impozite	—	—	3.011.683 —				
Cheltueli de administraţie	—	—	10.936.435 —				
Beneficiu net	—	—	8.176.701 —				
	—	—	108.481 123 —		—	—	108.481.123 —

I. Diamant, director general. **Eugen Başa**, director. **George Mirion**, şeful contabilităţii, expert-contabil.

Ionel Comşa, preş.: **Dr. Velentin Poruţiu, Dr. Octavian Sglimbea, Dr. Alexandru Dragomir, Ing. Virgil Dessila, Ing. Constantin Orghidan.**

S'a examinat şi găsit în deplină ordine. Cluj la Ianuarie 1936.

Dr. Laurian German, preşedinte, expert-contabil; **Adrian Oţoiu, Victor Pop, Paul Teichar, Ioan Babeş**, expert-contabil.

ACTIV — **Bilanţul la 31**

Cassa: Numerar efectiv		287.412.139		
Disponibil la B. N. R. şi C. E. C.		200.472.148		
Cupoane scăzute şi titl. eşite la rorţi		564.251		488.448.538
DISPONIBIL LA BĂNCI:				
In străinătate		38.609.613		138.609.613
PORTOFOLIUL DE TITLURI: Titluri româneşti:				
Efecte publice v. n.	69.476.725	30.940.745		
Titl. cotate bursă v. n.	229.836.001	96.789.670		
„ necotate „ „ „	326.552.242	119.340.095	247.070.510	247.070.510
Din titlurile de mai sus sunt angajate:				
Eefecte publice v. n.	28.164.700	17.757.065		
Alte titluri v. n.	3.350.430	752.575		
Total		18.509.640		
ORTOFOLIUL DE SCONT: Plătibil în ţară:				
Cambii fără garanţii		390.032.507		
„ garantate cu mărf., titl., etc.		267.171.798		
„ „ „ ipoteci		99.622.997	756.827.302	756.827.302
Din portof. de mai sus se află reescontat:				
Plătibil în ţară, total		98.22.788		
DEBITORI: Din ţară:				
Debitori fără garanţii		359.687.615		
„ garanţii cu ef. comerciale.		35.448.982		
„ „ „ titluri		58.659.920		
„ „ „ mărfuri		575.005.439		
„ „ „ ipoteci		375.151.271		
„ „ „ gar. diverse		452.565.970	1.856.519.197	
Din străinătate			127.896	1.856.647.093
Debitori beneficiind de Legea lichid. datoriilor din 7/IV/1934 (cota rămasă)				155.906.769
ŢIUNI în ţară:				
La intreprinderi industriale		37.536.738	37.536.738	37.536.738
Imobile: Necesare comerţ. propriu şi pentru funcţ.			72.606.000	
Alte imobile			48.908.000	121.514.000
Mobilier				1
Conturi diverse				7.197.310
Conturi tranzitorii				1.068.883
Total				3.810.808.757
CONTURI DE ORDINE:				
Cauţiuni statutare				1.330.000
Debitori pt· aval. şi scris. de gar. date de Bancă:				
In ţară			797.420.957	
In străinătate			8.129.738	805.550.695
EFECTE COMERCIALE IN GAJ:				
In portofoliu			111.708.892	
Reescontate			1.900.000	113.608.892
CAMBII DE CIRCULAŢIUNE:				
In portofoliu			1.266.603.202	
Reescontate			192.460.815	1.459.064.017
Efecte spre incasare				382.766.884
Ipotec, cesiun, mărfuri in gaj şi gar. diverse				2.470.177.314
Titluri în gaj: In portofoliu				424.947.990
Depozite de titluri şi alte valori în păstrare				1.275.950.757
Debitori de titluri împrumutate				145.608.326
Acreditive şi diverse				612.390.533
Efecte reescontate în conversiune (cota rămasă).				82.635.330
Total				7.774 080.738

MANEASCA

Decembrie 1935

PASIV

Capital social			280.000.000
FONDURI DE REZERVĂ:			
Rezervă legală		121.888.777	121.888.777
FONDURI DE AMORTISMENTE:			
Pentru creanțe dubioase		64.778.907	
„ imobile		6.514 000	71.292.907
DEPUNERI SPRE FRUCTIFICARE:			
Din țară:			
La vedere	2.057.594.015		
Pe termen	83.512.873		
Pe livrete de economie plătibile la purtător	4.303.631	2.145.410.569	2.145.410.569
CREDITORI:			
Din țară:			
La vedere		117.668.714	
Din străinătate		597.293.809	714.962.523
ANGAJAMENTE DE REESCONT:			
In țară:			
La B. N. R.		375.224.025	375.224.025
CECURI ȘI ORDINE DE PLATĂ EMISE:			
Cu plata în țară		17.238.030	
Cu plata în străinătate		18.325.001	35.563.031
Dividende neridicate			3.365.490
Conturi diverse			15.128.578
„ tranzitorii			7.685.231
BENEFICIUL NET:			
Reportat din anul trecut		16.784.466	
Din anul curent		23 503 160	40.287.626
Total			3.810.808.757
CONTURI DE ORDINE:			
Deponenți de cauțiuei statutare			1.380.000
Cr-tori pt. aval și scris. de gar. date de bancă:			
In țară		797.420.957	
In străinătate		8.129.738	805.550.695
Deponenți de efecte comerciale în gaj			113.608.892
Deponenți de cambii de circulațiune			1.459.064.017
Remitenți de efecte spre incasare			382.766.884
Dep de ipoteci, cesiuni, mărf. în gaj și gar, div.			2.470.177.314
Deponenți de titluri în gaj			424.947.990
Deponenți de titluri și alte valori în păstrare			1.273.950.757
Diverse titluri împrumutate			145.608.326
Acreditive și diverse			612.390.533
Angajamente de reescont în conversiune			82.635.330
Total			7.774.080.738

BANCA ROMANEASCA

CONTUL PROFIT ŞI PIERDERE LA 31 DECEMBRIE 1935

DEBIT			CREDIT		
Cheltueli de administraţie:			Report din beneficiile anului procedent		16.784.466
Salarii şi indemnizaţii	69.375.681		**Dobânzi încasate:**		
Diverse	9.624.582	79.000.263	dela portofoliu scont	52.107.942	
Impozite şi taxe		1.881.480	dela debitori	99.703 987	151.811.929
Dobânzi plătite:			Comisioane încasate		38.521.071
la depuneri	76.453.321		Venitul portofoliului de titluri		16.607.389
la alţi creditori	20.518.420		Venitul imobilelor		1.042.962
la reescont	10.904.358	107.876.099	Beneficii diverse		13.744.363
Amortizări:					
la imobile	3.365 746				
la creanţe	6.100.966	9.466.712			
Beneficiul net:					
Report din anul 1934	16.784.466				
Al anului 1935	23.503.160	40.287.626			
		238.512.180			238.512.180

Vice-Preşedinte, **N. P. ŞTEFĂNESCU** Director general, **Ion Săvescu** Şeful contabilităţii: Sub-director, **Ion Saragea**

Verificat şi găsit in conformitate cu codul de comerţ şi legea bancară

Cenzori; *Dem. Constantinescu, Const. Georgescu, Ştefan C. Ioan, Al. D. Matak, I. Purcăreanu*

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţilor Contabili:

Secţia Alba-Iulia: Oana Eugenia, Popa Ioan, Ursu Ioan, autorizaţi; Bucur Mihail, Moise Pavel, Ravay Nagy Iuliu, Schemmel Richard, Treitel Emeric. stagiari.

Secţia Bazargic: Dumitrof Jelescu, Fizdel M. Isac, Dimof Dobre, Atanasof Atanase, Stoica Petre, Udrişte Vasile, stagiari;

Secţia Brăila: Mirescu Nic., stagiar; Dulgherof Nic., autorizat.

Secţia Braşov: Margareta Seimen, stagiară.

Secţia Buzău: Ionescu G. Alexandrina, Ursea Ştefan, autorizaţi.

Secţia Călăraşi: Ioan C. Alexandrescu, stagiar.

Secţia Câmpu-lung: Victor Suicescu, stagiar.

Secţia Chişinău: Raicu Ştefan, Feldman C. Zalman.

Secţia Craiova: Demetrescu Traian.

Secţia Deva: Ioan Vancea, autorizat.

Secţia Galaţi: M. Mendelsohn, Gustav Scheiner, Grigore Ştefan Popa.

Secţia Huşi: Const. I. Darie, stagiar.

Secţia Iaşi: Şloim Iţic, Mayer B. Nathan, Iţicovici I. Beniamin. Goldenberg Meyer.

Secţia Ilfov: Vardi Isaia, Millea C. Năstase, Grünberg Elie, Lipianu N. Stelian, Papadima Gh. Mihail, Croitoru Traian, Crăciun I. Marin, Octavian O. Ghibu, Dumitru D. Tudor, Vosoti I. Gheorghe, Ioan M. Preda, Kivu M. Lindenberg, Stoenescu Năstase, Rădulescu M. Ioan, Georgeta Mih. Şt., Alexandru Balogh, Tripcovici Nicolae, Bercovici Alfred, Bădescu D. Nicolae, Cazan Ioan, Machedon G. Petre, Vlădescu Al. I., Crihan Ioan, Zaharia Leibovici, Vulpescu Gh. F., Chiţescu I. Const., Bogdan G. Iacob, Ciuchi D. Gheorghe, Sava Costache.

Secţia Miercurea-Ciucului: Dumitru C. Popa, Csutak E. Ernest, Dr. Kemeny Nicolae, Micu Grigore, Sallo Ştefan, Spiru Medeş.

Secţia Ploeşti: Const. C. Mirescu, Ioan V. Ştefănescu, Vasile T. Rădulescu, Stelian C. Popescu, Ioan I. Vlădău, Gheorghe Alexandrescu, Vasile St. Nicolescu, Mihail A. Constantinescu, stagiari.

Secţia Sf. Gheorghe: Artur Zathureczky, autorizat: Samoil Mănoiu stagiar.

Secţia Sibiu: Ioan Marină, stagiar; Petre Schachinger, autorizat.

Secţia Sighişoara: Gherghizan Ioan, Popa Dumitru, Traian Fintoc, stagiari.

Secţia Târgu-Jiu: Gh. N. Pupăzan, stagiar.

Secţia Târgu-Mureş: Doma Maria, stagiar; Veress Vasile, autorizat.

Secţia Timişoara: Oscar Schwartz, Ernest Liptay, Dr. Otto Keller, Tenovici Constantin, Enric Löbel.

Avansări

Secţia Alba-Iulia: Opincariu Simion, Stanciu Ioan, în gradul de contabili autorizaţi.

Secţia Brăila: Iarca D. Vasile, Moise H. Abramovici, M. Sehapira, N. V. Constantinescu, în gradul de contabili autorizaţi.

Secţia Braşov: Costea Ioan, în gradul de contabil autorizat.

Secţia Buzău: Spinescu Traian, Bromberg L. Solomon, Popescu V. Gheorghe, Popescu V. Nicolae, Lovin George, Theodorescu C. Dragalia, Katz M. Iancu, în gradul de contabili autorizaţi.

Secţia Călăraşi: Dumitru C. Piţa, în gradul de contabil autorizat.

Secţia Câmpulung: Gh. Papuc, în gradul de contabil autorizati

Secţia Deva: Raţiu Aurel, în gradul de contabil autorizat.

Secţia Sibiu: Ioan Chidu, în gradul de contabil autorizat.

Secţia Sighişoara: Puflea Mihail, Garabedian Arşavir, Alfred Zikeli, în gradul de contabili autorizaţi.

Secţia Târgu-Jiu: Ernest Pătra Moşilă, Elena Bălănescu, în gradul de contabili autorizaţi.

Şterşi

de pe tablou pentru neplata taxelor, conf. art. 20 din regulament.

Secţia Arad: Antonescu Virgil, Salamon Samuilă, Szekely Carol experţi; Böhm Carol, Bugariu Ioan, Cristian Eugen, Kirsch Mate, Künsztler Andrei, Kontraszti Francisc, Neamţiu Ştefan, Novac Liviu, Popovici Liviu, Paskuj Elena, Pantea Ilie, Raicu Cornel, Schwartz Eugen, Scheer Ioan, Ungureanu Adalbert, Soltz Carol, Bachevan Petre, autorizaţi.

Suspendări

Pentru neplata taxelor, conform art. 26 din Regulament.

Secţia Arad: Bokir Ernest, Crişan Dumitru, Geller Matei, Pall Iulia, Sagi Henrich, Teffert Ludovic, Margitar Carol, Grossmuck Iosif, Ursu Maria.

Secția Deva: Szenes Adalbert, Sfăt Alexe, Vraciu Lazăr, experți: Breier Sigismund, Grün Adalbert, Kugel Ladislau, Kovacs Carol, Löwinger Carol, Lowy Adalbert, Maniu Petru, Nagy Ludovic, Orbanaș Valer, Schneider Iuliu, Spitzer Adalbert, autorizați; Nicoară Valeria, Verzea R. Victor, Zaunzinger Melania, Horn Iuliu, stagiari.

Reveniri asupra suspendărilor

Secția Brașov: Băncilă P. Nicolae, stagiar.

Secția Câmpulung (Muscel): Ioan Avram, autorizat; Dumitru Hodoleanu, stagiar.

Secția Sighișoara: Mihail Schuster, expert.

Șterși definitiv din Corp

Secția Alba-Iulia: Cosma Gh. Cornel, Horvath Paul, Olariu Nicolae, experți; Domșa Septimiu, Rășinariu Avram, Schwartz Melhior, autorizați; Balta Eugenia, stagiar.

Secția Deva: Meșco Ioan, Vlad Simion, autorizați; Onițiu Aurel, Felter Maurițiu, Petroviciu Corelian, Rusinsky Eduard, Dr. I. Szölösy, Edmund Stern, Trăușan Traian, Solmosy Alfred, Weiszhaus Ladislau.

Retrași

Secția Alba-Iulia: Mende Eduard, autorizat; Medea Aurel, stagiar.

Transferări

Secția Călărași: Florin Theodoru, dela Călărași la Ilfov.

Secția Sibiu: Constantin Igrișanu, dela Sibiu la Mercurea Ciucului.

Demisiuni

Secția Sighișoara: Hager Heinrich, autorizat.

Decedați

Secția Alba-Iulia: Deaky Atila, Liebman Farkas, Reinfeld Alexandru, autorizați.

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul.

Abonamente

In cursul lunei dela 15 Ianuarie 1935—15 Februarie 1936 am primit următoarele sume: *)

Incasate din țară prin incasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Arad: Weiss Paul 1933, 100.

Bazargic prin d-l Șt. Baltagiev: Gherasim Gheorghief 1935, 100; Boniu Gheorghief 1935, 200; Banca Românească 1935, 250; Corpul Contabililor 1936, 200; Iordan Anghelof 1935, 100; N. Baltagiev 1935, 200; Jaqne Sevila 1935, 200.

Brașov: Rudolf Sigmund 1936, 160; Badea D-tru 1936, 160;

Buftea: Tudor D-tru 1935, 160; 1936, 160;

Brăila: Lazăr David Samuel 1935, 160; Adolf Heilpern 1935, 160.

Chișinău: Banca Basarabiei 1935, 500.

Craiova: Prof. G. Nicolaescu 1935, 160.

Cernăuți: Ion Biletzchi 1935, 160; Florescu Florea 1936, 160;

Caransebeș: Călțun C-tin 1935, 160.

Constanța: Gh. Burger 1936, 160.

Dorohoi: Virgil Coian 1936, 200;

Dej: Emil Chindea 1935, 150.

Fieni-Dâmbovița: Vasile Vasilași 1936, 100; Aristotel Cojocaru 1936, 160.

Fântânele: George Georgescu 1936, 160.

Făgărași: Matei Jinga 1936, 200; Gh, Frâncu 1935, 200.

Giurgiu: Marin St. Dumitrescu 1935, 160; Pasăre Romus 1935, 80, 1936, 80; Popescu Ioan 1935, 80, 1936, 80; Doncea Anghel 1935 80, 1936, 80.

Giurgiuța-Dolj: Ion C Băzăvan 1936, 160.

Ismail: Dimitrie Ganev 1935, 200.

Galați: Brătescu N. Const. 1933, 200; Carol Tetic 1936, 160.

Medeaș: Curghan Ion 1935, 200; F. Auer 1936, 200; Fodor Alexandru 1936, 200.

Oravița: Surulescu D. Iosif 1936, 200.

Piatra Neamț: Solomon Lupovici 1934, 160; Isidor Ilieson 1934, 160.

Petroșani: Ortmar Pellion 1936, 200.

Ploești: Nic. Gabor ab. 1933-35, 500,

Roșiorii de Vede: George S. Popescu 1936, 200.

---

*) Mulțumind d-lor abonați rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Rădăuți: Gavril Coca 1835, 100; Eugen Priscornic 1936, 160.
Reșița: Verner Emil 1936, 200.
Sighișoara: Wergu Olimpiu 1935, 160.
Sibiu: Ion N. Bratu 1935, 160.
Slatina: D-tru Gheocanu 1935, 200.
Tarcau: Ilie Țenea 1935, 160.
Timișoara: Biblioteca Municipiului 1935, 488.
Turnu Severin: Ion Bădulescu 1935, 200.

București:

C. Anastasescu 1936, 160; C-tin Andrei 1936, 160; Al. N. Apostoleanu 1936, 160; Atanasiu Athanasiu 1936, 200; N. S. Adadjen 1836, 160; D. Atanasie 1935, 160; Anciu Cohn 1936, 160; G. Antoniu 1935, 100: Adler Berthold 1936, 160; Banca Centrală Cooperativă 1936, 500; Banca de Credit Român 1936, 500; Banca de Scont 1936, 200; Banca Românească 1936, 500; N. Bănișor 1935, 100; D-tru Botez 1934, 160; 1935, 160; George Bandu 1936, 200; Bujoreanu Nic. 1936, 160; Bălăcescu Corneliu 1936, 160; Bleicher Iuliu 1934, 160, 1935 160; G. D. Botez 1935, 200; Alex. Braunștein 1935, 200; Ernest Brancovici 1936, 160; C-tin Bercaru 1934, 200; I. Bercovici 1935, 100; D. Bădescu 1936, 200; Cristian Von Bech 1936 200; Casa M. S. Regelui 1936, 500; Jean Camerling 1936, 160; Cristu Iufu 1936, 160; Cazan Ion 1934, 100; Casa de Economie și Cecuri 1936, 1000; Haralambie Cosma 1935, 140, 1936, 80; Cristescu Ștefan 1936, 160; Iosif Campus 1936, 160; Corlățeanu 1936, 160; C. Comănescu 1933, 100; Gh. Dascălu 1936, 160; Lazăr Dumitrescu 1936, 160; A. I. Diaconescu 1936, 200; Aug. Dorwagen 1936, 160; Al. Diaconescu 1936, 160; Ștefan Dinescu 1935, 160, 1936 160; Ion Dan 1934, 100; Ion Ene 1936, 160; Eremia C. Ștefan 1936, 160; I. Eskenasy 1935, 100; Anton Fara 1936, 160; Fabrica Falk 1936, 500; Fabrica Bragadiru 1936, 500; Nicolae Florea abon. 1931, 100; Paul François 1936, 160; Fabricile Asan 1936, 500; Filip Aldea 1936, 200; Gârnețu Ion 1936, 160; Georgescu D-tru 1936, 160; Goldenberg Ulrich 1936, 160; Ioan L. Grigore 1935, 200; Alex. Gingulescu 1936, 160; Grămescu Nic. 1936, 80; M. Goldenberg Forian 1931, 100; Nic. G. Ionescu 1935, 200; Ion Istrate 1936, 160; F. Jud 1936, 160; Carol Herscovici 1935, 160; Rudolf Hegi 1935, 100; A. Holdengreher 160, 1936; I. Haffner 1936, 160; Kaptik Ulrich 1936, 160; St. Simion Lazăr 1936, 160; Lăncerescu Alex. 1936, Henry Leibovitz 1936, 160; L. Lupu 1935, 200; Osiac Petre 1935, 100; Oficiul de Vânzare al Hârtiei 1936, 500; Manacu Petre 1935, 200; I. R. Moscovici 1936, 160; Mathias Mihai 1935, 160; Ion Missir 1936, 160; Henry Manson 1936, 160; Ion Munteanu 1936, 160; I. Mitoșcriu 1935, 200; Ion Mardan 1934, 200; Gh. Marinescu 1935, 200; Florian Marinescu 1936, 200.

(Va urma)

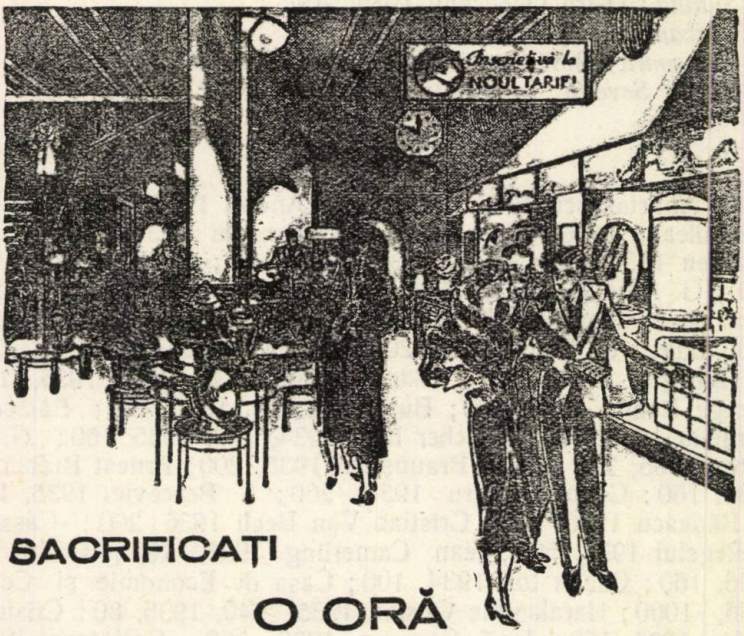

SACRIFICAȚI

O ORĂ

NUMAI PENTRU VIZITAREA EXPOZIȚIEI:

TOTELECTRIC

CALEA VICTORIEI, 50

VIS A VIS DE TEATRUL NAȚIONAL

ȘI VEȚI VEDEA

CUM PUTEȚI SĂ VĂ FACEȚI CĂMINUL MAI PLĂCUT,
MAI CONFORTABIL
ȘI ACEASTA CU

MAI PUȚINE CHELTUIELI

Cerneala Leonhardi

cruţă penița Dvs.

întrucât este de o fluiditate specială evitându-se astfel formarea rezidiilor.
Din această cauză recomandăm cerneala „Leonhardi" şi pentru tocul Dvs. rezervor.
Cerneala pentru stilou găsiţi la librărie în ambalaje speciale: capace cu şurub.

Cerneala Leonhardi pentru stilou

Creioanele

A. W. FABER

„CASTELL"

întrebuinţate în birou

nu mai sunt astăzi un lux, calitatea lor bună satisface întotdeauna un mic excedent.
Se scrie nu numai mai bine cu creioanele „Castell", ci chiar şi mai eftin decât cu aşa zisele mărfuri „eftine".

Adresa :

Dlui.
Eugen Vancu
Uzina Electrică
SIBIU

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL XXV. — No. 3 MARTIE 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

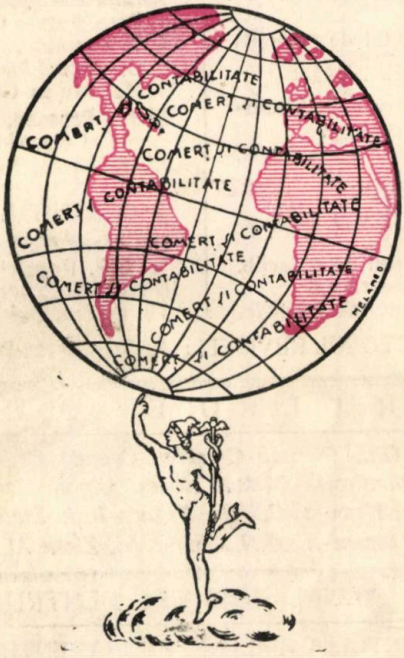

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţii Creditul Industrial. Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi. Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENTA

ANUL XXV. — No. 3 MARTIE 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERȚ ȘI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenților Șc. Super. de Comerț

APARE LUNAR

Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. și experți

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Bilanțul și fluctuațiile monetare 121
Dr. Al. Soresçu: Din trecutul învățământului contabilității din România 125
Alexandru Tănăsescu: Filmul contabilității 128
Ilie Manolescu: Pentru o justă așezare a impozitului comercial și industrial 131
G. D. Ionescu: Amortizarea concesiunilor petrolifere 135
D. D. Murgan: Constatări cu ocazia aplicării legii bancare . . 140
M. D. Wechsler: Uzura, prețul de cost tehnic și contul de rezultate. 153
Vasile A. Marinescu: Rolul studiului biuroului comercial în învățământul comercial superior și al seminarului în cel academic. 158
*** Recenzii, Jurisprudențe, etc. 161

Bilanțul și fluctuațiile monetare

In prima epocă de fluctuații monetare de după războiu (1919-1925) s'a discutat mult situația contabilității în fața variațiunilor monetare.

S'au făcut diverse propuneri în legătură cu separarea rezultatelor provocate de schimbarea valorii monetei de rezultatele de exploatare.

In studiul nostru cu titlul de mai sus apărut în 1928, am cercetat această problemă sub diversele ei aspecte, ajungând la concluzia că în perioada de nestabilitate monetară, alcătuirea bilanțurilor într'o valută relativ constantă, de preferință aur, este o necesitate.

In ce privește România, propuneam că, odată cu legea de stabilizare, să se introducă și obligația reevaluării bilanțurilor în lei stabilizați, după valoarea din momentul reevaluării.

După stabilizarea de fapt și apoi și de drept a leului prin legea din Februarie 1929, s'au făcut unele încercări în legăturile cu propunerile făcute de noi.

D-l Prof. V. Madgearu, fostul Ministru de Finanțe, instituise o comisie, care să examineze această chestiune și să facă propuneri.

Comisiunea a ajuns la unele concluziuni, cari n'au putut fi puse în practică din cauza schimbărilor politice. Mai târziu, d-l prof. M. Manoilescu, în calitate de președinte al Uniunei Camerelor de Comerț a pus chestiunea în discuția Camerelor de Comerț.

Aceste instituții însă nu s'au arătat prea dornice să se introducă această reformă.

In special, băncile au arătat indiferență, considerând chiar că o reevaluare ar putea duce tocmai la rezultate contrarii, dacă s'ar examina și solvabilitatea debitorilor precum și valoarea diverselor plasamente industriale.

Evenimentele de mai târziu le-au dat dreptate.

In ce privește industriile, acestea prin diversele operații de sporire a capitalului, au făcut din proprie inițiativă reevaluări, cari uneori au depășit chiar deprecierea monetară.

Problema părea astfel scoasă din discuție prin adaptarea treptată a fiecărei întreprinderi la noua situație monetară.

Stabilitatea leului însă n'a avut o viață prea lungă.

Incepând din 1931, deprecierea monetei nostre se face tot mai simțită pentru a ajunge la un coeficient de circa 100 % în 1935.

De astădată însă deprecierea monetară — datorată în mare parte restricțiilor de tot felul — nu a avut simultan efectul ridicării valorii nominale a diferitelor bunuri. Aceste valori au urmat de multe ori o linie independentă de fluctuațiile monetare.

Astfel spre exemplu, un imobil construit în 1929 cu lei 3.000.000, după deprecierea monetei de circa 50 % în 1935 ar fi trebuit să ajungă la o valoare de 6 milioane lei, în realitatea însă valoarea din 1935 este chiar inferioară celei din 1929.

In asemenea condiții uu se mai poate pune problema unei contabilizări în lei aur și nici chiar a unui bilanț aur, pentru că deprecierea monetară nu influențează în mod uniform posturile

De altfel nici deprecierea nu este uniiormă, având azi o variație infinită de lei cu diverse cursuri..

Sunt însă două monete bine dinstincte, care-și merg drumul lor: *leul intern*, a cărui putere de cumpărare s'a modificat putin față de 1929 (circa 20 %) și leul extern, a cărui valoare s'a redus la jumătate (16 centime aur) îu târgul liber.

Față de această situație nu mai poate fi vorba de un bilanț-aur.

Iată dece acum chestiunea deprecierei monetare ne interesează

numai din punctul de vedere al transformărei valutelor străine în lei.

Pe ce curs se va face această transformare ?

Deocamdată în mod public nu sunt recunoscute decât două cursuri : cursul de stabilizare şi cursul efectiv de plată prin B. N. R., care este format din cursul de stabilizare plus prima de 38 %, care cu comisioane şi speze se ridică la 40 %.

Cursul din Bursa neagră nefiind recunoscut, ba chiar fiind pedepsiți cei ce fac uz de acest mijloc de plată, acest curs nu poate fi luat în considerație pentru înregistrările contabile, chiar dacă se fac asemenea plăți.

Rămân cele două cursuri.

Aci trebue să facem o separație între datorii vechi zise arierate şi datorii curente, pentru că primele nu se plătesc integral, ci treptat, treptat, în mai mulți ani şi pentru că nu se poate şti de pe acum, care va fi soluțiunea definitivă pentru aceste arierate.

Se poate ca să se facă aranjamente între debitor şi creditor, prin care să se reducă o parte din datorii, ori să se eşaloneze plata pe 10—20 ani.

In asemenea condiții, din punct de vedere fiscal şi chiar din punct de vedere contabil nu este drept ca un singur exercițiu să suporte paguba provenită din deprecierea monetară, mai ales că această pagubă provine din exerciții anterioare.

Aceasta trebue considerată ca o pierdere excepțională, amortizabilă pe perioada de timp, cât va dura lichidarea acestor arierate.

Un caz aproape analog cu pierderea din emisiunea obligațiunilor, care, numai pe măsura achitării obligațiilor, se trece prin debitul contului de Profit & Pierdere.

Din punct de vedere fiscal, este chiar în interesul contribuabilului să adopte această metodă, căci este unul din puținele cazuri când fiscul admite, fără să observe, reportarea pierderilor de mai mulți ani, ceeace este contra principiilor fiscale practicate până acum.

Ori, această reportare vine în favoarea contribuabilului, pentru că altfel evaluând toate arieratele la cursul oficial va avea într'un an o pagubă importantă, când întreprinderea poate fi impusă la minimal.

In schimb în anii următori, nu va mai putea scădea din beneficiu pagubele rezultate din diferențe de curs, aşa că va plăti impozit la aceste pagube.

Iată dece, noi în articolul publicat în „Revista Administrația financiară" am fost de părere că pentru arierate cursul de înregistrare să nu fie schimbat, rămânând cel oficial, chiar dacă întreaga marfă s'a vândut.

Pentru datorii curente, din punct de vedere contabil este neîndoios că trebue pus cursul din momentul contractării datoriei, adică cursul oficial plus prima, pentru că acest curs are o consacrare oficială și pentru că există mai multă siguranță că în decursul unui exercițiu se va lichida datoria la acest curs.

Prin urmare atât pentru mărfurile intrate cât și pentru transformarea datoriei către furnizori se va aplica acest curs pentru că acesta a intrat în costul mărfei, de care se va ține seama și la inventariere.

Dacă înregistrarea s'a făcut la timpul său numai pe cursul oficial și a mai rămas ceva de plată la bilanț din datorii curente, acestea pot fi trecute pe cursul oficial plus prima.

La această soluție se pare că s'a oprit și Ministerul de Finanțe, care prin Comisia Centrală fiscală a întocmit o decizie în acest sens.

Dr. V. M. IOACHIM

Din trecutul învățământului Contabilității din România

Mai adăugăm ceva la interesantul articol anonim apărut în Revistă pe luna Decembrie 1935, pentru a releva progresul făcut de știința noastră în acest interval: 1841 (mai exact 1835) și 1935.

Trecem peste faptul că autorii de cărți nu aveau fonduri nici pe atunci pentru a tipări o carte, — ca și acum, — căci cartea lui Iarcu a fost tipărită cu cheltuiala deputatului de Olt Isvoranu.

Notăm însă că a avut 222 de prenumeranți (adică plătitori anticipați) care au luat 567 volume (452 pag.).

Trecem și peste faptul că autorul a trebuit să facă și un fel de vocabular ca să explice termenii mai întrebuințați în carte.

Dar ne oprim asupra ideilor contabile din acel timp, admise și de Iarcu.

In prima lecție autorul vorbește *Despre ținerea catastiștelor:* — jurnal, — maestru, — terfelogul (Memorialul sau Ciorna); In lecția doua ne vorbește *„Despre cele cinci partide principale"*.

După cum vedem suntem în epoca, numită de italieni a *cinqurecontiști-lor.*

Aceste partide sunt: partida *mărfii,* — a *casei,* — a *tratelor,* — a *rimeselor,* — a *câștigului și a pagubii.*

(*Trate* ar fi efectele de plată iar *rimese* ar fi efectele de primit).

La finele lecției a patra ne vorbește despre *„Balanță"*, sau „Bilanț" (care ar fi Balanța de verificare actuală). In lecțiunile 5, 6, 7, 8 tratează despre articole, — iar în lecțiunea 9 „Despre *Katagrafie* sau *Inventariu"*, în lecțiunea 10 tratează, *„Despre saldosul (răfuirea) partidelor și bilanțul de eșire"*.

Restul lecțiilor sunt banalități, care erau la fel și pe atunci ca pe acum: Titlul conturilor, trecerile în jurnal și maestru etc.

Un capitol special este rezervat *Jurnalului-Bilanț*; în partea doua a cărții sunt înregistrări în toate registrele: terfelog, ciornă, stață, — jurnal, — maestru sau catastihul cel mare.

Observăm că începe în jurnal direct cu operații, fără a mai face articole pentru începerea comerțului, sau pentru distribuirea elementelor din patrimonii la conturile respective, adică îi lipsesc articolele de sinteză:

Următori = Capitalul X și	Capitalul X = Următori
.....	.....

Pentru începutul întreprinderii, sau articolele,

Următori = Bilanț sau Balanța de intrare	Bilanț = Următori
.....	.....

pentru deschiderea registrelor la un nou exercițiu.

Face însă articol pentru concentrarea conturilor de rezultate la *Câștig și Pagube* și trecerea soldului său la *Kapital*, apoi închide conturile prin articolul

Bilanțul eșirei la Cei următori	(Așa a redactat autorul)
.....	

și Cei următori la Bilanțul de eșire

.....

In Maestru trecerea se face cu explicații, iar articolul este trecut la conturi astfel:

Ex. articol	1 Ianuarie **Partida Mărfii** la **Fabrică** lei 400 Pentru 80 oca de zahăr refenat suta pă b. 500.	400

Fața 1

Dare — Partida Mărfii — Luare

Date		Partide creditate	Amă-nunte	Suma	
Luna	Ziua				
1835					
Ianuarie	1	*La* Fab. 80 oca . . .		400	

Fața 3

Debit			Fabrica	Luare
	1835 Ianuarie	1	*Dela* p. Mărfei cump. 800 l. zahăr	400

Am făcut această complectare pentru ca cititorul articolului precedent să-și facă o vagă idee despre cărțile de Contabilitate de acum circa 100 de ani.

Vom continua și cu alte lucrări antice de Contabilitate pe care le posedăm noi personal; rugăm în același timp pe colegii care posedă asemenea lucrări să le comunice revistei sub același titlu cu o expunere cât de vagă a conținutului lor.

DR. AL. SORESCU

COLEGI, Citiți și răspândiți „Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMA ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3
Motoare „DEUTZ", Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Filmul Contabilităţii

In No. 11/935 al revistei s'a publicat comunicarea ce am primit din partea d-lui Boetlendren cu privire la predarea studiului contabilităţii prin utilizarea filmului.

Dăm mai jos răspunsul ce l'am trimis d-lui B. în legătură cu această chestiune:

Stimate Domnule Profesor,

Dela început trebue să vă mulţumesc pentru binevoitoarea d-vs trimetere a exposeului filmului contabil. Natural îl voi face cunoscut în ţara mea.

Desigur, *ceeace eu am dorit acum 8 ani de zile, dvs. aţi reuşit acum să înfăptuiţi.* Deaceea daţi-mî voe să admir munca şi străduinţa dvs!

Totuşi Dvs. v-aţi întrebat dacă acest expozeu corespunde dorinţei mele pe care aşi avea-o în tratarea unui astfel de film.

Imi veţi permite ca să vă aduc *unele lămuriri ale mele, pe care vă rog să bine voiţi a nu mi le lua în nume de rău, fiindcă aceiaşi chestiune poate să aibe aspecte deosebite la două persoane,*

1. E foarte interesantă pregătirea clasei din şcoala comercială totuşi fraza de conducere, care trebue observată: *cine dă acela ia, cine ia acela datorează,* nu se potriveşte la toate conturile.

2. Un exemplu: *trimet un băiat de prăvălie cu 10 portocale la un client. Pe drum pierde două portocale care reprezintă o pierdere şi ajung la destinaţie.*

Iaţă cum soluţionez eu:

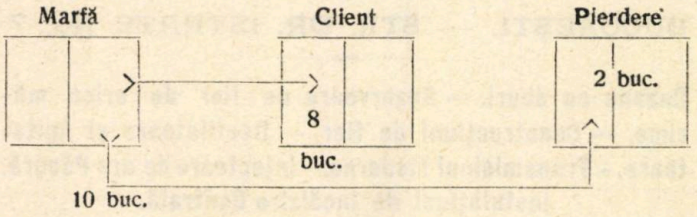

3. Prin urmare nu personific conturile pe cât caut să le înfăţişez aşa cum se petrec în realitate operaţiile. Personificarea conturilor, **deşi este foarte distractivă, îndepărtează de conţinutul**

contabil și nu putem conta pe o desăvârșită apropriere a științei contabilității.

4. Îmi permit ca să vă trimet cartea mea de contabilitate de clasa II superioară de comerț din care, deși nu e tradusă în germană o să puteți observa d-vs guvernarea conturilor prin graficele cari sunt acolo și poate și inovația care cred că a ajuns la d-vs, **simboale introduse în contabilitate.**

5. Ca o consecință a personificărei nu se va putea da nici partea dinamică a contabilității care e caracterizată prin mișcări de valori între cele două conturi ce înfățișează unul o gară cu 2 peroane: sosire, plecare, dela care pleacă valoarea și altul; altă gară cu aceleași peroane: sosire, plecare, la care sosește valoarea.

Contabilitatea în partidă dublă arată dela primul cont plecarea către al doilea cont cu sosirea, încât drumul acesta se înregistrează în jurnalul clasic italian, care e mai ușor de înmagazinat începătorilor și apoi să se treacă în cartea mare separată, care să poată perfect asemui cu însăși existența conturilor, deci o imitație a realității.

6. *Conturile personale*, care au totuși explicație așa de simplă în debitare și în creditare trebue să accentueze ce apare dealungul vremii *când nu s'a primit si nu s'a dat nimic în schimb*

7. Conturile de valori, cari fac schimburi între ele, au nevoie de mijlocirea unui corespondent așa cum se întâmplă în realitate care ce e drept primește cu o mână și dă cu altă același echivalent, dar explică integral venirea mărfurilor în locul banilor etc.

8. Pe baza unui mecanism ușor de desemnat în cazul când n'ar putea fi reprodus în realitate s'ar explica și egalitatea ce trebue să domnească între debitul și creditul conturilor pe care eu o prezint, mai rudimentar în desemnul ce vi-l alătur aci tot în limba românească denumit „**bilanțul în figuri**", bineînțeles creind scrisul conturilor pe o scară determinată și întrupând din balanțe de verificare și inventar contul de profit și pierdere și de bilanț.

9. Desigur că admir și scenele înfățișate de dvs. prin panorama Hamburgului, apoi caracterizarea conturilor cari e foarte distractivă și cată să se potrivească sistemului american de jurnal-carte mare.

10. Voi căuta să propag filmul dvs. cultural poate chiar cât de curând în congresul contabililor, *și ași fi fericit să aud că*

v'ar mai putea folosi şi **contribuţiile mele în viitoarele filme pe care le-aţi face.**

Imi permit să vă trimet în limba franceză comunicarea mea făcută la congresul înternaţional al contabililor din Bucureşti, care este o sinteză a noutăţilor ştiinţifice a contabilităţei în partidă dublă.

Cu salutul românesc, şi cel german.

ALEXANDRU TĂNĂSESCU
Profesor

Direcţiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului Didactic Comercial şi în general la toţi colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii şi observaţii cu caracter contabil.

Articolele publicate se plătesc.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:

RADIATOARE, CAZANE

DE INCALZIRE CENTRALA,

BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREŞTI Calea Victoriei, 15

Pentru o justă așezare a impozitului comercial și industrial

Legea contribuțiunilor directe, actualmente în vigoare deși modificată adăugită și comentată în ultimul timp încât a ajuns un labirint prin care abia te mai poți mișca fără să te rătăcești poate tocmai în scopul acestei rătăciri, și-a menținut neștirbite dispozițiunile, sau mai bine zis lipsa dispozițiunilor relative la modul în care trebue să fie ținută contabilitatea unei întreprinderi pentru a fi acceptată de organele fiscale drept regulată și deci luată în considerare la stabilirea impozitului.

Intr'adevăr legea contribuțiunilor directe în art. 31 prevede că venitul net impozabil se deduce din venitul brut minus scăderile prevăzute la punctele 1 până la 10; dar nu spune nimic despre modul de deducere al venitului brut și modul de ținere al conturilor de unde trebue extras.

Se va zice, desigur, e simplu: din conturile de rezultate. Dar trebue să se ție seamă că nu toate întreprinderile au o contabilitate așa de desvoltată. De cele mai multe ori pentru simplificare și mai ales pentru a-și reduce munca, contabilul, care este ținut să lucreze la mai mulți patroni pentru a putea să-și agonisească minimum de existență, dat fiind salariile minime ce se plătesc pentru ținerea unei contabilități va ține contabilitatea cea mai simplă și cea mai rapidă. De aceea va ține și realitatea ne-o confirmă, un cont de mărfuri generale în care înglobează toate categoriile de mărfuri ce formează obiectul întreprinderii a cărei contabilitate o ține cu prețul de cost la debit și prețul de vânzare la credit, înglobând astfel și beneficiul vânzărei în acest cont, beneficiu ce se va degaja de aci la sfârșitul anului odată cu stabilirea inventarului. De ținerea contului pe cantități nu mai poate fi vorba, căci acestea ar reprezenta cantități dintr'un produs amalgamat inexistent în realitate.

Până aci nimic de obiectat mai cu seamă că atât doctrina cât și practica contabilă admit acest fel de ținere a contabilității alături de celelalte metode, cari despart contul mărfuri de rezultatul vânzării și așa mai departe, iar legiuirile noastre comerciale nu cuprind nicăeri o contraindicație.

Acest procedeu este, dacă nu cel mai potrivit pentru atingerea obietului contabilității adică urmărirea modificărilor survenite în

în compunerea bunurilor ce formează averea sa (atât din punt de vedere cantitativ, al valorii sau al dreptului de proprietate), foarte comod și expeditiv, însă și cel mai pretabil evaziunei fiscale.

Într'adevăr în contul „mărfuri generale" ținut în acest mod beneficiul se găsește cuprins în suma totală a creditului contului, iar beneficiul se degajă prin inventarierea mărfii la sfârșitul anului adică la bilanț. La următorul cont:

Data		Debit	Credit	Sold	
1934 Decemb.	31	300.000	250.000	50.000	D.

La care inventarul găsește mărfuri de lei 125.000; beneficiul din vânzarea mărfurilor este de Lei 125.000 valoarea mărfurilor inventariate

minus . . . . . „ 50.000 sold debitor al contului — mărfuri generale —

adică . . . . . Lei 75.000

Sumă ce se poate schimba în sensul dorit de noi, după cum valoarea mărfurilor la inventar este mărită sau micșorată. Această schimbare se poate face pe două căi:

1. Prin menținerea cantităților stabilite ca existente în magazie la facerea inventarului și evaluarea la un preț mai mai mare sau mai mic după cum dorim a scoate un beneficiu mai mare sau mai mic.

5. Prin menținerea valorii constante a prețului și atribuirea de valori variabile cantității.

Primul ne mai putând scăpa expertului prin faptul cunoașterii prețului de cumpărare și de vânzare al mărfurilor din facturile ce au stat la baza inregistrărilor, rămâne procedeul al doilea adoptat de întreaga negustorime pentru motive binecuvântate de altfel pe cari le specificăm.

a) Concurența — a fost de ajuns ca unuia dintre ei să-i fi venit în minte această idee a ascunderii beneficiilor în modul amintit ca întocmai legii lui Gresham, care se aplică în toate domeniille, să fie înlăturați toți acei cari s'ar fi încăpățânat să nu uzeze de ea.

b) Mentalitatea oarecum bizară a reprezentanților fiscului cari

1) Vezi și art. 1. „Evaluarea — piatră unghiulară a contabilității" Nr. 7 și 8 al revistei pe 1934.

2) Inventar și bilanț Nr. 4 din Aprilie 1935.

nu pot fi convinşi uşor de a recunoaşte fluctuaţiunile conjuncturale ale beneficiilor.

Iată una dintre cauzele pentru cari firme cari au câştigat în anul aceasta numai dintr'o singură operaţiune câteva milioane de lei (şi când scrim aceasta ne gândim la una al cărei nume ne stă sub condei) vor plăti cam acelaş impozit pe cari, l'au plătit şi în anii trecuţi.

Trebue să relatăm că procedeul arătat mai sus nu reprezintă deocamdată o sustragere definitivă a beneficiului dela impunere, ca în cazul neînregistrărri tuturor intrărilor de mărfuri sau a tuturor vânzărilor de mărfuri procedeu destul de uzitat cu toate măsurile luate de organele fiscale pentru stabilirea lui (între care citäm punctarea înregistrărilor din registre cu lista de mărfuri sosite în vămi sau staţii C. F. R, pe numele contribuabilului) ci mai mult o amânare a arătării lui, căci rămâne în patrimoniul întreprinderii, însă este ascuns şi nu va fi arătat decât atunci când contribuabilul o va crede necesar.

Ni s'ar putea obiecta că nu este nici o pagubă atât timp cât Statul va intra cândva în posesia acestui venit, având în vedere că firma aceasta fie că pierde fie că are un câştig — plăteşte o sumă constantă. Nu este indiferent pentru faptul că nu este echitabil — şi actualele legiuiri fiscale au pretenţia că percep impozitele în aşa chip încât fiecare plăteşte după capacitatea de plată, unuia să-i iei la centimă cota de impozit, iar altuia să-i laşi latitudinea să o depue atunci când va crede de cuviinţă punându-i astfel la dispoziţie un capital gratuit, privilegiindu-l în detrimentul celuilalt şi apoi pentru un motiv hotărâtor ca prin o altă lacună a legii cari neţinând seama de variaţiunile succesive ale patrimoniului întreprinderii, lasă posibilitatea evaziunei fiscale când părţile constitutive ale acestui patrimoniu variază dela un an la altul.

Se impune ca la prima modificare sau pe calea unei deciziuni ministeriale să se reglementeze modul de ţinere al contabilităţii întreprinderilor ce vor fi impuse după registre sau cel puţin a societăţilor anonime cărora legiuitorul le-a dat atâtea avantaje fiscale, în sensul că, contul Mărfuri să fie ţinut analitic pe categorii de mărfuri şi pe cantităţi atât la debit cât şi la credit indiferent dacă va fi ţinut numai pe preţul de cost sau sistemul mixt (preţ de cost la debit şi preţ de vânzare la credit) în aşa fel ca să fie posibilă confruntarea soldului său cu inventarul pe

cantități; mai mult acest cont să fie ținut la zi ca oricând un delegat al fiscului să poată confrunta stocul de mărfuri din magazia cu stocul arătat de registre întocmai cum se procedează în prezent pentru cifra de afaceri la fabricate. — S'ar putea la urma urmei pentru cazul când numărul articolelor cu care lucrează firma este mai numeros să se adopte sistemul registrului de mărfuri întocmai ca în cazul amintit mai sus, în orice caz să se adopte sistemul inventarierii în prezența unui expert-contabil delegat de Ministerul de Finanțe sau de Camera de Comerț.

Numai în felul acesta se poate ca Statul să intre în posesia sumelor ce i se cuvin din impozite. Iar contribuabilul onest pus la adăpost de orice suspiciune de evaziune, în consecință scăpat de sâcâiala apelurilor fiscale, ca o consecință a majorărilor făcute de controlorul fiscal conștiincios, (care își dă seama unei lipse de siguranță în criteriile ce-i stau la îndemână la așezarea impozitului), pentru a fi sigur că a făcut tot posibilul pentru a reda Statului toate drepturile sale.

Prin introducerea obligativității ținerii contului mărfuri și pe cantități, s'ar pune capăt vânzărilor nefnregistrate, cari sunt la loc de mare cinste în prezent. In special detailiștii nu cumpără decât dela angrosiști cari acceptă vânzarea fără factură. Și aci din motive de concurență pe cari le-am pomenit și mai înainte izbândește procedeul cel mai prejudicios fiscului.

Mai mult, obligativitatea ținerii contului mărfuri și pe cantități, sau una din modalitățile arătate de noi ca echivalente acesteia, ar pune capăt concurenței neloiale ce există azi între profesioniști contabili prin faptul întru nimic justificat al acapărării de către unul a unui număr mare de case cărora le ține contabilitatea pentru simplu hazard că a fost acela care a ținut contabilitatea primului întreprinzător căruia i-a venit în minte acest sistem de ascundere a beneficiilor, sau poate a fost chiar el descoperitorul procedeului și astfel a reușit să acapareze piața potrivit legii lui Gresham sau numai prin simplul motiv că prezenta pentru negustor cheia secretului cu care concurentul reușea să plătească un impozit mai scăzut decât al său.

In cazul unei reglementări a modului de ținere al contului de mărfuri toți contabilii vor fi tot atât de abili în exercitarea meserii lor și puși astfel la adăpost în contra oricărei obligațiuni de natură a-i pune în conflict cu conștiința lor.

ILIE MANOLESCU

Amortizarea concesiunilor petrolifere

Parcurgând legea contribuţiunilor directe, observăm, în numeroase şi variatele articole ce o caracterizează, că preocuparea de căpetenie a legiuitorului a fost nu numai să atingă o gamă nesfârşită de venituri cu impozite fixe sau progresive, dar chiar să ocrotească unele întreprinderi sau persoane, acordând avantagii vremelnice, cum ar fi de ex. scutirea de impozite pentru proprietarii de terenuri necultivabile prin natura lor şi schimbate apoi în pământ arabil (art. 8) sau permanente, cum ar fi dispoziţiunile referitoare la aşezăminte de binefacere sau de utilitate publică.

Se observă deci, la prima categorie de contribuabili arătată mai sus, o flexibilitate în privinţa impunerii veniturilor date de capitalurile ce transformă terenuri sterpe în terenuri de cultură, cari, implicit, măresc avuţia ţării.

Ei bine, această flexibilitate nu există în tot complexul L. C. D. în ceeace priveşte veniturile capitalurilor învestite in terenuri petrolifere.

Deşi nimănui nu i-ar scăpa din vedere perfecta asemănare între aceste două categorii de întreprinzători, totuşi legiuitoru parcă nu ştie că există în România numeroase întreprinderi cari transformă, de zeci de ani, regiuni râpoase, improprii vreunei culturi, în surse de venituri apreciabile pentru bugetul Statului.

Această aparentă ignoranţă porneşte dela idei preconcepute. Sunt priviţi aceşti întreprinzători numai prin prizma beneficiilor ce realizează, făcându-se abstracţie de riscurile la care se expun, iar cât priveşte obiectul lor, nu se observă că reprezintă un factor de prosperitate economică greu de înlocuit prin alte noui industrii.

Dacă în angrenajul legiuirilor noastre, dreptul de preemţiune ar fi exercitat de Stat pentru terenurile de cultură, evident că intervenţia lui ar demonstra lipsa de riscuri ce atribue acestor întreprinzători, iar impozitele exagerate asupra beneficiului, ce nu va întârzia să vină, vor fi oarecum justificate.

Dacă acele impozite ar fi aşezate asupra beneficiului net realizat de aceşti întreprinzători la sfârşitul unui an, lipsa de obiectivitate din partea legiuitorului ar trece, poate, neobservată. Este vorba însă de stabilirea acelui beneficiu prezumat, mai exact,

fiscal, calculat de organele de constatare ale Ministerului de Finanțe și luat de bază pentru stabilirea impozitului industrial.

Aceste organe aplică Art. 31, din L. C. D., care se referă la cheltuelile intreprinderii ce se scad din beneficiul brut, dupe cele mai variate consideraţiuni.

Trec peste cheltuelile cari nu intră în obiectul articolului de faţă şi mă opresc la amortizmentul concesiunilor de exploatări pe termen limitat care poate fi scăzut, fie eşalonând capitalul învestit pe durata contractului de concesiune, fie, dupe cum am arătat în numărul precedent al acestei reviste, asimilându-l în perioada productivă cu capitalul învestit în celelalte instalaţiuni şi amortizându-l ca atare.

Ambele criterii sunt fundamental greşite. Se obsearvă o insuficienţă în această chestiune, care nu poate fi explicată decât prin faptul că problema amortizării capitalului investit în concesiuni cu substanţă exploatabilă n'a fost aprofundată îndeajuns.

Ştim cu toţii că amortismentul reprezintă suma reţinută din beneficii pentru a se reface partea *consumată* din investiţiunile *întrebuinţate*. Amortismentul capitalului investit de ex. în terenuri petrolifere nu este *o chirie* ce trebue eşalonată pe toată durata contractului. Amortismentul trebue să egaleze capitalul investit odată cu ultimul vagon de ţiţei ce se extrage. După această dată, terenul nu mai prezintă nici o valoare, întreprinderea abandonând-l, pentru a nu-şi ţine încărcat activul cu investiţiuni putrede. Iar în cazul când nu mai are alte terenuri cu care să-şi continue obiectul, ea lichidează. Codul de Comerţ nu se opune la această lichidare, ci o impune. Art. 191 spune că Societăţile Comerciale încetează prin lipsa sau desfiinţarea obiectului societăţii sau prin imposibilitatea de a-l realiza.

Aşa dar, *amortismentul concesiunilor petrolifere trebue să fie în funcţiune de rezervele de ţiţei ce se găsesc în subsol.*

Intreprinderile petrolifere, prin procedeuri moderne pot stabili astăzi acele rezerve, îndată ce răzbeşte prima sondă. Calcule aproximative sunt făcute apoi şi pot fi controlate de Institutul Geologic care se poate pronunţa, prin inginerii săi, aspra veracităţii cifrelor ce se prezintă. Organele fiscale au la îndemână deci personalul specialist ce urmează să expertizeze această nouă metodă.

Care este mecanismul acestui nou criteriu de amortizare?

Să luăm de ex. o întreprindere la începutul activității sale care, în urma investigațiilor ce a făcut, a crezut că este nimerit să ia în concesiune pe 30 ani, terenuri petrolifere pentru a le exploata și anume:

La Băicoi	Ha.	20	în valoare de	Lei	6.000.000
„ Moreni	„	30	„	„	18.000.000
„ Gura Ocniței	„	50	„	„	21.000.000
„ Boldești	„	100	„	„	35.000.000
Total:	Ha.	200	„	Lei	80.000.000

pe care le plătește și le debitează în contabilitatea sa, la început, într'un cont global întitulat „Terenuri neoperate".

Operațiunile de exploatare încep imediat la Băicoi și Moreni, punând câte o sondă, ca să simplificăm exemplul, în fiecare regiune, sonde ce răsbesc după câteva luni.

Contabilitatea trasferă, în urma acestui fapt, valoarea terenurilor dela contul „Terenuri neoperate" la „Terenuri în curs de exploatare", în primul cont rămânând mai departe terenurile dela Gura Ocniței și Boldești.

Specialiștii secției geologice încep calcularea rezervei pe baza procedeelor științifice ce le stau la îndemână și hotărăsc că rezerva de țiței pe care se poate conta, se ridică pentru Băicoi, la 30.000 vagoane, iar pentru Moreni, la 50.000 vagoane. In acelaș timp, debitul sondei dela Băicoi este de 20 vagoane zilnic, iar cel dela Moreni, de 30 de vagoane.

Situația se prezintă acum astfel:

Regiunea	Suprafața	Costul	Rezerve	Producția lunară
Băicoi	Ha. 20	Lei 6.000.000	30.000 vag.	600 vag.
Moreni	„ 30	„ 18.000.000	50.000 „	900 „

Pentru calcularea amortismentului se procedează la fixarea costului pe vagon de țiței produs la Băicoi și se va ajunge, printr'o simplă împărțire, că cele 30.000 vagoane din subsol, fiind plătite de întreprindere cu Lei 6.000.000, vor avea un cost, în ceeace privește capitalul învestit în concesiune, de Lei 200 pe vagon, iar pentru Moreni, de Lei 360 pe vagon. Raportând aceste costuri pe unitate la producția lunară, vom adăuga la tabloul de mai sus următoarele două coloane:

	Costul pe Unitate	Valoarea
Băicoi	Lei 200 pe vag.	Lei 120.000
Moreni	„ 360 „ „	„ 324.000

Această ultimă coloană reprezintă amortismentul ce trebue să înregistreze întreprinderea în contabilitatea sa pentru luna respectivă, astfel:

Credit: Rezervă pentru amortizarea terenurilor în curs de exploatare.

Debit: Cheltueli de exploatare.

In lunile următoare, suma va varia după producția netă obținută până atunci, iar prețul pe unitate va fi rectificat după calculele ce se fac din timp în timp spre a revizui rezervele din subsol, cari se pot modifica, fie prin schimbarea condițiunilor ce au fost luate în considerație la primele calcule, fie prin achiziționarea de noui terenuri în acele regiuni sau cesionarea în parte a celor actuale.

Datorită acestor cauze, se poate întâmpla ca amortismentul la sfârșitul unei luni să fie mai mic decât amortismentul calculat până la sfârșitul lunei precedente. Această reducere, care s'ar cuveni și lunilor anterioare, dat fiind ca prețul pe unitate se aplică la producția netă din cursul anului, va fi considerată totuși ca o reducere a cheltuelilor ultimei luni în care se face rectificarea.

Operațiunea de contabilitate va fi făcută tot prin cele două conturi de mai sus, adică, inversându-le numai cu suma ce se rectifică.

La începutul anului următor, amortismentul se scade din investiție, fără ca să se facă înregistrare în contabilitate, iar prețul unitar se va obține prin împărțirea acestei investiții nete la rezervele de țiței ce se găsesc în pământ la acea dată.

In felul acesta stingerea capitalului investit în concesiune se face treptat cu epuizarea zăcămintelor de țiței, pe regiuni, în nici un caz mai înainte. Dacă calculele au fost optimiste, iar sonda încetează de a avea producție mai înainte de a atinge cifrele stabilite, atunci diferența dintre capitalul învestit și rezerva pentru amortizarea lui, va fi trecută la contul Profit și Pierdere pe baza procesului verbal de abandonare întocmit de Regiunea Minieră a Ministerului de Industrie și Comerț, ca și până acum.

In cazul când întreprinderea, intenționat sau din calcule greșite, a făcut amortizmentul pe baza unor rezerve de țiței mai mici decât în realitate, amortizmentul ultimilor ani va fi din ce în ce mai redus, întrucât costul pe unitate, la rându-i se micșorează. Oricum, intenția de fraudă se poate constata imediat prin comparație cu celelalte întreprinderi ce operează în aceleași regiuni, iar organele fiscale vor avea la îndemână art. 122 și art. 123 din L. C. D. prin care se pot reface impunerile pe zece ani în urmă.

Se vorbește de o nouă modificare a acestei legi. E timpul să se dea o atențiune deosebită capitalurilor învestite în concesiuni ca substanță exploatabilă. Să se modifice actualul paragraf No. 8, al art. 31, în sensul interpretării dată de d-l V. M. Ioachim în No. 10 din anul trecut al acestei reviste și, ne mai existând în toată legea nici o dispoziție pentru amortizarea acestor capitaluri, să se intercaleze un nou paragraf, simplu și logic, care să fie redactat în spiritul articolului 191 din Codul de Comerț și principiilor clasice de contabilitate: „Sumele plătite pentru obținerea concesiunilor pe termen limitat, dar cu *substanță* exploatabilă, să fie amortizate pe măsura în care acea substanță este valorificată; restul concesiunilor se vor amortiza pe durata contractului dintre părți.

G. D. IONESCU

Încurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și a bilanțului întreprinderii unde lucrați, la

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Constatări cu ocazia aplicării legii bancare

Problema efectelor reescontate din portofoliul scont și de circulație sau de garanție

Necesitatea reglementării comerțului de bancă, resimțită încă de mult, nu a avut loc în țara noastră în mod special decât în 1934. [1]).

Nu pot discuta aci legea și efectele ei, ci mă voiu referi numai la o singură problemă de bilanț pe care orice bancă trebue să-l publice după formularul tip al regulamentului.

Acest formular tip a dat naștere la interesante discuții în cercurile specialiștilor.

In ceeace privește „portofoliul de scont", s'au ivit păreri ca acest post să conțină numai valoarea efectelor aflate efectiv în portofoliu, iar cele reescontate precum și contrapostul lor din pasiv „Angaj. pt. ef. reescontate" să fie trecute la conturile de ordine. [2]).

Se găsește acest procedeu mai în toate manualele de contabilitate cu caracter didactic.

Nu vreau să intru în polemică cu nici un un autor de asemenea tratate, dar consider că nu e admisibil să grupezi la un loc „Efectele reescontate" cu „Efectele spre incasare" sau cu cele „în păstrare". Primul cont reprezintă dreptul de regres contra tuturor semnatarilor cambiei dinaintea instituției, care are acest cont în contabilitatea sa, iar celelalte pur și simplu un mandat, care nu influențează cu nimic patrimoniul — averea sau datoriile — băncii.

Pe de altă parte, contul „Angaj. pt. ef. reescontate", atât cele normale cât și cele convertite, reprezintă o obligațiune certă a girantului față de giratar la fel cu obligațiunea principalului obligat [3]); în consecință trebue să figureze în grupa conturilor care reprezintă obligațiuni în sensul art. 36 și 40 al. II din legea

1) Legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă publicată în M. O. No. 105 din 8 Mai 1934.

2) Vezi Revista de Comerț și Contabilitate No. 1 pe Ianuarie 1935, pag. 21—29.

3) Art. 35, 52 și 109 din legea cambiei și biletului la ordin; art. 49 din legea lichidării datoriilor din 7 Aprilie 1934, care face oarecare excepție numai prin introducerea beneficiului de discuțiune la cambiile convertite, girantul însă nu este scos din obligo. De beneficiul de discuțiune însă, nu poate face uz decât o persoană fizică, la această categorie de cambii.

bancară, în nici un caz nu la conturile de ordine [1]) urmând a fi astfel contabilizate, cu toate adausurile necesare:

Activ		Pasiv	
Plasament pe cambii:			
Ef. scontate în portof.	Lei		
„ reescontate . .	„	Angaj. de reescont . .	Lei .....

Arătarea expresă a efectelor reescontate în activul bilanțului reiese și din art. 31 punctul d. al II din legea bancară, care prevede: „Valoarea cambiilor reescontate trebue să rezulte în mod expres din bilanț".

In bilanțul tip s'a comis o profundă eroare lăsând ca în postul „Portofoliu de scont" să fie înglobate atât efectele aflate în portofoliu cât și cele reescontate, crezând că au satisfăcut legea bancară arătând doar la pasiv contul „Angajamente de reescont".

De ce nu s'a procedat la fel când a fost vorba de „cambiile de circulație și de garanții reescontate?".

Prin dispoziția din lege „valoarea cambiilor reescontate trebue să rezulte în mod expres din bilanț", legiuitorul s'a referit la separarea „Efectelor reescontate" în activ într'un cont special ca și la „Efectele de circulație și de garanție reescontate", ceeace reiese și din art. 40 al. II din legea bancară, care prevede că: „pentru obligațiunile la vedere, băncile sunt obligate a avea o rezervă ușor lichidabilă constând din titluri de stat sau garantate de stat, efecte de comerț sau warante scontabile la B. N. R. în proporție de 1/3 din aceste angajamente".

Publicul — lipsit de cunoștințe contabile, — care citește bilanțele astfel întocmite și publicate va fi deci indus în eroare prin procedeul de a înglobă „efectele reescontate" în aceeaș sumă cu „efectele în portofoliu",

Se poate răspunde că în definitiv „totalul efectelor aflate în portofoliu" necesar la calcularea rezervei de 1/3 față de obligațiunile la vedere, se poate obține și prin operațiunea:

Portofoliul de scont — Angaj. de reescont = Efecte în portofoliu.

Pentru a evita duble detalii, ar fi poate mai nimerit ca după

---

1) Revista de Comerț și Contabilitate, București No. 1, Ianuarie 1935, pag. 23.

postul „Portofoliul de scont" să se arate imediat în coloana interioară a bilanțului: din care:

Lei..... efecte în portofoliu

„ ..... efecte reescontate, angajate, (pe scurt, care nu se mai pot reesconta).

„ .....

Cambiile de circulație și garanții reescontate

Aci se pare că bilanțul tip a fost mai aproape de intenția legiuitorului, trecându-le într'un cont special în activul bilanțului; s'a comis însă la detalii altă eroare mai gravă considerând ca suprem argument că numai astfel contul „Angajamente de reescont" din pasiv va avea contra echivalent în activ (ef. de scont reescontate + cambiile de circulație și garanție reescontate), procedând în consecință la diminuarea soldului conturilor curente debitoare cu valoarea nominală a „efectelor de circulație și garanție reescontate" pe care le-a înglobat apoi la „portofoliul de scont".

D-l Th. Nitzu [1]) a sesizat cel mai bine problema, și s'a ajuns la unanimul acord că:

„Ef de circulație și garanție reescontate" nu pot figura în activul bilanțului [2]) ci că e suficient să fie arătate în pasiv la contul „Angaj de reescont" astfel:

Angaj. de reescont:

a) din efectele de scont . . . Lei .....

b) „ ef. de circulație și garanție Lei ....

O altă părere este ca să se arate numai la conturile de ordine debitoare valoarea nominală a acestor efecte astfel:

Debitoare	Conturi de ordine	Creditoare
Efecte de circul. { *a)* în portof. Lei..... *b)* reescont. „		Deponenți de ef. de circulație .....

Mai bun decât celelalte dar totuș foarte incomplet și acest procedeu din punct de vedere al spiritului legii bancare; în fine s'a format convingerea că dispoziția art. 31 punctul d. al. IV din legea bancară nu are sens.

---

1) Revista de Comerț și Contabilitate No. 1 Ianuarie 1935 pag. 24—25.

2) „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ 25 al IX.

Nici una din părerile expuse mai sus nu exprimă exact ce a înțeles legiuitorul care *a fost foarte conștient și consecvent cu art. 40 al II din aceeaș lege* când a redactat textul respectiv.

Problema nu s'a rezolvat

1. Nici scăzând dela ct. crt. și trecând la „Portofoliul de scont" val. nominală a efectelor de circulație reescontate.

2. Nici menționându-le numai la conturile de ordine ca mai sus, și

3. Nici făcând scindare în pasiv la contul „Angaj. de reescont," cont pe care legiuitorul nu l'a ignorat, fiindcă după dispoziția [1]) „cambiile primite în garanție [2]) și cele de circulație vor fi trecute în bilanț în posturi separate în măsură în care corespund unui sold creditor pentru bancă, diferența trecându-se în conturi de ordine ce se vor alătura la bilanț", a prevăzut imediat :

„Obligațiunile [3]) cambiale ale băncii vor figura în pasivul bilanțului în mod distinct de celelalte obligațiuni ale ei fiind clasificate după cum sunt plătibile în țară sau în străinătate".

Este evident deci că atunci când legiuitorul vorbește de „efectele reescontate" — atât cele de scont cât și cele de circulație — se referă la faptul că ele trebuesc specificate în activ în conturi distincte.

Nesepararea acestor două categorii de drepturi de creanță („ef. scontate aflate în portofoliu" și „ef. reescontate") în conturi bine distincte în activul bilanțului, este cauza care a făcut să nu se poată stabili suma reală a creanțelor cu ocazia diferitelor legi de conversiune ce s'au votat de parlament.

Cum e și firesc, pentru stabilirea acestei sume, organele de statistică ale statului au adunat conturile „Portofoliul de scont", din activul bilanțelor instituțiilor de credit. Este evident însă că prin susmenționatul procedeu care s'a utilizat și se utilizează încă și acum, o cambie poate fi înregistrată la „portofoliul de scont" la 3-4 bănci deosebite și astfel s'a ajuns la cifre astronomice de câteva zeci de miliarde. Se ventila pe atunci ideia ca statul să exproprieze creanțele emițând titluri de rentă, însă aceste sume astronomice date de statistice ca și încă alte cauze, au făcut să se renunțe la această măsură.

---

1) Art. 31 pct. d) al. IV din legea bancară.

2) Observați absența cuvântului *„reescontate"*.

3) Art. 31 pct. d) al. V din legea bancară.

Pentru lămurirea problemei „Cambii de circulație reescontate", să luăm un exemplu în cel mai simplu mod :

1 Banca X acordă lui Y un credit de ct. curent în sumă de Lei 2.000.000.

2. Pentru mobilizarea acestui sold se convine ca debitorul să-i pună la dispoziție băncii creditoare ef. de circulație de o valoare puțin mai mare — în vederea viitoarei dobânzi — să zicem de Lei 2.200.000.

3. Aceste efecte se pot preda de către client fie după ce i s'a plătit de către bancă în parte sau în total creditul acordat de Lei 2.000.000, fie chiar înainte de a fi încasat ceva și anume la încheierea contractului.

Este lipsită de fundament părerea ca aceste efecte să nu se ceară clientului de către bancă decît după ce i-a făcut avansuri de numerar. Mai ales băncile mici și mijlocii nu au prea mari disponibilități de numerar ca să-și permită acest lux. Ele deschid credit, iau de la clienți aceste efecte imediat, în parte sau în total — chiar înainte de a le avansa sumele în numerar —, le reescontează la băncile mai mari sau la Banca de emisiune și după aceea pun la dispoziția clientului sumele de care are nevoie.

Acest procedeu e admisibil, banca mică sau mijlocie fiind deci scutită de riscul de a se vedea mai târziu că efectele ce deține dela clienții săi nu sunt admise la scont de băncile cu care lucrează, de care i s'a deschis credit de reescont.

Este de remarcat însă că astfel banca respectivă nu are drept de creanță contra clientului său egal cu valoarea efectelor de circulație nici când le-a primit nici când le-a reescontat decât în măsura în care ea i-a făcut avansuri de numerar în ct. crt. Numai soldul debitor al contului curent conferă băncii un drept și ca atare numai acesta poate să figureze în activ, iar efectele de circulație în niciun fel, spune cu drept cuvânt D-l Th. Nitzu [1])

Girul băncii pentru reescontarea acestor cambii este însă o obligațiune cambială certă, iar obligațiunile cambiale trebue să figureze în pasivul bilanțului [2]).

Plătind cambia, semnatarul are dreptul a cere girantului — banca la care are cont curent — să-l crediteze în cont cu suma respectivă ; compensațiunea se produce de drept imediat [3]),

1) Revista de comerț și contabilitate citată mai sus pag. 24 al. XII.
2) Art. 31 pct. d. al V din legea bancară.
3) Art. 1143, 1144, 1145 și urm. din codul civil. român.

iar în caz că banca girantă nu avea sold creditor față de el, acesta este îndreptățit a-i cere plata putând deschide acțiune de îmbogățire fără cauză [1]), contra acestei bănci girantă reescontatoare.

Este de prisos să amintesc că au fost destule cazuri când clienții băncilor s'au găsit în astfel de situație, au fost păgubiți dar nu există vre-o dispoziție legală care să interzică sau să pedepsească faptul de a pretinde clientului aceste cambii la încheerea contractului de cont curent.

Continuând cu exemplul de mai sus să presupunem că Banca X are următoarea :

Situație generală la 31 Decembrie 1935

Activ	Lei	Pasiv			Lei
Cassa	550.000	Capital social			5.000.000
Ef. publice în portofoliu v.r. .	50.000	Dep. s. fructificare : la vedere			7.400.000
„ scontate „ „ .	1.000.000	Angaj. de reescont	scad. 30 zile (vedere)	2.000.000	
„ reescontate	8.000.000		peste 30 zile	6.000.000	8.000.000
Conturi curente debitoare .	10.800.000				
	20.400.000				20.400.000

Acestei bănci, după cum am spus, i se solicită de către un client deschiderea unui credit de ct. crt. de Lei 2.000.000.

Din situația de mai sus se vede că banca nu ar putea să-l satisfacă numai cu mijloacele de care dispune, fiindcă nu are în cassă decât Lei 550.000 și nici efecte pe care să le poată reescontа decât de Lei 1.000.000, valoare nominală.

Ea are însă credit de reescont deschis de către o altă bancă mai mare sau la Banca de emisiune de Lei 20.000.000, din care nu a utilizat, după cum se vede, decât Lei 8.000.000.

Ca să-l satisfacă pe client, nu are altceva de făcut decât ca după perfectarea contractului de cont curent să-i ceară „cambii de circulație" pe care să le reesconteze și numai după ce acestea îi vor fi admise la scont să-i pună clientului la dispoziție suma necesară.

1) „ 94 al. IV și art. 106 al X din legea cambiei și biletului la ordin.

Banca va avea deci următoarele operaţiuni :

Debitate		Creditate	
I. Cambii de circulaţie primite	Lei 2.200.000	Deponenţi de cambie de circulaţie	Lei 2.200.000
II. Cambii de circulaţie reescontate	Lei 1.000.000	Cambii de circulaţie primite	Lei 1.000.000
III. Dobânzi şi beneficii	Lei 35.000	Angajamente de reescont	Lei 1.000.000
Cassa	„ 965.000		
IV. Conturi curente (clientul y)	Lei 1.400.000	Cassa	Lei 1.400.000

In urma acestor operaţiuni situaţia băncii X se va prezenta astfel :

Activ **Situaţia generală la 3 Ianuarie 1936** Pasiv

	Lei			Lei
Cassa	115.000	Capital social		5.000.000
Efecte publice în portofoliu .	50.000	Dep. spre fructif. :	la vedere	7.000.000
„ scontate . . „	1.000.000	Angaj. de reescont	scad. 30 zile (vedere) 2.000.000	
„ reescontate . . .	8.000.000		peste 30 zile (termen) 7.000.000	9.000.000
Conturi curente debitoare	12.200.000			
Dobânzi şi beneficii	35.000			
	21.400.000			21.400.000

Conturi de ordine

	L e i		L e i
Cambii de circulaţie în portofoliu	1.200.000	Deponenţi de cambii de circulaţie	2.200.000
Cambii de circulaţie reescontate	1.000.000		
	2.200.000		2.200.000

Să stabilim acum lichiditatea acestei bănci conform art. 40 din legea bancară :

1. $\frac{115.000 \times 100}{7.400.000 + 2.000.000} = \frac{115}{94} = 1{,}22\,\%$; legea cere însă 10 % în numerar minimum.

2. $\frac{(50.000 + 1.000.000)\ 100}{7.400.000 + 2.000.000} = \frac{1050}{94} = 11{,}18\,\%$; legea cere însă 33,33 % minimum în efecte de stat lombardabile sau efecte de comerț reescontabile la B. N. R.

Situația de față contravine deci art. 40 din legea bancară întrucât nu are rezerva angajamentelor la vedere de 10 % în numerar și 33,33 % în creanțe lombardabile sau reescontabile la institutul de emisiune.

Pentru un profan, singura cale ca această bancă să poată satisface cerințele pentru rezerva lichidă impusă de art 40, ar fi: să încaseze creanțele de ct. crt. și apoi numai o parte din numerarul obținut să-l plaseze în cambii de scont reescontabile sau efecte publice lombardabile la B. N. R., ceeace ar necesita timp și ar avea urmări dezastruoase pentru contcorentiști.

Fără nici-o dificultate, banca poate să pretindă contcorentiștilor săi cambii de circulație [1] — aceasta este origina și rolul adevărat al cambiilor de circulație — în valoare de cca. Lei 11.000.000 din care apoi să reesconteze pentru a avea numerarul necesar de 10 % minimum, față de toate angajamentele la vedere, iar restul va forma rezerva lichidă de $^1/_3$.

Presupunând că primește cambii de circulație de Lei 10.000.000, și că reescontează apoi Lei 1.500.000, vom avea:

Debitate:		Creditate:	
I. Cambii de circulație (primite)	Lei 10.000.000	Deponenți de cambii de circulație . . .	Lei 10.000.000
II. Cambii de circulație reescontate	Lei 1.500.000	Cambii de circulație (primite)	Lei 1.500.000
III. Dobânzi	Lei 50.000	Angajamente de reescont	Lei 1.500.000
Cassa	„ 1.450.000		

In urma acestor operațiuni întocmim situația clienților debitori în ct. crt. în felul următor:

1) Sau să emită ea cambii asupra clienților săi debitori, procedeu întrebuințat mai ales în afacerile de mărfuri nu se aplică însă de bănci.

Situaţia Conturilor curente debitoare la 6 Ianuarie 1936

1	2			3	4	5	6
Numele debitorilor	Soldul debitor al contului curent	Ef. de circulaţie sau de garanţie înregistrate la conturile de ordine		Sold ct. crt. mobilizabil prin reescontarea ef.	Sold ct. crt. nemobilizabil, de oarece nu ni sau depus efecte	Reescontat în plus peste soldul contului curent	Sold ct. crt. pentru care s'au reescontat ef. de circulaţie
		Total ce ne-a fost depus	Din care se află: In portofoliu	Din care se află: Reescontate			
Y	1.400.000	2.200.000	1.200.000	1.000.000	400.000	—	—	1.000.000
A	9.500.000	8.000.000	7.500.000	500.000	7.500.000	1.500.000	—	500.000
B	800.000	—	—	—	—	800.000	—	—
C	500.000	2.000.000	1.000.000	1.000.000	—	—	500.000	500.000
	12.200.000	12.200.000	9.700.000	2.500.000	7.900.000	2.300.000	500.000	2.000.000

Intocmind deasemenea şi **Situaţia sumară generală,** vom avea:

Activ	6 Ianuarie 1936		Pasiv	
Cassa		1.565.000	Capital social	5.000.000
Efecte publice în portofoliu . .		50.000	Deuneri s. fructificare: la vedere	7.400.000
„ scontate în portofoliu		1.000.000	Angajamente de reescont în ţară: scad. 30 zile (vedere) 2.000.000	
„ reescontate		8.000.000	peste 30 „ (termen) 8.500.000	10.500.000
Conturi curente debitoare (vezi situaţia de mai sus)				
Cont. curent. cu sold deb. nemobilizabil	2.300.000			
Ct. crt. sold pentru care am primit „Efecte de circulaţie şi de garanţie" şi care se află:				
a) In portofoliu, sold mobilizabil	7.900.000			
b) Ct. crt. sold pentru care am reescontat ef. de circulaţie . .	2.000.000	12.200.000		
		22.900.000		22.900.000

Conturi de ordine

Ef. de circulaţie şi garanţie în portofoliu	9.700.000	Deponenţi de ef. de circulaţie .	12.200.000
Ef. de circulaţie şi garanţie reescontate .	2.500.000	12.200.000	

La fel se va proceda și pentru efectele primite în garanție dela debitorii în ct. crt.

Faptul că am întrebuințat mai sus când titlul „Efecte de circulație", când titlul „Ef. de garanție și circulație", nu însemnează că le-am confundat, ci doar că funcțiunea acestor două conturi este identică.

După această situație se pot calcula cu precizie matematică atât proporția între capitalul străin și capitalul propriu conform art. 36, cât și rezerva lichidă cerută de art. 40, după cum urmează;

$$\frac{\text{Totalul obligațiunilor de ori ce fel}}{\text{Capital social} + \text{Rezerve}} = 10 \text{ maximum} \quad \text{art. 37 l. b.}$$

Prin obligațiuni se înțelege orice fel de angajament față de terți [1]). In consecință, urmează a se include aci atât girurile cât și avalurile și scrisurile de garanție date de bancă, deoarece avalistul se obligă întocmai ca și acela pentru care a garantat [2]). Din punct de vedere al aplicării stricte a legii bancare, contul „Creditori pentru avaluri și scrisori de garanție date de bancă", este trecut greșit la conturile de ordine. La calcularea proporției cerută de art. 36 l. b., acest cont va trebui înglobat în obligațiuni, indiferent în ce grupă de conturi s'ar afla el clasat în bilanț și trebue deasemenea specificat dacă sunt la termen sau la vedere.

Vom avea în exemplul nostru cifric, din situația sumară de mai sus:

$$\frac{7.400.000 + 10.500.000}{5.000.000} = \frac{17,9}{5} = 3,58$$

(maximum fixat de lege fiind 10)

Rezerva lichidă pentru angajamentele la vedere sau excigibele în 30 zile maximum, care în primul caz era mult sub nivelu cerut de lege prin art. 40, de astă dată va fi:

a) In numerar: $\frac{1.565.000 \times 100}{7.400.000 + 2\,000.000} = \frac{1.565}{94} = 16,65\,\%$

(legea cere minimum 10 %).

b) In titluri lombardabile sau ef. de comerț rescontabile la B. N. R. avem:

$$\frac{(50.000 + 1.000\,000 + 7.900\,000)\ 100}{7.400.000 + 2.000.000} = \frac{8.950}{94} = 95,21\,\%$$

(legea cere minimum 33,33 % 1/3).

1) Vezi art. 36 și 40 al. III din legea bancară și art. 66 al. III și IV din regulamentul acestei legi.

2) Art. 35 din legea cambiei și biletului la ordin, din 1 Mai 1934.

In concluzie, dispoziția legii bancare: „Cambiile primite în garanție și cele de circulație *vor fi trecute în bilanț în posturi separate în măsura în care corespund unui sold creditor pentru bancă*, diferența trecându-se în conturi de ordine, ce se vor alătura la bilanț", nu este fără sens.

Ele urmează a fi într'adevăr contabilizate în activul bilanțului la postul „Conturi curente debitoare" în felul următor:

„Ct. crt. sold debitor pentru care avem
ef. de circulație în portofoliu" . . . . Lei [1])
„Ct. crt. sold debitor pentru care avem
ef. de circulație reescontate" . . . . . „ ,

ci nu la „portofoliul de scont", deoarece „conturile curente active" indică solduri creditoare pentru bancă.

Dispoziția legii de mai sus, este de remarcat, nu conține în ea cuvântul „reescontate", așa că se referă atât la cele reescontate cât și la cele încă aflate în portofoliu. Legiuitorul pune doar condiția că „în măsura in care corespund unui sold creditor pentru bancă. Partea ultimă, însă,: „diferența trecându-se în conturi de ordine" se referă la ceeace s'a primit dela clienți peste soldul lor debitor și se află fie încă în portofoliul nostru fie că au fost reescontate de noi poate foarte bine să lipsească fiindcă reiese din prima parte. Aceasta este într'adevăr greșită, din punct de vedere contabil.

La conturile de ordine vor figura toate „cambiile primite în garanție sau de circulație" arătându-se cât se află în portofoliu și cât au fost regajate sau reescontate de noi. Comparând acum conturile de ordine cu conturile curente, (vezi situația sumară dela pag. (148) se vede ușor cu cât s'a primit în plus și cât s'a reescontat în plus peste soldul contului curent.

Nu socotesc că e recomandabil să se crediteze contul curent cu valoarea acestor cambii fiindcă se produc neajunsuri la calcularea dobânzilor și apoi după ce s'a creditat contul se pierde noțiunea practică de „cambie de circulație".

Este cambie de circulație în înțeles practic atâta vreme cât acceptantul are cont cu soldul debitor la bancă. Dacă îl creditez cu această cambie, dispare soldul și am o cambie ordinară care nu mai are nevoie de adausul «de circulație».

---

1) Nu se va trece val. efectelor totală ci numai aceea în limita soldului; dacă am efecte în portofoliu de 500.000 și soldul este 300.000, în bilanț se va trece 300.000 lei. La fel și la cele reescontate.

Codul nostru de comerţ prevede la contul curent că toate titlurile de credit se presupun a fi trecute în creditul contului curent sub rezerva încasării [1]), adică dacă la scadenţă aceste cambii nu se retrag cu numerar fie de către acceptant fie de către girant, urmează ca girantul care ni le-a transmis să fie din nou debitat ş. a. m. d. Nu la acest fapt se referă legea bancară.

Procedeul de mai sus reiese din coroborarea art. 40 al II cu art. 31 punctul *d)*, al. IV din legea bancară. Este de remarcat că astfel nu e nevoie să se facă nici-o înregistrare specială cum a procedat d-l Rubin creditând conturile curente şi trecându-se la „portofoliul de scont"; conturile curente rămân cu soldul neschimbat.

Dacă clientul va plăti cambia de circulaţie reescontată de bancă, atunci da, va fi creditat prin debitul contului Angaj. pentru ef. reescontate; în acelaş timp va fi debitată partida „Deponenţi de cambii de circulaţie sau de garanţie" prin creditul contului „Cambii de circulaţie sau de garanţie reescontate" dela conturile de ordine, fiindcă el şi-a retras cambia.

Nu este nevoie însă nici să se facă menţiune de asemenea efecte în coloana de explicaţiuni în interiorul bilanţului la activ.

Deasemenea nu are nici un rost să se scindeze contul „Angaj. de reescont" în pasivul bilanţului.

Numai cu ocazia întocmirii situaţiei g-nerale, situaţia ct. crt. debitoare va fi întocmită conform modelului dela pag. 148 din care să reiasă clar:

1. Soldul debitor al contului curent.

2. Totalul efectelor depuse de client în garanţie sau circulaţie arătându-se cât au fost reescontate sau regajate de bancă şi câte se mai află încă în portofoliu. Acestea din urmă, în limita soldului debitor al contului, servesc la stabilirea rezervei de $^1/_3$ cerută de art. 40 al II l. b. împreună cu efectele publice lombardabile şi cu efecte de comerţ ce se află efectiv în portofoliu, reescontabile la B. N. R.

3. Care este astfel soldul mobilizabil.

4. Soldul nemobilizabil.

5. Cât s'a reescontat în plus peste soldul debitor al clientului?

6. Care este soldul debitor real pentru care s'au reescontat sau, s'au regajat ef. de circulaţie sau de garanţie?

1) Art. 370 punctul 1 din codul comercial.

Din această situație se redau apoi în bilanț posturile care interesează și din compararea lor cu conturile de ordine se poate vedea clar dacă banca respectivă a reescontat atât cât avea dreptul sau mai mult, în conformitate cu art. 50 punctul e. al II din regulamentul legii bancare.

Este vizibil clar din situația sumară de mai sus că banca luată ca exemplu, a reescontat efecte primite dela clienți cu 500.000 lei mai mult decât are ea sold creditor față de clientul în chestiune, sau că: deși clientul a avut un sold mai mare, l-a redus ulterior reescontărei. Banca nu procedează imediat la retragerea efectelor reescontate, fiindcă e posibil ca într'un timp foarte scurt să avanseze din nou bani clientului, soldul în consecință mărindu-se iarăș.

Dacă clientul debitor C (vezi situațiile dela pag. 148) ar fi fost creditat cu valoarea efectelor reescontate, contul său în loc de a figura în activul bilanțului cu 500.000 lei, ar fi creditor (în pasiv) cu Lei 500.000, iar la „portofoliul de scont" am avea un plus de lei 1.000.000, „cambii de circulație reescontate".

Pe deoparte se măresc în mod artificial obligațiunile, întreprinderea respectivă creîndu-și singură dificultăți [1]), iar pe de altă parte tot artificial mărindu-se activul (recte plasamentul de speculație) cu 500.000, se produce o evaziune la art. 24 al. II din legea bancară [2]), fiindcă nu valoarea cambiilor de circulație reescontate sau încă aflate în portofoliu reprezintă plasament efectiv, nici chiar ipoteca deținută de bancă, ci numai soldul debitor al contului curent [3]).

D. D. MURGAN

1) Art. 36 din legea bancară maximalizează angajamentele de orice fel la de 10 ori capitalul plus rezervele.

2) „Totalul cheltuelilor g-le ale băncii nu va putea depăși 5% din totalul plasamentelor".

3) Vezi art. 372 al. III din codul comercial.

AVIS

Secțiunile Corpului Contabililor Autorizați și Experților Contabili, cari nu ne au decontat, încă, sumele ce dețin din încasări de abonamente sunt călduros rugate a ne face decontările, cât mai curând posibil, pentru a putea ține în regulă evidența abonaților la revistă.

Uzura, prețul de cost tehnic și contul de rezultate

Metoda curentă pentru trecerea contabilă a amortizării uzurii, suferită de investițiunile de producție, în urma condițiunilor de lucru tehnic, cărora au fost supuse în procesul specific de producție al întreprinderii, constă în debitarea contului de „Profit și Perdere", prin creditul contului de „Amortizmente" a cotei de uzură.

Această metodă prezintă pentru unii, un avantaj de ordin contabil, când este vorba să se rețină din venitul exercițiului, ce se încheie o sumă, care altfel ar fi distribuită drept beneficiu fictiv, când rezultatul exercițiului este pozitiv.

Dacă rezultatul exercițiului este însă negativ, nu mai poate fi vorba să se distribue un beneficiu care nu există, ci din contră, după părerea altora, trecerea contabilă a amortizării uzurii investițiunilor de producție, sau exploatare, nu poate avea obiect, căci ea are darul să mărească rezultatul negativ al exercițiului, ce se încheie.

Aceste raționamente își au valoarea lor numai în funcțiune de teorie, căci valoarea uzurii investițiunilor de producție, sau exploatare, nu poate fi decât un element al venitului brut al exercițiului ce se încheie deci, un element al contului de rezultate.

Bilanțul încheiat pe baza acestei teorii poate fi un bilanț satisfăcător, nu însă perfect just, din punctul de vedere practic.

Toată lumea contabilă, deși susține, că uzura investițiunilor de producție, sau exploatare, nu este o perdere, ci are „efect de perdere", admite că ea este în schimb o cheltuială pentru întreprindere, și cum contul de cheltuieli se închide prin contul de rezultate, valoarea uzurii este un element al acelui cont.

Uzura investițiunilor de producție, sau exploatare, este deci, în speță o cheltuială, *ce nu se perde*, deși poate deveni o perdere pentru întreprindere.

Dacă uzura este o cheltuială a întreprinderii, ce nu se perde, locul ei nu poate fi pe contul de rezultate al exercițiului întreprinderii unde se pot trece numai acele valori, cari sunt definitiv perdute pentru întreprindere și nu pot fi recuperate decât din venitul brut al exercițiului ce se încheie.

Ce fel de cheltuială este uzura investiţiunilor de producţie, sau exploatare ale întreprinderii?

Uzura investiţiunilor de producţie, sau exploatare este o *cheltuială de material investit*, prin procesul de producţie, în produsele specifice întreprinderii. Valoarea acestei cheltuieli este direct proporţională cu valoarea efortului material depus de investiţiuni, respectiv cu valoarea puterei de producţie a investiţiunilor, care s'a transformat în bunuri produse.

Uzura este deci o cheltuială de producţie, precum cheltuială de producţie este şi materia primă, materialele, mâna de lucru, forţa motrice, etc., ce au intrat în compunerea bunurilor specifice produse.

Uzura fiind o cheltuială ce intră în compunerea produselor rezultate în exerciţiu, este neapărat un element al preţului de cost tehnic al acelor produse.

Trecerea uzurii are deci efectul să stabilească nu o perdere de capital investit, ce trebuie recuperat în mod direct din rezultatul exerciţiului întreprinderii, ci este o cheltuială de capital învestită în produsele specifice ale întreprinderii ce se recuperează din valoarea comercializată a acelor produse, când sunt vândute pe piaţă.

Uzura este deci un element ce concură la producerea venitului brut al exerciţiului întreprinderii, şi nici decum un element ce cade în „sarcina" venitului brut al exerciţiului întreprinderii.

Valoarea uzurii investiţiunilor de producţie, sau exploatare, îşi are locul de trecere pe contul de producţie sau exploatare, pentru ca acolo, împreună cu celelalte valori învestite în produsele rezultate din procesul specific de producţie, să dea preţul de cost tehnic just al acelor produse.

In termeni tehnici contabili, operaţiunea amortizmentului este o trecere de transfert a cotei-valoare de investiţiuni asupra valorii de cost tehnic al produselor, adică: o transferare a cotei- valoare de capital investit asupra valorii de cost tehnic al produselor, prin mijlocirea contului de amortizmente, care justifică această trecere şi ţine evidenţă de capitalul investit într'însele.

Inglobându-se contravaloarea uzurii în preţul de cost technic al produselor, sub formă de cheltuială de producţie, laolaltă cu toate celelalte cheltueli, ce formează preţul menţionat, această contravaloare reintră în patrimoniul întreprinderii, odată cu celelalte

cheltueli, sub formă de activ, la recuperarea valorii a produselor vândute pe piaţa lor de consum.

In acest fel nu se recuperează o perdere, ci o cheltuială de capital investit.

Trecerea amortismentului, respectiv a uzurii investiţiunilor de producţie sau exploatare, nu se poate face deci prin contul de rezultat. Valoarea uzurii investiţiunilor nu trebuie prelevată din venitul brut al exerciţiului, căruia i-a dat ea însăşi loc, ci trebuie făcut prin contul de producţie, sau exploatare, unde trebuie să contribuie la formarea unui just preţ de cost tehnic al produselor, şi să poată fi, astfel, recuperată, în mod normal, din valoarea lor comercializată.

Numai în felul acesta se poate conta pe un preţ de cost tehnic exact şi pe venit brut, curat de orice influenţe, ce nu au nimic comun cu el.

Dacă nu se trece valoarea uzurii instituţiunilor de producţie, sau exploatare, asupra preţului de cost tehnic al produselor, se pricinuesc următoarele inconveniente din punctele de vedere economic şi contabil:

a) dacă valoarea uzurii investiţiunilor de producţie, sau exploatare nu este înglobată în preţul de cost tehnic al produselor, ele pot fi comercializate la un preţ inferior, celui cuvenit, din care ar rezulta o perdere pentru intreprindere.

b) dacă valoarea uzurii investiţiunilor de producţie, sau exploatare nu este înglobată în preţul de cost al produselor, rămase necomercializate în momentul încheierei bilanţului, postul activ al produselor apare micşorat în mod fictiv, ceiace produce un rezultat bilanţier negativ, tot atât de fic v.

c) adăugându-se apoi, înainte de momentul încheierei bilanţului, la sumele trecute pe contul de rezultate al exerciţiului, valoarea uzurii investiţiunilor de producţie, sau exploatare, înseamnă că venitul brut al acelui exerciţiu suportă în mod cu totul nedrept de două ori aceiaşi perdere, din care prima perdere ar putea fi o perdere definitivă, fără rost, şi ultima este o perdere fictivă.

Este deci o mare eroare de a se considera valoarea uzurii investiţiunilor de producţie, sau exploatare, într'atât cât ea este un element al preţului de cost tehnic, şi într'atât, cât ea intră în compunerea produselor, prin procesul de producţie, sau exploatare al intreprinderii, drept un element de natură să influenţeze *în mod direct* contul de rezultate al exerciţiului intreprinderii.

Rezultatul exercițiului poate fi afectat de uzura investițiunilor de producție, sau exploatare, precum poate fi afectat de toate celelalte cheltuieli, ce intră în compunerea produselor, fie chiar în sens negativ, aceasta, însă, numai pe calea comercializării acelor produse.

Afectarea lui în altfel, strică posibilitatea ținerei unei evidențe de randament tehnic al procesului de producție, cu privire la valoarea uzurii amortizate. Tot astfel strică posibilitatea de a se stabili procentarea exactă a rentabilității exercițiului ce se încheie, și apoi, mai mult, o procentuare a rentabilității fiecărui soi de produs, dacă amortizmentul nu este înglobat în prețul lor de cost tehnic.

A se ști dacă una, sau mai multe producții, sunt sau nu, rentabile pentru intreprindere, în raport cu cerințele pieții, și anume în ce măsură, este o necesitate economică de primul rang pentru intreprindere. Dacă însă prețul de cost tehnic al acelei, sau al acelor producții este lipsit de un element constitutiv, precum este cheltuiala de uzură, stabilirea acestei rentabilități se poate face, dar aceasta în mod necorespunzător unei situațiuni reale a intreprinderii.

Rezultă deci că sistemul de a preleva valoarea uzurii din venitul brut al exercițiului întreprinderii, printr'o cotă globală, care poartă în mod egal asupra tuturor produselor specifice ale intreprinderii, este lovit de o defectuozitate, ce se răzbună în contra bunului mers al intreprinderii.

In concluziune:

Valoarea uzurii investițiunilor de producție, sau exploatare, este, pe toată durata, cât ea există întrupată în bunurile specifice aflate în patrimoniul întreprinderii, un element de natură activă a acelui patrimoniu.

Valoarea uzurii investițiunilor de producție, sau exploatare într'atât cât ea reprezintă forța lor productivă, ce se materializează prin procesul de producție în produse, și într'atât cât ea se află materializată în acele produse, nu este un element ce trebue să fie „suportat" de venitul brut al exercițiului, ci este, din contră un element ce „produce" acel venit al exercițiului.

Valoarea uzurii investițiunilor de producție, sau exploatare, într'atât, cât ea este expresia efortului investițiunilor materializate în produsele specifice ale întreprinderii, este:

a) un element indispensabil al prețului de cost technic al produselor specifice intreprinderi.

b) un element, ce concură la producerea venitului brut al exercițiului întreprinderi.

c) un element indispensabil în socotirea randamentului tehnic al investițiunilor de producție, sau exploatare.

d) un element indispensabil în socotirea rentabilității comerciale a produselor specifice rezultate din procesul de producție.

e) un element, ce se recuperează în momentul rea izării valorii comerciale a produselor, la care a dat loc.

f) un element, ce influențează, în mod logic și normal, contul de rezultate al exercițiului, numai pe calea valorificării produselor pe piața de consum.

Venitul brut al exercițiului trebuie să suporte numai acea valoare de uzură, care nu a făcut, sau nu a putut face, obiectul unei contribuțiuni într'un proces de producție.

Ploești. **M. D. WECHSLER**

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.

Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Rolul studiului biuroului comercial
în învățământul comercial superior și al seminarului în cel academic

Către sfârșitul articolului „Considerațiuni cu privire la organizarea învățământului Comercial" din No. 2 pe Februarie a. c., al revistei Comerț și Contabilitate al d-lui Dr. Drăgănescu Brateș, D-sa scrie:

„Biroul comercial așa cum se face în unele școli, rezumat numai la ținerea câtorva registre de contabilitate, nu își poate ajunge scopul.

„Biroul comercial trebue să întruchipeze o întreprindere complectă în întreaga ei manifestare, dela înființare și până la săvârșirea ei prin faliment, lichidare, fuzionare sau cedare.

„In academiile de comerț s'ar putea face studii foarte interesante de pe registrele caselor comerciale și industriale lichidate sau căzute în faliment, luându-se în cercetare întreaga viață a întreprinderii dela înființarea ei, numai pe baza registrelor și dosarelor cu documente".

In legătură cu cele de mai sus voi căuta ca prin articolul de față să adaug câteva noui noțiuni la rezolvirea unor probleme atât de interesante ca cele înfățișate în titlu.

Biuroul comercial, materie, care efectiv nu este un studiu, poate fi considerat ca cel mai important element care să pună cu un ceas mai de vreme pe elevul de școală superioară de comerț în contact cu realitatea.

El este ceiace în genere lipsește școalelor noastre de orice gen, *practica*, care în general ar trebui să complecteze titlurile academice.

Și tocmai pentru că această problemă este la ordinea zilei de aceia cred că articolul de față este bine venit.

Intr'un voiaj întreprins acum câțiva ani în Cehoslovacia, pe lângă partea de agrement am cercetat și anumite organizații de învățământ comercial. La Brno (Brûn) timp de câteva zile am stat și am asistat la predarea lecțiunilor unei școli comerciale.

Studiul biuroului comercial aci era foarte bine predat. Alături de clasele de curs erau încă câteva camere mobilate și înzestrate

cu tot utilajul modern necesar unei întreprinderi comerciale de bancă, industriale, etc...

Menţionez o cameră cu maşini de scris de toate felurile, idem una cu maşini de calculat, o alta cu toate accesoriile necesare unui biurou, iar în ultima se găseau tot felul de formulare tipărite, cari abea aşteptau a fi complectate în vederea unor operaţiuni.

Pe lângă aceste camere, mai exista o alta, mare spaţioasă în care mai multe biurouri aranjate simetric reprezentau în fiecare zi un alt gen de instituţie.

Aci în această cameră, şcoala comercială din Brno pregăteşte pe viitorii ei conducători economici şi comerciali ai întreprinderilor Cehoslovace. In această cameră fiecare elev prin rotaţie îndeplineşte funcţii dela împiegat până la director de instituţie. Iau un exemplu. Era vorba de o bancă. Un elev era director şi pe rând câte un alt elev procurist, cassier, contabil, impiegat copiator, etc.

Profesorul venea ca particular la bancă şi prin operaţia pe care vrea să o efectueze punea deghizat elevilor săi o problemă. Pe formularele gata ce se găseau din belşug pe masa fiecăruia dintre funcţionarii elevi, aceştia efectuau toată gama operaţiunilor bancare cu privire la problema pusă.

Rotaţia de care am amintit mai înainte era aşa de ideală după spusele celor în drept, că era imposibil ca în cursul unui an de studiu fiecare elev să nu fi fost cel puţin odată şi director şi impiegat.

Paralel cu această demonstraţie căci numai astfel pot numi acest gen de curs de biurou comercial, elevii erau obligaţi a învăţa maşina de scris, maşina de calculat, stenografia, etc.

Oare elevul care va eşi dintr'o asemenea şcoală nu va şti el mai mult de cât dacă ar fi citit toată ziua numai materia de studiu? Cred că da. Mai ales că este ştiut că învăţământul vizual dă roade mult mai eficace de cât cel puţin ştiinţific.

Orizont, aer, sport şi cursurile de toate genurile făcute la faţa locului, pipăite, văzute, experimentate, iar ca auxiliare preţioase şi ajutătoare, cinematograful ştiinţific şi radioul propagator de cultură muzicală, medicală, sportivă, etc.

Aceasta este şcoala modernă.

Când elevul de mai sus va intra în viaţa reală cu practica pe care a făcut-o în viaţa lui şcolară, trăind zilnic numai la un pas de realitate nu va fi el oare un element bine pregătit?

Convins fiind că am reuşit întru'câtva să arăt marea necesitate a studiului biuroului comercial, trec la partea a doua a articolului de faţă „Rolul studiului seminarului în învăţământul comercial academic".

Dacă studiul biuroului comercial pregăteşte pe elev care uneori nu poate să urmeze învăţământul academic, pentru viaţa de toate zilele, studiul seminarului în acest nou gen de învăţământ este aprofundarea şi studierea marilor probleme economico-financiare la ordinea zilei care-l vor pregăti ca viitor conducător al unor întreprinderi.

In această calitate graţie biuroului comercial învăţat mai înainte el nu va putea fi indus în eroare de cei mai mici ca el, deoarece şi nu practic pe teren, ci practic pe un teren aproape de realitate a făcut la rându-i toate operaţiunile subalternilor săi.

Dacă în învăţământul comercial superior la noi, biuroul comercial nu a ajuns încă la însemnătatea pe care trebue să o aibă apoi în cel superior academic seminarul este foarte bine predat.

De câţiva ani încoace Academia Comercială din Bucureşti acordă deosebită atenţie acestui element „seminarul".

Lacuna însă este că el nu are îndeajuns pe celalt element ajutător şi de complectare „biuroul comercial".

Suntem convinşi însă că, cu pregătirea temeinică ce studenţii noştri o capătă în Academia Comercială din Bucureşti, aceştia pot face faţă cu mult succes însărcinărilor ce li se dă.

VASILE A. MARINESCU
Doctorand în Ştiinţele Economice

† Dumitru Câmpeanu

Colegul nostru s'a stins fulgerător şi cu inima strânsă l-am însoţit până la locaşul de veci.

Chipul său blând şi vorba blajină, inteligenţa lui pătrunzătoare şi bunătatea sufletului ne rămân săpate în inimă şi le vom purta ca o comoară nepreţuită lăsată de dânsul.

Acei cari l'au cunoscut l-au apreciat şi l-au iubit.

El lasă un gol în rândurile noastre.

O lacrimă duioasă pentru dânsul!

Recenzii

O Operă Profesională (Zece ani de colaborare a Uniunei Camerilor de Comerț și Industrie în puterile publice).— Implinirea unei decenii de activitate a unei, instituții noi, deși nu înseamnă o perioadă de timp prea lungă, totuși în această epocă de continue frământări și transformări are o deosebită însemnătate, căci puține sunt instituțiile cari au rămas neatinse de furia reformatoare a fiecărui guvern.

Uniunea Camerilor de Comerț și Industrie creiată în 1925, a resistat acestui sistem de legiferare de după răsboi și deși legea Camerilor de Comerț și Industrie a fost de atunci de două ori unificată (în 1929 și 1933) totuși nu s'a adus Uniunei nici o știrbire a ființei ei.

Cu prilejul împlinirei a zece ani de activitate, Uniunea s'a gândit la o formă originală de manifestare pentru a marca acest prim deceniu ș. a. a hotărât să dea publicității toată acțiunea pe care a desfășurat-o în acest răstimp pentru promovarea comerțului și industriei.

Lucrarea, care se face sub îngrijirea distinsului publicist care este însăși directorul general al acestei instituții, d-l Gh. Cristodorescu, va cuprinde trei volume, din care primul: *Criza economică*, a și apărut.

In acest prim volum se găsește întreaga contribuție a Uniunei n vederea atenuării efectelor crizei.

Fenomenele, cari au produs criza din 1930 au fost deaproape și la timp cercetate pe baza constatărilor făcute, la lumina realităților faptelor.

Uniunea a făcut propuneri, a prezentat soluții, cari tindeau la combaterea ori stăvilirea cauzelor ce lucrau în favoarea crizei.

Inainte ca și după criză, Uniunea a rămas consecventă principiilor clasice de libertatea economică, adaptate situației de după răsboi; mirajul economiei dirijate nu a atras-o, din contră ori de câte ori măsurile de economie dirijate amenință să strângă prea tare până la înăbușire inițiativa privată, Uniunea ș'a făcut datoria să tragă atenția asupra urmărilor dezastruoase, pe care asemenea măsuri le pot avea asupra economiei naționale. Și în unele cazuri a avut satisfacția să vadă rămânând în cartoane proecte de legi, cari țînteau la organizațiuni forțate, ori la crea-

țiuni artificiale. In locul economiei dirijate, Uniunea a recomandat măsuri cari nu sunt o inovație, dar cari cer nu multă doctrină, ori imaginație, ci multă, foarte multă voință și bun simț.

Astfel în adunarea generală din 1932 propune pentru combaterea crizei, între altele:

1. Ordine și economii nu numai în finanțele statului, dar și în finanțele județelor și comunelor;
2. Respectarea contractelor statului cu furnizorii;
3. Ușurarea fiscalității și a sarcinelor sociale;
4. Organizația rațională a producției agricole și industriale în vederea îmbunătățirei și eftenirei.
5. Asanarea datoriilor agricole în general a creditului.
6. Adoptarea regimului preferențial pentru produsele agricole.
7. Reglementarea comerțului de bancă.

Față de restricțiile comerciale și monetare din ultimii ani Uniunea a luat asemenea o atitudine hotărâtă, cerând revenirea la libertatea schimbului, cel puțin față de acelea țări cari nu înțeleg să ne închidă granițele pentru produsele noastre.

In ce privește politica monetară, Camerile de Comerț au prețuit totdeauna politica de stabilitate monetară, pentru cari s'a și luptat în anii 1923—1929; însă ele au cerut în primul rând stabilitate de fapt; astăzi însă când această stabilitate nu mai poate fi menținută, Uniunea cu drept cuvânt cere adaptarea la situația reală.

In acest prim volum se oglindește întreaga luptă dusă de Camerile de Comerț pentru a face suportabilă criza.

Dacă s'ar fi ținut seamă la timp de aceste sugestii, am fi putut trece mult mai ușor prin dureroasa criză, care a lăsat urme atât de adânci în economia noastră națională.

Dr. Vlm

Problema amortizărilor de *prof. M. Șipoș.* — Problema amortizărilor limitată mai înainte la latura contabilă, preocupă acum cercuri mult mai largi. In dreptul fiscal această problemă ocupă un loc destul de important, la capitolul stabilirii beneficiului net impozabil.

In proectul codului de comerț asemenea se dă o atențiune mai mare acestei chestiuni, de care este legată întocmirea inventarului și a bilanțului.

In ultimul timp din rândurile experților contabili au eșit câteva studii succinte asupra acestei probleme.

Astfel am amintit lucrările d-lui Prof. Evian dela Cluj, a d-luî prof. Sorescu, etc. iar în urmă acum a apărut, Studiul d-lui prof. Șipoș din Cernăuți, care s'a ocupat în special de *amortizările industriale*, de influența lor asupra prețului de cost, de unele aspecte speciale ale amortismentului industrial care apare uneori sub denumirea de: Fond de reînoire, Fond de refacere, Rezerve pentru amortizări, etc.

Toate aceste noțiuni sunt analizate și explicate de d-l prof. Șipoș, care caută să scoată adevăratul înțeles al acestor expresiuni întrebuințate adesea fără a caracteriza exact materia, asupra căreia se referă.

Broșura d-lui Șipoș prezintă un deosebit interes, nu numai pentru specialități, dar și pentru industriași, juriști, etc. **Vlm.**

D-l *Prof. Dr. Ion I. Mărculescu:* **„Generalități asupra concesiunilor"**, 31 pag. — Ca urmare a lucrării sale **„Studiul averii de investiție și de exploatare în întreprinderile forestiere"**, d-l dr. I. Mărculescu, directorul Școalei Superioare de Comerț No. 2, tratează într'o broșură de curând apărută problema concesiunilor din punct de vedere juridic, economic și contabil.

Autorul fixează caracterul juridic al concesiunei ca un contract nenumit cu caracter de drept real limitat la întrebuințarea banului exploatabil.

Analizează formele de concesiune, declarându-se pentru sistemul redevenței.

Nu este pentru sistemul mixt, al colaborărei Statului cu inițiativa privată; chiar dacă autorul ar avea principial dreptate, exemplul cu soc. Comunală a tramwaelor nu este, credem noi, bine ales.

Din contră, am putea spune că modul de funcționare al acestei societăți și rezultatele frumoase ce le-a dat, constitue tocmai o dovadă în favoarea cointeresărei statului în exploatarea unor întrepriuderi cu caracter de monopol.

Broșura are un capitol rezervat sistemului concesiunilor din Rusia, din care se vede că și în regimul comunist, proprietatea individuală este un mijloc de a pune în valoarea anumite bogății.

D-l prof. Mărculescu analizează din punct de vedere al condițiunilor diverse concesiuni mai vechi și mai noui din România; ar fi fost interesantă o analiză critică, obiectivă bine înțeles, a acestor concesiuni.

Broşura se termină cu câteva pagini de înregistrări contabile; s'ar fi putut da o mare desvoltare părţii contabile, în legătură şi cu problemele fiscale.

Aşteptăm dela autor o amplificare a acestui studiu, pe baza jaloanelor puse în interesanta broşură ce a apărut.

Dr. Vim

Jurisprudenţe*)

Curtea de Apel, Bucureşti S. IV-a
Deciziunea Fiscală No. 182
Audienţa din 11 Decembrie 1935
Preşedinţia d-lui Aurel Lerescu, preşedinte
Prezenţi d-nii: I. A. Floareş, consilier, St. P. Mihăilescu, consilier

Adiţionale Art. 71. — Venitul supus adiţionalelor la Soc. pe acţiuni

La societăţile pe acţiuni, adiţionalele nu pot lovi decât venitul supus impozitului elementar, iar nu pe cel supus impozitului complimentar, aceasta spre a evita dubla impunere, întrucât în compunerea venitului supus la complimentar intră veniturile lovite de impozitul mobiliar şi care în consecinţă au plătit odată imozitele adiţionale.

„Având în vedere că recurentul a invocat ca motiv de casare că prin exces de putere şi prin violarea articolului 71 şi 72 din legea contribuţiunilor directe şi 1 din legea pentru unificarea contrib. dir. din 1 Aprilie 1934, a fost impus la impozitele adiţionale asupra venitului stabilit pentru calculul impozitului complimentar, iar nu asupra venitului supus impozitului elementar".

„Având în vedere că într'adevăr Comisiunea de Apel, prin deciziunea atacată cu recurs a redus venitul supus impozitului elementar la 962.454 lei, cu cota de lei 7 %, cel supus impozitului complimentar l-a fixat la suma de 1.462.454 lei, iar impozitele adiţionale a hotărât să se calculeze la această din urmă sumă 1. 463.454 lei, fixată pentru calculul impozitului complimentar".

„Având în vedere că conform articolului 71 din legea contri-

*) Din Revista Tribuna Financiară No. 37/936.

buţiunilor directe, pe lângă unele impozitele se pot aplica cote adiţionale, calculate asupra veniturilor împozabile la impozitele elementare că pentru întreprinderile comerciale şi industriale, aceste cote adiţionale sunt, conform art. 72, 2% pentru drumuri".

„Având în vedere că pentru aceste întreprinderi comerciale şi industriale cum este recurenta, legea contrib. dir. prescrie două feluri de impozite: unul elementar, prevăzut de art. 30 care este fix şi altul complimentar, prevăzut de art. 42, care este progresiv; că deşi impozitul complimentar poate fi socotit tot elementar, fiindcă legea arată că el se aplică ca un adaus la impozitul elementar, însă în cazul societăţilor anonime, în compunerea veniturilor supuse impozitului complimentar, mai intră pe lângă veniturile constatante în vederea aplicării impozitului elementar şi veniturile prevăzute de art. 33 din legea contribuţiunilor directe şi anume participările reale la beneficiile altor societăţi, redevenţele din concesiuni şi dobânzile cuvenite la sumele depuse spre fructificare sau păstrare; că la asemenea venituri imobiliare impozitele elementare se achită pe cale de reţinere conform art. 25 din lege şi cu acea ocaziune se plătesc şi impozitele adiţionale respective".

„Prin urmare, în cazul întreprinderilor particulare unde veniturile supuse impozitului elementar sunt tot acelea supuse şi venitului complimentar, este indiferent, la care venit se aplică cotele adiţionale, pe când la societăţile anonime unde venitului stabilit pentru aplicarea impozitului elementar i se adaugă veniturile prescrise de art. 33, chestiunea are o importanţă deosebită, fiindcă s'ar face pentru aceste din urmă venituri o impunere de adiţionale duble, odată când acele venituri au fost încasate pe cale de reţinere şi a doua oară când sunt înglobate la impozitul complimentar, ceeace este inadmisibil fiind contrar spiritului legei contribuţiunilor directe".

„Că din această cauză, impozitele adiţionale trebuiesc calculate numai asupra veniturilor supuse impozitului elementar propriu zis prevăzut la art. 30 din legea contribuţiunilor directe".

„Că hotărând astfel Comisiunea de Apel a dat o hotărâre casabilă şi, deci recursul de faţă este întemeiat".

Note şi comentari

Paragraful 226 din Instrucţiuni, ca şi decizia Comisiunei Centrale fiscale (M. F: No. 55 din 1932) dispune că la soc. pe acţi-

uni adiționale se aplică asupra venitului supus impozitului complimentar.

Totuși onor. Curte a decis astfel dispunând că aceste adiționale se vor aplica asupra venitului supus împozitului elementar. Intr'adevăr, în compunerea venitului complimentar, intră și veniturile supuse impozitului mobiliar. (Aceste venituri nu intră în compunerea venitului supus la elementar). Or, aceste venituri supuse la mobiliar plăteau adiționalele. Dacă adiționalele ar lovi veniturile supuse la complimentar, ar însemna că veniturile supuse impozitelor mobiliare să plătească de două ori impozitele adiționale, ceeace e contrariu legei care se opune dublei impuneri.

Cum însă dela 1 Aprilie 1935 veniturile supuse la mobiliar nu mai sunt supuse și adiționalelor, nimic nu s'ar opune pe viitor ca adiționalele să se aplice venitului supus la complimentar.

Curtea de Apel Bucureşti S. IV-a
Deciziunea Fiscală No. 154
Preşedinţia d-lui Aurele Lerescu, preşedinte
Prezenţi d-nii: I. A. Floareş, consilier; Şt. P. Mihăileanu, consilier

Procedură. — Exces de putere.— Cererea unei expertize tcchnice.— Neîncuviinţarea ei.

Comite exces de putere Comisiunea de Apel care nu încuviinţează facerea unei expertize technice spre a dovedi că anumite investiţiuni nu pot fi amortizate ci trebuesc scăzute din beneficiu întrucât durata lor e mai mică de un an.

„Având în vedere că recurenta a invocat ca motiv de casare că prin exces de putere i, s'a respinsc ererea de a se face o expertiză technică. pentru a se constata că valoarea lemnelor întrebuinţate în galerii constitue o cheltuială, iar nu o investiţiune şi că deci trebue scăzute din beneficiu".

„Având în vedere că în adevăr se constată din actele din dosar că recurenta a cerut în instanţa de apel să i se scadă din beneficiu valoarea lemnelor întrebuinţate în galerii în anul 1930, care constitue o cheltuială în sensul art. 31 al. 10, din legea contrib. dir., iar nu o investiţiune pentru a fi amortizate".

„Că în dovedirea acestei cereri a cerut încuviinţarea unei expertize technice spre a se stabili că durata întrebuinţărei acestor

lemne este mai mică de un an iar Comisiunea de Apel i-a respins-o ca inutilă, modivând că din informaţiunile luate şi din constatările făcute, rezultă că durata lor nu e mai mică de un an, deci că nu poate fi vorba de o cheltuială anuală, ci de o investiţiune".

„Având în vedere însă că acest mod de a vedea al instanţei de fond, constitue un exces de putere, întrucât chestiunea în sine comportă o verificare care să stabilească în mod technic această durabilitate a lemnelor în galerii, iar Comisiunea de Apel nici nu precizează sursa de unde a cules asemenea informaţiuni".

„Că prin urmare respingerea expertizei technice cerută de recurenta fiind făcută prin exces de putere, recursul de faţă este întemeiat".

Note şi comentarii

Art. 31 prevede amortizarea instalaţiunilor mobiliare. Se pune însă chestiunea de a se şti care instalaţiune este amortizabilă şi care urmează a fi scăzută în întregime din beneficiu. Totul depinde de durata instalaţiunei. Dacă ea are o durată de câţiva ani, se va amortiza, că durata e mai mică de un an se va scade din beneficiu. Dar acest lucru trebuie constatat printr'o expertiză technică ceeace tocmai ceruse partea. Nedând curs acestei cereri, Comisiunea de Apel a comis un exces de putere.

---

9. Curtea de Apel Bucureşti S. IV-a

Deciziunea Fiscală No. 220

Preşedinţia d-lui N. Racoviceanu, Consilier

Prezenţi d-nii: C. Demetrescu şi V. Şerbănescu, consilieri.

Procedura. — Cerere de expertiză contabilă şi de descindere. — Nepronunţarea Comisiei de Apel asupra acestor probe

Comite, un exces de putere şi dă o deciziune nemotivată Comisiunea de Apel care nu admite cererea contribuabilului de a i se face o expertiză contabilă şi o descindere şi nici nu se pronunţă asupra acestor cereri.

„Având în vedere că recurentul a invocat ca motive de recurs: exces de putere, omisiune esenţială şi nemotivare prin aceea că deşi prin motivele sale de apel a cerut ca în caz când comisiunea

nu ar lua în considerare expertiza făcută de Tribunal cu ocazia concordatului sau, spre a fi impus după bilanţ şi registre, să i se admită o nouă expertiză asupra registrelor spre a se vedea dacă nu este cazul a fi scos dela clasificare, totuşi Comisiunea de Apel fără a lua în considerare cererea sa şi fără vreo motivare procedează la impunere prin apreciere şi comparaţie.

„Considerând că din examinarea deciziunei recurente şi a actelor care o însoţesc, se constată că comisiunea de apel, deşi are în vedere certificatul Tribunalului, prin care contrib. dovedeşte că se află în concordat preventiv, cum şi motivele de apel prin care recurentul cere să fie impus conform registrelor sale regulat ţinute şi expertizate înaintea Tribunalului, iar în caz că nu vor fi luate în considerare să se facă o nouă expertiză şi o descindere locală atât la atelierul său, cât şi la acel cu care a fost comparat, totuşi fără a motiva înlăturarea probelor solicitate de recurent, procedează la impunerea acestuia prin apreciere şi în comparaţie cu un alt contribuabil".

„Că în această situaţiune Comisiunea de Apel, prin exces de putere şi nemotivare a pronunţat o hotărâre casabilă şi în acest caz, Curtea urmează a admite recursul şi a casa deciziunea cu trimiterea spre o nouă judecată a apelului".

Note şi comentarii

Comisiunea de apel nu este obligată să satisfacă toate cererile de expertize sau altele făcute de contribuabili. Insă atunci când refuză aceste cereri, acest refuz trebuie să fie motivat pentru ca să se vadă pe ce considerente nu s'a dat satisfacţie cererei contribuabilului. Astfel instanţa de casare îşi poate exercita cenzura ei fiind în măsură să-şi dea seama dacă în speţă nu s'a comis un exces de putere.

Pentru orice informaţiuni privind publicarea articolelor şi reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, Bucureşti Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primeşte spre publicare sub rezerva aprobării de către Comitetul de Redacţie.

Articolele trebuesc să fie scrise la maşină pe o singură pagină.

Al VIII-lea Congres Internațional

Al Asociațiunilor Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț, Bruxelles

Deziderate exprimate

Având în vedere că, măsurile luate de Guvernele tuturor țărilor pentru a-și proteja economiile lor naționale, au fost vătămătoare economiei internaționale și au adus o agravare a crizei:

Având în vedere că refacerea economică mondială nu se poate concepe altfel, decât prin restabilirea schimburilor internaționale;

Ținând seamă de faptul că reluarea comerțului internațional depinde de dispariția stavilelor care îl paralizează;

Congresul crede:

A) *In materie de circulație a capitalurilor:*

Că este cazul să se lase comerțului particular tot riscul ca și tot profitul său; că compensațiile constituind o stăvilire suplimentară pentru comerț, este de dorit ca ele să dispară cât mai curând posibil.

Că respectul contractelor și angajamentelor luate, atât de către puterile publice, cât și de către particulari, este unul din factorii de căpetenie ai reîntoarcerei la încrederea, indispensabilă circulației raționale a capitalurilor și renașterei spiritului de întreprindere.

B) *In materie de circulație a mărfurilor:*

Că toate măsurile de însănătoșire, monetare sau altele, vor fi zadarnice, atât timp cât Guvernele vor pune obstacole echilibrului mondial al schimburilor, uzând de arma contingentelor, a restricțiunilor de transfer și a supratаxelor de schimb și atât timp cât vor baza balanța lor comercială pe acordurile bilaterale de compensație.

Că pe de altă parte, este de dorit, de a vedea barierele vamale dispărând progresiv, mai întâi prin dispariția tarifelor prohibitive și apoi prin eliminarea gradată a taxelor vamale exagerate, depășind o protecție moderată a industriei naționale.

Că, în acest domeniu, acordurile pluri-laterale, bazate pe o formulă asemănătoare celei dela Ouchy și comportând aplicarea condițională a clauzei națiunei celei mai favorizate, ar fi de natură să tindă spre țelul vizat.

C) *In materie monetară:*

Că dacă stabilizarea monedelor pe baza de etalon-aur — astăzi deziderатul întregei lumi — este condiția Sinè qua non al reînvioărării activității schimburilor, ea n'ar putea fi întreprinsă fără ca, în prealabil sau în mod paralel, să nu se ușureze stavilele puse comerțului.

Că această stabilizare, care cere în principalele State un echilibru bugetar real, va fi posibilă numai dacă marile puteri financiare ar înceta să opună punctele lor de vedere respective și s'ar decide la o apropiere sinceră pe bază de concesiuni reciproce, spre folosul întregei omeniri.

Ca concluziune generală, *Congresul,*

Oricare ar fi simpatia cu care membrii săi consideră experiențele de economie dirijată practicate in diferite State, atunci când ele se reținu dela orice exces și dela orice greșală nereparabilă,

Proclamă credința sa nestrămutată în dreptatea marilor legi economice de libertate a schimburilor, de libertate a contractelor și în eficacitatea sforțării individuale;

Prevalându-se de faptul că este compus din delegați ai Asociațiunilor de diplomați comerciali, uniți nu prin interese profesionale, ci printr'o pregătire și o cultură analoagă și prin experiența lor în domeniile cele mai felurite de afaceri,

Congresul, fericit de a constata dorința exprimată de toate delegațiunile, de a stabili o legătură permanentă între ele în vederea consolidării acțiunii lor.

Emite deziderатul de a vedea rezoluțiunile sale adoptate, ca fiind expresiunea unei voințe unanime de a lucra pentru binele general.

* * *

Viitorul Congres se va ține la Paris în 1937 cu ocazia Expoziției Internaționale.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

Din activitatea secțiunilor

Secțiunea Ilfov

Sâmbătă 7 Martie a. c. a avut loc în sala de ședințe a Corpului de Contabili Autorizați și Experți Contabili din Capitală instalarea noului Consiliu de Administrație și Comitetului de cenzori al Secțiunei Ilfov, ales la 2 Februarie 1936.

Ședința a fost pezidată de d-l Gr. Trancu-Iași, fost ministru, și președintele de onoare al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili, luând parte d-nii: N. Butculescu, decanul Consiliului Superior, Dr. V. M. Ioachim directorul Consiliului Superior, Dr. P. Drăgănescu-Brateș, Secretarul general al Consiliului Superior și Președintele Corpului Contabililor Secția Covurlui, I. Manoilescu și Gh. Ionescu, inspectori generali la B. N. R., precum și membrii vechiului și noului Consiliu al Corpului.

D-l decan N. Butculescu, aduce mulțumiri membrilor din vechiul Consiliu pentru felul cum au condus și apărat interesele Corpului, luptând pentru înfăptuirea programului și înlăturând obstacolele, cari amenințau însăși legea Corpului nostru.

Se procedează de către noul Consiliu la alcătuirea biuroului, care s'a constituit astfel:

Președinte	D-l Aureliu Marinescu
Vice-președinte	„ Gh. Huber
Secretar	„ Valeriu Oancea
Casier	„ Jean Botez
Contabil	„ Vasile Blaj.

După constiuirea biroului d-l decan N. Butculescu felicită pe nouii membri aleși, dorindu-le spor la muncă și realizări folositoare întregului Corp, evidițiind că Secția Ilfov a dat totdeauna tonul, ea fiind un exemplu și pentru celelalte secțiuni.

Vechiul consiliu transmițând atribuțiunile sale noului Consiliu ales, compus în mare parte din tineri instruiți și cu titluri academice, nu mă îndoiesc un minut, spune D-sa, că ei vor ști să fie la înălțimea misiunei lor și că prin buna înțelegere a vremurilor vor ști să păstreze unitatea și solidaritatea tuturor membrilor Corpului.

O sarcină importantă și grea pentru noul Consiliu va fi stabilirea definitivă a tabloului experților contabili, curați, neprihăniți

și destoinici — înscriși pe categorii — și asigură că Consiliul Superior le va da tot concursul.

D-l Aureliu Marinescu, noul președinte al Corpului, spune că încrederea ce i s'a acordat de membrii Corpului, cari l-au ales în Consiliul cât și de consilierii cari l-au proclamat președintele Consiliului, constitue pentru D-sa chezășia că-și va putea îndeplini misiunea.

Asigură pe toți membrii Corpului că va fi un președinte drept și loial, luptând pentru progresul Corpului.

Propune a se trimite o telegramă M. S. Regelui și una urând sănătate d-lui Cezar Miron.

Mai iau cuvântul d-nii: Gh. Huber, Dr. P. Drăgănescu-Brateș și Alex. Botez.

D-l Gr. Trancu-Iași încheind seria cuvântarilor ocazionale cu instalarea noului Consiliu face apel la solidaritate, dorind ca de azi înainte să nu se facă deosebire între membrii: alacișii, superiorișii, seralișii sau practicieni și uitând origina de titluri să caute a se cultiva fiecare cât mai mult, căci numai așa ne vom putea afirma.

Nu numai după diplomă ci după știința de carte ne vom putea menține la un nivel intelectual.

Să căutați de a-i transforma din oameni indiferenți în oameni cu grije de profesiunea noastră, spune D-sa.

Incheind își exprimă încrederea ce o are că elementele cari s'au ales în Corp vor fi la înălțimea lor și că vor apăra legea Corpului.

Secțiunea Constanța

Se aduce și pe această cale la cunoștința membrilor secțiunei Constanța că, în conformitate cu decizia Consiliului de Conducere, dela 1 Martie a. c. s'au anulat toate cărțile de membru tip vechi (pe carton roșu) care nu erau prevăzute cu locul necesar pentru viza anuală.

In consecință, toți membrii posesori a astfel de cărți de legitimație sunt invitați a le prezenta pentru schimbare la Secretariatul Secțiunei (la Banca Națională a României Sucursala Constanța) în toate zilele lucrătoare între orele 5—7 după amiază.

Președinte, **D. Tascovici** Secretar, *Ilie Manolescu*

Secțiunea Ploești

Secția Ploești a luat inițiativa organizării unei mutualități între membrii secțiunei. In acest scop s'a trimis membrilor următoarea circulară :

Iubite Coleg,

Toate asigurările pentru caz de moarte, se fac după cum știți, la societățile de asigurare în schimbul unor prime destul de mari și a unor formalități costisitoare și complicate. Totuși aceste asigurări sunt primite cu toată simpatia de omul inteligent și prevăzător, fiindcă pun familia la adăpost nu numai de grija cheltuielilor de înmormântare, ci și a celorlalte cheltuieli legate de acest dureros eveniment din calea căruia nimeni, sărac sau bogat, bătrân sau tânăr nu se poate abate.

Se știe că societățile de asigurare cu primă fixă urmăresc un scop pur lucrativ și de aceia la lichidarea daunelor, dar mai ales la plata lor se fac beneficiarilor greutăți așa de mari, în cât o bună seamă din asigurați se lipsesc de primele plătite, renunțând astfel la un sprijin prețios în cazul inevitabilului deces.

Cel mai simplu, mai practic și mai bun mijloc de asigurare, este solidaritatea umană și corporativă.

Suntem în Corpul contabililor autorizati și experți secția Ploești peste 400 membrii. Dacă fiecare din noi cotizăm la moartea unui coleg cu 1 000 lei, i-am asigurat familiei defunctului suma de 400.000 lei plătibilă imediat.

In practică sistemul ce vă propun, funcționează astfel : asiguratul varsă la cassa Corpului contabililor autorizați și experți Ploești, suma de lei 1.000; pe măsură ce sumele se colectează dela asigurați, se depun la Banca Națională a României, de unde se retrag numai atunci când s'a întâmplat decesul spre a fi plătite imediat beneficiarului lăsat de către defunctul asigurat.

După un deces, se înțelege dela sine că fondul de asigurare s'a consumat și el cată să fie refăcut în acelaș mod.

Se specifică aci că de binefacerile acestei asigurări nu pot beneficia decât acei membrii cari au vărsat efectiv cotizația și sunt admiși de comitetul Corpului.

Vă rog să reflectați serios asupra acestui sistem de solidaritate umană și corporativă și deși poate că mulți dintre noi n'au nevoie de astfel de asigurări, totuși cred că sentimentul dvs. de caritate și colegialitate vă va decide de a trimite fără întârzierea desiunea dvs.

Ad-ţia fondului se face în mod cu totul gratuit de Corpul contabililor autorizaţi şi experţi prin organele sale legale, administraţie care de altfel se reduce la încasarea, consemnarea sumelor la Banca Naţională a României şi ridicarea şi înmânarea lor beneficiarului în momentul când asiguratul a încetat din viaţă.

Aştept negreşit adesiunea alăturată pentru orientarea comitetului Corpului, în ceeace priveşte quantumul cotizaţiei şi care poate fi aşa cum s'a arătat mai sus de 1.000 lei, sau poate să fie redus la 500 lei, 200 lei, şi chiar mai puţin după numărul membrilor aderenţi.

Quantumul cotizaţiei odată fixat, rămâne neschimbat.

In această aşteptare, primeşte iubite coleg afectuase salutări.

TOMA VOICULESCU
Preşedintele Corpului Contabililor
autorizaţi şi experţi, Ploeşti

Secţiunea Galaţi

O comisiune a Corpului s'a prezentat autorităţilor fiscale, cari ca o consecinţă a intervenţiei, au dat numeroase comunicate prin presă, arătând rolul registrelor comerciale şi obligativitatea ţinerii lor.

O altă comisiune s'au ocupat de controlul la faţa locului, dacă firmele comerciale importante din oraş, au contabili înscrişi în Corp.

In acest scop li s'au făcut firmelor adrese pentru a comunica numele contabilului ce au angajat, după cari s'au făcut controlul acestor comunicări.

Aceste operaţiuni au fost făcute cu concursul celor interesaţi şi îndreptăţiţi a lua măsuri.

Iar prin acţiunea directă a Consiliului, datorită acestor intervenţiuni o parte din membrii noştri au găsit angajamente.

Facem constatarea înbucurătoare că în urma acestor intervenţiuni, Ministerul de Finanţe a dispus ca în chestionarul expertizelor contabile fiscale, să se introducă şi întrebarea dacă registrele sunt sau nu lucrate de un contabil înscris în Corp.

Ca urmare a votului adunării generale din Februarie 1935 Consiliul a depus stăruinţa necesară şi a înfăptuit Casa de Ajutor a Secţiunii pentru caz de deces, cu un statut special. Cu aceasta s'a realizat unul din dezideratele noastre în dorinţa de a înlesni membrilor Secţiunei un ajutor în caz de nevoie. Tendinţa acestei

Case este de a-și putea întinde activitatea și pe tărâmul ajutorării în caz de boală a membrilor Corpului.

Pe tărâm cultural am căutat să continuăm cu ciclul Cercului Profesional, activând până în vacanța Paștelui în Primăvara anului 1935 și redeschizând ședințele acestui Cerc în toamnă.

Biblioteca Secțiunei compusă din cărți și Reviste de specialitate stă la dispoziția d-lor membri, ea numărând azi 483 volume.

Secțiuneaa Sighișoara

In seara zilei de 22 Februarie a. c., a avut loc, în sala festivă a Prefecturei din Sighișoara, serata Secției din Târnava-Mare a Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili, în scopul de a se înființa o bibliotecă.

Membrii Corpului, împreună cu invitații, au răspuns cu entuziasm la apelul lansat și astfel am avut frumoasa ocaziune a strângerei legăturilor între membrii secției noastre cu fruntașii industriei, comerțului și toată elita societății din Sighișoara și împrejurimi.

Reușita materială și cea morală au întrecut toate așteptările.

Biblioteca a fost comandată iar volumele în curs de cumpărare.

A apărut:

REGISTRELE DE CONTABILITATE

ținerea lor din punct de vedere technic, juridic și fiscal, de *N. K. Constantinescu*, expert-contabil.

Exemplarul 120 lei. Pentru comenzile făcute prin Corp se acordă un rabat de 20 %.

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentul, fie direct, fie prin intermediul Secțunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

La 20 Februaria a. c. s'a ținut ședința plenară a Consiliului Superior.

Au participat d-nii: N. Butculescu, Decanul Corpului, Ilie Mecu și Gh. Ionescu, Inspectori generali B. N. R., Jean Constantinescu, Directorul Școalei Superioare de Comerț, N. Arghir, Directorul Construcțiilor, Dr. V. M. Ioachim, Aurel Marinescu, Director la C. A. M., Tascu dela Banca Națională, Saban-Făgețel, Director Ramuri.

S'au judecat contestațiile introduse contra alegerilor dela secțiile Ilfov, Timișoara și Galați.

Contestațiile au fost respinse.

S'a luat act de delegarea d-lui Dr. P. Drăgănescu-Brateș din partea Băncii Naționale, în consiliul superior al corpului.

S'a aprobat tipărirea volumului omagial pentru sărbătorirea d-lui Gr. L. Trancu-Iași.

Consiliul s'a ocupat apoi de procedura Curții de Apel din Cernăuți, care prin ordonanță prezidențială numește experți contabili fără respectarea legii Corpului.

S'a hotărât să se intervină la Ministerul de Justiție și să se atace ordonanța ca dată fără bază legală.

Luându-se cunoștință de proectul de lege cu privire la organizarea Camerelor de Comerț, s'a hotărât să se intervină la Ministerul de Justiție și în Parlament ca să se reintroducă un cenzor expert contabil pentru verificarea gestiunei Camerelor de Comerț,

S'a luat cunoștință de situația financiară a Corpului.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experților Contabili:

Secția Arad: Ghiba Gheorghe, Fuchs Andrei, Priszli Cornel. Varjasi Ștefan, Zimmerman Daniel.

Secția Băiți: Ataman P. Sergiu, Engel Pavel, stagiari.

Secția Bârlad: Alpern Lazăr, Baicu T. Nicolae, Bodor Irinca, Bratu I. Verga, Căpățână Alexandru, Ionescu V. Gheorghe, Ouatu I. Nicolae, Anton Victor, stagiari; Artene Ioan, Bujoreanu C. Constantin, Căpățină Ioan, Dobrea Gheorghe, Ionescu I. Emilia, Pascu Apostu, Petrescu Gh. Constantin, Teodorescu T. Vasile, autorizați.

Secția Botoșani: D-ra Sin Alter Tony, D-nii: Eberchon S. Bernhardt, Neigher L. Melich, Sin Aron I. Rubin stagiari.

Secția Brașov: Clonțea Gheorghe, Moarcăs Constantin, Clonțea Ovidiu, Doagă Eugen, Boriceanu Victor, Antonescu C. Teodor, Popp A. Augustin, Gabory Ladislau, stagiari; Ionescu Camil autorizat.

Secția Câmpulung (Muscel): I. I. Predoiu autorizat, A Ceaușescu, stagiar.

Secția Cernăuți: Leon Spiegel, Iosef Blickctein, Wunsch Simon, Weitsner William, Constantin Georgescn, Dr. Erwin Wolfgang Grüner, Edgar Klein.

Secția Chișinău: Florea Cumpătă, Babichianț Agop.

Secția Craiova: Mantu I. Ioan, Grigore Cucu, Ghițoiu D. Ioan, Christescu I. Constantin, Lămbucă M. Nicolae.

Secția Focșani: Ioan Anastasiu, Ancel A. Weismann, Isac Oxemberg, Geinrich Calmanaș, Banu C. Postolach, Conrad M. Kalmanovici, stagiari.

Secția Galați: Moise S. Ide Laver, Alexandru Em. C-tinescu.

Secția Iași: Steimeț Osias, Ididi Sin Herscu, Iancu Herș, Feldsohn Leon, Idel Leib, Goldstein Vigder, Sărcu Romeo, Ludatscher acob, Ludatscher Nathan, Brabîn Ioan.

Secția Ilfov: Mircea Mironescu, Marinescu N. Floran, Leibovici I. Favel, Macovei C-tin, Josef A. Mathias Mănescu D. Ioan, Ioan Panaitescu, Naumescu Constantin, Mandy Leibovici, Lobesohn Adolf, Cristea Gh. Popescu, Petre C. Alexandrescu, Iancu Rosman, Zamfir I. Gheorghe, Ioan Stefu, Teodorescu D. A-dru, Eleonora Roșca, Constantin I. Grama, Ioan Gotzel, George Emil Bossie, Davidescu V. Alexandru.

Secția Pitești: Gheorghe Antonescu, Nicolao N. Ananian, Herman Haim, stagiari.

Secția R.-Vâlcea: Petre Vornicu, Maria Radulian, Mihail C. Constantinescu, Dumitru N. David, Ioan D. Pârvulescu, Dumitru Gh. Iliescu, Ioan N. Blăjan, Al. A. Comănescu stagiari.

Secția Sf.-Gheorghe: Aurel Borzea, autorizat.

Secția Timișoara: Ioan Konrad, Carol Iosif Fischer, Valeriu M. Bălan, Szilagy Desideriu, Francisc Bayerle, Szeiller Nicolae, Revesz Tiberiu, Jicman Ioan. Bretter Alexandru, Enescu G. Aurel, Grozescu Alexandru, D-ra Olga Petry, Dl Ștefan Horzog, Pavel Păcuraru, Dumitru Imbroane, Nicolae Cacinca.

Avansări

Secția Botoșani: D-ra Profira Turcanu, D-nii Ioan Bilius, Sulim Goldenberg, Iosub Veidenfeld, Milu Birnbaum, Arnold Zaltsberg, în gradul de contabili autorizați.

Secția Brașov: Băncilă P. Nicolae, Hîncu A. Toma, Mastora Nicolae, în gradul de contabili autorizați.

Secţia Câmpulung (Muşcel): Aurel I. Boboc, Ioan I. Moiceanu, în gradul de contabili autorizaţi.

Secţia Piteşti: Gheorghe Iancu, Ioan L. Bădescu, la gradul de contabili autorizaţi.

Secţia R.-Vâlcea: I. Focşeneanu, Ovidiu I. Teodosiu, Ioan S. Albu, Al. Cătănoiu, Gh. Drossu, Matei Popa, în gradul de contabil autorizat.

Secţia Vaslui: Petre C. Vasiliu, N. Floareş, în gradul de contabil expert.

Şterşi

după tablou, pentru neplata taxelor, conf. art. 20 din Regulament.

Secţia Arad: Grossmuck Iosif, Ursu Maria, Raskai Maximilian' experţi: Brenner Sigismund, Bokor Ernest, Pal Iuliu, Sagi Henric' Teffert Ludovic, Margitai Carol, Frenţiu Ioan, Fleischer Iulia' Kalmar Ladislau, Reinhardt Iuliu, Sandor Desideriu, Avramescu Ovidiu, Abel Iuliu, autorizaţi.

Suspendări

Pentru neplata taxelor, conf. art. 26 din Regulament

Secţia Arad: Földes Samuil, expert; Breitmayer Iosif, Cioban Gavril, autorizaţi; Becker Vilh. stagiar.

Secţia Braşov: Navrea Gheorghe, stagiari; Brenner Rudolf, Cursariu Traian, Graff Andreas, Holosy Andor, Kahana Bernard, Kees Grete, Müller Matilda, Preda Corneliu, Swed Sigmund, autorizaţi.

Transferări

Secţia Râmnicu-Vâlcea: G. Ionescu, dela R. Vâlcea, la Secţia Ilfov.

Secţia Satu-Mare: Isac Friedman. dela Carei la Sălaj.

Colegiale

✉ Colegii noştri d-nii: Th. Nitzu şi C. Leontescu au fost avansaţi subdirectori la Societatea Naţională de Credit Industrial.

✉ Deasemeni d-nii: D. Bodescu, Dem. Cordoş, N. Gh. Niculescu, Th. Râureanu, Constantin Dobrescu şi Gh. Brânzescu la aceiaşi instituţie au primit procuri speciale.

✉ D-l Pascal Demetrescu, expert-contabil, a fost numit şeful contabilităţii Casei Corpului Didactic.

✉ D-l profesor Andrei Gheorghiu a publicat într'o interesantă broşură: Note de călătorie în America.

Dela Societatea internațională de învățământ comercial

Ni se comunică dela Societatea internațională de învățământ comercial din Praga, că Adunarea extraordinară a Comitetului central al societății, ținută în zilele de 22 și 23 Octomvrie 1935 la Meran, a ales președinte al societății pentru anii 1937—1939 pe d-l J. A. Bata, fabricant din Zlin, Cehoslovacia.

Ne bucură acest succes al amicilor și vecinilor noștri.

BIBLIOGRAFII

A apărut:

Călăuza cetățeanului în București, de avocat *Ioan Preutu,* conținând: Nomenclatura străzilor aranjate alfabetic cu:

Sectoarele poștale.
Judecătorii
Circ. de poliție
Circ. fiscale
Adresele autorităților, etc.

Prețul unei călăuze este de lei 35.

Registrele de Contabilitate, Ținerea lor din punct de vedere technic, juridic și fiscal, de *N. K. Constantinescu,* expert-contabil.

Lucrarea este de un real folos pentru d-nii contabili, comercianți, avocați, magistrați, pentru organele fiscale de constatare, ca și pentru toți cei ce se interesează de registrele de contabilitate, prin materia pe care o tratează și prin modul cum ea este expusă.

Volumul tipărit pe hârtie velină se vinde cu lei 120 exemplarul.

Pentru comenzile făcute de membrii Corpului prin administrația Revistei se acordă un rabat de 20 %.

Impozitul pe Venitul Intreprinderilor Comerciale și Industriale, de *S. M. Blumenfeld.* Chestiuni de technică și contabilitate fiscală cuprinzând:

Reforma impozitului comercial și industrial, așezarea impozitului pe venit și reorganizarea justiției fiscale, bilanțul și legea contribuțiunilor directe, fiscul și registrele neregulate, înlăturarea ilegală a registrelor soc. anonime, impunerea suc. soc. an. rom. evaluarea acțiunilor neachitate la bursă, interpretarea oficială greșită la neadmiterea la scăderea de cheltueli și pagube justificate, modificarea bilanțurilor după impunere.

Costul unui exemplar este de lei 40.

SOCIETATEA NAŢIONALĂ

BILANŢUL

ACTIV **Incheiat la 31**

	Lei	ei
Cassa, numerar şi disponibil la bănci		119.136.407
Efecte publice ale fondurilor statutare val. nom, lei 81.527.950, val. reală	35.536.674	
Titluri diverse	55.030.200	90.566.874
Participaţiuni industriale		47.245.350
Portofoliu ds scont		348.378 815
Conturi curente: cu garanţie hipotecară	1.309.547.547	
Conturi curente: cu gaj comercial	523.436.895	
Conturi curente: cu scris. de garanţie şi pe cred. pers.	242.044.898	2.075.029.340
Debitori in conversiune (scont şi ct. curente), cota de plată		60.089.435
Mobilier		
Imobile		98.222.832
Diverse conturi		44.776.909
		2.883.445.963
CONTURI DE ORDINE		
Efecte de cont curent		2.133.899.244
Ipoteci, gajuri comerciale, cesiuni, titluri şi ef. comerc. în gaj, scrisori de garanţie		548.731 288
Garanţii statutare		260.000
Polite de asigurare pentru hipoteci şi gajuri.		3.937.371.224
Diverse conturi		241.951.984
		9.862.213.740

CONTUL DE PRO

DEBIT **Incheiat la 31**

	Lei	Lei
Cheltueli generale: Salarii, chirie, furnituri de birou, luminat şi încălztt, indemnizaţia cenzorilor şi a comisarului guvernului, tantiema contractuală a direcţiunii, jetoane de prezenţă, ajutoare şi binefaceri, impozite, diverse		32.811.102
Beneficiul net		42.050.580
		74.861.682

Preşedinte
(ss) **OSCAR KIRIACESCU**

Director general
(ss) **VICTOR SLAVESCU**

Am verificat prezentul Bilanţ şi Cont de profit şi pierdere, conf.

Cenzori: **Romulus Angelescu, Victor Deleu,**

DE CREDIT INDUSTRIAL

GENERAL

Decembrie 1935

PASIV

	Lei	Lei
Capital		500.000.000
Fond de rezervă statutar	97.659.811	
Fond pentru creanțe dubioase	37.866.249	
Fond special pentru imobile	45.314.977	180.841.037
Fond pentru mica industrie		18.525.942
Depuneri spre fructificare	123.548.713	
Angajamente pt. efecte reescontate la B.N.R.	1.935.011.177	
Diverși creditori	77.800.967	2.136.360.857
Dobânzi cuvenite anului 1936		229.907
Diverse conturi		5.437.640
Profit și pierdere, beneficiul net		42.050.580
		2.883.445.963
CONTURI DE ORDINE		
Depunători de efecte de cont curent		2.133.899.244
Depunători de ipoteci, gajuri comerciale, cesiuni, titluri și efecte comerciale în gaj, scrisori de garanție		3.548.731.288
Depunători de garanții statutare		260.000
Depunători de polițe de asigurare pentru ipoteci și gajuri		3.937.371.224
Diverse conturi		241.951.984
		9.862.213.740

FIT ȘI PIERDERE

Decembrie 1935

CREDIT

	Lei	Lei
Dobânzi și beneficii diverse		68.412.375
Cupoane, dividende la participațiuni industriale diverse		6.449.307
		74.861.682

Șetul Contabilității
(ss) **Theodor Nitzu,** expert-contabil

art. 186 din cod. com. și le-am găsit în concordanță cu registrele.
Dr. Gheron Neita, expert-contabil.

CONSILIUL SUPERIOR AL CORPULUI CONTABILILOR EXPERȚI ȘI AUTORIZAȚI CONTABILI

Bilanțul general încheiat la 31 Decembrie 1935

ACTIV	Lei	B.	Lei	B.	PASIV	Lei	B.	Lei	B.
Cassa în numerar lei 4.364,10					Fond	1.000.000	—		
Cassa disp. B. N. R. „ 7.941,—	12.305	10			Diverși	21.995	—		
Acțiuni	920.450	—			Excedent 1935	6.235	50	1.028.230	50
Mobilier	35.000	—							
Bibliotecă	27.201	05							
Broșuri	19.322	—							
Diverși	13.952	35	1.028.230	50					
	1.028.230	50	1.028.230	50		1.028.230	50	1.028.230	50

Contul de venituri și cheltuieli încheiat la 31 Decembrie 1935

CHELTUIELI	Lei	B.	Lei	B.	VENITURI	Lei	B.	Lei	B.
Indemnizații de deplasare și reprezentare	32.000	—			Cota 1/4 Secțiuni	160.038	—		
Salarii și gratificații	43.750	—			Donațiuni	5.000	—		
Cheltuieli g-rale: chirie, luminat, încălzit, abonamente reviste, imprimate, chetuieli, cancelarie	69.087	50			Diverse	7.100	—	172.138	—
Cheltuieli extraordinare, Congres Timișoara	13.765	—							
Burse și ajutoare	7.300	—							
Excedent 1935	6.235	50	172.138	00					
	172.138	—	172.138	—		172.138	—	172.138	—

Decan, **N. Butculescu**

Director, *Dr. V. M. Ioachim*

„ACTIVA" Societate anonimă

CASA CORPULUI CONTABILILOR ŞI TITRAŢILOR IN ŞTIINŢE COMERCIALE

BILANŢUL la 31 Decembrie 1935

Acţionari	382.180		Capital	4.000.000	
Casa numerar efectiv	5.478		Fond de rezervă	437.690	
Portofoliul de titluri :			Fonduri de amortisment :		
Acţiuni Bca Poporului vn. 45.000	10.000		Pentru creanţe dubioase	80.000	
Efecte scontate	247.131		„ imobil	175.000	
Debitori :			Depuneri spre fructificare	162.123	
Cu garanţii diverse	244.580		Diverşi creditori	64.524,35	
Fără garanţii	7.314		Efecte de plată	50.000	
Imobil	4.000.000		Dividende neridicate	46.089	
Mobilier	59.500		Profit şi pierdere beneficiu net.	3.756,65	5.019.183
Pierderi din conversiune	63.000	5.019.183			
	5.019.183	5.019.183		5.019.183,—	5.019.183
Conturi de ordine		1.996.500	Conturi de ordine		1.996.500

CONTUL DE PROFIT ŞI PIERDERE încheiat la 31 Decembrie 1935

Cheltueli g-rale : Impozite la Stat, comună, salarii, luminat, încălzit, etc.	131.670,35		Gestiunea imobilului : Din chirii	247.166	
Dobânzi plătite	11.000		Dobânzi încasate	8.961	256.127
Amortismente la creanţe	109.700				
Beneficiu net	3.756,65	256.127			
	256.127,—	256.127		256.127	256.127

Preşedinte, **N. Butculescu** Director, **Dr. V. M. Ioachim**

Verificat şi găsit în conformitate cu registrele.

Censori : *Dr. Al. Vasilescu*, *V. Ciocoiu* şi *Gh. D. Ionescu*

Prima Societate Română de Explosivi

ACTIV — Bilanțul general încheiat per 31 Decembrie 1935 — PASIV

Privilegiul Statului		5.500.000	Capital		55.000.000
Casa		728.698	Fond de rezervă legal	12.568.223	
Conturi curente debitoare		68.402.411	Fond de rezervă special	4.000.000	16.568.223
Investiții la fabrica din Făgăraș:			Rezervă pentru fondul de asigurare în caz de explozie		39.590.525
Locuințe	10.312.730		Fond ajutor pentru personal		702.698
Fabrici	32.017.433		Dividende nereclamate		3.474.292
Mașini, instal. și div.	51.981.749	94.311.912	Clienți		237.971
Imobil București		12.543.469	Furnizori		15.178.837
Materii prime		9.538.739	Diverse conturi creditoare		25.322.934
Materiale de întreținere		3.851.774	Amortizări cf. art. 12 și 13 din lege pentru construirea Societății Române de Explozivi:		
Produse fabricate		16.339.684	*a*) Fond pentru rambursarea capitalului	22.000.000	
Efecte publice și acțiuni		17.889.833	*b*) Fond pentru reinoirea clădirilor și instalațiilor	94.311.912	116.311.912
Clienți		18 300.289	Fond p. amortiz. imobil. București		5.017.384
Furnizori		19.574.386	Beneficiul net pe anul 1935		9.266.898
Diverse conturi debitoare		19.690.478			
Mobilier		1			
Conturi de ordine:			Conturi de ordine:		
Garanții statutare		375.000	Deponenți de garanții statutare		375.000
Scrisori de garanție		2.600.000	Diverși garanți		2.600.000
Efecte în garanție		500.000	Div. depon. de efecte în garantie		500.000
Convenții de gaj și hipotecă		2.000.000	Constituitor de gaj și hipotecă		2.000.000
Total lei		292.146.674	Total Lei		292.146.674

CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE

DEBIT — Incheiat per 31 Decembrie 1935 — CREDIT

Cheltueli generale: Salariile personalului, onorarii reprez. guvern., chirii, ilum,, încălzit, întreț. imob. și mobil., imprimate, furnituri de birou, subvenții, ajutoare, speze de poștă, asigurări sociale, etc.		6.751.383	Dobânzi și beneficii diverse (soldul contului)		256.635
Impozite		4.347.439	Beneficiul brut al exploatării pe anul 1935		32.315.480
Rezervă ptr. fond de asig. în caz de explozie	4.807.000				
Fond ptr. ramburs. capit.	1.833.333				
Fond ptr. rambursarea investițiilor din Făgăraș.	4.938.889				
Fond ptr. amortismentul imobilului București	627.173	12.206.395			
Beneficiul net pe anul 1935		9.266.898			
Total lei		32.572.115	Total lei		32.572.115

Președintele consiliului de administrație, **G. G. Mironescu.**

Director general, **Leon Sculy Logotheti.** Director, **Ion Ciocârlie**

Verificat conform art. 186 din codul comercial și găsit în concordanță cu registrele.

Cenzori: **N. Budurescu; C. Nastor,** expert contabil; **Costin Sturdza, Ilie Apostolescu.**

Cerneala Leonhardi

cruță penița Dvs.

întrucât este de o fluiditate specială evitându-se astfel formarea rezidiilor.
Din această cauză recomandăm cerneala „Leonhardi" și pentru tocul Dvs. rezervor.
Cerneala pentru stilou o găsiți la librării în ambalaje speciale : capace cu șurub.

Cerneala Leonhardi pentru stilou

A.W. FABER

CASTELL

sunt servitori credincioși cari nu refuză nici odată serviciile lor. Pe lângă aceasta sunt foarte economice fiindcă se rup greu și se uzează încet.

Adresa :

Dlui.Eugen Vancu
la Banca "Albina"
Inst.de Credit şi Econ.
S I B I U

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL XXV. — No. 4 APRILIE 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

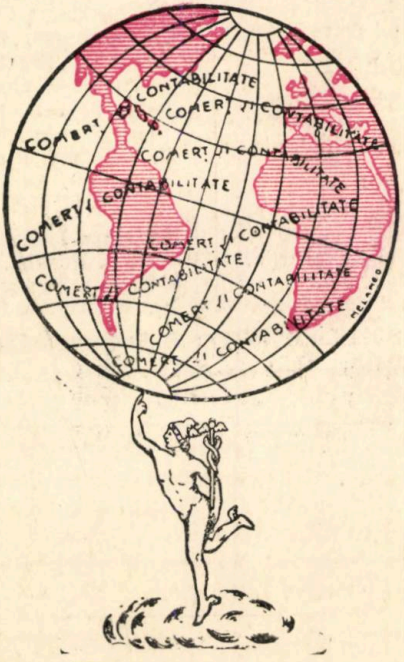

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţii Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi.
Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENTA

ANUL XXV. — No. 4 APRILIE 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ

APARE LUNAR

Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Fiscul şi amnistia pentru delicte valutare . . 185
M. Şipoş: Contabilitatea în partidă dublă şi bilanţul organic . . 188
Dr. Al. Soroscu: Lucrări vechi de contabilitate 194
Ion I. Gheiase: Experţii contabili şi fiscul 196
D. Matees: Impunerea asociaţiei în participare 197
M. D. Wechsler: Amnistierea delictelor la legea devizelor . 203
Lazăr D. Constantin: Cum trebue făcut adevăratul control al Contului Materiale 206
*** Jurisprudenţe 209
*** Din activitatea Secţiunilor 216
Dela Corpul Absolv. Şcoalelor Superioare. — Darea de seamă, etc. 225

Fiscul şi amnistia pentru delicte valutare

In legea pentru amnistierea delictelor valutare s'a introdus, în urma cererii Camerei de Comerţ şi Industrie, un aliniat cu următorul text:

„Inregistrările în registrele comerciale a operaţiunilor prevăzute în prezenta lege, cari vor fi făcute în termen de 40 zile dela promulgarea ei, se consideră regulat făcute, atât din punct de vedere al legilor comerciale, cât şi sub raportul legiuirilor fiscale, oricare ar fi data reală a acestor operaţiuni".

Fără acest text, legea ar fi rămas fără efect, pentrucă fiscul ar fi considerat toate registrele, în care s'ar fi făcut asemenea înregistrări târzii, ca neregulat ţinute.

Aliniatul de mai sus ia această posibilitate fiscului.

Se pune însă o întrebare?

Nu va pretinde fiscul că sumele cu cari se vor descărca acum creditorii, au fost luate din beneficii, cari nu s'au contabilizat la timpul său?

S'ar putea răspunde la aceasta că oricare ar fi origina sumelor, cu cari s'au achitat creditorii, fiscul nu se mai poate sesiza, deoarece înregistrările ce se fac, pe baza legei amnestierii, trebue să fie recunoscute de fisc, fără nici o discuție.

Aceasta a fost desigur intenția legiuitorului, totuși nu ne-ar mira să vedem organe fiscale făcând șicane contribuabililor pe această chestiune.

In drept însă, nu se va putea susține pretenția fiscului, pentrucă fiscul cu nimic nu poate să facă dovada că sumele achitate creditorilor sunt luate din beneficii ascunse și pe simple presupuneri nu se poate face o impunere.

Contribuabilul va putea susține cu drept cuvânt că sumele remise creditorilor reprezintă prelevări din casă, cari au rămas neînregistrate, — situație ce se poate foarte bine prezenta la întreprinderi individuale.

Ori, sumele plătite pot să provină din averea particulară a negustorului, din prelevări făcute pe numele său, ori din împrumuturi contractate și necontabilizate.

Bineînțeles, că în toate aceste cazuri, înregistrările ulterioare trebue să corespundă situației invocate, fie sporind capitalul, dacă plata s'a făcut din averea proprie, fie înregistrând operația de împrumut.

Dacă asupra acestei chestiuni, în cele din urmă, nici fiscul nu va insista prea mult, rămâne o altă chestiune, cari suntem siguri, că va da naștere la vii discuții între contribuabili și fisc și nu ne-ar mira dacă Comisia centrală fiscală, *ale cărei decizii sunt uneori lipsite de orice simț juridic și de orice obiectivitate,* va da câștig de cauză fiscului.

Intrebarea se referă la cursul de înregistrare pentru plățile efectuate.

Conform legii devizelor, valutele străine s'au înregistrat pe cursul oficial.

Plata însă s'a făcut pe un curs superior celui oficial, de unde a rezultat o pierdere pentru întreprindere.

Poate negustorul, la descărcarea creditorului, să treacă această pierdere prin registrele sale ?

Aci răspunsul nu este așa de simplu, pentrucă din textul aliniatului de mai aus, nu reese clar, dacă legiuitorul a înțeles să oblige pe fisc a ține seamă de aceste pierderi în anul când se înregistrează, deși pierderea a fost suferită în alt an și pentru operații, cari s'au lichidat deja în trecut.

Dacă fiscul nu mai poate să revină asupra impunerilor deja făcute, pentru anul când se face înregistrarea plății poate însă face obiecțiuni, în cazul când prin această înregistrare se diminuează beneficiul anului, pentrucă se contravine principiului independenței gestiunilor.

Apoi, cum poate face dovadă contribuabilul când și la ce curs a făcut plățile, având în vedere că aceste dovezi nu sunt cerute de legea amnestiei și probabil că nici negustorii nu au interes să le producă.

In fine, se poate ca, între debitor și creditor să fi intervenit o înțelegere, prin cari s'a redus o parte din creanță, pentru a se plăti pe cursul ridicat din Bursa neagră, deci pierderea la schimb a fost compensată prin reducerea valorii nominale a datoriei.

Fiscul va avea o temă oarecum simpatică de susținut în fața instanțelor de judecată, arătând că, dacă legea l-a obligat să nu mai cerceteze în trecut cu ce anume mijloace a achitat creditorii, mijloace cari, după fisc, presupun în general, o sustragere din beneficiile impozabile, nu se poate da contribuabilului și pentru viitor posibilitatea să-și reducă beneficiul prin diferențele de curs, cari nici nu pot fi dovedite cu acte în regulă.

Iată pentru ce, spre deosebire de majoritatea colegilor, noi sfătuim ca înregistrarea plăților făcute pe căi considerate ilegale, să se facă pe același curs, cu cari au fost făcute creditările, fără a se trece la pierderi eventualele diferențe de curs.

Cu fiscul este mai bine să eviți orice discuții, pentrucă orice discuție cu fiscul costă scump, chiar dacă în cele din urmă ți se va da câștig de cauză.

Dr. V. M. IOACHIM

Pentru toate orașele României întreprindere industrială caută

CONTABILI

talentați și silitori pentru reprezentanța unui nou sistem de contabilitate de control, patentat și ocrotit prin lege.

Se preferă reflectanți cu experiențe comerciale și relațiuni cu întreprinderile comerciale și idustriale.

Oferte detailate cu fotografie sub „Contabili" la administrația revistei.

Contabilitatea în partidă dublă şi Bilanţul organic [1]

Intrebarea, dacă bilanţul are scopul să arate situaţia averii (Bilanţ static) sau dacă este menit de a arăta venitul net (Bilanţ dinamic) ori să servească amândouă scopurile (Bilanţ organic), este o chestiune aprig discutată de timp îndelungat de specialişti cu renume. Teoria bilanţului static o susţine în primul rând prof. Nicklisch, apoi Berliner, Simon, şi alţii; teoria dinamică a bilanţului e susţinută în primul rând de prof. Schmalenbach, apoi de d-nii: Fischer, Rehm ş. a. şi teoria organică de prof. F. Schmidt. Teoria că bilanţul serveşte amândouă scopurile — atât arătării averii, cât şi arătării venitului net — câştigă tot mai mult teren, şi merită recunoştinţa noastră toţi acei cari prin străduinţele şi studiile lor au contribuit să progresăm în domeniul acesta.

Se ştie că fiecare întreprindere presupune o avere. Tot ştiut e că scopul principal al întreprinderii este realizarea de câştig. Or, pentru a realiza câştig, averea trebue supusă deverului. Cumpărarea de mărfuri, materii prime, etc, plata salariilor, chiriei, etc., vânzarea mărfurilor, toate acestea sunt fazele deverului şi abia parcurgerea valorilor prin întreaga întreprindere sub forma schimbată sau neschimbată, înseamnă dever. In contabilitate trebue făcute cel puţin două înregistrări pentru contabilizarea unui dever. Voim să facem cu ocazia aceasta câteva observări pentru a putea da noţiunii dever o definiţie mai bună. Averea întreprinderii e supusă unei continuă transformări. Dacă facem mai des bilanţuri, observăm:

b) Apariţia continuă de mărfuri, micşorarea numeralului, disponibilităţilor sau sporirea obligaţiunilor (cambiale, creditori);

b) Dispariţia continuă de mărfuri, în schimb sporirea numerarului, disponibilităţilor, drepturilor (cambiale, debitori);

c) Consumaţia continuă a mijloacelor de producţiune şi *înlocuirea lor.* (A se vedea schemele în cursul de contabilitate industrială de prof. Dr. Ioachim, pag. 158—160). Unele părţi ale averii

1) *Literatura folosită*: Prof. G. Alesseanu: Curs de Contab.; Dr C. Bungeţeanu: Public. în Analele econ. şi statistice; Iacobescu şi Sorescu: Contab. com. şi gen.; Dr. V. M. Ioachim: Curs de Contab. ind.; Isaac: Bilanzen, Kalveram, Buchhaltung; F. Schmidt: Organische Tageswertbilanz.

parcurg fazele deverului mai repede, altele mai încet. Prin *„dever"* înțelegem darea unui bun pentru scopurile întreprinderii inclusiv redobândirea bunului Deci nu numai cumpărarea și vânzarea bunurilor înseamnă dever, ci și consumația mijloacelor de producțiune și *înlocuirea lor.* Noțiunea „dever" caracterizează, mai bine decât orice alta, dinamică în întreprindere.

Fiecare întreprindere va avea interes să afle după un oarecare timp cât de mare este averea sa la un moment dat, tot așa dacă s'a sporit sau micșorat averea și din ce anume surse provin aceste sporiri sau micșorări.

Ceeace numim bilanț, se compune din două socoteli: Socoteală de avere (bilanț static) și socoteală de rezultate (bilanț dinamic). Bilanțul static ne arată situația averii la un moment dat, deci este o imagine a *prezentului.* Bilanțul dinamic este socoteala care înfățișează o mișcare într'un timp anumit; el ne arată mișcarea bunurilor în decursul gestiunii trecute și rezultatul mișcării după surse; ne arată mărirea costurilor prestate în gestiunea trecută și veniturile realizate; ne arată toate transacțiunile săvârșite și în fine câștigul obținut. Bilanțul dinamic este deci socoteala asupra *trecutului.* Contul bilanț ne dă o imagine actuală a *puterilor încă existente,* imagine care să ne servească ca punct de plecare pentru activitatea viitoare. Contul de Profit & Pierdere este o dare de seamă asupra *trecutului* și ne arată munca prestată în efectele ei.

Bilanțul dinamic (socoteală de capital) ne spune cât de mare trebue să fie averea curată (capitalul net) pe baza transacțiunilor (deverelor) făcute în trecut (nerealitatea), pe când bilanțul static (socoteală de avere) ne arată din ce anume valori reale se compune această avere *(realitatea).* Bilanțul de avere ne arată rezultatul într'o singură cifră (în totalitate), și nu realizarea beneficiului după surse. Cunoașterea surselor pentru fiecare rezultat în parte se poate dobândi numai prin bilanțul dinamic, care ne lămurește asupra mișcării, modificării sau transformării fiecărei părți de avere.

Pentru a arăta în mod simplu și clar, mișcarea valorilor în timpul gestiunii, bilanțul de avere, la începutul gestiunii se descompune în elementele sale active și pasive și mișcările provocate prin dever se înregistrează în timpul gestiunii prin mijlocul conturilor. Aceste înregistrări nu sunt altceva decât *continuarea* bilanțului; ele se fac în toată durata gestiunii pe două grupe de

conturi — conturile de valori şi conturile de rezultate — trecând *deverele săvârşite* drept costuri sau venituri pe respectivele conturi (subdivizionare) de rezultate. *Deverele nesăvârşite* sunt împreunate la bilanţ de avere şi apar aici ca elemente de activ şi pasiv.

În activ ele sunt: prestaţii prealabile ale întreprinderii, resturi de astfel de prestaţii, mijloace de regulare; la pasiv: obligaţiunile întreprinderii. Aceste înregistrări sunt menite a ţine seamă de curgerea valorilor şi de modificări şi transformări provocate. După expirarea unei gestiuni, aceste două grupe de conturi — reprezentante prin Contul Bilanţ ca cont principal de valori şi Contul de Profit & Pierdere ca cont principal de rezultate (dever) sunt îmbinate iarăşi şi bilanţul nou apare *sub dublul său aspect* ca bilanţ de avere şi bilanţ de rezultate. Din cele spuse mai sus, rezultă că bilanţul static (de avere) este socoteala asupra deverelor *nesăvârşite*, deverelor cu care începe gestiunea viitoare; bilanţul dinamic (de dever) este socoteala asupra deverelor *săvârşite*, deverilor făcute în gestiunea trecută.

La contabilitatea în partidă dublă, rezultatul este arătat prin două socoteli deosebite, dar legate între ele în mod *organic*. Amândouă socotelile dau acelaş rezultat. Precum ştim, soldul contului de P. & P. (diferenţa între venituri şi cheltuieli) este egal cu soldul ce ne arată contul Bilanţ (sporire sau micşorare a averii curate).

Beneficiul obţinut prin dever în trecut, este o cifră care ne spune cu cât s'a sporit averea, ne mai spune însă că acest plus de avere există chiar în realitate. Beneficiul arătat în contul de P. & P. se compensează cu beneficiul înscris în Contul Bilanţ, fiindcă *în realitate* acest plus de avere îl găsim în elementele de activ ale bilanţului de avere; numai formal, *spre balansare*, beneficiul e trecut pe amândouă conturile (Bilanţ şi P. & P). este o cifră *abstractă* care arată cât de mare este *pretenţia* întreprinzătorului (sau întreprinzătorilor) la plusul de avere obţinut prin dever. Pretenţia aceasta e de satisfăcut prin elemente de activ existente în realitate.

Bilanţul de avere şi Bilanţul de rezultate, aceste două socoteli (conturi, partide), dau acelaş rezultat. Rezultatul apare pe *părţi opuse*, ceeace este un semn distinctiv la contabilitatea în partidă dublă. Aceste două socoteli sunt astfel legate între ele că rezultatele se compensează. Arătarea *dublă* a rezultatului prin

aceste *două* socoteli, este esențialul contabilității în partidă dublă. Deși trecerea dublă — în debitul *unui* cont și în creditul *unui alt* cont — este necesară și caracteristică pentru contabilitatea în partidă dublă, credem că aceste *două* socoteli ar trebui să fie hotărâtoare în primul rând pentru denumirea „Contabilitate în partidă *dublă*".

După bilanțul organic al lui Schmidt, fiecare întreprindere este un organism care la rândul lui e un organ al economiei generale, fiind dependent de ea. Intreprinderea nu e deci suverana pieței, având în piață o instanță superioară. Piața e importantă pentru întreprindere din două puncte de vedere : Ca piață de procurare și ca piață de desfacere. Piața de procurare e importantă pentru valorile dobândite, valori cari *intră* în întreprindere ; aceste valori reprezintă *costurile* prestate pentru produsele cari să fie puse la dispoziție pieței de desfacere. Piața de desfacere e importantă pentru întreprindere, fiindcă prețul de vânzare ce se obține, influențează valorile cari *intră din nou* în întreprindere. Lui Schmidt îi revine meritul de a fi scos ca primul în relief că de fapt există două piețe.

Pentru a putea compara bunurile intrate și eșite, ele trebue evaluate. Evaluând bunurile intrate în întreprindere cu valoarea *din ziua dobândirii* și bunurile ieșite din întreprindere cu valoarea din *ziua deverului* (vânzării), atunci amândouă evaluările pierd din comparabilitatea lor, fiind făcute la epoci diferite.

Prețul de cumpărare derivă din piața de procurare și este de regulă un preț al trecutului (preț istoric). Bilanțul trebue să ne dea însă o imagine a *prezentului* și are să ne arate venitul net așa cum rezultă din condițiile *actuale* de producție. După Schmidt, valorile cari figurează în bilanț trebue evaluate astfel ca să fie în armonie cu nivelul prețurilor al pieței de procurare. Chestiunea dacă trebue luată ca bază de evaluare, prețurile pieței de procurare sau cele ale pieței de desfacere se decide în favoarea pieței de procurare. Căci va fi ușor de constatat cu ce preț se poate dobândi o marfă la un moment dat, și tot atât de ușor se va putea încheia cumpărarea mărfei. Din contra, nu e de loc sigur *dacă* se va putea *vinde* marfa mai târziu la un moment dat și tot așa de nesigur este *ce preț* se va putea *obține* pentru ea. Deci după bilanțul organic al lui Schmidt, la evaluarea bunurilor se ia în considerare prețul de redobândire (procurare din nou, Wiederbeschaffungspreis) respectiv de reproducere (Repro-

duktionspreis) din *ziua închiderii bilanțului*. Evaluarea după prețul de redobândire resp. reproducere, îndeplinește cerința adevărului bilanțului. Numai pe baza evaluării după prețul de redobândire sau reproducere, poate să-i iasă în evidență întreprinzătorului adevărata valoare a averii sale.

La evaluarea bunurilor în ziua facerii bilanțului se pot naște, la eventuale fluctuațiuni, creșteri sau scăderi în valoarea bunurilor. Schmidt le numește schimbări în valoarea averii (Vermögenswertänderungen). Aceste schimbări pot fi produse prin fluctuațiuni în prețul bunurilor (fluctuațiuni conjuncturale) sau prin fluctuațiuni în valoarea monetei (fluctuațiuni monetare). Astfel de schimbări în valoarea averii trebue *scoase în evidență separat*, înregistrându-le într'un cont deosebit. In caz că rezultă de ex. câștig din astfel de schimbări, el se evidențiază, dar *nu poate fi repartizat*. Bilanțul organic al lui Schmidt este deci atât un *bilanț de avere* cât și un *bilanț de rezultate*.

In unele cazuri are să fie greu de hotărât în ce măsură o urcare a prețului, poate fi cauzată de deprecierea monetei și în ce măsură urcarea va fi cauzată de fluctuațiuni conjuncturale (schimbări în piața de mărfuri). După Schmidt, amândouă felurile de schimbări trebue eliminate; valorile ieșite din întreprindere prin mărfuri și valorile intrate în întreprindere prin preț, trebue evaluate pentru acelaș moment, și acest moment este *ziua vânzării*. Deci după Schmidt, venitul net, obținut prin dever este diferența între *prețul de vânzare* și *prețul de redobândire* resp. de reproducere *din ziua vânzării*. Și calculațiunea prețului de cost al mărfurilor cari părăsesc întreprinderea, trebue făcută cu prețul zilei din ziua încheierii bilanțului, căci bilanțul trebue să prezinte o imagine reală a rentabilității pe baza condițiunilor *actuale* de producțiune și nu a celor trecute.

Din cele ce preced, vedem că Schmit cere în bilanțul său organic separarea și arătarea rezultatelor obținute prin dever și a celor cauzate de fluctuațiuni conjunturale sau monetare.

Numai un astfel de venit, fiind independent de întâmplări neprevăzute ale situațiunii pieței, poate să fie un adevărat etalon pentru economia întreprinderii. Dacă însă, câștigurile și pierderile conjuncturale sunt arătate *împreună cu câștigul* obținut prin dever, atunci venitul net astfel stabilit, nu poate să-l sprijine pe întreprinzător la dispozițiunile sale; din contra, el poate să-l îndemne la luare de măsuri greșite, necunoscând întreprinzătorul

originea venitului net astfel stabilit. Deci suntem de acord cu prof. Schmidt că, prin separarea rezultatelor obținute prin dever și a celor provenite din conjunctură sau fluctuațiuni monetare, bilanțul ne va arăta venitul net real în forma cea mai limpede.

In practică nu este atât de ușor de a privi venitul net la fiecare dever în parte. Stabilirea venitului net la fiecare dever va fi mai mult sau mai puțin neexactă, fiindcă pentru fiecare produs în parte, nu toate părțile de cost pot fi exact stabilite resp. repartizate. Schmidt însă accentuiază expres că aici nu este vorba de o exactitate în milimetri, ci totul se reduce la tendința către scopul economic adevărat. Practica a arătat între timp că există metode de a se apropia de acest țel.

Schmidt a fost combătut în mod aprig de adversarii săi cu privire la unele din părerile sale. El însă a fost primul care în bilanțul său organic pune în relief o mulțime de chestiuni cari sunt discutate și minuțios cercetate de alți specialiști. Nu încape nici o îndoială că inițiativa dată de Schmidt a adus și va mai aduce roade prețioase.

M. ȘIPOȘ
Profesor, Cernăuți.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMA ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3 Motoare „DEUTZ", Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Lucrări vechi de Contabilitate

O carte cu o vechime respectabilă — carte din 1876 — este cartea intitulată: „Expunere prescurtată de operațiuni comerciale și de Comptabilitate de *L. Toussaint*, Directorul Școalei de Comerț din Galați". Librăria G. D. Nebuneli & Fii, Galați.

Cartea are 139 pagini, tipărită cu litere moderne.

Autorul în prefață accentuiază că nu mai întrebuințează metodul cu întrebări și răspunsuri — prea des întrebuințat în cărțile de învățătură, — „ceeace deprinde numai memoria, ci lasă profesorului toată libertatea, oferind *studentului* un conducător, o prescurtare exactă a operațiunilor comerciale cele mai usitate și a principiilor de comptabilitate cu dopia scriptură".

„Opera răspunde cu totul la programele oamenilor pentru școalele profesionale ale Franței".

In capitolul I tratează *noțiuni generale*, despre negutător — despre comerț, — disprețul ce i se arăta și cum acum (1876) „ajutându-ne Dumnezeu și din cauza progresului, munca nu mai prosteşte pe nimeni și mintea s'a îndreptat și a călcat în picioare aceste prejudecăți de râs.

In capitolul II tratează de *facturi, socoteli de vânzare, compturi de cumpărare.*

Capitolele următoare cuprind: *Despre biletul la ordin, polița, — dobândă, scompturi, — conturi curente, — despre schimburi și arbitragiuri, — ordine de bancă, — câteva vorbe despre institutiunile de credit și societățile pe acțiuni,* capitole care nu sunt prea deosebite de cele actuale.

Capitolul VIII tratează *Corespondența comercială* în 4 pagini. In partea II se ocupă: *Despre comptabilitate* dându-se în cap. I *Noțiuni generale.*

Conturile din Comptabilitate sunt: 1) Casa, 2) Mărfuri generale, 3) Polițe de plătit, 4) Polițe de primit, 5) Profit și pierderi, 6) Mobilier sau material, adăugând autorul că acest compt nu este admis de toți autorii de comptabilitate între compturile generale, deci influența celor 5 conturi era încă.

In capitolele următoare se ocupă de *Memorial, — „Registrul de casă," — catastiful de scadențe,*
apoi urmează *Jurnalul* unui negutător comisionar, ca model terminând cu *Registrul Mare* (Cartea Mare actuală),
după care face *Balanța scripturilor, Balanța inventarului.*

Cartea se termină cu „câteva cuvinte despre aplicarea conta-„bilității cu dopia scriptură la exploatațiunile agricole".

Arătăm ca o curiozitate părerea autorului de atunci „de a se „încărca o bucată de pământ cu cheltuelile și cu gunoiul care „o pune în stare de a produce cinci ani".

„Și pentru că e o vie, vom trece la debitul ei toate cheltuelile „făcute pentru acea vie, — și toate productele care ne va da, la creditul ei. — Concepția de atunci are fondul: bucata de pământ, via, — le considera că nu mai e nevoe de a ține socoteala de ele.

Probabil că tot aceiaș concepție a ajuns până aci la Căile ferate unde orice lucrare: linie, vagon, locomotivă etc., se consideră ca o cheltuială, deci nu ca un fond învestit și durabil mulți ani.

In general în această carte nu găsim nimic nou și este sub nivelul celei a lui Iarcu; o dăm numai ca *document istoric.*

Dr. AL. SORESCU

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:

RADIATOARE, CAZANE

DE INCALZIRE CENTRALA,

BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREȘTI Calea Victoriei, 15

Experţii contabili şi fiscul

Contabilul este o persoană instruită în domeniul ştiinţei pozitive a contabilităţei, care înregistrează într'o coordonare raţională a conturilor patrimoniul unei persoane sau întreprinderi, el trebuind să organizeze, raţional conturile, asigurând, practic şi economic buna funcţionare a întregei contabilităţi.

După actuala lege a Corpului de Contabili Autorizaţi şi Experţi Contabili, *expertul contabil* este ultimul grad superior şi care trebuie considerat ca un desăvârşit profesionist, cu o vastă cultură economică, cu un larg orizont economic, cu un spirit de judecată, de preciziune, cu o specială technică de gândire şi cu un spirit de iniţiativă, organizare, discernământ, sinteză şi coordonare foarte desvoltat, deoarece în orice gospodărie economică, fie publică sau privată ştiinţa contabilă este ştiinţa controlului bazat pe cifre a activităţii de execuţie a actelor economice.

Pe lângă aceste condiţiuni însuşite de un expert contabil, în urma unei formaţiuni doctrinare şi profesionale, după absolvirea unor şcoli speciale, unui adevărat expert contabil i se mai cere ca imperativ adaptabil comandamentelor vremurilor ce trăim şi *specializarea*, ce diferă după ramura economică, căreia expertul doreşte a i se dedica având experţi contabili comerciali, industriali, juridici, fiscali etc. Această specializare se impune mai mult în domeniul financiar şi fiscal, avându-se în vedere rolul contabilului financiar care trebuie să organizeze serviciul de contabilitate, să controleze financiarmente toate serviciile Băncii sau ale instituţiilor publice, relevând greşelile şi semnalând iregularităţile.

Se mai cere unui expert contabil financiar, mult tact, discreţie, sinceritate şi conştiinţă faţă de subalterni, demnitate şi echitate în tratamentul colaboratorilor săi. Dacă s'ar ţine seamă de această *formaţiune de specializare şi s'ar institui un corp special de experţi contabili financiari*, s'ar face inutile toate dispoziţiunile imprecise şi pline de echivocuri ale Legii contribuţiilor directe, privitoare la numirea experţilor în comisiile de impuneri şi apel, recrutarea experţilor făcându-se în acest caz după specializare. In acest caz rolul expertului contabil fiscal ar fi amplificat, înlăturându-se inadvertenţele contabile fiscale, iar cuvântul expertului contabil fiscal chemat să lumineze fiscul şi justiţia ar fi decisiv şi ascultat de întreaga comisie, spre folosul contribuabilului şi al fiscului.

de **ION I. GHELASSE**
Inspector General în Ministerul
Agriculturii şi Domeniilor
Expert Contabil

Impunerea asociației în participare

In No. 3 al revistei din Martie 1933 am arătat, prin articolul cu aceiași denumire, felul greșit al fiscului, de aplicare a Legei Contribuțiilor Directe, când se prezintă cazul de impunere al unui contribuabil, ce face, anumite operațiuni în participare cu alții.

După ce contribuabilul „gerant", se prezintă cu registre regulate și expertizate în instanța specială de impunere, care cuprind toate operațiunile comune ale participației înregistrate pe conturi distincte, din bilanțul căruia se vede în mod clar, că beneficiul general cuprinde și cota parte din „Rezultatul Participațiunei", pe timpul până la încheierea bilanțului, totuși, instanța de impunere, prin respingerea registrelor, — pentru motivele arătate în articolul mai sus menționat — trece direct la impunerea prin apreciere a „Asociației în partisipare".

In articolul meu precedent, am descris nelegalitatea și felul arbitrar al fiscului, de a proceda la impuneri atunci, când se prezinta o chestiune, în afară de cele obișnuite și care cere o oarecare aprofundare în sezizarea lucrurilor, cari nu întotdeauna sunt tipice. Aici era necesară cunoașterea prevederilor Codului Comercial și a L. C. D., care împreună bine aplicate ar fi condus dela început, instanța specială, la impunerea justă, pe baza declarațiunilor date.

Comisiunea de apel, în urma concluziunilor puse de avocatul contribuabilului, în speță o societate anonimă industrială, admite în parte apelul, impunând societatea după bilanț și în acelaș timp o impune separat și pentru „venitul din contractul de asociație în participare", motivând deciziunea că asociația în participare fiind o societate neregulată, trebue impusă în conformitate cu art. 30 L. C. D., care arată că trebuesc impuse toate veniturile extrase din comerț, industrii și orice exploatare.

Chestiunea punându-se pe temă juridică, deciziunea comisiunei de apel, se bazează pe argumentele că, contractul de asociație în participare, fiind o convenție, deci o exprimare de voință a părților se determină existența societății, deși neregulată prin neîndeplinirea unor anumite formalități. Deci, nu învestitura organelor judecătorești sau administrative, îndeplinirea formalităților cerute de codul comercial, publicațiile, etc... dau unei asociații caracterul de asociație ?!

Recursul introdus, judecându-se în faţa Onor. Curţei de Apel Iaşi Sec. I-a şi ivindu-se o divergenţă de păreri, chestiunea a fost din nou desvoltată în faţa completului aceleiaşi Curţi, când pentru considerendele ce le arăt mai jos, Onor. Curte a admis recursul contribuabilului şi a casat decizunea.

Citind articolul d-lui Profesor Andrei Gheorghiu din revista No. 2 apărută recent în luna Februarie 1936 şi pentru o mai largă îndrumare, chestiunea interesând îndeaproape, atât pe colegii de specialitate, cât şi pe orice contribuabil ce ar fi în asemenea situaţiuni, mai ales la timpurile de azi, când, pentru a fi impus, pe lângă buna credinţă — registrele regulate, expertize, perderi de timp — vine rândul şi aprecierei juridice a convenţiunilor, contractelor etc., toate acestea pentru ca fiscul să poată lua cât mai mult, voiu arăta şi elementele ce au condus pentru tranşarea definitivă, în mod echitabil şi legal a unei astfel de chestiuni, destul de importante.

Intrucât felul impunerei asociaţiilor în participare provocat în multe rânduri discuţiuni, care totuşi, în majoritatea cazurilor nu au fost just soluţionate, deoarece pentru aceleaşi motive arătate mai sus, fiscul practica impunerile pe numele „asociatului gerant" pentru totalitatea veniturilor realizate din participaţiune dând prin aceasta o înterpetare greşită, sau voită, a textului de lege, am găsit necesar să expun deciziunea Onor. Curţei de Apel Sec. I-a Iaşi, complectă, spre a se putea vedea felul just de rezolvare al Onor. Curţi, stabilind jurisprundenţa că o asociaţie în participare nefiind o fiinţă juridică, nu poate fi impusă, art. 2 L. C. D. precizând, că sunt impuse la impozite elementare, persoanele fizice sau juridice, cărora le revin veniturile vizate de art. 1 din L. C. D. şi cari sunt baza acelei legi.

Iată în extenso deciziunea Curţei de Apel:

„Asupra recursului declarat de către Soc. An. în contra deci-
„ziunei Comisiunei de Apel.

„Având în vedere motivele de recurs invocate în cuprinsul
„următor: *violarea art. 253 C. Com., denaturarea contractului de
„asociaţie în participare şi exces de putere.* Prin contractul sus-zis
„Societatea recurentă şi-a asociat la o parte din exploatarea ei,
„alte 2 Societăţi în nume colectiv pe un timp determinat. Ter-
„menii contractului sunt clari. Părţile încheie o asociaţie în par-
„ticipaţie nu numai fiindcă o declară expres, dar fiindcă toate
„stipulaţiunile actului confirmă voinţa de a încheia acest raport

„juridic. Potrivit art. 253 C. Com. asociaţia în participare, spre „deosebire de societatea propriu zisă, nu constituie o persoană „juridică distinctă de persoanele ce o compun. Asociaţia în parti- „cipare este numai o extindere de afaceri, fie încheiată de per- „soane fizice, fie de societăţi.

„Prin urmare, comisiunea de Apel denaturează sensul clar şi „neîndoielnic al contractului de asociaţie în participare şi violează „dispoziţiunile art. 253 c. com. când argumentează că este vorba „de o societate distinctă de societatea anonimă şi procede la „impunerea ei — atunci când, încheierea asociaţiunei constituind „numai o extindere de afaceri, venitul rezultat a fost înglobat în „venitul societăţei recurente, servind de bază la impunerea ei pe „anul următor, aşa cum prevede art. 30 L. C. D.

„In adevăr din lucrările de impunere a 2-a oară a recurentei, „ca societate anonimă, la postul No. 5 din Procesul-Verbal al „primei instanţe, se scade din profitul brut suma de lei 475.036 „reprezentând pierderea la asociaţia în participare, ceeace comi- „siune de apel confirmă.

„Aci stă contradicţia comisiunei de apel, care pe de o parte „consideră asociaţiunea în participare ca o persoană juridică dis- „tinctă, iar pe de altă parte aplică principiile exacte ale acestei „materii, considerând asociaţiunea în participare ca o afacere a „societ. anon. şi admiţând rezultatul ei, în speţă pagubă, să fi- „gureze în bilanţul societ. anon.

„Având în vedere că instanţa specială de impunere prin pro- „cesul-verbal, a impus asociaţia denumită în participaţie, consti- „tuită prin actul vizat la No., compusă din Societ. Anon. generală, „şi celelalte 2 societăţi în nume colectiv, prin apreciere, în lipsă „de registre, la un venit net industrial de lei 2.000.000 cu înce- „pere dela înfiinţarea acestei participaţii, scăzând dela aceiaşi „dată impunerile existente a societăţilor componente ale acestei „asociaţii.

„Că în urma apelurilor făcute de fisc şi de societ. anon. ge- „rantă, comisiunea de apel a reformat în totul hotărârea primei „instanţe prin care se scăzuse cu începere dela data formaţiunei „participaţiei, impunerile societăţilor componente, menţinându-le „impunerile iniţiale pe întregul an respectiv şi a redus impunerea „asociaţiei constituită prin actul mai sus arătat, la venitul de „lei 1.500.000 cu începere dela data constituirei ei.

„Că pentru a înlătura apărarea apelantei soc. anon. care a

„susținut că fiind vorba de o asociație în participație nu poate „fi impusă separat de oarece nu are personalitatea juridică dis- „tinctă de aceea a componenților ei, comisiunea motivează că, deși „în actul de constitnire e denumită asociație în participație, în „realitate este o societate neregulată, căci are un fond comun, „cum rezultă din clauzele 2, 8 și 9 din contract, are un sediu „la Soc. gerantă, cum reese din clauza 11, iar din împrejurarea „că nu a adoptat o denumire specifică nu se poate trage un argu- „ment de neexistența societății; că obiectul ei fiind industria și „comerciațizarea produselor, are și un obiect distinct de cel al „Soc. gnrante, care ar avea numai pe acel al industriei, că e „vorba în spețe de un trust pentru a putea impune prețul pe „piață și a putea astfel specula în voie; că este indiferent dacă „o asociație funcționează ca o asocia ie în participație sau pur și „simplu ca o societate, căci în fond ea este tot o societate co- „mercială, pentru că nu poate lua naștere, decât din contract și „nici de cum din învestitura organelor judecătorești sau administrative

„Că, adaogă comistune, ar fi o societate simulată sub forma „unei asociații în participație.

„Că de alfel legea contribuțiunilor directe nu scutește de impozit „asociațiile care ar avea de obiect exploatari comerciale sau indu- „striale și cum legile fiscale sunt de strictă interpretare, cu drept „cuvânt a fost impusă această asociație.

„Că apreciind în fapt asupra impunerei găsește că a fost „exagerată și o reduce la 1.500.000 lei.

„Că în sfârșit adaogă comisiunea, scăderea făcută de prima „instanță asociațiilor dela data înființărei participației, constituie „evident o 'eroare, care urmează a fi rectificată prin anularea „acestei scăderi.

„Având în vedere că este inexact, în drept, că legea contribu- „țiunilor directe, ar impune la impozitul, comercial sau industrial „și asociațiile în participație.

„Că este în afară de orice discuție, că, principiile de drept „comun sunt acelea ce cârmuesc și legile fiscale ori de câte ori, „prin aceste legi nu s'a derogat dela dreptul comun.

„Că potrivit art. 253 codul comercial, asociațiunea în partici- „pațiune, nu are personalitate juridică distinctă de a soților ce o „compun.

„Că prin art, 2 din legea contribuțiunilor directe, impunându-se „la impozitele elementare, numai persoanele fizice sau juridice,

„cărora le revin acele venituri, este evident că asociația în parti-
„cipație care nu are personalitate juridică, nu poate fi impusă
„decât prin persoanele fizice ce o compun.

„Având în vedere că din cuprinsul lămurit al clauzei I-a din „contract, societatea anonimă gerantă își asociază în participare „celelalte societăți la industria și comerțul ce va exercita, la „cumpărături și vânzări, și la desfacerea celorlalte produse, pe un „timp anumit, aducând ca aport în asociație, dreptul de a se „dispune de fabricele lor respective, fiind obligați să prelucreze „orice cantitate de materiale se va aduce de societatea anonimă „gerantă în condițiunile detailat arătate de art. 4 și următorii; „prin art. 7 se reglementează participarea la beneficiu sau eventual „pierderi; prin art. 8 modul cum se vor procura fondurile necesare „pentru exploatare, iar prin art. 9 se impune societăților partici-„pante să depună pentru garantarea eventualelor pagube prima „500.000 lei în accepte și cea de a doua aceiași sumă în numerar, „căruia i se va credita aceiași dobândă pe care societatea gerantă „va plăti-o pentru procurarea capitalului depe piață; mai departe „prin clauza 11 se repetă că societatea gerantă fiind stăpâna „afacerei și întreaga exploatare făcându-se pe numele ei, îi apar-„ține axclusiv conducerea acesteia, având însă obligația de a obține „în prealabil asentimentul asosiaților și se reglemeniaază modul cum „se poate lua o decizie de comitetul alcătuit în acest scop. Că după ce „arată când se vor încheia bilanțurile care vor fi definitive după „aprobarea comitetului, se precizează modul cum se va face lichi-„darea și în sfârșit pentru orice neînțelegeri, părțile recurg la „arbitraj, reglementându-l în mod detailat.

„Că deci din cuprinsul acestui act nu reesă că e vorba de o „societate neregulată care ar fi luat numai de formă aspectul unei „asociații în participație, căci de nicăieri nu rezultă că asociația „ar avea un capital al ei, propriu, un sediu și un nume distinct „de acel al societății anonime gerate care este stăpâna și condu-„cătoarea afacerei.

„Că de asemeni este inexact că obiectul asociației ar fi altul „decât acel al societății garante.

„Că prin urmare numai prin exces de putere și denaturarea
„clauzelor lămurite ale actului de asociație, comisiunea de apel
„a considerat'o ca o societate cu o personalitate distinctă, pe care
„a impus-o separat, așa că motivul de casare fiind întemeiat
„urmează a se casa decizia și a se trimite dosarul aceleiași comi-

„siuni, spre o nouă judecată potrivit art. 86 din legea contribuțiunilor directe.

Pentru aceste motive în numele legei

„Decide"

„Admite recursul declarat de către societatea anonimă.

„Casează deciziunea comisiunei de apel și dispune trimiterea „dosarului aceleiași comisiuni spre o nouă judecată".

Conchid deci că, cunoașterea chestiunei tranșate astfel principial și în mod definitiv, în felul cum se arată mai sus, va fi spre folosul tuturor celor interesați și o îndrumare bună pentru colegii din întreprinderi cu interese similare.

Iar în ceeace privește technica contabilă pentru operațiunile ce sunt de efectuat, comunicarea lor componenților participanți, încheierea operațiunilor de participare etc., după cum arată și d-l profesor Andrei I. Gheorghiu, acestea sunt indiscutabil, lucruri necesare unei bune și ordonate contabilități, pe lângă actele justificative ale tuturor contabilizărilor, ce sunt astăzi elemente imperios cerute pentru justificare în fața instanțelor fiscale.

D. MATEES
Expert Contabil Iași

Amnistierea delictelor la legea devizelor

Anumite cercuri interesate au ridicat, printre multe alte obiecţiuni şi pe aceia, că întrucât nu se va specifica în legea amnistierii delictelor la legea devizelor şi impunitatea delicvenţilor în faţa instanţelor fiscale, cu privire la operaţiunile de devize efectuate în contra spiritului şi în dauna acelei legi de devize, legea de amnistiere a acestor delicte va fi inoperantă.

Anume, cei vizaţi prin menţionata lege de amnistie, făcând plăţile lor în străinătate, fără aprobarea Băncii Naţionale, au fost siliţi să menţină în scriptele lor posturile cuvenite creditorilor lor, în pasiv. Aceasta ar avea ca conseainţă o micşorare a venitului impozabil în dauna legii contribuţiunilor directe, făcându-se astfel pasibili de contravenţie şi la această lege.

In acest caz cei vizaţi prin legea de amnistie vor fi reţinuţi de a proceda la autodenunţarea cerută de legea de amnistie, de teama de a nu fi apoi urmăriţi de instanţele fiscale, şi astfel legea de amnistie nu va putea produce efectul în scopul căreia a fost votată.

Urmând acestei obiecţiuni, Corpurile legiuitoare au introdus în legea de amistiere un paragraf prin care toţi cei vizaţi în această lege sunt scutiţi de urmărirea instanţelor fiscale, dacă operaţiunile lor scriptice cu privire la plăţile făcute de ei în străinătate pentru acoperirea creanţelor lor, vor fi fost efectuate în conformitate cu legile comerciale şi sub raportul legiuirilor fiscale.

Dacă toate celelalte obiecţiuni ridicate de anumitele cercuri interesate conţin într'însele câte un pic de adevăr, obiecţiunea că înregistrările contabile cu privire la plăţile efectuate fără respectarea legei devizelor ar avea darul să impieteze asupra venitului impozabil al delicvenţilor şi prin aceasta să dea loc la urmărirea lor din partea organelor fiscale nu este de loc întemeiată, într'atât cât în adevăr, cei vizaţi nu ar fi comis anumite manopere contabile cu caracter de diminuare incorectă a venitului impozabil, atât din punctul de privire tehnic contabil, cât şi din punctul de privire al art. 31 din legea contribuţiunilor directe.

Căci, simplul fapt că o datorie a întreprinderii se află înscrisă în pasivul situaţiunii generale contabile a acelei întreprinderi nu

este încă nici un indiciu, că are efectul să diminueze rezultatul exerciţiului întreprinderii.

Fiecare creanţă faţă de terţi, trecută în pasivul situaţiei generale contabile, are câte un contrapost în activul acelei situaţiuni generale contabile, care-l echivalează prin corespondenţă. Fiecare trecere de creditare pe baza de factură este imediat echivalată de trecerea valorii facturii pe contul de mărfuri. Astfel din acest punct de vedere, nu poate rezulta nici un sold favorabil, sau nefavorabil, şi prin urmare nu poate fi loc de o mărire, sau o micşorare pe această cale a venitului impozabil.

Mai departe, admiţând, că întreprinderea debitoare a vândut mărfurile susmenţionate, situaţiunea contabilă nu se schimbă decât în sensul că locul contului „mărfuri" este luat de contra valoarea realizată şi trecută pe contul „cassa"; creanţa din pasivul situaţiei generale contabile este de astă dată balansată de contul cassa. Astfel, nici din acest considerent nu se poate admite vre-o influenţă asupra rezultatului exerciţiului.

Dacă se admite acum, ca creanţa întreprinderii a devenit exigibilă şi numita întreprindere debitoare nu a putul obţine în timp util aprobarea dela Oficiul de devize pentru efectuarea transferului în stăinătate a acestei creanţe şi este forţată de împrejurări comerciale să lichideze această creanţă pe altă cale decât aceia admisă de legea devizelor şi efectuiază plata în contra dispoziţiunilor acestei legi, numită întreprindere o face din disponibilul ei de numerar realizat din vânzarea numitelor mărfuri.

In acest caz, dacă plata se efectuiază fără a se face vreo menţiune în contabilitate, în scopul de a se menţine valoarea creanţei în pasivul situaţiunei generale contabile, drept act de dovadă în faţa organelor Oficiului de devize, de care este încă pendinte cererea pentru obţinerea sumei respective în devize, contul cassa precum şi contul de creditori vor prezenta în situaţiunea generală contabilă o ficţiune echivalentă cu suma plătită, însă fără nici un efect asupra rezultatului exerciţiului întreprinderii respective.

După ce întreprinderea debitoare va fi primit aprobarea din partea Oficiului de devize pentru achitarea creanţei în devize această ficţiune va fi desfiinţată prin trecerile cuvenite depe contul cassa la contul de creditori.

Deasemeni dacă întreprinderea debitoare nu găseşte necesar să menţină înscrisă valoarea creanţei în pasivul situaţiunii sale

contabile în momentul achitării ei, deşi aprobarea necesară pentru aceasta nu a fost încă obţinută dela Oficiul de devize trecerea de descărcare a contului de numerar prin contul de creditori nu are nici o influenţă asupra rezultatului exerciţiului.

Numai în cazul că numita plată, în loc să fie trecută prin contul de creditori, ea este trecută, fie prin contul de cheltueli al întreprinderii, fie prin contul de rezultate, pentru a se menţine înscrisă valoarea creanţei, se aduce, prin aceasta o influenţare în sens negativ a rezultatului exerciţiului. Numai în acest caz, creanţa notată în pasivul situaţiunii generale contabile are efect să micşoreze venitul impozabil al întreprinderii.

Calea acestui fel de trecere contabilă este desigur aceia întrebuinţată cu un scop evident de fraudare a legei contribuţiunilor directe, dar acest mod de operaţiune nu are nimic de aface cu sensul legii devizelor. Asemenea treceri se pot face şi fără existenţa regimului devizelor.

Deaceia este bine că în numita lege de amnistiere, s'a prevăzut că se amnistiază numai delictul plăţii creanţelor pentru care nu s'a obţinut, sau nu s'a obţinut încă aprobarea respectivă, trecerile contabile trebuind însă să fie în concordanţă cu legile comerciale şi cu cele prevăzute în legile fiscale.

Mai rămâne chestiunea primelor valutare plătite peste cursul oficial al devizelor obţinute pe altă cale decât aceia a Oficiului de devize.

Dacă aceste diferenţe de curs sunt trecute în preţul de cost al mărfurilor şi recuperate ca atare în momentul comercializării acelor mărfuri, rezultatul exerciţiului nu este cu nimic influenţat.

Dacă însă aceste diferenţe de curs nu au putut fi recuperate din valoarea comercializată a acelor mărfuri, ele trebuiesc considerate drept cheltueli generale, ce au concurat la producerea venitului, prin faptul că fără aceste cheltueli creditul întreprinderii ar fi fost ruinat şi întreprinderea atacată de dizolvare.

Ploeşti **M. D. WECHSLER**

Rugăm pe D-nii ABONAŢI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poştală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum şi orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

Cum trebue făcut adevăratul control al Contului Materiale

Contul Materiale, sau Magazia Materiale, întrebuinţat în special de către întreprinderile industriale, este menit să ţină socoteala materialelor ce se procură pentru procesul de exploatare al fiecăruia în parte.

Socoteala materialelor se ţine în diferite feluri, variind dela o întreprindere la alta. In genere, trebuesc următoarele registre: intrare materiale, eşire materiale şi partizi pentru evidenţa articolelor.

Intreprinderile mari se folosesc de fişe, special tipărite, pentrucă în ele se poate înregistra mai comod şi de mai mulţi funcţionari în acelaşi timp.

La sfârşitul lunei, după încheerea balanţei de verificare (care certifică exactitatea trecerii operaţiunilor şi prezintă situaţia întreprinderii) urmează întocmirea situaţiunii conturilor din registrele auxiliare.

Situaţia magaziei de materiale ne arată detailat stocul şi valoarea fiecărui articol în parte pe data închiderii situaţiunii.

Dacă totalul situaţiunei magaziei corespunde cu soldul contului Mag. Materiale din Cartea Mare, se obişnueşte a se presupune că înregistrările în auxiliar (partizi) au fost bune.

Se pune întrebarea: cantităţile înscrise în situaţie sunt exacte? Răspunsul, de sigur, nimeni nu-l poate da afirmativ.

Spunem aceasta deoarece nu avem o normă pentru a controla exactitatea cantităţilor obţinute şi trecute în situaţia materialelor.

Erorile se pot produce în următoarele împrejurări: la reportarea cantităţilor intrate şi eşite din registrele respective în partizi; la facerea soldurilor de „cantităţi“ în acelaşi registru de partizi şi la trecerea soldurilor în balanţă.

Verificarea cantităţilor din balanţă cu cantităţile din scriptele magazinerului, se poate face într'o măsură oarecare, nu este însă regulată şi recomandabilă.

Situaţiunea materialelor ce se întocmeşte de către Serv. Contabilităţii, în momentul când este încheiată, trebue considerată *definitivă*, fără să se mai verifice cu servicii din afara contabilităţii, dela şantiere, etc.

După situaţiunea aceasta, se verifică de câteva ori pe an şi regulat, odată, la finele anului, scriptele magazinului (numai pentru cantităţi) şi materialele pe teren.

* * *

Pentru a avea o verificare automată a cantităţilor trecute (situate), serviciul contabilităţii va trebui să facă următoarele operaţiuni:

a) Să adune cantităţile din situaţia precedentă, indiferent că sunt litri, kilograme sau bucăţi. Să se ţină seamă numai de cantităţi întregi şi de zecimale;

b) La totalul de sub *a)* se adaugă acela ce va reeşi din adunarea cantităţilor din registrul de materiale intrate;

c) Din totalul general dela *a)* şi *b)* se scade totalul cantităţilor din registrul de materiale eşite şi restul va trebui să fie egal cu totalul de cantităţi din noua balanţă.

Dăm următorul exemplu:

Situaţia precedentă la 1 Ianuarie 1936

Cantit.	Articol	Preţ	Valoare
102,5	litri păcură	2,	205
56,	„ petrol	4,20	235
1010	kgr. fân	1,10	1111
236	„ fer	10	2360
34	„ bumbac	20	680
23,400	„ aramă	50	1170
12	buc. lopeţi	25	300
17	„ lagăre	60	1020
1490,9			7081

Registrul materiale intrate — luna Ianuarie

Furnizorul X.

50	litri păcură	2,	100
200	kgr. fân	1,30	260
80	„ fer	10	800
8	buc. lopeţi	25	200
2,600	m.c. cherestea	1000	2600
prin Casă:			
	plătit transp. la 2,6 m. c. cherestea × 100		260
340,600			4220

Registrul de materiale eșite — luna Ianuarie 1936

94,2	litri	păcură	2	188
10,5	„	petrol	4,20	44
820	kgr.	fân	1,10	902
292,7	„	fer	10	2957
17	„	bumbac	20	340
14	buc.	lopeți	25	350
8	buc.	lagăre	60	480
1,150	m. c.	cherestea	1100	1265
1257,550				6496

Aci urmează coloane pentru distribuirea cheltuelilor de materiale pe categorii.

Situația la 31 Ianuarie 1936

58,3	kgr.	păcură	117
45,5	„	petrol	191
390	„	fân	469
23,3	„	fer	233
17	„	bumbac	340
23,4	„	aramă	1170
6	buc.	lopeți	150
9	„	lagăre	540
1,450	m. c.	cherestea	1595
573,955			4805

Exactitatea soldurilor „cantități" și „valori" din situație, după exemplul de mai sus, se verifică astfel:

Cantități :	Valori :
1490 + 340,6 = 1831,5	7081 + 4220 = 11301
1831,5 — 1257,55 = 573,95	11301 — 6496 = 4805

3 Aprilie 1936

LAZĂR D. CONSTANTIN
Contabil Autorizat — Mușcel

AVIS

Secțiunile Corpului Contabililor Autorizați și Experților Contabili, cari nu ne au decontat, încă, sumele ce dețin din încasări de abonamente sunt călduros rugate a ne face decontările, cât mai curând posibil, pentru a putea ține în regulă evidența abonaților la revistă.

Jurisprudențe*)

Curtea de Apel București S. V.
Deciziune Fiscală No. 147
din 12 Octombrie 1935

Impozit comercial. — Scăderi. — Restaurant. — Plante ornamentale. — Admisibilitate. — Salariu în natură. — Lipsa dovezii plății impozitului pe salarii. — Scădere. — Art. 31 al. 3 și al. 10 l. c. d.

Costul unor plante ornamentale dintr'un restaurant este o cheltuială care privește strict întreprinderea, astfel că trebuie scăzute din beneficiul brut, iar nu amortizate.

Lipsa dovezii plății impozitului pe salarii nu împiedică scăderea salariilor în bani sau natură plătite, din venitul impozabil la comercial, neplata impozitului pe salarii constituind cel mult o contravenție.

Asupra recursului făcut de Ministerul Finanțelor în contra deciziunei cu Nr. 194/934, a Comisiunei II-a de Apel, pentru așezarea contribuțiunilor directe de pe lângă Administrația Financiară a Capitalei, sectorul IV Verde, prin care s'a admis în parte apelul făcut de comerciantul Nicolae N. Poenaru, împotriva procesului-verbal de impunere cu Nr. 120 al Comisiunei de impunere de pe lângă sus zisa administrație, reducându-se venitul impozabil al numitului comerciant la suma de lei 396.643 cu începere dela I Aprilie 1933, până la 31 Martie 1934.

Având în vedere singurul motiv de casare invocat de recurent, care cere casarea acestei deciziuni, susținând că comisiunea de apel a violat dispozițiunile art. 31 al. 10 când a admis la scădere beneficiul impozabil stabilit prin procesul-verbal încheiat de controlorul delegat cu întocmirea bilanțului fiscal, suma de lei 11.300, reprezentând valoarea unor plante ornamentale așezate în Restaurantul Gării de Nord, exploatat de contribuabil, deoarece în fapt, plantele ornamentale constituesc obiecte de inventar iar nu o cheltuială în spiritul art. 31 al. 10, pentru a fi admise la scădere în întregime.

Deasemenea recurentul susține că nu putea fi admisă la scădere nici suma de lei 1. 050.000, care reprezintă hrana în natură

*) Din Revista Administrația Financiară No. 101 din 1936.

ce se acordă personalului de serviciu din restaurant, într'ucât această sumă este o indemnizaţie a salariaţilor, impozabilă conf. arţ. 46 din legea contribuţiunilor directe, care nu putea fi scăzută atâta vreme cât nu s'a plătit impozitul elementar respectiv.

Având în vedere că în ceeace priveşte scăderea sumei de lei 11.300, valoarea plantelor ornamentale' urmează a se constata că acest scăzământ s'a făcut fără a se fi violat dispoziţiunile art. 31 al. 10 din legea contribuţiunilor directe.

Având în vedere că, într'adevăr textul sus citat prevede că venitul net impozabil se obţine scăzându-se din veniturile brute rezultate din operaţiunile făcute în cursul anului, printre altele, şi cheltuelile diverse sau cheltuelile generale privind strict întreprinderea între care intră şi cele de întreţinere şi de asigurare.

Având în vedere că în speţă este evident că cheltuelile făcute de contribuabil priveşte strict întreprinderea sa, deoarece plantele au fost instalate în restaurant servind pentru ornamentarea localului, în scopul de a atrage clientela.

Că deasemenea nu se poate spune că aceste plante sunt în sensul legei, obiecte de inventar a căror valoare se amortizează iar nu se scade integral din venitul brut anual, deoarece asemenea plante având o existenţă a cărei durată este temporară nu pot fi înregistrate într'un inventar permanent de obiecte.

Că deci Comisiunea de Apel, scăzând pe intimat de valoarea acestei cheltuieli a făcut o justă aplicare a dispoziţiunilor art. 31 al. 10 din lege.

Având în vedere că prin acelaş motiv de recurs, Ministerul de Finanţe se mai plânge că greşit s'a scăzut din bilanţul fiscal şi suma de 1.050.000, care reprezintă hrana în natură a personalului de serviciu din restaurant întrucât nu sa plătit impozitul elementar respectiv, prevăzut de art. 46 din lege.

Având în vedere că, aşa cum este redactat recursul, razultă că motivul mai sus arătat se sprijină tot pe violarea dispoziţiunilor art. 31 al. 10 din lege.

Că, întrucât art. 31 al. 10 se referă la scăzământul cheltuelilor, iar nu la acel al salariilor, text de care se ocupă art. 31 al. 3, recursul astfel motivat cată a fi respins.

Că, chiar dacă recurentul s'ar fi plâns de violarea art. 31 al. 3, totuşi şi pe acest temei recursul este nefondat, întrucât acest text prevede că din venitul brut se va scade salariile şi retribuţiile plătite agenţilor, lucrătorilor şi funcţionarilor întreprinderei, fie în bani, fie în natură, fără a face vreo distincţie iar pe de altă parte faptul că nu se face dovada plăţii impozitului la aceste salarii, fie de patron, fie de salariat, nu interesează la stabilirea venitului impozabil al patronului, o asemenea neplată neputând constitui decât cel mult o contravenţie conform art. 105 din legea contribuţiunilor directe.

Că aşa fiind recursul urmează a fi respins ca nefondat.

Curtea de Apel Bucureşti S. V.
Deciziunea Fiscală No. 157
din 19 Octombrie 1935

Impozit profesional. — Venit minimal prin aplicarea coeficientului de 1,5 la chiria localului. — Inaplicabilitate Art. 39 pct. 2, al. 5 şi art. 48—52 l. c. d.

Impunerea la venitul minimal stabilit potrivit art. 39 pct. 2 al. 5 se aplică mumai la întreprinderile comerciale, iar nu la profesionişti.

In consecinţă, în cazul în care prima instanţă a stabilit calitatea contribuabilului de profesionist (în speţă: fotograf), nu poate respinge apelul făcut numai de el, pe motiv că n'ar putea coborâ impunerea sub venitul minimal prevăzut de art. 39 pct. 2 al. 5 l. c. d.

Asupra recursului făcut de Adolf Klingsberg contra deciziunei Nr. 960 din 1935 a Comisiunei de Apel depe lângă Administraţia Financiară a Capitalei Sectorul I Galben.

Având în vedere susţinerile părţilor şi actele dosarului.

Având în vedere motivele de recurs şi anume: „Exces de putere cu violarea art. 48, 50, 51 şi 52 din Legea Contribuţiunilor Directe, — violarea şi greşita aplicaţiune a art. 39 pt. 2 şi 3 din legea contribuţiunilor directe prin aceia că instanţa de apel, a făcut aplicaţiunea venitului minimal, după valoarea locativă a stabilimentului, — deşi este profesionist, aplicabil numai la veniturile comerciale şi industriale nu şi la veniturile profesionale.

Având în vedere că se constată din cuprinsul deciziunei atacate, din procesul-verbal de impunere şi din actele dosarului că recurentul a fost supus, prin apreciere la un venit net de 360.000 lei cu cota de profesie, că fiscul nu a făcut apel, contra procesului verbal, astfel că a rămas definitiv stabilit cu autoritate de lucru judecat că este profesionist, iar nu comerciant sau industriaş că potrivit art. 52 din legea contrib. dir. care prevede că declaraţia poate fi sprijinită cu registre regulat ţinute, recurentul înaintea instanţei de apel a prezentat registrele sale asupra cărora s'a ordonat facerea unei expertize care a conchis la regularitatea acestor registre, iar din bilanţul fiscal întocmit a rezultat un venit impozabil de lei 205.710, că instanţa de apel, deşi recunoaşte regularitatea ţinerei registrelor, respinge apelul pe consideraţiunea că întreprinderile comerciale, nu pot fi impuse la un venit mai mic decât cel minimal, rezultat din aplicarea coeficientului de 1,5 la chiria stabilimentului, în care se exercită comerţul.

Având în vedere că prin legea contribuţiunilor directe se stabileşte distincţiunea în modul de impunere, a comercianţilor şi a

industriașilor, pe de o parte și a profesioniștilor pe de altă parte astfel primei categorii făcându-i-se impunerea potrivit dispozițiunilor art. 30 și 39 din lege, iar secundei art. 48 și 52.

Având în vedere că de către instanța de impunere, recurentul a fost impus ca profesionist — fotograf cu atelier — stabilindu-i-se impunerea conform art. 52 și cu cota de profesie, după cum rezultă din procesul-verbal de impunere — calitate definitiv stabilită.

Având în vedere că această categorie a profesioniștilor, este cuprinsă în Cap. VI din legea Contrib. Directe, referitor la impozitul pe venitul de profesiuni, (art. 48—54), iar criteriul de impunere acestora este constatarea după registre dacă sunt regulat ținute, sau apreciere prin comparație, dacă nu există registre.

Că atât din cuprinsul deciziunei atacate cât și din raportul de expertiză, rezultă că recurentul a prezentat registre regulat ținute și depe care extrăgându-se bilanțul fiscal, a rezultat un venit impozabil de 205.710 lei.

Că față de această situație, instanța de fond greșit a respins apelul acestuia pe considerațiunea că întreprinderile comerciale, nu pot fi impuse la un venit mai mic decât cel minimal rezultat din aplicarea coeficientului de 1,5 la chiria stabilimentului deoarece, această dispoziție de impunere nu se referă decât la comercianți și industriași, iar nu la profesioniști. Astfel după cum rezultă clar din cuprinsul art. 39 partea 2-a al. 5.

Considerând deci că instanța de fond a făcut o greșită aplicațiune a art. 39 pct. 2, al. 5 din legea Contrib. Dir. și a violat dispozițiunile art. 48, 50, 51 și 53 din aceeași lege a pronunțat o deciziune casabilă și în consecință recursul de față fiind fondat cată a se admite, casându-se sus menționata deciziune și disposându-se trimiterea dosarului la aceeaș instanță, pentru a proceda la o nouă judecare.

Pentru aceste motive, în virtutea legei, Dispune:

Admite recursul făcut de Adolf Klingsberg contra deciziei Nr. 960/935, a Comisiunei II-a de Apel depe lângă Administrația Financiară a Sect. I Galben, București.

Casează susmenționata decizie dispunând trimiterea dosarului aceleiași instanțe pentru a proceda la o nouă judecare.

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentul, fie direct, fie prin intermediul Secțunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

Sărbătorirea d-lui Dr. P. Drăgănescu-Brateş la Brăila şi Galaţi

Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experti-Contabili, Secţia Brăila, a sărbătorit Miercuri 15 Aprilie a. c., printr'o agapă, la Restaurantul Regal, pe d-l Drăgănescu-Brateş, Preşedintele Secţiei, cu ocazia mutării d-sale în Centrala Băncii Naţionale a României.

Au vorbit: D-l *Gh. Panait*, membru consilier, arătând toată activitatea şi progresele făcute la Secţia Brăila, în scurtul timp cât d-l Dr. P. Drăgănescu-Brateş a fost preşedinte.

D-l *G. N. Georgiadi*, fost preşedinte al Secţiei, spune că din ziua în care l-a cunoscut pe d-l Dr. P. Drăgănescu-Brateş, l-a dorit ca preşedinte al Secţiei Brăila. Cu ocazia Congresului dela Timişoara din 1935 l-a apreciat şi mai mult şi a prognosticat că voeşte să-l vadă pe d-l Dr. P. Drăgănescu Brateş şi la Brăila, ceeace s'a şi întâmplat.

D-l *C. Gorunescu*, vice-preşedinte al Secţiei, expune în cuvinte frumoase, activitatea depusă de d-l Dr. P. Drăgănescu-Brateş, la Corp şi în lumea comercială şi economică a Brăilei, legăturile frumoase ce le-a făcut între membrii Corpului, ca preşedinte al Secţiei şi între casele comerciale, ca director al B. N. R. Brăila.

D-l *Th. Coutzis*, cenzor, arată frumosul rezultat moral şi material obţinut la primul bal organizat sub preşedinţia d-lui Dr. P. Drăgănescu-Brateş şi-l roagă să binevoiască a da Secţiei portretul d-sale.

D-l *Dr. P. Drăgănescu-Brateş* mulţumeşte călduros pentru frumoasa simpatie ce i s'a arătat de membrii Secţiei Brăila, spunând că şi din depărtare d-sa se va gândi şi va face tot ce-i va sta în putinţă pentru Secţia Brăila şi pentru ridicarea tot mai sus a prestigiului Corpului nostru.

Duminică 19 Aprilie a. c. a fost sărbătorit de Camera de Comerţ şi Industrie Galaţi şi de Corpul contabililor autorizaţi şi experţi-contabili, secţia Covurlui, d-l Dr. P. Drăgănescu-Brateş, preşedintele secţiei şi fost director al B. N. R., sucursala Galaţi.

La această frumoasă festivitate au luat parte pe lângă membrii secţiei Covurlui, reprezentanţii Camerei de Comerţ şi Industrie şi presei, avocaţi, ingineri, medici, etc.

D-l senator Apostol Popa a toastat pentru M. S. Regele și a oferit președinția d-lui Gr. Trancu-Iași, fost ministru și președinte de onoare al Corpul contabililor.

Au vorbit d-nii: Anghel Teodorescu, vice-președinte al Corpului contabililor, Apostol Popa, președintele Camerei de Comerț și Industrie, Prof. I. G. Munteanu, George Bogza, președintele Bursei Galați; avocat Mihai Duca, Dr. Gh. Duca, Ing. Guiller, în numele industriașilor; Somenfeld, în numele importatorilor; Jean Steuerman, în numele exportatorilor; George Mihăilescu, în numele Presei Gălățene, Vania Haimovici, foarte spiritual, contabil autorizat; Docsache Bucurescu, în numele funcționarilor Sucursalei B. N. R. Galați; Poetul George Busnea Moldoveanu.

D-l Gr. Trancu-Iași a închis seria cuvântărilor, arătând în cuvinte elogioase toată activitatea d-lui Dr. P. Drăgănescu-Brateș, sinceritatea, bunăvoința și perseverența depusă pentru înflorirea portului Galați.

D-l dr. P. Drăgănescu-Brateș, a mulțumit fiecăruia în parte, pentru frumoasa manifestație ce i s'a făcut, arătând că și în viitor va fi cu sufletul și sprijinul pentru cel mai mare port dunărean, care este Galațiul, orașul său natal, de unde pleacă cu regret.

Recenzii

De curând, în vitrina librăriilor, a apărut o nouă broșură interesantă datorită colegilor Simion Alexandrescu și I. Filotti, întitulată: *Indrumări practice pentru întocmirea statului pentru plata cotizațiilor și impozitelor asupra salariilor funcționarilor particulari și lucrători.*

Autorii și-au făcut o specialitate în a scoate broșuri lipsite aproape cu totul de teorie, dând în schimb ceeace tuturor ne este necesar, practicul. Acest fapt se vede din însași primul pasagiu al broșurei, care spune: „In dorința de a veni în ajutorul întreprinderilor care în prezent întocmesc separat state pentru asigurări sociale și separat pentru fisc, făcând de două ori o lucrare ce se poate simplifica foarte mult, am întocmit și punem la dispoziția celor interesați, un model de stat, care se lucrează dintr'odată, atât pentru fisc, cât și pentru asigurările sociale, realizând prin aceasta, pentru întreprinzători, o economie considerabilă de timp, muncă și material".

O broșură interesantă, pe care o recomandăm cititorilor noștri.

V. A. M.

† Ştefan Piticescu

Incă un devotat al vechei gărzi, încă unul dintre aceia ce a luptat cu suflet pentru profesiunea noastră, a închis ochii pe vecie, răpus de o crudă boală.

Absolvent al Şcolii Comerciale din Bucureşti, seria 1903.

Fiu de ţăran, a rămas la oraş pentru ca pe ogorul contabil să tragă brazde adânci. Prin spiritul său întreprinzător, prin acţiunea sa perseverentă; prin munca sa de zi şi noapte; prin cinstea şi prin respectul adânc pentru profesiunea contabilă; prin sfaturile date comercianţilor cărora le dirija contabilitatea şi afacerile comerciale (i se zicea contabilul făinarilor); prin încrederea desăvârşită câştigată în funcţiunea superioară ce ocupa la Ministerul Domeniilor (a reprezentat Ministerul în chestiunea grea a optanţilor) a ajuns să-şi câştige o situaţiune care-i putea asigura o bătrâneţe liniştită.

Păcat că nu a putut culege roadele acestei strădanii. Fire veselă, comunicativă, gata ori când să ajute un coleg, un prieten, o rudă; de aceia lasă în urma sa regrete unanime.

Corpul absolvenţilor şcolilor superioare de comerţ, la apelul căruia a răspuns întotdeauna cu mult entuziasm şi Corpul Experţilor Contabili, a condus prin reprezentanţii săi la locuinţa de veci pe cel ce a fost Ştefan Piticescu.

Aducem şi pe această cale familiei, adâncile noastre regrete pentru pierderea timpurie a bunului şi dragului lor soţ, părinte şi frate.

Dumnezeu să-l odihnească în rândul celor drepţi.

AURELIU MARINESCU

Pentru orice informaţiuni privind publicarea articolelor şi reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, Bucureşti Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primeşte spre publicare sub rezerva aprobării de către Comitetul de Redacţie.

Articolele trebuesc să fie scrise la maşină pe o singură pagină.

Din activitatea Secțiunilor

Constanța

Duminică 8 Martie a. c., orele 10 dimineața s'a deschis în Palatul Camerei de Comerț, ciclul de conferințe organizat de Corpul contabililor autorizați și experți contabili din localitate sub președinția d-lui Dumitru Tașcovici, directorul Băncii Naționale, sucursala Constanța.

A conferințiat d-l Nicolae Pascu, directorul Școalei superioare de comerț, despre *Criză și capitalism.*

După ce arată rostul și utiiitatea unor conferințe cu caracter economic pentru marele public și în special pentru membrii corpului cari prin cultura de specialitate ce posed și prin funcțiunile ce îndeplinesc în viața practică, sunt în veșnic contact cu viața economică și în consecință au nevoie de o orientare precisă în complexul economic în care trăim, trece la subiectul conferinței. Reamintește noțiunea de criză, conturând științific sfera ei. Analizează actuala criză economică ce bântue omenirea începând cu momentul declanșărei ei: 21 Octombrie 1922. Crahul dela Bursa New-York. Examinează cauzele ce au determinat-o, precuum și consecințele ei în diferitele domenii: economic, politic, financiar, bancar, monetar, devalorizarea lirei engleze și a celorlalte monete din grupul lirei și ajunge la concluzia că actuala criză nu este una ordinară, ciclică, caracteristică sistemului economic capitalist, ci una structurală, adică de transformarea fundamentală a sistemului capitalist.

In a doua parte a conferinței, analizează evoluția capitalismului dela apariția sa până în zilele noastre, scoțând în evidență caracterele esențiale ale acestui sistem economic, serviciile aduse omenirei în intervalul de un secol și jumătate cât a domnit viața economică a omenirei, criticele ce i se aduc sistemului.

Schițează aspectele noi ale actualei vieți economice, a economiei didijate, cu diferitele ei aspecte din Italia, Germania, U. R. S. S., Statele-Unite, cari n'ar fi altceva decât aplicațiuni practice ale nou ui sistem al economiei planificate.

Arată că un nou sistem economic va lua locul celui capitalist, dar că încă nu se poate preciza cu siguranță și definitiv caracteristicile noului sistem. Oricare sistem ar fi acela ce-i va

lua locul capitalismului este mai mult decât probabil că acesta să dăinuiască alături de noul sistem întocmai cum în epoca de apogeu a capitalismului trăiau alături de acesta economia rurală, domenială ș. m. d.

D-l Taşcovici a mulțumit conferențiarului în numele asistenței pentru frumoasa și documentata expunere a acestei chestiuni, iar auditorii au răsplătit cu lungi aplause pe vorbitor.

* * *

Duminică 15 Martie a. c., orele 10 dimineața a conferențiat la sediul Corpului contabililor autorizați și experți contabili din Constanța din Palatul Camerei de Comerț și Industrie din localitate, d-l Ilie Manolescu, președintele A. L. A. C. I., filiala Constanța, despre *Regimul comerțului exterior și al devizelor în România.*

Conferențiarul începe prin a arăta dificultățile tratării acestui subiect, din cauza complexității ce o prezintă și în special a faptului că toți fără excepție suntem interesați direct sau indirect de modul de reglementare a comerțului devizelor și a comerțului exterior de oarece, aceste pe lângă celelalte influențe ce exercită asupra vieții economice a unei țări, influențează în bine sau în rău asupra costului vieții ceeace ne determină a nu păstra o obiectivitate absolută în felul de a privi această chestiune.

După ce examinează situația economică internațională și națională din 1929 momentul stabilizării leului, pânăla 1932, când se introduc primele măsuri restrictive în exercitarea comerțului de devize și al comerțului exterior, insistând asupra crizei bancare din Europa centrală, trece în revistă diferitele regimuri ce s'au succedat până în prezent, scoțând în evidență caracteristicele fiecăruia, sprijinind cu date statistice influența exercitată de aceste regimuri asupra balanței economice și asupra economiei noastre naționale.

Insistă în special asupra procentului de industrializare a țării noastre ca o consecință a regimurilor de restricțiuni în comerțul devizelor și a comerțului exterior și a diminuărei importului de fabricale în favoarea materiilor prime.

Incheie arătând că nu mai poate fi vorba de o libertate a comerțului exterior și a devizelor, sau la o fixitate absolută a regimurilor, așa cum o cer anumite cercuri comerciale, atât timp cât celelalte țări înconjurătoare luptă prin măsuri similare pentru activarea balanței lor comerciale și autarhizare economică.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experților Contabili:

Secția Bacău: Mircea Teodorescu, Hascal S. Wertenstein, Gh. Covaciu zis Covăceanu, Enghelberg Bercu, Saimon Calmanovici, Leibu Herscovici, D-na Florica Manolescu, stagiari; Constantin Cristescu, autorizat.

Secția Brăila: Blaunstein Gaston, Barasch Benedit, Glucksman Iosub, stagiari.

Secția Brașov: Crăciun Lucian, Guth Iuliu, Herschdörfer Iosef, Zacharias Alfred, Vermesy Radu, Miess Samuil, Tomek Stefan, stagiari.

Secția Câmpulung-Muscel: Nicolae N. Manolescu, autorizat.

Secția Craiova: Paul Tomescu, Th. E. Grigore, Georgescu C. Nicolae, Alfred Drăgan, N. I. Pândaru.

Secția Dorohoi: Simon Dulce, stagiar.

Secția Galați: Ionaș David, Pandele I. Aurel, Dobre N. Gh., Zilber B. Iosef, Sin David Hers.

Secția Ilfov: Antoniu Abraham, Zamfirescu M. Dumitru, Clinciu Gheorghe, Ilie T. Dumitru, Wald Iacob, Marcel Mitelman, Stanciu Victor Emanuel, Vasile Th. Caraman, Alexandrescu Anton, Bulatov M. Vladimir, Stepleanu N. Eugeniu, Habeyan G. Wahan, Stelian Gh. Bărbulescu, Mateescu C. Nicolae, Ioan G. Roman, Mircea St. Gavrilă, Paraschivoiu Gh. Vasile, Burea M. Alexandru, Breazu Nicolae, Bănulescu N. Florian, Ferri Ermo Anibal.

Secția Miercurea Ciucului: Vajda Ladislau, Lazar Iosif, Vakar Ladislau, Ilie Pauliuc, Cziffra Francisc.

Secția Piatra-Neamț: Pecek Ștefan.

Secția Ploești: Teodor A. Popescu, Constantin Secreteanu, Nicolae N. Manolescu, Mihail C. Stănescu, Ioan D. Teodorescu, Florian A. Popescu, Gheorghe B. Teodorescu, Dimitrie A. Bungrezeanu, Alex. St. Bucur, Ioan N. Catea, Ioan I. Dinu, stagiari.

Secția Râmnicu-Sărat: Mihail Oprișenescu, Iorgu M. Stan, Papken Eramian, Gh. P. Georgescu, Gh. Rădulescu, Ioan Tuluca, Gh. Constantinescu, Tr. Grăjdeanu, Gh. Niculescu, P. Comănescu, stagiari.

Secția Sibiu: Alfred Chrestel, stagiar; Iulius Kroner, Ilie Giurgiu, autorizați.

Secția Tg.-Mureș: Schäffer Sighismund, Szatmary Magdalena, stagiari.

Secția Timișoara: Pitters Daniel, Voica Cornel, Friedrich Iacob, Gustav Krumberger, Marcu Markovits, Micloș Eugeniu, Sagovici Petru.

Avansări:

Secția Brăila: Marius Petrescu, Cazacu Petrache, în gradul de contabili autorizați.

Secția Brașov: Felten Simon, în gradul de contabil autorizat.

Secția Ploești: G. M. Bugeag, G. I. Oprea, Stelian I. Marinescu, Const. C. Iosifescu, G. Georgescu, G. Nițescu, Const. A. Andrei, Ioan N. Serea, I. A. Georgescu, Stelian Ionescu, Ioan Zaharescu, Fl. Rădulescu, Nicolae A. Sep, Wichta I. Robert, Ion Badea, Nic. Gh. Sârbulescu, Gerda Knopf, în gradul de contabili autorizați.

Secția Tg.-Mureș: Adorjani Izidor (Imre), Anca Ioan, Czitrom Izidor, Gross Alfred și Kohn Iuliu, în gradul de contabili-autorizați.

Șterși

In conformitate cu art. 26 din regulament au fost excluși din Corp următorii:

Secția Bălți: Voloțchi Emil, Bucurel Dumitru, Asnaș Mihail, Dahnovici Eugen, Varticovschi Moise. Voloșin Conrad, Sudit Sabsa, Lerner Pincus, Schor Betalel, Berger Bărgău D-tru, Dulițchi Samuel, Vlasie Ilarion.

Demisii:

Secția Sibiu: Elie Petruțiu, autorizat.

Transferări:

Secția Sibiu: Ioan Todoran, autorizat dela Sibiu la Cluj.

Secția Ploești: D. Columbeanu, expert dela Ploești la Secția Ilfov.

Decedați:

Secția Brăila: Mircescu Ilie, Diomo Constantin, autorizați; Constantinescu Grigore, stagiar.

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Societatea de Difuziune

BILANŢUL

ACTIV — **Incheiat la 31**

Dreptul Regalian al Statului		20.000.000
Disponibil:		
Numerar în cassă, la Bănci şi la Dir. P.T.T.		18.447.543
Investiţiuni:		
Terenuri	1.461.119	
Imobile	44.061.657	
Instalaţiuni diverse	13.210.566	
Posturi de emisiune	31.919.017	
Mobilier şi aparataje diverse	8.119.775	
Vehicule	289.672	99.061.806
Materiale		181.257
Diverşi debitori		3.564.744
Marconi's Wireless Telegraph Company—Avans post 150 Kw. — Bod.		22.261.834
		163.517.184

CONTURI DE ORDINE

Contracte de furnituri	130.559.349
Garanţii statutare	345.000
Depozite de titluri	161.500
Vagoane imprumutate	4.000.000
Div. oficii pentru chitanţe remise spre incasare .	14.035.676
Publicitate S. A. R. de Telefoane	40.455
B. N. R. Fond de desvoltare al reţelei de Radio-difuziune	4.564.646
Societatea Naţională de Credit Industrial — Efecte de rulment	11.500.000
	165.206.626

Preşedintele Consiliului de Administraţie,
General Adjutant N. M. CONDIESCU

Administratori-Delegaţi: **George Dimitriu, Pamfil Şeicaru**

Verificat conform art. 186 din Codul de

Cenzori: **Gheron Netta** Expert-contabil, **Gr. Giossan** Expert-contabil,

Radiotelefonică din România

GENERAL

Decembrie 1935

PASIV

Capital { Aportul Statului	30.000.000	
„ Particularilor	20.000.000	50.000.000
Fond pentru sporirea capitalului Statului		8.404.451
Fond de rezervă statutar		1.397.004
Fond pentru desvoltarea rețelei de radiodifuziune		27.259.810
Fond cultural „Al. Mavrodi“		100.000
Fonduri de amortismente:		
Clădiri	8.463.856	
Instalațiuni diverse	7.965.689	
Posturi de emisiune	9.457.831	
Mobilier și aparate diverse	3.668.518	
Vehicule	229.672	29.785.566
Conturi curente creditoare		24.552.776
Marconi's Wireless Telegraph Company — Cont Post 20 Kw.		16.415.616
Dividende neridicate		834.434
Casa de Pensii a Funcționarilor Ct. Crt.		1.558.373
Profit și Pierdere: Report din anul 1934	221.708	
Beneficiul anului 1935	2.986.846	3.208.554
		163.517 184

CONTURI DE ORDINE

Diverși contracte de furnituri		130.559.349
Diverși garanții statutare		345.000
Diverși depozite de titluri		161.500
Diverși pentru vagoane împrumutate		4.000.000
Chitanțe remise spre încasare la diverse oficii		14.035.676
S. A. R. de Telefoane Ct. Publicitate		40.455
Evidența contului „A.“	2.432.844	
Evidența contului „B.“	2.131.802	4.564.646
Efecte de rulment		11.500.000
		165.206.626

Director General,
Ing. George V. Munteanu

Directorul Contabilității,
G. C. Haraga, Expert-contabil

Comerț și găsit conform cu registrele.

Gr. Tăușan, V. Stoicovici Expert-contabil, **I. Ionescu-Tulcea**

Societatea de Difuziune

CONTUL DE PRO

DEBIT — **Incheiat la 31**

Cota de 20 % cuvenită Statului din taxele de abonament	13.949.547	
Cota de 10 % B. N. R.	6.974.773	20.924 320
Cheltueli generale		17.708.152
Cheltueli de exploatare (Studio, Băneasa, Bod)		27.548.571
Dobânzi		1.200.299
Amortismente		5 321.155
Profit — Report din 1934	221.708	
Profit — Beneficiul anului 1935	2.986.846	3.208.554
		75.911.051

Președintele Consiliului de Administrație,
General Adjutant N. M. CONDIESCU

Administratori-Delegați: **George Dimitriu, Pamfil Șeicaru**

Verificat conform art. 186 din Codul de

Cenzori: **Gheron Netta**, Expert-contabil, **Gr. Glossan**, Expert-contabil

Radiotelefonică din România

FIT ȘI PIERDERE
Decembrie 1935

	CREDIT
Report din anul 1934	221.708
Taxe de abonament	69.747.896
Reclame	3.947.701
Diverse beneficii	1.993.746
	75.911.051

Director General,
Ing. George V. Munteanu

Directorul Contabilității,
C. C. Haraga, Expert-contabil

Comerț și găsit conform cu registrele.

Gr. Tăușan, V. Stolcovici, Expert-contabil, **I. Ionescu-Tulcea**

Colegiale

☒ D-l **Prof. I. Răducanu** a fost confirmat Rector al Academiei de Inalte Studdii Comerciale, pe o nouă perioadă de 5 ani.

☒ D-l **I. C. Negrescu** a fost ales președinte al societății anonime technice Medicală-Chirurgicală, iar d-l **V. M. Ioachim** cenzor.

☒ D-l **Dem. Nițulescu** a fost ales cenzor la Banca Saporta.

☒ D-l **Andrei Zănescu**, director B. N. R. Sighișoara, a fost transferat în aceiași calitate la Oradea.

☒ D-l **George Popescu,** expert-contabil Buzău, a fost numit administrator financiar, încasări și plăți, Buzău.

☒ D-l **Eugen Demetrescu**, subdirector al timbrului, a fost numit în Consiliul Casei Naționale a Aviației, din partea Ministerului de finanțe.

☒ D-l **Prof. C. Dima** a fost ales casier al Asociației generale a Corpului Didactic.

☒ D-l **Gheorghe Ciolanu,** seccetarul Secției Buzău, a fost numit în Consiliul Casei de Asigurări Sociale Buzău și ales vice-președinte al acelei Case.

☒ D-l Prof. **Andrei Gheorghiu** a fost ales cenzor al Asociației Generale a profesorilor secundari.

☒ Colegul nostru d-l **Const. S. Theodorescu,** expert-contabil, a publicat în ziarul „Adevărul" din 15 Aprilie a. c. un articol foarte interesant referitor la Legea pentru organizarea învățământului comercial, în care expune avantajele de foatre mare importanță acordată absolveuților cursurilor comerciale pentru a se putea dedica exercitării comerțului și a nu fi obligați ca până în prezent, să recurgă numai la cariera de funcționar.

CĂTRE ABONAȚI. Toți d-nii abonați, cari sunt în măsură a achita infima sumă de lei 200.— costul abonamentului, sunt rugați a plăti la prima cerere, pentruca să putem continua trimiterea acestei raze de lumină fără plată, deocamdată și acelora cari șomează în adevăr și nu pot să plătească.

Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România

CONVOCARE

Domnii membrii ai Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România, sunt convocați în Adunarea Generală Ordinară, pentru ziua de 14 Mai 1936, ora 10, la sediul Corpului, în București, Str. Teilor No. 12, la ordinea de zi fiind:

1. Darea de seamă pe anul 1935.
2. Raportul cenzorilor.
3. Descărcarea Consiliului, de Administrație de gestiunea sa pe anul expirat.
4. Alegerea a 5 membri din Consiliul de Administrație, ieșiți la sorți, conform art. 11 din Statute, în locul d-lor N. K. Constantinescu, Iosef D. Lazăr, Th. Nitzu, Ștefan Popescu și Al. Vasilescu.

Membrii eșiți la sorți sunt reeligibili, conform art. 11 din Statute.

5. Alegerea a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți, conform art. 24 din Statute. Cenzorii sunt realigibili.
6. Fixarea Cotizației pe 1936.
7. Diverse.

Nu vor putea lua parte la votul Adunărei Generale Ordinare, decât membrii la curent cu plata cotizației și cu 6 luni vechime, conform art. 9 din Statute.

Un membru nu poate avea decât o singură procură.

In caz că adunarea nu se va putea ține în această zi, se amână la 21 Mai în acelaș loc și la aceeaș oră, când se va ține cu orice număr de membri.

COMITETUL

DAREA DE SEAMA PE ANUL 1935

Cu sfârșitul anului 1935, Corpul nostru, cea dintâi asociație a profesiunei noastre contabile, numără 30 ani de existență, o cifră care n'a fost realizată de multe asociațiuni din țara noastră.

Cu toții și mai ales aceia ce au fost inițiatorii și conducătorii activi și devotați ai acestui Corp, resimțim o mare bucurie astăzi privind nu numai calea parcursă dar și realizările înfăptuite.

Cu ocazia sărbătorirei a 25 de ani de existenţă a revistei noastre, s'au evidenţiat munca şi roadele ei cum şi străduinţa şi sacrificiile celor ce întemeiând acest Corp, au stat de veghe neclintiţi în slujba intereselor breslei noastre contabile.

Aducem şi cu această ocazie, omagiul nostru de recunoştinţă, acelor ce luptând cu mari piedici, au reuşit să dea generaţiei contabile de azi o situaţie aproape nesperată acum 30 ani aşezând pe contabil alături de inginer, avocat, etc., iar profesiunea de contabil să nu mai fie confundată cu acea a copiştilor sau vânzătorilor în prăvăţii.

Dar totuşi nu putem spune că scopul nostru a fost ajuns şi revendicările pe deplin realizate.

Mai sunt, încă, multe de făcut, mai ales că viaţa unei asociaţii profesionale, pentru a-şi justifica existenţa, trebue să urmărească în mod activ, zi de zi, schimbările şi progresul activităţii umane, nu numai din ţară, dar şi din afara graniţelor fiind mereu prezentă ori de câte orî e în joc interesul membrilor ei.

Mai cu seamă în vremurile exceptional de critice de acum, cu deosebire pentru noi contabilii, care din cauza crizei şi deci a afacerilor au rămas mulţi fără ocupaţie, rolul Corpului nostru devine tot mai important.

Tocmai în aceste timpuri grele el trebuie să facă dovada utilităţii lui, ajutându-şi membrii să învingă greutăţile actuale, fie prin ajutorul direct, fie prin creiarea de noi posibilităţi de trai, *apărând locurile ce li se cuvin în activitatea economică-financiară a ţărei.*

In realizarea acestui deziderat ar trebui însă ca toţi contabilii fără deosebire de şcoală şi asociaţie să-şi dea mâna, luptînd cu puteri unite.

Din nefericire nu putem spune însă că cu toţii ne dăm seama de vitregia destinului multora dintre noi şi că facem cauză comună pentru sprijinirea celor în suferinţă şi pentru susţinerea, mai ales, a interesului general, al profesiunei noastre.

Anul 1935, deşi născut sub auspicii îmbucurătoare nici aiurea, nici la noi, în ţară, n'a adus realizarea speranţelor puse în el.

La noi, după cum spunem şi în darea de seamă prezentată în anul trecut, răul cauzat nu atât de criza propriu zisă, cât de luptele politice, cu tot începutul bun marcat de votarea legei conversiunei, legei bancare, legei cambiei, etc., nu se poate îndrepta de azi pe mâine, căci e mai greu să clădeşti, decât să dărâmi.

Nici în acest an afacerile nu și-au putut relua firul tăiat prin dispariția creditului bazat pe încredere.

Cea mai mare parte din capitalurile disponibile, fie naționale, fie externe blocate, luând drumul construcțiilor de imobile urbane cifra lor atingând suma considerabilă de circa 50 miliarde în toată țara, Băncile au fost lipsite de mijloacele de lucru, de care dispuneam în mod obicinuit.

Fără resurse suficiente, mereu amenințate de retragerile deponenților, din cauza nesiguranței și interne și externe, Băncile și-au pierdut aproape rolul lor de intermediari și îndrumători între posesorii de capitaluri și doritorii de împrumuturi.

Mulțumită, însă, unei recolte satisfăcătoare, care a făcut posibil un export de cereale, împreună cu alte produse ca petrol, cherestea, animale, etc., și cu un import mai comprimat s'a putut obține o balanță comercială activă, care a ameliorat piața influențând în bine și situația monetei.

Gospodăria publică a statului de asemenea, s'a îmbunătățit, budgetul fiind, după 20 ani, nu numai echilibrat, dar cu un mic excedent (circa 50 mil).

Dacă în interior situația îndreptățește speranțe viitoare, în afară, însă lucrurile s'au agravat.

Isbucnirea războiului Italo-Abisinian cu repercusiuni în toată lumea, și pe toate terenurile de activitate, politico-financiare și economice, pune din nou omenirea în fața unor grele probleme de rezolvat, și cu perspective din ce în ce mai sumbre.

In fața unui viitor amenințat din nou de spectrul groaznic al unui război mondial, cu urmări dezastruoase, nu e posibilă desvoltarea afacerilor, care cer liniște și siguranță.

Pe lângă dificultățile de ordin economic și financiar, consecințe ale frământărei omenirei întregi de pe urma ultimului război se mai adaugă, deci, teama unor noui conflicte înarmate în perspectivă.

Anul care a început aduce cu sine o îngrijorare generală și amână, poate pentru multă vreme' nădejdea restabilirei unor timpuri mai bune.

In 1935, luptând cu mari greutăți, inerente vremurilor de azi revista noastră, mulțumită unei bune administrații, constând din economii la cheltueli și mari stăruințe la încasări, a realizat un excedent de lei 144.358, ce propunem a fi repartizat astfel :

Lei 63,357 pentru amortizarea acţiunilor,
„ 27.309.59 pentru amortizarea integrală, a mobilierului,
„ 112 pentru amortizarea integrală a bibliotecei.
„ 50.000 se trece la fond,
„ 3.579,41 fond pentru gratificaţii la personal.

Din tabloul reprezentând executarea bugetului pe anul 1935, reese că încasările realizate au întrecut pe cele prevăzute cu importanta sumă de lei 179.840, în timp ce celtuelile n'au depăşit prevederile, decât cu lei 35.480.

Volumul revistei a crescut, trecând dela 692 pagini în 1934, la 722 pagini în 1935, iar în ce priveşte conţinutul s'a continuat şi în anul trecut sforţările pentru a da o valoare ştiinţifică şi technică profesională din ce în ce mai mare acestui singur organ de publicitate contabilă.

Disponibilul nostru de numerar se urcă la cifra de lei 278.111 ceeace asigură apariţia regulată a revistei pe anul următor.

Faţă de asemenea rezultate îmbucurătoare, putem spune că situaţia noastră financiară este destul de bună.

Şi de data aceasta aducem vii mulţumiri, atât abonaţilor noştri, care acordă sprijinul lor prin plata abonamentului, Secţiunilor Corpului Contabililor care fac serviciul de încasarea abonamentelor, cât şi colaboratorilor revistei noastre şi îi rugăm ca şi pe viitor, să ne sprijine în susţinerea şi continuarea străduinţelor noastre, puse în serviciul interesului general al profesiunei contabile.

In urmărirea rezolvării scopului creerii de filiale în capitalele regionale, avem satisfacţia de a vă face cunoscută înfiinţarea filialei Cernăuţi, pentru funcţionarea căreia vă rugăm a da cuvenita aprobare.

COMITETUL

Raportul cenzorilor către Adunarea Generală Ordinară din 14 Mai 1936

Domnilor Membri,

Subsemnaţii cenzorii ai Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ, în conformitate cu prescripţiunile codului de comerţ, avem onoare a vă face cunoscut că am verificat Bilanţul şi Contul de Venituri şi Cheltueli, încheiate la 31 Decembrie

1935, ce vi se supun spre aprobare de către Consiliul de Administrație și le-am găsit în regulă și în concordanță cu registrele.

Am verificat, deasemenea, registrul de casă, făcând controlul chitanțierilor și a bonurilor de plăți, a portofoliului de valori, pe care le-am găsit în conformitate cu registrele de contabilitate ținute la zi și în perfectă ordine.

Cheltuelile efectuate sunt numai pentru scopuri strict necesare, sunt făcute cu multă prevedere, aprobate de Delegația Permanentă și ratificate de Consiliul de Administrație.

Acestea fiind constatările noastre, Vă rugăm, Domnilor Membri, să binevoiți a aproba Bilanțul și Contul de Venituri și Cheltueli, încheiate la 31 Decembrie 1934, astfel cum vi se prezintă de către Consiliul de Administrație, dându-i-se cuvenita descărcare de gestiunea sa pe anul 1935.

Cenzori: *Th. Sersea*, *Fl. Marinescu*, *I. Mazăre*

COLEGI, Citiți și răspândiți „Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și a bilanțului întreprinderii unde lucrați, la

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

CORPUL ABSOLVENŢILOR ŞCOALELOR SUPERIOARE DE COMERŢ DIN ROMÂNIA

BILANŢUL GENERAL

Încheiat la 31 Decembrie 1935 (înainte de Adunarea Generală)

	LEI	B.	LEI	B.
CASSA în numerar lei 4.927,41				
CASSA disponibil la Bănci 273.184,—	278.111	41		
Acţiuni şi efecte publice val. nom. lei 186.100 v.r.	107.957	—		
Garanţii	500	—		
Mobilier	120.303	—		
Biblioteca	16.511	—		
Efecte fond Iosef D. Lazăr . .	5.112	—		
Efecte fond Dr. P. Drăgănescu Brateş	20.000	—		
Diverşi debitori	37.824	—	586.318	41
	586.318	41	586.318	41

	LEI	B.	LEI	B.
Fond social	280.000	-		
„ amortiz. Mobilier . . .	75.994	41		
„ „ Biblioteca . . .	16.399	—		
„ I. D. Lazăr, efecte 5112 Numerar 871	5.983	—		
Fond Dr. P. Drăgănescu-Brateş	20.000	—		
Abonamente 1936	3.018	—		
Burse de plătit în 1936 . . .	6.000	—		
Diverşi creditori	34.566	—		
Excedent	144.358	—	586.318	41
	586.318	41	586.318	41

Preşedinte,

N. Butculescu

Secretar General,

Th. Nitzu

CORPUL ABSOLVENŢILOR ŞCOALELOR SUPERIOARE DE COMERŢ DIN ROMÂNIA

CONTUL BILANT

încheiat la 31 Decembrie 1935 (după Adunarea Generală)

CASSA { în numerar lei 4.927,41 / disponibil la Bănci 273.184,—	278.111	—			Fond	330.000	—		
Acţiuni şi efecte publice val. nom. . . . lei 186.100 v.r.	44.600	—			„ amortiz. Mobilier . . .	103.304	—		
Garanţii	500	—			„ „ Bibliotecei . . .	16.511	—		
Mobilier	120.303	—			„ cult. I. D. Lazăr { ef. 5.112 / num. 871	5.983	—		
Biblioteca	16.511	—			„ „ Drăgănescu Brateş	20.000	—		
Ef. publ. fond cult. I. D. Lazăr	5.112	—			Abonamente 1936	3.018	—		
„ „ „ „ Drăgănescu Brateş	20.000				Burse de plătit 1936	6.000	—		
Diverşi debitori	37.824	—			Diverşi creditori	38.145	—		
	522.961	41	522.961	41		522.961	41	522.961	41

CT. VENITURI ŞI CHELTUELI încheiat la 31 Decembrie 1935

Salarii	104.276	—			Revista beneficiu brut din încasări de abonamente . . .	338.080	—		
Cheltueli Generale	105.778	—			Venituri diverse	16.422	—		
Debitori amortizaţi	402	—			Cotizaţii la Corpul Absolvenţilor Şc. Sup. de Comerţ . . .	312	—	354.814	—
Excedent	144.358	—	354.814	—					
	354.814	—	354.814	—		354.814	—	354.814	—

Preşedinte, **N. Butculescu** Secretar General, *Th. Nitzu*

EXECUTAREA BUGETULUI PE 1935

CHELTUELI

		Prevăzute 1935	Realizate 1935
1. Revista.	*a)* Tipar, inclusiv hârtia . . .	210.000	234.323
	b) Expediţia şi porto	25.000	25.038
	c) Redacţie şi colaboratori . .	48.000	51.500
2. Cheltueli generale.	*a)* **Salarii:** Secretar contabil.	72.000	72.000
	Practicanţi . . .	14.400	13.676
	Om de serviciu .	6.000	6.000
	Gratificaţii . . .	11.600	12.700
	b) Chirii	18.000	18.000
	c) Imprimate, rechizite . . .	10.000	9.547
	d) Corespondenţa	10.000	11.135
	e) Lumină, încălzit	8.000	6.531
	f) Diverse	10.000	13.188
3. Diverse.	*a)* Cercul de studii	8.000	
	b) 3 burse elevi Şc. Com. Sup.	12.000	12.000
	c) Ajutoare diverse	10.000	9.310
4. Neprevăzute		10.000	13.369
5. Remize pentru încasări		50.000	60.165
Excedent			144.358
		533.000	712.840

VENITURI

		Prevăzute 1935	Realizate 1935
1. Abonamente	*a)* Restanţe	160.000	255.629
	b) pe 1935	320.000	403.127
3. Diverse.	*a)* Reclame şi publicaţiuni	40.000	37.350
	b) Cotizaţii şi beneficii div.	13.000	16.734
		533.000	712.840

Preşedinte, **N. Butculescu**

Secretar General, *Th. Nitzu*

Proect de Buget pe anul 1936

CHELTUELI			
I. Revista	a) Tipar inclusiv hârtia.	240.000 —	
	b) Expediţie şi porto .	26.000 —	
	c) Red. şi colaboratori .	52.000 —	318.000 —
II. Cheltueli Generale	a) **Salarii**: Secretar cont.	90.000 —	
	Practicanţi. .	17.000 —	
	Om serviciu .	6.000 —	
	Gratificaţii .	14.000 —	127.000 —
	b) Chirii	18 000 —	
	c) Imprimate, rechizite .	10 000 —	
	d) Corespondenţa . .	12.000 —	
	e) Luminat, încălzit . .	8.000 —	
	f) Diverse	12.000 —	60.000 —
III. Diverse	a) Cercul de studii . .	8.000 —	
	b) 3 burse elevi Sc. Com.	12 000 —	
	c) Ajutoare	10.000 —	30.000 —
IV. Neprevăzute			15.000 —
V. Remize pentru încasări . .			60.000 —
VI. Excedent pentru sporirea fondului			40.000 —
			650.000 —

VENITURI		
Abonamente	Restanţe	250.000 —
	1936	350.000 —
Diverse	Recl. şi publicaţiuni	35.000 —
	Cotiz. şi benef. diverse	15.000 —
		650.000 —

Preşedinte, **N. Butculescu**

Secretar General, *Th. Nitzu*

Abonamente

In cursul lunelor dela 15 Februarie 1936 — 15 Aprilie 1936 am primit următoarele sume: *)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Azuga: Fabrica de Bere Azuga 1936, 500; Dumitru Marinescu 1936, 200.
Bacău: Ion Matei 1935—36, 320.
Baia-Mare: Buzas Alexandru ab. 1933—35, 150.
Bazargic: C. N. Biju 1935, 200; Pascal C. Kiril 1/2 1935, 100; C-tin Panculescu 1/2 1935, 100; M. Pandelescu 1/2 1935, 100; Ivan Graniciarof 1/2 1935, 100; Hazmonay M. Hazmonay 1/2 1935, 100; Theodor I. Theodorof 1935, 200; Alexandru Jemăneanu 1935, 200.
Băicoi: D. C. Popescu 1935, 160;
Broșteni (jud. Neamț): N. C. Bondoc 1936, 160.
Bâcleș (jud. Mehedinți): D. Brânău 1934—35, 320.
Câmpina: Ion Mușat 1933—34, 400.
Carei: V. Dapsy 1936, 200.
Cernăuți: Valerian Schestauber 1936, 160.
Chișinău: Petre A. Florescu 1936, 200; Zubcov Vasile 1935, 200.
Comarnic: B. Aronovici 1936, 160.
Călărași-Ialomița: Popescu Grojdibod ab. 1930—32 lei 150.
Constanța: Ghergulescu Dionisie 1935, 200.
Cetate-Dolj: Costel I. Cristescu 1936, 160.
Cluj: Vasile Jormescu 1936, 160.
Dorohoi: Ion Bârsan 1936, 200; Vasile Bultoc 1934—35, 320.
Drăgănești: Vasile T. Dobrescu 1933—35, 480.
Fălticeni: Teofil Racicovsky 1933, 200.
Făgăraș: N. Gaspard 1936, 200.
Fălciu: Waisman Solomon 1935—36, 240.
Galați: Ulrich Eisig 1935, 160; Ștefan Petrichi 1936, 200.
Ghidigeni: Romulus Ionescu 1934, 160.
Gura Ocniței: Ion Damaschin 1934—35, 400.
Iași: Leonida Gheorghiu 1936, 200.
Moreni: Ion Nițulescu 1934—35, 400.
Mausburg: Alex. Mutschler 1935, 200.
Ocnele-Mari: Ilie T. Nicolau 1936, 200.
Pitești: Marin N. Andreescu 1935, 160.
Reșița: Jarcu Vasile 1936, 200.
R.-Vâlcea: D. Zotu 1934—35, 400.

*) Mulțumind d-lor abonați rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Strehaia: Gh. Hoară 1936, 160.
Suceava: Avivu Dumitrescu 1933—1936, 800.
Soroca: V. Iliescu 1936, 160.
Sibiu: Paladescu Clement 1935, 170; Grigore Hâncu, 1935, 200.
Sf. Gheorghe: V. Manofescu 1936, 160.
Slatina: Nic. D. Ninulescu 1935, 200.
Tulcea: H. I. Bedea 1935, 200; Solomon Weizer 1934 şi 1935, 320.
Sebeş-Alba: Ion Munteanu 1935, 200.

Bucureşti:

Ion Antoniu 1936, 200; Gh. Anghelescu 1936, 200; Anastasiu Paul în cont. ab. 1936, 50; Ttraian Adolfescu 1936, 200; Adrian Aritonovici 1936, 200; C-tin Avramescu 1935, 160; Ardeleanu Horia ab. 1936, 200; Ardeleanu Nicolae 1936, 200; Mih. Alexandrescu 1936, 200; Aldea Filip 1937, 200; Andref Victor 1936, 200; N. Albunescu 1936, 200; F. Alexandru 1936, 100; Albu Isac 1936, 100; D-tru Alexandrescu 1936, 100; Gh. Aburel 1936, 200; M. Abramovici 1936, 200; Emil Axenfeld 1933, 200; David M. Alter 1936, 200; Alex. Alcalay 1936, 200; Eugen Anghelichi 1936, 200; George Borneanu 1935, 200; Nic. Bogdănescu 1936, 200; Eugen Bauer 1935, 100; Dem Besten 1936, 200; Bohumil Brozovschy 1936, 200; M. Brânduş 1936, 200; S. Braciner 1936, 200; A. Barcianu 1936, 200; C-tin Balaban 1935, 160; Gh. Bagiu 1936, 160; P. Bandulescu 1935, 160; V. Blay 1935, 100; Traian Botez 1936, 80; I. Blau 1936, 200; Maria Bercea 1936, 200; Bălăcescu Corneliu 1937, 200; Benedict D. 1936, 100; Nic. Bădulescu 1936, 200; Gustav B. Beckeşch 1936, 200; Aurel Bediţeanu 1936, 200; Al. Buzescu 1936, 200; Michel Binder 1935, 200; Cornel Bediţeanu 1936, 200; Gh. Bustea 1936, 200; Vladimir Beşlegeanu 1936, 200; Nathan Bachman 1935, 200; I. Brendörfer 1935, 200; V. Boc 1936, 200; Beicu Ioan 1936, 200; L. Buimovici 1936, 200; D. Baichis 1936, 160; C. Bungeţeanu 1936, 200; Elias Barad 1935, 100; Iosif Braun 1936, 160; Ştefan Buzilă 1936, 160; Ion Burduloiu 1936, 160; S. Băinuş 1936, 160; Ep. Balamace 1936, 160; Ing. Bălteanu 1935—36, 320; I. Bandner 1935, 100; Atanasie Bercaru 1936, 200; Bucur Hurdubelea 1936, 100; Ion Gh. Bulea 1936, 200; D-tru Brănaru 1935, 200; M. Bărdeanu 1935, 80; Ioan Gh. Bulea 1936, 200; Gr. Coandă 1936, 200; M. I. Constantinescu 1936, 200; Coradino Maria 1936, 200; Dem. Constantinescu 1936, 200; Eli Cernea 1936, 160; Critz Isaia 1935, 160; Ion T. Canciu 1936, 200; Mihail Chivu 1936, 200; Victor Cosma 1936, 200; Ion Ciocârlie 1936, 200; Fr. Crapstjack 1936, 160; Creditul Minier 1936, 1000; V. Ciocoiu 1936, 200; Czergoe Mauriţiu 1936, 200; Gh. Carianopol 1936, 200; Gh. Cristescu 1936, 200; Oscar Cizek 1936, 200; Victor Caţafani 1936, 200; Cvanian Suren 1936 160; H. Caminsky 1935, 160;

D. Cordosi 1936, 200; Eduard Cohen 1936, 200; Ernest Crivda 1936, 200; C-tin Chirilă 1936, 160; L. Ceaureanu 1936, 200; St. Cherescu 1936, 200; Ion Drăgoescu 1936, 200; V. Dumitrescu 1936, 100; Gh. Dorojan 1935, 200; D. I. Dumitrescu 1936, 200; V. Dimitriu 1936, 200; N. S. Dumitrescu 1936, 100; Ioan Dorobanţu 1936, 200; Nicolale Dinescu ab. 1932 şi 1933 lei 320; Th. Diamandopol 1936, 200; Gh. Dragomirescu 1936, 100; Ion M. Dincă 1936, 160; St Gh. Dumitrescu 1936, 200; Gr. Domilescu 1936, 160; R. Davidovici 1936, 160; Costică I. Dan 1936, 200; Ştefan Dan 1936, 200; Eduard David 1936, 200; C. Dumitrescu 1936, 200; V. Dobrota 1936, 200; Aslan Digran 1936, 200; I. Dumitrescu 1936, 200; C-tin Detrino 1936, 200; I. Dresdner 1935, 100; Einhorn 1936 200; Ştefan Enescu 1936, 200; Nicolae Eminet 1936, 200; G. Enciulescu 1936, 100; Ioan Enăchescu 1936, 200; M. Evanovici 1936, 100; Israil Emanoil 1936, 160; Oscar Elefant 1936, 200; P. Ermiliu 1936, 200; Iacob Funt 1935, 160; Serafim Fräsie 1934, 100; Feldman Ioan 1936, 160; Fenyweis Zoltan 1936, 200; Carol Fleischecke 1936, 200; M. Finkelstein 1936 200; M. Frenkel 1936, 200; Gh. Filipescu 1936, 200; Willy Friedman 1936, 100; N. Florea ab. $^1/_2$ 1932 lei 100; J. Feldman 1936, 200; Gh. I. Filip 1936. 160; Iancu Finkelstein 1936, 200; Beno Fischer 1936, 200; I. Enache 1936, 200; C-tin Fotescu 1936, 200; Iancu Ghitnic 1936, 200; Ion Gogonea 1936, 200; S. Goldstein 1936, 200; M. Goldemberg 1935, 160; G. Georgescu 1936, 200; Romulus Gonta 1936 200; Rudolf Goldstein 1936, 160; Vasile Georgescu 1936, 160; Goldemberg Florian ab. 1932 lei 100; Lupu Ghelberg 1936, 200; N. I. Goilă 1936, 160; A. Gunesch 1936. 200; Stoian Georgescu 1936, 200; Arnold Gonzenbach 1936, 200; Ion Ghendovici 1936, 160; Maly Grigoriu 1936, 160; Ştefan Georgescu 1936, 200; Jean Gropper 1936, 200; Gh. Georgescu 1936, 200; M. Goldenberg 1936, 160; Gh. A. Glogogeanu 1936, 200.

Ath. Grecescu 1936, 100; Gh. Ghimpeţeanu 1936, 200; H. Goldenberg 1936, 80; S. Gorovitz 1936, 200; Emil Gamper 1936, 100; Constantin Goldiu 1936. 200; Gabroveanu Ioan 1936, 200; Hill Petre 1936, 160; Emil Hagiopol 1936, 160; G. C. Haraga 1936, 200; I. Hârjeu 1936, 200; C. Haidu 1936, 200; Iosif D. Haim 1936, 200; Alferd Hartveg ab. 1936, 200; Hönig Oscar 1935, 200; Ed. Henne 1936, 200; N. Horneţ 1936, 200; Henry Hesksch 1936, 200; Ion Ionescu 1936, 160; P. N. Ionescu 1936, 160; Florea Ionescu 1936, 200; Chiriac Ionescu 1936, 200; Gh. Ioanitescu 1936, 200; Ioan S. Iordănescu 1936. 200; Leon Itzcar 1936, 200; Gh. Ionescu 1936, 200; Th. Ionescu 1935—36, 400; Nic. Ionescu 1936, 200; Gh. Iosif 1936, 200; Gh. Izvoranu 1936. 200; Gh. Ionescu 1936, 200; I. N. Iliescu 1936 200; D. Iliescu 1936, 200; Ioan Iova 1936, 160; I. G. Iliescu 1934, 100; Cornel Ionescu 1936, 200; C. F. Ioanid 1936, 200; Ernest Iacobi 1936. 200; Marcel Iacobsohn 1936, 200; Iosipovici Zoltan 1936, 200; Şefan

Iosifescu 1936, 160; I. G. Iliescu 1934, 100; Ioan Gh. Ioan 1935, 160; Jacques Iscovitz 1934—35, 200; Intreprinderile Costinescu 1936, 200; N. Ivanovici S-ri. 1936, 500; Ispravnie Ionel 1935—36, 320; N. Ionescu 1936, 160; Șt. E. Izbășescu 1936, 200; Jovian M. 1936, 200; Juster Dan 1936, 200; Jäger Herman 1935, 200; C. N. Jinga 1936, 200; D-tru M. Lăzărescu, 1936, 200; N. Lăzărescu 1936, 200; Leo Mihail 1936, 160; I. C. Lucaci 1936, 200; Levy Iosif 1936, 200; Lipschitz M. 1935, 100; I. Litman 1936, 200; Ed Löbel 1936, 200; C. Leontescu 1936, 100; Löbel Anette 1936, 200; Landau Isidor 1936, 200; Landau Davis 1935, 160; I. S. Liabis 1936, 200; Kelefa Hercule 1936, 200; Kroner Ernest 1936, 200; Kovler Arthur 1936, 200; Kreuziger Alois 1936, 160; Kurt S. Mott 1936 200; Iancu Klepper 1936, 200; Kaufman Marcu 1936, 160; Iosif Ketter 1936, 200; Kaiser Arthur 1936, 200; I. Külman 1936, 100; George Kosman 1936, 200; Kroner Ernest 1936, 200; Kappel Benjamin 1936, 200; Keller Paul 1936, 200; Knape Rudolf 1936, 200; Katz Bernhard 1936, 200; C-tin Lucarly 1936, 160; Löbel Iosef 1936, 200; M. Lustgarten 1936, 160; M. Litman 1936, 200; Ludovig Locha 1936, 160; Lupu Iosef 1936, 200; Isidor Leibovici 1936, 200; Th. Mihail 1936, 160; Adolf Margulies 1936, 160; Iosif Marcovici 1936, 100; H. Marcovici 1936, 200; Marian Dumitrescu 1935, 100; P. Mihăilescu 1936, 200; Jeana Mureșanu 1936, 200; E. Marcovici 1935, 200; Ed. Mittay 1936, 200; Clar Z. Moise 1936, 200; Mazare Ioan 1936, 160; Marin N. Mihail 1935, 200; N. I. Mucică 1936, 200; Ioan S. Marinescu 1934, 200; F. Mitran 1935, 160; V. Niculescu 1936, 160; N. Gh. Niculescu 1936, 200; Nedelcu C-tin 1936, 200; Em. Nathanson 1936, 200; Oscar Nițescu 1936, 200; A. Nicolau 1936, 200; Novac Rudolf 1936, 200; Mihail S Mihăescu 1936, 200; H. Metzler 1936, 200; Moscu Mizrache 1936, 200; Aurel D. Micșunescu 1936, 200; Mauriciu Athias 1936, 200; B Miclescu 1936, 200; Ioan Miron 1936, 200; G. Marcarian 1936, 200; P. Manacu 1936, 100; C. Mihăilescu 1936, 200; M. Mărculescu 1936, 200; P. B. Marinescu 1936, 200; Leopold Marcus 1936, 200; Anton Mungescu 1936, 200; C-tin Marinescu 1936, 160; Alex. Mirodeanu 1936, 160; I. Manoilescu 1936, 200; Alex. Machedon 1936, 200; Munteanu Panfil 1936, 200; Moncea Sava 1936, 200; Moisescu Maier 1936, 160; Moisescu Leon 1936, 160; Marcel Engler 1936, 200; Marinescu Apostol 1936, 200; Mociornița D. 1936, 200; N. Magearu 1936, 200; D. Z. Furnica 1936, 200; Leon Fieraru 1936, 200; Filipescu M. Ioan 1936, 80; Faibish Louiza 1936, 200.

Olteanu C-tin 1936, 200; I. Opran 1935, 200; I. Obretcovici 1936, 200; Pavel Alexandru 1936, 160; M. D. Pașalega 1935, 100; N. Popovici 1936, 200; R. C. Pădure 1936, 200; C-tin Popescu 1936, 100; Mihail Popescu 1936, 200; Ion A. Popovici 1936, 200; Lazăr Popovici 1936, 200; Ilie Pașolea 1936, 200; N. Gh. Popa 1936, 200; C. Plopeanu 1936, 100; Valeriu Pop 1936, 200; D Pometescu 1936, 160; A. Petrescu 1936, 200; Aurel Pavel

1936, 200; Cornel Peia 1936, 200; C-tin Păunescu 1936, 200; Gh. Plopeanu 1936, 200; Paraschivescu Sterică 1936, 200; Ion N. Papai 1936, 200; Mih. Sekely Pajor 1936, 200; Ștefan Popescu 1936, 200; Alex. Pegulescu 1936, 200; Vasile Pavelescu 1936, 200; Radicescu Alex. 1936, 200; Rosen Th. 1935, 200; Rosen Florin 1936, 200; Râureanu Th. 1936, 200; Rosenberg Burel 1933, 200; Roman Ion 1936, 200; Radu Ștefan 1935, 100; A. Rau 1936, 200; W. Rohr 1936, 200; Erich Rhein 1936, 200; Vasile Rădulescu 1936, 200; Isac Rheiner 1936, 200; R. Rosenthal 1936, 200; Arthur Robatsky 1936, 160; C-tin Răducan 1936, 200; Traian Rădulescu 1936, 200; Iulius Strauch 1936, 200; Radu Al Stoian 1936, 200; Gh. N. Stănoiu 1936, 200; Osias Sapira 1936, 200; N. Șerban 1934, 200; Sarchisian S. Artachi 1933-34, 320; Soc. Mica 1936, 500; Soc. Com. Loc. Eftine 1936, 500; Solomon Aron 1935, 100; Segal Isac 1936, 160; Saol David 1936, 160; Ștefan T. Ștefan 1936, 200; Stark Marcu 1934, 100; Săvuleanu Alex. 1936, 160; Schild Leopold 1936, 160; Ioan M. Stănescu 1936, 160; Schneider F. 1936. 160; Saul Streit 1936, 200; Drogheria Standard 1936, 1000; Șmil Aron Șmilovici 1935-36, 320; I. Simionescu 1936, 200; M. Schraiman 1936, 200; Ion Sargea 1936, 200; Chr. Sapian, 1936, 200; Martin Segal 1936, 200; Lulu Sam 1936, 200; Sacha Silb. Roman 1936, 200; Ivan Siderof 1936, 100; Sigmund Schumau D-trie Stoicovici 1936, 80; Lazăr Sufrin 1936, 200; Straule Gustav 1936, 200; Petre I. Surlița 1936, 100; Ignat Schrciber 1936, 160; Sigmund Iosif 1935, 200; I. A. Saigherman 1936, 100; Soc. Socadrum 1936, 500; C-tin Stroe 1936, 200; V. Stoicovici 1936, 200; Sandu C. Ioan 1935, 200; Dragomir Stătescu 1936, 200; N. Săndulescu 1936, 200; B. Spiegel 1936, 200; S. Schaller 1936, 200; Ilie Suliac 1935, 200; Traian Trifulescu 1935, 200; C. Teodorescu 1936, 200; Paul Tschumper 1936, 200; C. Todea 1936, 200; Ion Tăcutu 1936, 200; Nic. Teohari 1936, 160; I. Tanasiu 1936, 200: Moise L. Tangiu 1936, 160; Al. Tănăsescu 1936, 160; Aurelian Theodoru 1936, 1936; Isidor Pavel Teitler 1936. 160; Otto Tomulescu 1936, 200; H. R. Trandafirescu 1936, 200; Iulian Țigănășeanu 1936, 200; Dragomir Urloiu 1936, 200; P. Valler 1934, 100; Vasilescu Furmuzache 1936, 160; Vasilescu D. D. 1936, 200; D. Vișinescu 1936, 200; David Vogel 1936, 160; Silvia Vasilescu 1936, 200; Ernest Wagner 1936, 200; Herman Weber 1936, 200; Wolsch Carol 1936, 160; Wecsler Adolf 1936, 200; Waschkontzer Abram 1935, 200; Weiss Ionel 1936, 200; Wasserman Scarlat 1936, 200; Wolfgan Greicheu 1936, 200; D. Zarafu 1935, 200; W. van Zonenfeld 1936, 200; C-tin Zacopceanu 1936, 200; P. Zeronian 1935, 200; S. G. Zigmund 1935, 200; Cristea Zamfir 1939, 200; Henri Zipper 1936, 200.

Colegi, susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

POȘTA REDACȚIEI

D-l Nicolae Comăneanu, expert-contabil, fost profesor de contabilitate și cu multă experiență în profesiunea contabilă, ne trimite o întâmpinare, în care face unele constatări nu tocmai îmbucurătoare, asupra felului în care este întocmită contabilitatea, așa zisă în partidă dublă, din Adminisftrațiile financiare, cum și asupra modului ei de funcționare.

D-l Comăneanu, ajungând la concluzia că rezultatele unei asemenea contabilități, nefiind nici pe departe, mulțumitoare, fiindcă nu se preîntâmpină nici fraudele și abuzurile și nici nu se pune mai multă ordine în administrarea banului public, roagă atât Corpul Contabililor, cât și pe toți colegii care activează în Administrațiile Financiare, să depună toată străduința lor, ca să poată introduce acolo în mod efectiv contabilitatea în partidă dublă, care într'adevăr, oferă avantaje strălucite, acolo unde e bine și sistematic condusă.

Consiliul Superior al Corpului va face demersurile necesare în această direcție.

Amânarea congresului internațional al Experților Contabili

Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți a primit următoarea comunicare din partea Sindicatului Național Fascist al Experților Contabili:

Congresul Internațional al experților Contabili cari trebuia să aibă anul acesta loc la Roma s'a amânat din cauza situației internaționale.

* * *

In acelaș timp Institutul Of. Chartered Accountants din Londra informează Corpul că viitorul Congres se va ține probabil în 1938. Locul nu s'a fixat încă.

Direcțiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului Didactic Comercial și în general la toți colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii și observații cu caracter contabil.

Articolele publicate se plătesc.

SACRIFICAȚI

O ORĂ

NUMAI PENTRU VIZITAREA EXPOZIȚIEI:

TOTELECTRIC

CALEA VICTORIEI, 50

VIS A VIS DE TEATRUL NAȚIONAL

ȘI VEȚI VEDEA

CUM PUTEȚI SĂ VĂ FACEȚI CĂMINUL MAI PLĂCUT,
MAI CONFORTABIL
ȘI ACEASTA CU

MAI PUȚINE CHELTUIELI

Cerneala Leonhardi

cruță penița Dvs.

întrucât este de o fluiditate specială evitându-se astfel formarea rezidiilor.
Din această cauză recomandăm cerneala „Leonhardi" și pentru tocul Dvs. rezervor.
Cerneala pentru stilou o găsiți la librării în ambalaje speciale : capace cu șurub.

Cerneala Leonhardi pentru stilou

A.W. FABER

CASTELL

sunt servitori credincioși cari nu refuză nici odată serviciile lor. Pe lângă aceasta sunt foarte economice fiindcă se rup greu și se uzează încet.

Adresa :

Dlui, Eugen Vancu
la Banca "Albina"
Inst. de Credit si Econ.
SIBIU

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL XXV. — No. 5 MAI 1936

REVISTA GENERALA DE

COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţii Creditul Industrial. Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi. Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENTA

ANUL XXV. — No. 5 MAI 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ

APARE LUNAR

Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

P. Drăgănescu-Brateş: Liceul comercial 241
Dr. V. M. Ioachim: Un succes 244
Andrei I. Gheorghiu: Studiul biroului comercial 248
Constantin Igrişan: Noul sistem scriptic în contabilitatea Administraţiilor de Incasări 251
Dumitru M. Mihail: Capitalism de Stat? 257
Dr. Corneliu Dobrota: Perioada bugetară 259
*** Legea Corpului Contabililor experţi şi autorizaţi 264
*** Sărbătorirea d-lui prof. dr. C. Angelescu . . . 270
*** Materiile de studiu 273
*** Recenzii — Jurisprudenţe — Colegiale 275

LICEUL COMERCIAL

Noua organizaţie a învăţământului comercial-secundar

A scutura cât mai des prin casă este semn de sănătate, de dor de viaţă; aşa şi într'o organizaţie: a face cât mai des rânduială este semn de vitalitate.

Cu o condiţie, se înţelege: Să nu devie o manie de a'şi face cineva numai de lucru cu modificări fără rost.

De astă dată modificarea legei învăţământului nostru comercial era o necesitate. Timpurile noui cer aşezăminte noui.

Gimnaziul comercial şi liceul comercial puse în locul şcoalelor elementare şi superioare de comerţ, corespund tendinţei de înălţarea gândirei, a simţimântului.

Completarea studiului cu materii de cultură generală ca: Religia, Limba Română, Istoria Patriei şi Istoria Universală, Instrucţia Civică, phsihologie, logică, sociologie şi noţiuni de Igienă, cu materii de specialitate ca: Noţiuni de ştiinţe naturale, Geologie şi noţiuni de geometrie şi algebră, studiul organzărei în-

treprinderilor, istoria comerțului; apoi cu arte și dexterități ca: muzică, educație fizică, stenodactilografie, desen cu aplicații la reclame și afișe iar la fete lucru de mână și gospodărie, va contribui desigur, la formarea unor elemente mai bine pregătite pentru nevoile întreprinderilor economice de tot felul și de toate proporțiile cari se nasc, trăesc și mor — și la noi ca și în alte părți — împinse de curentul vremei.

Obligativitatea pusă comercianților, industriașilor, instituțiunilor comerciale, industriale sau bancare, de a primi la practică absolvenți sau absolvente ale școalelor comerciale secundare, de a le da toate îndrumările folositoare în strânsă legătură cu obiectul întreprinderii, va introduce desigur, mai multe elemente în viața reală a întreprinderilor.

Condițiunile de pregătire și recrutarea personalului didactic pentru școlile comerciale secundare și în special organizarea seminarului pedagogic, care ar *trebui* absolvit de *toți* candidații la catedrele din învățământul comercial și asupra căruia trebue îndreptată o deosebită atenție, vor contribui la înzestrarea gimnaziilor și liceelor comerciale cu un corp didactic select și înțelegător față de nevoile timpurilor și față de nevoile țărei noastre.

Suntem siguri că Asociația profesorilor din învățământul secundar comercial, — poate în unire cu cei din învățământul academic, — va căuta să completeze și să împrospăteze prin conferințe și reuniuni temporare cunoștințele profesorilor cari ei cei dintâi, trebue să fie mereu în curent cu progresele științei și technicei, ca să aducă în clasă, în fața elevilor suflul și dorința de progres.

Dar cel mai mare pas spre perfecționare l'a făcut noua lege cu înființarea „Consiliului de îndrumare a învățământului comercial și pentru susținerea absolvenților". Acest consiliu este menit să facă legătura între lumea dintre zidurile școlii și lumea din afară, între cei cari sunt și cei cari au fost în școală, între teorie și practică.

Măsurile prevăzute în vederea ajutorării absolvenților gimnaziilor și liceelor comerciale, sau a licențiaților academiilor comerciale, spre a-și putea întemeia o întreprindere comercială pe cont propriu, sunt foarte bune, numai să nu se abuzeze de ele. Să se prefere aceia cari au dat dovadă că știu a mânui banul, cari și-au format și ei un capital cât de mic, cari și-au făcut ucenicia în ramura pe care o îmbrățișează și cari au oarecari legături cu firme comerciale.

Suntem datori să relevăm și o lacună a legii de care ne ocupăm.

Un vechi deziderat al absolvenților școalelor Superioare comerciale, care de altfel știm că este și în sentimentul Domnului Ministru al Culturei Naționale nu a fost îndeplinit.

Este vorba de circulația orizontală a elevilor. Se închide drumul celor care au intrat pe poarta gimnaziului comercial în sensul că ei nu mai pot trece în liceul obișnuit, și mai apoi la alte facultăți; ei nu pot înainta decât vertical la liceul comercial, și de acolo la Academia Comercială. Faptul că este o școală de specializare nu însemnează că ea să fie o școală de apăsare morală.

De vreme ce absolventului de liceu obișnuit i se dă posibilitatea să se înscrie la Academia Comercială, rămânând să se descurce cum va ști în materiile pentru care nu era pregătit, de ce să nu se dea posibilitate absolventului liceului comercial să se înscrie la orice facultate, rămânând să se descurce cum va ști în materiile pentru care nu are pregătirea specială.

O soluție ar fi ca, în loc de bacalaureatul comercial, absolventul liceului comercial să dea bacalaureatul liceal, sau cel puțin să se poată echivala bacalaureatul liceal printr'un examen de diferență.

Această rectificare o așteptăm.

Ceeace trebue să se înțeleagă din partea absolvenților gimnaziului și liceului comercial este să nu crească în pretenții, ci să crească în dorința de a se cultiva continuu, mai ales după ce au terminat școala, de a se face utili, de a lăsa ca răsplata să urmeze eforturilor ca ceva natural și dacă ea întârzie să vină, să nu dispere, ci să fie încredințați că cu cât ea vine mai târziu, cu atât va fi mai mare.

Rămâne acum ca profesorii să-și îndeplinească rolul.

Ei sunt sufletul școlii. Legea, Regulamentul și programele constituesc numai o serie de indicațiuni. Ei sunt în contact zilnic cu elevii, ei sunt îndrumătorii, modelatorii sufletelor elevilor. Ei sunt acei care trebue să pună în legătură înțelesul larg cuprinzător al legii, regulamentului și programelor cu necesitățile economice naționale practice.

Către ei se îndreaptă acum nădejdile noastre.

Revista noastră este citită și de profesori, și de absolvenți, și de elevi, iar coloanele ei le stau la dispoziție pentru o cât mai strânsă și fructuoasă colaborare.

10 Mai 1936.

P. DRĂGĂNESCU BRATEȘ
Directorul Revistei

UN SUCCES

Revenirea la controlul Camerilor de Comerț și Industrie prin censori experți-contabili

Se știe că pentru prima dată prin legea de organizare a Camerilor de Comerț și Industrie din 1925 s'a prevăzut ca gestiunea Camerilor să fie controlată printr'o comisie de 3 censori din care unul trebuia să fie expert contabil.

In 1929, când prin legea Madgearu numărul censorilor s'a redus la doi, s'a menținut dispoziția ca unul din censori sau delegatul Ministerului de Industrie și Comerț să fie expert contabil.

Această dispoziție n'a convenit de loc funcționarilor din Ministerul de Industrie și Comerț, cari n'aveau acest titlu.

Se făcuse un obicei la acest Minister ca anumiți funcționari să-și creieze oarecari venituri suplimentare din budgetele Camerilor de Comerț sub diverse forme, unele prevăzute în lege, altele alături de lege.

O primă lovitură a fost dată prin legea Madgearu, care a desființat posturile de „Comisari ai guvernelor" de pe lângă Camere, posturi cari erau pure sinecure și de cari beneficiau alături de partizanii politici și câțiva funcționari privilegiați din Minister.

A doua lovitură a fost aceea cu cenzorii experți contabili, dispoziție, care a permis un control mai eficace la Camerile de Comerț.

S'a așteptat însă primul prilej pentru ca această dispoziție să fie scoasă din lege și prilejul a venit în 1934, când fostul Ministru de Industrie și Comerț, Ing. N. Teodorescu, animat de dorința sinceră de a se face economii, a întocmit împreună cu Ministerul Muncii și Agriculturii, legea de regrupare și concentrare a Camerilor Profesionale.

Birourile Ministerului de Industrie, sesizând motivul de economie, dealtfel foarte justificat, au propus și au convins pe Ministrul de atunci să desființeze pe censori, însă în schimb s'a prevăzut că,în afară de controlul Curții de Conturi, se va face un control de funcționari superiori ai Ministerului, anume delegați.

La protestul Corpului, s'a răspuns că aceasta va însemna

o economie pentru Camere, deoarece nu se va mai plăti indemnizații de censori.

Care a fost însă realitatea?

Imediat ce legea a fost promulgată, a pornit din birourile Ministerului o circulară către Camere prin care le obligă să prevadă în budget sumele necesare pentru plata indemnizațiilor acestor controlori numiți dintre funcționarii Ministerului, fără nici un criteriu și fără să se fixeze numărul lor.

Așa la o singură Cameră s'a numit 3 controlori, cari au cerut și au obținut o indemnizație fixă lunară.

La o altă Cameră un asemenea controlor a pretins pentru o singură verificare întreaga alocație budgetară pe un an.

La altele se încasa pentru o singură deplasare 3000—4000 lei, când se putea foarte bine economisi aceste cheltueli prin desemnarea censorilor dintre localnici, cum se practica înainte, când administratorul financiar din localitate și un expert contabil desemnat de Secția locală formau Comisia de Control.

Aceste fapte au fost aduse la cunoștința Domnului Ministru Dr. Costinescu, care s'a convins de motivul real al desființării censorilor în 1934.

De aceea, D-sa a fost de la început pentru reintroducerea censorilor, în urma demersului făcut de Corp.

La Uniunea Camerelor de Comerț unde s'a pus mai întâi această chestiune, aceiași funcționari din Minister, în lipsa Ministrului, s'au opus și ca să-și salveze situația au cerut ca delegatul Ministerului de Finanțe să fie expert contabil, nu însă al Ministerului de Industrie și Comerț.

Iar când s'a dat forma definitivă proectului, s'a găsit o formulă abilă, care părea că satisface dezideratele adoptate de Ministru și salva și interesul personal al funcționarilor din Minister.

Textul avea următoarea redactare:

„Comisiunea de Control va fi formată dintr'un delegat al Ministerului de Finanțe și un delegat al Ministerului de Industrie **desemnați dintre funcționarii superiori ai acestui Minister de preferință experți contabili".**

Am protestat imediat contra acestei redactări abile, care de fapt excludea pe experți contabili și am cerut ca atât la

Camerele de Comerț cât și la celelalte Camere profesionale, cel puțin un censor să fie neapărat expert contabil.

Am urmărit de aproape votarea legii la Senat, unde prin Domnii senatori N. S. Penescu, Apostol Popa, și Gr. Bălănescu, colegii noștrii și prin D-nii D. R. Ioanițescu, Ing. M. Manoilescu și C. R. Mircea, am reușit să obținem ca la Camerele de Comerț și Industrie **nu numai unul, ci ambii censori să aibă neapărat calitatea de expert contabil.**

La Cameră s'a încercat să se revină la vechiul text din proect și este regretabil că susținătorul acestor interese ale funcționarilor din Minister a fost tocmai un membru al Corpului.

Aci însă a veghiat energicul și inimosul nostru coleg, d-l Gh. N. Iosifescu, deputat de Prahova, care a arătat că prin organizarea de azi a Corpului se pot găsi experți contabili în centrele cele mai depărtate ale țării.

D-l Ministru Costinescu a fost imediat de acord cu colegul nostru Iosifescu, ba ceva mai mult a admis un amendament cu următorul text:

Art. 208. — Funcționarii Ministerelor nu vor putea primi sub nici o formă dela Camerele profesionale și dela Uniunile lor, nici un fel de indemnizație de nici o natură și sub nici un motiv.

Funcționarii cari se vor abate dela dispozițiunile acestui articol vor fi imediat suspendați din serviciu și trimiși înaintea Consiliilor disciplinare, care îi vor obliga la restituirea integrală a sumelor încasate și cel puțin la pierderea salariului pe 30 de zile.

Fac excepție dela dispozițiunile acestui articol plata cheltuelilor de transport și diurnă pentru serviciile comandate de Camerele de agricultură sau Uniunea lor, în interesul lor".

Suntem fericiți că s'a făcut lumină în această chestiune, pe care am relevat-o la Congresul Asociației Experților Contabili din anul trecut, unde am arătat cu curaj adevăratul motiv al suprimării censorilor de la Camerele de Comerț și Industrie.

Ținem cu această ocazie să mulțumim D-lui Ministru Dr. Costinescu care a recunoscut imediat dreptatea cauzei noastre, asemenea d-lui Subsecretar de Stat Prof. Gh. Leon,

care de la început a fost de acord cu punctul nostru de vedere precum și Domnilor parlamentari, cari ne-au susținut.

Un concurs prețios am avut și din partea colegilor noștri, D-nii Chr. D. Staicovici, Președintele Camerei de Comerț din București, Gh. Christodorescu, Directorul General al Uniunei, d-l Cezar Hârjescu, Directorul General al Secretariatului Ministerului Industriei și Comerțului și d-l Drăgulinescu, Directorul Adunărei Deputaților, cărora le transmitem și pe această cale mulțumirile corpului. **Dr. V. M. IOACHIM**

Revista generală de Comerț și Contabilitate publică un concurs pentru cel mai bun articol de 5-10 pag., cu privire la:

„OBLIGATIVITATEA ȚINEREI ȘI TIMBRARII REGISTRELOR LA SUCURSALE"

Se va avea în vedere Codul de Comerț, Legea Contribuțiunilor directe, Legea Timbrului, Legea mpozitului pe lux și cifra afacerilor, Legea Bancară, etc.

Membrii din Comitetul de Redacție al Revistei nu participă la concurs.

Se acordă un premiu de: **Lei 2.000 (două mii).**

Pentru articolele nepremiate dar publicabile, se va plăti colaborarea în mod obișnuit.

Lucrările se vor prezenta până la 1 Septembrie 1936.

Pentru toate orașele României întreprindere industrială caută

CONTABILI

talentați și silitori pentru reprezentanța unui nou sistem de contabilitate de control, patentat și ocrotit prin lege.

Se preferă reflectanți cu experiențe comerciale și relațiuni cu întreprinderile comerciale și idustriale.

Oferte detailate cu fotografie sub „Contabili" la administrația revistei.

Studiul biroului comercial

In această chestiune s'a mai scris în această revistă, în anul acesta, atât în numărul 2, cât și în cel următor. Ea fiind de o mare importanță, voiu adăoga în cele ce urmează câteva constatări din viața reală, pentru a completa pe cele făcute în articolele amintite.

Plec dela constatarea din primul articol: „biroul comercial așa cum se face în unele școli, rezumat numai la ținerea câtorva registre de contabilitate, nu își poate ajunge scopul".

Știu că programa analitică indică în mod precis obligațiunea profesorului de birou comercial. Această obligațiune nu se mărginește numai la ținerea câtorva registre de contabilitate, ci și la întocmirea tuturor documentelor în legătură cu afacerile propuse. In fine, temele propuse de elevi, eventual indicate de profesor, să fie rezolvate sub ochii săi, în acord cu principiile de organizare de întreprinderi ce se găsesc mai des întrebuințate în regiunea unde se află școala. Programa analitică recomandă conducătorilor birourilor să se ferească de a transforma pe elevi în niște automate înregistratoare, în niște copiști de acte.

Programa analitică actuală, în vigoare de aproape trei decenii, prevede următoarele teme de studiu: o prăvălie de detaliu și una de en gros, o întreprindere bancară, o întreprindere industrială, o exploatare agricolă și în fine o întreprindere de export-import și comision.

Din cele ce știu până acum, n'am auzit de profesori ai acestei materii, cari să nu-și fi făcut datoria. Dacă cei ce au scris în această direcție, au altă părere, să ne indice cazuri concrete. Cei în drept vor putea să se apere de învinuirile ce li se aduc. Ca fost absolvent al Școalei Superioare de Comerț din Galați, seria 1910, am avut norocul să fiu îndrumat în această materie de ilustrul profesor Gr. L. Trancu-Iași. Temele sale erau întotdeauna cele rezultate din viața reală. La orice monografie, D-sa studia întâi problema la fața locului și numai după aceea venea în clasă să conducă lucrările noastre. Invățăturile căpătate dela D-sa, care înlocuia albina ce strângea polenul experiențe-

lor altora, au permis atâtor serii de absolvenți să facă cinste atât școalei, cât și profesorului lor, ajungând la situații înfloritoare pentru ei și munca românească.

In aceeași situație trebue să fie și alte serii de absolvenți, atât dela Galați, cât și dela alte școli, căci toți fac cinste, fără nici o deosebire, îndrumătorilor lor.

E drept că n'am avut la îndemână acea organizare ideală dela Școala din Brno. O dorim din tot sufletul, dar ea nu este posibilă în țara noastră. A făcut socoteală d-l Doctorand Marinescu, cât ar costa această organizare?

Dar totuși, nimic nu ne-a împiedecat ca în situațiile la cari am ajuns fiecare, să putem avea inițiativa necesară hotărîrilor de luat. Sufletul animator al profesorului știa să insufle fiecăruia partea lui de muncă și de inițiativă. Aceasta a contribuit la rezultatele așa de bune ce s'au verificat cu prisosință mai târziu.

Am vedea însă posibilă organizarea acestui birou comercial, în cadrul văzut la Brno, la Academiile Comerciale, cari pot să pună la îndemâna echipelor de studenți toate posibilitățile pentru exemplificarea întreprinderilor celor mai mari și mai caracteristice din țara noastră. Ele pot avea la îndemână atât corpul profesoral, pregătit, nu numai cu doctorate mai mult sau mai puțin formale, dar mai ales cu acea **practică** îndelungată în viața reală, de care vorbește d-l Doctorand Marinescu și pe care D-sa o cere celor ce-și completează titlurile academice. Deci **întâi** practică la profesori, și **apoi** la elevi și studenți. Pentru ca acest birou comercial să poată însă da rezultate bune, este nevoie ca să se prefere, la intrarea în aceste seminarii, absolvenții școalelor comerciale. Absolvenții de liceu să fie obligați a da un examen de diferență în privința materiei de specialitate: contabilitatea. Aceasta n'ar fi ceva nou. Cum absolvenții școalelor comerciale sunt obligați a da examen de diferență la fiecare materie nefăcută în școală, înainte de a se putea înscrie la alte facultăți (drept), tot așa și bacalaureații învățământului secundar teoretic să treacă același examen de diferență, cel puțin pentru contabilitate, când voesc să se înscrie în Academia Comercială.

In acest fel studențimea Academiei Comerciale va putea să-și însușească, **în totalitatea ei**, acele învățături practice

și teoretice predate de profesorii aleși cum am arătat mai sus. Eventual s'ar putea cere ca cel puțin conducătorii de seminarii să îndeplinească neapărat această condițiune de practică îndelungată în întreprinderi comerciale, pe lângă titlurile academice.

Inchei, arătând că din experiență personală mi-am dat seama că nu pot fi de acord cu constatarea d-lui Doctorand Marinescu asupra cunoștințelor de specialitate contabilă cu cari **rămân** licențiații academiilor, char ai aceleia din București, odată ieșiți de pe băncile academiei. Nu este rolul meu de a arăta cauzele cari duc la acest rezultat. O examinare atentă și îndelungată a chestiunii nu poate fi de folos, în primul rând, decât numai generațiilor viitoare de licențiați, cari vor avea cu atât mai mult succes, cu cât se vor hotărî să muncească temeinic, pentru desăvârșirea cunoștințelor lor, așa cum le vor pune la îndemână corpul profesoral teoretic și de seminar al Academiilor Comerciale.

ANDREI I. GHEORGHIU
Profesor de Științe Comerciale

Noul sistem scriptic în contabilitatea Ad-țiilor de Incasări

Desigur că, mulți dintre colegii contabili, nu vor fi știind, că pe ziua de 1 Aprilie 1936, după 5 ani și ceva de stabilitate și în urma criticilor tot mai aspre, cu neajunsul constatat oficial fără posibilitate de ameliorare a vechiului sistem scriptic și contabil [1]) utilizat până la această dată de către Ad-țiile Financiare de Incasări și Plăți din țară, a fost introdus un nou sistem scriptic și de înregistrare a operațiunilor contabile, pe care acestea sunt chemate a le efectua.

Pentru ca noul sistem scriptic să fie chiar dela început adus și la cunoștința colegilor contabili, în cele ce urmează încercăm al expune, cu felul scriptelor, importanța lor în contabilitate și legătura dintre aceste documente, pe lângă observațiunile noastre.

Fără a ține cont prea mult de operațiunile necesitate la Percepțiile noastre de circumscripție și agenție și utilizând broșura Instrucțiunilor de Serviciu, pus în mod oficial la dispoziția organelor sale, de către onor. M. F. Direcțiunea Cont. Gen. a Statului, vom porni dela origina operațiunilor și anume: dela primirea debitelor și a scăderilor remise Ad-ției de Incasări, de către Administrația de Constatare sau pe către Ministere și Autorități având acest drept, cu înregistrarea acestora în scripte și remiterea lor către organele de percepere în subordine pentru încasare și ajungând apoi înapoi la Secția Contabilității Administrației, după ce mai întâi Casieria a făcut încasarea zilnică sau periodică). Vom avea așa dar următoarele operațiuni principale;

A. Primirea, contabilizarea și transmiterea debitelor.

Borderoul nominal (prefaceri, adause și scăderi obvenite în cursul anului) pentru debite și scăderi din impozitele directe cu adiționalele respective și drum, din indirecte și timbru, cu amenzile respective din directe, indirecte și timbru, format nou, se primește de către Ad-ția de încasări, în două exemplare întocmit pe Circumscripțiile fiscale județene, din care unul este re-

1) A se vedea articolul nostru „Contabilitatea unei Ad-ții Financiare de Incasări și Plăți" publicat în N-rile 10 din X 1935 și 1 și 2 din 1936.

mis imediat Percepţiei de Circ. pentru încasare, iar altul se reţine drept act justificativ al contabilizării în scriptele Ad-ţiei.

Confirmarea primirei borderourilor, pentru debitele din impozite directe, adiţionale şi drum, se face prin complectarea unei adrese tip detaşată dintr'un carnet broşat, iar pentru cele din impozite indirecte, timbru şi amenzi. detaşând manşeta de confirmare tipărită în partea de jos a borderoului, acte ce sunt înregistrate la Administraţie, dându-li-se numere de eşire şi servesc pentru controlul încărcării debitelor în scripte.

Menţionăm că, pentru transmiterea debitelor reprezentând veniturile Ministerelor (sau Autorităţi), contabilitatea Administraţiei de Incasări, utilizează acelaş borderou de indirecte, întocmindu-l pe Circumscripţii şi remiţându-l direct Percepţiilor de Circ.

Debitele şi scăderile primite se înscriu apoi în registrul Partizi Debite, cifric şi pe articole bugetare, luându-se totalurile borderourilor. Acest registru se totalizeează zilnic şi lunar cu reportarea totalurilor precedente şi serveşte ca act de bază pentru întocmirea Contului lunar de Gestiune al Administraţiei, înscrierile în el făcându-se cu cerneală (neagră pentru debite şi roşie pentru scăderi operate asupra debitelor)

Comunicările lunare a debitelor primite, ce urmează a se face Inaltei Curţi de Conturi, Contab. Generale a Statului din M. F. şi Ministerelor respective, se face utilizând acelaş format de registru tipărit pe hârtie de celuloză-velină, în care se decopiază operaţiunile lunare, decopierea făcându-se cu ajutorul indigoului deodată în câte trei exemplare.

Debitele şi scăderile privind impozitele indirecte, timbru, amenzile şi veniturile ministerelor, se mai înscriu nominal şi în registrul rol, în partea stângă, iar în cea dreaptă urmează a se face descărcarea cu ocazia încasării, deoarece acestea vor continua a fi ţinute nominal şi la Administraţii, pentru control şi urmărire, direct şi de către Administraţie. Şi pentru ca Ad-ţia de încasări, să cunoască activitatea fiecărui Perceptor de Circ. pe de o parte şi spre a putea controla şi verifica în gestiunea sa, pe titularul Circumscripţiei, este absolut necesar de a se crea o partidă aparte pentru fiecare Perc. de Circ. din care să rezulte debitele primite, scăderile transmise şi arătarea lor pe fonduri, adică pe articole bugetare.

B. Incasarea veniturilor Statului

Caracteristica noului sistem, în ceia ce priveşte încasările făcute la ghişeul Administraţiilor de Incasări, se rezumă la înlocuirea celor 3 feluri de recepise, cu menţinerea a 2 feluri de declaraţii pentru contribuabili; la ne-emiterea recipiselor nominale decât pentru încasările făcute în folosul Caselor Speciale şi a Caselor şi Regiilor Autonome; prin Recepisierul model unic şi Jurnalul de Casă unic.

In rezumat, plăţi pentru Stat se vor face cu Declaraţie de vărsare de culoare albă şi nu la Casierul central ci la cel special dela ghişeul Administraţiei, de unde plătitorii nu vor mai primi recipise ca până acum ci chitanţe, recepisele urmând a fi emise de către casierul central şi numai pentru plăţi făcute în favorul Caselor Speciale şi Regii Autonome. Am ţinut să insistăm în mod special asupra acestei inovaţiuni până acum streină publicului, ca dealtfel tuturor autorităţilor, cari reclamă recepise, nu chitanţe. Corpul recepisei detaşată din cotorul cu vârf, cuprinde în text coloane separate pentru încasările făcute Statului, Caselor Speciale şi Caselor şi Regii Autonome şi se eliberează contra plată, făcută în baza unei „Declaraţii de vânzare" subscrisă de prezentator sau plătitor, pe timbru legal, iar cele pentru plăţi făcute în favorul Statului, de către Percepţii şi Casier special, în baza declaraţiei de vărsare perceptori, în care sunt înşirate toate încasările pe articole bugetare. Atât încasările statului cât şi cele făcute în favorul Caselor şi Regiilor, sunt înscrise în Jurnalul unic de Casă al Casierului. având coloane separate pentru Stat, Case Speciale şi Case şi Regii Autonome. Ridicări de Acreditive, separat pentru numerar şi separat pentru valori intrate, atât la intrări cât şi la eşiri (plus rambursări din acreditivele neutilizate total sau parţial) pe câte o singură pagină, cu arătarea numărului recipisei emise sau a actului achitat.

Cum toate încasările făcute în folosul Statului sunt înscrise în coloana unică şi numai în acest registru de casă, este nevoe de un control zilnic şi precis între operaţiunile Casei şi cele dela contabilitate, în care scop fiecare pagină din Jurnal are imprimată în partea de sus câte o fişe de control, care cuprinde situaţia zilei cu încasările şi acreditivele ridicate, apoi plăţile şi rambursările efectuate şi în sfârşit soldul pe coloane.

Această fișe este întocmită zilnic și certificată de exactitate de către Administratorul de Incasări, Șeful Contabilității și Casierul central al Administrației.

C. Contabilizarea veniturilor Statului

Casierul Special pentru încasarea veniturilor statului, de pe lângă Casierul Administrației de încasări, varsă încasările sale zilnice cu Declarație de Vărsare-Perceptori, după ce mai înainte a fost verificat la Contabilitate, contra recipisă. Inscrie nominal numărul și valoarea fiecărei chitanțe în cele 2 registre desfășurătoare pe fonduri; directe indirecte și timbru și separat veniturile ministerelor, din cari detașează copia și o remite serviciului contabilității împreună cu declarațiile de vărsare individuale și proprie-Perceptori pentru înregistrare.

Percepțiile de Circ. fac vărsăminte lunare pentru încasările lor, cu care ocazie sunt obligați să prezinte pe lângă Declarația de vărsare Perceptori, copii după cele două registre de desfășurare pe fonduri; directe și indirecte, precum și din venite ministere, cotorul chitanțierului special al Perceptorului de Circ. borderouri de repartizarea adiționalelor și Dispoziținni de plată pentru achitarea acestora, comunelor beneficiare.

După ce au fost verificați la contabilitate, varsă sumele la Casierie, iar contabilitatea în baza declarațiilor de vărsare și a copiilor respective după cele 2 registre, prin Biroul Veniturilor, întocmește zilnic registrul Partizi Venituri, în care înscrie pe articole bugetare toate impozitele încasate cu sau fără debit în coloane separate. Acest registru formează partida generală și servește ca bază la întocmirea Contului lunar de Gestiune a Administrației, Acest registru se decopiază pe același format de registru cu file de hârtie celuloză în câte 3 exemplare în scopul deja enunțat cu ocazia expunerii operațiunilor de debitare.

Pentru a se cunoaște activitatea fiecărei Percepții de Circ. în ceia ce privește încasarea și pentru controlul și descărcarea debitelor acestora, registrul partizi venituri se va conduce separat și pentru partida fiecărei Percepții de Circ., totalizându-se lunar și recapitulându-se apoi pentru confruntare cu cel purtat pe Administrație. Atât debitele înscrise în Registrul Partizi Debite cât și încasările trecute în Registrul Partizi Incasări, se mai contabilizează zilnic și în Registrul Partizi Generale.

Cât privește contabilizarea operațiunilor contabile pentru înca-

sările şi plăţile Caselor Speciale şi a Caselor şi Regii Autonome, se va menţine deocamdată ca şi pentru trecut, utilizându-se vechile imprimate.

D. Contabilizarea vărsămintelor la B. N. R.

După cum ştim, toate încasările realizate pe seama Statutului urmează a se vărsa zilnic la B. N. R. în conturile sale de trezorerie, deasemenea şi cele încasate pentru Case şi Regii Autonome, se varsă în conturile lor deschise ce au la Banca Naţională.

Pentru efectuarea acestor operaţiuni, se întocmesc aşa zisele Mandate de Vărsământ, ce ce întocmesc de către serviciul contabilităţii Ad-ţiilor de Incasări, în câte 5 exemplare, din care 3 pentru Administraţie şi 2 pentru B. N. R. Administraţia de Incasări, reţine un exemplar, remite unul zilnic Direcţiunii Mişcării Fondurilor, iar cel de al 3-lea exemplar, lunar se înaintează Direcţiunei Contab. Generale a Statului din M. F.

Operaţiunea vărsămintelor se face cel mai târziu a doua zi după încasare şi se înscrie în Jurnalul de Casă partea Plăţilor şi în coloanele respective; Stat, Case şi Regii Autonome sau Rambursări.

Contabilizarea vărsămintelor se va face într'un registru partizi cheltueli, adaptabil uşor acestui scop, iar comunicările lunare către Inalta Curte de Conturi şi Minister, se va face pe copia acestui registru având file de hârtie velină de celuloză, în care se va decopia în câte 3 exemplare.

E. Contabilizarea cheltuelilor Statului

Este cunoscut tuturora faptul, că plăţile Statului, se efectuează la ghişeele Administraţiilor de Incaări şi Plăţi, pe baza de Ordonanţe sau Mandate de Plată, Ordine de restituire, sau Bonuri de pensie, pentru drepturile de pensie. Mai înainte însă de a se putea face plata acestora, Administraţiile Financiare, primesc dela Direcţia Contab. Generale a Statului, Avizele Ordonanţelor emise beneficiarilor şi plătibile de către Administraţie, precum şi avizele Mandatelor de plată, mandatate de către ordonatorii secundari. In ordinea sosirii lor, aceste documente, sunt înscrise în Registrele de evidenţa Avizelor sosite, iar cele pentru Mandatele de plată se mai trec şi în Registrul Ordonanţelor de delegaţie.

Pentru ca să se poată face plata acestor creanţe, Administraţia de Incasări, trebue să fie şi în posesia numerarului primit în

acest scop, pe care-l ridică dela B. N. R. contra unui Ordin de ridicare, ordin pe care-l întocmeşte în baza Acreditivului remis de către Direcţia Mişcării Fondurilor, încât plata acestor creanţe prezentate la plată numai în acest caz se poate face.

In scopul evidenţierei acestor sume acreditate, Administraţia conduce Registrul Acreditivelor sosite şi a plăţilor efectuate în contul acestora.

Atât valoarea acreditivelor încasate cât şi a Ordonanţelor sau Mandatelor plătite, se înscriu în Jurnalul de Casă. Primele la partea intratelor, contra recipisă emisă în regulă ca pentru ori ce încasare obişnuită şi secundele la partea eşitelor, cu arătarea numărului actelor achitate, formâud apoi actele de cheltueli, ele sunt predate Secţiei Contabilităţii spre a fi înscrise în Registru Partizi de cheltueli, condus pe articole bugetare şi Ministere în coloană separată pentru Ordonanţe şi separat pentru Mandate. Acest registru serveşte de bază şi la întocmirea Contului lunar de Gestiune al Administraţiei, care decopiat în cel cu file hârtie celuloză în câte 3 exemplare, se înaintează celor 3 foruri superioare amintite.

Deosebit de acest Registru, se vor conduce şi mai departe Foile de Control ale Ordonanţelor de delegaţie, care se întocmesc în câte 3 exemplare.

Ca încheere, rezumăm inovaţiunile adoptate de acest sistem nou în următoarele:

1. Un control automat pentru toate operaţiunile efectuate la Casieria Administraţiei, cu ajutorul fişei de control.

2. Jurnalul unic de Casă pentru încasări şi plăţi.

3. Registre mai simple şi adecuate tuturor categoriilor de operaţiuni ce eventual s'ar putea ivi în decursul exerciţiului.

4. Simplificare în operaţiunile contabile şi înlăturarea creonului chimic.

5. Intocmirea unei singure Declaraţii de vărsare (albă) pentru toate încasările Statului şi de culoare orange pentru cele făcute în favorul Caselor Speciale şi Caselor şi Regii Autonome şi

6. Inlocuirea celor 3 feluri de Recipise prin Recipisa Model unic atât pentru Stat cât şi pentru Case Speciale şi Regii Autonome.

CONSTANTIN IGRIŞAN
Şef Contab. Ad-ţia Incas. Ciuc.
Expert-Contabil

CAPITALISM DE STAT?

Răspuns d-lui Dr. V. M. Ioachim, la critica adusă cu ocaziunea recenzării broşurii „Economia capitalistă şi noui tendinţe economice şi sociale", de D. M. Mihail, în revista No. 10 din Octombrie 1935.

Pentru edificarea asupra sensului expresiunei „Capitalism de stat", deci, pentru a preveni confuziunile ce s'au şi produs în parte, înţeleg a releva poziţiunea acestei noţiuni în cadrul ideologiei sistemelor economice şi sociale, în care ea îşi are raţiunea de a fi.

Înţelesul noţiunei „capitalism de stat" diferă dela autor la autor după cum este încadrată în ideologia sau doctrina care-i corespunde.

Privind marile organizaţiuni capitaliste particulare, coalizările adică carteluri, trusturi etc., care prin forţa şi puterea politică covârşitoare a capitalului asupra elementului muncă dictând ca stat în stat, creind şomajul şi anarhia economică socială, în folosul câtorva persoane care în evoluţia întreprinderii actuale, nu se mai pot numi patroni în înţelesul economiei capitaliste bazată pe doctrina individualistă ci administratori de bunuri, se consideră necesară intervenţia statului în interesul ridicării economiei naţionale cu primatul muncii naţionale. Deci, capitalismului de stat, îi corespunde naţionalismul economic. Colbert, cu ocaziunea organizării şi practicei mercantilismului, a practicat implicit capitalismul de stat. Astfel nu e vorba de administrarea directă de către stat prin personalul său a capitalurilor particulare, ci de o dirijare a capitalurilor în sensul intereselor individuale şi sociale.

Considerând ideologia diferitelor sisteme economice, vedem că ele nu corespund expresiunei capitalism de stat. Privind de exemplu, doctrina fiziocrată, precum şi clasicismul englez, care neglijează complectamente ideia de naţionalism sau de interese colective, nu poate fi încadrată noţiunea de „capitalism de stat". Deci, la baza capitalismului de stat găsim naţionalismul economic. Mai clar prin capitalism de stat se înţelege că, conducerea acestei puteri care

este în acelaş timp unul dintre factorii principali ai producţiunii, deci fiind element determinant al idealului naţiunii, se află în mâna câtorva indivizi egoişti, în loc a fi la dispoziţa societăţii unde conştiinţa socială nu ar lăsa ca cei tari să distrugă pe cei slabi, în sensul egoistic.

In al doilea rând, plecând dela premiza doctrinei liberale individualiste că, proprietatea particulară este funcţie socială, vedem că şi capitalul este o proprietate, deci şi el este o funcţie socială, după cum am scris la începutul broşurei, când a fost vorba de justificarea proprietăţii individuale.

Astfel, societatea, statul, prin legiuirile sale punând restricţiuni sau condiţionând modul de stăpânire şi de administrarea proprietăţii, aceasta se poate aplica implicit şi asupra capitalului care nu-şi are raţiunea de a constitui proprietate în mâna particularului, decât satisfăcând principiul utilităţii sociale.

Deci, capitalismul de stat nu trebue să fie înţeles în sensul bugetar, cum pare a-l fi înţeles d-l V. M. Ioachim, iar când capitalurile s'ar etatiza, atunci nu poate fi vorba de capitalism de stat ci de etatism.

Dar, autorul nu s'a gândit a stabili aceasta, ci a scris în concluzie că, tendinţa este către un capitalism de stat (în sensul de mai sus) sau către sistemul de satisfacerea trebuinţelor, prin cooperare, bazat pe solidarism.

In concluzie, privind efectele crizei economice actuale ca fiind consecinţele liberalismului individualist care a provocat şi a produs şomajul şi demoralizarea masselor muncitoreşti, tendinţa ar fi către un liberalism de grup, bazat pe doctrina solidaristă, sau către o politică a capitalurilor, exercitată de către Stat. Aceasta se impune cel puţin în mod tranzitoriu pentru redresarea organismului social şi economic, până la o reorganizare raţională.

DUMITRU M. MIHAIL
Drd. Acad. Com. şi Ind.
Expert contabil

PERIOADA BUGETARA

Perioada de timp asupra căreia se întocmesc bugetele la întreprinderi, este foarte variată. Nu se poate fixa în această privinţă o regulă generală aplicabilă la toate întreprinderile, cari au introdus controlul bugetar.

La noi, lumea nefiind prea familiarizată cu controlul bugetar la întreprinderile economice, găseşte natural ca durata epocii să fie de un an, după cum se obişnueşte la Stat.

Ţinând seamă de strânsa legătură ce trebue să existe între contabilitate şi buget *), ar fi de dorit ca perioada bugetară să coincidă cu exerciţiul financiar al întreprinderii, adică perioada bugetară să se extindă asupra epocii la care se referă bilanţul. Nu toate întreprinderile însă, se pot acomoda acestui principiu, pentrucă sunt o mulţime de elemente cari nu permit întocmirea bugetului pe o perioadă aşa de lungă, deoarece durata perioadei la care se referă bugetul depinde foarte mult de felul întreprinderii, felul mărfii, de posibilitatea de producţie, de durata şi modul de plasare, experienţa în întocmirea planului economic, etc...

In astfel de împrejurări este natural ca durata bugetelor la întreprinderi să nu poată fi generalizată. O perioadă bugetară de 12 luni, va fi considerată în unele cazuri ca prea lungă, pentru a se putea face evaluări cât mai apropiate de realitate. O perioadă mai scurtă, ca de exemplu 3 luni, va putea fi găsită mai potrivită la anumite feluri de afaceri, după cum la alte întreprinderi poate fi adoptată cu mai mare succes o perioadă de 6 luni. Dimpotrivă, sunt unele întreprinderi comerciale cari îşi modifică bugetele dela lună la lună sau chiar săptămânal, iar altele, cărora obiectul întreprinderii le permite o previziune pentru o durată mai lungă şi astfel sunt în situaţia de a-şi întocmi bugetele respectiv planul economic pentru un an sau chiar mai mulţi.

Pe o perioadă mai lungă îşi pot întocmi bugetele mai ales întreprinderile mari, cu o producţie stabilă şi constantă, ale căror mărfuri sau produse sunt bine introduse pe piaţă

*) A se vedea articolul „Bugetul, bilanţul şi contabilitatea întreprinderilor“ publicat în No. 2/936 al revistei.

și nu sunt supuse unor dese fluctuațiuni ale pieței și conjucturei economice. Pentru a putea întocmi bugete de durată mai lungă, mai este necesară și o experiență în întocmirea bugetelor, bazate pe date statistice sigure și pe o contabilitate bine organizată.

Bineînțeles, că nu toate întreprinderile mari sunt în situația de a-și putea întocmi bugete pe durată lungă. Sunt multe întreprinderi mari, cari din cauza naturei produselor se văd nevoite să-și întocmească bugete și plan economic de durată scurtă. In această categorie, am putea să grupăm în special întreprinderile miniere, caracterizate printr'un quantum al producției nestabil, datorit descoperirei de noui straturi bogate în minereuri, sau epuizării straturilor bogate existente. Spre exemplu: o fabrică de chibrituri care posedă monopolul producției și care în baza experienței din trecut cunoaște necesitățile pieței, poate face un calcul de previziune mult mai sigur și mai aproape de realitate și prin urmare își poate întocmi bugetele și planul economic pe o durată mai lungă, decât o societate petroliferă.

Faptul că bugetul general al întreprinderii este întocmit pentru un interval de timp mai lung, nu însemnează că și bugetele parțiale urmează să fie întocmite pentru aceiaș perioadă. Se poate foarte ușor întâmpla ca pe lângă un buget general întocmit pentru un an, să avem nevoie de bugete parțiale cu durată de 3 luni. De sigur că nici durata bugetelor parțiale nu este egală. Vom găsi la aceiaș întreprindere bugete parțiale întocmite pentru 3 luni și în acelaș timp alte bugete parțiale pentru durata de 6 luni (de exemplu buget de investiție pe termen mai lung și buget de desfacere sau producție, pe termen mai scurt).

La produsele de sezon, ar fi normal ca bugetul să se întocmească pentru timpul cât durează sezonul. Totuș și în astfel de cazuri, conducerea întreprinderii va putea să-și întocmească bugetul general pentru un an. In sezonul mort va căuta să producă altă marfă sau va repartiza producția de sezon pentru întreg anul. Prin urmare și bugetul general al acestor fel de întreprinderi, poate fi întocmit pe o durată mai lungă.

Timpul și posibilitatea de desfacere a mărfei deasemenea poate juca un rol la fixarea duratei perioadei bugetare.

Cantitatea și felul mijloacelor de finanțare de care dispune întreprinderea, poate deasemenea să influențeze asupra duratei epocei bugetare. O societate care dispune de mijloace proprii în proporție mare, va avea posibilitatea — dacă nu există piedici de altă natură — să întocmească bugete pe o perioadă mai lungă decât una care este avizată la mijloace străine și este nevoită să lucreze cu credite pe termen scurt, de a căror acoperire trebue să poarte grije. Deasemenea, trebue relevat că o instituție nu își poate spori producția decât în limitele posibilității de finanțare, chiar dacă are posibilitatea de a desface o producție mai mare.

Vedem deci că durata perioadei bugetare depinde de o mulțime de elemente pe cari vom căuta să le rezumăm în cele ce urmează:

a) felul mărfei sau obiectului întreprinderii;

b) durata producției, stabilitatea quantumului producției;

c) posibilitatea și durata desfacerii, siguranța pieței, conjuctura economică;

d) mijloacele de finanțare proprii și străine ale întreprinderii, durata creditelor și posibilitatea lor de procurare, termene de plată;

e) organizația internă a întreprinderii, posibilitatea de a dispune de date statistice, privitoare la epocile anterioare, serviciu de contabilitate bine organizat și experiențe în întocmirea bugetelor.

In general, credem mai potrivit scopului urmărit de controlul bugetar — dacă natura întreprinderii permite — să se întocmească un buget general pentru o perioadă mai lungă, ca de exemplu pe un an, bazat pe o serie de bugete parțiale, pentru perioade bugetare mai scurte, urmând ca atât bugetele parțiale cât și bugetul financiar și general, să poată fi modificate în cursul aplicării lor, potrivit nevoilor întreprinderii. Perioada bugetului întocmit pe un an să corespundă cu anul contabil sau dacă această perioadă este mai scurtă, sfârșitul bugetului pentru ultima parte a exercițiului să coincidă cu epoca de încheiere a conturilor contabile.

* * *

Bugetele financiare ale întreprinderilor cu caracter economic ale Statului, cum sunt de exemplu regiile publice comerciale, depind de bugetul general al Statului, a cărui anexă o formează și în care figurează excedentul sau deficitul întreprinderii. In consecință, bugetul financiar al acestor întreprinderi, urmează să fie întocmit pentru o perioadă de timp de un an, întocmai ca și bugetul general al Statului.

Bineînțeles, că și bugetul regiilor publice comerciale poate suferi modificări în cursul aplicării lui, potrivit dispozițiunilor și legilor în vigoare. Prin derogare dela legea contabilității publice, pentru a da un caracter comercial regiilor publice comerciale,legea comercializărilor permite virimentele în cursul anului între diferitele articole de cheltueli prevăzute în buget, precum și depășirea în anumite condițiuni a cheltuelilor bugetare.

Astfel art. 34 din legea pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor cu caracter economic ale Statului, prevede că „în cursul executării bugetului ordinar, în caz de nevoie sau pentru a obține rezultate mai bune, ori ce cheltueli bugetare — cu excepția celor prevăzute pentru plata personalului administrativ, specificate în statele de plată al întreprinderii — se pot depăși cu aprobarea Ministerului de resort, dată în înțelegere cu Ministerul Finanțelor, dacă vor exista sporuri de venituri cari să acopere sporurile de cheltueli propuse".

Este natural, că aceste îngrădiri ale legii se referă numai la bugetul general al întreprinderii, lăsând la aprecierea conducerii regiei să-și întocmească bugetele parțiale, pe o perioadă de timp mai scurtă decât un an. Bineînțeles că bugetele parțiale vor putea fi modificate în baza cifrelor generale din bugetul anual, cum va crede mai potrivit conducerea exploatării.

Operațiunile financiare ale unei întreprinderi, nu pot figura toate între plățile respectiv încasările anului bugetar în care au fost efectuate. Intreprinderile fac în decursul unui an diferite angajamente atât în ceiace privește plățile cât și în ceiace privește încasările rezultate din vânzarea de mărfuri pe credit, etc... a căror lichidare nu poate să coincidă cu epoca încheierii bilanțului și cu sfârșitul perioadei bugetare și astfel urmează să fie executate în contul bugetelor următoare. Aceste încasări și plăți urmează să fie

prevăzute în bugetele din perioada în care vor fi încasate, respectiv plătite sumele.

Am constatat totuşi că, unele regii publice comerciale, influenţate probabil de dispoziţiile vechei legi asupra contabilităţii publice, potrivit căreia „durata periodului în care „urmează a se îndeplini toate faptele de venituri şi chel- „tueli privitoare pe un exerciţiu, se prelungeşte şi în noul „an financiar, pentru a complecta toate operaţiunile relative „la strângerea veniturilor şi la plata cheltuelilor", au introdus prin regulamentul de funcţionare o perioadă complimentară, pentru executarea operaţiunilor efectuate în exerciţiul expirat. Această perioadă complimentară începe după expirarea anului financiar, concomitent cu noul buget, privitor la exerciţiul în curs.

Bazându-se pe dispoziţiunile din regulament, unele regii au făcut chiar angajări de cheltueli şi plăţi şi în primul trimestru al anului următor, în contul bugetului exerciţiului expirat şi astfel s'a ajuns la anomalia că bilanţul şi contul de profit şi pierdere au fost încheiate pe ziua terminării exerciţiului financiar, iar operaţiunile bugetare privitoare la acelaş exerciţiu, au fost continuate şi în exerciţiul următor. In astfel de împrejurări, nu numai că s'a pierdut legătura între conturile de încheiere, contabilitate şi buget, dar a devenit imposibil şi un control bugetar eficace, în felul care este uzitat la întreprinderile particulare.

Prin urmare, introducerea unei perioade complimentare privitor la executarea bugetului exerciţiului expirat, o considerăm nepractică şi credem necesar ca la regiile publice comerciale şi la toate administraţiile de Stat cu caracter mai mult sau mai puţin comercial, anul bugetar să corespundă cu anul contabil. Orice plată respectiv încasare neefectuată până la data când se încheie conturile anuale, va trebui să fie trecută în contul bugetelor următoare.

De altfel, chiar şi la Stat, prin noua lege a contabilităţii publice, a fost desfiinţată perioada complimentară pentru îndeplinirea operaţiunilor de venituri şi cheltueli, privitoare la buget.

Dr. CORNELIU DOBROTA

Incurajaţi şi răspândiţi Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

Legea Corpului contabililor experți și autorizați

necunoscută de instanțele superioare judecătorești din Bucovina

Dăm mai jos, fără comentarii, corespondența intervenită între Curtea de Apel din Cernăuți și Consiliul Superior al Corpului.

In luna Februarie 1936, Consiliul Superior a primit din partea Curții de Apel din Cernăuți următoarea adresă:

Domnule Decan,

Avem onoare a vă face cunoscut, că Domnul Leopold (Poldi) Süssmann, șef contabil autorizat la firma „Hansa Română" din Cernăuți, a fost numit cu încheerea președențială a Curții de Apel din Cernăuți, No. Prez.: 54/1936, din 2 Ianuarie 1936, expert contabil pe lângă toate instanțele judecătorești din circumscripția Curții de Apel din Cernăuți.

Totdeodată vă rugăm să binevoiți a dispune înscrierea sus numitului în tabloul experților contabili conform legii.

* * *

La această adresă, Consiliul Superior a dat următorul răspuns:

Domnule Președinte,

Am primit adresa Dvs. cu No. 54/936 prin care ne comunicați că prin ordonanța prezidențială ați numit 2 experți contabili și ne cereți ca aceste persoane să fie trecute în tabloul Corpului.

Ținem să vă comunicăm că legea Corpului Contabililor Experți și Autorizați din Iulie 1921 reglementează normele de numire ale experților contabili, norme cari privesc condițiunile pentru a dobândi acest titlu și autoritatea competinte de a acorda acest titlu.

Din examinarea legii, veți binevoi a vedea, Domnule Prim Președinte, că instanțele judecătorești nu au calitatea de a conferi gradul de expert contabil.

Astfel fiind, noi nu putem trece pe tabloul de experți contabili persoanele numite de Onor. Curtea de Apel.

In acelaș timp am intervenit pe lângă d-l prof. I. Ghițescu, Președintele Corpului Secția Cernăuți, ca să ia contact cu Dvs. pentru a lămuri această chestiune.

Primiți, vă rugăm, Domnule Prim Președinte, asigurarea deosebitei noastre stime.

* * *

Curtea de Apel, fără a examina textul legii Corpului trimes odată cu răspunsul nostru, caută să justifice procedarea sa, după cum se vede din adresa de mai jos primită la 1 Aprilie 1936.

Domnule Decan,

Referindu-ne la adresa Dvs. No. 100 din 22 Februarie 1936, prin care ne faceți cunoscut, că legea Corpului Contabililor Experți Autorizați din Iulie 1921, reglementează normele de numire ale Experților Contabili, norme cari privesc condițiunile pentru a dobândi acest titlu, și că instanțele judecătorești nu au calitatea de a conferi gradul de Expert Contabil.

Incurgând la această Curte însă cereri de ale unor domni contabili autorizați, cari figurează pe tablou ca atare, prin care solicitau numirile de experți contabili și neputând noi a le da curs și în consecință a-i numi contabili experți, ne-am adresat în această privință Domnului Președinte al Corpului Contabililor Experți Autorizați și Experților Contabili pe lângă Ministerul de Justiție cu No. Prez.: 4383/935 din 1 Noembrie 1935, rugând a ni se comunica ce obstacole s'ar impune, ce forme ar mai trebui solicitantul să îndeplinească și dacă ar fi nevoie ca solicitantul să se supună eventual unui examen cerând totodată și avizul în cauză, pentru a cunoaște pe viitor condițiunile exacte și precise în această privință, la care Ministerul de Justiție D-ția Contabilității cu adresa No. 109.412 din 13 Noembrie 1935,

ne face cunoscut, că „neexistând un Corp al Contabililor special al Ministerului de Justiție, instanțele au latitudinea să numească expert-contabil orice persoană care figurează în tablou, de la caz la caz, fără a constitui un drept de monopol pentru o singură persoană", adresă după care vi se înapoiază și o copie.

Față de acest rezultat, am procedat la numirea solicitanților ca experți contabili jurați, și ținând seamă și de adresa Ministerului am găsit de cuviință de a comunica această numire forului competent, dela care am primit încunoștiințarea că numirea aceasta a fost ilegal făcută.

Așa fiind, credem că numirile făcute de noi și la cari D-voastră vă referiți în adresa D-voastră susmenționată sunt legal făcute, și întrucât D-voastră în urma lămuririlor date în prezenta noastră adresă țineți că totuși aceste numiri nu ar fi legal făcute, cu onoare vă rugăm să binevoiți de a ne arăta motivele din care aceste numiri ar fi nelegale.

S'ar recomanda poate procedeul ce la fiecare cerere de numiri de expert contabil, să vă cerem și avizul Dvs. pentru a înlătura ori și ce observație în această privință.

* * *

La această adresă, Consiliul Superior a dat următorul răspuns:

Domnule Prim Președinte,

Am primit stimata Dvs. adresă cu No. 1266/936 la care avem onoare să vă comunicăm următoarele:

Corpul Contabililor Experți și Autorizați este o instituție autonomă conform legii din Iulie 1921.

Acest Corp este administrat și condus de un organ central, — **Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați** — care funcționează conform art. 4 din lege pe lângă Curtea de Apel din București având însă personalitatea juridică de sine stătătoare cu organe proprii prevăzute la art. 8 din lege.

Acest Consiliu are în frunte un Decan ales.

Deci pentru orice lămuriri privind acest Corp urmează să vă adresați organului legal, care funcționează în mod auto-

nom din 1921 cu sediul propriu și fără a fi sub dependința Ministerului de Justiție, pe lângă care nu funcționează nici un Corp al Contabililor Experți și Autorizați și unde nu există nici un oficiu în legătură cu acest Corp.

Ministerul de Justiție prin răspunsul dat la întrebarea Dvs. precizează chiar că pe lângă acest Minister nu există nici un Corp special al Contabililor și că instanțele au latitudinea **să numească** de la caz la caz un expert contabil orice persoană ce figurează **în tablou,** fără a constitui un drept de monopol pentru o singură persoană.

Răspunsul Ministerului de Justiție este în perfectă concordanță cu legea Corpului Contabililor Experți și Autorizați, pe care Direcțiunea Contabilității din Minister nu o putea ignora.

Intr'adevăr art. 6 din lege prevede următoarele:

„Pentru orice expertiză de registre în cazuri de moratorii și falimente, procese în care este vorba de socoteli, impuneri fiscale, arbitragii în materii de inventare și bilanțe, partagii, stabiliri de venituri și cheltueli, autoritățile financiare, administrative și judecătorești se vor servi **de un expert contabil luat din tablou, ținându-se seamă pe cât posibil de specialitate și rotație".**

Prin urmare instanțele judecătorești pot deci de **la caz la caz,** întocmai cum spune și adresa Ministerului, să numească experți contabili **numai dintre acei care figurează în tablou,** — tablou care se întocmește de organele Corpului conform art. 3—4 din lege, care prevede anumite condițiuni de studii și practică și anumite formalități.

Instanțele judecătorești nu pot deci conferi acest grad.

Prin urmare, legea este clară în sensul că funcțiunea de expert contabil nu poate să fie exercitată de cât de persoanele, care au această calitate acordată nu de instanțele judecătorești, ci de organele de conducere ale Corpului și anume de Consiliul Superior al Corpului, după cum prevede art. 4 al. C. din lege care spune:

„Experți Contabili sunt acei care în urma unei practice de 5 ani de la înscrierea în Corp și a dovezilor ce vor da li se va recunoaște această calitate de Consiliul Superior al Corpului după avizul motivat al secției respective".

Iar Consiliul Superior cere dovada de capacitate și de-

punerea unui examen în fața Comisiunei prezidată de un profesor universitar.

Acest examen, deși nu este prevăzut în lege, a fost confirmat ca legal printr'o hotărîre a Curții de Apel din București, care a recunoscut că Consiliul Superior al Corpului este în drept să ceară dovezile ce le va crede pentru acordarea gradului de expert contabil.

Aceste dispoziții ale legii nu puteau și nici nu pot să fie modificate printr'o simplă adresă a Ministerului de Justiție, ceeace de altfel nici nu s'a întâmplat, pentrucă adresa Ministerului nu se referă la recunoașterea calității de expert contabil, ci la desemnarea experților contabili de la caz la caz în pricinile, ce se ivesc în fața instanțelor.

Titlu de expert contabil depășește, după legea actuală, funcțiunea și caracterul, pe care l'a avut înainte întrucât, în afară de dreptul de a face expertize contabile, experții pot fi censori la soc. anonime și la Băncile obligate prin lege a avea un expert contabil, la Camerele de Comerț și Industrie, la Casele de Asigurări Sociale, Regii Autonome, etc.

Pe lângă aceste drepturi ei au și obligațiunile prevăzute în legea de organizare a Corpului, așa după cum au avocații, arhitecții, etc.

La aceștia ca și la experți contabili nu autoritățile judecătorești conferă aceste titluri, pentrucă n'ar avea nici o calitate, ci însăși Corpul de specialitate, care la rândul său se conduce după legea, care prevede condițiuni de studii și practică, ce trebue să le îndeplinească solicitantul.

Revenind la cazurile în speță, ținem să vă comunicăm că în repetate rânduri ni s'a cerut de către unii contabili autorizați din Cernăuți să le acordăm gradul de expert contabil, fără a le mai pretinde condițiunile de studii prevăzute la art. 3 din lege.

Printre aceștia probabil că erau și acei la care se referă ordonanțele Dvs. prezidențiale.

Consiliul Superior, având în vedere art. 3 din lege precum și scopul pentru care a fost întocmită legea Corpului, nu acordă gradul de expert contabil acelora care nu întrunesc condițiunile de studii prevăzute la sus zisul articol.

Astfel fiind, numirile de experți contabili făcute de Dvs. nu pot fi legale, după cum v'am comunicat prin adresa

noastră anterioară, pentru motivele pe care le repetăm în rezumat:

Gradul de expert contabil se acordă numai de Consiliul Superior al Corpului Contabililor conform art. 4 din lege.

Cum acest Consiliu nu a acordat acest grad, ordonanţa prezidenţială nu poate avea nici o valoare legală.

Pentru a primi acest titlu, solicitanţii trebue să facă cerere Secţiei respective a Corpului Contabililor (Secţia Cernăuţi) care — constatând îndeplinite condiţiunile art. 3 şi 4 din legea Corpului — trebue să dea un aviz motivat către Consiliul Superior al Corpului.

Acest Consiliu va supune pe solicitant la examenul prevăzut în regulamentul interior al Corpului şi numai dacă reuşeşte la acest examen se acordă gradul de expert contabil.

De altfel credem că în această privinţă aţi primit circulara cu No. 7750 a Ministerului de Justiţie semnată de însăşi Domnul Ministru Valer Pop şi contra semnată de Directorul Contabilităţii, Domnul H. August, prin care se atrage atenţiunea instanţelor judecătoreşti pentru aplicarea întocmai şi integrală a legii Corpului în special pentru desemnarea experţilor contabili.

Vă alăturăm această circulară.

Sperăm, Domnule Prim Preşedinte, că, în urma lămuririlor ample ce v'am dat, veţi dispune să se anuleze ordonanţele prezidenţiale, despre care ne-aţi comunicat şi care de altfel nu pot avea nici un efect atât timp cât persoanele respective nu figurează şi nu pot figura în tabloul Corpului categoria experţilor contabili, conform art. 4 din legea Corpului.

In ce priveşte persoanele respective, cari, fiind respinse de noi ca neîndeplinind condiţiunile legii, au recurs la căi piezişe spre a obţine o calitate la care nu le da dreptul legei, vom pune chestiunea în comisia de disciplină spre a li se aplica sancţiunile prevăzute în legea Corpului.

Vă trimitem din nou un exemplar din legea Corpului, deoarece în onor. Dvs. răspuns vedem că nu vă referiţi de loc la legea aceasta, ceeace ne face să bănuim că broşura trimisă de noi nu v'a parvenit.

Rugăm Secţiunile din ţară să binevoiască a ne trimite scurte ştiri colegiale.

Sărbătorirea d-lui prof. dr. C. Angelescu

In ziua de 9 Mai a. c., a fost sărbătorit, din inițiativa Camerei de Comerț și Industrie din București și Asociației Profesorilor din Invățământul Comercial, d-l doctor C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunei, pentru înfăptuirea primei legi de organizare a Invățământului comercial.

Festivitatea s'a desfășurat în sala de recepție a Camerei de Comerț și Industrie, de față fiind fruntașii comerțului și numeroși profesori din întreaga țară.

D-l **Chr. Staicovici,** Președintele Camerei de Comerț și Industrie, exprimă omagii D-lui Ministru Dr. C. Angelescu, pentru opera ce a înfăptuit, prin votarea legei Invățământului Comercial. D-sa spune :

„Suntem fericiți să constatăm că **„Omul Școalelor"**, căruia comerțul și industria țărei îi aduce azi prinos de laudă și de recunoștință, a știut să cuprindă în lege dispoziții care să asigure o strânsă colaborare între școală și noi".

D-l **Spiridon Iacobescu,** Președintele Asoc. Profesorilor din Invățământul Comercial, a lămurit scopul și sensul nouei legi, determinată de voința dârză a D-lui Dr. C. Angelescu. Roadele reformei vor fi bogate, iar viața comercială de mâine își va schimba fața.

D-l **D. Cristescu,** din partea Băncei Naționale a României, a spus că primul nostru institut de emisiune a urmărit îndeaproape activitatea pe acest tărâm a D-lui Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunei și a fost satisfăcut când reforma Invățământului Comercial a fost realizată, căci institutul își recrutează personalul său din rândurile absolvenților școalelor de comerț.

D-l **N. Buiculescu,** în numele Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili, aduce omagii D-lui Ministru C. Angelescu, pentru înfăptuirea reformei Invățământului Comercial. Amintește de trecutul acestui învățământ, care a dat roade destul de bune.

Relevă tendința nouei reforme de a se da un caracter mai practic învățământului profesional, ceeace D-sa a cerut în toate ocaziunile și în special în calitatea ce a avut-o

timp de 30 ani, ca membru în Consiliul Permanent al Instrucțiunei.

Au mai vorbit D-nii : **I. Constanțiu,** în numele negustorimei române ; **Șt. Tenov,** în numele Asociației Experților Contabili; **Gh. Huber,** în numele Asociației A. L. A. C. I.; **Niculescu-Ritz,** din partea Sfaturilor Negustorești ; Senator **N. Penescu** și prof. **Lacriteanu.**

Cuvântarea d-lui Ministru dr. C. Angelescu

„Sunt adânc mișcat de manifestația Dv., și de sentimentele atât de frumoase ce-mi arătați. Dar să nu mi le adresați numai mie, ci și colaboratorilor mei, care nu mi-au precupețit concursul spre a face o lege bună. Intre alții, acești colaboratori sunt D-nii : Valaori, Purcaru, Senator Penescu, Băleanu raportorul legei la Senat, Ritz, etc.

„După războiu, s'a pus cu tărie problema culturală, pentrucă erau patru școli cu tendințe deosebite.

„Și în 1919 și acum, am făcut apel la toate persoanele competinte să vină lângă mine, spre a vedea cum trebuie îndrumată școala românească.

„Ne-am dat cu toții seama de necesitatea revizuirii învățământului comercial, căci dacă vrem să fim stăpâni în această țară, **trebuie, înainte de toate, ca profesiunile, comerțul să treacă în seama românilor.**

„Am făcut apel la toți și am închegat reforma învățământului comercial și a celui industrial. Mai am de organizat învățământul menajer și pe cel practic superior.

„Legea învățământului comercial cată să dea o mai mare seriozitate pregătirei tineretului.

„Am înființat bacalaureatul comercial spre a da posibilitate elementelor de seamă să treacă și la universitate.

„Am dat titulatura de licee la școlile comerciale, ca să nu mai existe deosebire față de liceele teoretice și pentru a atrage elementele bune.

„Am pus în aplicare o veche idee : alcătuirea consiliului de îndrumare a învățământului comercial, după sistemul american, atât de necesar pentru bunul mers și desvoltarea școlii.

„Ministerul Instrucțiunei a dat foarte puțin pentru școlile

comerciale, Camerele de Comerț au făcut totul. Ele au dat 500 milioane pentru aceste școli. Primul care s'a îngrijit de nevoile școlilor practice a fost D-l Hagi Tudorache, prezent aci. (Aplauze).

„Am deplină încredere că învățământul comercial va progresa, va ocupa locul de frunte între școlile noastre".

D-l Ministru a atins apoi problema acordării burselor pentru fiii de săteni și problema debușeului pentru absolvenții liceelor comerciale, deziderate ce reclamă fonduri însemnate".

Seara s'a dat un banchet la restaurantul „Luzana".

D-l **Dr. C. Angelescu,** Ministrul Instrucțiunei, a închinat primul pahar de șampanie în cinstea M. S. Regelui.

D-l **Sp. Iacobescu** a citit o telegramă de omagiu, pe care profesorii dela școlile comerciale au trimis-o M. S. Regelui.

D-l **I. Purcaru,** directorul învățământului profesional, a arătat importanța nouei legi a învățământului comercial.

D-l **Șt. Șoimescu,** administratorul Casei Școalelor, a omagiat pe D-l Ministru, pentrucă a rezolvat problema învățământului comercial în spiritul naționalist.

D-l **prof. Rădulescu,** directorul Școalei Comerciale No. 1 de băeți, a omagiat, deasemenea, pe D-l Ministru.

D-l **N. Butculescu** arată că tocmai acum când D-l Ministru a căutat să dea o importanță și mai mare învățământului comercial prin reforma votată, o veche instituție, Banca Națională, care avea ca tradiție de a se folosi numai de comercialiști, publică un concurs pentru ocuparea locurilor vacante și admite la concurs și licențiați în drept, excluzând, în schimb, pe vechii absolvenți de școală comercială superioară cu practică în comerțul de bancă.

Roagă pe D-l Ministru să intervină pe lângă conducerea Băncii, de a renunța la această inovație, care nu poate fi de folos Băncii, din punct de vedere practic, căci nu e aplicabilă, deoarece licențiații în drept n'au cum să dea probele de contabilitate.

D-l **T. A. Teodoru,** vorbește de aportul negustorimei pentru înființarea și desvoltarea învățământului comercial.

D-l **prof. I. Nisipeanu,** Președintele Asoc. Profesorilor Secundari, a vorbit despre importanța reformei învățământu-

lui comercial și a urat D-lui Dr. C. Angelescu viață lungă, spre a putea aplica, pe teren, opera pe care a creat-o.

D-l **Dr. V. M. Ioachim,** în numele Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale, se asociază la omagiile adresate marelui om al școlii.

D-l **Dobrovici,** Director General de Bursă, a exprimat omagii în numele instituției pe care o reprezintă.

A răspuns D-l Ministru Dr. C. Angelescu, într'o caldă cuvântare, exprimând din nou mulțumiri colaboratorilor la această lege și manifestând toată încrederea în Corpul Didactic, care este sigur că va face din această lege o operă viabilă.

Materiile de studiu

în noua organizare a învățământului comercial *)

Art. 16. — Materiile de studiu ce se predă în **gimnaziul comercial** sunt:

a) Materiile de cultură generală:

Religia, l.română, l. franceză, l. germană (terminologia comercială) istoria patriei și istoria universală în legătură cu istoria Românilor, geografia generală și a României, instrucția civică, noțiuni de higienă;

b) Materii de specialitate:

Științele comerciale (noțiuni elementare de comerț, contabilitate, corespondența comercială română și biroul comercial); studiul mărfurilor cu noțiuni pregătitoare din științele naturale, geologie, fizică, chimie; artimetica comercială, noțiuni de geometrie și algebră;

c) Arte și dexterități:

Caligrafia și scrierea comercială, desen, muzică, educație fizică, stenodactilografie, iar la fete și lucru de mână și gospodărie.

Art. 17. — Materiile de studiu ce se vor preda în **liceul comercial** în cl. V—VIII sunt:

*) Vezi legea publicată în Monitorul Oficial No. 77 din 1 Aprilie 1936, partea I, pag. 2921—27.

a) Materiile de cultură generală:

Limba și literatura română, religia, l. franceză, l. germană, l. engleză sau italiană (la limbi străine se va preda și terminologia și corespondența comercială), elemente de psihologie, logică și sociologie cu aplicațiuni la comerț, istoria universală în legătură cu istoria românilor;

b) Materii de specialitate:

Științele comerciale (studiul comerțului, contabilitatea comercială, publică, studiul organizării întreprinderilor, corespondența comercială română, birou comercial, monografii contabile la diferite întreprinderi de comerț, bancă, industrie, agricultură); aritmetică rațională cu noțiuni de algebră financiare și asigurări; studiul mărfurilor cu analize elementare în laborator, fizica, chimia și științele naturale cu aplicații la industrie și comerț; istoria comerțului, geografia economică generală, tratată în legătură cu geografia economică a României; dreptul (noțiuni uzuale de drept administrativ, civil, constituțional, comercial, vamal, fiscal); economia politică cu aplicațiuni la industrie și comerț și în special la economia industrială și comercială a țării; noțiuni de finanțe publice și private și noțiuni de statistică;

c) Arte și dexterități:

Caligrafia și desenul, cu aplicații la reclame și afișe, stenodactilografia, ansamblul coral, educația fizică iar la fete și lucru de mână și gospodărie.

Art. 18. — Ministerul Instrucțiunii va alcătui programele de învățământ, va distribui materiile pe clase și gruparea lor în catedre. Numărul orelor pe săptămână pentru cl. I-a și a II-a de gimnaziu nu va putea trece de 30 ore, pentru cl. III-a și a IV-a de 24 ore, pentru liceu cl. V-a — VII-a până la 30 ore, iar înclasa VIII-a 30 ore.

Absolvenții Școalei Comerciale Superioare din București, Bulevardul Domniței, Seria 1904 — sunt rugați a se întruni la o agapă colegială în seara zilei de Sâmbătă 6 Iunie, în grădina Restaurantului „Luzana" București.

Informațiuni la d-l Drăgănescu Brateș, Str. I. G. Duca 37, București.

Recenzii

POLITICA COMERCIALĂ IN LIMITELE CRIZEI DE AZI de **V. Viespescu** 1936, pag. 46. — D-l Viespescu, docent universitar, într'o broșură de 46 pagini, trece în revistă o serie de probleme mai mult sau mai puțin în legătură cu actuala politică comercială.

Nu este, de fapt un studiu științific, ci un examen fugitiv al încercărilor de după război, de a stăvili urmările rele ale crizei.

D-sa, ca mai toți tinerii economiști, consideră criza de azi ca o criză de regim, și vede scăparea în înlocuirea Statului politic al revoluției franceze prin Statul technic, realist și întemeiat pe interesul colectivității.

Ar părea, deci, că D-sa este partizanul economiei dirijate, dusă până la monopolizarea producției și distribuției care ar fi expresiunea cea mai completă a Statului technic și totuși, citind concluziile, vedem că este partizanul vechilor practici economice, bazate pe libertatea comerțului și pe acorduri comerciale cu taxe vamale liber consimțite.

Ori, cine vorbește de apusul capitalismului, pentrucă nu mai este în măsură să adapteze producția consumului și pentrucă îngroașe rândurile șomerilor prin reaua distribuție a aurului ori prin acumularea capitalurilor în câteva mâini, nu poate fi adversarul unor măsuri care urmăresc un echilibru al schimbului între națiuni și o dirijare a comerțului exterior după nevoile economice, monetare și sociale ale țării.

Cine condamnă, însă, contingentarea și restricțiile valutare, cum o face D-sa, înseamnă că vede în libera circulație a mărfurilor, a capitalurilor — bine înțeles în înțelesul relativ al cuvântului, un mijloc superior pentru a se realiza echilibrul economic, nu un echilibru static, care înseamnă stagnare — ci un echilibru în plină mișcare cu oscilațiuni în sus și în jos, având, însă, un punct de reazem: asigurarea rentabilității producției.

D-l Viespescu crede că prin introducerea obligativității muncei se va ajunge la sporirea puterei de consumație și deci la reducerea numărului șomerilor.

Noi credem, din contră, că dacă vom lăsa inițiativa privată controlată și îndreptată către un ideal superior, vom ajunge ca să facem inutilă munca forțată pentru un număr mare din acei ce activează azi în câmpul muncei, fără ca acestea să ducă o viață mai rea ca cei de azi.

N'avem decât să privim în trecut, pentru a ne da seama cât de mult s'a redus timpul obligator de muncă pentru fiecare individ.

Poate este un ideal ceeace visează technocrații, că omenirea va lucra în viitor obligatoriu numai un număr de 5 ore pe zi, câte 6 luni pe an și va trăi mult mai bine ca azi; în orice caz, însă, tendința către reducerea orelor de muncă obligatorie este vădită și aceasta va duce la reducerea șomajului.

Desigur, în ce privește fondul spiritual al capitalismului, se impune o educare în direcția întrebuințărei însușirilor individuale, cât mai mult în interesul colectivității, însă, în ce privește forma materială a funcțiunilor economice, nu credem că sistemul capitalist și-a spus ultimul cuvânt

Dr. V. M. Ioachim

Jurisprudențe fiscale*)

Apel București II, 12 Iunie 1935

Președinte N. Georgean

Impozite. — Intreprinderi. — Beneficiu brut. — Scăderi. — „Impozitul de față. — Impozitul elementar nu se scade. Se scad însă adiționalele.
(Art. 30 și 31 din legea contrib. directe).

Prin „impozitul de față" exprimat de alin. 10 al art. 31 din legea contribuțiunilor directe, ce nu se scade din beneficiul brut, interpretat în lumina ultimului al. al paragr. 87 din instrucțiunile ministeriale și al adaosului acestui paragraf, ca aliniat I, se înțelege impozitul elementar, prevăzut de art. 30 din legea contribuțiunilor directe, care, după cum se exprimă ultimul aliniat al paragr. 87, nu poate fi scăzut din beneficiul brut, mai înainte de stabilirea impunerii.

(Minist. de Finanțe cu Soc. Națională de gaz metan).

Curtea: Asupra recursului făcut de Ministerul Finanțelor, prin d-l inspector regional al regiunii I București, împotriva deciziunii cu Nr. 431/933, a comisiunii IV-a de apel de pe lângă Directoratul I regional București.

Având în vedere motivele de recurs, concluziunile reprezentanților părților, deciziunea atacată cu recurs și actele din dosarul instanței de fond.

Având în vedere că Ministerul Finanțelor, prin d-l inspector regional, a făcut recurs împotriva deciziunii cu Nr. 431/933 a comisiunii a IV-a de apel pentru următorul motiv, formulat și desvoltat prin memoriul anexat recursului și anume:

„Comisiunea în majoritatea de voturi și cu opinia separată a delegatului fiscului, prin exces de voturi de putere violează dispozițiunile art. 31, punctul 10 din legea contribuțiunilor directe și deciziunea comisiunii centrale prevăzută de art. 83 din legea contribuțiunilor directe publicată în Monitorul Oficial Nr. 37/930, admițând la scădere, suma de Lei 540.681, arătată la fila 8 și 9 din raportul de expertiză, adică

*) Pandectele Române, caetul 2, anul 1936, pag. 49, partea II.

fila 31—32 din dosarul cauzei, prevăzută în osebita părere a delegatului fiscului, care se compune din:

Lei 107.625, impozite adiționale, drumuri privind anul 1931.

Lei 78.663, adiționale drumuri și

Lei 354.593, adiționale prevăzute de art. 72 legea contribuțiunilor directe.

Având în vedere că comisiunea IV-a de apel, în majoritate, prin deciziunea cu Nr. 431/933 atacată cu recurs, a admis în parte apelul contribuabilei, intimata Societatea Națională de gaz metan și în unanimitate, apelul fiscului și a fixat beneficiul impozabil la suma de lei 2.432.082.

Având în vedere că, prin admiterea în parte a apelului contribuabilei, Societatea Națională de gaz metan și prin stabilirea beneficiului impozabil la suma de lei 2.432.082, comisiunea de apel a scăzut din beneficiul impozabil, stabilit de instanța de impunere prin procesul-verbal Nr. 190/933, suma de lei 107.625, adiționalele pentru drumuri pe anul 1931, suma lei 78.663, adiționalele tot pentru drumuri pe anul 1932 și suma de lei 354.593, adiționalele impozitului industrial pe anul 1932 plătite în cursul anului 1932 al cărui bilanț a servit de bază impunerii pe anul 1933.

Având în vedere că pentru a scade din beneficiul impozabil adiționalele pentru drumuri și adiționalele impozitului industrial în sumă totală de 540.881 lei, comisiunea de apel s'a întemeiat pe raportul de expertiză al expertului contabil, Cezar Miron, întocmit în asistența reprezentantului fiscului, G. Alexandrescu, din care rezultă că sumele sunt justificate ca cheltueli în sensul art. 31 din legea contribuțiunilor directe.

Având în vedere că din raportul de expertiză al expertului contabil Cezar Miron și din concluziunile părților puse înaintea instanței de fond, rezultă că sumele de lei 107.625 și 78.663 lei, sunt plătite ca impozite adiționale pentru drumuri pe anii 1931 și 1932 și suma de lei 354.593 ca adiționale la impozitul industrial al anului 1932.

Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiunile art. 31 din legea contribuțiunilor directe și cu adaosul la paragr. 87 ca al. 1 din instrucțiunile ministeriale de aplicarea acestei legi, se scad din beneficiul brut al întreprinderii pentru obținerea beneficiului net, toate cheltuelile întreprinderii, inclusiv impozitele, în afară de impozitul de față, care prin al. 10 al acestui art. este exceptat în mod expres dela scădere.

Având în vedere că prin impozitul de față, exprimat de al. 10 art. 31 din legea contribuțiunilor directe, ce nu se scade din beneficiul brut, interpretat în lumina ultimului aliniat al paragr. 87 din instrucțiunile ministeriale și al adaosului paragr. ca alin. 1, se înțelege impozitul elementar prevăzut de art. 30 din legea contribuțiunilor directe, care după cum se exprimă ultimul alineat al paragrafului 87, nu poate fi scăzut din beneficiul brut mai înainte de stabilirea impunerii.

Considerând că comisiunea de apel, admițând în parte apelul

contribuabilei Societatea Națională de gaz metan și scăzând din beneficiul brut al întreprinderii, adiționalele pentru drumuri prevăzute de legea drumurilor și adiționalele impozitului industrial prevăzute de art. 72 din legea contribuțiunilor directe, care nu intră în categoria impozitului elementar exceptat dela scădere prin alin. 10 al art. 41, din legea contribuțiunilor directe, a făcut o justă aplicațiune a legii și nu a săvârșit nici un exces de putere, astfel că deciziunea sa nu poate fi cenzurată din acest punct de vedere.

Că, așa fiind, recursul Ministerului Finanțelor împotriva deciziei cu Nr. 431/933 a Comisiunii IV-a de apel este nefundat și urmează a fi respins ca atare.

Pentru aceste motive, respinge.

Decizia fiscală Nr. 76 din 12 Iunie 1935.

Președinția d-lui N. Georgean, președinte.

Curtea de Apel Chișinău, Secția I-a
Deciziunea fiscală No. 198 din 11 Dec. 1935

IMPOZIT COMERCIAL. — **Art. 39, aliniat 6. Luarea avizului expertului contabil.**

Este motiv de casare, pentru violarea art. 39, aliniat 4, atunci când comisiunea de apel înlătură registrele comerciale, fără să fi luat în considerație raportul expertului contabil numit de Minister.

„Comisiunea a violat art. 39 din l. c. d. prin faptul că mi-a înlăturat registrele mele, cu violarea aliniatului 6 din acest art. care prevede că înlăturarea registrelor comerciale se va face luându-se în considerație și raportul expertului contabil numit de Minister, și va fi motivată".

Or, în speță, nu s'a luat nici un aviz al vreunui expert, ceva mai mult s'a luat de bună și infailibilă afirmațiunea d-lui ad-tor financiar din procesul său verbal preliminar din 31 Iulie 1935, adică afirmațiile părții adverse în proces, fără ca cel puțin însăși Comisiunea să controleze afirmațiunile adversarului meu, ceeace constitue o violare a art. 39, din l. c. d. și un vădit exces de putere".

„Considerând că în conformitate cu art. 39 legea contr. directe, stabilirea venitului net impozabil se face în primul rând după elementele bilanțului, pentru cei obligați la publicarea lui, sau pentru cei cari l'au încheiat în regulă, corespunzând cu registrele regulat ținute în conformitate cu art. 31".

„Că, potrivit al. 2 de sub lit. b., ale aceluiași articol, înlăturarea de către Comisiunile de apel a registrelor comerciale se vor face luându-se în considerație și raportul expertului contabil numit de Minister, și va fi motivată".

---

*) Din „Tribuna financiară" No. 41/936.

Că, în speță, Comisiunea de apel, pentru a înlătura registrele comerciale ale recurentului, ca mijloc de stabilire a venitului impozabil nu s'a conformat cerințelor textului mai sus citat, întrucât n'a luat avizul expertului contabil numit de Minister, ci a înlăturat registrele numai pe baza constatărilor făcute de ad-torul financiar de constatare, pentru aceste motive a dat o hotărîre casabilă.

B. RUBIN

In ziua de 19 Mai, s 'astins din viață încă unul din reprezentanții acelei generații de comercialiști care, începând în condițiuni modeste, au luptat din greu pentru a ajunge la posturi de conducere și răspundere.

B. Rubin a fost unul dintre acei care au făcut dovadă că prin muncă se poate răsbi într'o țară fără prejudecăți, ca a noastră.

Până la sfârșitul vieței sale, a fost un soldat credincios al datoriei și un devotat coleg.

Acei care, anul trecut, l-au ascultat în ședințele Cercului de Studii al Corpului, puteau bănui că o minte atât de clară, o energie atât de viguroasă, pot fi răpuse așa de repede, căci B. Rubin ne părăsește la o vârstă numai de 59 ani.

Să-i păstrăm o bună și pioasă amintire, pentru dragostea cu care și-a servit profesiunea.

†

Avem durerea a aduce la cunoștință pierderea colegului nostru

Monsieur ABEL DESWATTENNE

expert comptabil, șeful comptabilității Casei „Fichet" Paris, decedat la 29 Martie 1936, la Sao Paolo (Brazilia), în misiune de serviciu.

Defunctul a vizitat în mai multe rânduri țara noastră și sediul organizațiunei noastre.

Noi îi păstrăm o amintire duioasă.

Colegiale

— D-l **Prof. Alex. Costache** a fost numit în calitate de expert contabil în Comisiunea permanentă pentru verificarea gestiunei Casei de asigurare a Ministerului de Interne.

— D-l **August Ștefănescu** a fost ales președinte al Asociației contabililor publici.

— D-l **Zaharia Florian** a fost decorat cu „Meritul cultural" în gradul de cavaler.

— D-nii **V. Stoicovici, N. Ponescu** și **Al. Machedon** au fost numiți censori la soc. anonimă Tungsram.

— D-l **N. Ioanițiu** a fost ales vice-președinte la Orient Radio.

— Din inițiativa d-lor **N. K. Constantinescu, Dr. I. Evian, Ștefan Țenov, C. Dima,** etc. s'a înființat un nou organ de publicitate contabilă: **Arhiva Contabilă.** Il dorim succes pentru propășirea profesiunei noastre și ne exprimăm dorința ca noua revistă să fie încă un prilej de manifestare a colegilor pe tărânmul profesional. In această speranță, credem că este mai bine să lăsăm fără răspuns unele rânduri pe care Arhiva Contabilă le-a consacrat revistei noastre, din al cărei comitet de redacție face parte însăși directorul noului organ.

Relevăm în schimb interesantele articole ale d-lor: I. Evian, care dă o explicație nouă asupra originei cuvântului „Pasiv" și articolul d-lui C. Dima cu privire la monografia unei societăți de asigurare.

— D-l **Dr. V. M. Ioachim** a făcut la 18 Mai o interesantă comunicare la „Asociația Generală a Economiștilor", despre: „Sisteme monetare și politice protecționiste".

— D-l **Jean Schlifca** a fost numit Director al Băncei Saporta, iar D-l S. Zwiebel a fost numit director la fabrica de oglinzi „NICO".

— Noul comitet „ALACI" s'a constituit astfel: **Președinte** Victor Ionescu, **Secretar G-ral** C. Pristăvescu, **Consilieri:** Mihail Fumu, Dr. N. A. Rusescu, Prof. M. Mazilescu, Simion Alexandrescu, August Ștefănescu, D. Garibaldi.

Dorim, noului comitet, succes în acțiunile ce va duce pentru apărarea intereselor profesionale în general și ale licențiaților în special.

— D-l **Gh. Crăciun** a fost ales în Consiliul de Administrație al Băncei Marmorosch Blank, iar D-l **N. Vârgolici,** censor.

— D-l **Stelian Popescu,** inspector special de finanțe, fost secretar de redacție al Revistei noastre, a fost numit în Comisia care tratează litigiile cu optanții unguri.

— D-l **Constantin P. Gheorghiu,** dela B. N. R., a fost ales Președinte al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili Secția Ciuc, în locul d-lui Romulus Roman, demisionat, iar D-ra Irina Păcurar secretară.

— D-l **C. Madgearu** a fost ales Președinte al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili Secția Putna, iar D-l C. Lazarovici a fost cooptat în comisia cenzorilor.

Cereri de înscriere

In Corpul Contabililor Autorizați și Experților Contabili :

Secția Arad: Galic Augustin, Eugen Szatmari.

Secția Brașov: Knopf Carol, Theil Werner, Rauh Ioan, Brenndörfer Artur, autorizați; Ostersetzer Ștefania, Zagoni Suzana, stagiare, Reibenagel Erwald, Scheiner Ștefan, Renye Francisc, Heinz Enric, stagiari.

Secția Chișinău: Rabinovici Solomon, Goldenfun Pincus, Roitman Iacov, Tartațchi Slioma, Creimer Pascar Nuhim, Sorocinschi Serghie, Oradovschi Nusim, Ciohagi Petre, Cleinșvag Ber, Victor Gora, Victor Dodul, Bălan V. Mihail.

Secția Focșani: Leibu Leibovici, Chizeil Z. Iancu, stagiari.

Secția Giurgiu: G. Cătană, Stelian Donovici, Niculae Gătitu, stagiari.

Secția Iași: Botez Lucian, Abramovici Clara, I. V. Nicolau, Haim F. Meer.

Secția Ilfov: Wilhelm Schmidt, Vrânceanu Ioan, Pascu Iulian, Linderman Mundi, Damian Mosoia, Grümberg M. Isac, Constantin D. Vladimir, Marin Florescu, Filotti I. Ioan, Pollak A. Alexandru, Vladimir D. Tudor, Teodorescu I. Constantin, Grünstein Jean, Matei Neagoe, Iosif Tomp, Victor I. Pop, Coman, Duna N. Ioan, Marcus Alexandru.

Secția Mercurea Ciucului: Iuliu Wotsch, Adalbert Balasz, Ilie Pauliuc.

AVANSĂRI:

Secția Brașov: Altnöder Bela, Ionică Nicolae, Oberth Richard, Kartmann Helmut, Herz Adalbert, Lajos Emma, în gradul de contabil autorizați.

SecțiaCâmpulung (Mușcel): C. Gh. Voicescu, Ion M. Dinică, Constantin If. Răcaru, în gradul de contabili autorizați.

Secția Focșani: Cristea Lazarovici, în gradul de expert contabil.

Secția Târgul Mureș: Bucur Bela, Mitrea Corneliu, Nösner Ștefan, Sasu Gheorghe, în gradul de experți contabili.

CERERI DE REPRIMIRI:

Secția Brașov: Benedek Emanuel, se reprimește în același grad: contabil autorizat.

REVENIRI ASUPRA SUSPENDĂRILOR:

Secția Focșani: Ioan Irodeanu, expert contabil.

SUSPENDĂRI:

Secția Câmpulung (Muscel): Iosif Fianu, contabil autorizat.

TRANSFERĂRI:

Secția Brașov: Becker Wilhelm, în gradul de contabil stagiar, din Secția Arad, în Secția Brașov.

Dela Corpul absolvenților școalelor superioare de comerț din România

Consiliul în ședința din 19 crt. a hotărît redeschiderea Cercului de studii profesionale, în care se va pune în discuțiune rapoartele de expertiză contabilă ale membrilor Corpului nostru.

Se vor semnala, în mod critic, lipsurile eventuale ale acestor rapoarte și se va comenta felul în care rapoartele de expertiză au fost luate în seamă de organele fiscale și de d-nii magistrați.

Cu începere dela 1 Iunie a. c. Corpul nostru își mută birourile în parterul aceluiași imobil unde va dispune de săli de lectură și jocuri distractive ca: table, șah și biliard.

Ministerul Muncei împlinește 16 ani

D-l **prof. George Aprihăneanu** a vorbit la Ateneul Dichiu despre activitatea de 16 ani a Ministerului Muncii, relevând rolul social pe care îl îndeplinește și ideea genială pe care a avut-o întemeietorul său, d-l prof. Gr. L. Trancu-Iași, Președintele nostru de onoare, clar văzător al nevoilor poporului, în cadrul unei desvoltări armonioase.

Curs de Expansiune economică în Portugalia

Sub auspiciile Societății Internaționale de Invățământ Comercial, anul acesta a fost organizat un curs de expansiune economică în Portugalia.

Cursul va consta în vizitarea câtorva orașe mai importante și ținerea unor conferințe cu caracter local.

El va dura dela 9—22 August 1936.

Informațiuni la d-l Director al Revistei Dr. Drăgănescu-Brateș.

Rugăm pe D-nii AUTORI să ne trimită lucrările D-lor pentru recenzie.

D-nii colaboratori ai Revistei sunt rugați să ne trimită articolele totdeauna scrise la mașină **și revăzute să nu aibă erori.**

SOCIETATEA ROMÂNĂ PENTRU INDUSTRIA DE BUMBAC, BUCUREŞTI

ACTIV — **Bilanţ general încheiat la 31 Decemvrie 1935** — PASIV

Imobile	54.669.246,—		Capital		60.000.000 —
Maşini, instalaţiuni şi utensile	93.923.118,—		Fond de rezervă statutar	8.802.637,—	
Mobilier şi vehicule	1.959.850,—	150.552.214 —	„ „ „ special	17.429.070,—	
Casa şi depozite la bănci		57.703.984 —	„ special de rezervă impus	5 000.000,—	
Efecte publice şi acţiuni		11.085.913 —	„ de amortizare	120.309.602,—	151.541.309 —
Debitori		73.077.453 —	„ pentru creanţe dubioase		3.500.000 —
Bumbac brut, fire, mărfuri, materiale, conform inventar		59.248.750 —	Creditori		113.600.538 —
			Ct. tranzitoriu		3.179.000 —
			Profit & perdere:		
			Report din anul 1934	4.597.058,—	
			Realizat în anul 1935	15.250.409,—	19.847.467 —
Lei		351.668.314 —	Lei		351.668.314 —

Verificat şi găsit conform cu registrele:

Censori: **B. Rubin, S. M. Rosemberb, S. Elias**

ACTIV

BILANȚUL GENERAL INCHEIAT

Activ disponibil				
Casa Centrală și Secțiuni			8.407.537	
Aur și argint în depozit . . .			15.537.866	
Disponibil la Bănci și C. E. C.			14.026.847	37.972.250
Activ realizabil				
Efecte publice și acțiuni (Particip.) val. n. 179.454.180 R.			90.021.409	
Materiale, alimente și echipament minier .			32.595.493	
Depozit de mineuri și diverse mărfuri .			4.885.107	
Debitori :				
Societăți afiliate		34.888.906		
R. I. M. M. A. pt. aur concentrate 1935, încasat în 1936 . . .		12.544.560		
Primăria Brad — împrumut		6.320.000		
Debitori diverși și avansuri pt. mărfuri și materiale		70.267.494		
Conturi debitoare de gestiuni interne		1.432.896	125.453.956	252.955.965
Efecte publice și acțiuni ale fondului de pensiune și ajutor				3.122.148
Activ imobilizat				
Imobile și proprietăți București și Provincie . .		101.869.936		
Amortizări precedente .	13.660.305			
Amortizări pe 1935 .	4.209.631	17.869.936	84.000.000	
Concesiuni : miniere, petrolifere și forestiere		59.107.625		
Amortizări precedente .	12.950.839			
Amortizări pe 1935 .	4.156.786	17.107 625	42.000.000	
Mașini, aparate și instalațiuni diverse . .		99.464.389		
Amortizări precedente .	63.731.516			
Amortizări pe 1935 . .	12.992.873	76.724.389	22.740.000	
Galerii și plasm. la instal. de mine . .		26.854.564		
Amortizări precedente	18.614.412			
Amortizări pe 1935 .	3.870.152	22.484.564	4.370.000	
Căi ferate, funic. și materiai rulant .		13.682.942		
Amortizări precedente	10.753.164			
Amortizări pe 1935 . .	1.439.778	12.192.942	1.790.000	
Mobilier, tezaur, auto, utenz, etc. .		13.760.202		
Amottizări precedente .	10.007.547			
Amortizări pe 1935 . .	2.552.655	12.560.202	1.200.000	
Investițiuni în curs			11.300.320	167.400.320
				461.450.683
Activ tranzitoriu				
Investițiuni fiscale cu drept de amortizare		22.178.434		
Amortizări precedente	4.958.434			
Amortizări pe 1935 .	3.340.000	8.298.434	13.980.000	
Dobânzi și comisioane cuvenite pe 1936		57.939		
Cheltueli generale cuvenite pe 1936		293.402	351.341	14.331.341
		Total general		475.782.024
CONTURI DE ORDINE .		66.919.012		

C A"

mână Minieră — Bucureşti

LA 31 DECEMBRIE 1935

PASIV

Pasiv neexigibil			
Capital		170.000.000	
Fond de rezervă statutar		51.461.459	
Fond de rezervă special pentru rulment		41.095.719	
Fond de pensiune şi ajutor al person.		17.739.191	
Fond de rezervă pt. creanţe dnbioase		9.000.000	289.296.368
Pasiv exigibil			
Creditori:			
Centrala şi Secţiuni	82.188.094		
Conturi credit, de gest. interne	9.966.428	92.154.522	
Dividende neridicate		857.518	93.012.040
Pasiv tranzitoriu			
Fond de realizat prin amortizări anuale a concontului investiţiuni fiscale		22.278.434	
Venituri imobilare cuvenite pe 1936		236.378	
Chirii şi arenzi cuvenite pe 1936		65.500	
Plăţi muncitoreşti, salarii, premii, cumpărături de materiale, diferite transporturi etc., pe Decembrie achitate în Ianuarie 1936		3.080.093	
Fond pentru infiinţarea unui sanatoriu de tuberculoşi		6.000.000	31.660.403
Profit şi pierdere — Beneficiu nett			61.813.213
Total General			475.782.024
CONTURI DE ORDINE		66.919.012	

„MICA"

Societate Anonimă Română Minieră — Bucureşti

DEBIT

PROFIT ŞI PIEREDERE încheiat la 31 Decembrie 1935

CREDIT

Cheltueli generale		23.689.233	Venituri şi beneficii diverse . . .		11.796.195
IMPOZITE ŞI CONTRIBUŢIUNI:			Producţiunea de aur şi argint, pirite, cărbuni, etc.		360.789.842
Impozite diverse, taxe şi timbre	Lei 13.205.824				
Prelevare pt. impunerea bilanţului de faţă . .	„ 18.000.000				
Donaţiuni instituţiuni de Stat şi în interes cultural . . .	„ 4.031.480	35.237.304			
Dobânzi şi comisioane		12.533.626			
Cheltueli de exploatare		163.089.937			
AMORTIZĂRI:					
Inventar, imobile şi instalaţiuni	Lei 42.676.038				
As. materiale incendiate şi creanţe lichidate	„ 11.546.686	54.222.724			
ALOCAŢII:					
Fond de rezervă pt. creanţe dubioase	Lei 9.000.000				
Fond de pensiune şi ajutor al personalului	„ 7.000.000	16.000.000			
CONT TRANZITORIU:					
Fond pt. infiinţarea unui Sanatoriu de tubercul.		6.000.000			
Beneficiul net al anului 1935		61.813.213			
Total Lei . . .		372.586.037	Total Lei . .		372.586.037

Preşedintele Consiliului de Ad-ţie
(ss) **OCTAVIAN GOGA**

Director General,
(ss) **Inginer I. GIGURTU**

Contabilitatea: Director,
(ss) **F. Marinescu Firică** Expert-Cont.

Verificat de noi şi găsit conform registrelor contabilităţei
Cenzori: (ss) **H. Gucker, M. Kogălniceauu, A. Kiriacescu, Gh. Strat, Th. Volculescu**

UZINELE METALURGICE UNITE

„Titan, Nadrag, Calan“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI **CALAN**:

RADIATOARE, CAZANE

DE INCALZIRE CENTRALA,

BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREŞTI Calea Victoriei, 15

E. WOLFF

SOCIETATE ANONIMA ROMÂNĂ

BUCUREŞTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcţiuni de fier. — Destilatoare şi Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalaţiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3 Motoare „DEUTZ“, Maşini-Unelte, Scule, Pompe etc.

SACRIFICAŢI

O ORĂ

NUMAI PENTRU VIZITAREA EXPOZIŢIEI:

TOTELECTRIC

CALEA VICTORIEI, 50

VIS A VIS DE TEATRUL NAŢIONAL

ŞI VEŢI VEDEA

CUM PUTEŢI SĂ VĂ FACEŢI CĂMINUL MAI PLĂCUT,
MAI CONFORTABIL
ŞI ACEASTA CU

MAI PUŢINE CHELTUIELI

Cerneala Leonhardi

pentru tocul rezervor

cruţă peniţa şi distribuitorul tocului, deoarece este de o fluiditate specială, evitându-se astfel formarea rezidiilor.

De vânzare la librării şi papetării.

A.W. FABER

CASTELL

sunt servitori credincioşi cari nu refuză nici odată serviciile lor. Pe lângă aceasta sunt foarte economice fiindcă se rup greu şi se uzează încet.

Adresa :

Dlui.Eugen Vancu
la Banca "Albina"
Inst.de Credit şi Econ.
S I B I U

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL XXV. — No. 6 IUNIE 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

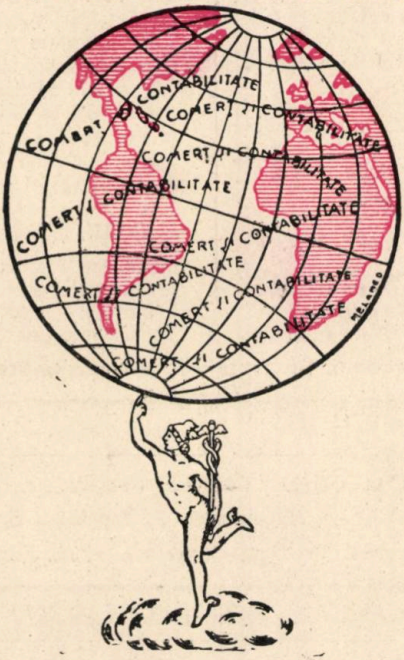

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi.
Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENTA

ANUL XXV. — No. 6 IUNIE 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ — APARE LUNAR — Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Sp. Iacobescu: Bonificările şi Corecturile la conturi 387
Dr. V. M. Ioachim: Contabilitatea telefoanelor 394
N. Niţulescu: Delicte de Bilanţ 397
Constantin Dănilă: Un nou model de Bilanţ în ad-ţia C.A.P.S. . 412
Gheorghe G. Papuc: Observaţiuni asupra articolului „Cum trebue făcut adevăratul control al contului de materiale" . . 420
Andrei I. Gheorghiu: Beneficiul raportat. — Impunerea soc. anon. 423
*** O sărbătorire înălţătoare: 50 ani dela absolvirea Şc. Sup. de Comerţ din Bucureşti 432
*** Recenzii 429
*** Jurisprudenţe 432
*** Dela Consiliul Super. al Corpului Contabililor . 434

Bonificările şi Corecturile la Conturi

Regulele clasice pretind că, atunci cînd s'a trecut greşit la un cont o sumă, să se anuleze trecerea greşită, printr'o înregistrare contrară şi apoi să se treacă bine suma acolo unde trebuia să fie dela început.

In sensul acesta, luînd ca exemplu contul de Marfă, vom putea avea la el un sold iniţial, o vînzare bine trecută şi o cumpărare trecută greşit la creditul acestui cont, astfel:

DEBIT — MARFA — CREDIT

Data		Explicaţia	Lei	Data		Explicaţia	Lei
1936				1936			
Mai	5	Sold	200.700	Mai	15	Vând marfă	20.700
				”	20	*Cumpărat* marfă	70.000

După cum se vede, *cumpărarea de marfă,* în loc să figureze la intrări, în Debitul Contului de Marfă, figurează inexact la ieșiri, adică în Creditul Contului de Marfă.

Indreptarea se face, cum am spus, prin stornări interne și trecerea cum se cuvine, astfel:

DEBIT — I — MARFA — CREDIT

Data		Explicația	Lei	Data		Explicația	Lei
1936				1936			
Mai	5	Sold	200.700	Mai	15	Vândut marfă	20.700
„	20	Stornul trecerei	70.000	„	20	*Cumpărat* marfă	70.000
„	20	Cumpărat marfă	70.000				
			340.700				90.700

In chipul acesta, contul de Marfă, care dacă ar fi avut trecerile regulat făcute, dela început, s'ar fi prezentat astfel:

DEBIT — II — MARFA — CREDIT

Data		Explicația	Lei	Data		Explicația	Lei
1936				1936			
Mai	5	Sold	200.700	Mai	15	Vânzări	20.700
„	20	Cumpărări	70.000				
			270.700				20.700

Avem astfel contul de Marfă:

	Debit	Credit	Sold
In Contul I . .	Lei 340.700	Lei 90.700	250.000
„ „ II . .	„ 270.700	„ 20.700	250.000

Cum se vede, felul acesta inofensiv de îndreptare a trecerilor greșite, nu are nici o influență, asupra soldului contului de marfă, la care s'au operat trecerile cu îndreptările cuvenite.

Desigur, însă, că asemenea erori pot să fie frequente în cursul anului și că îndreptările lor să se repete în felul cum am arătat mai sus.

Ceva mai mult, asemenea erori se fac și în cazul cînd Contabilitatea este ținută mecanic, prin mașini, caz în care se reproduce imediat și soldul.

In cazul acesta, îndreptările comportă și modificările soldurile făcute la fiecare trecere în cont, prin mijloacele mecanice cunoscute.

In asemenea cazuri se observă că *mișcarea contului* nu se mai poate deduce numai prin simpla observare a totalurilor dela Debitul și Creditul Contului ce se examinează; ci pentru a se putea cunoaște adevărata mișcare a contului, trebuie eliminate trecerile de prisos, adică trecerile greșite, împreună cu stornurile lor, pentru ca să ne rămînă numai trecerile curate.

Această operațiune, însă, nu este ușoară, mai cu deosebire cînd aveam conturi cu care s'a lucrat mult., iar eliminarea erorilor îndreptate nu s'a făcut în josul fiecărei pagini.

Cu toate acestea, conturile, e bine ca la fiecare Balanță-Situație să ne reprezinte adevărata lor mișcare, pentru ca conducătorul să-și poată verifica totalul activității sale, în perioada pe care o examinează.

Bonificările la Conturi

La conturi, însă n'avem numai erori care ne fac să arătăm mișcarea conturilor mai mare decît se cuvine, ci avem și *bonificări.*

Intr'adevăr, dacă în genere vînzările se facturează așa cum este învoiala, nu sunt excluse după aceasta, contestațiile clienților, or încurajarea consumului sau erorile din expediție și de facturare, etc., care obligă, adesea, pe vînzători, la admitere de bonificări asupra sumelor facturate.

Astfel dacă am lua cazul contului de Marfă de mai sus cu erorile îndreptate, la care am avut o vînzare facturată pe 20.700, căreia i-am făcut o bonificație de 10%, am avea de trecut în Debitul contului de Marfă și în Creditul clientului respectiv, suma de lei 2.070.

După această bonificare, contul de marfă s'ar prezenta în felul următor:

DEBIT — MARFA — CREDIT

Data		Explicația	Lei	Data		Explicația	Lei
1936				1936			
Mai	5	Sold	200.700	Mai	15	Vândut marfă	20.700
„	20	Stornul cred.	70.000	„	20	Cumpărat marfă	70.000
„	20	Cumpărat	70.000				
„	20	Bonificație	2.070				
			342.770				90.700

In cazul acesta, dacă am vrea să examinăm mișcarea acestu cont după totalurile Debitului și Creditului său, ne-am bizui pe niște date inexacte, fiindcă din ambele părți ale contului, urmează a se scădea ceva, pentru ca să avem realitatea lucrurilor cum se cuvine,

	Debit	Credit	Sold
Astfel marfa	342.770	90.700	252.070
Minus eroarea	70.000	70.000	
	272.770	20.700	252.070

Am ajuns, astfel, la același sold de 252.070, sold care însă nu este real, fiindcă bonificația făcută nu înseamnă plus de intrări, ci diminuarea valorii unor iesirii.

Luând ca exemplu o bonificație care ar influența rezultatele mărfii imediat, în cazul când *Rezultatele* dela *Marfă* sunt separate. Bonificația respectivă ar urma să se înregistreze astfel:

Cassa 20.700 = *Marfa* 15.700 / Rezult. marf. 5.700

iar bonificația:

Rezult. Marfă 2.070 = *Casa* sau *Clienți* 2.070

Cum, însă, ne place ca să ţinem amestecate rezultatele la contul de Marfă, obişnuim să încărcăm mărfurile şi să creditäm contul de clienţi cu bonificările făcute.

Dacă înregistrările acestea încă ne-ar mai lăsa posibilitatea ca să găsim bonificările făcute în debitul Contului de Marfă, pentru cele acordate de noi clientelei şi în Creditul Contului de Marfă, bonificările acordate nouă de furnizori, apoi lucrurile se complică şi mai mult atunci când în loc de a lucra cu Contul de Marfă pentru *vânzări de Marfă* lucrăm cu contul pe nedrept mult obişnuit, *Vânzarea Mărfurilor*, înregistrând:

Cassa	=	*Vânzarea Mărfurilor* pentru vânzările făcute Lei 20.700.—
	şi p. Bonificări	
Vânzarea Mărfurilor	=	*Casa* sau *Clienţi* Lei 2.070.—

Iată alt mijloc care face iarăşi greu de găsit adevărata mişcare a Conturilor noastre.

Iată-ne, dar, în faţa unui cont de Marfă, ale cărui debitări şi creditări, nu ne arată adevărata mişcare valorică a numitului cont!

Consecinţele? destule şi încă destul de rele.

a) N'avem statistica exactă pentru conducerea administratorului:

b) Putem ajunge la concluzii greşite, păgubitoare, bazându-ne pe acele totaluri umflate de greşeli şi rectificări.

Citäm, în această privinţă, socotelile Statului Român, la Societatea Skoda, din Pilsen.

După datele *Contabilităţii publice din România*, furniturile de război, aduse dela Skoda, s'au răspândit la diferite unităţi, iar când s'a cerut dela noi care sunt acele furnituri şi ce preţuri reprezintă ele, s'a ajuns la anumite totaluri.

Căutând acelaş lucru în Contabilitatea Skodei, s'au prezentat alte sume.

In asemene împrejurări s'au cerut conturile societăţii Skoda, care prezentând fişele conturilor respective, s'au constatat iarăşi alte sume.

Atunci, însă, când s'a considerat Creditul Contului Statului Român, din Contabilitatea Skodei, drept sume plătite de România Skodei, pentru furniturile achitate, iar Debitul aceluiaş cont, drept

totalul furniturilor expediate Statului Român; atunci, pe fișele mecanic înregistrate, s'au arătat diferite storнuri, care aveau urmări până în soldurile efectuate imediat, cu trecerea fiecărei sume.

Alegerea sumelor reale s'a făcut cu destulă băgare de seamă și numai după ce ni s'a atras atenția, fiindcă explicațiile dela efectuarea înregistrărilor cu mașina nu au largheța pe care o pune contistul manual obișnuit.

3. Altă consecință mai severă este că nu se poate stabili imediat *cifra de afaceri*, lucru care pune în conflict partida de Marfă cu *Registrul Cifrei de afaceri*.

4. Dacă ar mai fi vorba să se păstreze anumite controale, între totalul *Jurnalului* și totalurile Debitelor și Creditelor din *Maestru*, se vede că nici o concordanță nu se mai poate stabili, dovedindu-se inutilă operația adunărei *Jurnalului*.

In cazul acesta, ce-ar fi de făcut?

Ar fi să utilizăm corectura și bonificarea prin *scădere*, operațiuni obișnuite în materie de *Contabilitate publică*, precum și la unele mari societăți de la noi.

Pe baza acestei metode, trecerea greșită nu se stornează, ci *se scade*, deasemenea, *bonificarea* nu se trece în partea opusă operațiunei care a provocat-o, ci se scade și ea din aceeași parte, așa cum se arată mai jos:

DEBIT — MARFA — CREDIT

Data		Explicația	Lei	Data		Explicația	Lei
1936				1936			
Mai	15	Sold	200.700	Mai	15	Vândut	20.700
„	20	Cumpărat	70.000	„	20	*Cumpărat*	70.000
							90.700
				„	20	Scăzut eroarea	70.000
							20.700
				„	20	„ bonif. 10%	2.070
			270,700				18.630
		Sold	252.070				

După recomandările noastre ar fi să se practice această modalitate, rectificîndu-se la fiecare sfârşit de pagină trecerile pe care le-am greşit în conţinutul paginei respective.

In felul acesta, păstrăm realitatea totalurilor Debitului şi Creditului fiecărui Cont, potrivit operaţiunilor efectuate realmente la acel Cont.

Ţinem să mai reamintim că si acest fel de lucru n'a fost scutit de acuzaţiuni, ci din contră, s'a formulat contra lui, acuzaţiunea că asemena „Rectificări de cursuri", bonificări făcute clientelei, nu s'au trecut în debitul *contului de vînzări,* ci în creditul lui, scăzîndu-se.

Că asemenea rectificări de cursuri, atingând suma de 70.109.859 nu sunt în realitate de cît „Rezerve ascunse" şi ca atare impozabile.

Verificându-se acuzaţiunile respective, s'a constatat că n'a putut fi vorba de *Rezerve ascunse,* ci de simple bonificări acordate de societate clientelei sale externe.

SP. IACOBESCU
Profesor Academia Comercială
Bucureşti

Corpul Contabililor Experţi şi Autorizaţi, după dorinţa exprimată de D-l Grigore Trancu-Iaşi, Preşedintele de onoare al Corpului, a hotărât ca, înainte de începerea vacanţelor, să aibă loc o agapă colegială în seara zilei de 30 Iunie a. c., la restaurantul Central din Parcul „Luna Bucureştilor".

Adeziunile se vor comunica la Secretariatul Corpului.

CONTABILITATEA TELEFOANELOR

Contabilitatea întreprinderilor de telegraf şi telefoane se ţine după un tip întocmit de Compania Internaţională de telegrafe şi telefoane, cu sediul la New-York.

Acest tip a fost revizuit ultima dată în 1933 şi a intrat în vigoare la 1 Ianuarie 1934.

Compania Internaţională de Telefoane şi Telegrafe a cuprins într'o broşură de aproape 100 pagini (Circulara No. 1), toate conturile cu denumirea şi funcţiunea lor, ce trebuie să fie ţinute într'o contabilitate a telefoanelor.

Conturile poartă, pe lângă denumire şi un număr, după grupa şi subdiviziunea din care fac parte.

In **Activul** Bilanţului, găsim următoarele grupe de conturi: *Instalaţiuni şi Proprietăţi, Investiţiuni şi avansuri, Depozite speciale, Cheltueli anticipate şi Activ curent.* (Activ de circulaţie).

In **Pasivul** Bilanţului găsim următoarele grupe de conturi: *Capital. Datorii pe termen lung. Datorii pe termen scurt. Diverse obligaţiuni de plată. Rezerve. Surplusuri* (de venituri, de capital, plătite). Contul de *Profit şi Pierdere* cuprinde următoarele grupuri de conturi:

La **Venituri:** *Venitul telefoanelor. Venituri diverse,* (din dividende, dobânzi, din imobil, etc.). *Dobânzi datorate. Rezultate valutare.*

La **Cheltueli:** *Cheltueli de trafic. Cheltueli comerciale.*

Alte cheltueli de funcţionare ale telefoanelor. Cheltueli de întreţinere. Cheltueli generale şi de administraţie.

Alte cheltueli. (Rezerve pentru deprecieri, taxe şi impozite).

Conturi de Compensaţii. (Cheltueli generale de magazie, cheltueli pentru echiparea transportului, cheltueli pentru unelte, pentru furnituri cheltueli de administraţie pentru instalaţiile locale, cheltueli de control a instalaţiilor).

Principiile de contabilizare sunt sunt acelea aplicate în contabilitatea industrială, fără a se urmări ideea preţului de cost al serviciilor presate, care deocamdată vedem că nu se pune la întreprinderile de telefoane.

In schimb se urmăreşte de aproape o separaţie şi repartizare a cheltuelilor după natura şi după obiectul lor, între cele două mari departamente al unor asemenea întreprinderi ş. a. Departamentul Investiţiunilor (Plant departament) şi Departamentul Exploatărei (Trafic departament).

Aceasta este caracteristica cea mai importantă a contabilității societăților de telefoane și este în același timp și mijlocul pe care-l pot întrebuința întreprinderile de telefoane spre a influența beneficiul net și uneori și valoarea acțiunilor, care nu sunt concentrate în câteva mâini, după cum s'ar crede.

Chestiunea repartizării cheltuelilor prezintă un deosebit interes la societățile care au preluat concesiunea telefoanelor dela stat, cum este cazul în mai multe state din Europa.

Aci se pune chestiunea din punct de vedere al investițiunilor, pentru cazul când s'a prevăzut răscumpărarea de către Stat și din punctul de vedere al amortizării precum și din punctul de vedere al calculului redevenței cuvenite statului, în cazul când această redevență este și în legătură cu venitul net.

Deaceea, Compania Internațională a ținut să stabilească norme generale care trebuie avute în vedere la contabilizarea și repartizarea cheltuelilor, norme care, în lipsă de dispoziții speciale în contractele de concesiuni, pot să fie acceptate de Statele interesate la exploatarea telefoanelor prin concesiuni.

După aceste norme, cheltuelile care se pot afecta unei anumite lucrări, sau unui anumit bun, trebuie trebuie trecute direct în sarcina lucrării sau bunului respectiv, așa încât acea lucrare sau acea valoare să treacă mai departe încărcată cu cheltuiala respectivă.

Astfel cheltuelile cu transportul, asigurarea, depozitarea, manipularea, supravegherea, etc., a materialului, se trec în conturi subdivizionare adunate într'un cont colectiv, care se trece apoi asupra valorii materialelor și anume printr'un procent fix care se adaugă la materiale, în momentul când ies din depozit, spre a fi întrebuințate fie la investițiuni, fie la exploatare, fie la întreținere ori la administrație.

Acest procent este de 5—10% și se stabilește pe baza coeficientului din anul precedent.

Ceeace nu se recuperează ori depășește procentul real al cheltuelilor, se reportează în anul următor sau se trece la rezultatele anului.

In același mod se procedează cu salariile și cheltuelile de transport, acolo unde se pot repartiza după lucrările efectuate.

Acolo unde lucrările făcute, salariile plătite ori bunurile întrebuințate se pot repartiza dela început între cele două departamente (Investiții și Exploatare), operațiunea contabilă se face imediat pe baza rapoartelor serviciilor respective.

Acolo, unde, însă, nu se poate face această defalcare imediat, se țin conturi de cheltueli, care se repartizează abia la sfârșitul anului, după criterii care, deși au la bază anumite puncte de reper, totuși sunt mai mult sau mai puțin arbitrare.

Totuși unele societăți au adoptat norme generale bazate fie pe experiență din trecut, fie pe anumite procedee.

Astfel Societatea Anonimă Română de Telefoane, când este vorba de lucrări de investiție, adaugă drept cheltueli imputabile acestor lucrări 100 % asupra mânei de lucru.

Acest 100 % reprezintă: scule, cheltueli de inginerie, de supraveghere, de contabilitate, cheltueli generale de administrație, care se scad din conturile respective, mărind valoarea investițiilor.

Asupra acestei repartiții s'au ridicat obiecțiuni din partea Statului, pentru că se mărește valoarea capitalului net investit, de care sunt legate anumite drepturi ale Societății.

Asupra principiului în sine desigur că din punct de vedere contabil nu se pot face obiecțiuni, pentrucă și cheltuelile fac o parte integrantă din valoarea unui bun, atât timp cât mărește această valoare.

Asupra elementelor componente însă se pot face obiecțiuni ș. a. dacă cheltuelile generale de administrație pot constitui un element de activ, sau ele trebuie recuperate în întregime din exploatare.

Noi am fost de părere aci, ca și la calculația prețului de cost în industrii, că salariile administratorilor, direcțiunei generale, impozitele comerciale și în general cheltuelile în legătură cu administrația și cu comercializarea, nu fac parte din prețul de cost și deci nici la investițiile făcute în regie nu se pot adăuga la valoarea de cost, ele fiind un pendant al veniturilor brute realizate din exploatarea întreprinderei.

Chestiunea aceasta merită a fi discutată, neajungându-se până acum la o formulă adoptată unanim de știința și technica contabilă.

In ce privește veniturile, avem de observat o particularitate ș. a. unele societăți de telefoane nu înregistrează la venituri realizate decât încasările pentru serviciile prestate și anume se debitează clienții printr'un cont tranzitoriu, *Venituri de încasat*, dela care se virează la contul: *Venituri din exploatarea telefoanelor* pe măsura încasărilor efectuate.

Este o abatere dela principiile de contabilitate explicabilă prin clauza rău redactată din unele contracte de concesiune, cum este și contractul nostru, care prevede calculul redevenței Statului din încasările brute, nu din venitul brut.

DR. V. M. IOACHIM

DELICTELE DE BILANȚ

Importanța studiului acestor delicte, rezultă din însăș motivele ce le-au creat:

1. Criza economică.
2. Fiscalitatea excesivă.

O reprezentare cifrică, asupra efectelor crizei în economia particulară, ar arăta că variația cifrei șomajului, sau reducerea remunerării capitalurilor (la noi s'a petrecut, la începutul crizei, o sporire a acesteia, datorită măsurilor monetare ce urmăreau împiedecarea evaziunii capitalurilor străine, învestite în economia noastră), sau, în sfârșit, reducerea costului materiilor prime, — nu prezintă curba brusc descendentă, paralel cu cea a protestelor și falimentelor și cea în sens invers a profitului.

Intreprinderile ce s'au mai putut menține, au fost silite să vegeteze, trăind din rezervele vremurilor bune, sau, mai rău, din chiar averea adunată în acele vremuri.

In privința fiscalității, trebue să recunoaștem că fiscalitatea indirectă, atârnând greu la stabilirea prețului de cost, atrage pe lângă o reducere a profitului întreprinderii (efect privat-economic) reducerea posibilităților de consumație (efect social). Iar existența acestor fenomene, accentuiază efectul fiscalității directe, transformând noțiunea de impozit pe venit, în cea de impozit pe capital. Cum, deasemeni, în regimul normal al liberei concurențe, prețurile mondiale determină pe cele interne ale economiei naționale, exagerarea fiscalității, mărind prețurile de cost — pentru piața interioară, crează inegalitate între piața internă și piața externă. In ultima analiză, fiscalitatea anti-economică, provocând lent dar sistematic, uzura capitalului național, pune problema evaziunii disponibilităților de capital intern, către alte economii naționale. Din aceste caracterizări, se degajă, astfel, concluzia necesității întocmirii unui regim fiscal, care înlăturând efectele arătate — s'ar materializa în un buget aplicat realităților naționale [1]). Statul prin o fiscalitate exagerată și

1) D. Neagu „Fiscalitatea și repercusiunea sa asupra economiei private" (Pag. 57).

dezordonată, a fost nu numai la noi, unul din factorii ce au determinat deprecierea bilanțului, influențe agravate, tot de stat prin o condamnabilă nesocotire a unor reguli admise de viața economică, ca principii fundamentale în conducerea raporturilor comerciale, cum ar fi bunăoară, **amortizarea cât mai largă a investițiilor,** creare de rezerve speciale, aparente ori latente, sau de conturi de proviziuni.

Tentațiile de fraudă încurajate de stat, s'au agravat prin greutatea descoperirii delictului și probării culpabilității delicventului, ajungându-se, astfel, la situația paradoxală dar reală, a întreprinzătorului hoț al propriei sale întreprinderi, prin manopere în care obișnuința o formează prelevările de fonduri pentru cheltueli personale, vânzările neînregistrate, cheltueli fictive, etc.

O contabilitate trebue să aibă la bază 2 principii: adevărul și claritatea. Orice alterare intenționată a adevărului, constitue o falșificare, (Fälschung) precum orice derogare dela principiul clarității (Verschleierung), constitue o disimilare care, dacă e făcută cu scopul prezentării unei situații neexacte, e sancționată de lege. Din punctul de vedere al mobilului care stă la baza lor, falșificările sunt voluntare și intenționate, în vreme ce abaterile dela principiul clarității, sunt datorite neglijenții sau neștiinței profesionale și acestea din urmă, însă, putând da naștere la confuzii sau inexactități periculoase.

In mod normal, obiectul principal al întreprinderii, este realizarea obiectului social și asigurarea — înainte de toate — a existenții întreprinderii. Cum concepția actuală a științei economice, admite că întreprinderea constitue un element de utilaj economic național, urmează în chip necesar o concepție a adevărului, în funcție de voința întreprinderii. De necesitatea exactității faptelor, trebue să fie convins și fiscul, prin o înțelegere, desbrăcată de formalismul administrativ sau al interpretării prea profesionale a textelor legii — că beneficiile latente, vor trebui să reapară cândva și că deasemeni rezervele sănătoase ale întreprinderii, ajung să mărească randamentul acesteia, — chiar pentru fisc, abundența rezervellor, fiind profitabilă, permițând o aplicare normală a impozitelor în timpul crizei.

Delictele ce se pot comite, în legătură cu bilanțul, pot consta în: escrocherie, publicații de fapte false, distribuiri de beneficii fictive, operații ilicite pe piața valorilor sau, în sfârșit, fraude fiscale. Distribuția beneficiilor fictive, datorită unor inventare prost întocmite, a născut pentru jurisprudența de specialitate ideea, nu totdeauna exactă a bilanțului fraudulos, fără a se încerca să se cerceteze reaua credință — prin probe contabile și făcând deseori **confuzia** dăunătoare economiei particulare **între un bilanț inexact și un bilanț fraudulos,** confuzie ce impietează asupra unei juste stabiliri a elementului intențional.

Această constatare face necesară o dublă analiză:

1. A erorilor din bilanț;
2. A cazurilor în cari acestea pot fi socotite frauduloase.

Adoptând o definiție unitară, bilanțul e un rezumat al inventarului; e o situație analitică și sintetică, exprimând prin solduri debitoare, activul și prin solduri creditoare, pasivul, — situația curată, definitivă și exactă a întreprinderii, față de întreprinzător, pe deoparte, și față de terți, pe de alta, — la un anumit moment, stabilit de lege s'au fixat de cel interesat [1]). E mijlocul de a arăta acționarilor și terților, gradul prosperității întreprinderii, iar concurenților de a le prezenta, în mod direct, poziția întreprinderii, orientarea tehnică și comercială dată exploatării, situația producției create și celei existente, a portofoliului, a rentabilității, etc.

Depășind calitatea inițială de operație de administrație interioară, a devenit azi, cel mai eficace mijloc contabil pus în slujba garantării:

1. Fixității capitalului;
2. Realității beneficiilor,

fiind pe de altă parte, un prețios mijloc de credit.

Constituind o formă condensată a inventarului, deși se sprijină pe elemente detailate dar necunoscute terților, poate deveni în mâinile întreprinzătorului de rea credință un mijloc unic de fraudă și disimulare.

Există un adevăr material — intern și subiectiv, care e o funcție a scopului propus. Dar mai este și un adevăr formal

1) **Leautey:** „Traité des inventaires et des bilans" (pag. 133).

și obiectiv, ale cărui efecte de ordin exterior au un cerc mai restrâns și care constă în **materia contabilă** din permanenta concordanță a reprezentărilor cifrice cu realitatea.

După mobilul care le dă naștere, fraudele și alterările adevărului ,se pot împărți în două categorii:

1. Delicte comise de personal în dauna întreprinzătorului;

2. Delicte comise de acesta din urmă, în scopul prezentării afacerilor în o lumină favorabilă sau mai puțin favorabilă, dar falsă.

Delictele din prima categorie, interesează mai mult pe întreprinzător; se pot mai ușor identifica, printr'o analiză amănunțită a contului general de cheltueli, sau a conturilor ce simbolizează cifric, elementele de avere cu mare mișcare. Mult mai greu de constatat și cu consecințe mai întinse, sunt cele din a doua categorie, cari urmăresc alterarea bilanțului. Acestea din urmă sunt făcute fie, pentru a ameliora situația întreprinderii, fie pentru a i-o deprecia, — deci urmăresc transformarea optimistă sau pesimistă a situației întreprinderii, așa cum aceasta ese din o contabilitate regulat ținută.

Denumirea unui bilanț — **fraudulos,** face necesară existența a trei elemente:

1. Inexactitatea.

2. Elementul intențional.

3. Intrebuințarea bilanțului, astfel redactat și prezentat, pentru comiterea unui delict.

Delictele acestea pot consta în:

1. **Escrocherie.** Caracterul de escrocherie în materie de bilanț, nu-l dă existența aspectului inexact dat bilanțului, în vederea dobândirii de fonduri de lucru, ci dovedirea manevrelor frauduloase de natură exterioară, cum ar fi bunăoară prezentarea de documente false, — făcute în vederea estorcării parțiale sau totale, a averii unui terț, sau inducerea în eroare a clientelii, pentru atragerea de aconturi, fie în sfârșit, afectarea în favoarea unui director sau administrator girant al întreprinderii, de tantieme cari concordă cu prevederile statutare, dar contravin condiției esențiale de a fi defalcate din beneficii efectiv realizate.

In esență, existența delictului de escrocherie implică:

a) Elementul intențional.

b) Multă publicitate, în vederea realizării efectelor scontate de manevrele aplicate bilanțului.

2. **Publicația de date false.** Un fapt fals, nu e un fapt economic, social sau filozofic, ci e faptul precis, concret care vizează însuși obiectul exploatării, structura sa legală, calitățile sale [1]).

Dacă publicarea unui bilanț fals, nu e urmată și de repartiție, poate fi reprimată ca publicare de fapte false, dacă această publicare are ca obiect, atragerea de subscripții sau vărsăminte noui.

3. **Distribuția de dividende,** e opera unor inventare fraudulos întocmite, prin supra evaluări fictive .

4. **Acțiune ilicită pe piața valorilor.** Sunt cazuri proprii marilor întreprinderi, ale căror bilanțuri fraudulos întocmite, influențează prețul unei categorii de produse sau valori de bursă.

5. **Fraude fiscale,** comise la adăpostul unui bilanț cu beneficii mult reduse dacă nu chiar suprimate. Acest gen de delicte formează caracteristica timpurilor de criză, când mascarea beneficiilor, reduse din cauza conjuncturii— poate salva rentabilitatea slabă a întreprinderii.

6. **Bancruta frauduloasă,** e un ultim caz în care constituirile de debitori (în mod fictiv) prin mijlocul bilanțului, adăpostesc deturnările de activ ce prejudiciază massa creditorilor.

Pentru ușurința studiului, vom împărți delictele frauduloase în trei categorii:

1. Fraude prin optimism.
2. Fraude prin omisiune.
3. Fraude prin acțiune.

1. FRAUDE PRIN OPTIMISM

In această categorie, intră toate supra evaluările, ce au la bază, intenția frauduloasă.

Excesul de optimism, poate proveni din:

---

1) **M. Tchernoff:** „Traité de droit pénal financier" (pag. 529).

I. Evaluarea bunurilor realizabile	1. Produse	Mărfuri
		Portofoliu
	2. Produse în lucru	Produse în curs de fabricație
		Lucrări neterminate
	3. Creanțe	Debitori
		Efecte de primit

II. Inscrierea în activ, de creanțe greu de încasat, asupra terților.

III. Neglijarea rezervelor de prevedere a riscurilor.

IV. Numirea intenționat falsă a conturilor; omisiunea unei părți din angajamente; mascarea afacerilor deficitare; arătarea unei cifre de afaceri exagerate.

Toate acestea pot avea ca motiv, fie prepararea terenului, în vederea unei cedări apropiate a întreprinderii, fie sporirea capitalului ori vărsămintelor, fie influențarea cursului bursei asupra acțiunilor întreprinderii, ori legitimarea frauduloasă a împărțirii unor dividende mari.

Mărfurile se pot evalua, adoptând, sau:

a) prețul curent (valoarea reală ce poate fi obținută prin vânzare, în momentul evaluării) sau

b) prețul de revenire, în caz de urcare;

c) o metodă mixtă:

1. Prețul de revenire, în caz de urcare;
2. Prețul curent, în caz de scădere (a prețurilor).

Evaluarea după un anumit criteriu, contrar evenimentelor economice din cadrul economiei naționale, sau situației întreprinderii, poate constitui o supra evaluare frauduloasă, dacă are la bază și elementul intențional.

Evaluarea **titlurilor,** se consideră fraudulos optimistă, dacă cursul la care s' afăcut evaluarea, provine din o speculație de lungă durată a aceluiaș întreprinzător; e o presupunere admisibilă numai la marile concentrații de întreprinderi.

Pentru a fi cât mai departe de domeniul delictului fraudulos, trebue ca evaluarea bunurilor patrimoniale să țină seamă numai de vitalitatea întreprinderii, nicidecum să se presupună, în mod necesar, o lichidare viitoare, globală și

1) **H. Villard:** „De la fraude dans les bilans" (pag. 95).

iminentă [1]). Ceeace e de regulă fraudulos, nu e în esență evaluarea valorilor la un anumit curs, ci prezentarea unui bilanț prin a cărui redactare s'a ascuns originea beneficiului provenit din operația evaluării, operație legată de imposibilitatea distribuirii diferenței, în mod normal și cinstit.

In ceeace privește **produsele în curs de fabricare** sau **lucrările neterminate,** evaluarea lor se va face la prețul de revenire la care s'a ajuns până în momentul evaluării (prețul de cost al materiei prime, al mânii de lucru + cota proporțională din cheltuelile generale de fabricație fără a se adăoga — cu riscul considerării ca delict de bilanț — nici chiar o cotă proporțională din beneficiul ce se scontează să se obțină din comercializarea fabricatului.

La **„Debitori"** și **„Efecte de primit",** constatarea materială a insolvabilității parțiale sau totale, rezultă din:

a) Neplata la scadență;

b) Inapoierea efectelor neplătite sau prorogări de scadențe;

c) Modificarea situației financiare a debitorului, în cazul când creanța nu e încă exigibilă la data încheierii bilanțului.

Aceste situații posibile, fac necesară: 1) evaluarea unor părți din creanțe cu valoarea nesigură, la valoarea reală constatată, sau 2) neevaluarea creanțelor, complect depreciate, precum și prevederea din beneficiile întreprinderii, a unei rezerve, pentru acoperirea riscurilor de această natură, — cerințe a căror nerespectare atrage, pe lângă supraestimarea activului, și calcularea exagerată a beneficiilor. In cazul necontării deprecierii parțiale, elementul intențional al fraudei e presupus, de cunoașterea, de către întreprindere, a situației critice a debitorului; pentru o creanță complect compromisă, reaua credință e dedusă din adoptarea formelor costisitoare de urmărire în vederea încasării ei.

Tot fraudă e considerată și necrearea de rezerve pentru riscuri viitoare privind lichiditatea imediată sau viitoare. E situația vremurilor de criză, — comună întreprinderilor ce n'au fost capabile să-și asigure garanții suficiente. Un ultim caz, de optimism, îl constitue înregistrarea în contabilitate și în consecință, contarea în bilanț, **a creanțelor eventuale.**

E vorba aci, de creanțe supuse unei condiții rezolutorii și cari nu pot fi avute în vedere la bilanț, decât în ipoteza realizării lor integrale.

2. FRAUDE PRIN OMISIUNE

In această categorie, intră mascarea elementelor patrimoniale sau economice, ce influențează patrimoniul, fie chiar temporar. Așa ar fi bunăoară, neglijarea deprecierilor patrimoniale, sau a debitorilor insolvabili.

Aci însă, elementul intențional e mai greu de precizat, dat fiind că e mult mai greu de constatat o abținere dela ceeace trebuia să faci, decât o acțiune care lasă urme.

In această categorie, pot interveni trei cazuri:

1. Creanțe dubioase sau complect devalorizate, sunt considerate ca bune.

2. Neconstatarea deprecierilor de valoare (uzură) sau disparițiile parțiale ori totale de activ patrimonial (cazuri fortuite).

Neaplicarea amortismentelor, pune întreprinderea în situația de a nu putea reconstitui capitalul uzat; neaplicarea lor, permite distribuiri de beneficii ce sunt astfel, luate din însuși capitalul.

3. Necontarea obligațiilor reale, cari se vor stinge însă însă în exercițiile viitoare.

Schematic, aceste fraude cuprind două elemente:

I. Existența unei
- a) Pagube sau deprecieri cu caracter definitiv
  - 1. Pierderi de activ neînregistrate
  - 2. Amortismente nescăzute
- b) Datorii față de terți, exigibile
  - 3. Datorii neînregistrate

1. La amortismente, facem o subîmpărțire:

Bunuri incorporale
- Cheltueli de constituirea sau mărirea capitalului
- Cheltueli de fondare
- Brevete
- Concesiuni
- Mărci de fabrică
- Fond de comerț propriu zis
  - Clientela
  - Firma comercială

b) Bunuri corporale mobiliare
- Mobilier propriu zis
- Material
  - fix
  - rulant
- Utilaj
- Mijloace de transport

c) Bunuri corporala imobiliare
- Terenuri
- Imobile
- Construcții industriale

La aceste categorii de amortismente, o primă problemă ce se pune e recalcularea lor în perioadele de deprecieri monetare, iar plus-valuta, să fie trecută la rezerve în pasiv, neputând fi considerată beneficiu distribuibil, deoarece nu e realizată din exploatare, ci e o simplă reajustare a valorii activului.

Ceeace ne mai interesează la amortismente, ca mijloc de fraude în bilanț, prin micșorarea lor pentru a prezenta un beneficiu mărit, — e distincția între cele două metode de aplicat în operarea lor : metoda scăderii și cea a creării unui fond special. Prima modalitate e mai poprice manevrelor în bilanț, deoarece nu permite să se vadă, din bilanț, dacă amortismentele au fost corect aplicate. A doua metodă prezintă dublul avantaj al cunoașterii atât a prețului de dobândire al bunului, cât și a mărimii amortismentelor operate.

In privința stabilirii elementului intențional, acesta se deduce la amortismentele insuficiente din disimularea evidentă a amortismentului neaplicat (altminteri e considerată eroare), iar în cazul inexistenții amortismentului, elementul intențional e verificat de însăși absența amortismentului.

Celelalte două cazuri de fraude prin omisiune cuprind :

1. Dispariția sau deprecierea unor elemente de activ, privind :

a) debitori insolvabili.

b) reducerea capitalulluli cu pierderi la portofoliu.

c) distrugere, dispariție ori pierdere de bunuri (corporale, incorporale).

d) mărfuri demodate.

e) cedarea exploatării fondului de comerț.

2. Omiterea contabilizării datoriilor întreprinderii, lichidabile în viitor, privind :

a) impozite datorate pe trecut.
b) gratificații neplătite.
c) comisioane pentru servicii prestate și neplătite.
d) redevențe contractuale (fixe, variabile).
e) dobânzi datorate.

In acest ultim caz (2), elementul intențional al fraudei nu mai trebue dovedit, întrucât frauda se referă la obligații ce întreprinzătorul nu poate pretinde că nu le cunoaște la data încheierii bilanțului.

III. FRAUDE PRIN ACȚIUNE

Acestea cuprind artificii de înregistrări, în timpul sau la sfârșitul exercițiului, în scopul evidențierii unor beneficii inexistente, sau manopere ce aplicate unui bilanț cu cifre exacte, arată disponibilități exagerate ce ridică creditul întreprinderii.

Sunt majorări de activ sau micșorări de pasiv, ce fac să apară beneficii inexistente în realitate, sau să dea iluzia unei prosperități sănătoase, cum ar fi bunăoară : înglobarea conturilor de activ greu, în cele ușor lichidabile, iar în pasiv, confundarea angajamentelor pe termen scurt, cu cele de lungă durată.

* * *

Pentru o cunoaștere mai precisă a manoperelor în bilanț, vizând prezentarea, mai întâi favorabilă a întreprinderii, dau unele din cele mai întrebuințate procedee practice în această direcție :

1. Se taie din pasivul bilanțului la soldul creanțelor pasive, o sumă egală cu deprecierea creanțelor active ale întreprinderii provenită din insolvabliilitatea debitorilor.

2. Bunurile greu lichidabile sunt prezentate în bilanț, încorporate prin ascunderea denumirii reale, în categoria celor ușor lichidabile sau lichide.

3. Se ascund elemente patrimoniale îndoelnice sub denumiri inofensive.

4. Se trece în bilanț numai soldul dintre conturile „Debitori" și „Creditori", sau alte conturi (după natura întreprin-

derii) înglobând unele, angajamente personale, iar altele, drepturi personale de creanță.

5. Se consideră efectele de primit emise de complezență, la un loc cu cele care au la bază o operație comercială reală.

6. Mărfuri primite în consemnație, sunt trecute în bilanț, ca bunuri de plină proprietate.

7. Mărfurile livrate dar neîncasate, sunt considerate la bilanț ca încasate.

8. Mărfurile parțial sau complect depreciate, în loc de a fi considerate pentru valoarea deprecierii, ca pierderi definitive, imputabile contului de Profit și Pierdere, sunt fie lăsate în bilanț cu prețul de cost, fie trecute într'un cont de debitori tranzitori își imputate astfel, contului personal al întreprinzătorului sau al unui asociat .

9. Aplicarea de amortismente insuficiente, sau chiar complecta lor abandonare.

10. Cumpărările de mărfuri trecute cu prețul de cost, iar rabatul considerat ca beneficiu repartizabil.

11. Cheltuelile de întreținerea instalațiilor, sunt considerate imobilizări prin destinație, producându-se astfel o dublă falsificare: **a)** a activului; **b)** a beneficiului.

12. Cheltuelile de primă stabilire sunt considerate ca elemente de activ patrimonial.

13. Comenzile neterminate se consideră ca definitiv executate și ca atare imputate prin considerarea lor ca creanțe certe,— contului Clienți. Se mărește astfel activul, în vreme ce cheltuelile formând costul de producție parțial al acestora, sunt corect contabilizate, adică numai pentru partea efectiv produsă, mărindu-se în acest chip beneficiul.

14. Mărfurile intrate în întreprindere în preziua bilanțului, fără ca facturile să fi avut timpul să parvină acesteia, sunt contabilizate la activ, fără ca pentru angajamentul provenit din datele facturii, să se facă înregistrări și în pasiv.

15. In vederea prezentării unei lichidități favorabile, creanțele sunt negociate unui prieten pentru mărirea în bilanț a cifrei disponibilităților în numerar, urmând ca după închiderea bilanțului, efectele să reintre în patrimoniul întreprinderii.

16. Pentru înfrumusețarea artificială a bilanțului, se în-

străinează în preajma închiderii bilanțului, o parte din portofoliul de „Titluri", întreprinderea rezervându-și bineînțeles, dreptul de răscumpărare în cursul lunii viitoare.

17. Debitorii verificați ca total insolvabili, sunt invitați la data încheierii bilanțului, să semneze întreprinderii accepte pentru sumele datorate, accepte fără valoare, pe care întreprinderea le negociază unei bănci complice fraudei, deasemeni numai pentru perioada bilanțului.

18. Pentru a șterge din pasiv datoriile hipotecare, întreprinzătorul cedează întreprinderii sale, diferite creanțe hipotecare cu valoare îndoelnică, după care se face diferența față de hipotecile pasive, trecându-se în bilanț numai soldul.

19. Se consideră la „Efecte", angajamentele acționarilor pentru vărsămintele neachitate, cași debitorii proveniți din împrumuturi de complezență.

20. Restituirea împrumuturilor de către debitori nu sunt contate în creditul contului personal al acestora, ce rămâne astfel c usoldul inițial, ci la creditul contului „Mărfuri", care dă astfel beneficiul total următor:

Beneficiul total = Beneficiul real C (Preț de vânzare — preț de cumpărare).
+ Beneficiul fictiv P. V. (preț de vânzare rambursat).

Deci beneficiul total = C + P. V.

21. Pentru micșorarea mijloacelor de lucru, în scopul derutării fiscului se creditează un cont personal, de obicei al întreprinzătorului, cu diferite sume, debitându-se diferite conturi de cheltueli înglobând dobânzi, comisioane sau diferențe de curs debitoare.

22. Pentru a înlătura din bilanț, deficitele mari ale sucursalelor, se dau instrucții acestora să se transforme în societate anonimă, ce emit acțiuni (până la acoperirea deficitelor) pe cari le ține în activ sub denumirea de „Titluri". O variantă a acestei modalități, e în cazul unei întreprinderi deficitare, cedarea activului său unei alte întreprinderi, pe care o crează cea veche și ale cărei acțiuni le ține la contul „Titluri". Plus valuta dintre aceste acțiuni și activul cedat este considerată beneficiu, cu care se acoperă deficitele exercițiilor precedente.

23. Aconturile încasate asupra unor comenzi ce se vor

executa în viitor, în loc de a se ține provizoriu la un cont tranzitor, se trec deadreptul la „Mărfuri" sau „Fabricații".

24. Se supra evaluează părțile de fraudator.

Dau în cele ce urmează manopere tipice luate din viața practică și menite să reducă averea, fie în vederea unei apropiate retrageri a unui asociat, a sustragerii de beneficii impozabile, fie pentru prepararea terenului în vederea unei reduceri forțate a drepturilor creditorilor, sau pentru o suspendare de plăți.

Majoritatea deprecierilor averii, sau veniturilor au în genere un mobil principal: Frauda fiscală. Citățm:

1. Ridicări de numerar pentru nevoi personale, dar mascate sub pretexte comerciale ca simulări de cheltueli, cheltueli de reprezentare sau deplasare, fictive.

2. Vânzări neînregistrate.

3. Cheltueli personale considerate cheltueli generale și ca atare înglobate prețului de cost.

4. Neînregistrarea încasărilor extraordinare provenind din despăgubiri ale sinistrelor.

5. Aconturile asupra comenzilor, neînregistrate până la executarea comenzii.

6. Inregistrări contrarii naturii operațiunilor.

7. Inregistrarea operațiunilor lucrative considerate ca încheiate deficitar.

8. Inregistrări de reduceri de preț fictiv ocrdate, în bază de corespondență falsă.

9. Intre consemnant și consemnatar intervine o înțelegere după care se reduce prețul de vânzare la care se vor face înregistrările, decontarea adevărată provenind consemnantului pe cale particulară.

10. In momente de mari oscilații valutare, cumpărările de mărfuri cu prețuri scăzute nu sunt înregistrate contându-se numai cele contractate cu prețuri ridicate; se scot astfel pierderi enorme, ireale.

Alt gen de manopere, micșorând activul, vizează înșelarea terților, cum bunăoară:

1. Amortismente active exagerate.

2. Subevaluări.

3. Cheltueli de investiție considerate ca generale.

4. Avansurile acordate sucursalelor, contra titluri, nu sunt înregistrate în activ.

5. Înregistrări fictive de vechituri, deșeuri, avarii și orice pierderi de fabricație.

6. La materialele date în fabricație, se creditează contul de valoare respectiv, dar pe valori superioare celor reale, ce măresc fictiv prețul de fabricație.

7. Mărfurile ce sunt pe punctul de a fi expediate clientului, înregistrate ca ești, fără ca golul de activ să fie umplut de o contare valorică concomitentă la contul de persoane, indicat de operație.

8. In acelaș fel, mărfurile trimise spre vânzare în consemnație, se consideră definitiv ești din întreprindere, fără debitarea corespondentă a contului de persoane indicat de operație.

9. Se micșorează soldurile conturilor personale debitoare cu aceiaș sumă cu care se mărește soldul mărfurilor, în acest fel diminuându-se beneficiul real.

10. In cazul unei întreprinderi de exploatare forestieră, aceasta își construește imobile cu lemn și cărămizi, produse pe domeniile propriilor exploatări, salariile, înglobându-le contului de salarii al întreprinderii.

11. O ultimă categorie de procedee de subestimarea averii întreprinderii, prin exagerarea pasivului, ar cuprinde pe cele aplicate în general conturilor de cheltueli, sau Profit și Pierdere, în care se trec toate ridicările personale ale întreprinzătorului, sau dobânzi datorate de acesta și fraudulos suportate de întreprindere, ori epuizarea beneficiului sub formă de salarii cuvenite patronului. Pentru frustarea creditorilor, capitalul unui asociat e trecut la un cont de creditori. Deasemeni creditorii litigioși, ce între timp, prin hotărîri date de instanțele de resort, au pierdut dreptul de creanță asupra întreprinderii — continuă să fie considerați de aceasta creditori, pentru vechile sume în litigiu. Sunt în sfârșit fraude comise de conivență cu întreprinderi amice. Sunt virimente de înregistrări între o întreprindere slabă și alta prosperă, pentru a masca uneia nerentabilitatea, iar celeilalte, situația prea prosperă.

Infățișarea analitică a delictelor de bilanț, studiată din punctul de vedere privat-economic, ne obligă să facem o ultimă constatare, aceea că dacă acestea — deși inerente vieții economice capitaliste, au cunoscut dăunătoarea des-

voltare în timpul crizei ce trăim; impun nevoia înlăturării lor, ca mijloc unic de atenuare a efectelor crizei, rezumată, pentru economia particulară în greaua luptă de concurență a întreprinderilor sănătoase, luptă îngreuiată în actuala conjunctură, de delictele intenționate a unor întreprinderi, ce astfel nu pot sluji economia generală. Și rolul Statului în această direcție, e de primă importanță.

N. NIȚULESCU

LITERATURĂ:

1. **Bungețianu C., Dr. Prof.:** „Bilanțul și prețul de cost".
2. **Bungețianu C., Dr. Prof.:** „Bilanțul și rentabilitatea".
3. **Jenny E. G. și Niedermayer G.:** „Die Hintertüren der Buchhaltung".
4. **Slăvescu V., Dr. Prof.:** „Analiza critică a bilanțului".
5. **Villard H.:** „De la fraude dans les bilans".

Un nou Model de Bilanț în Administrația C. A. P. S.

Plecând dela principiul că o contabilitate trebue să evidențieze toate mișcările de valori care au loc într'o întreprindere și schimbările care se produc în patrimoniul acelei întreprinderi, iar Bilanțul și Contul de „Profit și Pierderi" trebue să oglindească rezultatele activități întreprinderii în urma contabilizărilor făcute în cursul anului, am ajuns la constatarea că forma în care se încheia până în prezent la C. A. P. S., Bilanțul și Contul de Profit și Pierdere nu corespundea cerințelor de mai sus.

Astfel, Contul de Profit și Pierderi nu oglindea operațiunile tuturor conturilor în care s'au operat rezultatele realizate efectiv în cursul anului, așa cum cer principiile contabilității în partidă dublă și cum se procedează în instituțiile particulare, și în special, nu apar în creditul acestui cont toate veniturile sau produsele conturilor de rezultate, iar în debit nu apar toate cheltuelile.

De asemenea, din bilanț nu se vede venitul net al pădurilor și suma plătită la Tezaur (Statului) în contul excedentului.

Totuși, mai jos vom arăta că este posibil acest lucru; mai cu seamă când ne este cerut de majoritatea inginerilor silvici.

Schimbări în normele de contabilizarea operațiunilor în cursul anului, nu sunt de cât foarte puține, însă de absolută necesitate,

Scopul urmărit fiind deci, ca, din contul de profit și pierderi să se vadă totalul veniturilor realizate efectiv și totalul cheltuelilor achitate, cu soldul între acestea, care reprezintă venitul net, sau beneficiul net al pădurilor — cât din acesta a rezultat din exploatarea și comercializarea în regie și cât din vânzarea materialelor pe picior, — și cu care să se lichideze bilanțul anual, din care, în acelaș timp, să se vadă cât s-a plătit Statului în contul excedentului, sau la ce s'a întrebuințat acel excedent, se va vedea că este necesar să se introducă în normele de contabilizare de astăzi și în funcțiunea unor conturi, anumite modificări. Cu îngăduința revistei ne rezervăm dreptul a reveni în această privință.

Publicăm acum Bilanțul și Contul de Profit și Pierderi al unei Direcțiuni Regionale Silvice, intocmit conform instrucțiunilor de contabilizare în vigoare și un model de Bilanț și Cont de Profit și Pierdere așa cum îl propunem și cum trebue să fie, pentru ca

să oglindească în adevăr realitatea, situația și rezultatele obținute de această instituție, în general și nu numai pentru exxloatările în regie, cum se făcea până în prezent.

Cititorii cunoscători vor judeca care din aceste două bilanțe poate evidenția mai bine situația acestei instituții.

Avem însă o dovadă că technica contabilă nu împiedecă scoaterea unui cont de Profit și Pierdere și a unui Bilanț la C. A P. S., din care să se vadă renta brută estimată, venitul brut realizat, totalul cheltuelilor, venitul net al pădurilor, cât din acesta a rezultat din vânzarea materialului pe picior și cât din exploatarea și comercializarea în regie proprie, în ce există acest beneficiu și cât din el s'a plătit Statului în contul excedentului, etc., etc.

CONSTANTIN DĂNILĂ
Șeful Contabilității Direcției
Regionale Silvice
Craiova

CASIER - CONTABIL

Atragem atențiunea conducătorilor de întreprinderi asupra erorei grave ce se comite când se încredințează aceleiaș persoane două atribuții incompatibile: casier și contabil.

Din spirit de economie rău înțeleasă, de multe ori se deleagă casierul să țină și contabilitatea, sau viceversa.

Această delegație nu este bine să fie dată nici cu caracter provizoriu, necum pentru durată.

Contabilul este un organ de control, de multe ori și de ordonanțare. Casierul un organ de execuție, de multe ori și de încredere.

Dar ori câtă încredere ar exista, nu trebue să dispară controlul contabil.

Brateș

C. A. P. S.

Direcţia ..... Reg. Silvică

Bilanţul

pe 31

ACTIV

I. Imobilizări:			
Inventarul Patrimonial	939.074.934		
Investiţii	1.965.090	941.040.024	
II. Disponibilităţi lichide:			
Cassa	770.664		
Casa de Depuneri	4.884		
Caps Fond de Asigurare	243.818	1.019.366	
III. Valori realizabile:			
Diverşi Debitori	10.231.538		
Avans cont şi Redevenţă	22.128.817		
Materiale neexploatate	6.730.129		
„ de Exploatat	26.712.147		
„ Exploatate	22.217.893		
„ Industrializate	2.170.197		
Produse nelemnoase	577.986		
Pepiniere	691.844		
Seminţe	83.292		
Materiale technice	119.911	91.663.754	
Renta pădurilor		17.035.181	1.050.758.325
Total activ			1.050.758.325
Conturi de ordine:			
Total general			

Profit şi

pe 31

DEBIT

I. Prejudicii suferite în sursul anului:			
Mater. incendiate, luate de apă, etc.	461.326		
II. Cheltueli generale de exploatare:	10.516.812		10.978.138
III. Beneficiul net:			7.941.190
Total			18.919.328

General
Martie 1936

N. B. Intocmit conform actualelor instrucțiuni și în care nu apare decât beneficiul net din regie; nu se vede în ce există acest beneficiu, care este beneficiul brut al Pădurilor, venitul net al Pădurilor, cât s'a plătit din aces venit Statului și în ce există restul venitului.

PASIV

I. Capftal fonduri:				
Capital Domenii	921.837.637			
„ Caps . . .	17.152.890	939.290.527		
Fond de asigurare	243.818			
„ „ cumpărare	13.650.099			
„ „ rulment . . .	46.004.703			
„ „ reînoire . .	7.373.435	67.272.655	1.006.563.182	
II. Exigibilități imediate:				
Cheltueli restante		735.729		
Diverși Deponenți		191.449	927.178	
III. Exigibilități la termen:				
Diverși Creditori			35.326.775	
Renta pădurilor				
IV. Beneficiul net:			7.941.190	
				1.050.758.325
Total pasiv . . .				1.050.758.325
Conturi de ordine:				
Total general . . .				

Pierdere
Martie 1936

N. B. Intocmit conform actualelor instrucțiuni în care nu apare decât beneficiul brut din comercializare, cheltuielile generale de comercializare și beneficiul net, neapărând venitul brutal Pădurilor, totalul cheltuelilor, beneficiul net al Pădurilor și la ce s'a întrebuințat acest beneficiu.

CREDIT

I. Beneficiu.			
Sume realizate peste prețul de cost din:			
1. Vânzarea de materiale neexpl. .	1.689.186		
2. „ „ „ exploat. .	15.265.838		
3. „ „ „ industr. .	1.669.819		
4. „ „ „ nelemn, .	132.774		
5. „ „ puieți	138.473		
6. „ „ semințe	23.238		18.919.328
Total . . .			18.919.328

C. A. P. S.

Direcţia ..... Reg. Silvică

Bilanţul

pe 31

ACTIV

I. Imobilizări:				
Inventarul Patrimonial		939.074.934		
Investiţii		1.965.090	941.040.024	
II. Disponibil. lichide:				
Cassa: din venituri	579.215			
din diverse	191.449	770.664		
Cassa de Depuneri		4.884		
Caps fond de asigurare		243 818	1.019.366	
III. Valori realizabile:				
Diverşi Debitori:				
Vânzări pe credit .	10.231.538			
Mater. predate la autor. .	22.128.817	32.360.355		
Mater. neexpl. (nefasonate)		6.730.129		
„ de expl. (în curs de fasonare)		26.712.147		
„ exploat. (fasonate)		22.217.893		
„ industrializate . . .		2.170.197		
Produse nelemnoase . . .		577.986		
Pepiniere		691.844		
Seminţe		83.292		
Materiale tehnice		119.911	91.663.754	
Transfer, (mater. predate spre vânz. altor Direcţii) (astăzi la Rentă)			10.643.180	1.044.366.324
Tezaur, (plăţi în crt. excedentului:)				
în numerar . . .		13.222.390		
în ordonanţe compensate		9.804.095		23.026.485
Total activ . .				1.067.392.809
Conturi de ordine:				
Total general . . .				

General

Martie 1936

N. B. Intocmit cu scopul de a se vedea care este venitul (beneficiul) net al Pădurilor, cât din vânzarea materialului în picioare şi cât din exploatarea şi comercializarea în regie şi la ce s'a întrebuinţat acest venit net, sau cât există în cassă în numerar, în investiţii, etc.

PASIV

I. Capital, fonduri:				
Capital Domenii	921.837.637			
„ Caps	17.452.890	939.290.527		
Fond de asigurare	243.818			
„ „ cumpărare	13.650.699			
„ „ rulment	46.004.703			
„ „ reînnoire	7.373.435	67.272.655	1.006.563.182	
II. Exigibilităţi imediate:				
Cheltueli restante		735.729		
Diverşi deponenţi		191.449	927.178	
III. Exigibil. la termen:				
Diverşi creditori			35.326.775	
Renta pădurilor:				
Produse nevalorizate sau neachitate în cursul anului şi reportate pe anul viitor				
Transfer. Materiale primite spre vânzare dela alte direcţii				1.042.817.135
IV. Venitul net al pădurilor: (Beneficiu) realizat:				
a) Din valoarea lemnului pe picior		16.634.484		
b) „ exploatarea şi comercializarea materialelor în regie		7.941.190		24.575.674
Total pasiv				1.067.392.809
Conturi de ordine:				
Total general				

C. A. P. S.

Direcția ..... Reg. Silvică

Profit și

pe 31

DEBIT

I) 1. Cheltueli în bani:				
a) Cheltueli de administrație		11.770.055		
b) „ „ ameliorare		1.159.681		
c) „ „ exploatare . .	19 16 .974			
d) „ generale de exploatare	7.410.813	26.578.787	39.508.523	
2) Cheltueli în natură:				
a) Mater. întreb. pt. servicii la ad-ție		209.804		
b) „ „ „ „ „ ameliorare . .		603.094		
c) „ „ „ „ „ exploatare . .		3.945.296	4.751.194	44.265.717
II) Pierderi:				
a) Vol. met. distruse prin accidente și debitori insolvabili			33.297	
b) Val. mat. bonificate la cooperative			428.029	461.326
III) Sold: Venitul net al pădurilor:				
a) Sume plătite Tezaurului Statului în numerar.			13.212.390	
b) „ „ „ „ prin ordonanțe.			9.804.095	
c) „ „ în numerar pt. invest. patrim. . .		957.683		
d) Val. mat. întrebuințate „ „ „ .		7.407	965.090	
e) Soldul numerar din venit. în Casa Direcției .		579.215		
f) „ „ „ „ la Casa depuneri .		4.884	584.099	24.575.674
Total . .		—	—	69.302.717

Pierdere

Martie 1936

N. B. Intocmit cu scopul ca în contul de Profit şi Pierdere să apară venitul brut al pădurilor, totalul cheltuelilor făcute, venitul net al pădurilor, modul cum s'a realizat acest venit, cât s'a plătit Statului in contul excedentului, iar diferența în ce există.

CREDIT

Venituri brute încasate :			
1. Din vânz. mater. lemnoase pe picior	10.611.404		
2. „ „ „ „ fasonate în regie	20.646.520		
3. „ „ „ industrializate	3.213.263	34.471.187	
4. „ „ produselor nelemnoase	3.304.674		
5. „ „ puieților din pepiniere	856.434		
6. „ „ semințelor recoltate	144899	4.306.007	38.777.194
7. **Sume încasate dela Div. Debitori:**			
a) Din vânz. pe credit din anii precedenți . . .	2.716.679		
b) „ „ „ „ „ anul curent . . .	11.864.812	14.581.391	
c) „ „ „ „ „ la autorități:			
a) din anii precedenți	9.769.730		
b) „ anul curent	942.475	10.712.205	35.293.596
8. **Sume încssate dela Casa Dep. din consemnări făcute pt. mater. vând. în anii precedenți** .			5000
9. **Val. mat. distruse prin incendii, ape, etc.** . .			33.297
10. **Val. mat. bonificate**			428.029
11. **Val. mat. întreb. în nstură**			4.765.601
Total . .	—	—	69.302.717

OBSERVAŢIUNI

asupra articolului „Cum trebue făcut adevăratul control al contului materiale"

Publicat de d-l *Lazăr D. Constantin* în Revista de Comerţ şi Contabilitate Nr. 4 din Aprilie 1936.

N'aş vrea să spun — în cele ce urmează — că procedeul preconizat de către d-l Lazăr D. Constantin şi publicat în Revista de Comerţ şi Contabilitate Nr. 4 pe Aprilie a. c., nu constitue o inovaţie personală, însă cred că d-sa greşeşte, accentuând că în felul acesta „*Trebue făcut adevăratul control al contului de Materiale*", ceeace ar însemna că în urma verificărei în acest sens, avem certitudinea că operaţiunile au fost bine trecute în registrele respective.

Să analizăm cele spuse de D-sa:

a = totalul cantităţilor din situaţia de solduri dela finele lunei precedente, considerate ca simple numere, neţinând seamă de unitatea de măsură.

b = totalul cantităţilor intrate în cursul lunei crt-e considerate idem idem.

c = totalul cantităţilor eşite în cursul lunei crt-e considerate idem idem.

d = totalul cantităţilor din situaţia de solduri dela finele lunei crt-e; considerate idem idem.

Pentru a avea certitudinea, că operaţiunile din registrele de materiale au fost bine trecute, după sistema recomandată de d-sa, trebue ca:

a + b — c să fie egal cu d.

si în cazul acesta putem considera situaţia respectivă — (d) — ca bună şi definitivă fără a mai fi nevoe să se verifice prin alte mijloace.

Am spus mai sus că d-sa greşeşte, afirmând aceasta, deoarece se pot strecura o mulţime de greşeli, pe cari nimeni nu le poate contesta şi anume:

1. In momentul trecerii depe facturi, în registrul de intrări materiale.

2. In momentul trecerii depe bonurile de consum, în registrul de eşiri materiale.

3. In momentul reportărei din aceste două registre (intrări și eșiri) în registrul de partizi.

Eventualele greșeli strecurate în cazurile 1 și 2 sunt necontrolabile după sistema d-sale, deoarece elementele ce ne ajută la control, în acest caz, sunt registrele de intrări, eșiri și partizi, iar nici decum facturile și bonurile de consum.

In ceeace privește cazul al 3-lea, se pot deasemenea strecura greșeli, cari nu pot fi descoperite după sistema d-sale.

Să luăm un exemplu:

Magazia primește în cursul lunei crt-e: 50 kgr. fier, 500 l. benzină, 10 buc. lopeți, 75 kgr. bumbac de șters, 100 kgr. păcură, 20 m3 cherestea, etc. etc.

Când vom opera în registrul de partizi al materialelor, se poate — foarte ușor — ca benzina s'o trecem la bumbac sau invers, păcura la fier, cheresteaua la cue și a. m. d.

Aceleaș greșeli se pot strecura și când vom scădea dela partizile respective, materialele consumate.

Facem situația de solduri la finele lunei și pentru a ne convinge că operațiunile au fost bine trecute verificăm după sistema preconizată de d-sa.

Ce se va întâmpla?. Intrucât cantitățile au fost bine trecute, singura greșală — destul de capitală — fiind aceea c'am trecut benzina la bumbac, păcura la fier și a. m. d., vom avea dovada exactității operațiunilor ns. (după sistema d-sale).

Realitatea este desigur alta, deoarece, după cum am spus mai sus, s'au făcut inversări la trecere în partizi de materiale, greșeli cari nu vor putea eși în evidență, în urma controlului recomandat de d-sa, ci numai după ce vom verifica cu realitatea sau registru magazionerului, verificări pe care d-sa deasemenea — eronat — le consideră dispensabile și nerecomandabile.

Pentru a evidenția mai bine acest lucru, să luăm — prin analogie — o balanță de verificare a conturilor curente.

Lucrăm în cont curent cu X, Y și Z.

Primim dela Z, 50.000 lei și din eroare îi trecem în creditu contului X.

La finele lunei, facem balanța de verificare a conturilor curente pe care confruntând-o cu soldul contului din Cartea Mare, vedem că ele corespund.

In urma acestui fapt și bazați numai pe această dovadă, putem

noi oare considera soldurile conturilor lui X, Y și Z ca exacte, până nu avem confirmările respective din partea lor?.

Eu cred că nu.

Așa și cu situațiile de materiale; *„Nu le putem considera ca exacte — în ceeace privește operațiunile din registre — decât, numai după ce le vom confrunta cu registrul de partizi al magazionerului și aceasta lunar, așa cum se obișnuește la marile intreprinderi industriale.*

GHEORGHE GH. PAPUC
Contabil autorizat
Câmpulung — Mușcel

Câmpulung 23 Mai 1936

UZINELE METALURGICE UNITE
„Titan, Nadrag, Calan"
SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:
RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA,
BAI DE FONTA EMAILATA
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREȘTI Calea Victoriei, 15

Beneficiul reportat. — Impunerea societăților anonime

Este cunoscut de toată lumea contabilă, că pentru impunerea întreprinderilor se ia în considerare numai beneficiul anului comercial precedent, stabilit pe baza contului de Profit și Pierdere, atașat la declarația de impunere.

Se poate întâmpla ca în creditul acestui cont să avem o sumă, reprezentând partea din beneficiul anului precedent, ce nu a fost utilizată complet în acel an. **Această parte influențează impunerea curentă, în favoarea întreprinderii, dacă ea este societate anonimă.** Scopul acestui articol este de a pune în curent pe toți colegii, mai ales pe acei ce nu au avut nevoie să cunoască labirintul legii contribuțiunilor directe. Examinarea cu atenție a celor ce urmează va aduce foloase acestor întreprinderi.

Două sunt punctele de contact al beneficiului reportat cu noua impunere:

1. In legătură cu scăderile dela art. 33, cari dau un beneficiu fiscal mai mic.

2. In legătură cu stabilirea impozitului complimentar, prevăzut de art. 42.

In legătură cu scăderile dela art. 33.

Comisia Centrală Fiscală a dat următoarea deciziune, publicată în Monitorul Oficial No. 45/1924 (No. 182 Vol. Procopiu și Tănăsescu):

„Partea din beneficiul net al societăților anonime, care „prin faptul că a fost reportată pentru anul viitor a fost „supusă în întregime la impozitul comercial cu cota prevă- „zută de art. 30, când se distribue în anul următor, sub forma „de dividend, este supusă la impozitul mobiliar conform art. „23. Pentru a se da însă o compensație, prin faptul că nu „s'au putut respecta dispozițiunile art. 33, se scade din impo- „zitul comercial al anului când suma aceasta se împarte ca „dividend, impozitul stabilit cu cota prevăzută de art. 30 la „suma reportată.

„Dacă însă beneficiul reportat se trimite în străinătate și „acolo intră în compunerea beneficiului total al societății

„străine și repartiția lui se face în străinătate, nu mai este „locul a se face compensație, întru cât dividendul plătin- „du-se în străinătate nu mai este supus impozitului mobiliar. „Pentru toate aceste cazuri, comisiunile de impunere și de „apel vor aprecia, având-se în vedere situația de fapt.

„Dividendele societăților străine cari au fost taxate la „impozitul comercial cu cota art. 30, ca făcând parte din „beneficiul societății trimis în străinătate, când se plătesc „acționarilor români, sunt scutite de impozitul mobiliar".

„Administrațiile de constatare a impozitelor, pe baza ce- „rerii celor interesați și a probelor ce se vor face, vor lua „măsuri în consecință".

Din cele de mai sus reiese clar intențiunea legiuitorului fiscal de a scoate dela impunere o sumă egală cu impozitul elementar, calculată la reportul anului precedent. Trebue însă să fie cerut de contribuabil în declarația sa și ulterior să aibă grijă să-și valorifice această declarație, în fața comisiunilor de apel sau instanțelor de recurs, dacă ar fi cazul. Este necesar ca întotdeauna, la distribuirea beneficiului, să se specifice separat reportul de beneficiul net al anului. Această separație va justifica întrebuințarea reportului, în primul rând la compunerea dividendului, care este completat apoi cu beneficiul net al anului curent. Eventualul nou report, va fi impus complet la impunerea în curs, cu impozitele: elementar, complimentar și adiționale, ca făcând parte din **beneficiul net,** indiferent dacă este mai mare sau mai mic decât primul report. El va fi însă scutit din nou la impunerea anului următor, în modul și pentru considerentele arătate mai sus.

Dăm un exemplu de repartizarea anuală a beneficiului ca și de influența reportului asupra impunerii:

Din totalul veniturilor, cari până la 31 Decembrie 19..., s'au ridicat la . .	Lei	50.000.000,—
scăzând cheltuelile, impozitele și amortismentele de	„	30.000.000,—
rezultă un beneficiu net de	Lei	20.000.000,—
la care adăugând și reportul anului precedent de	„	2.000.000,—
rămâne un beneficiu net total de . .	Lei	22.000.000,—

Propunem ca această sumă să fie repartizată conform art... din statute, astfel:			
10% fond de rezervă asupra 20.000.000,— . .	2.000.000		
5% prim dividend acționarilor	8.000.000	„	10.000.000,—
Din restul de :		Lei	12.000.000,—
10% personalului (asupra 12 milioane — 2 milioane report) . .	1.000.000,—		
10% consiliului de administrație și cenzorilor, detto	1.000.000,—	Lei	2.000.000,—
Din restul de :		Lei	10.000.000,—
un al doilea dividend de 4% . . .		„	6.400.000,—
rămâne astfel disponibil pentru a fi reportat pe anul viitor		Lei	3.600.000,—

Reluând argumentarea de mai sus, din impunerea anului în curs se va cere la scădere suma de lei 140.000,—, reprezentând impozitul elementar de 7% (societăți anonime industriale) la beneficiul reportat de Lei 2.000.000. Același lucru se va face în anul următor pentru noul report de Lei 3.600.000, întru cât el este impus în anul acesta cu toate impozitele (elementar, complimentar, adițional), în plus anul viitor, când va intra în compunerea dividendului, va mai plăti și impozitul mobiliar pe dividend.

In legătură cu impozitul complimentar dela art. 42.

Baza acestui impozit este rentabilitatea întreprinderii, adică raportul dintre beneficiul net, față de capitalul întrebuințat la producerea venitului impozabil. Legea consideră drept capital și rezervele de orice fel, întru cât și ele au concurat la această rentabilitate. Exclude amortizările, cu drept cuvânt, ele nefiind decât echivalentul uzajului investițiunilor și cari se găsesc în activ cu prețul lor de cost inițial. Cu cât capitalul plus rezervele dau un total mai mare, cu atât raportul de rentabilitate va fi mai mic, cu atât și cota impozitului va fi mai mică. Când rentabilitatea va fi sub 10%, nu se mai plătește impozit complimentar.

Cum acest report al beneficiului a luat parte, împreună cu capitalul și celelalte rezerve: statutare, speciale, **la rentabilitatea anului** comercial, al cărui bilanț și cont de rezultate servesc ca bază de impunere, este natural ca și el să fie luat în considerare la stabilirea capitalului pentru complimentar.

In acest sens s'a pronunțat Curtea de Apel S. II București, ca instanță de recurs (decizia No. 41/1930).

ANDREI I. GHEORGHU
Profesor

Pentru orice informaţiuni privind publicarea articolelor şi reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, Bucureşti Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primeşte spre publicare sub rezerva aprobării de către Comitetul de Redacţie.

Articolele trebuesc să fie scrise la maşină pe o singură pagină.

Arătaţi înaintaşilor voştri că aţi ştiut să trageţi profit din sfaturile şi lucrările lor şi încredinţaţi publicitatea reclamelor, precum şi a bilanţului întreprinderii unde lucraţi, la

REVISTA GENERALA DE COMERŢ ŞI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă şi apără interesele noastre.

O SARBATOARE INALȚATOARE

50 ani dela absolvirea Școalei Superioare de Comerț din București

Seria absolvenților Școalei Superioare de Comerț din București din 1886, printre care sunt: Președintele Camerei de Comert din București, dl. Chr. Staicovici și Decanul Corpului Contabililor Experți și Autorizați, dl. Nicolae Butculescu, a serbat, în ziua de 6 Iunie a. c. la școală, jubileul de 50 ani dela absolvire.

Din 25 promovați, în 1886 din școală, mai trăesc azi 18, iar la serbare au luat parte 14. De dimineață, la ora 11, s'a oficiat, la Biserica Negustori, un parastas pentru colegii și profesorii încetați din viață.

După ce dl. Rădulescu-Niger, fost în 1881 secretar al acestei școli, din fericire prezent azi, a citit catalogul la care au răspuns cei prezenii, *dl. Director Dem. Rădulescu* i-a primit în aula școalei și le-a adresat cuvinte de felicitare și pentru ideea de a se întîlni iar la școală și pentru că luptând cu toate greutățile vieței au putut să ajungă să serbeze acest frumos jubileu.

Dl. Nicolae Butculescu, a spus: „Pășim azi, aci în școală, ca într'un altar, cu emoție și cu mîndrie". Amintirile din școală, legăturile cu ea, cu profesorii și întîlnirile colegiale ținute regulat au dat un imbold la muncă și au cimentat un strîns și sincer atașament de această școală, unde, grație corpului didactic, s'a creiat o mentalitate deosebit de serioasă și de practică. Această școală a pregătit elemente care an atras stima și aprecierea tuturor acelora cu care au conlucrat și au contribuit la ridicarea prestigiului acestei școli, unde cei mai de seamă comercianți din București: Chr. Staicovici, Eftimiu, Luca P. Niculescu, Bragadiru, Ioanițiu, Bechianu, Bercovitz, Cromberg, Nicolau bijutier, Fuhn, Nae Ștefănescu, E. Dumitrescu Mireaa, D. Tănăsescu, Hagi Theodorake, Brancovici, Zissu, etc. și-au trimis pe fii lor.

Școala nu a produs nici Miniștri, nici Subsecretari de Stat, dar a dat elemente active, constructive pe terenul economic al țărei, ca industriași, directori de bănci, comisionari, comercianți, contabili, profesori de specialitate, etc., dintre care fac parte și toți cei ce s'au întrunit azi aci.

Cu toții, în frunte cu dl. E. Dumitrescu Mirea, absolvent din

1871 aducem prinos de recunoștiință școalei mame și dascălilor care ne-au dat îndrumarea în viață, atît de necesară tineretului și atît de folositoare nouă.

Dl. Butculescu exprimă toată recunoștința pe care o poartă cu toții în suflet, foștilor profesori și anume:

Teodor Ștefănescu, care a ilustrat catedra de contabilitate și a contribuit, atît prin monumentala sa lucrare de contabilitate, cât și prin acțiunea sa personală la cunoașterea și aprecierea științei acesteia atât de folositoare. El a iubit pe elevii săi și s'a ocupat de ei și după terminarea cursurilor școalei, deschizîndu-le drumul carierelor pentru care erau formați. El a introdus, în special, în Banca Națională, numai elemente luate din această școală.

Ilarie Hodoș, profesor de limba germană, om frumos, distins, elegant, însă lipsit de atașament față de elevi; ei s'au ales cu slabe cunoștințe de limba germană, din școală.

Constantin Troteanu, de istorie, care pretindea buchia cărței, dînd notele 1 sau 10, după răspuns.

P. Lichierdopol, de chimie și fizică, savant, dinstins, autor al unui curs mult apreciat și folosit de fizică și chimie organică și de malacologie.

Petre Ionescu, de caligrafie și desen, autor al noilor metode de scriere cursivă și rondă. Avea multă răbdare, lucra alături de elev, cînd se supăra era iute la mînie. El ne-a învățat să scriem frumos și prin aceasta a înlesnit multora să ocupe un loc mai ușor, iar pe unii, care aveau talent, i-a scos chiar artiști, caligrafi sau desenatori.

G. Frollo, de limba italiană, un mare savant, bun profesor, deși prea îngăduitor. Elevii făceau ce vroiau în clasa lui.

Ch. A. Leauthey, de limba franceză, venit în 1881 din Paris, ne vorbea numai franțuzește. Om dinstins, stăruitor. A lucrat o gramatică admirabilă a limbei franceze, de care ne-am folosit foarte mult.

Em. Protopopescu Pake, de drept comercial, și civil, era om serios mare gospodar și bun profesor. Ne chema regulat la Moș Ajun la el acasă la un loc cu copii săi.

Florian Crasan, de limba română, ne-a învățat etimologia, gramatica, punctuația, ortografia la perfecție; dela el au învățat mulți să citească și să scrie corect românește; era iute de fire, dar a dăscălit cu pricepere mai bine de 30 generații.

C. Dumitrescu, zis Bimbirică, matematician perfect, cam bolnă-

vicios, a fost de multe ori înlocuit de *Dumitru Patriciu*, un profesor corect, care a succedat apoi la catedră.

Dr. Petrini Paul de higienă, iubea elevii cărora le dedea deseori sfaturi și îndemnuri folositoare; ținea să facă cursul cu demonstrații chiar în fața trupului omenesc, la spitalul Colțea.

Gh. Anagnostache, de limba elenă, era iute, țîfnos și slab ca profesor. Ne vorbea în limba greacă și ne dădu dela început o carte de gramatică și una de lectură scrisă numai în grecește, așa că noi eram nevoiți să scriem printre rînduri textul și pronunția, cum auziam la ureche. Era impresionabil și fricos cînd elevii -i făceau cea mai mică manifestație.

Mihail Brătilă, de geografie, cel din urmă dispărut dintre profesorii noștri, a fost un uriaș al învățămîntului comercial: el ne-a dat lecții de neuitat, făcând din geografia economică un curs viu și urmărit cu plăcere și cu interer. El iubea și urmărea de aproape pe elevi, nu numai în școală, dar și în afară de școală. Ca director a fost un bun gospodar, ca profesor a fost un eminent și serios dascăl.

Povestirea D-lui N. Butculescu a fost presărată cu amintiri școlărești și strengărești.

D-sa face urări pentru director, profesori și elevii de azi; aduce elogii distinsului Ministru al Școalelor, dl. Dr. C. Angelescu, care de curând a reorganizat învățămîntul comercial și ovaționează pe *Inaltul Indrumător al culturei în Țara Românească, M. S. Regele Carol al II-lea și Augusta Dinastie.*

Dl. Ioan Cațianu, care a alcătuit un frumos și interesant album legat în piele, cu scrisori, telegrame și amintiri de tot felul culese în decursul anilor dela colegi și profesori, vorbește în cuvinte calde și simțite despre camaraderia în școală și pe urmă, arată cum seria 1886 s'a întrunit întâia oară la 1896, apoi la 1906 și apoi în toți anii.

Dl. Profesor Gr. L. Trancu-Iași, fost Ministru și Președinte de onoare al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili, spune:

„Quand on attend, les moments semblent des siècles; quand on se rappelle, les siècles, semblent des moments", Am retrăit aci, în cîteva clipe, un întreg trecut de o jumătate de veac al acestei școale și foștilor ei elevi. Mă simt dator să aduc omagii de recunoștință memoriei marelui profesor Th. Ștefănescu și înaintașului C. Petrescu, autor al unui curs clasic de contabilitate, care, alături

de cel dintâi, pot fi numiți întemeietorii științei contabilității în Țara noastră. Am comemorat pe Asachi la Ateneu și am arătat că, el pe lîngă că a fost artist, literat, filosof, a fost și economist de seamă. Am dus și duc o luptă dîrză contra prejudecăților în Țara aceasta. Cînd am intrat în școala superioară de comerț dela Iași, din măslinar nu mă mai scoteau foștii mei colegi, iar mulți din familie și din prietenii casei, mă credeau pierdut. Totuși, i-a fost dat bursierului cu 40 lei pe lună, dela Școala de Comerț din Iași, să întemeieze Ministerul Muncei în Țara Românească. (Aplauze).

Aduc un pios omagiu școalei Comerciale din București, unde tradiția a contribuit mult la formarea generațiilor; tradiția trebuie cultivată la noi în Țară. Universitatea din Oxford se bucură de o mare reputație; credeți că ea este datorită clădirei, sau numai profesorilor? In parte, da; dar în cea mai mare parte, reputația ei este datorită tradiției, atmosferei create în jurul școalei aceleia, La fel este și cu școala Superioară de Comerț din București.

Sunt adînc emoționat de această sărbătoare, care este cea mai bună lecție ce se poate da acestor tineri elevi, care asistă azi aci. Mă gândesc ce era România acum 50 ani și ce este acum. O țărișoară cu o populație plină de avînt și speranțe curate; abia se închegase Regatul; se muncea conștiincios și cu rîvnă... Câte nu s'au realizat pînă astăzi! Aș dori ca bilanțurile de azi să fie tot așa de conștiincios încheiate, ca atunci.

Absolvenților, le-am dat, în 1921, legea Corpului Contabililor; cei care vin acum găsesc un drum mai bine pavat, decît acela pe care l-am găsit noi. Ce a făcut Nicolae Butculescu pentru Corpul Contabililor nu cunosc mulți; noi punem tot ce avem mai scump, ca generațiile cari vin să se poată înălța cît mai sus. El este ajutat de o întreagă falangă; o generație ajută pe altă, constituind o gamă, o închegare, un lanț în continuă și strînsă activitate și colaborare, cu atît mai strânsă, cu cît un ideal înalt le însuflețesc.

Recomand tinerelor generații să nu înceteze un singur moment a se cultiva, să citească mereu; după ce au terminat cu cartea mare, să treacă la cartea mică, să ia un roman, o carte de poesii. Eu adesea, pe când eram mic funcționar la Banca Națională, citeam, citeam, și între altele 'mi amintesc și de un roman de Rădulescu-Niger.

Vă felicit pe toți acei care ați apucat să sărbătoriți azi jumătate de veac dela terminarea cursurilor școlii; exemplul frumos pe care-l dați de a vă întruni la școală să fie un îndemn și pentru

acei care sunt acum pe băncile școalei. Ei să facă mai mult; dela ei așteptăm mai mult". (Apl. prel.).

D-l *Aureliu Marinescu*, Președintele Corpului Contabililor Secția Ilfov, aduce salutul Corpului, la această cununie de aur cu școala a seriei de acum 50 ani. Socoate că pereții au înregistrat cele spuse și le vor difuza din generație în generație.

Noi le difuzăm, deocamdată, prin Revista noastră.

* * *

BRATEȘ

La dejunul luat împreună la restaurantul dela Luna Bucureștilor, la care au participat cu mult entusiasm colegii: N. Butculescu, Chr. Staicovici, V. Crutzescu, Gr. Hîrjeu, C. Mincu, Col. Pătrășcanu, I. Dumitrescu-Tohani, Gh. Mihăescu, M. Danielescu, M. Stăncescu, Ing. R. Zerver, Georgescu Enăchiță, I. Catzianu, C. Hagi Pantele, cum și D-ra Hîrjeu, D-l Director al Școalei Rădulescu și poetul Rădulescu-Niger; acesta din urmă a citit următoarea poezie:

Cum? Versuri? Da, căci ele ca fire de mătasă
Comerțul pot să'l lege de fiecare casă;
Căci ele pot să fie și fire aurii
Să lege plugăria de-anume industrii.

Și-i muzică plăcută a versului cadență
Ca polița când plata se face la scadență.
Cum să nu cânte Versul în ritmică-armonie
Un rege cum e Banul ajuns economie?

Și'n comptabilitate un Vers se poate pune
Ca în „partidă dublă" să facă strofe bune,
Iar Strofele să'nchege o poezie care
Să'ndemne Capitalul și Munca la 'mpăcare.

Și revoluțiune o poezie poate
Să facă în moravuri cu-accentele ei toate;
Ca sunetul de goarnă atuncea ea străbate
In Bănci de tace glasul dobânzilor urcate!

Da, poezia cântă cu multă gingășie
Și „trustul" ce se'ncuibă în fabrici de hârtie,
Deși oftează 'n taină atunci când se gândește
Că prea scumpa hârtie și cartea o scumpește.

Mai are un dar tainic, în viață, poezia:
Ea cântă și înnalță în om Prietenia,
Simțirea-aceasta care înfruntă ani și ani
Spre-a regăsi prieteni în niște veterani.

Și ce priveliști mândre, în aste regăsiri,
Tot ea le desfășoară: o lume de-amintiri
Ce emoționează, căci ea recheamă, toarce
Frumoasa Tinerețe ce nu se mai întoarce.

Răsar adesea lacrimi discrete și oftări
Supt zâmbete 'n lumina a dulci înduioșări,
Și cei ce se adună, spre-a se mai revedeà,
Își retrăiesc trecutul în cupa ce se beà.

Cincizeci de ani: e-o vreme de când ierați la carte...
Cincizeci de pași în viață cu felurită parte.
In luptă, tot în luptă de fiecare zi
C'o stea în zări: speranța, cu dorul de-a urzi.

Cincizeci de ani? Se poate? vă întrebați uimiți:
Da, vă răspunde Viața, — și tot vă mai trudiți,
Căci nu este repaos în lupta pentru mine:
Etern se urmărește iluzii de mai bine.

Și vine Poezia, tot dânsa, să închee,
Tot dânsa să aducă urările de Fee,
Tot dânsa să ridice perdeaua și s'arate
In viitor o lungă vieață 'n sănătate.

Mulți ani, albi ca zăpada curată de pe munte,
Ca verdea bătrânețe cu Vremea să se 'nfrunte
Și să mai deà vieții procentul muncii lor.
In sănătatea voastră, prieteni! Muncă, spor!

6 Iunie 1936.

N. RĂDULESCU-NIGER

RECENZII

„Aromânii" ca **negustori** în secolul XVII și XVIII, Dr. Dușan Popovici, Docent Universitar la Universitatea din Belgrad, în românește de C. Constante, București 1934, Tip. Dorneanu, este o contribuție serioasă și prețioasă la cunoașterea într'o lumină științifică a trecutului fraților noștri dela Pind.

Autorul privește lucrarea din punctul de vedere al aportului elementului aromânesc în viața culturală și cu deosebire în viața comercială a statului sârb.

Pe noi ne interesează pentru că a reușit să identifice poporul aromânesc din veacurile trecute, care a fost confundat, întotdeauna și aproape de toți cercetătorii străini, cu poporul grec.

Aromânii cunoșteau limba grecească, făceau slujba bisericească în grecește, dar origina lor este romană.

Trecutul aromânilor este strâns legat de Moscopole (Moscoplis, Moscopolie), altădată mare oraș comercial, renumit și prosper. Aromânii din Moscopole s'au răspândit în toată Europa, în Asia Mică, Egipt din cauza turburărilor turcești.

Aromânii aveau calitățile de bază ale unor buni negustori; știau să cumpere și să vândă bine. In limba sârbă „țințar" însemnează acelaș lucru ca și cuvântul „econom" iar țințăriți", acelaș lucru cu „tocmi". In afară de faptul că în exercitarea comerțului lor erau adevărați artiști, erau și foarte vrednici economi.

Mă gândesc dacă nu ar fi bine să se folosească aceste elemente pentru românizarea comerțului nostru.

* * *

Gh. Gh. Mârzescu, de Gr. L. Trancu-Iași, Buc. 1936, conferință ținută la Cercul Ieșenilor. Autorul ne descrie origina, viața și câteva din faptele lui Georgel Mârzescu, fost deputat, Ministru al Muncii, Ministru al Justiției, om de inițiativă, suflet nobil și ieșan.

* * *

Inceputurile Ministerului Muncii, de Prof. Gr. L. Trancu-Iași, Buc. 1936, cuprinde conferința primului Ministru al Muncii la „Asociația funcționarilor titrați din Asigurările sociale" cu ocazia împlinirei celor 16 ani dela înființarea zisului departament.

Intemeietorul acestui Minister a evocat zilele grele dela Iași, a descris lupta cu prejudecățile, a arătat înfăptuirile Ministerului Muncii, legea conflictelor de muncă, legea sindicatelor muncitorești, asistența socială, învățământul muncitoresc și altele.

Dar opera socială a d-lui Prof. Trancu-Iași nu a încetat odată cu încetarea calității d-sale de Ministru, ci a continuat și continuă zi de zi, în toate unghiurile țării și mai ales la d-sa acasă, unde este un adevărat pelerinaj.

O idee trebue să ne călăuzească pe toți: „să ridicăm în primul rând prestigiul muncii în țara Românească" încheie autorul.

UN PLAN DE ORGANIZARE AL CREDITULUI NAȚIONAL de **Prof. Mihail Manoilescu,** în Biblioteca Revistei „Industrie și Comerț", București 1936. — Autorul pornește dela constatarea justă că nu avem credit din cauza **exageratelor măsuri de precauțiune,** luate de bănci. Dar în acelaș timp, D-sa atrage atențiunea că **lipsa de credit** are ca urmare lipsa de activitate economică; iar **lipsa de activitate** economică este o mare pierdere pentru venitul național și implicit pentru venitul băncilor. Nu stând se pot amortiza pierderile suferite de bănci și bancheri, ci lucrând.

Autorul consideră problema în cadrul **problemelor mari de stat** și face o serie de observațiuni foarte juste, între care și aceea că: nu mai putem conta pe capitaluri venite din afară, că nu aveam nici înainte de război o finanțare sistematică a exportului, nu aveam un sistem de plasament al obligațiunilor industriale, nu aveam decât un rudimentar credit al meseriașilor și altele.

In ce privește **specializarea băncilor** dela noi în: bănci de depozit și bănci de afaceri, nu o puteam avea, întrucât eram și suntem încă o piață mică, iar specialitatea în orice ramură de activitate, nu se accentuiază decât cu timpul și acolo unde ea se poate menține.

O propunere bună și aplicabilă este aceea a specializărei băncilor după diferitele ramuri ale economiei naționale; decât și aci este o amenințare: aceea că diferitele ramuri de activitate au perioade de înflorire și de criză proprii și atunci s'ar pune chestiunea ca băncile să aibă puterea de rezistență, de a trece fără sdruncin, prin crizele ciclice sau întâmplătoare.

Aș vedea, paralel cu desvoltarea creditului și mai ales pentru băncile de inițiativă și de finanțare, propuse de autor, o desvoltare a **sistemului asigurărei riscurilor,** sistem foarte puțin aplicat la noi.

Pentru realizarea specializărei autorul propune o politică de **credit dirijat,** prin mijlocul Băncei Naționale.

O specializare imediat posibilă și foarte necesară, propusă de autor este aceea a **băncilor generale de export și import.** Acestea, mai ales în împrejurările de azi, se impun și din punct de vedere național, și din punct de vedere al intereselor exportatorilor și importatorilor, ca intermediare oficioase pentru îndeplinirea tuturor formalităților pe lângă Banca Națională și autorități.

Poate că publicitatea creditelor nu se va realiza curând dar o colaborare între bănci, în sensul că ele cel puțin să știe creditele folosite de un client la toate băncile, este de rigoare.

O latură dificilă a politicei creditului este lupta împotriva prejudecăților. Când banca își va înțelege rolul ei social, ne vom îndrepta pe drumul cel bun.

Găsesc ocazia să fac o reflecție: Creditul este pentru viața economică ceeace respirația este pentru viața organică. Creditul trebuie să fie profund, lesnicios și condițiunile creditului de o extremă curățenie, întocmai ca la respirație: nimic nu trebuie să apese organele respiratorii, respirația trebuie să fie profundă și ambianța ca și aerul de o extremă curățenie. O bună respirație dă o bună circulație și primenire a sân-

gelui; o bună organizație de credit dă o bună circulație și primenire a bunurilor economice.

Autorul se ocupă de organizarea creditului în linii mari, ca un program de guvernământ, având la bază ideia economiei dirijate în cadrul statului corporativ.

Propunerile sunt menite să îndrumeze instituțiunile noastre de credit spre o organizare logică, științifică pentru o armonioasă desvoltare a vieței noastre economice.

* * *

Buletinul Camerei de Comerț și Industrie din Turnu Măgurele, ne aduce vestea că o interesantă „Monografie Social-Economică a Județului Teleorman" a fost dată la lumină de colegul nostru Christache Ch. Milian. Ne unim la elogiile pe care întreaga presă i le-au adus și'l felicităm cu atât mai mult cu cât aflăm că această lucrare a fost premiată de Academia Română.

Așteptăm să primim din partea colegului nostru la redacție această lucrare și vom reveni cu o recenzie.

* * *

Ziarul „Argus" a scos un imposant număr festiv cu ocazia împlinirei a 25 de ani de existență. Ne bucură foarte mult această apariție atât pentru faptul că el este o încoronare a muncii neîntrerupte și rodnice, zi de zi, de a informa opinia publică cu știri obiective asupra comerțului, industriei și finanței, cât și pentrucă acest număr jubiliar a apărut în condițiuni admirabile și constitue o adevărată enciclopedie economică a țării noastre.

Nu voi înșira omagiile aduse ziarului „Argus" cu această ocazie de personalități de seamă, nici articolele, studiile și monografiile semnate de matadori ai științei economice ca și ai comerțului și industriei de la noi; ar fi să umplu prea multe pagini.

Voesc numai să relev că acest ziar a contribuit într'o largă măsură la desvoltarea gândirei economice în România, la cunoașterea și aprecierea la justa valoare a intereselor economice și la lansarea unui însemnat număr de scriitori în materie economică, printre cari se numără și subsemnatul.

Dr. P. Drăgănescu-Brateș

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentul, fie direct, fie prin intermediul Secțunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

JURISPRUDENȚE FISCALE*)

Impozit comercial. — Stabilirea venitului net. — Salariu plătit. — Lipsa dovezii plății impozitului pe salariu. — Scădere. — Impozite comerciale, Stat și adiționale, plătite. — Nu se scad. — Rezerve statutare întrebuințate la acoperirea pagubei. — Scădere. — Art. 31 și 32 1 c. d.

Salariile (în speță: primă de fabricațiune) fiind cheltueli cari privesc strict întreprinderea, trebuie scăzute din beneficiul brut, chiar dacă nu se face dovada plății impozitului elementar pe salarii.

Neplata acestui impozit nu are ca sancțiune respingerea dela scădere, ci dresarea actelor de contravenționale potrivit art. 106 1 c. d.

Impozitele comerciale și adiționalele lor nu se scad din beneficiul brut.

Rezervele statutare fiind creiate pentru acoperirea eventualelor pagube, nu sunt impozabile și urmează a fi scăzute din beneficiul brut când sunt întrebuințate pentru acoperirea investițiunilor pierdute.

(Extras din motivarea deciziei) :

„Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiunile art. 31 din legea contribuțiunilor directe, venitul net impozabil se obține scăzându-se din beneficiul brut realizat din operațiunile făcute în cursul anului, cheltuelile proprii ale întreprinderii.

Considerând că, în conformitate cu dispozițiunile acestui text de lege, venitul impozabil se stabilește după scăderea în prealabil a cheltuelilor proprii ale întreprinderii.

Considerând că, din raportul de expertiză al expertului contabil Plopeanu și din actele depuse de recurentă, rezultând că sunt justificate ca deplasări, spezele de trăsură și de încasări, suma de 15.000 lei prima de fabricație de 15 lei de vagon a inginerului Mitrany și suma de 3900 lei diversele speze de deplasări, bacșișuri, timbre de cupoane și alte cheltueli mărunte, Comisiunea de Apel a săvârșit un exces de putere și a violat dispozițiunile art. 31 din legea contribuțiunilor directe când le-a menținut în beneficiul impozabil fiindcă în conformitate cu dispozițiunile acestui text de lege, făcând parte din cheltuelile privind strict întreprinderea, trebuiau scăzute din beneficiul brut al acesteia chiar dacă pentru unele din ele nu se făcea dovada plății impozitului elementar pe salariu, întrucât lipsa dovezii plății acestui impozit elementar nu atrăgea menținerea în beneficiul impozabil ci numai contravenționale prevăzută și pedepsită de art. 106 din legea contribuțiunilor directe.

Că, în ce privește suma de 140.733 lei, impozitele comerciale către Stat, adiționalele și drumurile și suma de lei 100.000 amortizarea chel-

*) Din Revista Administrația Financiară No. 104/936.

tuelilor de instalația sondei No. 1 Băicoi, abandonată, Comisiunea de Apel menținându-se în beneficiul impozabil, pe considerațiunea pentru prima sumă că impozitele comerciale și adiționalele lor nu se scad din beneficiul brut conform art. 31 alin. 10 din legea contribuțiunilor directe fiindcă sunt impozitele întreprinderei, iar pentru cea de a doua sumă că pentru sonda No. 1 Băicoi nu se face dovada abandonării și nici a faptului că n'a produs nimic, a făcut o justă aplicațiune a art. 31 din legea contribuțiunilor directe și n'a săvârșit nici un exces de putere sau violare de lege.

Că, așa fiind, primul motiv de recurs, este întemeiat în parte și urmează a fi admis numai în ce privește punctele a, c și d.

Că, în ce privește motivul 2 de recurs, Comisiunea de Apel menținând în beneficiul i mpozabil suma de 2.318.053 lei, fondul de rezervă statutar care s'a întrebuințat pentru acoperirea investițiilor pierdute, pe considerațiunea că i s'a schimbat destinația și deci a devenit impozabil, a făcut o greșită aplicațiune a art. 32 din legea contribuțiunilor directe și a săvârșit un exces de putere, fiindcă aceste rezerve statutare, fiind creiate pentru acoperirea eventualelor pierderi, nu sunt impozabile decât numai în cazul când sunt distribuite acționarilor, astfel că deciziunea sa urmează a fi casată și pe acest motiv.

Admite recursul. Curtea de Apel Buc. S. II. Dec. fiscală din 22.I.936.

Direcțiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului Didactic Comercial și în general la toți colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii și observații cu caracter contabil. Rugăm să fie scrise la mașină.

Articolele publicate se plătesc.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMA ROMÂNA
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură.
Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3
Motoare „DEUTZ", Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Luni 25 Mai, a avut loc alegerea reprezentanților regiunilor în Consiliul Superior al Corpului.

Biuroul electoral a fost prezidat de *d-l V. Bordeianu*, Consilier la Curtea de Apel.

Au fost declarați aleși fără contra candidați, *Ilie Mecu*, Inspector General, B. N. R., delegat al Dobrogei, *I. Manoilescu*, Inspector General B. N. R., delegat al Moldovei, *Gh. Ionescu*, Inspector General B. N. R., delegat al Transilvaniei, *Dr. V. M. Ioachim* delegat al Munteniei. *N. Petculescu*, delegat al Banatului *Th. Nițu*, Subdirector Creditul Industrial, delegat al Olteniei.

Prin vot au fost aleși d-nii Prof. *I. Ghițescu*, delegat al Bucovinei și *Petre Firică*, delegat al Basarabiei.

* * *

Sâmbătă 30 Mai a avut loc adunarea plenară a Consiliului sub prezidența d-lui *Gr. L. Trancu-Iași*, președinte de onoare.

S'a ales noul biurou ast-fel:

Decan N. Butculescu, Secretar General Dr. P. Drăgănescu-Brateș, Membrii în Delegația Permanentă: Ilie Mecu și Aureliu Marinescu.

S'a luat act de situația financiară a Corpului și s'a instituit o Comisiune de cenzori formată din 2 cenzori ai Secției Ilfov și un cenzor din provincie.

S'a luat cunoștință de unele înscrieri neregulat făcute la secțiile Cernăuți și Cahul și s'a hotărât ca să se facă o cercetare locală, ștergându-se din corp cei neregulat înscriși.

S'au ratificat măsurile luate de biurou privind două cazuri de experți contabili numiți, prin nerespectarea legii, de către Curtea de Apel din Cernăuți.

Se va da publicității întreaga corespondență urmată.

S'a hotărât participarea Corpului la Congresut internațional de Contabilitate ce se va ține la Paris în 1937 cu ocazia expoziției.

S'a format o comisiune care să ia contact cu d-l Prof. Gusti, pentru a participa și Corpul cu lucrările sale în cadrul pavilionului românesc.

S'a decis ca examenele de expert contabil să se țină pe viitor numai la București și Cluj și în mod excepțional în alte centre, când sunt mai mulți candidați localnici, însă numai cu una din cele două comisiuni cari sunt pentru întreaga țară.

Aceasta în vederea uniformizării condițiunilor de promovare la gradul de expert contabil.

Cu majoritate de voturi s'a menținut dispoziția ca să se poată acorda gradul de expert și pe baza de lucrări în urma unui coloqvium.

Se formează o comisiune compusă din d-l Profesor Spiridon Iacobescu, ca președinte, dr. P. Drăgănescu Brateș și prof. Jean Constantinescu să examineze lucrările depuse.

D-l Președinte Trancu-Iași închee ședința salutând pe noii delegați în Consiliu și elogiind activitatea d-lui decan N. Butculescu.

Propune ca împlinirea a 15 ani de activitate a Corpului să fie sărbătorită printr'o manifestare colegială.

D-l Decan N. Butculescu, mulțumește pentru cuvintele rostite și asigură că va fi la datorie ca și în trecut.

* * *

Consiliul superior a făcut următoarea intervenție în legătură cu apelurile fiscale:

Domnule Ministru,

Cu ocazia modificării legii contribuțiunilor directe, în 1935, s'a scos din articolul 82 oblgativitatea asistării Comisiunilor de Apel, de către experți contabili, probabil din motive de economie.

Bineînțeles că această modificare nu ia dreptul Onor. Ministerului de Finanțe de a ataşa experți contabili pe lângă Comisiunile de Apel, acolo unde nevoia cere.

Ba chiar, legea contribuțiunilor directe menține, pe altă cale, această obligativitate și anume prin art. 39, care prevede că nu se pot respinge registrele, de cât pe baza raportului, expertului numit de Minister.

Curțile de Apel, ca instanța de recurs, au stabilit ca acest articol se aplisă și sub regimul noii legii (Decizia No. 198 din 11 Dec. 1935 a Curții de Apel).

Dealtfel, și anul trecut Onor. Ministerului de Finanțe a numit în capitală, 11 experți contabili, care au lucrat la verificarea de impuneri și la motivarea de apeluri fiscale.

Având în vedere dispoziția legii, precum și faptul că anul acesta vor fi puține apeluri pentrucă cele mai multe impuneri s'au raportat. Vă rugăm, Domnule Ministru, să binevoiți a admite ca anul acesta, comisiunile de Apel să fie asistate de experți contabili.

Această asistare constitue și o înlesnire, pentru contribuabili care nu sunt dispuși să plătească ca onorarii de expertize și care, cu drept cuvânt, pot cere ca însăși comisia, prin expertul său, să examineze unele posturi din registre, care nu reclamă o cercetare prea îndelungată.

Sperăm, Domnule Ministru, ca de data aceasta veți binevoi a da o soluție favorabilă demersului nostru.

Primiți, vă rugăm, Domnule Ministru, încredințarea deosebitei noastre stime.

Dela Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România

Adunarea generală ordinară dela 21 Mai 1936

Astăzi, 21 Mai 1936, s'au întrunit, la sediul din Str. Teilor No. 12 membrii Corpului, în adunare generală ordinară sub președinția d-lui Decan N. Butculescu.

Intrunirea, fiind în a doua ședință, se ține cu orice număr de membri.

Cerințele art. 23 din Statute, privitor la publicațiuni, fiind satisfăcute, d-l Președinte declară ședința deschisă, intrându-se în discuția ordinei de zi.

D-l Theodor Nitzu, Secretarul General, citește Darea de Seamă, care se aprobă.

D-l Th. Sersea, citește raportul cenzorilor.

Se aprobă Bilanțul și Contul de Venituri și Cheltueli, pe anul 1935, cum și Proectul de Buget pe anul 1936.

Adunarea dă descărcare Consiliului de gestiunea sa pe anul expirat.

Se realeg în Comitet d-nii: N. K. Constantinescu, Iosif D. Lazar, Th. Nitzu, Ștefan Popescu și al Vasilescu, ieșiți la sorți.

Deasemenea se realeg d-nii: Th. Sersea, Fl. Marinescu și I. Mazăre cenzori, iar ca cenzori supleanți, d-nii: G. Vârgolici, P. Marinescu și P. Chiricescu.

Adunarea aprobă ca, cu începere dela 1 Iunie a. c. Corpul să-și mute birourile în parterul imobilului „*Activa*", unde se va redeschide Cercul de studii, pentru desbaterea chestiunilor de ordin profesional și unde membrii vor dispune de săli de lectură, cum și de săli cu jocuri distractive: șah, table, biliard.

Se ratifică înființarea sediului dela Cernăuți.

Taxele de cotizație rămân neschimbate.

Ședința se ridică la ora 12.

Cursul de expansiune comercială din Portugalia

Atragem atențiunea asupra acestei manifestări a Societății Internaționale de Învățământ Comercial, care oferă condițiuni excepționale de a cunoaște această țară și poporul ei.

Cursul va avea loc între 9—22 August a. c.

Dăm mai jos programul cursului:

9—11 August conferințe la Institutul Superior de Științe Economice și Financiare; vizitarea orașului Lisabona: musee, monetăria, teatre.

12—14 August. Excursie la Cintra, Palatul Regal din Pena, Cap Roca, Estoril, Barreiro (fab. de acid sulfuric și îngrășăminte), Setubal (fab. de conserve de pește), cu automobilul și vaporul pe Tago. Vizitarea Museului de artă națională din Lisabona și conferințe la Societatea de Geografie.

15—17 August. Conferință la Institutul Superior de Agronomie; vizitarea câmpului de experiență dela Ajuda; vizitarea portului, șantierelor, docurilor; curse de tauri; vizitarea Institutului Geodesic și cadastral.

18—23 August. Excursie pe muntele Coimbra în automobile; vizitarea Fabricei de ciment din Maceira; Biserica din Santa Cruz; Orașul Oporto cu pivnițele renumite de vinuri, industriile locale de conserve, electricitate, ceramică, Palatul de Cristal. Plimbare cu vaporul pe Douro, înapoierea în automobile la Lisabona.

Conferințele vor avea ca subiect: politica economică, financiară și socială a Portugaliei; Statul Corporativ; industrii, mijloace de transport, instituțiuni de credit, învățământul profesional, și vor fi traduse în limba franceză.

Pentru orice informațiuni: Dr. Drăgănescu-Brateș, Directorul Revistei Generale de Comerț și Contabilitate, Teilor 12, București I, sau Str. I. G. Duca 37, București III, sau direct la Cours International d'Expansion Economique, Rua do Quelhas, 6-A, Lisbonne, Portugal.

Vizita reprezentanților Micii Înțelegeri

Inregistrăm cu bucurie vizita în țara noastră a Principelui Regent Paul al Jugoslaviei și a d-lui Dr. Eduard Beneș, Președintele Republicei vecine, Cehoslovacia.

Alianța între popoarele noastre, care își găsește o afirmare a consolidării ei, este de natură să întărească credința noastră și năzuința intimă ce avem de a menține pacea în Europa.

Membrii Corpului nostru, prin natura ocupațiunilor lor, sunt pionieri ai păcei, lucru ce a fost repetat în mai toate congresele internaționale la cari reprezentanții noștri au luat parte.

Direcția Revistei

COLEGIALE

— D-l **C. Hârjescu** a fost numit censor la soc. an. Irano-România.

— D-l **N. K. Constantinescu** a fost numit în Comitetul permanent al Muncii ca reprezentant al funcționarilor particulari.

— D-nii **Apostol Popa, N. Ioanițiu** și **D. Mociorniță** au fost numiți în noua Comisie interimară a Uniunei Camerelor de Comerț și Industrie.

— D-l **I. Manoilescu,** Inspector general B. N. R., a fost decorat de guvernul polon cu ordinul „Polonia Restituta", care i s'a înmânat de d-l Ministru al Poloniei, în cadrul unei festivități la Legație.

— D-l **Gh. Plopeanu** a fost numit cenzor la fabrica de acid azotic „Mitromonia".

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

† IOAN DUMITRESCU

In ziua de Vineri 5 Iunie a. c. a fost înmormântat în orașul său natal Bârlad, Ioan Dumitrescu, președintele de onoare al secției Corpului Contabililor Tutova.

Defunctul, care și-a început cariera în calitate de contabil la agenția Băncii Naționale Iași acum vreo 45 ani, a urcat toate treptele ierarchiei acestui institut, fie în calitate de contabil, casier sau director la diversele sale agenții sau filiale până la 1911 când a fundat Banca Moldovei de jos din Bârlad pe care a condus-o cu cinste și pricepere până în ultimele clipe ale vieței sale.

Defunctul în afară de preocupările sale bancare, a mai militat și în politică fiind alesul Tutovei în mai multe legislaturi.

Fire foarte întreprinzătoare — de o energie de neînvins defunctul s'a caracterizat și prin modestia persoanei sale — fapt, ce-l ridica și mai mult în ochii semenilor săi.

Ales în fruntea sindicatului Băncilor Unite Române (B. U. R.) în momente destul de grele prin care trecea creditul și institutele bancare în genere, defunctul a știut a fi îndrumătorul ce trebuia acestor vremuri: calm, judecată și pricepere.

Onorat și respectat de sătenii de pe moșia sa, de sutele de foști sau actuali funcționari ce i-a avut asupra sa, ca și de marea masă de oameni ce dealungul celor 50 ani au bătut scările băncilor pe unde defunctul a funcționat, — Ioan Dumitrescu, a fost un proteguitor al contabililor, fie din Tutova, fie pe unde îi întâlnea — și acum încă, la frumoasa vrâstă de 70 ani, cu o limpeziciune a minții demnă de invidiat s'a putut vedea ce mândru se simțea defunctul că și „dânsul este contabil" sfătuind-ne să „luptăm pentru ridicarea breslei noastre la nivelul celorlalte profesiuni libere și mai ales" să păstrăm ceiace înaintașii noștrii, cu mare trudă, au putut îndeplini".

Pentru corpul contabililor, pierderea lui Ioan Dumitrescu, lasă un gol foarte mare, iar memoria lui va rămâne mereu vie în sufletele celora ce l'au cunoscut și apreciat.

Odihnească-se în pace!

Consiliul Superior al Corpului Contabililor și Corpul Absolvenților Sc. Com. Sup.. al cărui membru de onoare era defunctul a fost reprezentat prin dl. Grigore Coandă, care a adus elogii memoriei valorosului coleg dispărut.

CERERI DE INSCRIERE

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚILOR CONTABILI

Secția Arad: Vasile Cilibia, Badalik Ludovic.

Secția Bacău: Nicolae P. Grigoriu, Solomon Marcel, Grimberg Herșcu, Beniamin Haimsohn, stagiari; C. C. Nădejde, autorizat.

Secția Botoșani: Nuța L. Mariem, Cuperschmidt A. Herș, Kaiserman Strul, stagiari.

Secția Brăila: Andreescu St. Nedelcu, Ecaterina Radu, Stoianovici Marin, stagiari.

Secția Brașov: Dieners Alfred, autorizat; Boer Ignație, Filipanits Iuliu, Incze Gheorghe, Spary Max, Lexen Erika, Shmidts Erhard, Nüssbächer Frederic, Ziriakus Otmar, Gober Ioan, stagiari.

Secția Câmpulung (Muscel): Nicolae I. Tomescu, stagiar.

Secția Craiova: Marin P. Truică, Alfred Wilk, Brückner A. Ioan, Victor Voelker.

Secția Ilfov: Einschenk Davis, Emanuel Ordunug, Rizoi I. Petre, Stoica Gh. Gheorghe, Danielache A. N. Ștefan, Schwartz Felician, Mircea Popescu, Kendler F. Hertel, Coifman T., Fumu A. Mihail, Ficată Sterie, Băcanu V. Grigore, Oscar N. Negreanu, Samoil I. Leibu, George Pincus, Niculescu I. Ilie, Șuțu G. Constantin.

Secția Pitești: Ioan Al. Petrescu, autorizat; Anghel Crăciun, David Iosef, Caridis Nicolae, stagiari.

Secția Satu-Mare: Varvaș Paul, Stețiu Elena născ. Drimuș, autorizați; Ioan I. Sahta, Ioan Giurgiu, stagiari.

AVANSARI

Secția Botoșani: Sin Burăh Favel zis Favel Segall, în gradul de contabil autorizat.

Secția Brașov: Margareth Herman, în gradul de contabil autorizat; Bobancu Constantin, Gămulea Florea, Jugăreanu Bucur, Wotsch Alexandru, în gradul de contabili experți.

Secția Pitești: Ilie A. Trașcă, Ioan I. Cristescu, Ioan Georgescu, Ion Angelescu, Rosentzweig Saul, în gradul de contabili autorizați.

Secția Satu-Mare: Teodor Neamțu, Suta Gh. Ambroziu, Szenes Anton, în gradul de contabili autorizați.

Secția Sibiu: Ilie Olteanu, Iosif Lungociu, Ilie Duma, în gradul de experți contabili.

STERȘI

Secția Brăila: Budescu Nicolae, Cârlan Gheorghe, Eremia Ion și Sassu Gheorghe, experți; Andelman Filip, Bachl Albert, Bălănescu Virgil, Brauner Lewy, Carapan C., Cumbaris H., Constantinidi Menelas, Cicone Ioan, Crețu Vasile, Dumitru Ghiță, Drăgușin Ioan, Florescu Gheorghe, Geor-

gescu Constantin, Grumberg Emanoil, Herman Bernard, Iosef Axelrad, Iscovici I., Ionescu Dumitru, Ionescu St. Vasile, Lazaris Nicu, Macedonescu Vintilă, Munteanu Virgil, Marcovici Marcu, Moscovici Iosef, Oprișenescu Iosef, Paraschivescu I., Pascal Emil, Petrache Gh. Panait, Rădulescu Corneliu, Rosenfeld Mayer, Săndulescu Petre, Sârbu Theodor, Teologhides Th., Teodocatos Anton, Tzitziclis Cleom, Wacha Carol, Voiculescu Vintilă, Voinescu Petre, Vasilescu Constantin, Yugaperian E. L., Segal Solomon, Drăghici Stan, autorizați; Anghel Anton, Cristu Vasile, Grigore Petcu, Jercea I. Toma, OprescuR. Constantin, Popescu C. Nicolae, Popescu Stănică, Stamate Profite, Vlădescu Ioan, stagiari.

Secția Arad: Fölotes Samuilă, expert; Breitmayer I. și Gavril Cioban, autorizați.

TRANSFERARI

Secția Brăila: Trufașu Mihail, expert contabil, dela Brăila la Hotin, Olteanu Aurel, expert contabil, dela Brăila în Prahova, Valter Enăceanu, contabil autorizat, în Secția Ilfov, Lucian la Brăila, Cioranu, contabil expert, la Târgu Mureș, Niculescu Ștefan, contabil autorizat din secția Ilfov.

Secția Pitești: D-na Aurelia I. Petrescu, contabilă autorizată, dela secția Deva, la secția Pitești.

Secția Satu-Mare: Senes Anton, stagiar, dela Sighet la Satu-Mare; autorizați: Davidescu Gheorghe, dela Cluj la Stu-Mare, Kerezsi Ioan la secția Ilfov dela Satu-Mare, Vasile Nicoară, dela Satu-Mare la Turda, Isac Friedman, dela Stu-Mare la Sălaj; experți: Victor Borcea, dela Satu-Mare la Arad, Petrescu Grigore dela Tg. Mureș la Satu-Mare, Zestreanu Petre dela Cluj la Satu-Mare.

RIDICARI DE SUSPENDARE

Secția Arad: Crișan Dumitru.

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

Uzinele Metalurgice Unite:

SOCIETATE ANONIMĂ

ACTIV **Bilanțul general încheiat**

Investiții 1924 — 1934	518.195.409	
„ 1935	60.722.274	578.917.683
Acțiuni (Participațiuni)		61.594.790
Cassa: Numerar	59.337.675	
Disponibil la Bănci	46.322 687	105.660.362
Debitori		285.505.892
Stoc de materiale și fabricate		265.849.664
		1.297.528 391
Garanții Statutare		585.000
Conturi de ordine debitoare		144.008.136

Director General: (ss) **Edgar Auşnit** București, 31

Verificat și găsit de noi

Cenzori: (ss) *C. Ștefănescu-Brăila*, expert contabil: *I. Rădescu*,

DEBIT **Contul de Profit și Pierderi**

Cheltueli Generale		33.585.491
Dobânzi	15.123·142	
Comisioane și prime valutare	47.848.469	62.971.611
Impozite		60.876.005
Cheltueli pt. scopuri de ocrotiri sociale		17.173.129
Amortizări pentru investiții		42.721.640
Rezervă specială și pentru debitori		15.000.000
Beneficiu reportat din 1934	17.164.923	
„ net „ 1935	69.874.086	87.039.009
		319.366.885

Director General: (ss) **Edgar Auşnit** București, 31

Verificat și găsit de noi

Cenzori: (ss) *C. Ștefănescu-Brăila*, expert contabil; (ss) *I. Rădescu*,

„TITAN, NADRAG, CALAN“

ROMÂNĂ, UCUREȘTI

la 31 Decembrie 1935

PASIV

Capital social		350.000.000
Fond de rezervă statutar		79.000.000
„ „ amortizare 1924 — 1934	294.708.403	
„ „ „ 1935	42.721.640	337.430.043
Rezervă specială și pentru debitori		45.000.000
„ pentru creanțe dubioase		10.000.000
Fond de pensie		10.432.347
Dividende nerepartizate		703.984
Creditori		377.923.008
Beneficiu reportat din 1934	17.164.92	
„ net „ 1935	69.874 086	87.039.000
		1.297.5 8.391
Deponenți Garanții Statutare		585.000
Conturi de ordine creditoare		144.008.136

Decembrie 1935 Directorul Contabilității: (ss) *Arnold Hromadka*
conform cu registrul:
expert-contabil: (ss) *Ing. Pomponiu;* (ss) *I. Niculescu*

încheiat la 31 Decembrie 1935

CREDIT

Beneficiu reportat din 1934		17.164.923
„ brut „ 1935		298.494.338
„ din participațiuni		3.707.624
		319.366.885

Decembrie 1935 Directorul Contabilității: (ss) *Arnold Hromadka*
conform cu registrul:
expert-contabil; (ss) *Ing. G. Pomponiu*; (ss) *I. Niculescu*

Abonamente

In cursul lunelor dela 15 Aprilie 1936 — 15 Mai 1936 am primit următoarele sume: *)

Brăila: Haber False Drucman 1936, 160.
Botoşani: Gh. I. Ţicăloiu 1934—35, 160.
Blaj: Ioan V. Tuturea 1935, 160.
Bolboca: Pascar Boruch 1936—37, 300.
Brăila: Nisim David 1935, 160.
Braşov: A. Klimenberg 1936, 200; Rotemberg Bernhard 1936, 160.
Buftea: N. R. Popescu 1935—36, 320.
Buştenari: St. Otenbreit 1936, 160.
Chişinău: Nic. Ionescu 1936, 200; Lupu Wolf 1935, 160.
Deva: Paul Malaric 1936, 200.
Dorohoi: V. Bultoc 1934—35, 320.
Galaţi: C-tin V. Dobrea 1935, 160.
Giurgiţa: Ioan V. Băzăvan 1936, 40.
Mediaş: Mihail Gräser 1935—36, 320.
Mercurea Ciucului: C-tin Igrişan 1936, 160.
Odorhei: Iuliu Gubariu 1936, 200.
Oraviţa: Gh. Breaza 1934—35, 320.
Piatra-Neamţ: Georges Louis Scherer 1935, 200.
Ploeşti: M. D. Wechsler 1936, 160.
Radna: Liviu Ghilezan 1936, 160.
Roman: Solomon Samoil 1936, 160.
Târgul-Jiu: Adrian Gornoviceanu 1936, 160.

Bucureşti:

D. Agapiescu 1936, 100; Alex. C. Alexandru 1936, 200; C. Altangiu 1935—36, 200; Gr. Aman 1936, 100; Gh. Andronic 1935, 100; Carol Andreescu 1936, 200; Gh. Antoniu 1936, 200; Apostolescu Deonisie 1936, 200; Eugen Antoniu 1936, 200; Dan Atanasescu 1936, 200; Ad-ţia Dom. Principele Brâncoveanu 1936, 200; Emil Axenfeld 1936, 200; C. Avramescu 1936, 200. Alfred Bercovici 1936, 200; I. Bercovici 1936, 100; Alex. Butză 1935, 200; Heinrich Bitner 1936, 200; Gh. I. Bock 1936, 200; H. Brendorfer 1936, 160; Dan A. Bucurescu 1936, 200; Iosif Boghen 1936, 200; D. Bobină 1934, 200; Gh. Brânzescu 1936, 100; Bogdan G. Iacob 1936, 160; Dem. Boicescu 1936, 200; Burcă M. Alexandru 1936, 200.

*) Mulţumind d-lor abonaţi rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamaţiuni pe cuponul m. p.

Anton Cucu 1936, 200; Eug. Cerchedy 1936, 200: Osias Copolovici 1936, 160; Ion Covaci 1936, 200; George Constantinescu 1936, 200; Barzon Constantinescu 1936, 200; Chirea Radu 1936, SO; Isac L. Canner 1936, 200; D. I. Cosmatos 1936, 200; I. V. Câşmoiu 1936, 200; Paraschiv Cazacu 1936, 200; O. Conzelman 1935, 160; Al. Casap 1934, 160; R. M. Crăciunescu 1935, 200; Maier Calmanovici 1936, 200; Corneliu Căbăşanu 1936, 200; Camera de Comerț 1936, 500; Emil Costinescu 1935, 160; Cercul P. T. T. 1936, 200; Alex. Costache 1936, 200; C-tin Chiriac 1936, 20; Cazan Ioan 1935, 100; D-tru Capatos 1936, 200; Benedict D. Can 1936, 100; Vasile Th. Caraman 1936, 200; Nic. Caraianu 1936, 200; Comoli Iacob 1935, 200.

Chr. Dimos 1936, 200; Dir. Şc. Sup. Com. 1936, 500; Vasile Dumitrescu 1936, 100; C. Drăgan 1936, 40; Dum. I. Dumitrescu 1936, 200; Sofia Diaconescu 1936, 80; Nicolae Dăscălescu 1936, 200; Corneliu Dobrotă 1936, 200; Drăgoi I. Ştefan 1936, 100; Pavel Dumitrescu 1935, 200; Pascal Dumitrescu 1936, 200; Petre I. Dumitrescu 1935, 200.

Elian Albert 1936, 200; Nicolae Ene 1936, 200.

C-tin Frăţilă 1935—36 200; Isidor Finkelstein 1935, 200; Dumitru Filsteanu 1936, 200; Solomon Feyns 1936, 200; Zaharia Florian 1935, 200; Manole Foglu 1936, 200; Gustav Fieldler 1936, 200; M. Frumosu 1936, 200.

A. Georgescu 1936, 109; Bergman Goldenberg 1936, 200; I. Gâlceavă 1936, 200; I. Th. Georgescu 1936, 200; Herman Gutman 1936, Gucker 1936, 160; Gh. Georgescu 1936, 200; Herman Gutman 1936, 200; Th. Guilmen 1936, 200; Iancu Grümberg 1936, 200; Andrei Gheorgiu 1936, 160; Gheorghe D. Gheorghiu 1936, 160; M. Goldemberg 1936, 160; Ştefan Gurău 1935, 200; Ghiţeanu Aurelian 1936, 160.

Haralambie Serafim 1936, 200; Herman David 1936, 200; E. Handelman 1935, 200; Haralamb Cornel 1936, 160; Hugo Hurmulescu 1936, 200; Henţescu Dan 1936. 200.

Cristache Ionescu 1936, 100; Nic. Ioaniţiu 1936, 200; Ilie Gh. Ionescu 1936, 200; N. R. Ionescu 1936, 200; Iaroslav Piniar 1934, 160; Ioan P. Ioan 1936, 200; Grigore N. Ionescu 1936, 100; Vasile Ivan 1936, 200; Gogu N. Ionescu 1936, 200; Gh. D. Ionescu 1935, 200; Eufrosin Ionescu 1934, 100; Nicolae L. Ionescu 1936, 100; Mircea V. Ionescu 1936, 100; Marin P. Ionescu 1936, 200; Manolache Jianu 1935, 160.

Wily Kohn 1936, 200; Baruch Kaufman 1937, 100; Jacques Kündig 1936, 200.

Iosef Leibovici 1934, 100; Vasile Lacea 1936, 160; Lazăr D. Iosef 1936, 200; Rudolf Maghiar 1936, 200; Moscovici Jacques 1936, 160; Marinescu Th. Ioan 1936, 160; Nicolae Mateescu 1935, 200; Chr. Mateeseu 1936, 200; P. Morcovescu 1936, 200; S. Mărculescu 1936, 200; Mihai I Radu 1936, 200.

Ioan C. Niculescu 1936, 160; Vasile Nicolau 1936, 200; Dore

Nachmias 1936, 200; L. Naftaleson 1936, 200; Iacob Negru 1935, 200; Th. Nitzu 1936, 200; Manole Neuman 1936, 200.

A. Van Omme 1936, 200; Oprescu Constantin 1935, 100; Olteanu Zaharia 1936, 160.

P. Pălăngeanu 1936, 200; A. Păun 1936, 100; Oscar Papadumitru 1936, 200; N. Paraschivescu 1936, 200; D. Păun 1936, 200; A. Petrescu 1936, 200; A. Papier 1936, 200; Ioan Pătru I. A. Popovici 1937, 200; Badea Peţanca 1936, 200.

Roşu M. Nicolae 1936, 160; N. Rusescu 1936, 200; Sofronie Roşca 1936, 200; Burel Rosenberg 1934, 200; Ad. V. Reiner 1936, 200; Gh. Răzuşi 1935, 200; Rosenstein Iacob 1936, 160.

Ioan Săvescu 1936, 160; Osias Spitzer 1936, 100; N. Şerban 1935, 100; Petre Spireanu 1936, 200; A. Schwartz 1936, 200; Vasile C. Servu 1936, 200; Sigmund Segal 1935, 200; Jean Schlifka 1936, 200; M. I. Steimberg 1936, 200; I. Stoicescu 1936, 200; D-tru Sili 1935, 200; D-tru D. Sfăru 1936, 200; Marcel Schonfeld 1936, 200; L. Solomovici 1936, 200; S. Segaler 1936, 80; Aurel Stoenescu 1936, 200; N. Stoenescu 1036, 200; M. Samson 1936, 200.

Benedict Teitel 1936, 160; Teodorescu Constantin 1936, 100; Gh. Voican 1936, 200; Valeriu Vinesi 1936, 200.

Wolf, Fabrica 1936, 500; Wachner Heinrich 1936, 80; Wittal Anton 1936, 160; Leo Weinberger 1935, 200; Elias Weiss 1936, 200.

Gh. Zamfirescu 1926, 200.

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare sunt rugaţi a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.

Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Comerciale şi Bibliotecei Corpului Contabililor.

D-nii abonaţi cari nu primesc regulat revista sunt rugaţi a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamaţiunile târzii sunt greu de rezolvat şi de multe ori imposibil de soluţionat în mod favorabil.

Cerneala Leonhardi

pentru tocul rezervor

cruţă peniţa şi distribuitorul tocului, deoarece este de o fluiditate specială, evitându-se astfel formarea rezidiilor.

De vânzare la librării şi papetării.

A.W. FABER

CASTELL

sunt servitori credincioşi cari nu refuză nici odată serviciile lor. Pe lângă aceasta sunt foarte economice fiindcă se rup greu şi se uzează încet.

Adresa :

Dlui.Eugen Vancu
la Banca "Albina"
Inst.de Credit şi Econ.
SIBIU

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL XXV. — No. 7—8 IULIE-AUGUST 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

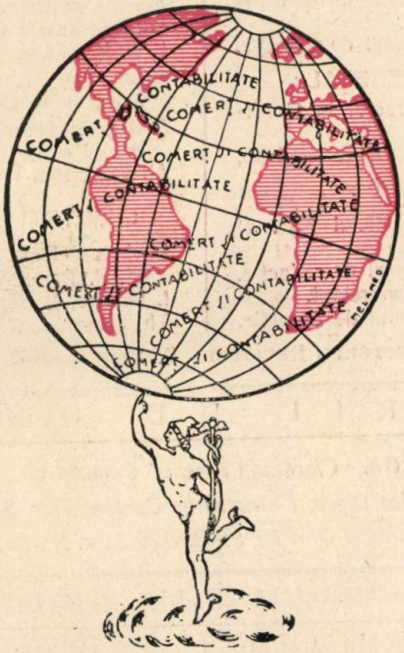

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial. Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi. Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 80 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENTA

ANUL XXV. — No. 7—8 IULIE-AUGUST 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ

APARE LUNAR

Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Balanţa de verificare 451
P. Drăgănescu-Brateş: Clearing şi compensaţie 458
Al. Sorescu: Lucrări vechi româneşti de contabilitate . . . 467
Al. Tănăsescu: Algebrizarea conturilor curente 473
N. Niţulescu: Studiu asupra bilanţului 479
C. Dănilă: Bugetele, bilanţurile, cont de profit şi pierdere C.A.P.S. 504
* * * Recenzii 523
* * * Jurisprudenţe 528
* * * Agapa Corpului Contabililor 529
* * * Serbarea de fine de an dela Şcoala Comercială „Regele Carol I" 533
* * * Festivitatea dela liceul comerc. A. Bârseanu, Braşov 534
* * * Dela Corpul Absolv. Şc. Sup. de Comerţ . . . 536
* * * Colegiale. — Abonamente 537

BALANŢA DE VERIFICARE IN TRECUT ŞI IN PREZENT

Balanţa de verificare — această noţiune atât de comună oricărei metode de contabilitate în partidă dublă, — îşi are evoluţia ei din punct de vedere al înţelesului ce i s'a dat.

La început **„balanţa de verificare"** sau **„balanţa înregistrărilor"** a avut înţelesul, care reiese din însăşi cuvintele întrebuinţate, adică un tablou prezentând o egalitate între debitele şi creditele conturilor la cari s'au făcut înregistrările, această egalitate servind la verificarea trecerii operaţiunilor din Jurnal în Cartea Mare.

Atât şi nimic mai mult.

Această concepţie despre balanţa conturilor s'a păstrat multă vreme.

Astfel **D. Iarcu** în cartea **„Ţinerea registrelor în partidă simplă şi dublă"**, tipărită prima dată în 1844, cu litere cirilice şi mai târziu în 1863, ediţia IV-a, cu litere latine scrie,

după o lucrare a profesorului francez **Jaclot** dinainte de 1840, următoarele :

Redăm după textul original :

„Suntŭ două feluri de balanțe : Una numită de **Verificațiune**, care ne învederédă déca amŭ trecutŭ bine séŭ nu în registre, și alta numită de **Operațiune**, care ne arrétță cumŭ amŭ lucratŭ în daraveli. Acésta se numește și balanță generală séŭ inventariŭ.

„Ca să facemŭ balança de Verificațiune, s. e. allŭ luneĭ luĭ Ianuariŭ, adunămŭ mai întêiŭ sumele dupe tóte fețele Jurnalului din acea lună ; adunămŭ asemenea, pe uă foiță, sumele tuturorŭ compturilorŭ debitóre din Maestru, precumŭ deosebitŭ și alle tuturorŭ compturilorŭ creditóre, și décă aceste trei totaluri : allŭ Jurnalului, allŭ debitelorŭ și allŭ creditelorŭ din Maestru vorŭ fi ecuale, e dovadă că s'aŭ trecutŭ bine ; la din contră, cellŭ care nu séměnă cu cell alte două, dă a înțellege că acollo s'a strecuratŭ greșeală și trebue căutată. Unii negutători păstrrédă tóte balanțele de Verificațiune pentru controlare".

Și mai târziu — în 1882 — găsim la autorul francez **ED. DEGRANGES** (Eléments de la Tenue des livres), care a adus prețioase contribuții pe tărâmul științei contabile, următoarea caracterizare a balanței de verificare :

„IL EST D'USAGE DE S'ASSURER TOUS LES TRIMESTRES OU TOUS LES MOIS, SI LE REPORT DU JOURNAL AU GRAND LIVRE A ÉTÉ FAIT AVEC EXACTITUDE, LE CONTRÔLE PAR LA BALANCE EST ABSOLUMENT NECÉSSAIRE".

Intr'o altă lucrare din 1883 **„Le bon comptable"** de **W. GUILLAUME,** se găsește aceiași concepție despre balanța de verificare ; deaceea autorul considera, ca o ușurare, întocmirea balanței fără denumirea conturilor, specificându-se numai pagina din Maestru și fără extragerea conturilor ce nu au solduri.

Este o urmare logică a concepției simpliste de atunci asupra balanței, considerată numai ca mijloc de control al înregistrărilor.

La autorii români din această epocă găsim aceeași limitare a rolului balanței de verificare.

Astfel **THEODOR ȘTEFĂNESCU,** atât în prima ediție din 1874, cât și în ediții mai noi (1888) scrie :

„BALANSA DE VERIFICARE ARE DE SCOP A CONSTATA ERORILE CE AR PUTEA SĂ REZULTE LA TRECEREA DIN JURNAL IN CARTEA MARE ; PRIN URMARE ESTE INDISPENSA-

BILĂ IN ORICE CASĂ, UNDE SE ADMINISTREAZĂ O CONTABILITATE DUPĂ SISTEMA IN PARTIDĂ DUBLĂ".

Abia mai târziu, către sfârșitul sec. al 19-lea, se produce o schimbare în ce privește întocmirea și rostul unei balanțe de verificare, căreia i se dă și alte denumiri, precum : **balanța conturilor, situația contabilă, bilanț brut, bilanț de probă,** ultimile două expresii fiind întrebuințate mai mult în literatura germană.

De astădată, balanța nu este considerată numai ca un mijloc de verificare a contabilității, ci și ca o indicație a situației întreprinderii din punct de vedere al activului și pasivului.

Deaceea la balanța sumelor se adaugă balanța soldurilor, care, spune **H. DESCHAMPS** în **„Précis de Comptabilité** (1908), **„furnizează comerciantului, informații folositoare, privind : numerarul existent, valoarea efectelor din portofoliu, soldurile clienților și furnizorilor, cifra de afaceri".**

Acest autor se ocupă deci mai mult de starea diverselor elemente din activ și pasiv, nu și de mișcarea conturilor în trecut și nici de rezultatele acestei mișcări.

Un alt autor însă **E. LEAUTEY,** care a scris în colaborare cu **AD. GUILLBAULT : „Principes Généraux de Comptabilité",** pune într'o lumină cu totul nouă balanța de verificare.

Credem că, în primele ediții din lucrarea sa **„La Science des Comptes",** care a apărut prin 1889, nu este fixat rolul multiplu al balanței conturilor, așa cum l-a expus în edițiile de mai târziu.

Citâm din lucrarea **„Principes Généraux de Comptabilité",** ediția 1919, următoarea caracterizare a Balanței înregistrărilor.

„Balanța înregistrărilor are ca funcțiune : 1) a stabili și a arăta că există concordanță între debite și credite, 2) a exprima prin soldurile debitoare și creditoare situația conturilor".

Dar Léautey nu se oprește aici, ci se ocupă și de o altă balanță, pe care o denumește **„Balanța sintetică a situației, în care introduce ideea clasificării raționale a conturilor.**

Această balanță, în afară de concordanță, constitue și **o statistică periodică a mișcărilor și a soldurilor** și adaugă **Léautey :**

„In **marile întreprinderi, balanța are o importanță mult mai mare atât din punct de vedere contabil,** cât și **din punct de vedere economic și social".**

„Ea prezintă în acest caz, conturile similare grupate".

„Controlul diferitelor situații prin grupări de conturi și prin stabiliri de raporturi între aceste grupări devine o chestiune de cea mai mare importanță pentru întreprinderi, spre a ști ce măsuri să ia în viitor. In loc să fie numai un element de control aritmetic al înregistrărilor duble, balanța cu clasificările conturilor este un element esențial al unei bune gestiuni".

Iată adevăratul rol al balanței de verificare, care de astădată devine o situație periodică a conturilor atât din punct de vedere static cât și din punct de vedere dinamic.

Léautey, care a introdus în știința contabilă, termenul de **„permanența inventarului",** a voit să facă din fiecare balanță un inventar permanent intra-contabil, cu arătarea pe cât posibil a rezultatelor pe o perioadă de timp, pentru care s'a încheiat balanța.

In acest scop, în afară de gruparea conturilor, **Léautey,** se ocupă și de repartizarea cheltuelilor pe perioade de timp, introducând așa zisele : **conturi de ordine, tranzitorii,** precum : Amortismente de repartizat, Rezerve de repartizat, Cheltueli de repartizat.

Această idee a fost desvoltată apoi mai ales în literatura germană, privind contabilitatea aplicată în industrie, ajungându-se la situațiuni-tip, care pot arăta rezultate — provizorii, bineînțeles — chiar la perioade mai scurte decât un an, eventual chiar lunar.

Și Léautey a conceput un model de situație periodică cu caracter de inventar permanent, însă a complicat această situație cu introducerea categoriei de conturi, a căror denumire de : **Conturi de ordine tranzitorii și permanente,** dă naștere la confuzii cu conturile de ordine, reprezentând bunurile în posesie.

Deaceea, dacă principiul **balanței cu clasificarea conturilor și cu evidențierea rezultatelor** a pătruns în știința contabilă și a făcut reale progrese, modelul dat de Léautey, ca aplicațiune a acestui principiu, nu s'a impus.

O clasificare mai simplă, dar mai adequată scopului de

mai sus, o găsim în formularele ce întreprinderile cu sucursale le întocmesc pentru cunoașterea situației acestor sucursale, precum și în situațiile ce le întocmesc marile exploatări industriale și bancare.

In aceste situații, apar conturile grupate cam astfel : **Valori de bilanț** (Activ și Pasiv), **Conturi de Exploatare, Conturi de Cheltueli și Venituri,** reduse pe cât posibil la perioada de timp pentru care s'a încheiat balanța ; avansurile ori anticipațiile fiind trecute printre valorile de bilanț.

Această situație, ar trebui să poarte denumirea de „bilanț brut", care în literatura română nu are o semnificație precisă.

D-l **GR. L. TRANCU-IAȘI,** în Curs de Comerț și Contabilitate 1926, spune :

Sunt unii cari în loc de a face balanța de verificare cu totalurile, fac numai balanțe lunare, adică un total al debitului și creditului într'o singură lună. Aceasta se numește și **Roh-bilanz** (bilanț brut).

D-l **C. DEMETRESCU,** în Cursul său din 1927, scrie : **când balanța cuprinde și coloane pentru operațiile lunare și solduri, se cheamă Roh-bilanz,** pe când **GERSTNER** ca și **LEITNER,** profesori la Academia Comercială din Berlin, întrebuințează denumirea de **Roh sau Brutto bilanz** în acelaș înțeles ca și **Summer, Probe, Verkehtrsbilanz,** reprezentând o balanță generală a sumelor, iar pentru **balanța cu solduri,** Gerstner întrebuințează denumirea de **Netto** sau **Reinebilanz.**

Noi, având în vedere ultimile realizări în tehnica contabilă, aplicată în industrii și bănci în **„Curs de Comerț cu aplicație la industrie"** (1934), am denumit **„Rohbilanz" o situație a conturilor, având caracterul unui bilanț, sumar-lunar,** păstrând deci cuvântului bilanț, semnificația ce i s'a dat în literatura țărilor latine, spre deosebire de literatura germană, unde expresia de „bilanț" se întrebuințează atât pentru bilanțul anual cât și pentru balanțele periodice de verificare.

Se pare că acest înțeles al noțiunii de **„bilanț brut"** își face tot mai mult drum, ideia sub această formă, fiind introdusă în legea pentru organizarea comerțului de bancă, care la art. 30 prevede următoarele :

„La 30 Iunie ale fiecărui an, administratorii soc. bancare sunt obligați să întocmească **bilanțul brut semestrial** al întreprinderii, după modelul tip, stabilit de regulamentul acestei legi".

Deci, în afară de situațiile lunare prevăzute în lege, care nu pot fi decât copia balanței de verificare întocmită însă în așa fel ca să corespundă scopului unei situații contabile, legea bancară pretinde la 6 luni un bilanț brut sau cum se spune în literatura germană un „Zwischenbilanz", — un bilanț intermediar.

Ideia nu este nouă. In Germania, încă din 1905, băncile care solicitau credit la Banca Imperiului, trebuiau să publice un Zwischenbilanz la fiecare două luni, după o schemă întocmită de banca de emisiune — schemă ce se găsește în lucrarea prof. Leitner, care însă, după părerea noastră, nu întrunește toate elementele unui bilanț brut, pentrucă lipsește posibilitatea de a stabili rezultatele periodice.

La noi, Banca Națională, încă dinainte de război, în afară de situațiile săptămânale, întocmește și publică un bilanț semestrial și un Cont de Profit & Pierdere, pe baza căruia dă un acont de dividend.

S'ar putea ca această publicație să cuprindă în aceiași situație și conturile de activ și pasiv și conturile de cheltueli și rezultate. Această situație are într'adevăr caracterul de bilanț brut, făcându-se separarea veniturilor și a cheltuelilor pe perioada de timp respectivă. Deosebirea între acest bilanț și bilanțul anual este că nu se fac înregistrările pentru a se pune în concordanță conturile cu inventarul încheiat la o anumită zi, care, după codul de comerț, este încheierea exercițiului.

Ca să ajungem ca din fiecare balanță de verificare să facem un bilanț brut, trebue să organizăm contabilitatea pe **principiul separării rezultatelor din conturile de valori și pe principiul repartizării cheltuelilor și veniturilor pe perioadele de timp, pentru care se întocmesc balanțele.**

La bănci și chiar în industrie, acesată operație se poate face, — în comerț, — mai ales în comerțul de detaliu, operația este mai grea.

La băncile mari, chiar înainte de a se pune chestiunea balanței de verificare cu caracter de bilanț brut, se înregis-

trau dobânzile reținute sau plătite la un cont tranzitoriu, **„Scont efecte scontate"**, de unde zilnic, săptămânal sau lunar, se trece parte corespunzătoare la **Dobânzi,** aceiași operație se poate face și cu alte venituri cu caracter periodic, precum și cu cheltuelile efectuate pentru timp mai lung.

Intocmită astfel balanța de verificare — chiar lunară — corespunde nouei concepții asupra acestui instrument de contabilitate, concepție care lasă pe al doilea plan ideea de verificare contabilă, punând pe primul plan : **„determinarea situației economice a întreprinderii din punct de vedere static și dinamic și controlul persoanelor care mânuește valorile (Gh. Alesseanu, Curs de Comerț și Contabilitate, predat la Academia Comercială).**

La acest scop mai adăugăm noi în Cursul de Comerț și Contabilitate, predat la Școala Politehnică : **„Urmărirea executării planului respectiv al budgetului întreprinderii, acolo unde se fac asemenea budgete".**

Dr. V. M. IOACHIM

Clearing și compensație în legătură cu problema monetară

Introducere

In vălmășagul luptei ce se dă în toate țările pentru a proteguí munca națională prin manevre asupra cursului monetei și prin îngrădiri de tot felul în manifestarea comerțului exterior, țara noastră nu putea rămâne de o parte.

O serie de măsuri legislative și administrative au fost luate pentru a se armoniza importul cu necesitățile economice primordiale și cu posibilitățile noastre de plată. In scop de a supraveghea comerțul nostru exterior și de a înlesni lichidarea transacțiunilor s'au încheiat o serie de acorduri de plăți prin clearing cu diverse state, iar pentru a stimula exportul s'au liberat unele autorizațiuni de import în compensație cu anumite exporturi.

Ne propunem să lămurim cele două noțiuni „Clearing" și „compensație" și pentru aceasta trebue să analizăm cele două sisteme de plată (lichidare) — căci niște sisteme de plată sunt ambele — în lumina operațiunilor reale ce stau la baza lor în țara noastră, și să vedem ce legătură au cu problema monetară.

Definiții, operațiuni

Clearing și Compensație, teoretic înseamnă acelaș lucru: **lichidare.** La noi sunt însă două noțiuni diferite prin felul cum funcționează.

Clearing-ul este modalitatea de plată a unor mărfuri importate, sau primirea plăților mărfurilor exportate, sau a unor creanțe, în moneta țării, la un curs fixat, pe baza unui acord cu un alt Stat, prin depunerea sau ridicarea banilor la și de la o bancă autorizată, sau direct la și de la banca de emisiune, sau la și de la un oficiu creat ad-hoc. Regularea conturilor se face între cele două bănci de emisiune.

In sistemul clearing exportatorul primește bani pentru marfa exportată pe măsură ce importatori depun banii pentru marfa importată din țara respectivă.

Sistemul de plăți prin clearing are defectul că, dacă nu e urmărit de aproape cu cifre statistice, ne poate duce la acumu-

larea de disponibilități în unele țări de unde nu putem aduce mărfuri de valoare echivalentă. Exportatorii, în acest caz, sunt expuși să aștepte îndelung încasarea contravalorii mărfurilor exportate. (Cazul cu exporturile în Italia și Grecia). Acest rău se poate remedia prin urmărirea exporturilor și importurilor cu țara respectivă, din chiar momentul când au fost contractate, în diferitele faze prin care trec, până la completa lichidare, prin informațiuni zilnice din principalele puncte de import și export ale țărei, ținând zilnic o balanță de angajări și realizări, spre a se putea lua măsuri de majorarea și micșorarea contingentului de import, sau chiar dozarea exportului, când el tinde să se întețească, acolo unde nu ne convine.

Eroarea fundamentală în sistemul clearing este că se crede că schimburile de bunuri și servicii se pot balansa dela țară la țară, ceeace este imposibil în fapt.

Compensația este dreptul ce se capătă dela Ministerul de Industrie și comerț de a importa niște mărfuri, în schimbul altor mărfuri ce se vor exporta, însă exportul nu de o egală valoare, ci de o valoare mai mare, (cu 25% sau cu 40%), astfel că să se creeze un plus de balanță a comerțului exterior în favoarea țării noastre. Acest plus, este pus la dispoziția Statului prin Banca Națională a României, pe un curs stabilit și ca oferta să fie mai atrăgătoare, chiar **anticipat,** la primirea autorizației, iar restul rămâne la libera transacție între exportator și importator. Acel care obține dreptul de a face export și import în compensație nu este întotdeauna exportatorul sau importatorul, ci de multe ori un intermediar, care dispune de fonduri și devize în străinătate. Aceasta este partea slabă. Când primești o cantitate de devize la un curs mai scăzut decât al pieții, sub presiunea nevoii, ești înclinat să faci concesii. Atunci nu stai de vorbă cu ori și care comerciant mărunt preferi pe acela care oferă dintr'odată o sumă importantă.

Să mă explic unde poate fi favoarea sau concesiunea: dăm dreptul să se importe mărfuri de cari nu prea avem nevoie și să se exporte mărfuri cari au preț bun, pentru cari putem obține integral devize.

Sistemul compensațiilor la noi a luat naștere sub impulsul necesităților urgente ale statului — de devize, — și ale importa-

torilor de mărfuri pentru cari nu puteau obţine uşor autorizaţie de import sau devize şi atunci pentru a scurta drumul formalităţilor, au propus să facă export din produsele lor, sau din alte feluri de produse, cu cari să acopere valoarea mărfurilor de cari aveau nevoie. Era vorba însă ca acest **export, să fie un export suplimentar şi anticipat importului, un debuşeu în plus** şi cantitativ şi calitativ, adică: mărfuri obişnuite către ţări unde nu exportăm de obiceiu, sau mărfuri pe care în mod obişnuit nu le exportam. Era un fel de stimulare a exportului, o forţare a lui spre a ne creia disponibilităţi pentru Stat şi pentru import. Tocmai aci ne-am înşelat.

Am întrebuinţat export normal de mărfuri pentru import de mărfuri de cari ne puteam lipsi.

Nu s'a putut controla în mod eficace valoarea şi felul mărfurilor importate şi exportate. In aceasta constă defectuozitatea sistemului. (N'a fost obligat acel care obţine autorizaţia să trimită periodic Băncii Naţionale sau Minist. Industriei şi Comerţului situaţii de exporturile şi importurile efectuate).

S'a dat putinţa de speculă, aceluia care obţinea acest drept şi de fraude prin schimbarea denumirii şi destinaţiei mărfii eludându-se condiţiunile fundamentale. (Autorizaţia a fost dată pentru export de păcură şi s'a exportat benzină, falsificând documentele — cazul CAGERO).

Acel care deţine dreptul de import, prin compensaţie de mărfuri exportate, cată desigur să câştige dela importator sau dela exportator ,sau dela ambii.

S'a zis că prin compensaţie s'au ridicat preţurile produselor de export şi s'a dat putinţa a se spori exportul. Numai că ridicarea preţurilor s'a făcut, nu prin sporirea preţului obţinut din străinătate la export, ci prin primele de compensaţie pe cari le plăteau importatorii pentru obţinerea acoperirii mărfurilor importate. Astfel, în ultima analiză, tot publicul românesc plăteşte diferenţa de preţ prin ridicarea preţurilor de vânzare a mărfurilor importate. Ceva mai mult, cu cât necesitatea importului este mai mare, cu atât se oferă o primă mai mare, care permite să se desfacă în străinătate mărfurile noastre tot mai eftin, deşi aparent vânzătorul produselor din ţară obţine mai mult, dar el obţine un spor de preţ de fapt din banii noşti, ai consumatorilor. Deci, se depreciază moneta noastră, se depre-

ciază mărfurile noastre și se face o concurență neloială adevăratului exportator. (Unele fabrici — importatoare de diverse materiale — și-au organizat birouri de export, dar nu pentru produse de ale lor, ci pentru fel de fel de articole cari n'au nimic de a face cu fabricatele lor ; de ex. o fabrică de șampanie exportă oase și piei de animale etc.).

Compensația în drept înseamnă lichidarea unei datorii, printr'o creanță, între două persoane care sunt în același timp în raport de debitor și creditor, una față de alta.

Acesta ar fi sensul compensațiilor în comerț: când cineva are calitatea de exportator și importator, i se dă autorizație ca o parte din devizele rezultate din exportul produselor sale, în loc să le vândă Băncii Naționale, să le întrebuințeze pentru plata unor mărfuri pe cari el le importă. Zic autorizație, pentrucă trăim sub regimul supravegherei comerțului exterior și trebue să se cunoască valoarea exportului, felul mărfei exportate, ca și valoarea și felul mărfei importate. Numai o parte din valoare, căci restul trebue lăsat la dispoziția necesităților generale.

De exemplu: o societate petroliferă are nevoie de import de mașini și materiale. Pentru a nu mai trece prin toate formalitățile de obținerea permisului de import și a devizelor necesare pentru plată, propune să exporte un produs care nu se exporta până atunci în mod curent, de exemplu păcură, sau chiar petrol și benzină, dar într'o țară unde nu se exporta mai înainte și în schimb să aducă mașinile de care are nevoie.

Nimic mai natural.

Dar Ministerul de Industrie și Comerț a făcut ceva mai mult: a publicat o listă A de articolele care pot fi exportate, iar din contravaloarea lor, fără nici o altă autorizație, o parte mai mare sau mai mică, după cum articolul este mai puțin sau mai mult obișnuit la export, poate fi întrebuințată pentru plata unor articole de import specificate într'o listă B. Nu se fixează țara de destinație și foarte bine face, căci rămâne la libera alegere.

Credem că tabloul A și tabloul B sunt suficiente pentru stimularea exportului; ele pot fi modificate din timp în timp.

In cazuri **speciale,** se poate da autorizație de compensație în mâna aceleiași întreprinderi, fără drept de cedare.

Ne permitem a formula deci o regulă: **compensația se poate admite numai atunci când aceeași întreprindere este și importatoare și exportatoare, numai în limitele necesităților sale și**

contra export de produsele ale sale. Să se controleze operațiunea și să se înregistreze în fișe statistice, iar plățile să se facă prin B. N. R.

Să nu se ceară condițiunea de a exporta mărfuri de categoria celor cari în mod obișnuit nu merg la export, sau în țări în cari nu se exportau mai înainte, căci se eludează, dând loc la fraude și la tranzit, care încarcă mărfurile cu spese de transport și comisioane inutile, să nu se ceară nici condițiunea ca importul și exportul să se facă în aceiași țară. Se poate cere, însă, o cotă de devize pentru BNR., respectiv pentru Stat.

Libertatea de a face export și import de ori unde și ori unde există, ca și libertatea de a folosi contravaloarea pentru necesitățile proprii — cota liberă; — restricția constă în controlul ca exportul și importul să se facă de aceiași întreprindere, din produsele sale și pentru necesitățile sale de o valoare egală (cu aproximație). Volanul de manevră costă în cota de devize ce se cedează BNR., care poate varia după timp și după țară.

Compensația rămâne calea de acoperire pentru importuri urgente și extraordinare. In cele din urmă lichidarea conturilor în străinătate se face tot prin conturi, de către BNR., cu celalte bănci de emisiune.

Constatări și propuneri

Nu putem desființa specializarea, diviziunea comerțului de import de acel de export. Pentru necesitățile lor obișnuite rămâne calea clearingului, care e menită să devină calea obișnuită de lichidare și care trebue generalizată.

Că așa este ne-o dovedesc cifrele publicate în darea de seamă a Băncii Naționale a României pentru operațiunile anului 1935 (către adunarea generală din Februarie 1936) pag. 22.

Mișcarea devizelor

Devize libere intrate la B. N. R. mil. lei	1.491
Devize cu afectațiuni pentru plăți mil. lei	397
exporturi de compensație (pag. 23), (din care cota B. N. R. lei 273 mil.) [1])	1.246
Rep. . .	3.134

1) Cifra este a aprobărilor date, dar nu cunoaștem exact cât s'a desăvârșit până la finele anului 1935.

	Rep. . .	3.134
devize din clearinguri cedate B. N. R. mil. lei	618	
conturi clearing mil. lei	8.372	
conturi clearing Austria şi Ungaria mil. lei	1.851	
conturi clearing Franţa şi Anglia mil. lei	809	11.650
	Total mil. lei	14.784

Deci din 14,7 miliarde lei devize intrate, 11,6 miliarde au provenit din clearing.

Formulăm deci **propunerea generalizărei clearingului, îndeaproape supravegheat şi bine organizat, cu toate ţările.**

Se înţelege că o cotă, fie în devize libere, fie în moneta ţărei respective în cont (de clearing) se va ceda Băncii Naţionale respectiv Statului Român, cotă variabilă după natura mărfei şi după ţara de destinaţie, iar restul rămâne la libera negociere din partea exportatorului. Cota negociabilă trebue să fie pusă la dispoziţia numai a importatorului, sau particularilor prin Băncile autorizate pe bază de aprobări date de B. N. R. sau Oficiul de Devize, iar plata să se facă pri B. N. R. ca să se verifice întrebuinţarea şi să se evite evaziuni de capitaluri.

Banca Naţională poate să restrângă, sau să renunţe la cumpărarea cotei sale, atât la compensaţii cât şi la clearing, şi să o lase la libera întrebuinţare sau negociere a exportatorului; ea nu-şi va rezerva decât atât cât îi este necesar pentru plăţile sale, ale Statului şi Instituţiunilor, eventual pentru arierate.

In sistemul compensaţiei, aşa cum s'a practicat la noi, prin intermediadi, devizele obţinute din export au mers : 25% sau 40% la B. N. R. iar restul a fost speculat de intermediarii, cari au obţinut permisul de compensaţie, şi cari vindeau devizele importatorilor pe nişte cursuri exorbitante.

In sistemul clearing devizele, recte disponibilele create în conturi de clearing, sunt la dispoziţia B. N. R. şi aceasta le distribue importatorilor etc.

Iată schema :

Compensaţie: exportator-devize: a. 60 sau 75% intermediar-importator; b. 25 sau 40% B. N. R., Stat, partic. etc.

Clearing: exportator — exportator devize: integral B. N. R.— importaroi, Stat, part. etc.

Cum propunem noi, compensaţia se va face numai de exportatorul care este şi importator, punând o cotă la dispoziţia B. N. R. In clearing o cotă se va lăsa la libera negociere de către exportator, iar o cotă va fi pusă la dispoziţia B. N. R.

Iată schema:

Compensație: exportator și importator — dev. a. cota sa; b. cota B. N., Stat, Inst.

Clearing: exportator—devize: a. cota negociabilă—importatori, partic:; b. cota B. N. R. Stat, instituțiuni și a.

Ar fi necesar ca toate negocierile de devize și valute să fie făcute prin Bursa de devize.

Cursul se va forma la Bursă, unde cumpărătorii se prezintă cu aprobările date de B. N. R. sau de Oficiul de Devize. Banca Națională va cumpăra cota sa cu ceva sub cursul zilei, iar dacă nu-i va fi suficientă cota pentru nevoile Statului și instituțiunilor, sau va cumpăra din Bursă la cursul zilei, sau va mări cotele; și vice-versa, dacă va avea prea mult disponibil, va vinde prin Bursă o parte, sau va micșora cotele.

Este de dorit ca cotele B. N. R. să nu varieze prea mult, spre a nu împiedica facerea calculelor exportatorilor, importatorilor, etc.

Nu vor mai fi necesare nici-un fel de prime valutare sau de valorificare. Deasemenea nu vor mai fi necesare comisiile de verificarea prețurilor, care nu și-au putut exercita rolul din lipsa informațiunilor exacte asupra prețurilor și condițiunilor de vânzare, ca și din cauza dificultăților de a aplica sancțiuni.

Cursul leului se va menține printr'o politică de echilibru în balanța plăților, chibzuit dusă pe bază de date statistice culese și alcătuite științific, la zi.

Considerațiuni finale

Inainte arbitrajul era operațiunea financiară care nivela diferințele balanțelor de plăți dela o țară la alta. Azi, din cauza restricțiunilor valutare, arbitrajul nu mai funcționează. Diferințe, însă, tot se ivesc, în schimburile dintre țări. Atunci se recurge la cote libere, sau la devize libere, la mascarea adevăratei destinații a mărfei; se ivesc țări intermediare, se încarcă mărfurile cu cheltueli de transport, manipulare, asigurări, comisioane și altele. (Au fost cazuri de mărfuri exportate cu destinația Germania, cari au fost transportate, sau dirijate pe drum în Olanda, Anglia, etc).

Comerțul este o forță dinamică; întocmai ca și apa care curge el caută ieșiri spre nivelul care opune cea mai mică

rezistență și cel mai mare profit, dar care nu este totdeauna cel mai eficace pentru economia națională. Deaceea precum la apa curgătoare, spre a o folosi științificește, se fac lucrări de indiguiri și comerțului trebuie să i se traseze anumite linii sau drumuri pe cari să se poată mișca cu folos și pentru individ și pentru societate. In tot cazul să nu se caute a se da în mod artificial comerțului o directivă contrară decât sensul natural în care el lucrează, sau atunci, trebuie să folosești o pompă, care să ridice nivelul, pentruca apoi să lucreze tot în direcția lui naturală.

Noi am inventat primele valutare și primele de valorificare, ambele niște expediente, cari nu au nici-o bază sigură de calcul.

Ca o completare absolut necesară pentru folosirea și lichidarea diferințelor între State se impune crearea unui **clearing internațional,** a unui clearing al clearingurilor parțiale **dela Stat la Stat.**

Atunci libertatea de a face import de ori unde și export ori unde va exista, ca și libertatea de negociere a disponibilului ; reglementarea va consta în elasticitatea contingentelor de import și export, care trebuie făcută pe bază de cifre precise — cât se poate de precise și la curent, — totul cu cunoașterea realității tranzacțiunilor.

O manivelă de manevră poate fi și cota de disponibil din clearing sau devize libere ce urmează a fi pusă la dispoziția B. N. R.

Este necesar să se contabilizeze separat, atât la Banca Națională, cât și la importatori și exportatori operațiunile în clearing și compensație, dela angajarea lor până la lichidare. astfel încât să se poată ori când face controlul prin puntaj reciproc. Situațiuni contabile vor trebui întocmite cât mai des de ambele părți, iar Banca Națională să publice zilnic la „informațiuni economice" soldurile conturilor clearing și compensațiilor în curs. (Banca Națională a Elveției publică).

Dacă sistemul funcționează culant, rapid și sigur nu vom mai auzi de pacostea clearing-urilor, și compensațiunilor de marasm, strangulare, tragedie, chin și alte asemenea tânguiri. Nu vom mai avea strigăte de libertate. [1]).

---

1) Dealtfel din convorbirile ce am avut cu mulți comercianți și industriași am ajuns la concluzia că ei înșiși doresc o reglementare, așa

Libertatea nu este o soluție, ea înseamnă haos, nu știință. Este, ca să facă o comparație, ca și cum medicii ar reda libertatea bolnavului să facă ce voește, să mănânce orice, să lucreze ori cum.... și atunci, nu înseamnă că-și declină competința? Așa fac aceia cari cer libertatea.

Concluziuni

Clearingul și compensația fiind sisteme de lichidare nu pot influența comerțul decât indirect; prin buna sau defectuoasa lor funcționare pot îndemna sau reține dela tranzacțiuni, dând loc la mulțumiri sau nemulțumiri. In tot cazul cifrele lor pot influența politica comercială.

Clearingul și compensația formează sistemele de lichidare în viitor a importurilor, exporturilor și creanțelor între unitățile economice din diferite state.

Clearingul internațional este organul de viitor, care va lichida diferințele inerente rezultate din tranzacțiunile totale între state.

Clearingul și compensația ridică problema cea mare a **monetei.** Moneta nu mai este un instrument de plată, ci o bază de calcul în aceste sisteme.

Menținerea prețurilor la un nivel stabil nu este posibilă și nu este necesară, pentrucă tocmai fluctuațiunea prețurilor formează mobilul — cel puțin în parte — al comerțului. Dar menținerea stabilității și chiar o uniformitate monetară, cu alte cuvinte crearea unei **monete internaționale de cont,** este absolut necesară.

Să eșim din criză, este un fel de a vorbi.

Să stabilim un sistem durabil de raporturi de plată, în relațiunile comerciale, să eșim din dibuiri și provizorate, acesta este limanul către care trebuie să vâslim.

PETRU DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

---

ca să-i pună la adăpost de a aglomera stocuri de mărfuri pe cari să nu le poată plăti. In general toți s'au arătat mulțumiți de modul cum funcționează clearing-urile.

Lucrări vechi românești de contabilitate

Cu cât norii nesiguranței care pluteau asupra Țăriilor românești în secolele trecute, se răspândeau și siguranța zilei de mâine le lua locul, — cu atât mai des apar din vâltoarea apelor frământate de preocupările zilnice, diferite științe, cari călăuzesc spiritul nostru, către binele general.

Prin științele cari au eșit la lumină, din patimile curente, este și *contabilitatea,* care a părăsit *contorul* negustoresc, unde rutina o conducea, — și își ia locul de știință în văzul tutror și la dispoziția tutror felurilor de patrimonii.

Unul dintre autorii care poate fi considerat ca părintele *contabilității* din România este *Teodor Ștefănescu.*

Profesor de contabilitate încă de la 1870, și mai târziu Director la Banca Națională a României, el a ridicat atât prestigiul contabilității, cât și pe acela al contabililor, din vremea sa.

Prestigiul contabilității, l-a impus prin lucrarea sa : *Curs de comptabilitate în partidă dublă,* apărută la 1874 și continuată până la 1913, deci aproape 40 de ani; — Lucrarea aceasta s'a scos în 7 ediții, și a răspândit lumina contabilă aproape tuturor contabililor români, din perioada respectivă.

Prestigiul contabililor, l-a ridicat prin calitatea sa de Director la Banca Națională, unde a reușit să facă a fi primiți acolo numai absolvenți ai școlilor de comerț. A făcut astfel din Banca Națională o instituție cu personal specializat, diferențiind-o de Instituțiile Statului.

Teodor Ștefănescu a susținut și *mișcarea contabilă,* prin sprijinul pe care l-a dat *„Asociației Absolvenților Școalelor* de Comerț din Țară și străinătate" devenită mai târziu (1921) *Corpul contabililor.*

Cartea de care ne ocupăm, are (în ediția II pe care o am, din 1881), 502 pagini, — iar în ultima ediție 640 pagini, — imprimată cu literă îngrijită ,pe hârtie bună ,legată în pânză, prețul mi se pare că era 5 lei, la ultima ediție, și folosea la toate clasele.

Autorul în prefața primei ediții zice că *„ar fi fost cu mult „mai bine să aștepte desvoltarea operațiunilor comerciale în*

„țara noastră, pentru ca să poată complecta cursul în totul „ce-a ce exige varietatea speculațiunilor.

Din această prefață reese o mare grije pentru elevi, că „să nu mai piardă timpul cu dictatul ,când ar putea să profite „de aplicațiunile acestei științe"..

Pentru critica de atunci autorul zice : critica la care „sunt expus prin publicarea acestei cărți va să fie de două „naturi : critică provocată de pasiune și critică provocată de „amoarea științei". Prima nu vede de cât răul, fără să alăture „corecțiunea lui în baza raționalismului susținut de știința „contabilității ; la aceasta nu voiu răspunde. In privința „celui de al doilea fel de critică, declar mulțumirile mele an- „ticipate acelora cari o vor face, promițând că voi fi foarte „fericit a discuta și a mă asocia cu d-lor în interesul acestei „științe, de câte ori voi recunoaște superioritatea".

„Sfătuesc apoi pe toți care doresc a deveni adevărați con- „tabili „să se asocieze cu un specialu" pentrucă nu merge până „a pretinde că cu ajutorul acestei cărți, s'ar putea complecta „studiul contabilității, fără profesor. Nu vrea să uzeze de spi- „ritul de speculațiune al acelora care pun în capul scrierilor : „Mijlocul de a învăța fără profesoru în timpul cel mai scurtu etc".

Arată apoi planul lucrării *„păstrat până la ultima ediție,* astfel :

Intregul curs l'am divizat în trei părți :

Partea întâia, cuprinzând noțiuni elementare, definițiuni și formulare.

Partea doua tratează despre Contabilitate, expunând teoriile principale ale diferitelor conturi, cu aplicații la peste 100 de articole analizate „trecute în registrele respective" iar Bilanțul este făcut odată cu regulele relative la soldarea conturilor și cu aplicațiune la închipuita casă cu firma *Macarie & Simion.*

Partea treia cuprinde principalele conturi complexe care se pot ivi în contabilitatea diferitelor administrațiuni speciale, Banca Națională, Căi ferate, Societăți de asigurare. Contabilitate publică.

Intrând în materie pune următorul motto păstrat până la ultima ediție : *„Ordinea este lumină ; unde se administrează*

„fonduri fără contabibilitate — care nu e decât știința ordinei „— acolo nu e decât întuneric".

Continuă apoi cu definiția contabilității, (în 1881) care în ediția II este *„Contabilitatea este arta de a stabili și de a „uni socotelile unei case de comerț, s'au ale oricărei alte case „care administrează fonduri".*

In ultima ediție, cred din 1913, formulează această definiție astfel : *„Contabilitatea este știința care ne învață arta de a sta- „bili compturile și de a le uni pentru încheerea socotelilor unei „case de comerț, s'au ale oricărei alte case publice ,care admi- „nistrează fonduri".*

Se vede progresul de la *arta* din ediția primă ,ajunge la *„știința care ne învață arta"*, — lucru care ajunge în timpurile noastre la *știință*, fiindcă contablitatea își fixează legile de *conducere.*

Facem mai jos analiza lucrării după ultima ediție.

In *Partea I,* capitolul 1 tratează despre contabilitate în general și utilitatea ei, ținând să se stabilească diferența între contabil și țiitorul de registre, diferență care în timpurile de acum s'a cam uitat.

Capitolul 2 tratează Comerțul, comercianți și felul lor, valorile comerciale, fără deosebiri care ar merita a fi relevate.

Cap. 3 Cuprinde descrierea unor fapte comerciale : cumpărare, vânzare, schimb, plată, transportul mărfurilor, ambalaj, și unor documete ca factură cu modele, fract, conesament.

In Cap. 4 se ocupă de cont, de creditor și debitor, soldare, succint.

In Cap. 5 tratează desvoltat Efectele de comerț cu ample explicațiuni și modele tipografice nu reproduse după natură, — Cecul, — Deschiderea de credit, — Warante și în treacăt și despre Scadențarul efectelor de comerț.

Capitolul 6 cuprinde : calculul interesului cu aplicarea lui la scont și modele de Borderouri.

In fine în Cap. 7, în 38 pagini se ocupă de calculul conturilor curente cu dobânzi ,după diferite metode : direct, cu numere roșii, indirect, hamburgez, cu exemple la fiecare.

In *Partea II,* Cap. 1 se acupă de *Registre : Mâna* curentă s'au strata, Jurnal, Cartea, mare s'au Maestrul, Inventar, Registrul general de copierea efectelor (active) și Scadențarul lor, Registrul efectelor de plată și Scadențarul lor și în fine co-

pierul de scrisori, tratat în 14 rânduri; se vede că nu erau sistemele de azi de copiat mecanice, și nici scrisori multe ca să fie nevoe de *repertoriere* sistematice.

Cap. 2 tratează de *Contabilitatea în partidă simplă,* dând și exemple, arătând în tablouri sinoptice ce se înregistrează și ce nu se înregistrează, — apoi urmează o pagină și pentru *contabilitatea în partidă mixtă* cu exemple.

Cap. 3 se ocupă de *contabilitatea în partidă dublă.*

Imparte conturile „provocate de multiplele operațiuni ale unei case de comerț" în 4 mari categorii ;

1. Contul Capital. 2. Contul de valori. 3. Contul de rezultate, 4. Conturi de persoane, — cu explicațiuni destul de elementare : Contul capital reprezintă capitalul angajat în afaceri, conturi de valori adică conturile diferitelor valori, Conturi de rezultate care arată cheltuelile și veniturile s'au pagubele, — Conturi de persoane adică conturile persoanelor, — conchizând că toate sumele conturilor debitoare reprezintă *activul* casei de comerț, și toate sumele conturilor creditoare, *pasivul* casei.

Urmează apoi : Redactarea articolelor în Jurnal și analizarea articolelor: simple, mixte, duble (nu compuse) cu numeroase exemple aplicate la fiecare fel de articol, — iar la finele capitolului arată și modul de a corecta erorile din Jurnal: prin contratrecere.

Nu zice nimic de Conturile de ordine, ceeace învederează că operațiunile de mandat și cele de posesiune nu erau atât de desvoltate ca să formeze conturi separate de angrenajul general.

In Cap. 4 se ocupă de trecerea în Jurnal a articolelor analizate și din Jurnal în Cartea-mare, unde se mulțumește a pune numai contracontul din articol fără explicații, deoarece consideră că Maestrul se trece de *țiitorul de registre* după Jurnalul făcut de *contabil* cu toate explicațiile. Autorul mai consideră că trecerea din Jurnal în Maestru are de scop să distribue și să colecteze sumele de la conturile deschise și indicate în jurnal.

Mai tratează despre *Balanța de verificare* care este „un re-„zumat al Maestrului și are de scop să constate erorile ce s'ar „putea strecura cu ocaziunea trecerii operațiunilor din Jurnal

„în Cartea Mare, — dând și un formular, cu Sume și Solduri".

In Cap. 5 intră în studierea conturilor, pe care o face cu fiecare cont individual, nu pe grupe ca în știința modernă.

Tratează debitarea, creditarea contului, cu diverse subdiviziuni ,la următoarele conturi : Capital, Casa Mărfuri generale, Efecte de primit sau Efecte active, (Trate și Remize, Efecte publice), — Efecte de plată sau Efecte pasive, Mobilier sau Material, Profit și Pierdere, Cheltueli generale, Dobânzi și comision, Salarii.

In Cap. 6 se ocupă de analizarea a 106 articole din știață și trecerea lor în jurnal (cap. 7) și Maestru (cap. 8). In jurnal și Maestru trece 110 articole, nu 106 ca în Straţă, (diferența fiind de la articolele de închidere la Profit și Perdere și cele prin Balanța de eșire).

In Cap. 9, se ocupă de *Bilanț,* — soldând mai întâiu conturile prin Profit și Perdere s'au prin Balanța de eșire cum este cazul.

Balanța de eșire o consideră sinonimă cu *Bilanțul* care în definitiv zice că este tabloul dela finele înregistrărilor făcute cu Balanța de eșire.

Nu se preocupă de clasificările din Bilanț, nici de un tip de Bilanț, — probabil că pe atunci se judeca o întreprindere după fondurile de care dispunea vizibil, — nu după ce arăta publicului scriptile. Studiul Intreprinderilor nu apăruse.

Tot aci ca un fel de anexă se arată un model de cont cu duble valori : Trate și Remise (cu coloană pentru valoarea nominală și alta pentru cea reală).

In Cap. 10 se ocupă de *contabilitatea domestică* cu înregistrări potrivite.

In Partea III se ocupă de aplicațiunile speciale ale contabilității în partidă dublă, cu explicațiuni asupra desvoltării contului mărfuri generale, mărfuri în expediție, — contul imobile, — mărfuri în consemnație (pe care-l consideră cont de valoare nu după cum îi este natura : de ordine), — Debitori faliți, —Impiegați călători, Târguri, — conturile colective, — conturi cu pieţe și monede străine, —jurnal-carte mare, deci o mulțime de conturi, și desigur încă ar mai fi fost, căci îi lipsea generalizarea conturilor în clase, categorii.

Cap. II tratează *despre societăţile comerciale:* **în nume** colectiv, în comandită simplă, cu înregistrări, societatea anonimă şi în comandită pe acţiuni, asociaţiunile în participaţie.

Apoi contabilitatea agricolă, cu desvoltări şi exemple suficiente, în 16 pagini.

Capitolul al III este consacrat *Băncilor:* Definiţie, felul lor, operaţii (depozite, virimente şi compensaţii, scont, avansuri pe gaj de diferite valori, emisiune, rezervă metalică, operaţiuni pe credit deschis, încheind cu mecanismul administrativ al Băncii Naţionale a României cu operaţii, înregistrări şi registre cuprinzând 70 de pagini.

Cap. IV se ocupă de generalităţi ca: schimbul, cote, arbitraj cu calcule, dar fără înregistrări.

Cap. 5 cuprinde *aplicarea contabilităţii în administraţia căilor ferate,* cap. 6 la *Soc. de asigurare,* — spunând autorul la pag. 602, că pentru acestea a consultat operele lui I. G. Courcelle-Sencuil şi Joseph Barre.

In fine ultimul capitol 7 îl închină *Bazelor, partidei duble în contabilitatea publică* cu câteva articole necesare unei asemenea contabilităţi.

In general Cartea arată preocuparea autorului de a pune la îndemâna studioşilor, o lucrare de imediată utilitate practică,— dându-le pe lângă noţiuni generale şi aplicarea lor.

Ea are originalitate, este *românească.*

AL. SORESCU
Profesor

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toţi membrii sunt obligaţi să-şi achite la zi cotizaţia şi abonamentul. Vă rugăm să achitaţi la prima cerere abonamentul la Revista „Comerţ şi Contabilitate", organ oficial de publicaţii al Corpului Contabililor.

Cei întârziaţi cu plata nu vor mai fi trecuţi pe tabloul anual al contabililor profesionişti şi nu-şi vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanţelor judecătoreşti.

ALGEBRIZAREA CONTURILOR CURENTE

Prima parte a contabilității, care a fost algebrizată, sunt conturile curente și încă nu toate, ci numai metodul indirect care e mai greu și se pretează la calcule matematice.

Eu am încercat să algebrizez prin introducerea simboalelor încă de mult, prin 1924, întreaga contabilitate în partidă dublă, căreia am trebuit să-i adopt colțul contului din stânga pentru debit ⌐ și colțul contului din dreapta pentru credit ¬ Dacă se adaugă o liniuță deasupra, înseamnă sold debitor sau sold creditor ⌐ ¬

Algebrizarea conturilor curente se găsește în „La Science des Comptes" de Eugène Léautey & Adolphe Guilbault, care, probabil au scris'o cu mult înainte de 1889, când au luat o medalie de aur la Expoziția Universală din Paris. Cred că asemenea încercări de algebrizare a conturilor curente s'a mai făcut și în alte țări.

Imi permit să dau în traducere, așa cum au rezolvat algebric autorii de mai sus metodul indirect :

„Inainte de a scoate regula generală a metodei indirecte, noi trebue să complectăm la metoda indirectă demonstrația noastră din punct de vedere algebric prin graficul următor și ecuațiile foarte simple, care sunt corolarul lor.

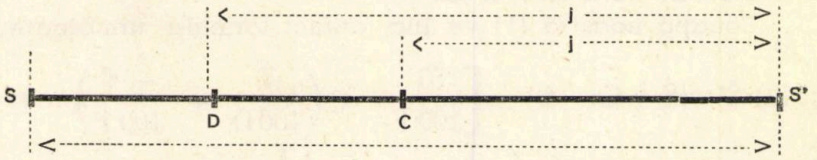

„S soldul contului precedent ,adică valoarea pe care o posedam la corespondentul meu la epoca ultimei închideri a contului ; D montantul sumei pe care am retras-o și cu care s'a debitat contul curent ; C montantul remizelor mele de efecte și vărsămintele în bani, adică sume care fuseseră trecute la creditul meu. Insfârșit T timpul total, adică timpul care s'a scurs dela epoca precedentă închiderii contului și până la cea nouă.

„Noi am văzut că interesul real al unei sume este egal cu diferența, existând între interesele parcurse sau interese fic-

tive și interesele calculate asupra duratei totale a contului ; să destinăm prin j și prin j' fracțiunile de timp în intervalul cărora s'au scurs real dobânzile, fie în favoarea retragerilor, fie în favoarea depunerilor, adică fracțiuni de timp aferente fiecărui vărsământ sau fiecărei retrageri a valorilor.

„In momentul închiderii contului, noul sold S' va fi format de balanța capitalurilor depuse sau retrase dela data închiderii precedente, mărită de dobânzi, curgând din momentul fiecărui depozit sau a fiecărei retrageri a valorilor până în momentul nouei închideri. Prin urmare soldul nou va fi trebuit să fie egal cu :

„S + dobânda lui S în timpul lui T.
„C + dobânda lui C în timpul lui T — j' timp.
„(D + dobânda lui D în timpul lui T — j timp).

„Dacă destinăm prin R procentul dobânzii, vom obține ecuația :

$$(1)\ S' = S + \frac{Sr \times T}{100 \times 360} + C + \frac{Cr \times T - j'}{100 \times 360} - D + \frac{DR \times T - j}{100 \times 360}$$

„Dar după ce a fost explicat la timp formația divizorilor fixi, noi știm că 360 e totdeauna în calculul de procent un multiplu de r, și care, prin urmare, 360 este totdeauna divizibil prin r. Se va putea deci să scrie $\frac{360}{r} = F$, cantitatea F reprezentând divizorul fix.

„Ecuația noastră (1) va lua atunci formula următoare :

$$(2)\ S' = (S + C - D) + \left[\frac{ST}{100\,F} + C\left(\frac{T}{100\,D} + \frac{-j'}{100\,F}\right) - D\left(\frac{T}{100\,F} \times \frac{-j}{100\,F}\right)\right]$$

„Dacă acum în membru ecuației cuprinse între paranteze noi luăm $\frac{T}{100\,F}$ ca comunul multiplu, atât la valorile din debit, cât și cele din credit, noi vom obține ca rezultat final ecuația :

$$(3)\ S' = (S - C - D) + \frac{(S + C - D)\,T}{100\,F} - \frac{C\,j'}{100\,F} + \frac{D\,j}{100}$$

„Patru cazuri pot să se prezinte în calculul conturilor cu-

rente cu dobânzi : 1) Soldul precedent este creditor cu soldul nou este debitor ; 2) soldul precedent este debtior, în timp ce soldul nou este creditor ; 3) soldul precedent și soldul nou sunt amândouă debitoare ; 4) soldul precedent și soldul nou sunt amândouă creditoare. Ecuația (3) care se raportează la ultimul caz, poate să servească, să calculeze pe toate celelalte. Aceste calcule, nu oferă de altfel nici o greutate.

„(S + C) — D este balanța capitalurilor, pe când soldul închiderii este creditor ;

„(S + D) — C este balanța capitalurilor, când soldul de închidere este debitor ;

$$\frac{(S + C - D)T}{100\ F} - \frac{C\ j'}{100\ F} + \frac{D\ j}{190\ F}$$

este dobânda aceluia, a cărui sold este debitor pentru montantul valorilor mișcate într'un cont curent până la data închiderii contului.

$$\frac{(S + C - D)T}{100}, \quad \frac{(S - C + D)T}{100}, \quad \frac{C\ j'}{100}, \quad \frac{D\ j}{100}$$

sunt în termen de bancă, numerile.

„Repetăm că în practică când ajungem să calculăm numerile, se analizează centimele prevăzute în sume, sau mai mult ultimele două cifre așezate în dreapta numerilor, după ce le-am despărțit printr'o virgulă".

După câte vedem, înțelegerea se pare mai greoaie decât însăși calculul contului curent metodic indirect, însă are marele avantaj că dă de gândire la un sistem atât de complex, în lipsă de arătare a debitului și a creditului. Desigur că faptul că a fost calculat algebric m'a îndemnat și pe mine să caut alte formule, care să concretizeze mai mult partea contabilă și atunci fiind în legătură cu regulele de calculare, să înlesnească priceperea și ținerea minte a calculelor conturi ior curente. Această metodă algebrică eu o aplic la toate calculele de cont curent direct, indirect și hamburgez.

Metoda directă. Se concretizează regula cum o dădeam eu la pag. 174 din lucrarea mea „Curs de contabilitate", în

metoda directă zilele se calculează dela valută până la epocă ; apoi înmulțim sumele cu numărul de zile, obținem numerile : numerile debitoare în partea debit, numerile creditoare în partea creditoare

$$\begin{array}{l|l} \overline{s \times z = n} & \overline{s \times z = n} \\ s' \times z = n' & s' \times z = n' \\ (n \times n') = \overline{N} & (n + n') = \overline{N} \\ \overleftarrow{\qquad\qquad} & \end{array}$$

adunăm numerile și într'o parte și în alta și stabilim totalul numerilor din debit și cel din credit.

$\overline{N}|-|\overline{N} = \overline{N}|$ *adică calculăm soldul numerilor și cum nu cele dela debit pot să fie totdeauna cele mai mari, facem o săgeată deasupra lor, care poate inversa ambele membre a egalității de mai sus, însemnând că poate merge în sens invers formula.* De aci în colo acest semn se aplică pretutindeni cu același înțeles.

Asupra soldului de numere, se calculează dobânda prin împărțirea cu divizorul fix al procentului : $\frac{\overleftarrow{\overline{N}|}}{DF} = \overline{do|}$

Adăugăm dobânda în coloane de sume din felul numerilor dela care a provenit dobânda : $\overleftarrow{\overline{S}| + \overline{do}| = \overline{St}|}$, adică suma care i s'a adăugat dobânda alcătuește împreună cu ea suma totală, totalizând sumele și dobânzile se stabilește soldul sumelor, adică soldul contului curent, care se trece acolo unde lipsește, pentru balansarea contului :

$$\overleftarrow{\overline{St}| - |\overline{S} = \overline{Ct}|} \text{ sau } \overleftarrow{\overline{St}| = |\overline{S} + \overline{Ct}|}$$

Metod indirect, este acel pe care l'au tratat reputații autori algebric mai sus. La pagina 180 din cursul meu spuneam:

Pentru a calcula contul curent metod indirect, recurgem la stabilirea unei epoci falșe. De obicei se ia prima scadență sau o zi anterioară primei scadențe drept epocă falsă. Menționăm în dreptul coloanei de numere, epoca falsă, spre deosebire de metodul direct. Calculăm dela valută le epoca falsă și aflăm zilele false.

Stabilim numerile false înmulțind capitalurile cu zilele atât din debit, cât și din credit, respectiv din dreptul lor. Să

le trecem în coloana de numere. Aceasta se arată prin formula astfel:

$$\begin{array}{l|l} \overline{s \times z = n} & \overline{s \times z = n} \\ \overline{s' \times z' = n'} & \overline{s' \times z' = n'} \\ \overline{S} \quad \overline{N} & \overline{S} \quad \overline{N} \end{array}$$

Facem balanța provizorie a capitalurilor, adică stabilim diferența ce există între totalul sumelor, atât dela debit, cât

și dela credit sau invers: $\overleftarrow{\overline{S}} - \overleftarrow{\overline{S}} = \overline{\overline{S}}$

Inmulțim cu zilele depe întreaga durată a contului adică

timpul dela epoca falsă până la epoca adevărată: $\overline{\overline{S} \times z^d = Nd}$ adică numerile pe durata întreagă a contului. Aceste numere se trec tot în coloana de numere, însă, opuse soldului

capitalurilor: $\overleftarrow{\overline{Nf + Nd} - \overline{Nf}} = \overline{\overline{N}}$

încât obținem în felul acesta numerile adevărate ca și la metodul direct, însă de fel inversat. Soldul numerilor se împarte cu divizorul fix al procentului. Se află dobânda știind însă că în loc de păstrare a aceleași fel de dobândă față de numere avem dobânda invers decât felul soldului numerilor: $\overline{\frac{\overline{N}}{Df} = \overline{do}}$

Dobânda se aliază coloanei de sume și apoi se închide contul ca la metodul direct:

$$\overleftarrow{\overline{S} + \overline{do}} = \overleftarrow{\overline{St}} \quad \overleftarrow{\overline{St}} - \overleftarrow{\overline{S}} = \overline{\overline{Ct}} \text{ sau } \overleftarrow{\overline{St}} = \overleftarrow{\overline{S} + \overline{Ct}}$$

deci cu mult mai ușor, căutând să fixăm noțiunile din regulă.

Metodu hamburghez. Pentru a se calcula metodul hamburghez se face numărul zilelor, dela o valută v până la valuta v' celelalte sume ș. a. m. d. Eu notez aceste intervale cu z', z'' + z'''. Ca un control al acestor intervale adăugăm că de vom socoti dela prima valută până la închiderea contului curent aveam zilele pe întreaga durată a contului. De aceea: z' + z'' + z''' = zd. Zilele se socotesc pe acest interval și se așează în dreptul sumei. Prima sumă stă cu dobândă dela scadența veche până la scadența nouă a sumei, care vine. Felul numerilor este dictat de calitatea sumei, adică

dacă suma este debitoare și numărul este debitor și invers:

$$\overleftarrow{s\,|} + \overleftarrow{s\,|} = \overleftarrow{\overleftarrow{s\,|} \times z'} = \overleftarrow{n\,|}$$

Dela această valută nouă v' până la v'', care privește a treia sumă se calculează asupra soldului precedent dobânda după aceiași regulă, deci: $\overleftarrow{s\,|} - \overleftarrow{|\,s} = \overleftarrow{\overleftarrow{|\,s} \times z''} = \overleftarrow{|\,n}$ .....

Se repetă astfel ori de câte ori se ivește o nouă sumă. La ultima scadență se calculează zilele până la epocă, soldul final se înmulțește cu intervalul cunoscut de zile, trecându-se în coloana de numere, după felul soldului.

Se procedează la balanța numerilor și socotirea dobânzilor, care tocmai ca la metodul direct, adică de felul soldului numerilor și se aliază aceluiași fel de sold:

$$\overleftarrow{N\,|} - \overleftarrow{do|}\ \overleftarrow{S\,|} + \overleftarrow{do|} = \overleftarrow{St|}\qquad \overleftarrow{St|} - \overleftarrow{|S} = \overleftarrow{Ct|}\ \text{sau}\ \overleftarrow{St|} = \overleftarrow{|S} + \overleftarrow{Ct|}$$

Df

Formulele de față au avantajul că sunt simple concretizând chiar regulele de calculare. Ele servesc mai mult ca un mijloc memotechnic, fiind în directă legătură cu cuprinsul contabil și matematic al calculării conturilor. Ele se pot preda și la școlile superioare de comerț, ajutând mult învățarea conturilor curente și raționarea contabilă. De altfel eu n'am ezitat încă în anul 1930 să introduc pentru celelalte ecuații contabile în mod facultativ, la sfârșitul fiecărei lecții, înregistrări cu simboale. In felul acesta, ceeace se arăta odinioară de Profesorul Schär în mod nedefinit, a devenit realitate, întrucât înregistrările nu se mai pot confunda unele cu altele. Desigur că în practică n'au aplicare decât în Cartea Mare, care este un registru facultativ. Aceasta nu împiedică însă ca învățământul să le utilizeze pentru fixarea rapidă în mintea școlarului și pentru economisirea de timp, care o avem atunci când nu mai scrim în întregime cuvintele, sau nu recurgem la memorie, învățând inutil pe din afară, fără judecată, înregistrările sau chiar modul de calculare al conturilor curente.

ALEX. TĂNĂSESCU

STUDIU ASUPRA BILANŢULUI

Bilanţul şi deprecierea monetară

S'ar putea obiecta că subiectul acestui studiu ar fi neactual şi ca atare lipsit de interes. Din nenorocire, problema nu mai e azi de domeniul trecutului.

Măsurile de restrângerea libertăţii circulaţiei devizelor, demonstrează categoric, imposibilitatea semnelor monetare, cu valoarea hotărâtă de legile de stabilizare, — de a se adapta vieţii economice moderne, ritmului vioiu al acesteia.

Politica economică a Preşedintelui Roosevelt, inspirată de ideologia economistului Irving Fisher, ca şi ultimele declaraţii ale d-lui G. Martin, fostul ministru de finanţe francez şi ale d-lui Ch .Rist, în ultimul său articol publicat în „Le Petit Parisien", — afirmă importanţa problemii, născută din fixarea preţurilor la un nivel artificial susţinut, ca şi din imposibilitatea acordării puterii de cumpărare generale la aceste preţuri, — fapte complicate de regulatele deficite bugetare.

Chiar la noi sunt economişti, cari văd restaurarea ordinii şi progresului economic, dacă nu prin mărirea cantităţii semnelor monetare, — metodă pe care o considerăm falimentară, — cel puţin prin revizuirea parităţii de stabilizare. Situându-se în această din urmă categorie, d. dr. V. M. Ioachim, un specialist în această delicată problemă a bilanţului, în funcţie de fluctuaţiile vieţii economice, subscrie, fără rezervă, convingerea, că problema depresiunii monetare sub aspectul influenţării bilanţului, e azi de o actualitate incontestabilă şi cu aceleaşi repercursiuni, deşi ea se pune azi sub alt aspect decât înaintea stabilizării monetare şi anume sub aspectul deprecierii monetare regulate (nu mai e vorba de fluctuaţii ascendente sau scoborâtoare) ce impune acordarea din nou a semnului monetar, la valorile economice actuale. [1])

Incât, metodele preconizate şi aplicate, sau cari trebuiau aplicate după războiu, până la stabilizare (pentrucă schimbarea moralei întreprinzătorului, după războiu, a generalizat pasivitatea subiectului economic, faţă de influenţele negative ale osci-

1) Vezi Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate No. 4/936.

laţiilor monetare, în prezentarea bilanţului) sunt sau trebue să fie identice cu cele ce vor trebui aplicate în ipoteza nouei reforme monetare care se impune sau se va impune curând, ca un imperativ categoric.

Mai e acest studiu actual şi pentru motivul că Legea Contribuţiunilor directe (art. 31) nu dă o definiţie precisă venitului net impozabil, fapt ce încurajează manopere în bilanţ în scopul creării de rezerve ascunse, prin diminuări de evaluări, sau mai precis, prin amestecarea — în conturile bunurilor de fundaţie sau de tranzacţie — a bunurilor dobândite înainte — cu cele achiziţionate după războiu.

* * *

Imposibilitatea unei definiţii complecte a bilanţului, poate fi comparată cu aceiaşi imposibilitate a Ştiinţei economice de a defini noţiunea valorii.

Şi în tocmai ca acolo, s'au creiat în Ştiinţa economiei private, şcoli în jurul celor două probleme:

1) **Scopul bilanţului.**

2) **Evaluarea bunurilor.**

Dau totuşi, definiţiile câtorva specialişti. Astfel, **Batardon** înfăţişează bilanţul ca un rezumat al inventarului; **Dumarchey,** în „Teoria situaţiei nete", vede în bilanţ expresia relaţiei ce există între activ, pasiv şi situaţia netă a unei persoane în cadrul întreprinderii, iar teoria personificării generalizate (scolastică), teoria valorilor şi drepturilor ca şi teoria spaţială a lui **Eugen de Fages** [1]) definesc mai simplu bilanţul ca un tablou punând faţă în faţă activul şi pasivul întreprinderii. Domnul Profesor **Sp. Iacobescu,** adaogă în definiţia d-sale, influenţele — rezultatele — modificărilor patrimoniului iniţial.

D-l Prof. Alesseanu consideră bilanţul: o situaţie concentrată a patrimoniului la o anumită zi cu evidenţierea separată a rezultatelor.

L. Quiesnot, (în lucrarea sa „Administration financière") spune că bilanţul e un tablou ce totalizează separat, pe grupe convenabil dispuse — integralitatea soldurilor debitoare sau creditoare ale contabilităţii, după aplicarea evaluărilor inventa-

1) H. Escaravage: „La révision des bilans", Paris 1931.

rului (pag. 120). E deci o balanță a soldurilor, clasate și grupate pe posturi expresive, ca și cum fiecare post ar rezulta din conturi colective, deschise în singurul scop al dării unei scurte priviri de ansamblu.

In jurul celor două probleme arătate mai sus, s'au grupat (mai ales în Germania unde asupra acestei chestiuni găsim o întreagă literatură) 3 școli, 3 teorii:

a) Teoria **patrimonială sau statică** reprezentată prin Niklisch.

b) Teoria **dinamică** reprezentată prin Schmalenbach (Köln).

c) Teoria **organică** reprezentată prin Fr. Schmidt (Frankfurt a. M.)

Niklisch vede în bilanț, un singur scop: arătarea stării averii; beneficiul nu trebue arătat de bilanț, el rezultând din calcule anterioare. Ceeace poate face bilanțul în această direcție, e numai un control al calculului randamentului.

Schmalenbach spune că bilanțul nu poate fi decât dinamic, el neputând determina situația precisă a patrimoniului, decât în ipoteza — practic imposibilă — a existenței în patrimoniul întreprinderii, a unor categorii economice, **constante** prin esența lor.

Acesta, e poate, unul din motivele pentru cari i s'a atribuit bilanțul — și nu de puțină vreme, caracterul de mijloc de manifestare politică, care permite la adăpostul unei diferențe între ideal și realitate — întronarea celor mai reprobabile procedee, cu atât mai condamnabile, cu cât bilanțul e singurul punct de întâlnire al marelui public cu întreprinderea.

Pentru Schmalenbach, bilanțul nu e o linie trasă sub cifrele ce reprezintă o întreprindere, ci mijlocul ajutător pentru calcularea beneficiului, în vederea aflării rentabilității [1]), primul trebuind să arate urcarea sau scoborârea celei din urmă (das Auf-und Ab-der Wirtschaftlichkeit). Această ultimă ideie e foarte importantă în perioada beneficiilor aparente (Scheingewinne).

Iar prin **beneficiu,** Schmalenbach înțelege diferența între valoarea **prestației** (Leistung) și cea a **consumației.** Aufwand).

In privința **evaluărilor,** profesorul Schmalenbach, por-

2) V. Slăvescu: „Analiza critică a bilanțului".

nește dela ideia stocului de fer (Eiserne Bestand) care se evaluează, ca și la începutul anului — diferitele moduri de evaluare, aplicându-se numai diferențelor pozitive sau negative.

Teoria organică a prof. Fr. Schmidt, numită de Schmalenbach, teoria dualistă, îmbrățișează calea de mijloc. Schmidt pleacă dela ideea că desvoltarea normală a întreprinderii, depinde de doi factori:

a) Forța și organizația interioară;
b) Situația ei în cadrul economiei naționale.

Pornind dela această concepție, scoate întâi noțiunea bilanțului organic, care trebue să garanteze valoarea relativă a întreprinderii și apoi noțiunii valorii de piață (Tages-Markt-wert) ca regulă de evaluare, diferența față de prețul de cost sau cumpărare, trecându-se la un cont tranzitorial, în pasiv, în nici un caz la un cont de rezultate.

Și în legătură cu această teorie mediană, trebue să arătăm că încă din 1906, **prof. Farago,** vorbind la Facultatea de Drept din Paris despre „Concepția economică și juridică, a bilanțului", pomenește — deci cu mult înainte de Schmidt, despre dedublarea bilanțului, spunând că:

1) pentru întreprinzător are un rol economic reprezentând situația mișcării valorilor, deci înfățișând ciclul econmic al producției cu rezultatele produse; 2) pentru terți, joacă un rol juridic, acela de a arăta situația averii nete ce reprezintă garanția lor. El concepe chiar, existența concomitentă a două bilanțuri, unul exprimând valorile actuale, celălalt — prețurile de revenire.

Ravagiile crizei prin care trecem și în special fluctuațiile monetare de după războiu, au dat dreptate acestui precursor.

Trebue să menționăm că practicile contabile se sprijină și pe concepția patrimonială — în direcția staticei valorilor patrimoniale — și pe cea dinamică, în direcția necesității amortismentelor.

*
* *

Din cele trei rele de cari poate suferi bilanțul:

1) Criza economică;
2) Criza financiară;
3) Criza monetară,

primele două vizează valoarea intrinsecă a bilanțului, în timp

ce ultimul influențează numai valoarea reprezentativă. Primele două, se pot îndrepta numai de întreprinzător ,— aci buna credință e o condiție esențială; rezolvarea ultimului, e mai mult de resortul autorității legislative.

In partea introductivă, am arătat rațiunea pentru care studiul dezastrului provocat în corpul celulelor economice de haosul monetar, moștenire a războiului, ca și de politica financiară a primilor ani după încheierea păcii — este încă important.

Chiar în timpul de desfășurare normală a vieții economice, presupunerea unei stabilități a monetei, ce teoretic stă la baza sistemelor monetare moderne, implică o conciliere absolută a intereselor producției, cu cele ale consumației, lucru realizabil numai în cazul, complect exclus în sistemul economic capitalist, al unei distribuții gratuite a producției economice.

Inflația monetară, cu aceleași caractere și efecte similare în toate țările Europei, a fost provocată la noi, în primul rând de necesitățile exagerate ale bugetelor Statului, ce nu puteau fi acoperite de veniturile ordinare fiscale, quasi-inexistente în perioada de complectă stagnare a mașinei producției pentru nevoile consumației individuale. Creșterea veniturilor mijlocii fiind prima consecință a inflației, a determinat la rându-i o ridicare a prețurilor, accentuată de disproporția dintre producție (redusă) și consumație (cel puțin constantă). Creșterea consumației, sporind nevoia monetară, paralel cu o ofertă redusă de bunuri de consumație, a determinat prăbușirea valorii monetii.

Pornind dela distincția pe care **Schmalenbach,** o face în a sa „Dynamik", între variațiile valorii monetare (Geldwertschwankungen) și variațiile valorii de schimb a bunurilor (Sachwertschwankungen) urmează că prețul fiecărei mărfi, ar fi o rezultantă a acestora.

In acelaș sens, economistul american Irving Fisher, spune că **între relațiile cauzale dintre valoarea monetii și preț, oscilațiile primei provoacă variațiile nivelului celuilalt.**

După teoria cantitativă, manifestarea acestor fenomene, s'ar petrece astfel: insuficiența monetti, scoboară prețurile, iar inflația creează urcarea.

Realitatea, spune **Charles Sabatier** („La mesure des affaires" Paris 1927) a demonstrat că fluctuațiile prețurilor au determinat cantitatea monetti.

Fără să ne pierdem în detalii asupra acestor controverse,

putem trage concluzia, că variațiile valorii monetii, nu creează totdeauna, mișcări corespondențe, inverse, în domeniul prețurilor ,după cum și invers.

L. Quesnot, în lucrarea sa „Administration financière; Méthodes comptables et bilans", spune că principiul echivalenței, fiind la baza contabilității, impune stabilitatea monetii.

Cum beneficiul reprezintă excedentul activului asupra pasivului și cum, deasemeni, activul cumulează stadiile de transfomare a valorilor până la schimb, sumele rezultate din vânzarea producției la prețuri mărite de deprecierea monetii, sunt comparate cu capitalurile inițial investite în întreprindere, a căror reprezentare numerică n'a variat. Se creiază astfel plusuri de activ derutante: ramura dreaptă a figurei patrimoniului rămâne neschimbată calitativ și numeric, în vreme ce ramura stângă, la aceiași expresie cantitativă echilibrând partea dreaptă, reprezintă o scădere calitativă, o diminuare a substanței întreprinderii.

In fața acestei stări de lucruri, nu sunt decât două soluții:

1) Majorarea prețului de revenire, cu coeficientul de câștig propus de întreprindere, în vederea obținerii adevăratului preț de vânzare ;

2) Reînvestirea capitalurilor astfel recuperate, în valori succesiv duble, triple, în raport cu valorile lor primitive.

Prima modalitate este, în mod practic inaplicabilă, deoarece lupta de concurență tinde în viața economică la apropierea cât mai mult posibil a prețurilor de vânzare, de cele de cost, iar în timpul depresiunilor economice, chiar sub acestea din urmă. Și în treacăt, subliniem paradoxul economic, că deși economia capitalistă se reazimă pe noțiunea profitului, — rațiunea de a exista a întreprinderii — totuși, niciodată ca în sistemul actual, tendința de înlăturare a profitului nu s'a dovedit mai accentuată.

Dar chiar dacă aplicarea acestei măsuri, ar fi posibilă, ea ar fi considerată de consumator ca speculație ilicită și ar reacționa, reacțiune care ar duce în mod fatal, la pierderea pieții de desfacere, deci ruina întreprinderii.

A doua măsură, reînvestirea imediată a capitalurilor, este și mai greu de presupus realizabilă, mai ales la întreprinderile de transformare, unde elementul-timp, necesar îndeplinirii proce-

sului technic, face imposibilă sustragerea dela influențele fluctuațiilor monetare.

Supracapitalizarea, ce se naște din întrebuințarea conservatorie a fondurilor de amortizare, împreună cu fenomenul pierderii substanței, consecință inevitabilă la întreprinderile ce nu lucrează cu mijloace străine, sunt proprii acestei perioade.

Dacă întreprinderea prin lichiditatea ce și-ar fi aranjat, prin un raport adecuat al bunurilor de tranzacție față de cele de fundație, ar fi lucrat în general cu mijloace străine, fondul social i-ar fi salvat ruina substanței; consecința mare a inflației s'ar repercuta astfel asupra organizațiilor financiare.

Criza monetară, înainte de a provoca dezastre generale, când abia a reușit să intereseze factorul legislativ, a făcut grija fiecărui conducător de întreprindere, care potrivit priceperii sale sau structurii întreprinderii, a recurs la măsuri individuale, izolate, paleative tinzând la evitarea distribuirii substanței, sub formă de beneficii, — precum: gestiuni prudente, constituiri de rezerve latente și evaluări pesimiste.

Haosul însă, a fost agravat de confuziile, incertitudinile și erorile comise. Și știința germană, datorită apanajului celei mai timpurii dar și mai grele experiențe monetare, a avut să se ocupe destul de mult de această problemă.

Experiența a condus la adoptarea a două mijloace de apărare :

1) Investirea imediată în valori reale (Instalații, terenuri, stocuri), a tuturor disponibilităților;

2) Mărirea capitalului, deci și a disponibilităților epuizate, — necesară de îndată ce prețurile încep să urce.

Efectele ce se speră să se producă astfel, neputându-se constata, se produce o dispariție în massă a capitalurilor.

Inainte de a arăta, mijloacele de corectare ale bilanțului, impuse de nevoia cunoașterii precise a situației întreprinderii, fără care execuția unui plan de lucru e imposibilă, ca și de nevoia de a stabili precis și corect prețul de cost, calcul de care e legată rentabilitatea, să vedem contribuția științei germane, asupra principalei cauze a dezastrului inflației pentru întreprindere, — **eroarea contabilă**, — a cărei necunoaștere și înlăturare, au acelaș efect dezastruos, și după întronarea stabilității monetare.

O idee importantă în gândirea lui Schmalenbach, („Grund-

lagen dynamischer Bilanzlehre), vizează legătura de cauză — efect, între permanența fluctuațiilor monetare, și permanența instabilității unității monetare, care prin esență, implică stabilitatea.

Concepția umaniștilor Renașterii, admite în viața socială, ca și în viața fizică, numai cantități și varietăți ale acestora, deci similitudini și variații fenomenale. Opusă acestei concepții cantitativă, găsim concepția care atribue valorii un caracter subiectiv, un caracter de variabilitate în timp și spațiu.

Pe noi, în discuțiile de analiză ale prețului, valorii, alături de cele ale capitalului și beneficiului, ne interesează ultima.

Charles-Marie Sabatier, în lucrarea sa „La mesure des affaires", arată că raționamentul logistic, formal și deductiv, nu se poate aplica contabilității, — ca aplicație a teoriei și tehnicei înrteprinderilor; contabilitatea trebue să fie experimentală, — datele contabile, expresii de semne nu de relații, fiind folositoare numai în măsura putinții interpretării lor.

Mergând mai departe, găsim la Karl Marx, o formulă asupra circulației bunurilor, formulă care stă la baza cremastisticei naturale a lui Aristot :

$$\text{Ware}^{1} = \text{Geld} = \text{Ware}^{2}$$

triplă egalitate ce trebue să se mențină neschimbată în ciclul schimburilor. Ori prin pierderea stabilității instrumentului de măsurare valorică, această egalitate, se pierde, în sensul că,

$\text{Ware}^{2} < \text{Ware}^{1}$, cu echivalentul oscilației monetare.

De aci reiese marea greșeală contabilă. Formalismul rigid, contabil, nu sezizează această schimbare fundamentală, păstrând un abis între realitatea economică și reprezentarea contabilă.

Duelul acesta, între aparență și realitate, constitue marea eroare contabilă, transformată de interesați, de pescuitorii în apa turbure a haosului monetar, în procedee de escrocherie, dol și furt.

La umbra entuziasmului provocat de urcarea prețurilor, și nașterea din neant a beneficiilor aparente, se consumă sub titlul de profit, însuși capitalul. Iluzia că cifrele creiază prosperitatea, stă la baza dezastrelor timpurilor de criză. Dacă calcularea beneficiului n'ar avea la bază, sumele efectiv cheltuite pentru producție, ci valoarea de reproducție a acesteia, în mo-

mentul încheierii socotelilor, echilibrul dintre producție și consumație ar fi stabil și eroarea contabilă n'ar exista. Această idee, am arătat a fi de bază în gândirea lui Schmalenbach. După teoria ciclurilor economice a prof. Schmidt, diferența dintre cheltuelile de producție și cheltuelile de reproducție, constitue beneficiul aparent în perioada urcării prețurilor.

Și știința germană a conceput două metode pentru reîntronarea adevărului contabil, expresie simbolică a realității economice :

1) Revaluări pe baza unității monetare existente (Schmidt).

2) Transformarea tuturor posturilor bilanțului în o monetă de cont (de regulă monetă-aur, deci întrebuințarea parității antebelice) după exprimarea acestora în moneta curentă (bilanț-aur, — Schmalenbach).

Problema găsirii unei unități de valoare ideală, a frământat mult gândirea economică, nu numai după războiu. Irving Fisher, (Managed currency) Keynes (moneta-indice) Cassel (teoria puterii de cumpărare) și în ultima vreme, economistul american Warren, s'au ocupat îndelung de această problemă. Schmalenbach, ca ideolog, e mai puțin tolerant și admițând monetii rolul de determinant al mișcărilor ritmice ale prețurilor și ale ciclurilor economice, propune înlăturarea ei în favoarera trocului preistoric.

Literatura germană, plecând dela ideea că nivelul general al prețurilor, măsoară valorile ,ajunge la concluzia că stabilirea corectărilor în bilanț, trebue să aibă la bază, indicele general al prețurilor de gros (Schmalenbach).

Ori care metodă ar fi aplicată, spune Escaravage (pag. 29) în revizuirea bilanțului, cea mai bună metodă nu poate fi alta decât aplicarea clasicului principiu fiziocratic „laisser faire".

Dar știința germană, și-a mai pus o problemă, aceia **dacă există în adevăr o pierdere a substanței.**

Inflația a produs un fenomen cu dublu aspect : un aspect economic, deprecierea monetei și un aspect contabil, pierderea substanței.

Pierderea substanței, nu este de esența inflației ; se întâlnește chiar în lupta de concurență a întreprinderii — ca simplă celulă economică — cu marile concerne, ori de câte ori întreprinderea e pusă în situația de a vinde sub **prețul de revenire real,** (aparent vinde peste prețul de revenire, dar nominal).

Dar acceptarea fără rezerve a teoriei pierderei substanței, implică existența a două fenomene :

1. O urcare a salariilor, în proporție superioară urcării prețurilor de vânzare.

2. Urcării salariului, să corespundă o mare scădere a productivității normale a muncii, o scădere a producției mijlocii, în natură și valoare.

Ori cercetările statistice asupra veniturilor claselor uvriere ca și cele asupra șomajului, au dovedit, chiar în Germania, că urcării nominale a salariilor, a corespuns o scădere reală a acestora. Inflația tinde să realizeze dura lege a lui Lassalle și a predecesorilor acestuia, Quesney și Turgot.

Cum, sunt clase sociale ce beneficiază de scăderea puterii de cumpărare a claselor năpăstuite, (consumatorii) o pierdere a substanței, în sensul de distrugere absolută nu există ; există însă o deplasare a bogățiilor — e drept anormală — adică o pierdere de substanță numai pentru unii.

Deci din punct de vedere social, deprecierea n'a produs o distrugere ci un transfer de capitaluri. S'a asistat nu la o parcelare ci la o concentrare a proprietății.

Acelaș autor, citat mai înainte (Sabatier), spune la pag 46: „unul din efectele deprecierii monetii, a fost distrugerea moralei salariatului, adică sensul relațiilor intime dintre om, activitatea sa profesională și întreprinderea pe care o face să trăiască, și din care el trăește".

Ruinei creditorilor, distrugerii spiritului de economie, se opun câștigurile proprietarilor instrumentelor de producție, a căror acumulare devine o boală — Gründungsfieber — (Franz Eulemburg) și formidabilele concentrări de intreprinderi productive, concerne — mamut.

Teoria contabilă, însă limitată cum s'a arătat, e confirmată, de dispariția capitalurilor după piața financiară. După concepția cantitativă, în timpul inflației, urcarea prețurilor făcându-se într'un tempo mai rapid ca cea a monetei fiduciare, are ca efect epuizarea repede a economiilor consumatorului, concomitent cu umflarea în aceiaș proporție a fondurilor de rulment și a depozitelor în bănci ale întreprinderilor de producție.

In Bănci nu s'a pus problema pierderii substanței, căci acestea la adăpostul unor procente ridicate, — prime de de-

preciere (Geldentwertungsprämien) și-au putut creea rezerve suficiente contra riscurilor și pierderilor legate de credit, — cași amortismente extraordinare.

Profesorul **Prion** trage concluzia că acestea, speculând asupra unor capitaluri ce nu sunt ale lor, au reușit să se impună ca profitoare ale inflației. Pierderea de substanță în lumea capitalistă, au suferit-o creditorii băncilor, datorită cărui fapt depozitele din bănci scad, producându-se în schimb, o tezaurizare în devizele țărilor cu monetă stabilă, sau o inflație de imobilizăzi care din cauza lipsei fondurilor de rulment, devin neproductive. Deprecierea monetară a creat un dezechilibru în raporturile normale dintre capitalurile fixe și capitalurile circulante — între imobilizări și fondurile de rulment. Și marea eroare contabilă a provenit din nesesizarea acestei situații.

Corecția erorii a impus nu modificări în bilanț, căci acestea erau inevitabile, ci două mari reforme :

1. O reorganizare administrativă.

2. O reorganizare a producției (înlocuirea instalațiilor costisitoare și învechite).

Două sunt procedeele de corecție : reevaluarea (profesor Schmidt) — concepția organică — și bilanțul aur.

In introducerea acestei lucrări am pomenit vorbind despre teoria organică a bilanțului, — de profesorul Schmidt, care vede în eroarea contabilă — calcularea profitelor aparente în perioada creșterii cantității monetii și a pierderilor aparente în perioada deflației monetare — însăși explicația crizelor economice **(Organische Bilanz".**

De aci, el trage „importanța ținerii unei separații" între „contabilitatea averii" și „contabilitatea schimburilor" numai astfel putându-se evita plus-valorile nominale și aparente.

In contabilitatea averii se vor înregistra toate variațiile produse în valoarea mărfii, din momentul intrării până în clipa eșirii ei din întreprindere. Insă contabilitatea schimburilor, urmărește numai determinarea diferenței între valoarea cheltuelilor de producție în ziua operării schimbului — și prețul produsului vândut.

Realizarea technică a acestei teorii se face prin introducerea unui cont „deprecierea monetară" sau „variații în valoarea averii" la care se vor înregistra diferențele între va-

lorile la preţul de revenire şi valorile din ziua încheerii bilanţului (valori actuale sau de reproducţie). Luăm de exemplu:

INTRĂRI	MĂRFURI	IEŞIRI
1.000 buc. × 100 . . 100.000,—	500 buc. × 200 . . . 100.000,—	
500 „ × 150 . . 75.000,—	200 „ × 250 . . . 50.000,—	
Beneficiul . . . . 215.000,—	Inventar 31.XII.	
	800 buc. × 300 . . . 240.000,—	
390.000,—	390.000,—	

Presupunând cazul că :

la prima vânzare, valoarea de reproducţie era de 180

la a doua vânzare, valoarea de reproducţie era de 220

la închiderea bilanţului, valoarea de reproducţie era de 300

scoatem adevărata situaţie :

	Val. de reproducţie	Val. de cumpărare	Diferenţa	Cantitatea	TOTAL
Vânzarea 1	180	100	80	500	40.000
Vânearea 2	220	100	120	200	24.000
Stoc rămas din prima aproviz.	300	100	200	300	60.000
Stoc 2 de aproviz. neîntrebuinţat	300	100	120	500	60.000
				1 500	184.000

Aceste diferenţe de lei 184.000 se vor trece la unul din conturile arătate mai sus, urmând a se considera beneficiu efectiv realizat numai lei 31.000, (215.000—184.000).

In felul acesta, bilanţul organic separând beneficiile aparente, are permanent în vedere nestabilitatea evaluărilor.

Prin valoarea actuală — baza acestei teorii — profesorul Schmidt a înţeles nu preţul de vânzare ce s'ar putea realiza prin schimb, ci valoarea actualizată a cheltuelilor de producţie (Tagesbeschaffungspreiss).

* * *

Bilanţul-aur numit aşa în Germania, unde îndrumarea monetară s'a făcut prin repudierea totală a monetei existente şi creiarea uneia noui cu o valoare apropiată de moneta iniţială aur — a căpătat în general, denumirea de bilanţ de stabilizare.

Studiul nostru lăsând la o parte latura juridică a problemei, nu va trata despre legiferările din ţările principale eu-

ropene, parte tratată amplu în lucrarea d-lui V. M. Ioachim [1]), „Bilanţul şi fluctuaţiile monetare" ca şi de D-l Dr. Ştefan Dumitrescu în studiul d-sale „Bilanţul-aur sau Bilanţul de stabilizare" şi care azi n'ar avea decât o valoare documentară. E suficient să arăt că toate legiferările în această direcţie au vizat posibilitatea înlocuirii elementelor patrimoniale distruse de războiu sau cari nu mai puteau ţine pas cu noul fel de producţie, prin scutirea de impozit sau corectarea preţurilor — de cost sau de revenire.

Inainte de a proceda la analiza bilanţului-aur din punct de vedere al utilităţii lui pentru întreprindere, să înfăţişăm succint, politica noastră economică de după războiu, până la stabilizare, ca din cunoaşterea ei, să deducem şi importanţa problemei noastre.

Politica economică românească după războiu, a luat o formă aproape exclusiv socială, întrucât prin operaţia împroprietăririi, Statul s'a dedicat exclusiv soluţionării problemei reparţiei bunurilor, în dauna producţiei, tocmai în perioada gingaşe când producţia trebuia adaptată nevoilor mărite ale consumaţiei şi când produsele noastre agricole erau preţuite peste hotare. Lâncezirea raporturilor noastre comerciale cu străinătatea, datorită deprecierii monetare, a ridicat importanţa industriei naţionale, în cadrul exclusiv al economiei naţionale, avânt încurajat şi de politica de finanţare industrială a instituţiilor noastre bancare, cu mari disponibilităţi de capital. Consecinţa e, o desvoltare anormală a comerţului spoliativ, naşterea speculei. In economia publică găsim bugete umflate. Deci prima măsură, ce s'a luat, era închiderea sursei anormale de monetă în circulaţie, urmată de silinţele generale de a realiza echilibrul bugetar.

Aceasta a fost situaţia noastră economică până la stabilizare, care la rându-i a provocat în perioada de adaptare, de normalizare , o depresiune economică caracterizată prin scăderea preţurilor.

Am arătat că perioada inflaţiei a însemnat pentru noi o mare desvoltare industrială mânată de febra producţiei deci

1) Nu putem trece cu vederea adevărul, că prin acest studiu, publicat cu mult înaintea stabilizării, D-l Dr. V. M. Ioachim, se dovedeşte un precursor clar văzător al cursului de stabilizare al leului.

a câștigurilor, ca și o mai anormală dar nefericită desvoltare a comerțului speculativ. Urmărindu-se rațiunea existenții întreprinderii capitaliste: rezultatul, se confunda câștigul bănesc cu forma economică a rezultatului: regenerarea forțelor cheltuite în procesul de producțiune.

Curmarea anomaliei deci trebuia înfăptuită printr'o schimbare în concepția de administrație și contabilitate.

Schmalenbach și profesorul Kalveram („Goldmarkbilanzierung") atrăgeau din 1921, atenția întreprinzătorilor germani, asupra nevoii rectificării bilanțului, creată nu numai de nevoia științifică a restabilirii sincerității, cât mai mult de nevoia practic-fiscală, de a nu plăti impozite (și fiscalitatea era exagerată) din însăși substanța.

Dar această problemă de calcul aritmetic, însemna și o problemă de reviriment moral. Stabilizarea monetară, trebuia să opereze nu numai o conversiune monetară, ci și una morală a spiritelor și voințelor. Pentru întreprinzători, strigătele economiștilor : asanare, reorganizare, înoire, se traduc printro analiză critică a posturilor bilanțului, urmată de o revizuire a valorilor bazată- pe o reorganizare a contabilității întreprinderii: eliminarea balastului ce împedeca procesul technic și comercial al producțiunii.

Corectarea bilanțului, departe de a fi operație statică, cunoașterea simbolică a activului, e o operație dinamică, determinarea valorii productive a întreprinderii.

Și am arătat, corectarea lui se poate face, sau printr'o conversiune aritmetică, cu ajutorul coeficientului de depreciere stabilit, de legea stabilizării și înainte de aceasta, de tranzacțiile bursei (Schüsselmässiger Umvertung) — sau prin o reevaluare generală (Neubewertung) pornindu-se dela inventarul real (physicial stock-taking) deci ruperea complectă și definitivă cu trecutul.

Metoda de adoptat, a fost în funcție de gradul deprecierii monetare ; așa, în Germania, unde fenomenul deprecierii a însemnat repudierea complectă a monetii, numai o reevaluare a putut restabili ordinea unei contabilități haotice. A doua metodă, întâlnește riscuri mari în aplicația practică, din două motive :

1. Subiectivitatea experților ;
2. Imprecizia noțiunii valorii actuale (Tageswert) sau cu-

rente în mijlocul atâtor valori, ce pot fi luate în considerație (de cumpărare, de revenire, realizare, lichidare, întrebuințare etc.) motive de ezitări profesionale. Deci orice metodă e recomandabilă cu rezerve.

In corectarea conversională a bilanțului, compararea finală a activului cu pasivul, e în majoritatea cazurilor, defavorabilă celui dintâi. E vorba cu alte cuvinte, de o pierdere de substanță, concentrată ideal, la contul :

1. Deprecierea monetii (Geldentwertungskonto), sau 2. „Deprecierea capitalului" (Kapitalentwertungskonto) ale căror totaluri nu reprezintă decât diferența dintre coeficientul de deprecierea monetei și coeficientul majorării elementelor activului.

Pentru a înlătura un nou miraj al bilanțului aur, e nevoe de o precisă cunoaștere a adevăratului coeficient de deprecierea monetei.

Nu trebue uitat, totuși, că suma socotită ca pierdere față de capitalul original, poate fi în realitate chiar complect anihilată de o mare viteză de circulație a capitalului, care cu cât e mai mare, cu atât face mai nesimțită deprecierea monetei.

Corectarea bilanțului prin metoda aceasta a creat 3 situații :

a) activul transformat = capitalul transformat.
b) „ „ > „ „
c) „ „ < „ „

In primul caz nu se produce nici o schimbare ; în al doilea, diferența pozitivă poate fi afectată fie direct capitalului fie fondurilor de rezervă ; în ultimul caz, cu diferența constatată se va reduce capitalul sau se va trece în activ, la unul din cele două conturi — și care urmează, fie să se amortizeze din excedentele viitoare ale câtorva ani, fie să se acopere prin mărirea capitalului întreprinderii.

După transformarea bilanțului — hârtie în bilanț aur, trebue făcută o dublă comparație, pentru aprecierea efectelor deprecierii monetare asupra întreprinderii :

1. Intre activul net și capital (garanția terților)
2. Intre activul net și capital + rezerve (adevărata avere).

O ultimă problemă care se pune este aceia a repartiției acțiunilor societății, proporțional aportului acționarilor. O re-

vizuire concomitentă a drepturilor de proprietate ale acționarilor va conveni tutror, dacă se va lua de bază, momentul aducerii aportului fiecăruia și aceste aporturi se vor reevalua la cursul aur din momentele respective ale aducerii lor în patrimoniul întreprinderii. O atare reevaluare va fi echitabilă numai presupunându-se emise numai acțiuni nominative; altfel, e ușor de dedus, s'ar transforma circulația acțiunilor, în mijloace de îmbogățire neașteptată.

Dau mai jos, un exemplu de transformare a bilanțului, analizând cum se prezintă înainte și după corectare, pentru care scop am folosit lucrările d-lor Dr. V. M. Ioachim, H. Escaravage și Lucien Thomas [1]).

1. BILANȚ

ACTIV	încheiat în lei nominali la 31 Dec. 1914		PASIV
Construcții	1.000.000	Capital	2.000.000
Terenuri	500.000	Rezerve	1.000.000
Materiale	400.000	Amortismente:	
Produse	1.500.000	a) Construcții 100.000	
Creanțe	400.000	b) Materiale 200.000	300.000
Numerar	1.200.000	Datorii	1.700.000
	5.000.000		5.000.000

Până în 1929, când s'a presupus că s'a operat revizuirea bilanțului, s'au constatat:

1. Noi emisiuni de acțiuni { în 1920 pentru lei 1.000.000.— „ 1925 „ „ 2.000.000.—

2. S'au aplicat amortismente la Construcții și Mașini, obținându-se:

2. BILANȚ

ACTIV	încheiat în lei nominali la 31 Dec. 1929		PASIV
Construcții	3.000.000	Capital	5.000.000
Terenuri	1.000.000	Rezerve	2.000.000
Materiale	5.000.000	Amortisment:	
Produse	1.000.000	a) Construcții 692.000	
Creanțe	800.000	b) Materiale 1.250.000	1.942.000
Numerar	2.400.000	Datorii	5.058.000
	14.000.000		14.000.000

Din acest bilanț eterogen, cu reprezentări valorice deosebite, se va obține un bilanț nou, ce va ține seamă de diferitele valori ale monetii în perioada considerată 1914 — 1929.

[1]) L. Thomas: La révision des bilans, à l'issue de la période d'instabilité monétaire.

1. Prima operație ce urmează să se facă, este determinarea activului net, necesar asigurării fixității capitalului și rezervelor întreprinderii dinaintea oscilațiilor valutare.

Prin transformarea sumelor din problemă, în lei-aur, obținem :

	Lei hârtie		Cursul leului [1])		Lei aur
Capital plus rezerve 1914 lei	3.000 000	×	1	=	3.000.000
Adăogiri de capital: 1920 „ .	1.000.000		0,103	=	103.000
1925 „ .	2.000.000		0,025	=	50.000
					3.153.000

Acești 3.153.000., lei aur reprezintă în monetă stabilizată, lei (un leu aur — 32,225 lei stab. conf. legii stabilizării) 101.605.425.

2. REEVALUAREA CONSTRUCȚIILOR

a) *Costul lor*

	Lei hârtie	Cursul	Lei aur
Existente 1914	1.000.000	1	1.000.000
Adăogiri 1920	300.000	0,103	30.900
1922	500.000	0,035	17.500
1925	1.200.000	0,025	30.000
	3.000.000		1.078.400

[1]) Cursul leului în perioada 1920 — 1929, în care e cuprinsă durata aplicațiunii noastre ,am fost nevoit să-l calculez indirect și anume raportându-mă la francul elvețian. Cum prin Uniunea monetară latină, din care am făcut și noi parte până la stabilizare — 1 franc elvețian este echivalent leului-antebelic și cum din perioada războiului până la stabilizare, francul elvețian, a fost singura monetă fără oscilații, am calculat după cota București, cursul mediu anual al francului elvețian (datele luate din buletinul B. N. R., Nr. 1 — 1929) pe fiecare an, respectiv al leului aur, obținând :

pentru	1920	lei	16,69	din	care	reese	cursul	leului-hârtie	0,103
„	1921	„	15,56	„	„	„	„	„	0,064
„	1922	„	28,56	„	„	„	„	„	0,035
„	1923	„	37,97	„	„	„	„	„	0,026
„	1924	„	37,14	„	„	„	„	„	0,027
„	1925	„	40,42	„	„	„	„	„	0,025
„	1926	„	42,60	„	„	„	„	„	0,023
„	1927	„	32,39	„	„	„	„	„	0,031
„	1928	„	31,62	„	„	„	„	„	0,031
„	1929	„		„	„	„	„	„	0,031

b) *Amortizarea lor*

	Lei hârtie		Lei aur	
	Valoare	Amortisment 2 % [2] (1909 - 1914)	Valoare	Amortisment
1914 . . .	1.000.000	100.000	1.000.000	100.000
1915 . . .	1.000.000	20.000	1.000.000	20.000
1916 . . .	1.000.000	20.000	1.000.000	20.000
1917 . . .	1.000.000	20.000	1.000.000	20.000
1918 . . .	1.000.000	20.000	1.000.000	20.000
1919 . .	1.000.000	20.000	1.000.000	20.000
1920 . . .	1.300.000	26.000	1.030.900	20.618
1921 . . .	1.300.000	26.000	1.030.900	20.618
1922 . . .	1.300.000	26.000	1.030.900	20.618
1923 . . .	1.800.000	36.000	1.048.400	20.968
1924 . . .	1.800.000	36.000	1.048.400	20.968
1925 . . .	3 000.000	60.000	1.078.400	21.568
1926 . . .	3.000.000	60.000	1.078.400	21.568
1927 . . .	3.000.000	60.000	1.078.400	21.568
1928 . . .	3.000.000	60.000	1.078.400	21.568
1929 . . .	3.000.000	60.000	1.078.400	21.568
				411.620

Și acum, punem în fața reprezentărilor contabile, realitatea economică :

a) Valoarea construcțiilor, transformată din lei aur în lei stabilizați 1.078.400 × 32,225 = lei 34.751.440

b) Valoarea amortismentelor 411620×32,225 = „ 13.264.454

Valoarea netă construcții lei 21.486.986

In registre (bilanț) găsim:

Construcții	3.000.000	
Amortismente	692.000	
Valoare netă		2.308.000

Rezultă deci, din punct de vedere legal și fiscal, o plus-valută nominală și aparentă de lei 19.178.986, în timp ce realitatea economică arată o insuficiență la amortismente, în perioada 1914/1929, de lei 12.572.454.

[2]) Am luat un procent așa redus considerând construcțiile de dată recentă iar aplicarea procentului de amortizare, ca mergând progresiv cu timpul și uzura !

3. Reevaluarea terenurilor

Aci calculăm astfel:

	Lei hârtie	Cursul	Lei aur
Existente 1914	500.000	1	500.000
Adăogiri 1923	500.000	0,026	13.000
	1.000.000		513.000

sau în lei stabilizați 16.531.425. In ultimul bilanț, al întreprinderii, găsim la acest post lei 1.000.000. Rezultă prin urmare o plus-valută nominală și aparentă de lei 15.531.425.

4. Reevaluarea materialelor

a) Costul lor.

Intreprinderea creată în 1909 și-a început activitatea cu materiale [1]).

de lei	400.000
în 1915 adăugiri de	600.000
	1.000.000

Din tabloul amortismentelor, redat mai jos, se observă în 1920 complecta amortizare a materialelor de fundație, procentul de amortizare fiind considerat 15%. Cum în același an se fac adăogiri de lei 2.000.000 necesare trecerii industriei dela producția de război, la producția de consumație individuală — normală — rezultă adăogiri nete pentru 1920 de lei 1.700.000. In 1925, sunt integral amortizate și cele create în 1915. Cumpărându-se mașini moderne de lei 3.000.000, rămân pentru anul 1925 adăogiri nete de lei 2.400.000. Reprezentările acestea valorice, transformate în lei aur, dau :

	Lei hârtie	Curs	Lei aur
Existente 1914	400.000	1	400.000
Adăogiri 1915	600.000	1 [2])	600.000
	1.000.000		1.000.000
1920 amortizări complecte .	400.000	1	400.000
	600.000		600.000
Adăogiri 1920	2.000.000	0,103	206.000
	2.600.000		806.000

1) Din contul „Materiale" am considerat că fac parte instalațiile și uneltele, deci toate mijloacele technice de producție.

2) Dat fiind că anul 1935 a constituit pentru țara noastră, un an de desvoltat comerț exterior (export de grâu, petrol etc., în țările beligerante) am lăsat cursul leului neschimbat față de 1914.

	Lei hârtie	Curs	Lei aur
1925 amortizări complecte .	600.000	1	600.000
	2.000.000		206.000
Adăogiri 1925	3.000.000	0,025	75.000
	5.000.000		281.000

b) Tabloul amortismentelor.

	Lei hârtie		Lei aur	
	Valoare	Amortisment 10 % (1909-1914)	Valoare	Amortisment 10 %
1914	400.000	200.000	400.000	200.000
1915	1.000.000	100.000	1.000.000	100.000
1916	1.000.000	100.000	1.000.000	100.000
1917	1.000.000	100.000	1.000.000	100.000
1918	1.000 000	100.000	1.000.000	100.000
1919	1.000.000	100.000	1.000.000	100.000
		700.000		700.000

		Valoare	Lei hârtie Amortisment 10 %	Valoare	Lei aur Amortisment 10 %
report		1.000.000	700.000	1.000.000	700.000
scăderi	1920	400.000	400.000	400.000	400.000
rest		600.000	300.000	600.000	300.000
adăog.	1920	2.000.000	—	206.000	—
total	1920	2.600.000	260.000	806.000	80.600
	1921	2.600.000	260.000	806.000	80.000
	1922	2.600.000	260.000	806.000	80.600
	1923	2.600.000	260.000	806.000	80 600
	1924	2.600.000	260.000	806.000	80.600
			1.600.000		703.000
scăderi	1925	600.000	600.000	600.000	600.000
rest		2.000.000	1.000.000	206.000	103.000
adăog.	1925	3.000.000	—	75.000	—
total	1925	5.000.000	500.000	281.000	28.100
	1926	5.000.000	500.000	281.000	28.100
	1927	5.000.000	500.000	281.000	28.100
	1928	5.000.000	500.000	281.000	28.100
	1929	5.000.000	500.000	281.000	28.100
			1.250.000		243.500

Din tablourile a și b scoatem **situația reevaluării materialelor :**

	lei-aur	lei stabilizați
Valoarea materialelor	281.000	9.055.225
„ amortismentelor	243.500	7.846.787
Valoarea netă materiale		1.208.438

După ultimul bilant avem: **lei hârtie.**

Valoarea materiale	5.000.000	
„ amortismentelor	1.250.000	3.750.000

Rezultă, — e caz invers celui precedent că ceeace registrele arată ca valoare netă la materiale este în realitate o pierdere de substanță echivalată cu 2.541.562 lei stabilizați. In acelaș timp la amortismente dovedim o amortizare mai mică decât cea care trebue făcută, cu lei stabilizați 6.596.787. Suma aceasta reprezintă amortismente ce trebuesc făcute la materialele încă existente în 1929. Dar mai mare e insuficiența la amortizarea imobilelor dobândite în anii 1909 și 1915 și cari au fost definitiv scoase din patrimoniu, respectiv 1920 și 1925. In adevăr, valoarea amortismentelor totale aferente acestora, trebue să acopere întreg prețul de cumpărare, adică lei aur 1.000.000. Dăm mai jos tabloul amortismentelor materialelor complect uzate și amortizate, așa cum s'au calculat de întreprindere :

	Valoare	Amortisment în lei hârrie	Curs	Amortisment în lei aur
1914	400.000	200.000 (1909-1914)	1	200.000
5	100.000	100.000	1	100.000
6	100.000	100.000	1	100.000
7	100.000	100.000	0,33	33.000
8	100.000	100.000	[1]) 0,33	33.000
9	100.000	100.000	0,22	22.000
1920	600.000	60.000	0,103	6.180
1	600.000	60.000	0,064	3.840
2	600.000	60.000	0,035	2.100
3	600.000	60.000	0,026	1.560
4	600.000	60.000	0,027	1.620
		1.000.000		503.300

1) Luat arbitrar, făcând media între cursul calculat de d. dr. V. Ioachim, pentru 1918 și cel calculat de noi pentru 1920.

Deci un minus de amortizare de lei 496.700, sau în lei stabilizați 16.006.157, sumă ce trebue adăogată la insuficiența amortismentelor materialelor existente.

5. Reevaluarea stocurilor

Aci operația e ceva mai complicată întrucât fiind vorba de o întreprindere de producție, e necesară o revizuire a conturilor de producție pe întreaga perioadă 1914 — 1929, în sensul că stocurile existente în bilanțul fiecărui an, și provenind numai din activitatea technică a anului respectiv, trebue reevaluate ținând cont de deprecierea monetară a anului. Prin transformarea valorii stocurilor fecărui an, din cei 15 ani considerați în aplicația noastră, în valoare aur și transformarea totalului în monetă stabilizată am obținut o plus valoare nominală de lei 3.200.000.

6. Reevaluarea creanțelor și datoriilor

Creanțele pot lua naștere în viața întreprinderilor din 3 mobile ;

1. Participarea la alte întreprinderi în vederea realizării unei integrări fie orizontale fie verticale.

2. Scop economic :

a) Fructificarea disponibilităților.

b) Consolidarea rezervelor. E cazul întreprinderilor de bani.

3. Scop speculativ. E cazul întreprinderilor de bancă.

E logic ca la atâtea mobile să corespundă tot atâtea moduri de evaluare, chiar în ipoteza stabilității monetare.

Două lucruri nu trebuesc uitate :

1. Că angajamentele personale nu pot face obiectul unei reevaluări conform deprecierii monetii, afară de stipulații speciale în convenție, (cadrul lucrării nu permite mai mare insistență asupra grozavului efect economic al depresiunilor monetare asupra creditorilor față de debitori).

2. Ori care ar fi modul de reevaluare, chiar dacă el e indicat de legiuitor, nu trebue pierdut din vedere principiul previziunii.

In aplicația noastră, fiind vorba numai de angajamente personale, sumele din bilanț atât la activ, cât și la pasiv, nu suferă nici o modificare.

Intocmirea bilanţului de stabilizare

In baza calculelor făcute, stabilim plus-valutele nominale şi aparente :

La Construcţii	19.178.986
„ Terenuri	15.531.425
„ Produse	3.200.000
din care se scade minus valoarea	37.910.411
constatată la materiale de lei	2.541.562
	35.368.849

considerată la prima vedere ca beneficii reale, deci impozabile de fisc. Fiscul însă nu poate considera plus-valutele ca impozabile, decât în următoarele două cazuri :

1. Când origina plus valutei este o vânzare (cu excepţia cesiunii întreprinderii, făcută la sfârşitul exploatării;

2. Plus-valutele consolidate prin încorporarea lor la capitalul întreprinderii.

In realitate, activul net, trebue să fie conform cifrelor stabilite la punctul 1 :

a) Capital	2.153.000
b) Rezerve 1914	1.000.000
	3.153.000
sau în lei stabilizaţi	101.605.425

Ori în bilanţul nominal al anului 1929, observăm un total la Capital şi Rezerve de lei 7.000.000, la care adăogând plus-valorile constate lei 35.368.849 rezultă

Total activ net „ 42.368.849

în locul sumei calculate de lei 101.605.452, care singură menţine integritatea capitalului şi rezervelor. Se constată astfel o sărăcire a întreprinderii de lei hârtie 59.236.576, sau în lei aur 1.838.218, cifră ce rezultă şi din următorul

BILANŢ AUR
încheiat la 31 Decembrie 1929

Construcţii	1.078.400	Capital	2.153.000
Terenuri	513.000	Rezerve 1914	1.000.000
Materiale	281.000	Amortisment:	
Produse	155.159	a) Construcţii 411.620	
Creanţe	24.829	b) Materiale 243.500	655.120
Numerar	74.473	Datorii	156.959
	2.126.861		
Pierdere Igală 1930	1.838.218		
	3.965.079		3.965.979

BILANŢ DE STABILIZARE
încheiat la 31 Decembrie 1929

Construcţii	34.751.440	Capital	69.380.42[illegible]
Terenuri	16.531.425	Rezerve 1914 . . .	32.225.000
Materiale	9.055.225	Amortisment:	
Produse	5.000.000	a) Construc. 13.264.454	
Creanţe	800.000	b) Materiale 7.946.787	21.111.241
Numerar . . .	2.400.000	Datorii	5.058.000
	68.538.090		
Pierdere reală 1929	59.236.576		
	127.794.666		127.794.666

Urmărind greoaia serie de calcule, am avut ca scop arătarea practică a două fapte:

1. Intreprinderea a considerat ca realizate beneficii aparente derivate din scăderea valorii monetii şi a procedat la împărţirea lor la asociaţi sub formă de dividente, în timp ce realitatea economică ne înfăţişează situaţia contrarie care dealtminteri şi justifică măririle de capital ce de două ori în perioada 1914—1929, au venit să împrospăteze fondurile de rulment secătuite de aceste distribuiri de beneficii, făcute în realitate de însăşi substanţa economică a întreprinderii.

2. A doua constatare e că pentru întreaga perioadă, fiscul impunând aceste beneficii, a instituit în realitate adevărate impozite pe capital, anomalie de care nu e nici fiscul culpabil, din moment ce întreprinderea impusă, direct interesată, a dat dovadă de o condamnabilă necunoaştere a situaţiei sale.

Noul bilanţ ne arată deci :

1. Beneficiul real al exploatării şi în legătură cu acesta, rentabilitatea reală a întreprinderii;

2. Constituţia patrimoniului (din analiza modificărilor survenite) ;

3. Destinaţia adevărată ce s'a dat adăogirilor de capital.

Ultimul punct, trebuind controlat pentru a fi înţeles, ne obligă să mai facem o ultimă expunere cifrică. Luăm activul şi pasivul din 1914, pus faţă în faţă cu cel din 1929, pentru a obţine adăogirile sau scăderile reale la fiecare element :

Activ	Valori 1914	Valori 1929	Adăogiri	Scăderi
Construcții	900.000	666.780	—	233.220
Terenuri	500.000	513.000	13.000	—
Materiale	200.000	37.500	—	162.500
Produse	1.500.000	155.159	—	1.344.841
Creanțe	400 000	24.826	—	375.174
Numerar	1.200.000	74.476	—	1.125.524
	4.700.000	1.471.741	13.000	3.241.259
Pasiv				
Capital	2.000.000	2.153.000	153.000	—
Rezerve	1.000.000	1:000.000	—	—
Datorii ...	1.700.000	156.959	—	1.543.041
Beneficiu real 1914—1929 ...	—	100.000	100.000	—
	4.700.000	3.409.959	253.000	1.543.041

Din soldul acestor scăderi, de lei	1.938.218
Scăzând beneficiile reale 1929 lei	100.000
Rezultă total pierderi substanța 1914—1929	1.838.218

ce au epuizat nu numai cele două adăogiri de capital, ci însuși capitalul din 1914.

N. NIȚULESCU

E. WOLFF

SOCIETATE ANONIMA ROMÂNA

BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3
Motoare „DEUTZ", Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Bugetele, Bilanțurile, Conturile de Profit și Pierdere, Veniturile, Cheltuelile și Fondurile C.A.P.S.-ului

Cota cuvenită Statului, din venituri, drept excedent.

Analizând bugetele, bilanțurile și conturile de profit și pierdere întocmite de Casa Pădurilor Statului, ne-am format convingerea că socotelile între această instituție și Stat, ca și întreaga evidență gestionară, adică contabilizările, nu se fac și nu s'au făcut destul de clar.

Din această cauză s'au strecurat în scripte unele lucruri anormale, având drept consecință că judecarea activității acestei instituții și aprecierea rezultatelor obținute — mai cu seamă de pe urma exploatărilor în regie — este eronat făcută de forurile superioare, ca și de opinia publică în general.

Vom lua în cercetare fiecare din lucrările de mai sus, în parte, și anume:

Bugetele:

Pentru ilustrarea afirmațiunilor noastre, vom lua în discuție, ca exemplu, bugetul CAPS-ului pe anul 1935/1936.

In bugetul CAPS-ului pe acest an s'a prevăzut — ca aproape în toți anii — la venituri lei 1.259.000.000, la cheltueli lei 970.500.000, reeșind că va trebui să se plătească Statului drept excedent, sau redevență, o sumă de lei 288.500.000, iar în bugetul pe anul în curs s'a prevăzut lei 310.700.000 drept excedent, adică cu lei 22.200.000 în plus.

De multe ori ne-am întrebat pe ce bază s'a socotit 288.500.000 lei și nu 300 milioane, sau, dece 310.700.000 și nu 200 sau 250 milioane lei și dacă Administrația este absolut obligată să plătească această sumă până la centimă.

Mai cu seamă că în ultimi ani, nu odată am auzit spunându-se că Administrația CAPS n'a putut să acopere exact **redevența** statului, că Ministerul de Finanțe, sau Casa Generală de Pensiuni, a pus poprire pe veniturile dela B. N. R. etc., etc.

CAPS-ul, mai cu seamă în forma în care este astăzi, — sub

directul control și chiar administrație a Ministerului de Domenii și Finanțe — nu poate fi comparat cu o societate particulară care a luat în arendă pădurile Statului în schimbul unei arenzi anuale stabilită de mai înainte, pe care dacă nu o va plăti la timp, se va rezilia contractul.

Dacă ar fi așa, s'ar schimba discuția. Nu s'ar mai fixa această arendă numai de către o parte din contractanți — de către Ministerul de Domenii sau de Finanțe, — nu s'ar mai plăti în contul Statului atâtea cheltueli drept suvenții, impuse pe vrute sau nevrute, nu s'ar alerga în fiecare zi la Ministerul de Finanțe după fondurile necesare exploatărilor în regie, și poate nu s'ar tăia cu atâta grijă cum se taie astăzi și nu s'ar planta așa cum se plantează.

Arendașul ar urmări câștigul cel mai mare și numai câștigul, pe toate căile, pentru a plăti arenda și a-i rămâne și lui ceva.

Ori, cu CAPS-ul, chestiunea trebue pusă cu totul altfel.

Se face un buget, ca un plan de orientare pentru viitor și poate fi obligatoriu într'o măsură pentru plata cheltuelilor de administrație, pază, conservare, regenerare și exploatare, dar asupra excedentului se va vedea la urmă dacă a rezultat și dacă poate sau nu să fie achitat.

Statul, predă spre administrare și exploatare pădurile, dar cu anumite condițiuni, foarte clar definite și cari vor fi neapărat respectate: exploatarea se va face după o anumită regulă și se va tăia numai ce este prevăzut în amenajamente, regenerându-se suprafețele tăiate.

Oare, dacă din lipsă de fonduri la timp, din lipsă de fonduri suficiente pentru instalații de exploatare, etc., nu se pot pune în exploatare și în valoare toate posibilitățile scadente prevăzute de amenajamente, mai poate fi obligat CAPS-ul să plătească Statului excedentul prevăzut de buget?

Credem că nu!

Dar, într'un an se defrișează mai multe păduri expropiate pentru izlazuri. CAPS-ul, având de tăiat materialul depe izlazuri, nu mai are timpul material să exploateze, sau nu mai vede necesitatea comercială de a exploata materialul din parchetele scadente, pe cari le lasă pentru anul, sau anii următori.

Mai poate fi obligat să achite excedentul prevăzut prin buget?

Iarăși, vom răspunde că nu !

Sumele realizate din vânzarea materialelor depe izlazuri aparțin **fondului de cumpărare** și trebuesc consemnate pe seama acestui fond, pentru refacerea patrimoniului forestier micșorat prin defrișările pentru izlazuri și deci nu pot fi plătite Statului. Ar însemna că se taie pădurile pentru a fi banii cheltuiți și Statul ar fi în situația proprietarului care își vinde moșia pentru a face cheltueli neproductive.

Nu poate fi considerată ca excedent o sumă care a intrat în casă sub o formă care poate fi echivalată cu un împrumut ce trebuie restituit într'un timp foarte scurt.

Totuși, să presupunem că au fost fonduri suficiente și la timp, că exploatările au mers normal — lucru ce nu s'a întâmplat decât foarte rar — că s'atăiat numai din posibilitățile scadente, și numai din posibilități fără izlazuri — lucru ce, iarăși, nu s'a întâmplat nici într'un an, deoarece materialele depe izlazuri și sumele aparținând fondului de cumpărare se ridică anual la zeci de milioane — dar, să presupunem că s'a realizat bugetul de venituri complet de 1.259.000.000 lei, așa cum s'a întâmplat aproape în fiecare an.

Se cuvine Statului excedentul de 288 sau 310 milioane?

Nu !

Dacă vom analiza toate bilanțurile CAPS-ului pe ultimii 5 sau 6 ani — decând a luat forma de regie comercială — vom observa că în fiecare an s'a realizat circa 150 milioane lei beneficii numai din exploatarea și comercializarea în regie. Ori, aceste sume, cari erau cuprinse în totalul veniturilor realizate, se cuveneau, conform legii:

10% fondului de reînoire,
8% fondului de rezervă,
50% fondului de ameliorare,
20% participarea personalului,
2% consiliului de administrație și
numai 10% Statului.

Deci, dacă din 1.259.000.000 lei, venituri realizate conform bugetului și în care materialele erau socotite pe prețul de vânzare, (renta, plus cheltuelile de exploatare, plus beneficiile de regie) scădem 150 milioane beneficii conform bilanțului, rămân lei 1.109.000.000 venituri bugetare din vânzarea materialelor pe picior. Achitând lei 970.500.000 cheltueli bugetare, **rămân lei**

138.500.000 cari trebuiau achitați Statului drept excedent, plus 15 mlioane 10% din beneficiile comercializării în regie, **revin în total 153.500.000 lei și nu 288 milioane** cum s'a prevăzut și cum ar fi părut că trebuie dat.

Accentuăm: 138.5 milioane reprezintă diferența între valoarea materialului pe picior, lei 1.109 milioane, ce s'ar fi realizat dacă n'ar fi fost regiile, și cheltuelile făcute de lei 970.500.000.

Restul, între 150 milioane și 15 milioane, din beneficiu, trebuia să fie consemnat pe seama fondurilor de mai sus, sau să se găsească în casa CAPS-ului. O mare parte din beneficiile ultimilor ani, cuvenite fondului de rulment și fondului de reînoire trebuia să existe în *numerar* în casa CAPS, sau în casele Direcțiunilor Regionale.

Ori, din bilanțurile CAPS-ului nu se vede nici un fond consemnat din cele de mai sus, iar Direcțiile Regionale nu au nici un ban drept fond de rulment și aleargă după câte un avans de 500.000—1.000.000 lei pentru exploatările în regie. Pentru fondul de cumpărare nu s'a consemnat nimic, iar funcționarii ar fi mulțumiți dacă și-ar primi la timp cel puțin salariul lunar, nemai gândindu-se la participare la beneficiu, cu tot aportul important adus la mărirea acestora.

Noi credem că socoteala cu Statul s'a făcut altfel și anume:

Arătările bilanțurilor au fost cu totul neglijate și s'a luat ca bază a socotelilor numai bugetul. S'a spus: Ați realizat venituri de 1.259.000.000 ; ați plătit cheltueli de 970.500.000 ; să ne dați 288.500.000, căci acesta este excedentul.

Și așa s'a procedat în toți anii.

Ce ar fi fost dacă s'ar fi spus Ministerului: Nu ne-ați dat posibilitatea financiară, sau n'am tăiat posibilitățile scadente pentru 1.259 mil., ci numai de 1.100 mil., așa că nu trebuie să plătim drept exedent decât 138 mil., plus 15 mil., participare la beneficiul net din comercializarea în regie?

Dacă Ministerul ar fi spus că nu-l privesc alte socoteli — ceeace nu credem — și ar fi cerut 288 mil., atunci ar fi trebuit avut în vedere acest lucru la întocmirea bugetului, la facerea exploatărilor și socotelilor financiare pe anul următor.

Credem însă că nu s'a avut în vedere acest lucru.

Numai așa ne explicăm că fonduri avem numai prin registre, iar contul Renta Pădurilor — cont de rezultate — apare

debitor, când el trebuia să fie numai creditor, cu contravaloarea lemnelor din depozite și în curs de vânzare.

Ba, în plus, Statul, după ce i s'a plătit o redevență la care nu avea dreptul, a mai fost creditat și în cont cu cota parte din beneficile anuale!

De unde i se vor mai plăti și aceste sume? Și de unde se vor forma celelalte fonduri din pasiv?

Din materialele cari figurează în debit? Dar valoarea acestor materiale a fost trecută în bugetul anului următor, ca să alimenteze veniturile acelui an, din care se vor achita cheltuelile, iar diferența va fi plătită iarăși Statului drept excedent bugetar pe acel an!

Să presupunem însă că Ministerul de Finanțe a impus să i se plătească excedentul reeșit după buget. (Cu toate că, după cum am arătat, el nu putea cere decât valoarea a ceeace a predat spre vânzare și s'a vândut, valoarea lemnului în picioare, din posibilitățile scadente, minus cheltuelile bugetare). Este de presupus că în acest caz i s'a arătat situația de fapt — și de drept — că i se plătesc niște sume care nu i se cuvin și că va trebui ca din sumele ce se vor încasa în anul următor, din vânzarea materialelor din depozite și din încasările dela diverși debitori, se vor consemna pe seama fondurilor de mai sus — și în special pe seama fondurilor de reînoire, cumpărare și rulment — sumele cuvenite, luându-i-se aprobarea în acest scop în prealabil.

In cazul acesta ar trebui contul Ministerului de Finanțe, — Tezaurul — să apară debitor prin registre cu sumele plătite în plus în anii precedenți — din alte fonduri, cum am arătat — iar bugetul pe anul următor să prevadă venituri de realizat numai din posibilități scadente curente, nu și din materialele din depozite, cari aparțin fondurilor.

Sau, dacă au fost trecute toate materialele că vor forma veniturile anului următor, atunci la cheltueli trebuia să se arate că o parte din venituri vor fi consemnate pe seama acelor fonduri și nu plătite Statului drept excedent.

Insă aceste lucruri nu apar din registre și din buget.

Apare clar că *fondurile operate până în prezent prin registre sunt iluzorii, iar pădurile — prin defrișări pentru izlazuri — sunt distruse, fără a se lua vreo măsură pentru refacerea lor și, până în prezent, nu se vede ce măsuri s'au luat pen-*

tru îndreptarea acestei situații, cu toate pagubele incalculabile pentru economia țării în general și cea forestieră în special.

Aceste toate sunt contrare legilor și motivelor cari au stat la baza legislației forestiere din ultimii ani.

Veniturile bugetare. — Ca venituri ordinare în buget, suntem de părere că nu trebuesc trecute materialele pe prețul de vânzare, ci pe prețul de estimație în picioare, și nici materialele depe izlazuri.

Ce ar fi dacă într'un an nu s'ar mai da fonduri pentru exploatarea în regie și nu s'ar mai tăia nici o pădure pentru izlaz, sau, dacă s'ar tăia pentru izlazuri, sumele obținute s'ar consemna pe seama fondurilor de cumpărare sau reînoire?

Nu s'ar mai putea realiza excedentul bugetar !

Deci, diferența de venituri între valoarea materialelor din posibilitățile scadente, pe preț de estimație — de cost — și veniturile ce se scontează că se vor realiza prin vânzarea și exploatarea în regie — adică beneficiul de regie — trebuie să figureze într'un capitol aparte, eventual ca venituri extraordinare, ca și valoarea materialelor depe izlazuri, doborâturi, rupturi, prejudicii, delicte, etc., realizarea acestora fiind condiționată, după cum am arătat mai sus.

La cheltueli, va trebui să se prevadă că din aceste venituri (peste prețul lemnului în picioare) se vor plăti cheltuelile de exploatare în regie, iar restul se va consemna pe seama fondurilor legale — sau se vor cumpăra alte păduri în locul celor scoase din inventar — și numai eventuala diferență, sau partea legală, dacă va rezulta, va fi plătită Statului drept excedent extraordinar.

In primul rând însă, se va plăti Statului drept excedent numai diferența între veniturile ce se vor obține din vânzarea materialelor în picioare, din posibilități normale, scadente pe bază de amenajamente, și cheltuelile necesare de administrație, pază, conservare și regenerare, achitate în numerar.

A se vedea calculul de mai sus.

Ce trebuie să se înțeleagă prin cheltueli bugetare.

Cum am arătat, cheltuelile pe anul 1935/936 se ridică la suma de lei 970.500.000, iar excedentul la suma de lei 288.500.000.

Dacă cineva ne-ar întreba dacă acestea sunt cheltuelile necesitate de pădure și dacă acesta este venitul net ce-l dau pădurile anual ! ? !

Ni s'ar spune că la un capital de atâtea miliarde sunt prea mari cheltuelile și prea mic beneficiul net !

Dar realitatea nu este aceasta !

In cheltueli s'a impus Casei Pădurilor plata a o mulțime de sume cari nu reprezintă cheltueli cerute de pădure și anume:

Lei 68.687.064 subvenție Casa Pensiilor,
Lei 1.800.000 subvenție Școala Politehnică,
Lei 400.000 subvenție Orfelinatul Sumuleu,
Lei 4.346.400 cheltueli I. C. E. F.

Lei 75.233.464 în total, plus alte cheltueli și alte subvenții cari figurează în celelalte articole, sau cari apar în alte bugete, ca : facerea unor drumuri strategice pentru Statul Român ; subvenție pentru alte Instituții ale Statului, etc., etc.

Dacă se scad toate acestea din totalul capitolului cheltueli bugetare, acesta se micșorează sub 850.000.000 lei.

Părerea noastră este ca, toate sumele plătite drept cheltueli din ordinul Ministerelor și cari nu sunt cerute direct de păduri, să fie trecute sub capitolul „excedent" și anume :

„Subvenție Casa Pensiilor lei . . . . . .
„Subvenție Școala Politehnică „ . . . . . .
„Subvenție Orfelinatul Sumuleu „ . . . . . .
„Plata cheltulilor dela I. C. E. F. „ . . . . . .
„Subvenție . . . . . „ . . . . . .
„Plata cheltuelilor . . . . „ . . . . . .
„Investiții de lungă durată conf. invent. „ . . . . . .
„In numerar la tezaur „ . . . . . .
„Total Excedent „ . . . . . .

In cazul acesta excedentul s'ar ridica la circa 400.000.000 lei și acesta ar reprezenta adevăratul excedent dat de Casa Pădurilor Statului — adică de păduri.

Suntem de părere ca și instalațiile de lungă durată să fie cuprinse tot în excedent.

Oare, un arendaș care ar lua în exploatare pădurile ar face aceste cheltueli și instalații de dată ce ele sunt făcute pentru bunul mers al Statului sau rămân să mărească patrimoniul acestuia ?

Sigur că nu!

Dar dacă Statul ar da ordin într'un an ca, în loc să i-se plătească excedentul în numerar, să se achite o furnitură importantă pentru armată, sau să se facă nişte drumuri strategice sau nişte imobile importante, înseamnă că pădurile nu au adus nici-un venit, sau nici-un excedent, în acel an?

Părerea noastră este că da, au adus.

Rentabilitatea pădurilor fiind deja şi aşa cam mică, nu trebue a fi diminuată şi mai mult. Dacă pădurile nu ar îndeplini un rol mult mai important în economia generală a țării, prin temperarea climei, regularea apelor, etc., s'ar putea spune că sunt puțin rentabile, față de alte ramuri economice. Excedentul pe care îl dau astăzi, provine în mare parte din tăerea aşa ziselor păduri depe timpul lui Ştefan cel Mare, arate cu leşii. Deaceia, acest excedent ar trebui învestit tot în păduri şi nu întrebuințat în altă parte.

Bilanțurile şi conturile de profit şi pierdere.

Bilanțurile şi conturile de profit şi pierdere ale CAPS-ului suntem de părere că trebuiesc întocmite în spiritul celor de mai sus, pentru a oglindi în modul cel mai clar şi mai exact activitatea şi situația instituției.

Marea superioritate a contabilității în partidă dublă este aceia că oferă cel mai sigur control al întregei gestiuni, excluzând orice posibilitate de erori, greşeli, sau nereguli. Acestea dacă ar fi făcute, es odată la iveală, mai cu seamă când controlul sau analiza operațiunilor este făcută de un specialist.

Această calitate importantă nu o are contabilitatea simplă.

Cu bilanțul şi contul de profit şi pierdere trebuie să fie controlat bugetul şi situația gestionară a instituției, asigurându-ne că acestea sunt exacte şi bine întocmite.

O eroare care credem că s'a făcut până în prezent în contabilitatea CAPS-ului este aceia că, contului „Renta Pădurii" — cu toată semnificația denumirii — i s'a dat o funcțiune greşită. A fost considerat ca un cont de persoane, în timp ce el este un cont de rezultate. A fost luat ca reprezentând Ministerul de Domenii — Statul — în timp ce el

reprezintă „dobânzi" sau „beneficii" din contabilitatea societăților particulare.

Statul trebuie să fie considerat ca un acționar care trebuie să-și primească partea lui din beneficiu — adică dividendul.

Cu toate sumele care se plătesc în cursul anului, trebuește debitat contul „Tezaur", care la sfârșitul anului va fi lichidat prin beneficiul net.

Realizările efective din cursul anului, vor fi scoase la bilanț din contul Renta Pădurilor (și trecute în contul de profit).

Restul se va raporta pe anul următor ca rentă estimată și nerealizată.

Nu se va mai debita contul Renta Pădurilor, deoarece această operațiune a denaturat situația până în prezent, după cum am arătat mai sus. Nu se vede ce i se cuvenea pe drept Statului, ce i s'a dat și ce i se mai cuvine ; sau, mai cu seamă, ce i s'a dat în plus.

Părerea noastră este că i s'a dat mai mult decât i se cuvenea, socotit pe bază de realități.

Acest lucru se constată astăzi când se face o analiză mai amănunțită a bilanțurilor. (Dovadă că în contabilitate în partidă dublă o eroare nu poate merge la infinit și este aflată imediat ce se cercetează un bilanț, dacă nu chiar bilanțul scoate în evidență eroarea).

Deci, suntem contra funcțiunei de cont de persoane, dată contului Renta Pădurii, care trebuie și este cont de rezultate, și contra debitării la Rentă a sumelor date Statului în contul excedentului. Nici într'o instituție nu se debitează contul „dobânzi" sau „beneficii" cu sumele plătite acționarilor sau capitalistului, drept dividend. Aceasta ar fi egal cu stornarea operațiunilor din cursul anului.

Materialele din debit, ca și diverșii debitori, trebuie să aibă drept contrapost, în credit, rentă estimată și nevalorizată și deci reportată pe anul următor. Nici într'un caz fondurile.

Fondurile din credit trebuie să aibă drept contrapost în debit sumele consemnate pe seama fondurilor. In cazul nostru, astăzi, Tezaurul, — debitor — pentru sumele cari i s'au dat în plus Statului, după cum am arătat în prima parte.

Suntem de părere că este necesar să fie refăcute toate contabilizările rezultatelor pe trecut, iar bilanțul pe 31 Martie 1936 să fie întocmit în spiritul celor de mai sus. Mai cu

seamă că operațiuni în plus sunt foarte puține, așa că n'ar întârzia cu nimic închiderea bilanțului.

Astfel, va trebui să se calculeze pe fiecare an, conform alăturatei situații, veniturile, cheltuelile, beneficiul net și cota Statului.

Nu avem la dispoziție toate bilanțurile, conturile de profit și pierdere și conturile de gestiune și mai cu seamă bilanțurile analitice ale Direcțiunilor Regionale, de unde se pot extrage datele pentru completarea acestei situații, pentrucă am fi făcut noi această lucrare.

Sumele din coloana 21, din situație, vor trebui scăzute din debitul Rentei și readuse în activ, în debitul Tezaur, ținându-le drept contrapost a fondurilor din pasiv.

Cum va trebui transformat în numerar lichid acest debit și consemnat pe seama fondurilor, formează o chestiune aparte, a cărei rezolvare este în funcție de aprobarea Ministerului și de întocmirea bugetelor în viitor. In orice caz, lucrurile nu mai pot merge în felul acesta.

Acum însă, vom avea dovada certă că, fără exploatările și comercializările în regie, Statul n'ar fi putut încasa nimic în numerar și nu și-ar fi putut achita în mare parte nici cheltuelile bugetare. Aceasta, fără a permite vre-o contrazicere.

In felul acesta se vor socoti meritele exploatărilor și comercializărilor în regie.

Va mai trebui să se aibă în vedere că s'a comercializat, în mare parte, numai ceiace nu se putea vinde la licitație — după două, trei licitații — deci, s'au pus în valoare posibilități cari altfel nu s'ar fi putut valoriza ; că s'au făcut cheltueli de pază, conservare și regenerare, s'au plătit alte cheltueli importante ale Statului cari mai înainte nu puteau fi onorate (pentrucă veniturile de mai înainte nu permiteau acest lucru) și că deci creșterea veniturilor brute, din vânzarea materialelor pe picior, se datorește numai regiilor, cari au mărit deverul pădurilor din toate punctele de vedere. Ori, dever înseamnă circulație, mișcare, activitate, viață.

Numai în felul acesta — cu regiile — s'a putut îndeplini și o operă socială, dându-se de lucru la peste o mie de funcționari și câteva mii de lucrători, cari la rândul lor au plătit Statului milioane drept impozite și taxe.

In plus, autoritățile de Stat, — ca și majoritatea funcțio-

narilor, — au fost aprovizionate la timp cu lemne de foc de calitate superioară și cinstit furnizate, fără a se da naștere la fraude sau nereguli, în dauna Statului și în profitul câtorva explotatori particulari cari își țineau la dispoziție și pe producător — pădurile Statului — și pe consumator — autoritățile de Stat, funcționarii și particularii.

Numai atuncea se va putea face o comparație cu situația dinainte de 1930, atât la venituri și cheltueli, cât și la venitul net.

Se va vedea interesul ce-l are Statul ca fondurile creiate să fie și consemnate în realitate, sau întrebuințate conform destinației lor și în special fondul de rulment care va trebui să existe în numerar, la fiecare sfârșit de an, în case, pentru a permite punerea în valoare la timp a tuturor posibilităților pădurii, mărind veniturile brute și excedentul și nu ca astăzi când din lipsă de fonduri suficiente și la timp, exploatările sufăr atât de mult.

Cointeresarea personalului în punerea în valoare a avuțiilor țării.

Tot atunci se va putea arăta factorilor răspunzători că trebuie să cointereseze personalul la exploatările în regie, acordându-i o participare la beneficiul net, pentruca acesta să aibă interesul să pună în valoare toate posibilitățile și să limiteze cheltuelile de orice fel la strictul necesar, realizând maximum de beneficiu, din care i se va cuveni și lui o parte.

Ce interes are astăzi personalul la realizarea veniturilor, când știe că oricât ar munci, primește acelaș salar — și poate încă mai mic și cu mult mai târziu decât la alte instituții și când știe că oricâte venituri ar aduce Statului, le primește acesta ?

Ajunge ca fiecare să își zică : „Dece să muncesc, dece să mă sbat ? Mai bine stau și vând cât se va putea, la licitație, pentru a face rost de.... salar și aștept ca să-mi fie plătit acest salar, atunci când va veni. Ce mă privesc alte griji ale Statului, când pe dânsul nu-l privesc ale mele ? Și când sunt alți funcționari cari nu aduc direct venituri efective și totuș își primesc salarul și încă mai mare și mai la timp decât mine"!

Suntem de părere ca, cointeresarea funcționarilor în

bunul mers al treburilor Statului să fie dusă și mai departe. Unitățile, în cazul nostru Direcțiile Regionale, ocoalele, brigadierii și pădurarii, cari nu produc venituri pentru acoperirea cheltuelilor, să nu primească salariile decât cei mai din urmă ; salariile să fie achitate atunci când sunt aduse venituri în numerar ; cei cari nu aduc excedent să nu participe la beneficii ; sau, eventuala participare la beneficii, să fie în raport cu excedentul net — beneficiu realizat efectiv — din comercializarea în regie, conform bilanțului dela sfârșitul anului. Socoteala nu va fi greu de făcut.

La CAPS începutul ar putea fi făcut chiar din anul acesta. Dela art. 114 de cheltueli, unde sunt prevăzute 200 mil. lei să fie format fondul de rulment măcar în parte și achitate drepturile funcționarilor la beneficiile din anii când n'au fost achitate, cu toate că aveau dreptul. Legea nouă n'are efect retroactiv și plata va fi legală.

Pe viitor să se modifice legea, cointeresând funcționarii în punerea în valoare a tuturor posibilităților și realizarea cât mai mare a veniturilor.

Punerea în valoare, conservarea, refacerea și paza bogăției forestiere cer aceasta și cei răspunzători ar trebui să înțeleagă că este și în interesul general al gospodăriei țării.

Numai atunci nu va mai fi aflux de funcționari în serviciile neproductive ale statului și nu vor mai fugi funcționarii de serviciile unde se cere muncă și pricepere.

Contul de profit și pierdere.

Contul de Profit și Pierdere la CAPS, până în prezent, nu arată decât beneficiile brute realizate prin exploatarea și comercializarea în regie, cheltuelile generale de exploatare și comercializare și beneficiul net al regiei. Suntem de părere că greșit au fost arătate numai aceste lucruri. Este la fel dacă o întreprindere particulară, la scoaterea rezultatelor, ar arăta beneficiile numai a unei ramuri de activitate : o bancă dacă ar arăta beneficiile din comisioanele încasate și nu și dobânzile dela scont. Pe acestea din urmă le-ar plăti direct, drept dividend, acționarilor.

Casa Pădurilor, fiind o instituție de stat, bilanțurile și conturile de profit și pierdere trebuie să oglindească gestiunea

absolut în totalitatea ei şi nu parţial. Statul fiind capitalistul, contabilitatea trebuie să-i arate situaţia întreprinderei lui.

Suntem de părere ca, contul de profit şi pierdere să arate în credit toate beneficiile (veniturile) realizate efectiv în numerar — din vânzarea materialelor în picioare şi din comercializarea în regie — plus materialele descărcate pentru întrebuinţări în natură (fără diverşi debitori), iar în debit toate cheltuelile în numerar şi în materiale, (efectiv achitate), diferenţa reprezentând beneficiul net (excedentul) în numerar — şi numai în numerar. Acest excedent va trebui să se găsească : la Tezaur, pentru plăţile făcute în contul excedentului la Stat, în casele ocoalelor, Direcţiilor Regionale, Casa Caps, B. N. R., la casele Administraţiilor financiare şi la Casa de Depunere.

Tehniceşte, din punct de vedere contabil, am arătat că este posibil acest lucru, prin bilanţul unei Direcţiuni încheiat în acest scop şi publicat în Nr. 6/1936 al Revistei.

In linii generale : Se concentrează în creditul contului Renta Pădurilor estimările, plus realizările din cursul anului peste estimări (beneficiul de regie plus cheltuelile de exploatare), prin debitul conturilor de materiale ; se debitează la sfârşitul anului contul Renta Pădurilor cu partea de rentă realizată sau încasată efectiv, conform conturilor prin cari s'au realizat încasările sau valorizările, trecând-o în creditul contului de Profit şi Pierdere. Cheltuelile gestionare se vor opera în cursul anului la conturile obişnuite, lichidându-le la sfârşitul anului prin debitul contului de Profit & Perdere.

Sau : Conturile de materiale şi Renta Pădurilor vor figura drept conturi de ordine, sau tranzitorii, operând estimările şi realizările cu valoarea de estimaţie. Soldul va reprezenta în orice moment estimările de realizat.

Realizările efective se vor opera în creditul unor conturi de rezultate „Vânzarea materialelor" — eventual printr'un cont tranzitoriu centralizator „Venituri" — care conturi se vor lichida la sfârşitul anului prin contul de Profit & Perdere. In acest caz va urma seria de articole :

Materiale = **Renta Pădurilor,** pentru estimări ;
Casa = **Vânzarea Materialelor,** pentru încasări din vânzarea materialelor pe preţ de vânzare ;

Renta Pădurilor = **Materiale,** pentru descărcarea estimărilor valorizate, cu valoarea de estimație ;

Cheltueli = **Casă,** pentru tot felul de cheltueli gestionare ;

Vânzarea Mater. = **Profit și Pierdere,** pentu soldarea primului și

Profit & Perdere = **Cheltueli,** pentru lichidarea secundului.

Prima soluție se poate aplica în forma de astăzi a contabilizărilor și formularelor de contabilitate în uz, iar pentru aplicarea soluției a doua, trebuesc modificate radical normele de contabilizare și imprimatele de gestiune.

Mai sunt și alte soluții cari, cerând spațiu pentru expunere, eventual le vom arăta cu altă ocazie.

* * *

Unii dintre superiorii noștri și unii colegi, convinși în sfârșit că un cont de profit și pierdere numai al regiilor nu mai poate fi suficient, dau alte soluții în scoaterea contului de rezultate.

Le vom arăta și analiza pe fiecare în parte, după felul cum ne-au fost expuse, arătând defectele lor.

I. Valoarea posibilităților scadente să fie considerată ca beneficiu ;

II. Valoarea posibilităților estimate să fie considerată ca beneficiu ;

III. Valoarea posibilităților tăiate — și cele vândute și cele nevândute — să fie considerată ca beneficiu ;

IV. Valoarea posibilităților vândute — inclusiv diverșii debitori, (vânzările pe credit) — să fie considerate ca beneficiu.

Acestea, spre deosebire de propunerea noastră :

V. Numai valorizările efective — încasările în numerar din vânzări și compensările făcute la Tezaur (plus întrebuințările în natură) să fie considerate ca beneficii brute, din care se plătesc cheltuelile, iar diferența, beneficiul net, să poată fi achitat la Stat drept excedent, sau distribuit fondurilor, pentrucă numai pe acestea se poate conta în adevăr în fiecare an.

Toate cele patru soluții prime, denaturează realitatea.

Atât posibilitățile după amenajamente, cât și posibilitățile estimate ca și cele tăiate sau vândute și valoarea neîncasată, nu pot fi considerate ca beneficii. Valoarea lor este în funcție de piață, de modificările sau schimbările cari se aduc amenajamentelor, sau în planurile de exploatare, de revizuirile prețurilor după conjunctură și ordinile ministerului, de posibilitățile financiare de punere în valoare, etc., etc.

Ar însemna să fie considerate într'un an ca beneficii, iar în al doilea ca pierderi și toate contabilizările s'ar reduce la un joc de-a beneficii și pierderi ireale în fiecare an.

S'ar arăta în mulți ani beneficii cari n'ar putea fi achitate Statului ca dividend, (excedent).

Dar, oare Ministerul de Finanțe consideră ca beneficii impozitele stabilite sau evaluate, sau numai ce încasează efectiv ?

Și dacă Ministerul de Finanțe consideră ca beneficii numai ceeace încasează efectiv, reportând pe anii următori ceeace n'a putut încasa, dece n'am face și noi acelaș lucru ?

Nu pot fi considerate ca beneficii niște estimări a căror realizare este condiționată de facerea unor cheltueli în anii următori și de cari nu suntem siguri. Și chiar diverșii debitori sunt în aceiaș situație.

Aceste estimări trebuesc considerate ca rentă estimată și reportată pe anii următori. Atunci, la încasare, vor fi considerate beneficii efective. Astăzi, sunt numai beneficii relative.

Ni s'a spus că societățile particulare nu procedează așa. Nu este just ! Și societățile particulare au dobânzi socotite și reportate pe anii următori, și societățile particulare au dobânzi socotite la debitori de a căror realizare nu sunt complect sigure, și nu trec la beneficii acele dobânzi, ci le reportează și le trec la beneficii atunci când sunt realizate în mod efectiv. Altfel ar însemna să dea beneficii și să nu poată plăti dividend acționarilor. Cele cari au procedat altfel s'au prăbușit la primul cutremur economic.

In susținerea acestora vom aduce o nouă dovadă ! Prin anii 1923—1927, Banca Românească finanța niște societăți forestiere din Bucovina. Cu dobânzile la capitalul împrumutat a debitat în cont acele societăți, cari au recunoscut debitările pe baza contractelor de cont corent.

După unii, aceste sume ar fi trebuit trecute la profit și pierdere ca beneficii, maicuseamă că acele societăți dădeau di-

videnде de sută la sută. Ori, Banca Românească nu le-a considerat beneficii și le-a reportat pe anii următori, prin pasiv.

In 1927, intrând în lichidare acele societăți, atunci abia Banca a trecut la beneficii sumele încasate efectiv și s'a văzut că, dacă ar fi trecut în fiecare an la beneficii sumele socotite și debitate societăților ca dobânzi, atunci în ultimul an ar fi dat o pierdere de câteva milioane (adică soldul între ceeace calculase și ceeace încasase) ori, acum trecuse un beneficiu de câteva milioane. A fost o măsură de mare prevedere, cu efecte salutare pentru epoca de criză.

Numai asemenea întreprinderi au putut rezista crizei economice din ultimii ani.

Dacă societățile particulare aplică acest procedeu care este atât de justificat, dece să nu procedeze și instituțiile Statului la fel ? Mai cu seamă când și veniturile și beneficiile lui depind de situația economică mondială, de crize, de războaie, conversiuni, concordate, amnistii, dumpinguri, etc., etc.

După partizanii primelor patru sisteme preconizate în scoaterea rezultatelor, se vor da beneficii pe hârtie, pe cari nu se va putea conta în acel an, ci cel mult în anii următori — când eventual vor arăta și pierderi — iar după noi, ceeace se arată în fiecare an ca beneficii, este așa zisul beneficiu pipăibil, efectiv, în mână, pe care se va putea conta. Maicuseamă că Legea Contabilității Publice spune că Ministerul va putea dispune de excedent întrebuințându-l la cheltueli etc. Cum va dispune când va trebui să aștepte ani pentru a-l primi ?

Restul, reportându-l pe anii următori, prin contul Renta Pădurilor din pasiv, se va vedea atunci dacă va fi beneficiu și cât anume.

Statului i se va prezenta un cont de profit și pierdere clar, nefiind cu nimic păgubit.

Unde mai punem că, după d-lor, ca să ajungă la soluția a 3-a și 4-a, trebuie să recurgă la niște artificii de contablitate cari denaturează situația reală, deoarece vor trebui să storneze prin scădere valoarea materialelor estimate și netăiate, sau nevalorizate, iar pentru calcularea valorii acestora, vor trebui să supuie personalul dela ocoale la o grozavă muncă la întocmirea inventarelor, lucrare ce va întârzia închiderea bilanțurilor și va da naștere la erori.

In plus, nu se va vedea din bilanț ce posibilități au rămas

restante, deoarece vor fi stornate, lucru ce după noi nu se va întâmpla.

„Critica", pe care ar aduce-o cineva, din punct de vedere tehnic contabil tezei noastre, va fi de aceeaș valoare cu afirmația că situația pentru Stat a fost mai favorabilă atunci când nu făcea regie, decât astăzi când face.

O susținere și mai temeinică și mai desvoltată a tezei noastre, cu tratate și citate din autori din domeniul științei și artei contabilității și economiei politice, o avem pregătită și o vom face în fața criticei d-lor pusă pe hârtie.

In orice caz, dacă se va lucra după cum preconizăm noi, nu se va mai da naștere la erorile și anomaliile ce se constată astăzi în gestiunea CAPS-ului, când una arată bugetele și alta bilanțele și conturile de profit și pierdere, iar fonduri sunt numai prin registre, nu și în realitate.

Vom avea o stuație clară și exactă față de Stat, iar factorii răspunzători și opinia publică, vor putea să judece situația și activitatea Casei Pădurilor Statului pe bază de realități, cari sunt în favoarea pădurilor, a personalului care le servesc și și maicuseamă în favoarea exploatării și comercializării pădurilor statului în regie proprie cu o administrație autonomă completă din punct de vedere administrativ și financiar.

IN CONCLUZIE :

Față de cele de mai sus, suntem de părere :

1. Bugetele în viitor să fie întocmite conform normelor enunțate de noi la capitolul „Bugetele", definindu-se veniturile ordinare și extraordinare, cheltuelile ordinare și extraordinare, și excedentul ordinar și extraordinar ;

2. Contabilizarea rezultatelor și în special contabilizarea plăților în contul excedentului pe ultimii cinci ani, să fie refăcută, pentru a se scoate situația arătată la acesti capitol ;

3. Bilanțul și contul de profit și pierdere pe anul 1935/1936 să fie întocmit conform propunerilor noastre de sub acest capitol ;

4. Să se hotărască de către Comitetul de Direcție al CAPS-ului — în competința căruia cade acest lucru, conform legii CAPS — ce trebue să se înțeleagă prin *beneficiu,* respectiv și prin *excedentul pădurilor,* ținându-se seamă de propunerile

specialiștilor contabili ; specialiștii silvici să determine obiectul contabilității la CAPS—ce doresc să li se arate de către contabili prin contabilitate, la Direcțiunea Generală, la Direcțiunile Regionale, la ocoalele silvice și fabrici ; să se formeze o comisiune, numai din specialiști contabili din CAPS, pentru organizarea contabilității, stabilind normele de contabilizare, formularele de imprimate necesare contabilității în partidă dublă și gestionării — eventual și aparatele mecanice necesare unei contabilități moderne — pentru a se putea răspunde cerințelor Administrației. Această comisie să stabilească și personalul necesar la ținerea contabilității, în conformitate cu pretențiunile Administrației și ale silviculturii.

(Cu brigadierii și pădurarii contabili și cu o așa zisă contabilitate simplă la ocoale, egală cu nimic, cu toate formularele de imprimate făcute până în prezent — la conceperea cărora am contribuit și noi în cea mai largă măsură — trebue să recunoaștem că se compromite orice ideie de ordine în gestiune și se creiază o atmosferă dăunătoare și corpului silvic și corpului contabililor, prejudiciind și instituția. Maicuseamă când și Legea Contabilității Publice prevede că altfel trebue ținută și organizată contabilitatea instituțiilor de stat).

5. Să se găsească posibilitatea de a se forma efectiv fondurile contabilizate în trecut, luându-se înlelegere cu Ministerul și prevăzându-le în buget ; contrariu, să fie scoase din registre.

In viitor fondurile să fie consemnate la Casa de Depunere, iar fondul de rulment să existe efectiv în casele Direcțiunilor Regionale, aceasta fiind singura posibilitate de a pune în valoare toate bogățiile pădurilor prin comercializarea în regie, realizând maximum de rentabilitate.

6) Să se găsească posibilitatea pentru cointeresarea personalului în punerea în valoare a bogățiilor țării în general și a pădurilor în special, pentru a se realiza maximum de folos.

CONSTANTIN D. DĂNILĂ

Craiova, Iunie, 1936.

(Vezi Model de Situație la pag. 522).

CASA PĂDURILOR STATULUI

Model de situaţie

recapitulativă financiară pe anii 1930—1935/1936 după bilanţuri

Anul financiar	Venituri brute realizate: numera, compens. şi întreb. natură	Cheltueli de ad-ţie şi expl. cerute de pădure, achitate	Excedent (venit net efectiv în numerar)	Din vânzarea mat. în picioare (cuvenit Statului)	Prin comercializarea în regie (beneficiul regiei)	Beneficiul de regie se cuvenea: (Col. 6)								Statului i se cuvenea col. 5+12 în total	Insă Statului i s'a dat:					S'a dat în plus Statului	OBSERVAŢIUNI
						10% fond rafnoire	8% fond de rezervă	50% fond de ameliorare	20% personalului	2% cons. de ad-ţie	10% statului (sau cf. noue legi). %	. . . % fondului de rulment	. . . % fondului de cumpărare		prin plăţi de cheit. din ord.	în investiţii	în materiale livrate din ordin	în numerar şi ordon. compensate	în total		
	L e i	L e i	L e i	L e i	L e i	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	L e i	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	L e i	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	
1930																					
1931																					
1932/33																					
1933/34																					
1934/35																					
1935/36																					
Total																					

NB. — Coloana 21 se va scoate, scăzând din coloana 20, coloana 15 şi va trebui să fie egală cu coloana 7—11 şi 13—14. In coloana 2 intră şi valoarea materialelor de pe islazuri, (deci şi în coloana 5) şi dacă valoarea acestor materiale (care a fost realizată în primul rând) ar fi fost consemnată pentru Fondul de cumpărare, sau s'ar fi cumpărat alte păduri în loc, atunci suma din coloana 5 s'ar fi micşorat şi mai mult, ceeace ar fi fost şi mai în defavoarea tezaurului.. Coloana 2 va putea fi eventual împărţită în: prin antrepriză; prin regie; etc.

RECENZII

PRODUCTIVITATEA MUNCII ȘI COMERȚUL EXTERIOR: O nouă contribuție la teoria comerțului internațional de Profesor **Mihail Manoilescu,** extras din „Analele Economice și Statistice" No. 7/9, București, 1935. — Autorul dă explicații întregitoare și lămuritoare asupra celor expuse în lucrarea D-sale „Théorie du Protectionnisme et de l'Echange International" (Bibliothèque Internationale d'Economie Politique) Paris, 1929. Lucrarea a fost tradusă în limba engleză, italiană și portugheză și a fost comentată de mai mulți învățați din lumea întreagă.

Principiul de bază este că există o productivitate a muncii într'o întreprindere sau într'o ramură de producțiune, deosebit de productivitatea capitalului și anume: **valoarea producției nete medii de cap de om întrebuințat, într'un an.** Calculul este foarte ușor: producția brută minus materia primă, energia consumată și amortizarea investițiunilor, sau: salarii și plata muncitorilor, plus impozite, dobânzi și beneficiile capitalului.

Autorul răspunde unor obiecțiuni ce i-au fost aduse în special de B. Ohlin în „Weltwirtschaftliches Archiv", de I. Viner în „The Journal of Political Economy" Chicago și de F. Oulès în lucrarea „Le Problème du Commerce International" Paris 1934.

Cu exactitatea matematicianului autorul demonstrează cu formule proprii, verificate pentru țara noastră și pentru alte țări că: productivitatea muncii este mult mai mare în industrie decât în agricultură. Concluzia este clar formulată: toate ramurile de producțiune cari lucrează cu o mai mare folosire de **capital specific,** aduc un venit național mai mare decât ramurile de producțiune cari lucrează cu capital specific mai mic. Capitalul specific este capitalul total (fix și circulant) raportat la numărul total al oamenilor într'o ramură de producțiune; deci **cu cât capital** lucrează un om în acea ramură de producțiune.

Astfel, protecționismul în favoarea ramurilor de industrie, **mult productive,** apare pe deplin întemeiat, chiar dacă marfa ar costa aparent mai scump în țară.

O precizare, de mare interes, trebue să facem, pentruca valoarea concluziunilor să fie înțeleasă: autorul raportează rezultatul final al industrializării **la întregul venit național,** nu la o grupă de indivizi, sau la o anumită clasă socială.

Inlăturând teoria lui Adam Smith, după care o țară trebue să renunțe la producția unei mărfi, care poate fi produsă într'altă țară cu cheltueli relativ mai mici, autorul combate automat și pe aceia a lui Ricardo, care spunea că o țară trebue să renunțe la producția unei mărfi, chiar și atunci când poate fi fabricată în țară mai eftin decât în străinătate, dacă în acelaș timp se pot fabrica în țară alte mărfuri și mai eftine.

Principiul nou expus de autor este menit **să revoluționeze știința economică,** să înlăture teoria diviziunii muncii între popoare, liberul schimb și altele.

Pentru știința economică aportul d-lui Prof. Manoilescu este foarte valoros, iar pentru țara noastră, concluziunile D-sale sunt de un interes vital din punct de vedere național-economic.

MONOGRAFIA SOCIAL-ECONOMICĂ A JUDEȚULUI TELEORMAN de **Christache Ch. Milian,** Secretarul Camerii de Comerț, T. Măgurele. — Tipografia Camerii de Comerț din T. Măgurele cu o prefață de d-l Prof. N. Iorga.

Lucrare premiată de Academia Română.

In prefață d-l Prof. N. Iorga ne arată cât de românesc este trecutul acestui județ în care, socotind după numirile satelor și râurilor, s'a făcut o colonizare puternică de mocani.

Autorul face o scurtă descriere fizică a județului ocupându-se de orografie, de hidrografie, de climă, faună, floră și populațiune. In deosebi este dureros să aflăm starea proastă sanitară a locuitorilor cari suferă neînchipuit de tuberculoză ,sifilis, pelagră, paludism și peste toate de alcoolism, în timp ce măsurile sanitare preventive și curative sunt foarte reduse.

Intr'un alt capitol se ocupă de starea economică a populațiunii rurale din care se vede nivelul scăzut al vieții de toate zilele pentru că mijloacele de lucru sunt reduse și metodele de lucru sunt rudimentare.

Invățământul primar se predă copiilor de ambe sexe obligatoriu, dar cu toate sforțările pe care Statul le face pentru întreținerea școlilor, populația nu-și dă copiii la școală din care cauză și astăzi încă se găsește un număr însemnat de analfabeți. Indată ce un învățător vrea să-și facă datoria, aplicând amenzi conform legii, își atrage ura potentaților politici. In capitolele finale se ocupă de administrația județului, finanțe și de activitatea agricolă, industrială și comercială, c'un scurt istoric asupra Camerii de Comerț și Industrie din capitala județului.

Lucrarea este rezultatul unei munci asidui și ordonate și prezintă un deosebit interes pentru cel care vrea să cunoască realitatea vieții dintrun colț al țării noastre.

EL FINANCIERO din Madrid ne aduce știrea apariției unei voluminoase lucrări despre **„Politica economică"** datorită valorosului Prof. **Don Pedro Gual Villalbi.** Autorul examinează cu multă meticulozitate, cu multă atenție și profunzime realități permanente și principii aplicabile în toate timpurile. Studiul teoriilor economice se leagă cu cercetări practice făcute de autor în domeniul industriei, comerțului și finanței ca și în economia socială a Spaniei. Autorul, care este profesor la școala de Inalte Studii Comerciale din Barcelona și secretar general al societății profesorilor din acel oraș, este un membru activ al societății internaționale de învățământ comercial și un bun amic al țării noastre, pe care a vizitat-o și o cunoaște.

INFIINȚAREA, ORGANIZAREA și FUNCȚIONAREA UNEI COOPERATIVE de **Gh. Cârstoiu,** Prof. Tg. Jiu, Tipografiile Unite S. A. — Autorul în prefață face un îndemn foarte prețios și anume că fiecare să-și împros-

păteze cunoștințele în general și în domeniul lui de activitate în special, așa fel încât să se înțeleagă întreg procesul de funcționare al întreprinderii.

In partea I-a se ocupă de mișcarea cooperatistă legând marele rol pe care-l are cooperația pentru armonizarea interesului individual cu interesul solidarizării umane. Dă detalii despre organizarea unei Cooperative și trece la partea contabilă prezentându-ne un bilanț cu cifre imaginare și explicându-ne diferite posturi din activ și pasiv precum și conturile de ordine.

In partea II-a se ocupă de legea de organizarea cooperației și înființarea Centralei Mișcării Cooperative (C. M. C.).

In partea III-a despre funcționarea Centralei Mișcării Cooperative C. M. C. care urmează a prelua spre administrare C. C. E. C. și lichidare C. P. C. Centrala Mișcării Cooperative va avea un însemnat rol pentru valorificarea cerealelor și produselor viticole. Autorul dă și modele de convențiuni cu Ministerul Finanțelor și ne explică în partea IV-a serviciile C. M. C. și funcționarea lor.

Lucrarea dovedește un spirit de inițiativă din partea autorului și străduința de a aprofunda amănuntele, prezentându-ne în acelaș timp și liniile mari de ansamblu.

DAREA DE SEAMA ASUPRA PRIMILOR 5 ANI DE ACTIVITATE AI ACADEMIEI LIBERE DE EXPORT DIN GALAȚI (1931—1936), întocmită de Prof. **G. Lăzărescu.** — Primim cu multă bucurie această rază luminătoare care ne desvălue o activitate puțin cunoscută ca valoare totală, deși presa a informat regulat publicul cu dări de seamă despre conferințele ținute acolo. Din informațiile zilnice însă nu putem reține faptul important că în cinci ani sau perindat în fața pupitrului din aula Școalei Superioare de Comerț din Galați, 66 conferențiari cari reprezintă fruntea elementelor noastre de cultură și au desvoltat în fața auditoriului Gălățian, foarte doritor de cunoștiințe noi, 146 de conferințe cu subiecte diverse în legătură cu organizarea exportului produselor Românești, cu problema căilor de comunicație, cu problema intervenției Statului în viața economică și exportul nostru în trecut și diverse alte subiecte tratând probleme generale de interes economic și social. Spiritul de inițiativă și sufletul cald pus la baza acestei frumoase opere de d-l Profesor Gr. L. Trancu-Iași și senator Apostol Popa, Președintele Camerii de Comerț și Industrie din Galați, au dat roade minunate și nebănuite pentru modesta sumă de 256.000 lei cheltuită în cinci ani, suportată de Camera de Comerț din localitate. Aceasta însemnează că unde este voință se găsesc mijloacele și că nu trebue să se facă niciodată caz prea mult de partea materială care ar putea stânjeni inițiative bune.

Dr. Brateș

CLEARING ȘI COMPENSAȚII IN COMERȚUL INTERNAȚIONAL, 1936, pag. 65, de **dr. I. N. Evian.** — D-l dr. I. Evian, profesor la Academia Comercială din Cluj, a ținut la „Asociația Economiștilor" o interesantă conferință cu titlul de mai sus, conferință publicată în broșură.

D-l Evian consideră instituția de azi a clearing-ului în comerțul internațional, ca o necesitate trecătoare, izvorâtă din cauza penurii de devize, a dezorganizării schimbului de mărfuri, a nestabilității monetare și a măsurilor de suspendarea plăților sau transferurilor luate de unele țări, — toate de altfel în funcție de prima cauză: lipsa de devize. D-sa face o amplă descriere a diferitelor categorii de clearing: de plată și de mărfuri, oficial sau particular, activ și pasiv etc. Stăruie asupra importanței ce o are fixarea cursului de convertire, oprindu-se asupra inconvenientelor ce le prezintă alegerea unui curs fix, care nu ține seamă de situația reală a monetelor naționale supuse clearing-ului.

Este tocmai cazul nostru, pentru soluționarea căruia, cel puțin parțial, s'a recurs la primele valutare la import și la export.

Ar fi fost interesant ca autorul să insiste mai mult asupra acestei soluții, care se poate considera ca o punte de trecere la libertatea transferului, respectiv a circulației mărfurilor și a monetei.

D-l Evian, care a avut prilejul să încheie și să aplice diverse acorduri de plăți și compensații, nu vede, ca alți economiști, o superioritate în acest sistem de plăți, dar nici nu se pronunță pentru desființarea lor, decât dacă toate Statele ar înțelege să revină la vechile sisteme de plăți.

Clearing-ul este, în situația de azi, un rău necesar. Desigur că nu noi am fi cei mai indicați să rupem cu toate aceste restricții, însă putem avea curajul să facem un pas înainte către liberarea economiei naționale de aceste piedici.

De aceiași părere este și autorul, care își exprimă credința în revenirea la forma veche a mecanismului comerțului internațional.

Pentru aceasta, d-l Evian crede necesară o înțelegere internațională în vederea unei politici generale de menținere a stabilității nivelului de prețuri, — politică din care ar decurge și stabilitatea cursurilor de schimb.

Dacă d-sa așteaptă revenirea la normal dela această înțelegere, apoi putem afirma de pe acum că o întoarcere la vechile forme ale comerțului exterior nu va avea loc, pentru simplul motiv că o asemenea înțelegere nu se va stabili niciodată și poate nici nu este bine să se stabilească, căci ar însemna să se ia iarăși o serie de măsuri ca să se mențină o stabilitate artificială a prețurilor.

Variațiunea prețurilor n'a fost o piedică în timpuri normale pentru schimbul internațional, din contra a fost o indicație de felul cum trebue să se desfășoare producția și curentele de schimb.

Dacă nu s'a putut stabili o înțelegere pentru stabilitatea cursului monetelor — o operație mai puțin complicată — apoi cu atât mai greu va fi să se realizeze o înțelegere pentru stabilirea nivelului de prețuri.

Noi credem că vom reveni la vechiul echilibru al comerțului internațional, tocmai când Statele vor renunța la vreo înțelegere oficială și vor lăsa pe cei interesați să-și reguleze între ei raporturile comerciale și financiare.

Cu această rezervă subscriem în totul la judicioasele concluzii ale autorului și ne pare bine că în această epocă, când economia dirijată

este la modă, se mai găsesc economiști cari au curajul să înfrunte moda. De altfel „modă" nu înseamnă totdeauna ceva nou, căci, după cum spunea un parizian: „la mode c'est de l'ancien oublié". Același lucru și cu așa zisa noua formă de organizare economică, care nu e decât o reînviere a vechiului mercantilism..

Dr. V. M. Ioachim

A apărut: **NOUI CONTRIBUȚIUNI IN CADRUL UNEI CONTABILITĂȚI AGRICOLE,** de **Ion I. Ghelasse,** Inspector General în Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Expert Contabil. — Lucrare revăzută și completată, fiind unica la noi.

Prefațată de d-l Prof. Dr. **Agricola Cardaș,** Decanul Facultății de Agronomie Chișinău.

Prețul este de Lei 200 exemplarul.

Revista EDUCATION FOR COMMERCE, număr special, care apare la Londra, în editura Sir Isaac Pitman & Sons, Ltd. Nr. 9, din Iunie 1936, conține un interesant articol asupra tendințelor moderne în învățământul comercial depe continent, de valorosul director al biuroului permanent al Societății Internaționale de Invățământ Comercial din Zürich, în care se face mențiune și despre România, publicându-se fotografia Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București și a Școlii Superioare de Comerț din Galați, trimise după stăruința directorului nostru, d-l dr. P. Drăgănescu-Brateș, membru corespondent pentru România, al Societății Internaționale de Invățământ Comercial.

București, 6 Iulie 1936.

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și a bilanțului întreprinderii unde lucrați, la

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

JURISPRUDENŢE FISCALE *)

Registrul de fabricaţie nu este obligatoriu. Nu se pot respinge registrele pentrucă lipseşte registrul de fabricaţie.

Având în vedere că din examinarea deciziunei atacate, se constată că Comisiunea de Apel sesizată de recurentul de azi a face impunerea potrivit registrelor regulat ţinute a dispus a se face o cercetare a lor, numind în acest scop ca expert pe d. Bleicher şi care a arătat că recurentul nu posedă registru de fabricaţie :

Având în vedere că de către aceeaşi Comisiune se ordonase anterior o expertiză în registrele obligatorii ale recurentului, numindu-se ca expert Lazăr Popovici, care prin raportul depus a conchis că registrele recurentului sunt regulat ţinute şi trecerile sunt bazate pe acte justificative.

Că, pentru a înlătura această expertiză cum şi registrele contribuabilului, Comisiunea de Apel motivează că contribuabilul nu posedă un registru de fabricaţiune.

Considerând că potrivit art. 39 din legea contribuţiunilor directe, impunerile comercianţilor şi industriaşilor urmează a fi efectuate pe baza constatărilor în registrele acestora şi numai în cazul înlăturărei acestora ca nesincere sau neregulat ţinute, se poate trece de către organele fiscale la alte criterii de apreciere.

Având în vedere că prin această dispoziţiune a legii, legiuitorul s'a referit numai la acele registre comerciale a căror ţinere este declarată de codul comercial ca obligatorie.

Având în vedere că singurele registre obligatorii fiind jurnalul, inventarul şi copierul, toate celelalte registre de cari se servesc în practică industriaşii şi comercianţii, sunt simple registre auxiliare, fără caracter obligatoriu.

Că deci instanţa în fond omiţând a lua în consideraţiune apărarea recurentului, în sensul că lipsa registrului de fabricaţiune nu constitue o neregularitate care să ducă la înlăturarea registrelor, a săvârşit o omisiune esenţială cum şi o greşită motivare a soluţiunei sale, faţă de consideraţiunile de mai sus, dând o deciziune casabilă.

Că deci, din acest punct de vedere recursul se priveşte ca întemeiat şi fără a mai discuta celelalte motive, urmează a fi admis, casându-se deciziunea atacată cu trimitere spre o nouă judecare a apelului.

(Curtea de Apel Buc., S. III. Dec. fiscală No. 84).

Colegi, faceţi din Revistă, tribuna voastră de manifestare.

Agapa Corpului Contabililor

In seara zilei de 30 Iunie a. c., a avut loc la Restaurantul Central din Parcul „Luna Bucureștilor" o masă colegială, la care au luat parte d-nii : Grigore Trancu-Iași, președintele de onoare al Corpului, N. Butculescu, decanul Corpului, Aureliu Marinescu, președintele Corpului Secția Ilfov, Ilie Mecu, inspector general B. N. R., Grigore Coandă, C. Ștefănescu-Brăila, I. D. Clinceanu, P. Drăgănescu Brateș, V. M. Ioachim, prof. Jean Petrescu, Al. Botez, Gh. Huber și alți membri ai Corpului, atât din seriile vechi, cât și din seriile mai noui.

In tot timpul a fost o însuflețire colegială. Poziția încântătoare cu priveliștea lacului din față, răcoarea plăcută a serei și sunetele muzicei au contribuit la buna dispoziție a participanților.

D-l I. D. Clinceanu toastează pentru M. S. Regele Carol al II-lea și propune să i se trimită următoarea telegramă : (Adunarea ovaționează în picioare).

M. S. Regele Carol II,

Loco

Sărbătorind 15 ani dela înființarea Corpului Contabililor Autorizați și Experți din România, primul gând se îndreaptă către Majestatea Voastră, Regele Culturei, demn urmaș al Marelui Căpitan Carol I, care ne-a dat independența și al Marelui Rege, Părintele Majestății Voastre, Făuritor al României Mari.

Să trăiți ani mulți, împreună cu Augusta Familie Regală.

* * *

Incepându-se seria cuvântărilor D-l Aureliu Marinescu spune :

Se împlinesc 15 ani de când o falangă de oameni au creiat Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili. O confirmare a roadelor acestui Corp o avem prin faptul că acei cari au avut studiile de specialitate și că elementele ce au ieșit din Școlile de Comerț au răspuns cu prisosință la chemarea lor. Deși lipsesc mulți din colegi, pentrucă scopul

chemării nu a fost arătat, golul se compensează însă prin prezența în mijlocul nostru a președintelui nostru de onoare, d-l Grigore Trancu-Iași și a Decanului Corpului, d-l N. Butculescu, care întotdeauna au știut să păstreze prestigiul Corpului prin cuvântul și interesul ce-l poartă Corpului.
seză însă prin prezența în mijlocul nostru a președintelui nostru de onoare, d-l Grigore Trancu-Iași și a Decanului Corpului, d-l N. Butculescu, care întotdeauna au știut să păstreze prestigiul Corpului prin cuvântul și interesul ce-l poartă Corpului.

Inchin în sănătatea d-lor !

Domnul Gh. Huber vorbește în numele generației celei mai tinere, făcând parte și d-sa din seria 1919 relevă că nu a cunoscut motivul agapei, și dorește să vadă din Corpul nostru un Corp select și disciplinat. Asigură că generațiile tinere vor fi întotdeauna alături, contribuind la prosperitatea Corpului.

Urează ca să vadă pe d-l președinte de onoare în mijlocul nostru încă mulți ani de aci înainte.

D-l N. Butculescu relevă că pe ziua de 29 Iunie a fost Sf. Petru și Pavel și că pe lângă patronul Secretarului General al Consiliului Superior al Corpului Contabililor, d-lPetru Drăgănescu, Brateș, ne mai bucură și faptul reîntoarcerei d-sale printre noi. (Aplauze).

D-l S. M. Blumenfeld spune că acum când se sărbătorește 15 ani de existență a Corpului, făcând bilanțul activității Corpului se va vedea încă odată mai mult rostul și datoria membrilor lui.

D-l Petru Drăgănescu Brateș spune :

Mă refer la cuvintele președintelui nostru de onoare, d-l Gr. L. Trancu-Iași, rostite la serbarea de 50 ani dela absolvire, a seriei Decanului nostru, d-l N. Butculescu :

„Faima universităților engleze dela Oxford și Eton se datorește numai în mică parte clădirilor și sălilor de cursuri și laboratoarelor de tot felul, în bună parte profesorilor, dar în cea mai mare parte tradiției creiate în școală și atmosferei din jurul școalei".

Această tradiție și atmosferă s'a format și în jurul școalei noastre superioare de comerț și trebuie să tindem a o creia și a o întări și în jurul Corpului Contabililor.

Invățământul Comercial și-a serbat mai dăunăzi 70 de ani

dela reglementarea lui de către Stat în ţara noastră. Au participat oficialităţi şi întreaga opinie publică a luat o vie parte la această sărbătorire.

Desigur că astăzi lumea se interesează mai mult de chestiunile comerciale ca acum 70 ani, le înţelege mai mult, le apreciază mai mult.

Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţi Contabili împlineşte astăzi 15 ani dela creiarea lui în România.

Desigur că astăzi rostul lui este mai bine înţeles ca acum 15 ani şi putem spune că am început a ne forma şi noi o tradiţie înăuntrul organizaţiei noastre şi o atmosferă în afară. Reuniunile noastre de Sft. Nicolae s'au ţinut regulat în fiecare an, cu excepţia anului trecut, alegerile s'au făcut sub aceiaş întrecere şi râvnă de a asigura o conducere şi o administraţie cât mai bună, iar Revista noastră de Comerţ şi Contabilitate, pe lângă că întreţine legăturile dintre membrii Corpului nostru, ca un fir nevăzut, dar totuş mai vârtos decât o funie de corabie, ea ne face să ne cunoaştem mai bine unul pe altul, ne dă posibilitatea să adâncim studiul problemelor contabile şi contribue ca şi cei din afara organizaţiei noastre să ne poată cunoaşte şi aprecia.

Fac apel la toţi colegii să sprijine prin acţiunea lor această faclă luminoasă, fie prin colaborare cu articole, recenzii şi informaţiuni, fie cu reclame şi publicaţiuni de bilanţuri şi dări de seamă, sau cel puţin cu plata regulată a abonamentului şi dacă vor să facă lucru bun, să o răspândească şi în cercul lor de activitate la persoanele cari, deşi nu sunt de specialitate, totuşi se interesează de chestiunile de contabilitate.

Numai unirea face puterea.

Inainte de a termina, ţin să mulţumesc d-lui Decan pentru frumoasele cuvinte ce mi-a adresat şi tuturor, pentru simpatia arătată.

Inchin pentru desăvârşirea solidarităţii Corpului.

D-l Barzon Constantinescu consideră sărbătorirea de astă seară mai mult ca o agapă colegială în cinstea amicului P. Drăgănescu Brateş, care a revenit printre noi.

D-l Trandafirescu-Nămăeşti îşi exprimă încrederea în tineretul care urmează şi cere tot sprijinul din partea Corpului, faţă de acest tineret, dând concursul pentru plasarea celor fără de ocupaţie.

Dorește ca în intervalul ce se va scurge până la sărbătorirea a 25 ani, să ne ocupăm mai intens de Corp.

Urează să trăiască încă mulți ani președintele nostru de onoare, d-l Grigore Trancu-Iași.

D-l V. M. Ioachim, spune că sărbătorirea de azi nu are un obiectiv determinat, căci ce înseamnă 15 ani de existență când știm cu toții cât de puțin se realizează în acest scurt timp, dar consideră reuniunea de astă seară ca o masă colegială. D-sa relevă că pentru acei membri cari nu participă la sărbătorirea de astă seară să nu-i considerăm că sunt indiferenți de interesele Corpului nostru, căci sunt colegi cari deși nu se manifestă în mod vizibil, dar sunt legați de Corp și cari atunci când se ivește ocazia, ne dau tot concursul.

Inchină în sănătatea tuturor celor cari, fie direct sau indirect aduc un aport Corpului nostru.

D-l Al. Botez dorește o spiritualizare și vrea să publice o encilopedie contabilă, care să ne reprezinte cifric situația. Face apel pentru colaborarea membrilor la această enciclopedie.

D-l Jean Petrescu toastează pentru seria 1900 din care este prezent un mănunchiu în frunte cu colegul nostru d-l Ilie Mecu, Aurel Marinescu și a.

D-l Grigore Trancu-Iași arată că a propus această agapă mai mult în cinstea d-lui Drăgănescu Brateș, dar principalul este că avem o gamă completă, se simte fericit că vede în mijlocul nostru între alții și pe vechii prieteni : d-nii Grigore Coandă, Ștefănescu Brăila, I. D. Clinceanu și a.

Își amintește că în anul 1914, când a fost ales pentru prima oară în Parlamentul Țării a fost sărbătorit de către Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț, în Palatul Camerei de Comerț. Au trecut de atunci 22 de ani, timp în care au trecut peste noi atâtea suferinți ; dar am realizat și atâtea idealuri.

Corpul Contabililor înființat în acest interval de timp a fost înaintașul multor organizațiuni din țară. Am realizat lucruri extraordinare în acești 15 ani.

La serbarea lui Disescu nu am găsit în biblioteca Baroului nimic despre el și atunci am luat inițiativa să facem la avocați ceiace Al. Botez a făcut la Corpul nostru, fișe cu activitatea fiecăruia. Am luat inițiativa să se pună fișe la toate portretele din biuroul Decanatului.

Avem o organizație puternică, toate ramurile de activitate comercială, economico-financiare sunt stăpânite de membrii Corpului Contabililor.

Ridică paharul pentru Decanul Corpului d-l N. Butculescu, cât și pentru toți colaboratorii.

Sărbătorirea de astă seară este un loc simbolic, căci însăși Luna Bucureștilor este simbolizarea puterei de creație.

Felicită seria de acum 50 ani, cât și seriile din 1900 și 1904 cari participă la această sărbătorire a Corpului.

Serbarea de fine de an dela Școala Comercială „Regele Carol I"

Duminică 21 Iunie 1936, orele 10 dimineața, a avut loc la Școala Comercială „Regele Carol I", din București, solemnitatea distribuirii premiilor și a închiderii anului școlar 1935—1936.

Serbarea s'a deschis prin ridicarea pavilionului național, în acordul „Imnului Regal", executat de muzica militară.

D-l Profesor universitar, Spiridon Iacobescu, președintele comitetului școlar, în cuvinte bine simțite, a adresat părinților și corespondenților elevilor un apel călduros, ca în legătură cu școala să vegheze permanent la educația și cultura acestora. Corpul didactic este alături de inițiativa și concursul părinților, dar lipsa acestui concurs păgubește bunului mers al instituțiunei.

D-sa insistă asupra necesității frecventării regulate a cursurilor, fără de care orice sforțare devine inutilă.

In amintirea marelui Rege Carol I, Patronul școalei la al cărui mormânt elevii străjeri ai școalei au făcut în Aprilie 1936 un pios pelerinagiu, cu prilejul împlinirii a 70 ani dela întemeierea Dinastiei, d-l Profesor Sp. Iacobescu, roagă asistența să păstreze un minut de reculegere.

D-sa dă apoi cuvântul d-lui I. A. Constantinescu, Directorul școalei, care face darea de seamă pe 1935—1936.

In concluzie, d-sa adresează mulțumiri corpului didactic, pentru activitatea desfășurată în anul școlar termniat, și in-

vită părinții la o mai strânsă colaborare cu școala, în vederea scopului comun, buna pregătire a tinerelor generații.

Referitor la noua lege a Invățământului Comercial, d-l I. A. Constantinescu dă anumite explicații necesare părinților și elevilor, și își exprimă convingerea, că în urma modificărilor introduse, rezultatele nu vor întârzia să corespundă celor mai bune așteptări.

In urmă ia cuvântul d-l Aurel Marinescu, Președintele Corpului Contabililor, secția Ilfov, care cu cuvinte mișcătoare evocă importanța și rolul jucat de Școalele Comerciale, în viața economică a țării.

Recomandă absolvenților școalei, muncă, seriozitate și cinste, mai ales cinste, singurele mijloace cu cari pot lupta azi, în viață.

Absolventul Ionescu D. Ilie, șeful promoției, rostește o cuvântare omagială, și făgăduește în numele colegilor absolvenți, că vor urma cu toții preceptele și sfaturile primite în timpul cât au fost elevi.

A urmat apoi distribuirea premiilor, după care întreaga asistență a vizitat expoziția de lucru manual și specialitate a elevilor.

DIN GALAȚI

La Școala Superioară de Comerț din Galați, cu ocazia serbării de fine de an și distribuirei premiilor, D-l **Prof. I. G. Munteanu** a ținut o inimoasă cuvântare plină de învățăminte și îndrumări bune .

Festivitatea de la Liceul Comercial "A. Bârseanu", Braşov

Intâlnirea absolvenţilor seria 1926 (10 ani dela absolvire)

Duminică 21 crt., într'un cadru solemn și cu o amploare deosebită, concomitent cu serbarea de fine de an a școlii, s'a sărbătorit întâlnirea absolvenților seria 1926 ai acestei școli.

Festivitatea a avut loc în sala festivă a Liceului Comercial „A. Bârseanu". A participat o selectă asistență, în frunte

cu venerabilul Director al Liceului Ion Pricu și întreg corpul profesoral. S'a făcut apelul absolvenților, fiind prezenți mai mult de jumătate.

D-l Director Ion Pricu, într'o însuflețită cuvântare a arătat că seria de absolvenți 1926 și-a făcut pe deplin datoria, ajungând în cele mai frumoase posturi de comandament și de grea răspundere din administrația publică a statului.

Din partea absolvenților vorbesc d-nii : **Ionel Stoianescu Vicina,** funcționar în Ministerul de Justiție și **Aurel Cirică,** funcționar superior la Primăria Municipiului Brașov, care într'o cuvântare documentată, arată importanța Liceului Comercial „A. Bârseanu", din Brașov, pregătind elemente valoroase, ce fac cinste acestui așezământ cultural.

Arată rolul școlii, care este de a cultiva sentimentul de solidaritate, bazat pe un naționalism constructiv.

Urmează apoi cuvântarea d-lui Prof. **Ion I. Ghelase,** Inspector Financiar în Ministerul Agriculturii și Domeniilor, care închee cuvântarea sa astfel :

Azi, în această sfântă sărbătoare, iluminați de nădejdi noui, îngenunchiem credincioși în acest sfânt altar de cultură și rugăm pe Domnul Dumnezeu să binecuvânteze rodul străduințelor românești, puse în slujba națiunei, pentru desăvârșirea crezului pe care ni l'a impus întemeietorii acestui așezământ cultural.

Tutulor le răspunde, mulțumindu-le, d-l Director al Liceului Comercial Ion Pricu.

Festivitatea s'a termnait cu un banchet dat la restaurantul „Transilvania", petrecându-se într'o atmosferă colegială până în zorii zilei.

SĂRBĂTORIREA UNUI MARE COMERCIANT

Camera de Comerț și Industrie din București, a sărbătorit pe D-l **I. Dumitrescu-Militari,** pentru 50 ani de activitate pe ogorul comerțului românesc.

Au participat între alții și colegii noștri Prof. Gr. L. Trancu-Iași, D. Mociorniță, Temistocle Alexandrescu ș. a.

Ii dorim sănătate și prosperitate.

Direcția Revistei

Dela Corpul Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de comerţ din România

Intrucât prin noua Lege pentru organizarea învăţământului comercial, vechilor absolvenţi ai Şcolilor Superioare de Comerţ, li se răpeau drepturile câştigate fiind obligaţi a da examen pentru bacalaureat în caz când ar voi să urmeze Academia Comercială, Corpul nostru a înaintat Domnului Ministru al Instrucţiunei Publice următorul memoriu :

DOMNULE MINISTRU,

Sesizaţi până în prezent, de un mare număr de absolvenţi de Şcoli Superioare de Comerţ din ţară, care se văd prejudiciaţi în drepturile lor de noua Lege pentru organizarea învăţământului comercial secundar, cu onoare vă rugăm să binevoiţi a ne acorda înaltul Dvs. sprijin, pentru luarea în consideraţie a doleanţelor ce vă expunem mai jos :

1. Absolvenţii care la data promulgării nouei legi de organizare a învăţământului comercial secundar, erau absolvenţi ai Şcoalelor Superioare de Comerţ, să nu mai fie obligaţi a trece examenul de bacalaureat comercial pentru a intra în învăţământul superior.

2. Deasemenea absolvenţii Şcoalelor Comerciale Superioare actuale care se găsesc în situaţia de a solicita ocuparea de servicii publice, să poată concura la obţinerea lor, fără bacalaureatul comercial, înţelegând astfel să se respecte în totul şi mai departe drepturile câştigate de aceşti absolvenţi, prevăzute în Statutul Funcţionarilor Publici şi a Legii de organizare a diferitelor Instituţiuni Publice.

In susţinerea doleanţelor noastre, ne mai bazăm şi pe faptul, că la Academia Comercială respectivii absolvenţi sunt deja supuşi unui examen de selecţionare destul de riguros, aşa că, prin noul examen de bacalaureat ce li se pretinde, nu s'ar face decât să li se cauzeze neajunsuri materiale şi să fie puşi într'o situaţie inferioară faţă de colegii lor, întraţi în Academie până în anul trecut ; şi cum ne găsim în preajma înscrierilor pentru Academia Comercială, vă mai rugăm să binevoiţi a interveni pe lângă această Instituţie, să se respecte mai departe art. 2 din Legea Academiei de Inalte Studii Comerciale şi In-

dustriale şi art. 81 din regulamentul său care prevede că : „In Academie se pot înscrie absolvenţi şi absolvente de şcoale superioare de comerţ, bacalaureaţi şi bacalaureate" — sau în cel mai rău caz, prevederile acestui articol să mai fie menţinute cel puţin pe un interval de minimum 2 ani, pentru ca în acest timp cei dornici de a urma mai departe învăţământul superior să poată să-şi complecteze studiile lor.

In speranţa că veţi binevoi a ne acorda înaltul Dvs. sprijin pentru soluţionarea favorabilă a celor mai sus expuse, vă rugăm, Domnule Ministru a primi încredinţarea deosebitei noastre consideraţiuni.

* * *

Aflăm că domnul Ministru a binevoit a rezolva ambele de Comerţ să fie scutiţi de examenul de bacalaureat, care va începe numai în Iunie 1937.

COLEGIALE

In legătură cu concursul publicat în Nr. 5 al Revistei, se aduce la cunoştinţa doritorilor de a participa la concurs că, manuscrisul se va trimete în plic închis cu un motto.

Separat într'un plic mai mic se va pune numele, care corespunde cuvântului ales pentru manuscris.

REDACŢIA

— Aflăm cu plăcere că a fost sărbătorit la **Craiova,** colegul nostru **C. Şaban Făgeţel,** expert-contabil, Preşedintele Corpului Contabililor Autorizaţi şi Experţi-Contabili, Secţia Dolj, cu ocazia împlinirei a 30 de ani de activitate în domeniul culturei. Revista „Gând şi Slovă Oltenească" publică un număr festiv Iunie—Iulie 1936, consacrat, în mare parte acestei serbări.

— D-l **I. Coltofeanu,** Directorul Personalului din Ministerul de Finanţe, a fost numit censor pe lângă Uniunea Camerelor de Comerţ şi Industrie.

— D-nii **V. M. Ioachim** şi **Gh. Popescu,** Administrator financiar, au fost numiţi censori pe lângă Camera de Comerţ Buzău.

— D-l **I. Kosman,** a fost numit censor pe lângă Camera de Comerţ din Bucureşti, iar d-l **N. Arghir,** pe lângă Camera de Comerţ din Braşov.

— D-l Prof. **M. Mazilescu,** a fost avansat Director la Soc. „Agricola-Fonciera", iar la Academia de Comerţ a fost ridicat la rangul de profesor titular.

— D-l **Gh. Huber,** a fost avansat Subdirector la Casa Generală de Pensiuni.

— D-l **I. Filipescu,** a fost avansat Director cl. I-a, la Casa Generală de Pensiuni.

— La examenul de expert contabil ce a avut loc, în zilele de 7 și 8 Iunie a. c., la Secțiunea Sighișoara au reușit următorii candidați, în ordinea clasificărilor:

Georgescu D. Dumitru, Lehrer Herman, Roth Gheorghe, Pavel Ioan, Pop Antoniu, Grefiens Eugen, Cartianu D., Popescu Paraschiv și Vlad Liviu.

†

CORPUL ABSOLVENȚILOR ȘCOALELOR SUPERIOARE DE COMERȚ DIN ROMANIA și CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI și EXPERȚI CONTABILI aduce la cunoștință cu multă durere încetarea din viață a fostului profesor și director al Școalei Comerciale din Iași, pensionar, decorat cu mai multe ordine, în etate de 70 ani

VASILE COCUZ

Ceremonia a avut loc Marți 14 Iulie a. c. la domiciliul defunctului din Slatina.

†

Colegul nostru

M. FLORIȚĂ

încercat de o crudă boală și grea suferință, s'a stins din viață, trecând la odihna de veci.

Transmitem îndureratei familii condoleanțe.

Pe el îl însoțește gândul nostru.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

CERERI DE INSCRIERE

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚILOR CONTABILI :

Secția Arad : Fülöp Iacob și Mihuț Ioan.

Secția Dorohoi : Wolf Manes Schacter.

Secția Focșani : Leibovici A. Froim, Ilie Klein, Octavian C. Vlădescu.

Secția Bacău : Florica G. Manolescu, expertă contabilă.

Secția Huși : Elena Pivniceru, Cristea V. Calora, Moise Kambilovici, contabili stagiari.

Secția Ilfov : Georgescu F. Constantin, Bela Andrasi, S. Leibovici, Citarella Egidio, Joan Covaciu, Mihăilescu Nicolae, Constantin Ionescu, Popovici P. Mihail, Ionescu A. Grigore, Grigorcea V., Henry Noel Iacobsohn, Oprea I. Ioan, Coman E. Theodor, D. Drăgoiu.

AVANSĂRI

Secția Tg. Mureș : Mark Zoltan, la gradul de contabil autorizat.

Secția Sighișoara: Georgescu Dumitru, Lehrer Herman, Pavel Ioan, Vlad Liviu, Popescu Paraschiv la gradul de expert contabil.

REINSCRIERI PE TABLOU

Secția Sighișoara: Fritsch Heinrich achitând cotizațiunile restante, se reînscrie cu gradul de „autorizat".

TRANSFERĂRI DIN ALTE SECȚIUNI

Secția Sighișoara: Popescu Paraschiv din Secțiunea Ilfov, transferat „autorizat".

TRANSFERAȚI LA ALTE SECȚIUNI

Secția Sighișoara: Georgescu Dumitru, expert contabil, se transferă în Secțiunea Bacău.

Abonamente

In cursul lunilor dela15 Mai 1936 — 15 Iulie 1936, am primit următoarele sume:*)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Aiud: Szekely Ioan 1936—36, 200.
Azuga: Noua Fabrică de postav 1936, 500.
Bacău: Goldstein B. Leibu 1935—36, 320; Nisim David 1936, 160; Lupu Steinberg 1834—35 320.
Bocșa-Montană: Ion Petry 1936—37, 100.
Baia-Mare: Sugar Coloman 1937, 160.
Brăila: Ștefan Niculescu 1935—36, 320.
Broșteni-Neamț: Ad-ția Domeniului Coroanei 1936, 400.
Chișinău: Petre Ciohagi 1936—37, 160.
Corabia: Nic. Șelariu 1936, 160.
Ismail: D-tru Ganev 1936, 200.
Iași: Gh. Fusălău 1934—35, 320.
Dorohoi: Onisifor Prisăcaru 1934—35—36, 480.
Focșani: Ion I. Lupașcu 1936, 100.
Mediași: Puflea Mihăilă 1936, 200.
Orheiu: Corpul Contabililor 1933—34—35, 480.
Orăștie: Makkay Iosif 1936, 200.
Ochiuri-Dâmbovița: Donciu Gh. Ioan 1936, 200.
Gura-Padinii: Marin C. Petrescu 1936, 200.
Petroșani: C-tin L. Popescu 1936, 200.
Piatra-Neamț: George Louis Scherer 1936 120.
Pecica-Română: Banca Populară Păstorul 1934—35, 400.
Ploești: Batca Constantin 1934—35, 320; N. D. Bercu 1933—34—35, 520.
Roșiorii de Vede: Ioan Urucu 1934—35, 320; Victor Popescu 1936, 80.
Sighet: G. Gardo 1936, 160.
Sft.-Gheorghe: Konia Nicolae 1936, 160.
Tg.-Jiu: C. I. Șerbănescu 1934—37, 400.
Tg.-Neamț: C-tin Ciocan 1934—35, 320.
Fălticeni: Busuioc Panait 1934, 200.
Satu-Mare: Senes Anton 1935, 100; Borcea Victor 1936, 200; Budo Remus 1936, 200; Hirsch Menghert 1934, 100; Nicoară Ilie 1935, 200; Kepes Eugen 1936, 200; Corpul Contabililor 1936, 200.

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

REDEVENȚA S. A.

Str. Clémenceau No. 2 — București

Bilanț general pro 31 Decembrie 1935

ACTIV			PASIV	
Acțiuni		74.175.000	Capital	300.000.000
Casa		9.505.498	Rezervă statutară	16.107.632
Debitori pentru mărfuri în curs de incasare		59.638.43	Fond de ajutor și pensiuni	3.000 000
Debitori diverși		23.063.422	Rezervă pentru dubioși	13.090.000
Stocuri de mărfuri în țară și în străinătate		57.760.085	Avansuri asupra mărfuri în stoc și în curs de incasare	42.945.805
Participațiuni și efecte		43.463.803	Diverși furnisori de produse și materiale	65.060.908
Finanțări		10.150.962	Dividende neridicate	5.353.235
Investițiuni: Rafinăria, stații de rezervoare, Băicoi și C-tanța, linii de garaj, conducte, concesiuni, cesiuni de redevențe, lucrări de foraj, etc.			Operațiuni transitorii	4.633.100
Val. la 31 Dec. 1935	253.355.794		Beneficiu net	11.073.748
Amortiz. până la 31 Dec. 1935	91.155.794	162.200.600		
Mijloace de transport: locomotivă și 156 cisterne proprii:				
Val. la 31 Dec. 1935	35.645.733			
Amortiz. până la 31 Dec. 1935	22.145.733	13.500.000		
Imobil:				
Val. la 31 Dec 1935	9.511.168			
Amortiz. până la 31 Dec. 1935	5.711.168	3.800.000		
Mobilier:				
Val. la 31 Dec. 1935	3.231.012			
Amortiz. până la 31 Dec. 1935	3.231.011	1		
Materiale și ambalaj		3.917.223		
		461.174.328		461.174.428
Conturi de ordine		15 627.795	Conturi de ordine	15.627.795

Contul de Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1936

DEBIT		CREDIT	
Cheltueli generale, dobânzi, impozite	33.346.175	Report din anul 1934	329.603
Amortizări 1935	9.389.552	Beneficiul brut 1935	53.479.872
Beneficiu net	11.073.748		
	53.809.475		53.809.475

Vice-președinte, **Hercule D. Fulga** Administrator-delegat, **Martin Sain**

Contabilitatea generală, **George Popescu**, procurator

Verificat și găsit conform cu registrele societății

Censori: **Ing. Al. Teodoreanu**; **J. Almuly**, expert-contabil; **V. Pavelescu**, expert-contabil; **S. Grigorov**, expert-contabil; **G. D. Anghelovici**

UZINELE DE FIER ŞI DOME

ACTIV — Bilanţ încheiat la

Stabilimente:		
Domenii	427.830.572	
Mine	251.936.341	
Clădiri pentru exploatări	230.558.792	
„ „ birouri şi locuin.	232.513.375	
Maşini şi instalaţiuni	1.089.994.384	
Lucrări noi de investiţiuni neterminate în 1935	43.709.255	2.276.542.669
Stocuri de materiale şi produse		423.420.314
Numerar şi disponibil la Bănci		32 780.013
Titluri în val. nom. de lei	83.837.201	78.533.009
Ef. publice în val. nom. de lei	223.559.000	95.447.499
Debitori		411.100.321
Mobilier		1
		3.317 823.826
Conturi de ordine şi de evidenţă:		
Garanţii statutare		628.500
Cesiuni din creanţele noastre		222.273.763
„ obţinute dela clienţi		101.028
Diverşi, mărfuri în consemnaţie		660 644
Obligaţiuni C. F. R. la Creditul Industrial		346.370.000
Cauţiuni în titluri şi scrisori de garanţie		322.459.443
		892.493.378

CHELTUELI — Contul de Profit şi Pierdere

Cheltueli generale		58.109.178
Dobânzi şi comisioane		96.119.975
Impozite		97.865.675
Contribuţiuni şi cheltueli pt. scopuri ds ocrotiri sociale		91.397.126
Dotarea fondului pentru creanţe dubioase		34.546.878
Amortizări		100.000.000
Diferenţe de curs la efecte publice		10.943.467
„ „ „ şi diferenţe valutare		81.120.591
Beneficiu net:		
Report din anul 1934	3.386.251	
Beneficiu pe 1935	73.031.219	77.417.470
		647.518.360

Preşedintele consiliului de administraţie,
Direcţiunea contabilităţi, expert

Verificat şi găsit
Cenzori: **C. Cioflec**, expert-contabil: **C. Brătescu**,

NIILE DIN REŞIŢA S. A.

31 Decembrie 1935

PASIV

Capital social		750.000.000
Fond de rezervă legal		362.258.366
„ „ „ pentru creanţe dubioase		40.000.000
„ special pentru o eventuală devalorizare a stocului de materiale		35.000.000
Fond de amortizare		958.561.292
Datorii pe termen lung garantate cu ipoteci şi cu efecte publice		521.562.548
Furnizori		66.794.533
Creditori		369.814.290
Conturi tranzitorii		94,076,332
Dividende neplătite 1930—1934		42.308.995
Beneficiul net:		
Report din 1934	3.386.251	
Beneficiu pe 1935	74.031.219	77.417.470
		3.317.823.826
Conturi de ordine şi de evidenţă:		
Deponenţi de garanţii statutare		628.500
Cesiuni date în garanţie		222.273.763
„ de încasat		101.028
Mărfuri în consemnaţie		669.644
Obligaţiuni C. F. R. 4 1/3 % 1935 gajate		346.370.000
Cauţiuni în titluri şi scrisori de garanţie		322.459.443
		892.493.378

încheiat la 31 Decembrie 1935

VENITURI

Beneficiu reportat din 1934		3,386.251
„ din participaţiuni		1.833.007
„ brut pe anul 1935		642.290.102
		647.518.360

general adjutant **Ernest Baliff**
contabil **Carol Fleischhacker, Vasile Dumitriu.**

conform cu registrele,
A. Dumitrescu, I. Fieroiu, Gaston Legrand.

„STEAUA
SOCIETATE ROMANA

Fondată în anul 1921. Capital deplin vărsat lei 12.000.000. Totalul fondurilor
mera de Comerț din București sub Nr. 690 soc. 1931. Actul constitutiv și sta
publicate în Monitorul Oficial Nr. 99/926,

ACTIV **Bilanț gene**

		Ramurile elementare Lei	Ramura viața Lei	Total Lei
Numerar în cassă, la Banca Națională și la alte bănci	—	29.911.092	37.203.010	67.114.102
Efecte publice și diverse acțiuni	—	—	38.063.527	38.063.527
Imobile urbane	—	1.500.000	68.919.834	70.419 834
Imprumuturi cu ipotecă și pe gaj	—	—	18.374.105	18.374.105
„ pe polițe de asigurare	—	-	59.718.057	59.718.057
Depozite de rezervă la cedenți	—	—	37.9240 08	37.924 008
Cambii	—	1.865.950	—	1.865.950
Mobilier	—	1	—	1
Debitori:				
Ramurile elementare:				
Direcțiuni regionale și reprezentante	9.3 9.923			
Societăți de asigurare și reasigurare	18.083.126			
Diverși	2.314.601	29.737.650	—	29.737.650
Ramura viața:				
Direcțiuni regionale și reprezentanțe	9,125.775			
Societăți de asigurare și reasigurare	12,214.223			
Diverși	681,660	—	22.021.658	22.021.658
Contul curent al ramurilor elementare		—	16.563.172	16.563.172
Conturi de ordine:		63.014.693	298,787.371	361.802.064
Depozite de efecte în tezaur și la bănci		—	—	48.759.550

București 31 Decem-

Verificat conform art. 38 din statute

Cenzori: **C. Ștefănescu,** contabil autorizat,

ROMÂNIEI"

DE ASIGURARI

de garanție la 31 Decemvrie 1934 lei 284.047.159. Firma înmatriculată la Catutele publicate în Monitorul Oficial Nr. 257 din 1921, cu modificările Nr. 104/930, Nr. 243/932 și Nr. 132/933.

ral pe 1935 PASIV

		Ramurile elementare Lei	Ramura viața Lei	Total Lei
Capital	—	8.000.000	4.000.000	12.000.000
Fond de rezervă pentru capital	—	1.752.697	1.029.297	*)2.844.994
„ pentru fluctuațiuni de curs	—	—	2.200.000	2.200.000
„ „ amortizări		—	1.450.000	1.450.000
„ de asigurare pentru funcționari	—	1.160.500	—	1.160.500
Fondul „Fritz Bauer"	—	400.000	—	400.000
Partea din prima cuvenite pt. riscuri pe anul viitor				
Partea societății: Ramura incendiu	3.461.973			
„ transport	3 6 815			
„ accidente și accesorii	3.584.877			
Partea reasigurătorilor	9.832.094	17.205.759	—	17.205.859
Ramura viața:				
Partea societății	86.116.419			
„ reasigurărilor	177.890.213	—	264.006.632	264.006,632
Despăgubiri în curs de lichidare la 31 Decembrie 1935:				
Partea societății: Ramura incendiu	1.064.623			
„ transport	.76.710			
„ accidente și accesorii	816.640			
Partea reasigurărilor	9.617.846	12.275.819	—	12.275.819
Ramura viața:				
Partea societății	2.463.729			
„ reasigurătorilor	8.446.778	—	10.910.507	10.910.507
Report din venitul imobilelor cuvenite anului 1936	—	—	1.239.810	1.239.810
Creditori:				
Ramurile elementare:				
Diverși	1.225.003			
Societăți de asigurare și reasigurare	2 519 553	3.745.556	—	3.745.556
Ramura viața:				
Diverși	13.023.653			
Societăți de asigurare și reasigurare	574.168	—	13.597.821	13.597.821
Contul curent al ramurei viața	—	16 563.172	—	16.563.172
Beneficiul reportat din 1934	417.975			
„ exercițiului 1935	1.493.215	1.911.190	290.304	2.201.494
Conturi de ordine:		63 014.639	298.787.371	361.802.064
Efecte drept garanție și în depozit liber	—	—	—	48.759.550

brie 1935 / 29 Aprilie 1936

sit în conformitate cu registrele

Alex. R. Protopopescu, Ing. Alex Corvin

*) Se sporește prin alimentație satutară la lei 3.023.346.

Cerneala Leonhardi

pentru tocul rezervor

cruță peniţa şi distribuitorul tocului, deoarece este de o fluiditate specială, evitându-se astfel formarea rezidiilor.

De vânzare la librării şi papetării.

A.W. FABER

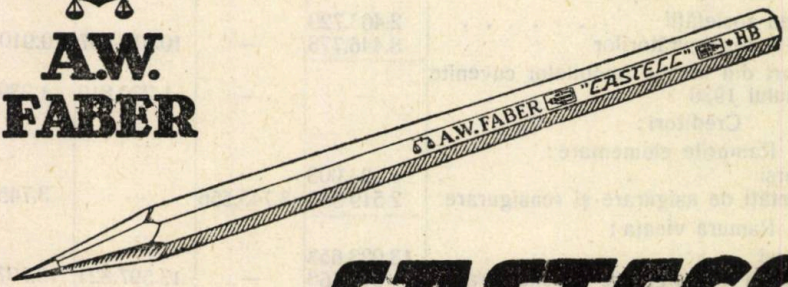

CASTELL

sunt servitori credincioşi cari nu refuză nici odată serviciile lor. Pe lângă aceasta sunt foarte economice fiindcă se rup greu şi se uzează încet.

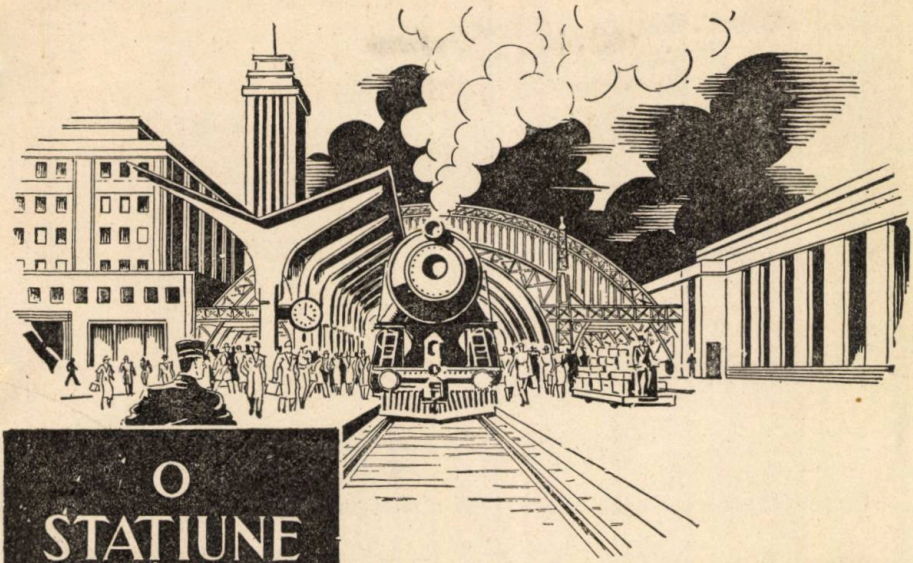

O STAȚIUNE MARE CU O SINGURĂ LINIE

Închipuiți-vă că o mare stațiune de cale ferată ar avea o singură linie pentru toate trenurile care vin și pleacă. Ce s'ar întâmpla oare cu orariul, cu confortul pasagerilor, cu veniturile căilor ferate? Lucrul acesta este tot atât de adevărat și de important pentru serviciul telefonic. Dacă aveți un trafic prea mare pentru o singură linie, afacerile Dv vor suferi. Clienții se vor enerva, găsind numărul Dv. veșnic ocupat. Veți pierde clienții tot atât de sigur ca și când ați sta cu magazinul închis

INSTALAȚIUNI PENTRU TOATE UTILITĂȚILE

Societatea de Telefoane ține la dispoziția abonaților diferite tipuri de instalații, pentru utilizările cele mai complicate. Oricât de complexe ar fi necesitățile telefonice ale întreprinderii Dv., un specialist al Societății de Telefoane vă va fi pus imediat la dispoziție, pentru instalația necesară.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Adresa :

Dlui.Eugen Vancu
la Banca "Albina"
Inst.de Credit şi Econ.
S I B I U

ATENŢIUNE

ice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

UZINELE METALURGICE UNITE

„Titan, Nadrag, Calan“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE DE INCALZIRE

CENTRALA, BAI DE FONTA EMAILATA

ETC., ETC.

BIROUL DE VÂNZARE **„SOCOMET“** BUCUREŞTI Calea Victoriei, 51

BIBLIOTECA „ASTRA“
SIBIU

ANUL XXV. — No. 9 SEPTEMBRIE 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

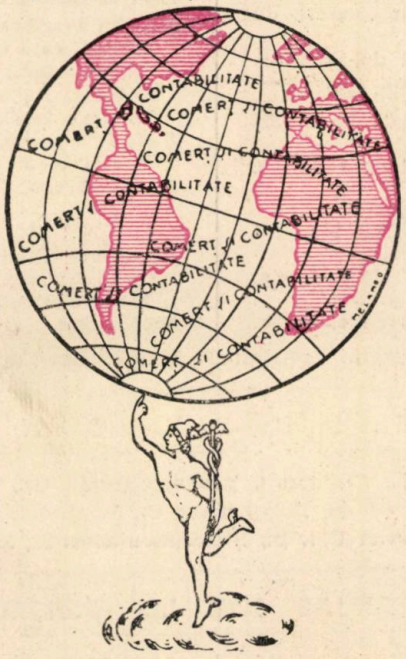

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. - STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară.
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş, Director B.N.R. Galaţi.
Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXV. — No. 9 SEPTEMBRIE 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERȚ ȘI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenților Sc. Super. de Comerț. APARE LUNAR Organ oficial de publ. a Corpului Contabililor autoriz. și experți.

CUPRINSUL:

Paul Tilige: O scurtă privire asupra Invățământului Comercial în Danemarca 547
Dr. V. M. Ioachim: Prețul de cost în discuția Consiliului Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați . . . 551
Dr. Al. Soresçu: Lucrări vechi românești de contabilitate . 578
M. D. Wechsler: Impozitele pe cheltuială 583
*** Recenzii 588
*** Jurisprudențe fiscale — Colegiale 605
*** Reviste — Cereri de înscriere 612
*** Abonamente 615

O scurtă privire asupra Invățământului Comercial în Danemarca

In timpul ședерei mele în București, am avut plăcerea să vizitez Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale cu splendida ei Aulă, Bibliotecă și săli de curs, cu care ocazie d-l Rector Răducanu m'a rugat să scriu un articol asupra Invățământului Comercial în Danemarca.

Deoarece Invățământul Comercial din Danemarca se deosebește de acela din România, mai cu seamă, prin cursul special ce trebue să-l urmeze funcționarii începători, am acceptat cu plăcere această rugăminte.

Invățământul Comercial elementar în Danemarca îl încep elevii în vârstă de 15, 16 și 17 ani, după ce au absolvit Școala Primară, Medie sau Reală. Acești școlari sunt în primul caz, mai cu seamă ucenici, în magazine, în cazul al doilea lucrează în comerțul de en-gros și în al treilea caz sunt funcționari în întreprinderi industriale. Acest curs este obligator și are loc seara. Fondurile necesare

sunt puse la dispoziție de către întreprinzători. Ca subiecte de predat sunt : Limba maternă, Aritmetica, Contabilitatea simplă și ceva din Studiul Mărfurilor și al producției și altele.

După absolvirea acestui curs, ucenicii termină cu studiul, pe când ceilalți pot după aceea să urmeze, după bunul lor plac, diferite obiecte în Școli Comerciale, sau să părăsească practica pentru un an sau doi pentru a urma în Școlile Superioare de Comerț.

O a treia direcție ce poate fi urmată în Studiul Comercial, este aceea care duce la înalta Școală de Comerț, care este absolvită de Studenți înainte de a intra în viața practică. Învățământul în această școală durează doi ani și constă din predarea Științelor Comerciale și limbilor străine.

Printre comercianții din Danemarca este mult discutată chestiunea, dacă învățământul în Școala de Comerț poate fi folositor atât timp cât studentul nu a făcut nici o practică comercială. Pe de altă parte, se recunoaște marea dificultate, care se crează atunci când un tânăr a stat câțiva ani în viața practică și după aceea trebue să se așeze din nou pe băncile școlii.

In ultimii 10 ani, adică de când s'a înființat înalta Scoală de Comerț s'a dovedit foarte folositor studiul următoarelor specialități : Controlul întreprinderilor, Bancă, Asigurări, Comerțul de Mărfuri și Transport, Reclamă și Organizația vânzării. La aceste cursuri au luat parte un mare număr de studenți, care s'au pregătit pentru examenul de diplomă.

Cursurile durează pentru fiecare obiect patru semestre și au loc seara, pretind, însă dela fiecare participant un studiu intensiv. Studenții sunt, de obiceiu, în vârstă de 20—30 ani, unii din ei ocupă chiar posturi importante în viața practică ca procuriști, șefi de secție sau corespondenți și încearcă pe această cale să'și complecteze cunoștințele și să-și asigure situația.

Acest plan al învățământului Comercial a fost realizat în decurs de 55 ani, luând naștere din inițiativa negustorimei care a avut în fruntea ei Camera de Comerț. In decursul timpului s'a constituit cu ajutorul donațiilor benevole, o bază materială mai solidă și s'a putut înființa în anul 1880 „Asociația pentru instruirea tinerilor comercianți" la care a aderat fiecare comerciant ca membru cotizant.

A durat multă vreme, până ce comercianții să se convingă de necesitatea instruiri funcționarilor lor. Cam prin anul 1900 luă această mișcare un nou avânt nu numai prin aderarea negustori-

mei ci și prin bunăvoința cu care funcționărimea s'a declarat de acord cu această idee. In scurt timp, s'a putut clădi în Compenhaga un local propriu. Consiliul de administrație al „Asociației", care era compus din cei mai de seamă comercianți, avea grijă să aleagă profesorii necesari precum și să procure mijloacele materiale necesare. Mulți oameni de seamă au colaborat la această operă, îngrijind nu numai de instruirea tinerilor comercianți, dar și de cultivarea lor. In fiecare săptămână aveau loc, în sala de festivități a școalei conferințe și serate muzicale ținute de oameni renumiți, care tratau subiecte de actualitate din domeniul Literaturei și al Muzicei. Trebue să ne gândim, ce importanță aveau aceste conferințe pentru tinerii din famiilii modeste, care aveau aci ocazii să audă și să vadă pe cei mai de frunte muzicanți și învățați.

Auditorilor care luau parte la cursurile de limbi li s'a dat posibilitatea, cu concursul negustorimii în serviciu căreia se aflau, să facă călătorii în țările a căror limbă o studiau (Anglia și Germania) ceeace a contribuit ca unii dintre ei să-și ia inima în dinți și să se stabilească în străinătate.

Natural că în asemenea împrejurări, nici Statul nu a putut să nu dea concursul său. Ce era greu se făcuse deja. El institui un directorat pentru învățământul comercial, cu ajutorul căruia s'a putut ca acest învățământ să fie pus pe cât posibil în concordanță cu viața practică. Prin Legea ucenicilor, care prevedea obligativitatea acestui învățământ avu loc o afluență mare în aceste școli. Pentru a da posibilitatea celor 7.000 de școlari care urmează în aceste școli, să poată lua parte regulată la cursuri, s'au închiriat noi localuri în Școlile Comunale.

Criza mondială a contribuit la reducerea simțitoare a comerțului liber care la rândul lui a redus posibilitățile de plasare în comerț. Prin închiderea granițelor, contingentarea mărfurilor, ruinarea valutelor și mai ales tendințele guvernelor de a rezerva posturile numai pentru cetățenii lor s'a făcut astfel imposibilă șederea în străinătate pentru completarea studiilor. Pentru a ușura această posibilitate, s'a cumpărat, din inițiativa „Asociației pentru instruirea tinerilor comercianți", o clădire în Londra în care s'a instalat o școală a comercianților unde școlarii danezi învață pe timp de 3—6 luni limba și uzanțele comerciale engleze.

Cu ajutorul Consulatului danez și a Coloniei daneze din Londra s'a reușit în acelaș timp a se procura pentru școlarii buni, posturi ca voluntari pe timp de 6 luni. Se intenționează ca în

decursul verii acestia să se organizeze acelaș lucru și în Germania.

Mulți dintre părinții acestor școlari sunt săraci și nu și-ar putea permite să întreție pe copii lor timp de 12 luni în străinătate. Această organizație le vine în ajutor făcându-le posibil studiul mai departe.

Situația aceasta se datorește Negustorimii care de acum 55 ani de când s'a făcut prima donație s'a arătat foarte culantă, ajutând întotdeauna, cu multă bunăvoință. Asociația posedă azi o avere de peste 4 milioane de coroane daneze, care este investită parte în clădiri de școli și parte în fonduri a căror dobânzi înlesnesc menținerea cât mai redusă a taxelor școlare, instituirea de burse pentru școlarii fără mijloace și acoperirea cheltuelilor care sunt necesare pentru conferințele culturale.

„Asociația pentru instruirea tinerilor comercianți" dispune și de alte fonduri decât cele amintite. Ea primește anual mari donații de sume care se întrebuințează pentru susținerea tinerilor în străinătate. Așa de exemplu „Fondul Otto Mönstedts" care are o avere de 30 milioane de coroane, pune la dispoziția „Asociației" o sumă anuală; statul dă și el concursul său acestei asociații contribuind anual cu o sumă de 4—6.000 coroane daneze, care sunt destinate a întreține pe timp de 2—3 ani, pe acei tineri care vor să studieze posibilitatea de desfacere a produselor daneze pe piețele străine.

Cu multă satisfacție am văzut că și în România se îngrijește, prin schimbul de studenți cu unele școli comerciale corespunzătoare din străinătate, de instruirea tinerilor în științele comerciale.

Dacă avem în vedere, că adeseori comerțul se bazează pe relațiuni personale și că produsele speciale care poate zeci de ani erau complet necunoscute pe piață au devenit, printr'o întâmplare, articole de comerț, ar fi bine dacă și între țări care sunt departe una de alta și a căror relații comerciale nu sunt prea intense să se facă un asemene schimb de studenți. Imi permit a face propunerea ca să se instituiască între România și Danemarca un asemenea schimb de studenți, pe o durată de 2—3 ani care să studieze Științele Comerciale. Primele 6—9 luni vor fi necesare pentru studierea intensă a limbii țării pentru ca studentul să poată urma apoi cu ușurință cursurile. Fără îndoială că acest schimb va aduce cu timpul o înviorare a comerțului dintre ambele țări, care va răsplăti pe deplin sacrificiile făcute.

PAUL TILLGE
(Copenhaga)

(Tradus de D-ra dr. Victoria Colpagiu).

Preţul de cost în discuţia Consiliului Superior al Corpului Contabililor Experţi şi Autorizaţi

In No. 2 al Revistei Generale de Comerţ şi Contabilitate am făcut o expunere sumară a problemei „preţului de cost", care, conform deciziei Congresului de la Temişoara, a rămas să fie examinată de Corp spre a se formula : cuprinsul acestei noţiuni, elementele din care se compune preţul de cost, contabilizarea acestor elemente în legătură cu determinarea preţului de cost şi eventual dezideratul pentru legiferarea noţiunii preţului de cost.

Dăm aci discuţiunile avute la Corp şi concluziile la cari a ajuns Delegaţia Permanentă a Consiliului Superior, urmând ca, după ce şi Secţiunile îşi vor spune cuvântul, să se formuleze de Consiliul Superior punctul de vedere al Corpului cu privire la această importantă chestiune.

Consiliul Superior, în afară de membrii săi, a invitat la discuţii pe profesorii de contabilitate, pe şefii de contabilitate din diverse întreprinderi comerciale şi industriale, pe membrii cercului de studii contabile etc.

Au luat parte la aceste discuţii D-nii: Gr. L. Trancu-Iaşi, N. Butculescu, I. Mecu, Jean Constantinescu, V. M. Ioachim, Aureliu Marinescu — din Consiliul Superior, d-nii St. Tenov, C. Demetrescu, Al. Tănăsescu, Andrei Gheorghiu, Al. Machedon, Dr. Al. Sorescu, C. Dima, — profesori de contabilitate, d-nii N. K. Constantinescu, S. M. Blumenfeld, Pascal Demetrescu, I. Mazăre, Gr. Duţulescu, Stoian Georgescu, Eugen Eremia, Dr. C. Dumitrescu, M. Demetrescu, I. G. Iliescu etc. din partea Cercului de Studii Contabile, I. C. Negrescu, C. Caţianu, Th. Niţu, Ştefan G. Popescu, Iosef Lazăr etc. din partea Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Comerciale Superioare, D-nii : Dr. Max Kendler, Al. Botez, V. Perşoiu, I. Papier, etc.

Baza discuţiunilor a format-o următoarea schemă privind preţul de cost în industrie prezentată de Direcţiunea Corpului.

1. Ce se înţelege prin preţul de cost ?

a) preţ de cost industrial.

b.) preţ de cost comercial.

2. Care sunt elementele, ce compun cele două categorii de prețuri ?

3. In prețul de cost industrial, în afară de cheltuielile generale de fabricație — poate intra o cotă parte din *cheltuelile generale de administrație* sau aceste cheltueli trebue recuperate din vânzarea anuală ?

4. Intră *dobânda* în prețul de cost și anume în care preț de cost și care dobândă : dobânda prezumată asupra capitalului propriu și capitalul strein sau numai dobânda suportată efectiv de întreprindere în total ori numai în parte, cari ar privi producția ?

Se socotește dobânda și asupra materiilor prime ?

5. Care preț se are în vedere pentru inventariere într'o industrie ?

6. După ce norme trebue repartizate cheltuielile generale de fabricație spre a ajunge la prețul de cost pe produs ?

a) după salariile directe necesare fabricației; b) după valoarea materiilor prime; c) după salarii plus materii prime (costul direct al fabricei); d) după orele de muncă ale salariaților; e) după orele de lucru ale mașinilor; f) după cantitatea produsă.

7. Cum trebuesc tratate produsele accesorii și secundare ?

Se scad din prețul de cost ale produsului fabricat și în acest caz cu ce preț ?

8. Cum se evaluează materiile prime când trec în fabricație ?

a) după prețul de cost efectiv; b) după prețul mediu al stocului din depozit; c) după prețul curent; d) după un preț standard.

b) după unul din aceste prețuri plus o cotă parte pentru cheltuielile generale privind departamentul materiilor prime?

9. Se repartizează cheltuielile generale de fabricație efectiv făcute, conform registrelor sau se ia un procent bazat pe cifrele din anii precedenți ?

10. Când trebue contabilizate amortismentele și ce anume amortismente intră în prețul de cost ?

11. Se poate face separație între cheltuelile generale normale și cheltuielile efectiv făcute ? Cum trebue tratată diferența: ca un element al prețului de cost sau ca o pierdere ?

12. Cheltuielile de fabricație și amortismentele mai pot

apărea în Contul de Profit și Pierdere, dacă nu ar fi cazul să se întocmească și un cont general de fabricație, fără a se da publicității ?

13. Ce dispoziții legislative s'ar putea introduce spre a se fixa noțiunea prețului de cost și a se ajunge la determinarea lui prin contabilitate.

* * *

D-l Gr. L. Trancu-Iași, care prezidează ședința, spune că discutarea problemei prețului de cost, chiar într'un cerc de specialiști, constitue astăzi o utopie față de nesiguranța în care trăesc industria și comerțul, din cauza prea deselor schimbări, cari aduc necunoscute, mereu noui, în bazele de calcul ale prețului de cost. Totuși, această discuție este necesară în vederea normalizării asupra căreia nu trebuesc pierdute nădejdele. Stabilirea normelor după care să se calculeze prețul de cost este cerută de modificările ce se proectează codului de comerț, la care contabilii au și ei de spus cuvântul lor. In normele ce vom stabili în acest scop trebue să avem în vedere dublul aspect pe care-l prezintă această importantă problemă : *aspectul public* care cere cunoașterea modului de calcul al inventarului pe care se întemeiază bilanțul unei întreprinderi: și *aspectul particular* fiecărei întreprinderi, care nu poate să dea în vileag secretul operațiunilor sale. Pentru aceste motive, D-sa recomandă multă prudență în cele ce se vor hotărâ în problema prețului de cost.

D-l *Dr. V. M. Ioachim,* expune în linii generale problema pusă în discuție și arată necesitatea distincțiunei ce trebuie făcută între *prețul de cost industrial și cel comercial,* relevând diferitele teorii ce există asupra modului de calculare al fiecăruia din ele. D-sa spune că, în baza rezoluției Congresului dela Timișoara, Consiliul Superior al Corpului Contabililor trebue să prezinte forurior competente o soluție practică, în care să se precizeze metode adecuate, după care urmează a se face calculul prețului de cost, precum și principiile după care urmează a se aplica aceste metode.

D-nii: St. Tenov, N. K. Contantinescu, Al. Machedon, C. G. Demetrescu, Dr. Al. Sorescu, Em. Demetrescu, G. Grigorescu, S. M. Blumenfeld, I. Mazăre, Th. Nițu ș. a. fac diferite observații de ordin general bazate pe situația de fapt existentă la noi.

D-l *N. Butculescu,* decanul Corpului Contabililor, propune și se admite formarea a două comisiuni pentru redactarea normelor, după care să se calculeze prețul de cost în industrie și comerț, urmând ca referatele acestor Comisiuni să formeze obiectul discuțiilor din ședința viitoare.

Se formează o Comisiune compusă din D-nii : Th. Nițu, S. M. Blumenfeld și I. Mazăre pentru a întocmi referatul privind noțiunea prețului de cost în comerț și o altă comisiune compusă din D-nii : Dr. V. M. Ioachim, Al. Machedon și N. K. Constantinescu pentru referatul privind prețul de cost în industrie.

REFERAT ASUPRA PREȚULUI DE COST IN COMERȚ

2. *Prețul de Cost comercial (în întreprinderi comerciale).*

a) *Prețul de cost* adică prețul de cumpărare (procurare).

Prin preț de cost sau de procurare se înțelege costul după factura de cumpărare, la care se adaugă toate cheltuielile făcute direct asupra obiectului până la ajungerea lui la locul de desfacere.

b) Cota parte din cheltuielile generale de administrație, cheltuielile de procurare în vederea desfacerii și cheltuielile pentru desfacere nu pot intra în prețul de cost și trebue luate în considerație numai la fixarea *prețului de revenire* (preț minim de vânzare).

1. *Ce se înțelege prin cheltuieli generale de administrație ?* toate cheltuielile în legătură cu scopul urmărit de întreprinderea comercială cum sunt : chirii, salarii, luminat și încălzit, impozite diverse, etc.

2. *Ce se înțelege prin cheltuieli de procurare în vederea desfacerii ?*

Toate cheltuielile generale făcute cu procurarea mărfei și cari nu intră în punctul *a.*

3. *Ce se înțelege prin cheltuieli pentru desfacere ?*

Toate cheltuielile făcute pentru realizarea vânzărei cum sunt : reclame, vitrine, agenți de plasare, etc.

MOTIVARE

Dacă aceste cheltueli generale ar fi luate în seamă la calcularea prețului de cost, ele ar constitui un activ fictiv ne reprezentând în realitate costul de cumpărare, ci de fapt chel-

tuelile cari ar da naștere la beneficii imaginare, ce s'ar distribui, atacând însăși substanța întreprinderii.

c) *Cota parte din dobânzi efectiv plătite.*

Aceste dobânzi nu pot figura în prețul de cost, ci se vor avea în vedere numai la calcularea prețului de revenire.

d) Pierderea la clienți se amortizează din beneficiile întreprinderii și se resfrânge asupra întreprinderii, respectiv asupra capitalului.

Amortismentul imobilelor și a mobilierului comercial constituind o uzură provocată de exercitarea întreprinderii în vederea desfacerii, cota parte de depreciere urmează a se avea în vedere la fixarea *prețului de revenire,* procentul stabilindu-se în raport cu durata investiției respective.

In ce privește legiferarea socotim că în linii generale ar fi posibilă după principile mai sus enunțate, adică:

1. Prețul de cost conform punctului *a* pentru *inventariere.*

2. Prețul de revenire format din prețul de cost inclusiv cota parte din cheltuielile de administrație, procurare și desfacere, cota parte din dobânzi și cota parte din amortisment.

3. Prețul de vânzare format din prețul de revenire plus cota de profit pe care o poate obține întreprinderea prin jocul liberei concurențe.

(ss) *Th. Nițu* (ss) *I. Mazăre* (ss) *S. M. Blumenfeld*

Iau parte la discuții D-nii :

Prof. *Al. Tănăsescu,* care arată că prețul de cumpărare nu trebue să se confunde cu prețul de cost, primul reprezentând prețul din factură, adică prețul de cumpărare pentru cumpărător este echivalentul prețului de vânzare pentru vânzătorul, care a livrat marfa.

Prețul de cost se compune din prețul de cumpărare plus cheltuelile de procurare (transport, vamă, comision etc.) Acesta trebue să fie și prețul de inventariere.

D-l *Decan N. Butculescu,* spune că ar trebui avută în vedere la fixarea elementelor prețului de cost și diferențele valutare, cari azi joacă un rol important.

D-l *Dr. C. Demetrescu,* exprimă părerea că la transformarea valutelor străine în lei se poate adauga la cursul oficial a marjă pentru eventuale diferențe valutare, această marjă intrând în calculul prețului de cost al cumpărării.

Bine înţeles că primele valutare, cari trebue plătite de importatori formează un element direct al preţului de procurare.

Adunarea cu aceste observaţii, aprobă referatul prezentat.

D-l *Prof. Al. Tănăsescu* [1]) examinează cele trei elemente principale care intră în calculul preţului de cost în industrie ş. a. materia primă, mâna de lucru şi cheltuielile generale.

D-sa se ocupă în mod special de cheltuielile generale împărţite în : fixe şi variabile.

D-sa nu vede necesitatea separării cheltuielilor generale între cele două secţiuni: fabricaţie şi comercializare, toate cheltuielile de fabricaţie generale intrând în compunerea costului de producţie = preţul de cost din comerţ şi dacă am mai adăuga o parte din cheltuielile generale ale comerţului, am avea preţul de revenire care corespunde preţului minim de vânzare în comerţ. Totuşi rămâne în contul Profit şi Pierdere industrial o parte din cheltuielile procesului comercial, adică ce ar trebui adăugat ca să facă preţul de reviziure.

Nu este de părere să se adauge la preţul de cost dobânda asupra capitalului propriu; în ce priveşte amortismentul este de părere ca să se calculeze şi să se contabilizeze numai la sfârşitul anului şi când permite procesul industrial şi pe decada respectivă.

Se ocupă apoi cu diferitele metode de repartizare a cheltuielilor generale: a) după cantitatea produselor b) după valoarea produselor (materii prime + salarii) c) după timpul de fabricaţie, unde durata procesului de fabricaţie este mai mare ex. la o industrie cu producţie în etape, şi cu semi fabricaţie, — cum ar fi industria textilă, ind. berii, asupra căreia face o expunere mai amplă; d) după valoarea materiei prime.

Repartizarea cheltuielilor generale se poate face în timpul fabricaţiei, după fiecare etapă sau pentru unele elemente ca: amortisment, dobândă efectiv suportată la sfârşitul anului.

D-l *profesor Ştefan Ţenov,* face un istoric rezumat al preţului zis de cost, arătând că această problemă este cea mai de căpetenie şi mai delicată preocupare în cadrul activităţei unei întreprinderi economice.

---

1) A se vede expunerea sa in extenso in Revista Alaci No. 3—4/939.

De felul cum prețul este rezultat din complexul împrejurărilor de fapte economice, depinde prosperitatea întreprinderei ; deci o deosebită atenție se dă acestui preț, pornind dela cumpărarea mărfei și continuând în tot cursul administrărei sau transformărei sale până la vânzare, pentru ca să fie cât mai scăzut chiar sub nivelul prețurilor similare a celorlalte întreprinderi spre a susține cu succes *concurența*.

D-sa stabilind cadrul în care trebue să se discute problema prețului, arată varietatea expresiunilor întrebuințate. Traducerile în genere, nu oglindesc noțiunea justă a expresiilor din limbile străine. d. ex. *„Prix de revient"* l-am tradus *prin preț de cost,* care s'ar apropia mai mult cu „Prix Coutant", alții îi zic *preț de revenire,* care în românește nu are nici un sens. Unii poate, cu mai multă dreptate, îi zic *„preț minimal de vânzare"*. Ar fi de dorit să se adopte o denumire necontestată.

D-sa în altă ordine, se ocupă de dispozițiile legislative, în legătură cu *prețuirea la inventar* cu ocazia întocmirei bilanțului, singura preocupare a legiuitorului.

D-sa susține *că prețul de inventar,* care nu trebue confundat cu *prețul minimal de vânzare,* este în funcție de calificarea ce se atribue bilanțului. Aci se găsește punctul central al problemei. D-sa analizează diferitele teorii, cari stăpânesc întocmirea bilanțului și le împarte în două mari grupe.

1) Acelea care consideră *bilanțul ca o lichidare fictivă presumptă.*

2) Acelea care consideră *bilanțul ca o situație de o clipă a unei gestiuni, în mersul unei activități economice,* situație fixată pentru a se constata și rezultatele dobândite pe o anumită epocă expirată.

In primul caz evaluarea bunurilor la inventar va cuprinde acelaș preț, care a fost obținut la vânzarea efectivă, iar rezultatul prin urmare va îngloba și beneficiul eventual provenit din estimațiunea bunurilor făcute la nivelul celor vândute. Această teorie nu este mai deloc pusă în aplicare, pentrucă prezintă multe riscuri pentru consolidarea patrimonială a întreprinderii.

Cealaltă teorie așează prețuirea la inventar pe temelii cu totul altele și anume :

Consideră că toate bunurile rămase la bilanț în diferite stări și locuri, nu trebue să influențeze prin evaluare rezultatele care trebue să provină numai din operațiunilor realizate ale gestiunei expirate, iar nici decum din calcule ce pot greva asupra situației în viitor. Sub acest aspect, rezultatul este o realitate, obținut din desfășurarea concretă și completă a activității economice.

Pentru ajungerea acestui scop ar trebui ca în compunerea prețului de inventar să intre, în afară de valoarea de dobândire a bunurilor mobiliare sau imobiliare, numai cheltuelile și imputațiile directe de cumpărare, „(frais d'achat", de fabricație „(frais de fabrication)" în cazul industriilor.

Problema înglobării a cotei aferente din *cheltuelile cu caracter general, din dobânzi,* din *pierderi la clienți* și mai ales din *amortismente,* este controversată și discutată cu temeiuri deopotrivă de îndreptățite, așa că admiterea lor rămâne să se hotărască după posibilități și interese, dela caz la caz, implicând asupra rezultatului final, toate consecințele ce pot surveni din aceste adause. D-sa în concluzie se raliază la grupa a doua și sfârșește opinând că, *respectându-se normele de evaluare descrise mai sus, se va dobândi situațiuni active, patrimoniale adevărate, cu situațiuni pasive consolidate și cu rezultate concrete realizate.*

D-l *Dr. Al. Kendler,* se ocupă de obiectivele urmărite în determinarea prețului de cost.

Prețul de cost este totalul cheltuielilor necesare pentru obținerea fiecărei unități produse, la care se adaugă în afară de materii prime și salarii, dobânda capitalului împrumutat, amortismentul și reînoirea materialului, cheltuieli generale, cheltuieli de instalație până în momentul vânzării.

Examinând această definiție, observăm că ea cuprinde în expunerea ei o serie de prețuri de cost. Dacă nu ne referim la o cercetare a rezultatelor finale, ci la stabilirea unui preț de cost unitar, pentru determinarea unei politici de prețuri, este necesară această catalogare a diverselor prețuri de cost.

Discernământul ce se face între diferitele costuri de producție, nu trebue considerată ca o speculație teoretică, ci mai ales ca o aplicare practică.

Aceste costuri de producție sunt:

a) *cost al fabricației* (materie primă, salarii, energie) re-

prezentând prima etapă, dinainte cunoscută în ce privește calculația și identică tuturor industriilor pentru producerea aceluiași obiect. In compunerea acestui preț intră elemente componente egale tuturor și diferențele de cost nu pot preveni decât într'o executare în sens vertical al acestei producțiuni (materie primă ce intră într'un produs, să fie sub produsul obținut dintr'o altă fabricație [1]) energia în loc să fie cumpărată după piață, este produsă în uzina proprie).

b) *Costul industrial* este costul fabricației, căreia i se adaugă toate cheltuielile cu întreținerea uzinei, precum:

Amortismentul, reînoirea instalațiilor, supravegherea fabricației, lumină, încălzit, ventilat, etc.

Această împărțire este necesară, când ne ocupăm în cercetarea noastră de determinarea contabilă a unui preț de cost pe unitate. Din punct de vedere contabil, fiecare din aceste etape sunt reprezentate printr'o serie de conturi, care, prin totalizarea lor, ne dă prețul de cost total. Felul în care se operează în fiecare din aceste conturi, îl găsim exprimat în orice contabilitate industrială. Din literatura noastră contabilă, se recomandă lucrările de specialitate ale domnilor prof. Sp. Iacobescu și Dr. V. M. Ioachim [1]).

Această împărțire, a costului de producție este necesară căci este în funcție de producția întreprinderii.

Această producție este urmărită prin *gradul de ocupație* al întreprinderii sau *randamentul industrial.*

Acest randament industrial este exprimat printr'un raport ce se stabilește între producția efectivă atinsă în cursul unui exercițiu și cea mai mare producție a întreprinderii, în decursul anilor, sau, în lipsa acesteia, capacitatea de producție.

Randamentul industrial indică mărimea costurilor de producție a fabricației, și de aci necesitatea de a împărți în grupe de costuri cheltuielile de producție.

Dintre acestea, sunt o serie care rămân constante, oricare ar fi producțiunea, (cele fixe, cheltuieli de administrație, dobânzile, cheltuielile generale, amortismentul imobilelor etc.)

---

1) Definiția dată de Colson-Economie Politique Teorie des prix pag. 333 ed. 1936.

2) Cursul de Contabilitate Industrială-Ac. de Inalte Studii Comerciale din București, 1935.

3) Comerț și Cont. cu aplicațiuni la Industrie, 1936.

altele care descresc în raport cu această fabricațiune, (cele regresive) o serie care cresc proporțional cu cantitatea de produse (materia primă, salarii) iar în cele din urmă, cele care cresc progresiv [1]).

Sunt cazuri în care nu cel mai bun randament poate da cele mai bune rezultate, tocmai din cauza cheltuielilor progresive, care intră în acțiune.

Se cere în acest caz, o calculare a *optimului* de producție, prin care să se urmărească condițiunile cele mai bune din punct de vedere economic, în care trebue să se lucreze.

Se va ține seamă, în acest calcul, de toate elementele ce intră în compunerea prețului de cost, în afară de gruparea lor după natura lor (din punct de vedere strict al întreprinderii) și de condițiunile externe, în care se poate lucra: prețurile de vânzare cu eventualele modificări pe cari le-ar suferi.

Serviciul contabilității trebue înaintea oricărei calculări, să determine la începutul fiecărui an de activitate, pe baza datelor anterioare, punctul critic al întreprinderii.

Această calculare servește la determinarea minimului, ce trebue realizat, ca întreprinderea să nu piardă, iar în al doilea rând la fixarea unei politici de prețuri.

In aceste rânduri, am căutat să urmărim, obiectivele ce trebuesc atinse de acest serviciu al contabilității.

Organizarea serviciului de calculare, în vederea atingerii acestui scop, este imperios cerută, căci mărește rolul contabilului în întreprindere.

D-l *Prof. Al. Machedon,* arată dificultățile de ordin technic și contabil pentru urmărirea și stabilirea prețului de cost. Sunt exploatări, unde calcularea prețului de cost pe unitate este aproape o imposibilitate ex. la exploatarea unei păduri, unde se ia în concesiune un număr nelimitat de copaci de diferite esențe, din care se obțin lemne de foc sau lemne de lucru. Cum se va determina costul unui copac?

In ce privește contabilizarea prețului de cost, d-sa este de părere că prin contabilitate se poate urmări numai elementele, care compun acest preț, nu prețul însăși, care nu se poate înregistra zi cu zi.

---

1) Explicația cheltuelilor și metodele practice de determinare se găsesc în lucrarea noastră „Contabilitatea și Prețul de Cost".

Enumără elementele cari formează *prețul de cost comercial* ș. a. prețul de cumpărare plus speze directe de procurare, plus cheltuielile generale. Acesta reprezintă prețul minim de vânzare.

In industrie trebue făcută separația între cele două departamente: *comercial* și *industrial,* fiecare cu prețul său de cost.

Prețul de cost industrial cuprinde numai cheltuielile de industrializare, cel comercial cuprinde și cheltuielile de vânzare.

In ce privește cheltuelile de administrație, ele trebuesc împărțite între cele două departamente, având în vedere că atât direcțiunea cât și celelalte servicii administrative au în grija lor și fabricația produselor.

Dobânda efectiv suportată de întreprindere face parte din prețul de cost industrial.

D-sa se ocupă apoi de atitudinea organelor publice față de noțiunea prețului de cost, scoțând în evidență lipsa unei concepții unitare.

Codul de comerț se teme de supraevaluări, pe cari le sancționează când s'ar distribui dividende datorită numai acestor supraevaluări sau chiar când s'ar încerca înșelarea bunei credințe prin umflarea activului.

Legea fiscală din contră se teme de subevaluări și ia măsuri contra încercărilor de subevaluarea activului, dând prin instrucțiuni norme cari de multe ori se contrazic.

Pentru unele cazuri se admite evaluarea pe prețul cel mai mic, pentru altele se pretinde neapărat prețul de cost sau prețul curent, iar instanțele de judecată uneori nu admit prețul de cost mediu din cursul anului, deși nici un text din legea contribuțiunilor directe nu impune un anume mod de evaluare.

O legiferare generală și uniformă a prețului de cost, fie în ce privește noțiunea, fie în ce privește contabilizarea nu este posibilă.

Contabilitatea nu se poate transforma într'un serviciu statistic.

Dacă se ajunge la ideea legiferării, aceasta nu se poate face decât cu multă atențiune și cu dispoziții destul de suple, ca să se poată adapta la orice fel de întreprinderi; altfel ar trebui o legiferare dela caz la caz.

Trebue să se ajungă însă la o unitate de vederi între legiuitorul comercial și legiuitorul fiscal în ce privește înțelesul noțiunei preț de cost și aci Corpul Contabililor are de spus cel dintâi cuvântul.

D-l *Profesor Andrei Gheorghiu.* Prețul de cost poate fi și un secret industrial, pe care o întreprindere nu l-ar putea da în vileag, fără periclitarea intereselor ei vitale, dacă, din punct de vedere teoretic în compunerea prețului de cost, trebue să intre anumite elemente precum amortismentul; practic, înregistrarea lui se face la sfârșitul anului, deducându-se din beneficiul brut al întreprinderii.

Prețul de cost se stabilește — în afară de contabilitate — fie pe bază de calcule technice, fie pe bază de elemente ce conducerea întreprinderii le extrage din registre, elemente, asupra cărora va fi totdeauna discuție, în ce privește cuantumul, care intră în stabilirea prețului de cost.

D-l *S. M. Blumenfeld.* Prețul de cost nu e o chestiune contabilă, ci una technică. Industriașul își face prețul de cost nu pentru fisc, nici pentru contabilitate, ci pentru a ști cum să-și vândă marfa.

Nu se poate legifera calcularea prețului de cost, căci diferă dela o industrie la alta.

In ce privește cheltuielile directe: materii prime, salarii și cheltuieli speciale nu este discuție asupra intrării lor ca elemente componente ale prețului de cost.

Discuția se poartă asupra cheltuielilor indirecte, cari nu privesc un anume produs, precum: lumina, încălzit, impozite, salariile personalului administrativ, amortismente, dobânzi, sarcini sociale cari trebuesc repartizate după o anumită cheie care variază dela o întreprindere la alta, asemenea pentru cheltuielile de comercializare.

Chestiunea prezintă o importanță deosebită la stabilirea valorii inventariului.

Când întreprinderea merge bine și dividendul este asigurat, nimeni nu se gândește la încărcarea mărfurilor dela inventar cu o cotă parte din cheltuielile generale; când beneficiul nu e destul de mare ca să asigure dividendul sau pentru ca bilanțul să nu facă o impresie prea rea, se adaugă la prețul de cost și amortismentul instalațiilor, nimeni nu s'a gândit însă să adauge și cheltuelile generale de administrație. Amortis-

mentul instalațiunilor însă *în practică* nu se consideră ca o parte esențială a prețului de cost ; ci constitue *din motive de prevedere comercială* o rezervă tacită care se recuperează la vânzarea produselor.

Noi contabilii nu trebue să lăsăm să se acrediteze părerea că aceste cheltuieli în total sau în parte pot fi un element de activ, căci fiscul ar folosi această părere pentru a spori pe nedrept beneficiul impozabil.

D-l *Prof. C. G. Demetrescu,* contrariu părerii d-lui S. M. Blumenfeld, susține că prețul de cost este în primul rând o problemă contabilă, arătând că singură contabilitatea poate da elementele unei exacte calculări a prețului de cost, după situația reală a cheltuielilor, pe când prețul de cost — în afară de contabilitate — este sau numai o prevedere bazată pe elemente din trecut sau un deviz bazat pe date de ordin technic, cari nu totdeauna corespund cu realitatea, nici chiar în ce privește cele două elemente directe: materia primă și salariile, fără a mai vorbi de cheltuielile indirecte, pe care un technician nu le poate stabili.

Contabilitatea, singură, care urmărește și cantitățile și valorile poate oferi elemente certe pentru calcularea prețului de cost.

Rămâne însă să ne punem de acord asupra elementelor cari compun acest preț.

D-sa se raliază la părerea d-lui Prof. Machedon că în prețul de cost industrial trebue să intre atât dobânda cât și o parte din cheltuielile de administrație.

D-l *I. Mazăre,* este de părere că în prețul de cost industrial trebue să intre numai acele elemente — dintre cheltuielile indirecte — cari în mod obișnuit se poate întâlni la orice întreprinderi și cari privesc special fabricația: precum amortismente, impozite cu caracter industrial, asigurarea instalațiunilor, sarcini sociale pentru muncitori etc. nu însă acele elemente, cari pot lipsi la o întreprindere sau variază foarte mult dela o întreprindere la alta, nu după importanța întreprinderii, ci după organizarea sa comercială ori financiară, precum: dobânzi, cheltuieli personale, retribuțiile administratorilor etc.

Toate acestea trebue să formeze elemente ale prețului de cost comercial, respectiv ale prețului minim de vânzare.

D-l *Em. Dumitrescu* se raliază la această părere, arătând că numai așa este posibilă o comparație a prețurilor de cost.

D-sa arată importanța ce se dă în alte țări acestei chestiuni, astfel în Anglia există Asociațiuni de experți pentru prețul de cost.

In America sunt cursuri speciale pentru studierea acestei probleme și în unele ramuri industriale sunt stabilite norme standard pentru calcularea prețului de cost; asemenea în Germania, Oficiul de raționalizare economică a stabilit scheme de contabilitate pentru diferitele categorii de industrii, unde problema prețului de fabricație și a prețului de vânzare ocupă un loc principal.

D-l *G. Grigorescu* arată că sunt întreprinderi cari fac împrumuturi special pentru exploatare precum soc. petroliferă care se împrumută pentru foraj. D-sa se întreabă dacă în acest caz dobânda intră în prețul de cost industrial, fie direct fie indirect prin majorarea valorii sondelor și deci majorarea amortismentului.

D-l *Iosef Lazăr*. In comerț prețul de cost este limita sub care începe deficitul și peste care începe beneficiul, același lucru trebue înțeles și în industrie, pentrucă în industrie există și faza producției, noțiunea de mai sus rămâne pentru prețul de cost comercial, adică prețul minim de vânzare.

Pentru prețul produselor așa cum ies din fabricație trebue găsit un alt termen care să nu dea loc la confuzii; în lipsă de un termen adequat, ne putem mulțumi cu caracterizarea : preț de cost industrial, respectiv prețul de cost al prelucrării, în care intră toate cheltuielile de industrializare, fără acele cheltuieli cari sunt în funcție de organizarea administrativă și comercializare a produselor.

D-l *N. K. Constantinescu*. Pentru a putea soluționa această problemă, trebue să avem în vedere: a) ideia de randament; b) ideia de rentabilitate ; c) structura financiară a întreprinderilor, care diferă dela țară la țară — toate acestea formând *condițiuni esențiale* în rezolvarea problemei ce ne preocupă.

O separație între activitatea pur industrială, tehnică și între cea comercială la o exploatare industrială se impune, fiindcă, mai întâi, pe întreprinzător în genere nu-l interesează numai rentabilitatea capitalului ci și randamentul cantitativ și calitativ al exploatărei industriale.

In al doilea rând, fiindcă această problemă nu se mai poate pune tot așa de simplist ca în trecut. In adevăr, în epoca de înflorire a industrialismului, obiectul principal pe care-l urmărea o întreprindere industrială era rentabilitatea, indiferent dacă aceasta se obținea în dauna randamentului produs de materia primă, de mașini sau de muncă. Introducerea raționalizării, ea însăși o consecință a slăbirii rentabilității multor întreprinderi care neglijase problema randamentului elementelor fundamentale ale producției, a avut de efect aducerea problemei randamentului pe primul plan al preocupărilor. Mai mult chiar, în unele țări, ca Germania de pildă, se face astăzi din randament (care acolo se numește *Wirtschaftlichkeit)* o condițiune legală de existență a întreprinderilor, fiindcă activitatea economică este privită acolo prin prisma interesului general.

Situațiunea provocată de atitudinea aceasta, manifestă în special în țările industriale, este un determinant puternic pentru stabilirea prețului de cost.

Noi ne mărginim să semnalăm datele problemei spre a putea fixa numai punctele de discuție, ca să nu ocupăm timpul cu detaliarea acestor aspecte cunoscute celor mai mulți dintre cei prezenți.

In ce privește structura întreprinderilor, observăm că în unele țări, industriile lucrează mai mult cu capital propriu, cum este Anglia; deci chestiunea dobânzilor pentru producție nu se pune. In Germania industriile recurg la credit, fie pentru investiții, fie pentru exploatare; acolo se pune chestiunea dobânzii, care este considerată de mulți autori ca făcând parte integrantă din prețul de cost al industrializării — fiind un element comun tuturor întreprinderilor — deși nici acolo această teorie nu este împărtășită fără rezerve.

La noi în primii ani după război, majoritatea industriilor au fost înființate sau repuse în activitate cu concursul băncilor, cari aveau grije ca în general capitalul necesar investițiilor să fie procurat prin subscriere, urmând a li se procura capitalul de circulație pe cale de cont curent.

Deci, la început, nu se punea chestiunea dobânzii decât pentru fondul de rulment, care varia după modul de lucru al întreprinderii și după importanța fiecăreia.

Deși dobânzile la aceste întreprinderi constituesc o chel-

tuială aproape inevitabilă, totuși, pentrucă ele nu alcătuesc o cheltuială comună tuturor întreprinderilor similare, iar pe de altă parte, la noi nu se face o separație între industrializare și comercializare, așa încât să se știe cât capital împrumutat merge la exploatare și cât la comercializare, nici dobânzile nu se pot separa în dobânzi privind activitatea industrială și dobânzi privind activitatea comercială. Toată dobânda intră în mod obicinuit, în calculul prețului de cost comercial (preț minim de vânzare respectiv preț de revenire), fiind considerat un element al rentabilității întreprinderii, iar nu unul al randamentului industrial, cu care este în legătură indirectă, din cauza fluctuațiunilor conjucturale sau de altă natură ale pieței.

Este adevărat că pe fisc — și prin aceasta trecem la o altă serie de condițiuni — îl preocupă ideia sporirii pe orice cale a procentului rentabilității și de aceia el ar dori ca dobânda să constitue un element al prețului de cost industrial, pentru a o cuprinde în valoarea produselor aflate la inventar. Aceasta, înseamnă însă o anticipare asupra rezultatelor viitorului iar rentabilitatea trebuie calculată numai asupra rezultatelor efectiv realizate.

De aceea mult mai prevăzătoare este atitudinea legiuitorului comercial, care permite întreprinzătorului ca printr'o evaluare prudentă să-și constitue o rezervă latentă, care va deveni un beneficiu impozabil în momentul realizării.

Dar în afară de acestea, nu trebuie să uităm obligația Administratorilor în societățile anonime de a nu distribui dividende din beneficii nerealizate; iar în genere pentru industriași, obligația de a nu vinde sub prețul de cost sau aceea de a nu depăși maximul prevăzut de legea speculei.

Este desigur greu să găsim formula generală adaptabilă tuturor genurilor de întreprinderi și tuturor categoriilor de interese, cu atât mai mult că și în alte țări de mare importanță constatăm divergențe și controverse asupra acestei probleme.

Putem totuși cădea de acord asupra unui minim de condiții și apoi pe această bază să ducem discuția mai departe cu cercurile direct interesate pentru a ajunge la o unitate de vederi.

Numai atunci putem cere o legiferare cu caracter general a noțiunei prețului de cost în industrie.

D-l *Teodor Nițu* spune că trebuie făcută o distincțiune la fixarea prețului de cost industrial și anume:

a) preț de cost industrial în vederea vânzărei și

b) preț de cost industrial de evaluare pentru produsele nevândute, care urmează ca la finele anului, la bilanț, să fie inventariate.

In primul caz prețul de cost industrial nu prezintă decât un interes teoretic și statistic — fiindcă în asemenea caz e necesar a se fixa prețul minimum de vânzare, care bine înțeles va trebui să cuprindă nu numai elementele componente ale producției (materie primă plus salarii, plus etc.) ci și cota corespunzătoare de cheltuieli generale (luminat, încălzit, chirie, salarii pentru direcția administrativă — funcționari și direcție — dobinzi la capitalul propriu și împrumutat, amortismente diferite — clienți insolvabili — etc., și în fine cota de beneficiu fixată în raport cu concurența pieții.

In al doilea caz însă fixarea prețului de cost industrial prezintă o deosebită importanță pentru a se evita inventarierea de bunuri pe valori imaginare, adică activări de cheltuieli, care pe deoparte măresc activul întreprinderii fără justificare, iar pe de altă parte înlesnesc distribuiri de beneficii fictive, care nu fac decât să consume, în fapt, din însăși patrimoniul întreprinderii.

Acest procedeu mai are și inconvenientul că mărește prețul de vânzare al produselor și face, astfel, dificilă dacă nu imposibilă vânzarea acestor produse, având de luptat cu concurența pieții.

In acest caz, prețul de cost industrial nu poate cuprinde decât elementele necesare fabricației, adică: materia primă, salariile lucrătorilor, cota de amortisment la instalații, energie, și orice alte cheltuieli necesare până ce obiectul fabricat ajunge în depozit.

Din depozit, fabricatele apucând calea desfacerii trec în departamentul comercial, care va fixa prețul minimum de vânzare după adăogirea celorlalte componente ale acestui preț cum e cota de cheltuieli generale, amortismente (clienți dubioși), dobinzi, etc.

D-l *Dr. V. M. Ioachim.* Discuțiile contradictorii la cari a dat naștere în special problema prețului de cost în industrie

ne arată cât de importantă este această chestiune şi cât de necesară este discutarea ei pe toate laturile.

Desigur că nu ne vom grăbi să formulăm norme generale, este bine însă ca să oferim o bază de discuţie, pentruca apoi din colaborare cu technicieni, industriaşii, juriştii, fiscaliştii să rezulte, dacă nu o soluţie, cel puţin o clarificare a chestiunei.

Că în această clarificare, rolul contabilităţii este precumpănitor nu mai încape îndoială, căci numai ea urmăreşte în mod logic valorile, cari intră în compunerea preţului de cost.

Deosebirile de păreri ce s'au exprimat în discuţiile avute se explică şi prin aceia că s'a încercat a se da o definiţie prea restrânsă noţiunii preţului de cost.

Preţul de cost nu trebue luat numai în funcţie de un anumit bun, ci şi în funcţie de *loc, de stare* şi *de timp,* acelaşi bun putând avea mai multe preţuri de cost, după locul în care se află, după starea bunului şi după timpul la care se referă preţul de cost.

Unii autori au încercat să dea denumiri diferite după momentul în care se formează preţul de cost, ceeace produce confuzii.

Noi credem că păstrând denumirea generală de *„preţ de cost"* însă cu caracterizarea momentului, la care se referă, precizând mai bine această noţiune, nu am avea nevoe să recurgem la termeni străini.

Astfel, avem în comerţ *preţ de cost al cumpărării,* adică preţul din factură plus cheltuielile speciale de procurare, *preţ de cost al vânzării,* adică preţul de cost al cumpărării plus cheltuielile de regie, acesta constituind *preţul minim de vânzare.*

In industrie am avea: *preţ de cost al cumpărării* pentru materii prime: *preţ de cost al prelucrării* într'o anumită fază a producţiei cu cheltuielile aferente până în momentul stabilirii preţului, *preţul de cost al produsului fabricat* sau mai scurt preţul de cost al producţiei (preţul de cost industrial) cuprinzând toate cheltuielile de industrializare până la terminarea procesului de fabricaţie şi *preţul de cost al vânzării* (preţul de cost comercial) constituind *preţul minim de vânzare.*

O discuţie foarte vie a fost asupra cheltuielilor indirecte.

Aproape toţi d-nii vorbitori au fost de acord că se impune o separaţie între cheltuielile directe privind special fabricaţia (amortisment, chiria imobilului industrial, asigurări, salariile

maeștrilor, combustibil etc. și cheltuielile indirecte privind administrarea generală și comercializarea.

Cu toții am fost de acord că primele fac parte integrantă din *prețul de cost industrial.*

Asemenea cu toții am fost de acord că *spezele de comercializare* precum: publicitate, voiaj, remize etc., nu fac parte din prețul de cost industrial.

Părerile au fost împărțite în ce privește *cheltuielile de administrație și dobânzile.*

Noi susținem că atât dobânzile — exceptând dobânzile privind special împrumuturile de investiție — cât și cheltuielile de administrație generală nu fac parte din prețul de cost industrial, ci din prețul de cost al vânzărei, pentrucă aceste cheltuieli sunt determinate de obiectivul final al întreprinderii și anume valorificarea produselor fabricate.

In ce privește dobânda, pe care unii autori pretind să o adauge la costul industrial, chiar dacă ar fi vorba numai de mijloace proprii, noi o socotim ca un element al prețului de cost comercial, pentrucă în general fondurile împrumutate servesc ca fond de rulment pentru a ajuta acțiunea comercială prin vânzări pe credit.

Apoi care ar putea fi criteriul pentru a stabili cât din fondurile împrumutate au fost întrebuințate în fabricație și cât pentru comercializări?

René Delaporte în recenta sa lucrare „Prix de revient", susținând principiul adăogirii dobânzii la prețul de cost al fabricației, propune să se țină contul de fabricație după regulele contului curent ; o complicație inutilă și lipsită de bază reală, pentrucă se poate ca întreprinderea să lucreze cu materii prime luate pe credit fără dobândă iar suma împrumutată să fie pentru alte nevoi.

In America, unde technica prețului de cost s'a desvoltat până în cele mai mici detalii, dobânda de obicei nu se adaugă la prețul de cost industrial, ci se trece la sfârșitul anului la Profit și Pierdere, din cauza greutăților de repartizare și a deosebirii de concepții cu privire la caracterul acestei cheltuieli. Se face mențiune de dobândă și de coeficientul, cu care grevează prețul de cost, însă numai prin rapoarte statistice separate, fără a se trece prin contul de fabricație.

In Germania întâlnim, ca și în Franța, păreri diferite: unii

autori pretind adaogarea dobânzii la prețul de cost industrial și anume dobânda la totalitatea mijloacelor întrebuințate în fabricație — indiferent dacă s'a plătit sau nu dobândă, socotindu-se procentul curent de pe piață ; alții, între cari și Prof. Leitner de la Academia Comercială și Școala Politechnică din Berlin socotește numai dobânda la capitalul imobilizat ; alții în fine precum W. Peiser se declară contra cuprinderii dobânzii în prețul de cost industrial, căci „atunci ar însemna ca acest preț să fie în funcție de situația finaciară a intreprinderii, obținându-se un cost de fabricație când mai mare când mai mic după relațiunile bănești ale întreprinderii. Dobânzile fac parte din funcția financiară a întreprinderii, nu din funcția technică", — părere pe care o împărtășim și noi.

In prețul de cost al producției (preț de cost industrial) asemenea nu poate intra cota parte din cheltuelile generale comerciale și de administrație pentru următoarele motive :

1. Prețul de cost al producției are acelaș caracter ca și prețul de *cost al procupării mărfurilor* într'un comerț : după cum acest preț nu poate fi sporit de cât cu cheltuelile, cari privesc procurarea mărfurilor, tot asemenea prețul de cost al fabricației nu poate cuprinde de cât cheltuelile, ce sunt în strânsă legătură cu fabricația.

Celelalte cheltueli privesc însăși obiectul întreprinderii : *comercializarea mărfurilor sau produselor* și deci trebue să fie acoperite în întregime din beneficiul brut al comercializării, — ceeace nu s'a acoperit constituind o pagubă pentru întreprindere.

Altfel, am ajunge la situația următoare :

O întreprindere, care a lucrat pentru 10.000.000 lei și a vândut pentru lei 2.000.000, având cheltueli de administrație de lei un milion din care prin vânzare a recuperat lei 200.000 nu va arăta nici o pierdere pentrucă ar considera diferența de cheltuieli de lei 800.000, ca fiind făcută în interesul fabricației adăogând-o la costul de producție.

Dacă și în anul următor s'ar vinde numai o parte din aceste mărfuri, la ceeace rămâne s'ar adăoga iarăși cota parte din cheltuelile generale din adminstrație, sporind activul cu o sumă, care n'a putut adăoga cu nimic la valoarea mărfii, în schimb, se sporește beneficiul cu această sumă.

2. Nu poate exista nici un criteriu ori-cât de aproximativ —

pentru defalcarea cheltuelilor de ad-ție între fabricație și comerț : această defalcare ar fi cu totul arbitrară, ceeace ar da loc totdeauna la discuții, când s'ar pune chestiunea prețului de cost, fie de organele fiscale, fie de organele judiciare, ori de cele administrative.

3. Este necesar a avea o situație a activității industriale separată de aceia a activității comerciale cu calculație proprie, spre a se vedea asupra căror cheltueli se poate face economii, respectiv dacă desfacerea mărfurilor este îngreuiată de costul de fabricație prea ridicat sau de cheltuelile generale de administrație și comerciale prea mari.

4 Cheltuelile de fabricație sunt în funcție de producție, pe când cheltuelile de administrație și comerciale sunt în funcție de comercializare.

Deci, când se stabilește prețul minim de vânzare, se are în vedere cifra probabilă a cheltuelilor de administrație, care se repartizează la cifra probabilă a vânzării nu a producției, așa cum se procedează cu cheltuelile generale de fabricație.

Cu procentul raportat la punctul de cost al producției se sporește acest preț — în afară de contabilitate — și se obține *„prețul minim de vânzare"*, care nu-și găsește expresiunea în registrele de contabilitate.

Cheltuelile de administrație și de vânzare se sporesc sau se diminuază nu în funcțiunea de posibilitățile de producție, ci în funcție de posibilitățile de vânzare, — de aceea cheltuelile de administrație nu se modifică cu atâta ușurință precum se modifică cheltuelile generale de fabricație.

5. După cum am spus, noi credem că după cum în comerț nu se poate activa nimic la bilanț din cheltuelile generale de adminstrație și de vânzare, acelaș principiu trebue păstrat și în industrie, nefiind nici un motiv să se adopte două metode.

Este adevărat că azi mulți autori nu mai privesc cheltuelile drept pierderi, ci le consideră ca un activ, însă un activ cu caracter special și anume cu *activ global,* care nu se poate încorpora într'o anumită valoare concretă din activul bilanțului și un *activ provizoriu,* care păstrează acest caracter numai până la sfârșitul anului, până când trebue recuperat prin vânzarea bunurilor, pentru a căror comercializare s'a făcut aceste cheltueli.

Astfel noua ordonanță germană din 1931 privind soc. ano-

nimă pe acțiuni la art. 261, vorbind despre evaluare, pune principiul evaluării pe prețul de procurarea (Anschaffungspreis) ori de fabricație (Herstellungpreis) din codul de comerț, însă adaogă.

„La socotirea „Cheltuelilor de fabricație" se poate (dürfen) adăuga în măsură potrivită amortizării și părți corespunzătoare (angemessene Anteile) din *cheltuelile de transporturi și de administrație.*

„Cheltuelile de desfacere nu intră în această categorie".

Trebue să observăm însă că aci este vorba de o *facultate,* nu de o dispoziție generală, întreprinzătorul având dreptul de a face evaluarea pe prețul curent, dacă este mai mic.

In orice caz, dispoziția aceasta nu a întrunit sufragiul tuturor. Este combătută, și credem noi, cu drept cuvânt, pentrucă face confuzie între prețul *direct de fabricație* (materii prime plus salarii), *prețul de cost al producției* (materii prime + salarii + cota parte din cheltuelile generale de fabricație) și *prețul de cost comercial,* respectiv, *prețul minim de vânzare sau prețul de cost al vânzării : costo totale,* cum îl numesc italienii, *Selbst-Kostenpreis* cum îl numesc germanii și *prix de revient*

De altfel, legiuitorul german, lăsând facultatea întreprinzătorului de a adăoga sau nu cota parte din *„Cheltueli generale de exploatare și de administrație,* pe care în mod greșit le pune pe aceiași linie — n'a voit să dea o soluție tranșantă controversii ce există și în doctrină în această chestiune

Ceva mai mult, când vorbețse de contul de profit și pierdere cere ca în debit să apară : amortismente, salarii, impozite și toate cheltuelile întreprinderii, exceptând costul materiilor prime — ceeace — înseamnă că înțelege ca din beneficiul brut să se acapere toate aceste cheltueli făcute în cursul anului.

Pentru motivele arătate mai sus, dar mai ales pentru o aplicațiune practică și uniformă a noțiunii prețului de cost, noi credem că trebue adoptată și pentru prețul de cost al producției (preț de cost industrial) metoda dela prețul de cost al procurării mărfurilor în comerț, în sensul că acest preț de cost nu se poate mări cu o cotă parte din cheltuelile generale de adminstrație și comerciale, care în întregime trebue să formeze un adaus la prețul de cost al producției spre a obține prețul de cost al vânzării, respectiv prețul minim de vânzare".

Se dă apoi citire următorului referat al Comisiei însărcinate de adunare să examineze chestuinea prețului de cost în industrii :

REFERAT

„Având în vedere discuțiunile făcute în chestiunea Prețului de cost în industrie — în ședințele anterioare — ținând seamă de majoritatea părerilor exprimate și de posibilitatea practică de aplicare a noțiuni prețului de cost, considerăm că în primul rând se impune o separație netă între *prețul de cost industrial și prețul de cost comercial* (preț de cost al vânzării).

Ca elemente componente al prețului de cost industrial, trebue să intre numai acelea ce privesc direct producția, urmând ca totalitatea cheltuelilor generale de administrație să fie ținute în seamă la calcularea *prețului de cost comercial.*

Deci toate aceste cheltueli trebue recuperate pirn vânzare, ele neputând să fie activate sub forma adogirii vreunui procent la valoarea produselor rămase nevândute.

Acelaș tratament suntem de părere că trebue aplicat dobânzilor.

Chestiunea dobânzilor la împrumuturi de investiții poate avea un regim special.

* * *

D-l Prof. Machedon a rămas la părerea că în calculația prețului de cost al fabricatelor într'o industrie trebue cuprinse următoarele elemente.

a) Cota parte din salariile și cheltuelile personalului Direcțiunei generale și conduceri centrale.

b) Cota parte din dobânzile plătite.

D-l N. Butculescu mulțumește tuturor cari au luat parte la discuții și constată că în urma desbaterilor ce au avut loc, s'a limpezit o serie de puncte obscure și controversate în ceeace privește prețul de cost în industrii.

Ar dori ca în momentul când chestiunea va fi supusă și în discuția Secțiunilor Corpului să se reia și problema primelor, respectiv a diferențelor valutare, cari formează azi un element, de care trebue să se țină seamă în calculul prețului de cost.

S'a omis să se discute pe ce preț urmează să se treacă materile prime în fabricație, cred, spune d-sa, că cea mai practică metodă este adoptarea unui preț standard apropiat de prețul uzual, făcându-se apoi la sfârșitul anului corectările necesare, față de realitate.

In ce privește termenii întrebuințați ar fi bine să evităm expresiunile importate precum ; preț de revenire, preț global.

D-sa roagă pe cei prezenți să adopte referatul Comisiunei cu privire la prețul de cost în industrie, — ceeace se aprobă.

D-l Gr. L. Trancu-Iași, Președinte de Onoare, încheie prima etapă a desbaterilor exprimându-și satisfacția că fiecare din cei chemați a ținut să aducă contribuția sa pentru lămurirea chestiunei prețului de cost, care formează obiectul preocupărilor atât a comercialiștilor pentru viitorul cod de comerț cât și a fiscaliștilor pentru o mai bună aplicare a legii contribuțiunilor directe.

D-sa arată că prețul de cost nu interesează numai la finele anului, cu ocazia întocmirei bilanțului și ci în timpul anului pentru cazuri de falimente, concordate, speculă etc.

Evaluarea la bilanț prezintă două aspecte : unul obiectiv și altul subiectiv, iar prețul de cost prezintă un interes privat, uneori secret și nu de interes public.

Soluțiunea acestei probleme trebue deci să aibă în vedere toate aceste aspecte și contingente, pentruca să împace toate interesele

Procedând cu prudență, realizăm operă durabilă pe care economia noastră națională o așteaptă cu o legitimă îndreptățire de la profesiunea contabilă.

CONCLUZII

Delegația Permanentă a Consiliului Superior, pe baza desbaterilor, ce au avut loc, în urma convocărei făcute de Consiliul, a formulat următoarele concluzii în legătură cu problema prețului de cost.

1. Prin „preț de cost" se înțelege totalul sumelor cheltuite pentru un bun într'o anumită stare și până la un anumit moment și loc.

2. *In Comerț* avem : *preț de cost al cumpărării* care se compune din prețul de cumpărare conform facturei plus cheltue-

lile speciale (vamă, transport, asigurare, curtaj, etc.) până la aducerea în magazie ; *preţ de cost al vânzării (preţ minim de vânzare)* care se compune din preţul de cost al cumpărări plus cota parte din cheltuelile de *regie ale întreprinderi.*

Dobânda capitalului propriu şi salariul întreprinzătorului, dacă nu este o obligaţie contractuală, nu intră în cheltuielile de regie.

3. *In industrie* avem : a) *Preţ de cost al cumpărării de materii prime definit ca mai sus;* b) *Preţ de cost al predării de materii prime* (pentru fabricaţie) care se compune din preţul de cost al cumpărării plus o cotă parte din cheltuielile speciale privind depozitarea şi manipularea materiilor prime (asigurare, amortismentul magaziilor, salariile personalului respectiv, luminat încălzit privind depozitele, et.c.).

c) *Preţ de cost al producţiei* (preţ de cost industrial) compus din : I) *preţul de cost al materiei prime* (principale şi secundare + II) salarii directe, privind direct producţia bunului respectiv, + III) *speze speciale* (desenuri, planuri, modele, forme, transporturi + IV) cota parte din *spezele generale de fabricaţie* şi + V) cota parte din *amortismentul* instantaţiilor şi imobilelor afectate fabricaţiei.

Dobânzile şi cheltuielile de ad-ţie şi vânzare nu intră în preţul de cost industrial.

Dobânzile la împrumuturile special făcute pentru investiţii pot intra în preţul de cost al investiţiei.

Dacă sunt produse accesorii sau secundare, cu valoarea lor curentă sau de întrebuinţare se reduce preţul de cost industrial.

d) *Preţ de cost al vânzării* (preţ minim de vânzare) compus din: *preţul de cost al producţiei + cota parte din cheltuielile generale de administraţie* şi *de vânzare,* în care intră şi *cheltuielile financiare* (dobânzi, pierderi la clienţi, speze de bancă, etc.) + *amortismentul* imobilelor şi instalaţiunilor, cari nu sunt afectate industriei.

La bilanţ, evaluarea mărfurilor se face având drept criteriu, *preţul de cost al cumpărării* la comerţ, dacă preţul curent este mai mare şi *preţul de cost al producţiei* în industrie.

Deci cheltuielile de administraţie şi de vânzare precum şi dobânzile fondului de rulment nu se poate activa la bilanţ,

ci trebue recuperate în întregime în cursul anului din vânzări; Ce nu se poate recupera constitue pierdere pentru anul respectiv.

4. Materiile prime în industrie se evaluează ca și mărfurile în comerț, după prețul de cost al cumpărării.

5. Trecerea materiilor prime în fabricație se poate face după un preț standard apropiat de prețul mediu de cost al predării, iar la sfârșitul anului se înregistrează rectificările necesare față de situația reală.

6. Repartizarea amortismentelor și a cheltuielilor generale de fabricație se recomandă a se face prin contabilitate pe măsura terminării fabricației, respectiv a executării comenzii ; dacă procesul de fabricație durează mai mult timp, repartiția se poate face la sfârșitul lunei, după spezele reale aferente lunei respective; pentru motive de economie și de simplificare se poate înlocui această metodă prin adoptarea unui procent mediu după cifrele din trecut, ținându-se seamă însă de eventualele modificări mai importante în plus sau în minus.

7. Cheia de repartizare va fi după natura întreprinderii, după natura cheltuelii și după posibilitățile technice, cea mai uzitată metodă fiind repartizarea după *costul direct al fabricației* ș. a. (materii prime + salarii).

8. Cheltuielile generale de ad-ție și vânzare precum și cheltuielile financiare nu se repartizează prin contabilitate, ci apar în total la debitul contului Profit și Pierdere.

9. Cheltuielile generale de fabricație și amortismentele, fiind repartizate la conturile de fabricație în cursul anului, nu mai apar în debitul contului de Profit și Pierdere; se recomandă în acest caz a se întocmi un cont general de exploatare, după conturile de fabricație, pentru uzul intern și eventual pentru acționari, fără a se da publicității.

10. Până la stabilirea unui punct de vedere comun cu cercurile interesate privind noțiunea prețului de cost și metodele de contabilizare, nu este cazul să se pășească la o legiferare, totuși în tratarea chestiunilor privitoare la prețul de cost trebue să se țină seamă de principiile științei și technicei contabile concretizat de Delegația Permanentă a Consiliului Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați prin concluziile de mai sus.

Aceste concluzii sunt supuse discuțiunii cercurilor interesate, a secțiunilor județene ale Corpului, a personalităților din lumea economică, financiară, technică, contabilă comercială, etc.

Răspunsurile primite și sugestiile date vor fi supuse unei noi discuții în plenul adunărei Consiliului Superior și după aceea, își va formula punctul de vedere.

Dr. V. M. IOACHIM

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

UZINELE METALURGICE UNITE

„Titan, Nadrag, Calan"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:

RADIATOARE, CAZANE DE INCALZIRE

CENTRALA, BAI DE FONTA EMAILATA

ETC., ETC.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREȘTI Calea Victoriei, 51

Lucrări vechi românești de contabilitate

Încă o lucrare care strălucește în trecutul nostru și a cărei lumină străbate puternic până în zilele noastre este **Contabilitatea,** de **C. Petrescu,** dela Iași.

Zic că strălucește și în zilele noastre, pentrucă mulți uriași ai culturii noastre contabile, moldoveni — au fost elevii lui Constantin Petrescu.

Cartea are titlul : CONTABILITATE ȘI ADMINISTRAȚIE.— **Teoria generală a Contabilității. — Sistemul partidelor duble. — Metodul clasic, metodul Jurnal-Carte-Mare. — Legismografia și Metodul Jurnalului-Bilanț,** sau **O nouă organizare de registre în contabilitate,** de CONSTANTIN PETRESCU, Profesor de Contabilitate și Corespondență la Școala Comercială Superioară, Directorul Casei de Scont și Imprumut din Iași.

Cartea a apărut la Iași în 1901, într'o singură ediție care costa 8 lei, conținând 506 pagini plus 6 tablouri care întrec cu mult formatul cărții.

In general partea teoretică este mult desvoltată deși exemplele și formularele practice nu lipsesc, autorul este adeptul culturii italiene și al teoriei personalistice.

Primele capitole le destină generalităților: Origina și Istoricul Contabilității, — Administrație, — introducând un nou termen italian **Azienda** pentru: administrație, întreprindere, afacere, gospodărie, gestiune, personificând independent proprietatea de proprietarul ei. Apoi se ocupă amănunțit de Aziendă, cu clasificările ei, Proprietarul, Cointeresații: agenți și corespondenți, Fapte contabile și contabilizate, împărțindu-le în permutative, modificative.

Se ocupă apoi cu **Administrație,** cu Directorul ei, — Personalul administrativ, — Diversele categorii de agenți, — Contabilitatea cu piesele justificative: Bunuri de plată, Bunuri de liberat, Liste de lucrători, apoi scrisori și telegrame, Cambii, Cecuri, Mandate, Borderouri, Facturi (modele), Scrisori de cărat, Chitanțe și Recipise, Conesamente, Warante-Recipise, Polițe de asigurare, în definitiv cu toate tipurile de acte ce se pot ivi în comerț.

Tratarea **Calculului Conturilor corente cu dobânzi** ocupă 18 pagini și arată calculul contului curent **metod direct, indirect, — metodul d'a ține la corent calculul dobânzilor după metodul direct, — numere roșii la metodul direct, — cazul dobânzilor variabile, — metodul hamburgez, — cazurile de întrebuințare a celor trei metode.**

Trece apoi la **Registrele manipulatorilor de valori, Contabilitatea auxiliară.**

In registrele auxiliare ,autorul zice că „operațiunile se înscriu în toată deplinătatea detaliului lor, în mod foarte analitic".

Că este partizanul teoriei personalistice se vede din multe explicațiuni, din cari dăm una: „Registrele ținute de agenții manipulatori de valori, **reprezintă contul lor personal** în opoziție cu contul proprietarului" deci două persoane: proprietarul față de agenți, — când realitatea concretă este un element patrimonial față de altul, sau față de o persoană din schimb, etc.

Apoi o declarație categorică la pag. 166 unde arată că teoria personalistică e susținută de Marchi, Cerboni și alții adăogând că „La această teorie ne unim și noi".

Apoi după o lungă teorie a funcțiunii registrelor auxiliare începe expunerea lor cu exemple: **Registrele casierului** (11 pag.), — **Registrele magazinerului, — Reg. portofolierului, — Registre diverse** (copier, de intrarea și eșirea scrisorilor), — **Registrele agenților contabili:** Jurnalul ordinar sau comun, Jurnal carte-mare, Jurnal logismografic, Jurnal, Bilanț, — Cartea mare generală, Cartea mare în metodul logismografic și metodul jurnalului-bilanț, Strața, etc.

Revine asupra **Contabilității:** dând diferite înțelesuri ale cuvântului (localul, registrele, metodul, cartea, studiul).

Dă asupra cuvântului **contabilitate** vre-o 24 de definiții, grupate în 5 clase: cele care recunosc Contabilitatea ca știință, — ca artă, — ca metodă, — organism de registre, — după genul prim), — Raportul cu celelalte științe, — Metodele de contabilitate **(empirice:** simplă și mixtă); **științifice:** clasic, — jurnal, — carte-mare, — logismografie, — jurnal-bilanț).

Se ocupă apoi în special de **Sistemul partidelor duble sau digrafice,** enunțând temelia sistemului astfel: „Temelia

„sistemului partidei duble rezidă în egalitățile ce se sta-
„bilesc din raporturile juridico-economice dintre proprietar
„și azienda sa (agenții și corespondenții săi), cu nume-
„roase demonstrațiuni care explică această temelie".

Ocupându-se de **clasificarea culturilor** ne dă clasifica-
rea și nomenclatura conturilor după vre-o 9 autori conchi-
zând că „suntem conduși și recunoaștem două conturi pri-
„mordiale și anume: 1) Contul proprietarului și 2) Contul
„aziendei (conturile agenților și corespondenților). Aceste
„conturi se divid și subdivid, după natura operațiilor, —
„dându-ne mai departe această diviziune: 8 conturi gene-
„rale ale proprietarului și 5 conturi generale ale aziendei
„și în total subdivize în vre-o 90 de conturi plus și altele".

In paginile următoare se ocupă de **Teoria conturilor,** dând explicații asupra a 32 diferite conturi: Capital, Casa, Marfa, Efecte, etc., — aproape numai teoretic: fără acte, fără registre.

Dela pagina 371 până la 440 se ocupă de **Inventar** și **Bilanț.**

Procedează și aici după acelaș sistem, adică, dând întâiu o serie de definiții din diferiți autori: 5, despre **Inventar;** nu admite niciuna și întrevede nevoia **conturilor de ordine** căci zice: „Mai înainte de a da o definițiune inventa-
„rului, este de observat că acesta conține la activ, nu numai
„bunurile proprii ale proprietarului aziendei, ci și bunurile
„ce le deține pentru socoteala corespondenților săi sub
„diferite denumiri, precum: bunurile în păstrare, bunurile în
„depozit, în comision, în consemnațiune, în gaj, etc.; iar la
„pasiv nu numai datoriile sale reale, ci și sarcinile sale față
„de corespondenții săi, depunătorii bunurilor de mai sus
„spre echilibrarea acelorași valori dela activ", — ceeace
am zice azi nu numai bunuri în deplină proprietate ci și pe
cele în posesiune, având contracont pe proprietarii lor, —
dă apoi o definițiune proprie.

Cercetează după acea: ocaziunile în care se face inven-
tarul, forma lui, registrul, evaluare, — fără aplicații practice.

La **Bilanț** iarăși ne dă 7 definiții ale autorilor citați, făcând o definiție proprie de 6 rânduri, — face comparație între Bilanț și Inventar, considerându-le că reprezintă acelaș

lucru — ne arată ocaziile în care se face Bilanțul, epocele la încheere, foloasele lui etc., — iar ca înregistrări ne dă exemple de înregistrarea bilanțelor filialelor, — se ocupă mult de concentrările dela Profit și Pierdere, — de rezerve și amortizări, — Darea de seamă.

Se ocupă apoi, în puține foi, și în multe înregistrări de: **Descrierea metodelor de Contabilitate bazate pe sistemul partidelor duble sau digrafie. Metodul clasic sau al conturilor vechi,** analizând succint Registrele, Analiza operațiilor, Deschiderea registrelor, Balanța de verificare, Inchiderea registrelor, — Diverse modalități ale metodului clasic: analitică, sintetică, mixtă, — apoi modalitățile a 5 autori, — cu puține explicații asupra lor.

In 32 pagini următoare ne dă 28 operațiuni înregistrate după metodul clasic, cu Maestrul lor.

Ultimele capitole le formează:

1. Metodul **Jurnal-Carte-mare** asupra căruia dă o pagină de explicații și 3 foi mari de registru pe care dă exemplu 28 de operații.

Foile au întindere cât 4 foi de carte, așa că exemplul de operații în metodul Jurnal-Carte-mare a fost destul de dificil. (Eu am aplicat în practică asemenea registre care măsura deschis 2 metri lărgime).

2. **Metodul Logismografic sau Logismografia** la care ne dă 15 pagini de explicație cu analizarea a 4 operațiuni cu 4 foi de registru pentru exemple.

In general autorul s'a preocupat puțin de tehnica contabilă dând numai exemple de înregistrări necesare documentării explicațiunilor teoretice; din acest punct de vedere Cartea lui Constantin Petrescu poate fi considerată o carte de teorie contabilă, față de a lui Teodor Ștefănescu, care poate fi considerată ca o carte de tehnică contabilă.

Pe drumul arid al Contabilității, T. Ștefănescu conduce pe elevul contabil arătându-i cum să lucreze în cazurile multiple ce le va întâlni, — și îi arată numeroase cazuri practice.

Constantin Petrescu dă viitorului contabil principiile științifice care-l vor conduce și lăsa la priceperea lui cum să se descurce în practică prin aplicarea lor.

Ambii nu sunt antagoniști, ci ajung la acelaș rezultat: formarea contabilului, pe căi diferite. Ca probă că ambele căi au fost bune, este pleiada contabililor cu vază, pe care i-a scos ambele școli.

Mai rămâne Panțu și Zamfir Petrescu și cu aceștia s'a încheiat fresca lucrărilor de contabilitate.

P. S. Ar fi interesant ca foștii lor elevi, actualmente conducătorii vieții contabile, să ne ilustreze și viețile lor pentru a ne călăuzi mai bine, decât literile reci ale cărților lor. La ce folos? Spre a ne da seama de timpurile în care au lucrat, — ce sforțări au cerut acele vremi, — câtă forță au depus pentru ajungerea rezultatului, — ce oameni au fost, etc. Este adevărat că din aceste cunoștințe n'ar eși nici **un fapt economic,** dar răsăritul și apusul soarelui, — cântecul păsărilor, peisagiile țării se admiră fără a face legătură între faptele economice, la modă azi, și ele. Poate că vor contribui întrucâtva la a ne face mai buni.

Dr. AL. SORESCU

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la mașină.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Impozitele pe cheltuială

Art. 31 din Legea Contribuțiunilor Directe spune: „Venitul net impozabil se obține scăzându-se din veniturile brute rezultate din operațiunile făcute în cursul anului, cheltuielile proprii ale întreprinderii.

Iar paragraful 90 din Instrucțiunile Ministerului de Finanțe pentru aplicarea Legii Contribuțiunilor Directe spune deasemeni: „Venitul net impozabil este definit de art. 31. El este format de produsele rezultate din operațiunile anului precedent, mai puțin cheltuielile proprii întreprinderii, pe acelaș an."

Mai departe Comisiunea Centrală Fiscală a dat o deciziune publicată în Monitorul Oficial No. 37 din 1930 în care spune: „Instanțele de impunere, înainte de a proceda la stabilirea venitului, vor trebui să stabilească venitul brut realizat de întreprindere, după felul operațiunilor sale. Acest venit brut va trebui să cuprindă totalitatea sumelor realizate ca *diferență între prețul de cost și prețul de vânzare,* fie că această diferență a fost aleasă chiar în cursul anului, pentru fiecare operațiune în parte, fie că a fost stabilită la finele anului cu ocaziunea facerii inventarului."

Tot în Monitorul Oficial No. 37/930 Comisiunea Centrală Fiscală stabilește, că prin preț de cumpărare, (de cost) se înțelege prețul cu care au fost cumpărate mărfurile, *la care se adaugă cheltuielile până în momentul înmagazinării lor."*

Așa dar, după normele trase de dreptul fiscal venitul net impozabil este rezultatul, adică diferența, dintre prețul de cumpărare al mărfurilor, care se compune din valoarea lor facturată, dimpreună cu toate cheltuielile avute cu aducerea acestor mărfuri în depozitul de desfacere al întreprinderii, cum sunt: spezele de fracht, toate taxele vamale cheltuielile de vămuire, de transport și înmagazinare, și prețul realizat prin vânzarea acelor mărfuri pe piața de consum.

Totuși organele de impunere din acest an au găsit cu cale să facă o excepțiune în ceiace privește prima valutară de 44 % și 38 %, pe care negustorii sunt obligați, în virtutea dispozițiunilor valutare și monetare în vigoare, să o plătească Băncii Naționale Române la obținerea devizelor necesare pentru achitarea valorii facturate a mărfurilor importate din străinătate, în sensul că

această primă valutară nu poate fi considerată drept cheltuială efectivă în momentul imagazinării acelor mărfuri, și nu poate fi deci cazul să fie adăugată la cheltuielile de cost ale mărfurilor importate, decât după ce această primă a fost efectiv vărsată.

Acest raționament nu-și poate găsi aplicare nici din punctul de privire al technicei contabile și nici din punctul de privire al dispozițiunilor legale prevăzute în drept fiscal, căci ar însemna să se răstoarne pe deantregul principiul alegerii venitului net, fie el comercial, fie el fiscal în special.

Dacă ar fi să se admită teoria că prima valutară nu intră în prețul de cumpărare al mărfurilor importate, care este elementul primordial în stabilirea venitului net, impozabil, decât după ce această primă valutară a fost efectiv plătită, ar trebui neapărat să se admită chiar prin imposibil, că nici valoarea facturată a mărfurilor, precum nici toate cheltuielile avute de negustor până la imagazinarea acelor mărfuri, nu pot intra în prețul de cost al acelor mărfuri, înainte ca ele să nu fi fost plătite efectiv.

O asemenea teorie poate fi susținută numai printr'o recunoaștere a normelor de drept și de fapt, după care se conduce comerțul, precum și a technicei contabile.

Presupunând că un comerciant importă din străinătate o cantitate de marfă pela sfârșitul lunii Octombrie cu obligațiunea de a acoperii valoarea facturii furnizorului străin în cursul lunii Ianuarie al anului viitor, acest comerciant a încheiat o operațiune pe credit în străinătate, rămâne astfel dator pe un termen fixat pentru valoarea mărfii.

La sosirea transportului el achită toate cheltuelile de import și transport până în momentul intrării mărfii în magazin.

Conform dispozițiunilor legale valutare și monetare în vigoare acest comerciant mai este dator să achite Băncii Naționale Române și prima valutară aferentă în momentul obținerii devizelor necesare pentru achitarea datoriei sale în străinătate.

Astfel fiind pentru a-și putea face socoteala prețului de cost al mărfii importate, comerciantul în chestiune va aduna pe lângă toate cheltuelile plătite efectiv pentru aducerea în magazinul său a mărfii importate și sumele ce datorează atât furnizorului său din străinătare, constatate prin factura respectivă, cât și suma, ce va trebui s-o plătească drept primă valutară Băncii Naționale Române, pentru a-și putea face o idee exactă de cât îl costă acea marfă și cu ce preț trebuie s-o vândă.

Aceasta, comerciantul în chestiune nu o face atât pentru a se conforma dispozițiunilor prevăzute în Legea Contribuțiunilor Directe, plus anexele ei, cu privire la stabilirea venitului net, ce ar rezulta din comercializarea mărfii importate, căci dispozițiunile legii nu sunt în definitiv decât transcrierea unei stări de fapt într'o normă de drept, cât pentru fixarea prețului de vânzare.

Venitul, ce l-ar realiza comerciantul în chestiune, depe urma comercializării acelei mărfi nu se poate cunoaște în mod precis, decât după ce această comercializare a fost efectuată.

Ceiace obligă pe numitul comerciant să procedeze la stabilirea prețului de cost al mărfii importate este noțiunea de prevedere de a îngloba în prețul de vânzare al acelei mărfi tot ce dânsul a plătit, sau va trebui să mai plătească pentru acea marfă, spre a nu suferi o pierdere inutilă de capital.

Plecând deci dela acest punct de privire, prima valutară, ce acel comerciant este dator s'o plătească — nu importă când — este unul din elementele prețului de cost al mărfii importate și se încadrează, astfel, în prevederile art. 31 al Legii Contribuțiunilor Directe și a deciziunilor Comisiunii Centrale Fiscale publicate în Monitorul Oficial No. 37/930., din chiar momentul când datoria de a plăti valuta a fost angajată, adică în momentul îmagazinări mărfii importate.

Potrivit cu cele de mai sus comerciantul în chestiune va trece în registrele sale comerciale în chiar momentul îmagazinării mărfii importate și valoarea primei valutare ce va avea de plătit, mai curând, sau mai târziu, aceasta pentru a încărca contul său de mărfuri, la partida respectivă, pentru a se ști, pedeoparte, ce-a cheltuit pentru acea marfă și pentru a se putea alege, apoi, *venitul net* realizat depe urma comercializării acelei mărfi, și în plus de asta să poată ști până la vărsarea primei ce anume datorie are către Banca Națională a României.

Dacă comerciantul în chestiune nu ar face această trecere în scriptele sale comerciale și-ar crea astfel un venit fictiv cu urmări dăunătoare din două puncte de vedere:

Mai întâiu, prima valutară reprezentând o cheltuială de capital devine o perdere de capital, dacă nu este înglobată și recuperată din valoarea comercializată a mărfii, sau chiar dacă este înglobată în mod *extracontabil* în valoarea comercială a mărfii, dar nu este scăzută din venitul realizat depe urma comercializării acelei mărfi

și este astfel întrebuințată drept venit, reprezintă deasemeni o perdere de capital.

Apoi, venitul fictiv astfel creiat este impozabil la o sumă de impozite, ce comerciantul va trebui să le plătească printr'o și pentru o ficțiune, cari impozite devin astfel impozite directe pe cheltuială de capital.

Evident, dacă comerciantul în chestiune este obligat să plătească aceste impozite, cari sunt în speță impozite pe cheltuială și nu pe venit, aceasta nu provine decât din vina sa, că nu a știut să-și facă trecerile contabile în conformitate cu realitatea de fapt a lucrurilor.

Dar pentru ca organele de impunere să vină și să ceară comercianților, acolo unde dreptul fiscal a statuat în mod precis, că este impozabil numai *venitul net realizat ca diferență între prețul de cost și prețul de vânzare al mărfurilor (importate)*, să excludă din acest preț de cost prima valutară ce au de plătit, sub pretext că acea primă valutară nefiind vărsată efectiv la încheierea bilanțului al cărui venit impozabil se alege, este o eroare condamnabilă, care merge nu numai în contra spiritului dispozițiunilor legale prevăzute în dreptul fiscal, ce sunt chemați a-l aplica, ci în special în contra intereselor contribuabililor, ce sunt astfel lezate fără respectarea normelor de drept, ce-i apără în această privință.

Prima valutară pe care trebuie să o plătească comercianții importatori nu este o cheltuială oarecare neprevăzută, ci această primă valutară *este exigibilă*, conform dispozițiunilor legale în vigoare, din chiar momentul când Banca Națională a României și-a luat angajamentul prin semnătura ei pe autorizația de import de a plăti devize la valoarea importului efectuat de marfă, adică în momentul când marfa importată a trecut poarta vămii, deși plata acestor devize de către Banca Națională a României se face, *cel mai devreme* trei luni dela data vămuirei mărfii importate, când scadența de plată a facturii, cade înăuntrul acestui termen, și cel mai devreme cu 15 zile înainte de scadență, când această scadență este ulterioară acestui termen.

Dar în mod curent Banca Națională a României nu respectă termenul de minimum trei luni dela data vămuirii și trec luni de zile și câteodată, chiar ani, sub anumite motivări că nu sunt disponibilități pentru achitarea devizelor, înlăuntrul cărui termen mărfurile importate sunt de multă vreme vândute de către comercianții importatori.

Dar prima valutară rămâne totuși exigibilă.

Este neîndoios că comercianții nu pot fi învinuiți de această stare de lucruri, precum nu poate fi învinuită nici Banca Națională a României, care luptă cu greutăți mari pentru strângerea fondurilor necesare de devize în vederea îndeplinirei obligațiunilor comercianților importatori.

Astfel fiind, prima valutară, ce este o *datorie certă* a comercianților importatori, dar a cărei exigibilitate variază după posibilitățile valutare ale Băncii Naționale a României, trebuie considerată de către organele fiscale de impunere, ca atare, și s'o recunoască în complexul de operațiuni ale anului de impunere, în care a luat naștere de fapt și de drept.

Altfel ar însemna, că acele organe fiscale de impunere silesc pe comercianții importatori să recunoască, fără voia lor, că sunt datori să plătească impozite neprevăzute în dreptul fiscal, nu din vina lor, ci din cauza excesului de zel al acelor organe fiscale de impunere, cari trecând peste toate prevederile legale de drept fiscal, creiază situațiuni arbitrare, cari s'ar putea întoarce tot în contra lor.

In concluzie:

Prima valutară este o datorie certă a comercianților importatori ce sunt ținuți s'o treacă în bilanțul lor din chiar momentul îmagazinării mărfii importate, pe deoparte în sarcina prețului de cost al acelor mărfuri importate, drept o cheltuială de cost exigibilă ca orice datorie pe termen, și pe de altă parte în beneficiul Băncii Naționale a României.

Prima valutară nefiind considerată drept cheltuială efectivă în alegerea venitului net impozabil, se transformă în venit net fictiv, a cărei impozabilitate este nelegală.

M. D. WECHSLER

Ploești.

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare, sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.
Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

Recenzii

Trattato di Ragioneria Corporativa de *Regolo Bellavista* *)
Editura Ulrico Hoepli. Milano 1936, XIV.

Literatura Contabilă de pretutindeni se îmbogățește zilnic cu lucrări noi, cultivând mai cu deosebire latura juridică-contabilă.

In sensul acesta se prezintă și lucrarea de care ne ocupăm: **Ragioneria Corporativa.**

*

D-l **Regolo Bellavista,** autorul acestei lucrări, consideră cum era și natural că **Ragioneria** poate fi aplicată și patrimoniilor din Economia Corporativă, — fără ca prin aceasta să se răstoarne principiile și doctrina contabilă.

Astfel fiind, **Ragioneria Corporativa** nu este decât Contabilitatea aplicată Aziendelor din **Economia Corporativa.**

*

Autorul pentruca să-și documenteze opera sa, examinează în XXVI capitole, materia obișnuită din doctrina contabilă, adaptabilă, Regimului corporativ.

Se ocupă astfel de **Bilanț** în genere, — de **Bilanțul după lege și după practică.**

Trece apoi la istoricul Bilanțului și ajunge astfel la concepția **Bilanțului corporativ.**

Examinează **Rezervele Bilanțului** precum:

a) **Rezervele extraordinare sau speciale,** niște formațiuni peculiare, transitorii, care nu sunt pasive reale pentru Bilanțul respectiv.

b) **Rezerve propriu zise,** formate din Beneficiile nete, reprezentând ca și precedentele un fond peculiar, cu care se sporește patrimoniul net al Aziendei respective.

c) **Fondurile** legale, pe care le consideră impropriu numite **Rezerve,** — adică acelea care se formează în limitele prevăzute de lege.

d) **Fondurile de stabilizarea venitului,** pe care le consideră a fi alte forme improprii de **Rezerve.**

*

Trece apoi de examinează noțiunea de **„Capital Social care zice că „nu constitue o realitate patrimonială — în special la Societățile de „acționari — în postul respectiv al Bilanțului".**

„Cu toate acestea el constitue o realitate contractuală, întrucât „constă din ansamblul cotelor cu care subscriitorii vor participa la for- „mațiunea Societății".

*

*) Din „Buletinul Bibliotecei Academiei Comerciale No. 2 din 1936.

După cum se vede autorul păstrează încă concepția nebuloasă a noțiunii de Capital, — contrar teoriei moderne, cu origina ei bine înrădăcinată la Romani, — din care ne-a rămas astăzi **Capitalul ca un complex al drepturilor pecuniare nete, din patrimoniul unei persoane fizică sau juridică.**

*

Observăm apoi că autorul repudiază teoria acelora care consideră **Capitalul,** drept un pasiv al Aziendei.

*

D-l R. Bellavista se ocupă apoi de **Bilanțul preventiv,** sau **Bugetul dela Intreprinderile de drept public,** unde opera de prevedere și control este de ordin constituțional.

Trece apoi la **Bilanțul de Gestiune,** unde fac distincție între **Gestiune și Administrațiune,** — considerând că aceasta din urmă se conduce sistematic pentru părțile substanței aziendale...

Se ocupă apoi de **Bilanțul în Administrație,** unde constată că **Terapeuți Contabilității** definesc Administrația, confundând **faptul gestional cu funcțiunea administrativă...**

Funcțiunea aparține unui organ și **Gestorele** nu este un organ, — cum este Organismul administrativ, — fără de care nu se poate concepe Intreprinderea.

*

Ajunge apoi la **Funcțiunile Contabilității,** și găsește că este nevoie ca să sublinieze atracția materială și morală a diferitelor organe administrative, chemate ca să redacteze Bilanțul.

*

Se ocupă apoi de **Istoricul Contabilității,** referindu-se la citatele profesorului Rossi, din **Digeste,** cu privire la Jurnalul de Casă, pentru care întrebuințează expresiunile de **Liber rationum** și de **Codex rationum,** în locul expresiunei învechite de **„Codex accepti et expensi".**

Și după ce traduce textul din Digeste (fără să citeze Cartea din cele 50 pe care le coprinde Digeste *), consideră că Rossi este greșit când susține că **Codex rationum** și **Liber rationum** ar deriva din **Codex accepti et expensi.**

D-sa continuă a crede că e mai probabil că **Codex accepti et expensi,** să fi avut rolul de Registru de Casă.

*

Autorul pe care-l recenzăm ar fi fost bine să țină seamă de funcțiunea lui **Codex accepti et expensi (funcțiune lunară,** pentru **obligațiunile literis).** Astfel ar fi renunțat la ideia susținută, este drept și de alții, că ar fi posibil ca un **Registru de Casă,** să-l punem ca să lucreze numai odată pe lună, pentru alegerea **obligațiunilor litteris** din **Adversaria** cetățeanului roman.

*

*) Digeste. C. XXVI, T. VII, No. 5 (Nota recensorului).

In partea II-a a lucrării tratează despre **Inventar** spunând tradiționaliștilor scolastici să nu se supure, dacă d-sa tratează **„Inventarul"** după materia **„Bilanțului".**

*

Urmărește apoi **Inventarul în Doctrină,** ocupându-se de **evaluările Intreprinderii,** — de **teoriile evaluării,** — de **amortismentele dela Inventar,** — de **uzură și deprecieri,** — și așteaptă o **lege fascistă** pentru determinarea **amortismentelor.**

Prezintă apoi tabloul procentelor de deteriorare, tablou rezultat din acordul intervenit între **Reprezentanța Societăților italiene pe acțiuni și Administrația financiară a Statului Italian.**

Urmărește apoi **Deschiderea Conturilor,** operațiune pe care o consideră necesară pentru adnotațiunile scripturale, fixându-se astfel faptul gestionar sau administrativ, pentru înregistrarea ce a intervenit.

*

Prezintă **Contul** drept o serie de înregistrări, aplicate oricăreia din părțile care compun Fondul însuși, și că datoria **Contului** este ca să poată da socoteala de obiectele contate, și care vor forma concretul Bilanțului.

*

Observă apoi că orice **Cont** poate să fie ținut, sau prin scară sau pe pagini contrapuse.

*

La Contul **prin scară** se formează și **soldul rezultat** de pe urma înregistrărilor făcute.

*

Examinează funcțiunea economică a **Contului** și ajunge astfel la **Epilogul Conturilor,** pentruca să termine cu **Dinamica Soldurilor.**

*

Se referă în continuare la **„Conturile de Exercițiu",** care ar corespunde **„Conturilor de Ordine"** sau Conturile pentru Bunurile ce nu sunt proprietatea Aziendei.

*

Trece în fine de examinează diferitele metode de Contabilitate: în **partidă simplă,** în **partidă dublă, Jurnal-Maestru, Statmografie, Logimografie.**

*

Ajunge astfel, cum am spus, ca să arate că toate funcțiunile și toate metodele de contabilitate sunt aplicabile patrimoniilor din Economia Corporativă a fascismului italian.

*

Condițiile în care este analizat materialul contabil din această ne obligă să considerăm „Ragioneria Corporativa a d-lui R. Bellavista, interesantă și utilă pentru Biblioteca specialistului contabil de pretutindeni.

București, 26 Iulie 1936. **Prof. SP. IACOBESCU**

DR. D. D. PASCU: „CRIZA DE CONTROL IN SOCIETĂȚILE MIXTE". — Intr'o broșură de 15 pagini d-l Dr. D. D. Pascu cunoscut prin lucrările sale cu privire la viața economică și financiară din Balcani, abordează o problemă importantă pentru gospodăria noastră publică s. a. **Controlul**, ocupându-se deocamdată numai de controlul în societățile mixte, adică în societățile anonime cu participarea Statului.

Autorul pornește dela constatarea că suntem în plină criză de control care este reflexul crizei generale politice.

Intr'adevăr cu cât formele și dispozițiunile privitoare la control sunt mai numeroase și din punct de vedere technic mai bine întocmite, cu atâta controlul este mai slab.

D-l dr. Pascu vede o cauză a crizei de control și în ceeace privește forma în care este organizat controlul; astfel pentru soc. mixte, d-sa face constatarea justă că acum controlul este împărțit între Ministerul de Finanțe și Ministerul de Interne, fără a exista o unitate de acțiune și vreo legătură directă între întreprinderile controlate și autoritățile cari trebue să urmărească activitatea de control, spre deosebire de legea din 1929 care prevede un organ special — Comisiunea pentru administrația întreprinderilor și avuțiilor publice — precum și dispoziții speciale privind exercitarea controlului și comunicarea rezultatului.

Din acest punct de vedere, legea din 1929 avea o organizare technică a controlului, am putea spune ideală, pentrucă a înființat pe lângă fiecare întreprindere comercializată un Comitet de cenzori compus dintr'un specialist — expert contabil — care deci asigură un control efectiv, dintr'un reprezentant al Ministerului de Finanțe, care deci făcea legătura cu organul suprem în măsură de administrare a banului public și un delegat al Ministerului, de care depindea întreprinderea care, după spiritul legii, urma să fie un technician. Toți erau obligați să comunice constatările lor organelor, de cari depindeau.

Deci o organizare ideală. Rezultatul însă a fost aproape nul, pentrucă în primul rând, cum arată și autorul, numirile se făceau și se fac pe considerațiuni politice, ceea ce face ca acești cenzori să considere funcțiunea numai prin prisma avantagiilor materiale ce le pot avea, de o independență a acestor organe nici nu poate fi vorba, iar de vreo sancțiune, când în fine s'au găsit cenzori ca să constate neregularități, nu s'a auzit, ba a fost o sancțiune ș. a. înlocuirea cenzorului care a crezut că-și face datoria dacă pune în raportul său abaterile constatate dela legea contabilității publice și dela regulile unei bune și cinstite gospodării.

Iată dece noi credem că nu în modificarea formelor de control, ci în modificarea moravurilor noastre politice stă soluția.

Fără aceasta, este indiferent dacă organul superior și de control va fi pe lângă Ministerul de Finanțe, cum e acum înpărțit, ori pe lângă Ministerul de Interne, cum prevede fără nici un rost, noua lege administrativă, sau pe lângă Prezidența Consiliului, cum propune autorul. Rezultatul va fi același, adică numirile vor continua să aibă caracter de sinecură politică, rapoartele vor fi ca și în trecut puse la dosar, iar dacă vreun cenzor își îngăduie să fie mai stăruitor în controlul ce-l face

o simplă intervenție a omului politic din Consiliu îl înlătură dela control. Acestea sunt fapte trăite, de care autorul va ține desigur seamă când va face lucrarea mai amplă despre controlul întreprinderilor publice, după cum ne promite

Dr. V. M. Ioachim

MANUAL DE PUBLICITATE; TECHNICA MODERNĂ A VÂNZĂREI, de **Louis Angé**, traducere de **Ioan Tăcutu**, tipografia ziarului „Universul", București 1936, pag. 342, format 1/8.

Din prefața scrisă cu multă măestrie de d-l Prof. Gr. L. Trancu-Iași, se recunoaște dintr'o dată însemnătatea problemei: „Ce însemnează raționalizarea producției, fără raționalizarea vânzării?". Și tot d-sa arată latura socială a acestei probleme: „A fi bun vânzător înseamnă a da de lucru la milioane de muncitori".

Problema nu este nouă; este nouă pentru noi, cari nu avem nici înclinare, nici gust pentru vânzare. Cu atât mai necesară este lucrarea tradusă de colegul nostru Tăcutu, cu cât noi trebue să ne impunem cu mare voință a deprinde arta vânzărei.

Lucrarea conține indicațiuni foarte prețioase, cu privire la mijloacele de a intensifica vânzarea și o recomandăm călduros tuturor comercianților, industriașilor, profesioniștilor, publicității și școalelor de comerț.

Brateș

A apărut fasc. 16, 17 și 18 din: BULLETIN DE MATHÉMATIQUE ET DE PSIHIQUE, pures et appliquées de l'école polytechnique Roi Carol II Bucarest. București, Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului, Imprimeria Națională 1936.

Numărul conține 240 pagini și este dedicat d-lui Prof. Ion Ionescu, ing. inspector general, cu ocazia aniversărei a 40 ani de activitate tehnică și didactică. Articolele de mare importanță technică sunt semnate de fruntașii corpului tehnic ingineresc și sunt scrise în limbile franceză și germană.

Brateș

DIE BETRIEBS WIRTSCHAFT ZEITSCHRIFT FÜR HANDELSWISSENSCHAFT UND HANDELSPRASEIS, August 1936. C. E. Poeschelverlag, Stuttgart, 29 Jahrg. Heft 8.

Relevăm articolele: Der unechte Rembours de Iosef Hellauer, Frankfurt a. M., în care autorul atrage atențiunea asupra adevăratelor rambursuri cari rezultă din afaceri de mărfuri și rambursuri cari rezultă din deschideri de credit și cari ar fi denumite cu drept cuvânt Rembourskredite, operațiuni foarte frecvente după războiu.

Der Zusammenhang zwischen Erziehurg und Betriesbswirtschaftslehre, de Karl Abraham, Breslau. Autorul atrage atențiunea asupra legăturei ce există între educațiunea economică și desvoltarea economiei naționale și subliniază însemnătatea învățământului profesional metodic desvoltat.

Kreditwürdigkeit und Kreditsicherheit, de G. Biskup, Berlin, în care autorul evidențiază însemnătatea siguranței (solvabilității) alături de

încrederea ce trebue să inspire acel ce solicită credit și pledează pentru desvoltarea **creditului personal,** ca foarte necesar pentru meseriași și marea massă a populațiunei. **Brateș**

NUMISMATICA, **de Corneliu C. Secășeanu.** Institutul de arte grafice „Marvan", București 1934. Colegul nostru a eșit din făgașul cercetărilor de ordin contabil și a trecut, cu multe dificultăți, pe cari le-a învins cu perseverență, la cercetările de ordin istoric, studiind monetele ce au fost întrebuințate în ținuturile românești din timpurile cele mai vechi până în zilele noastre.

Pornind dela pasiunea colectorului, colegul Secășeanu a devenit un cercetător cunoscător și studiul ce a publicat se bazează în mare parte pe cercetări personale, ceeace-i dă o valoare deosebită.

Desigur, moneta este în strânsă legătură cu comerțul și cu contabilitatea, ea fiind un instrument de schimb, iar schimburile făcute prin mijlocirea ei, dau material de înregistrări pentru contabilitate.

Parcurgând paginile lucrării d-lui Secășeanu, ne dăm seama de varietatea și mulțimea monetelor ce au fost folosite de predecesorii noștri și chiar de împrejurările în cari unele au fost puse în circulație.

Nu este de mirare că până astăzi chestiunea monetei, sau măsurătorului valorilor de schimb nu a fost încă rezolvată, pentrucă spiritul omului este de multe ori înclinat să complice și să amplifice, decât să simplifice lucrurile.

Intr'un tablou, la urmă, autorul ne dă imaginea câtorva monete cari au circulat pe teritoriul României din antichitate și până astăzi.

Felicităm călduros pe autor și recomandăm cititorilor lucrarea **„Numismatica",** fiind siguri că vom avea prilejul să recenzăm și alte lucrări ale dlui Secășeanu. **Brateș**

In Biblioteca Economică și Financiară, tipografia „Eminescu" din Galați, a apărut un număr special din CONTABILITATEA ȘI FISCUL, de d-l **Ion M. Vreto** din Galați, cuprinzând :

1. Concepția fiscului și contabilitatea dublă;
2. Aplicarea timbrului de aviație din 1 Aprilie 1936 ;
3. Reportarea impunerilor fiscale pe 1936—1937 ;
4. Variațiunile dobinzilor legale și convenționale ;
5. Rezumatul fraudelor conturilor principale.

Intr'un alt număr tratează chestiunea **Bilanțului,** care din păcate nu este destul de bine cunoscută chiar de mulți acționari, nu mai vorbim de majoritatea capitaliștilor și reproduce mai multe păreri culese dela personalități marcante din viața economică a Galațului. Indicațiunile precise date de d-l Vreto, precum și trimiterile la instrucțiunile și deciziunile Comisiunii Centrale depe lângă Ministerul de Finanțe, cași la legea contribuțiunilor directe, legea timbrului și diverse jurisprudențe, sunt foarte prețioase. **Brateș**

EXPOZIȚII ȘI TÂRGURI, de **Ion A. Roceric,** Doctor în Științele Economice și Politice. Tipografia „Libertatea", București 1935. In prefață, d-l

Prof. Gh. Tașcă relevă seriozitatea lucrării și arată că ideia predominantă este calitatea estetică, din care autorul face principalul motiv în aprecierea noastră: „Valoarea estetică este valoarea imanentă a oricărui bun și este componența aprecierii sale obiective".

Autorul în partea I-a analizează noțiunea de expoziție, subliniind valoarea economică a vederii și cunoașterii bunurilor;

în partea II-a face clasificarea manifestărilor expoziționale, vorbind despre expoziții speciale, generale, flotante și volante;

în partea III-a face un istoric și descrie evoluția expozițiilor industriale din epoca 1791 până la 1850, în diferitele țări ale Europei și Americei, arătând și manifestările românești.

în partea IV-a tratează istoria și evoluția expozițiilor agricole;

în partea V-a târgurile de mostre, asupra cărora insistă mai mult și ne dă date importante, mai ales despre renumitele târguri dela Lipsca;

în partea VI-a se ocupă de istoria și evoluția manifestărilor expoziționale și târgurile internaționale;

în partea VII-a desvoltă în mod special participațiunile României la expozițiile și târgurile internaționale;

în partea VIII-a ne prezintă instituțiunile speciale însărcinate cu organizarea și supravegherea manifestărilor expoziționale din diferite țări, inclusiv România;

Un capitol interesant (IX) este acela al acordurilor și tratatelor internaționale privitoare la târguri și expoziții;

în partea X-a studiază organizarea administrativă și financiară a manifestărilor expoziționale, care a ajuns la o mare desvoltare în țările din Apus, pe câtă vreme la noi, de fiecare ocaziune, chestiunea se studiază dela începutul ei și Comisarul expoziției apare ca un erou care a făcut o cucerire într'un domeniu de mult cunoscut, îndeaproape analizat și amănunțit arătat în lucrări de specialitate, așa cum d-l Roceric ne prezintă lucrarea d-sale;

In partea XI-a expune teoriile relative la manifestările expoziționale și sunt demne de reținut observațiile făcute de d-l Prof. Jastrow că: „fala unei expoziții nu constă atât în mărimea spațiului ei, cât în adăpostul într'un spațiu cât mai restrâns a unor lucruri cât mai remarcabile";

în partea XII-a subliniază inconvenientele prea deselor succedări ale manifestațiunilor expoziționale, oboseala, plictiseala și lipsa de corectitudine în materie expozițională; în această privință, în Germania s'a luat hotărârea că lipsa de corectitudine în materie expozițională să se judece după legea concurenței neleale;

în partea XIII-a se ocupă de problema politicii expoziționale, cu care ocaziune autorul emite unele păreri personale.

Pentru desmeticirea noaostră la adevărata și marea însemnătate a chestiunilor comerciale, lucrarea d-lui Roceric este foarte bine venită.

București, 30 August 1936. **Brateș**

ZEITSCHRIFT FUR HANDELSWISSENCHAFTLICHE FORSCHUNG, sub conducerea domnului Profesor Dr. **Ernst Walb,** editura Glöckner, Leipzig,

Mai 1936, conține un singur articol de ing. diplomat Karl Werner Kiefer, despre vânzarea prin comercianți sau direct de către fabrică.

Autorul studiază în special situațiunea industriei mașinelor de cusut în Germania, folosind o bogată literatură de lucrări speciale și reviste, precum și rezultatele cercetărilor sale personale făcute la societatea pentru fabricarea mașinilor de cusut „PFAFF".

S'au întrebuințat ca mijloace de cercetare chestionare, care au fost trimise, sub formă de circulară, tuturor comercianților și agenților de mașini de cusut.

N'au intrat în cadrul cercetărilor mașinile speciale de cusut pentru cizmari și alți meseriași, așa încât cercetările s'au limitat la mașinile de cusut pentru familie și pentru croitori, până unde aceștia nu intră în cadrul mașinelor speciale; de asemenea nu s'a avut în vedere decât cuprinsul Germaniei, nu și legăturile cu străinătatea.

Culesul materialului a fost terminat în Septembrie 1934 și prelucrat, prin urmare, timp de doi ani înainte de a fi dat publicității.

Studiul se referă la condițiunile de desfacere prin cele două modalități, la posibilitățile de încasare, de finanțare, la cheltuelile generale și speciale și influența conjuncturilor și a sezoanelor. Numeroase hărți și grafice ilustrează conținutul aprofundatului studiu ce ne oferă confratele german. Autorul ne atrage atențiunea, că în afară de vânzarea prin comercianți și direct la fabrică, alte mijloace de desfacere în industria mașinilor de cusut din Germania nu au o mare însemnătate. Așa de ex.: Asociațiunile Cooperative de Consum și Magazinele Generale, au marele desavantaj că nu pot ține contactul apropiat cu clientela, pentru a sta la dispoziție ca să dea explicațiunile necesare funcționării, eventual să facă unele lecțiuni practice cu clienții și să execute reparațiunile necesare. **Brateș**

„GESCHÄFTSERFAHRUNG", Invățăminte din practica comercială, este titlul revistei germane ce apare în Ed. Forkel & Co., Stuttgart-Berlin. In No. 1 și 2 din Iulie 1936 se ocupă de „Wirtschaftlichkeit", gospodăreală și „Verkaufspraxis", practica vânzării.

Relevăm articolele: Rezerve, constituirea și investiția lor; Credite, acordare și supraveghere; Observațiuni și îndrumări referitoare la practica de birou; Instalațiuni moderne a magaziilor.

Chestiunea vânzării a fost în deaproape studiată de germani și dovedesc a înțelege însemnătatea ei.

La ce ne folosesc nouă toate bogățiile dacă nu le știm pune în valoare.

Buni vânzători — în mic și în mare — în comerțul interior și cel internațional de export, iată ce ne trebue.

Citind revista „Geschäftserfahrung" rezolvarea acestei probleme va fi mult ușurată. **Brateș**

MERCANTILISMUL ȘI NEOMERCANTILISMUL SUB ASPECTUL MONETAR, de dr. Paul Horia Suciu. — D-l P. H. Suciu publică într'o broșură conferința cu titlul de mai sus, ținută la „Asociația generală a Economiștilor".

Sprijinit pe o bogată literatură, d-sa a căutat să precizeze ideile fundamentale ale mercantilismului și să fixeze rolul ce l-a avut în desfășurarea vieții economice și politice din sec. al XV—XVIII-lea.

Servindu-se de teoria ideilor, forță a d-lui Prof. C. Parthenie, d-l Suciu explică mercantilismul prin ideia de autoritate ce a dominat epoca următoare evului mediu.

De aci d-sa trage concluzia că politica mercantilistă era o necesitate pentru a atrage cât mai mult aur și argint în țară, necesar întăririi puterii monarhului ; de aceia mercantilismul este caracterizat printr'o continuă intervenție a puterii publice pentru a încuraja acumularea în țară a metalului prețios.

Noi credem — ceiace de altfel și autorul amintește în unele pasagii — că origina mercantilismului stă în credința economiștilor și a oamenilor de guvernământ de atunci, cum că metalele prețioase formează adevărata și singura bogăție.

Că această bogăție era adunată în vederea întăririi puterii politice a Suveranului, sau pentru ridicarea economică a țării, aceasta nu formează, credem, caracteristica fundamentală a sistemului mercantilist, pentrucă orice sistem economic a fost adoptat la timpul său ca fiind cel mai potrivit cu nevoile generale.

D-l Suciu însă-și recunoaște acest lucru la pag. 14, unde vorbește de prețuirea exagerată a monetei metalice din partea mercantiliștilor.

Credem însă că pe mercantiliști nu-i interesa atât metalul prețios ca monetă pentru schimbul bunurilor, cât îi interesa ca avere cu valoarea ei intrinsecă.

De aceia considerăm că nu poate fi asemănare între preocupările monetare din epoca mercantilistă și preocupările monetare de azi, când moneta este privită mai mult prin însușirea ei de măsurător de valori și instrument de schimb.

Din acest punct de vedere suntem de acord cu autorul, că neomercantilismul nu este o reeditare a mercantilismului de acum două-trei secole.

Nu suntem de acord însă cu d-sa când afirmă că neomercantilismul de azi este de o esență superioară, pentrucă urmărește coordonarea și solidaritatea între economiile naționale pe baza unui plan sistematic de ansamblu, urmărind asigurarea echilibrului economic.

După cum am arătat și în critica făcută conferinței sale, noi nu vedem în politica actuală de intervenționism nici un plan și nici o preocupare generală și bine determinată.

Din contră, măsurile cele mai contradictorii și cu obiective diferite se iau dela Stat la Stat și chiar înlăuntrul aceluiaș Stat, dela o epocă la alta, dela un guvern la altul și chiar în timpul aceleiași guvernări, dela un ministru la altul.

Anglia și America renunță la etalonul-aur ca să activeze exportul. Franța introduce în 1931 contingentarea, ca să restrângă importul produselor agricole. România recurge mai târziu la acelaș mijloc ca să mențină stabilitatea monetară, respectiv etalonul-aur, adică o politică tocmai opusă țărilor anglo-saxone.

Nu vedem cum din toate aceste măsuri luate numai sub presiunea faptelor și a concepțiilor momentane, se poate deduce un „plan sistematic de ansamblu".

Cu drept cuvânt, d-l dr. Evian, ocupându-se de concluziile conferențiarului, spunea în discuțiile contradictorii ce au avut loc :

„Neomercantilismul de azi, căruia ca și mercantilismului nu-i putem recunoaște valoarea unei doctrine economice, apare într'o lumină complet defavorabilă. Măsurile de economie și monetă dirijată (preconizate de autor)... în loc să marcheze o etapă de progres... constitue dimpotrivă un regres atât în domeniul economic cât mai ales în domeniul monetar".

D-l Suciu în replica dată și care formează o completare interesantă a conferinței sale, recunoaște că intervenționismul de Stat de azi ar putea apărea incoherent, însă, spune d-sa, are tendința de a se sistematiza și coordona, într'un echilibru general al economiei naționale.

Acest echilibru este un ideal care nu știm dacă s'ar realiza cu preciziune matematică. Dar chiar acest echilibru nu poate fi unul static, căci atunci ar fi stagnare, ci unul dinamic, care este firesc să dea loc din când în când la crize.

De altfel d-l prof. Suciu contestă actualei depresiuni caracterul unei crize economice sau monetare, ci consideră că suntem în plină criză de sistem ; — părere, pe care de altfel o au o seamă de economiști.

Deși și noi suntem de acord că în actualul sistem economic se produc schimbări atât în partea spirituală cât și în partea materială, totuși credem că aceste schimbări nu sunt de cât o urmare a evoluției fiecărui sistem economic și că oricare ar fi sistemul economic nu vom fi scutiți nici în viitor de crize economice.

După cum vedem, interesanta conferință a d-lui Suciu pune o serie de probleme, față de cari d-sa a avut curajul să ia o atitudine precisă. Chiar dacă în unele puncte nu suntem de acord cu autorul, apreciem claritatea și argumentarea bogată pe care d-sa o aduce în sprijinul ideilor dezvoltate cu mult talent.

Dr. V. M. Ioachim

COLEGI, Citiți și răspândiți „Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentul, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

DIN GALAȚI

Iată cum s'a încheiat cuvântarea d-lui profesor I. G. Munteanu la școalele comeriale despre care am făcut mențiune în numărul precedent:

DRAGI ELEVI ȘI ELEVE,
ABSOLVENȚI ȘI ABSOLVENTE

In școală ați învățat științele comeciale, necesare în negoț, în industrie și în bănci. Și vi s'au dat îndrumări de bună purtare pentru răușita în viață. In acelaș timp ați avut ocazia să ascultați conferințele dela academia de export, cari v'au mărit câmpul cunoștințelor.

In toate acestea s'au avut în vedere în prima linie chestiuni de anumite specialități economice. Dar în vremile de azi, turburi și pline de îngrijorare, lumea este preocupată într'o foarte mare măsură de chestiunile sociale.

Aceste chestiuni este bine să le cunoașteți. De aceea, profit de această ocazie pentruca, după frumoasele cuvântări rostite, din cari ați văzut însemnătatea studiilor comerciale, să vă atrag atenția asupra unor probleme din domeniul social.

Timpul fiind scurt, nu voiu face o cuvântare lungă, cu teorii abstracte; mă voiu mărgini numai la unele fapte reale, văzute și cunoscute de mine de aproape.

In anul 1900 am fost la expoziția universală din Paris. Acolo am luat parte activă la congresul internațional de învățământ comercial, unde ne adunaserăm peste 600 de specialiști din toată lumea. Președinte al congresului era marele ministru Millerand, care mai târziu a ajuns președinte al Republicei franceze.

Millerand fusese șeful socialiștilor din Franța și se retrăsese din partidul socialist și intrase în ministerul burghez Waldeck-Rousseau.

Deaceea toate gazetele avansate, în special cele socialiste, îl atacau cu înverșunare.

Intr'o zi, la congres, am întrebat pe congresiștii francezi, pentruce Millerand este socialist și, ca socialist, dece a intrat într'un minister burghez?

Uite, cum îl atacă gazetele.

— Să-l întrebăm pe dânsul, răspunseră colegii francezi.

— Dar cine să-l întrebe?

— Să-l întrebe d-l Munteanu, pentrucă dânsul a pus întrebarea.

Imediat, o grupă de vreo treizeci congresiști tineri ne-am îndreptat către intrare și, când Millerand a sosit la ședință, eu i-am spus că o grupă de tineri congresiști dorim să-l întrebăm ceva. Dânsul, cu deosebită gentileță, s'a pus la dispoziția noastră. Ne-am așezat numidecât cu toții într'un colț al salei de ședințe, și eu l'am întrebat: d-le Ministru noi am dori să știm pentruce d-ta ești socialist și, în această calitate, pentruce ai intrat într'un minister burghez?

Millerand, cu cea mai desăvârșită bunăvoință ne-a răspuns că este socialist deoarece munca este nedreptățită de către capital, că nu este răsplătită după dreptate, că situația muncitorilor trebue îmbunătățită și că în direcția aceasta se vor desfășura în lume mari frământări și agitații iar în ministerul burghez a intrat, pentrucă d-sa este convins că în acest minister poate realiza, pentru clasa muncitoare, mai sănătoase îmbunătățiri decât partidul socialist sau comunist, cari provoacă zdruncinări sociale, periculoase.

D-l Millerand avea perfectă dreptate. In urmă s'a văzut că Franța, lucrând în bună înțelegere și armonie socială, a realizat admirabile progrese în toate direcțiile, ajungând la bună stare și înflorire, în în fruntea tuturor națiunilor.

In timpul marelui războiu am fost în Odessa ca delegat al Băncii Românești, al căreia director eram la Galați, fiind însărcinat și cu alte misiuni. La Odessa mă duceam regulat la biblioteca imperială. Acolo am făcut cunoștință cu doi intelectuali ruși, amândoi doctori în drept din Paris — unul profesor universitar. Cu acești doi ruși am discutat mult despre literatura rusă și despre starea socială din întinsul imperiului moscovit. Când au început turburările bolșevice, am avut cu dânșii lungi discuții despre revoluție. Ei m'au întrebat ce părere avem despre revoluția rusă fruntașii români, refugiați la Odessa. Le-am răspuns că noi, românii, desaprobăm revoluția, că rușii ar trebui mai întâiu să ajute pe aliați ca să birue pe nemți și numai după aceea să procedeze la reformele, ce vor găsi cu cale. Am adăugat că eu am fost pe la întrunirile bolșevicilor și m'am desgustat de cele ce am văzut. Intelectualii ruși ar trebui să îndrumeze mișcarea poporului pe căile cuminți.

Dar cei doi ruși, îndârjiți în contra regimului țarist, nedrept, mi-au răspuns că, din contră, tocmai acum este potrivit să isbucnească revoluția și că ei îndeamnă mulțimea la răsvrătire. Că tocmai acum ar trebui ca și noi Românii să detronăm pe Regele Ferdinand și să proclamăm republica.

Le-am răspuns că Regele Ferdinand este un rege foarte bun, iubit de popor și că, dacă l'am detrona și am declara republică, tot pe Dânsul l'am alege președinte. Apoi le-am atras atenția că revoluția va aduce asupra Rusiei cele mai mari nenorociri.

— Rusia să se ducă dracului cu țarul ei cu tot, îmi răspunseră cei doi intelectuali ruși.

— Dar d-voastră nu vă iubiți patria, în care v'ați născut și trăiți, unde aveți părinții, soțiile, copiii, frații, prietenii?

Imnul nostru național, românesc, spune „trăiască patria cât soarele ceresc, raiu vesel pământesc, cu mare, falnic nume".

D-voastră, rușii, nu aveți așa ceva?

La acestea, cei doi convorbitori îmi răspunseră că imnul lor rusesc, începe cu cuvintele „trăiască țarul", iar țarul este marele mizerabil, cauza principală a tuturor suferințelor poporului. Totul trebue distrus.

Și când i-am întrebat ce vor pune în loc după revoluție, ei mi-au

răspuns că vor vedea atunci. In zadar m'am silit să le dovedesc că revoluția știi unde începe, dar nu știi unde se sfârșește și nu o poți opri când vrei, iar urmările ei vor fi groaznice. Cei doi ruși țineau morțiș la ideile lor.

Restul se cunoaște.

Revoluția s'a întins peste toată Rusia, cu jafuri, cu omoruri, cu nesfârșite grozăvii. După aceea domnia proletarilor a adus incalculabile nenorociri prin desființarea proprietății private, a familiei, a școalei și a bisericei, prin uciderea intelectualilor și prin introducerea tiraniei. Mi-ar trebui ceasuri întregi ca să pot descrie toate nenorocirile, toată mizeria produsă de această revoluție.

Răscoalele comuniste au produs și în alte țări, peste tot pe unde s'au ivit, aceleași turburări, aceleași pagube și amărăciuni. In Spania în scurt timp, numără 160 biserici arse și 260 prădate, plus 260 morți și 1300 răniți.

In timpul din urmă bolșevicii înșiși s'au convins că sistemul lor este greșit. Și se întorc la regimul capitalist-burghez, acordă poporului anumite libertăți, introduc gradele în armată, în marină și în poliție, și pregătesc o constituție nouă și modificări în finanțe și negoț.

Voi, tinerilor, să alegeți între sfaturile înțelepte ale lui Millerand și nebunia bolșevică, susținută de cei doi cărturari ruși.

Propășirea economică, socială și culturală nu se poate realiza decât în ordine și disciplină, în liniște și bună înțelegere între toate clasele sociale. Iar comunismul însemnează vrajba, anarhia, distrugerea ordinei sociale și a claselor productive, subminarea statului național, mizeria morală și sărăcia generală.

In consecință, voi să vă feriți de formulele mincinoase și de îndemnurile criminale ale anarhiștilor. Și să reacționați împotriva doctrinelor comuniste, având vecinic în vedere dragostea de țară și principiile de viață ale neamului nostru.

Inainte de a termina, vă îndemn ca după eșirea din școală, să intrați în întreprinderi comerciale și industriale. Nu în funcții publice. Negoțul răsplătește cu îmbelșugare pe cei ce-i sunt devotați. Dovadă, frumoasele situații, la cari au ajuns distinșii noștri absolvenți, cari au intrat în negoț și în bănci. Pe când cei ce au îmbrățișat funcții publice, s'au cununat cu sărăcia pentru toată viața.

In cariera voastră să vă bizuiți numai pe munca, pe valoarea și pe inițiativa personală. Să aveți încredere în voi, răbdare și curaj. Să nu căutați a vă pricopsi ușor și repede pe căi piezișe, prin protecții politice, necorecte. Ceeace de multe ori are urmări rele. In privința aceasta v'aș putea da multe exemple. Mă voiu mărgini la unul singur.

Acum șase ani aveam la școala noastră comercială, superioară, un elev mediocru, care nu-și îndeplinea datoriile cum se cade și trăgea chiulul. Adesea ori aducea la școală pe un protector al său, un funcționar superior, care stăruia pentru note și pentru motivarea absențelor.

De prisos să adaug că toate acele intervenții nu serviau la nimic. Hatâruri și nedreptăți nu se făceau la școală.

După ce a terminat studiile, acel tânăr a dobândit prin stăruința protectorului său o funcție publică, foarte bine plătită și cu treabă puțină.

Un coleg îmi spune:

Vezi, d-le Munteanu, că mai repede reușesc chiulangii. Absolventul cutare, care în școală era un elev slab, dar chiulangiu, are o funcție grasă, pe când colegii lui, mai buni, o duc cam greu. Eu am răspuns că funcția acelui tânăr are caracter politic și că trebue să așteptăm sfârșitul.

Sfârșitul a fost că, la schimbarea guvernului, respectivul tânăr a fost dat afară din slujbă și, fiind lipsit de inițiativă personală, a ajuns în mizerie. Curând după aceea a murit. Mi s'a spus că s'ar fi sinucis.

Viața este o neîncetată luptă, în care biruesc temeinic cei mai bine pregătiți, mai harnici și mai morali. In această luptă voi, absolvenților, să urmați sfaturile primite în școală și pilda înaintașilor voștri. Să căutați necontenit ca prin muncă sârguincioasă și cinstită să vă ridicați la bună stare, la distincție, la viața independentă. Și să contribuiți la întărirea și înflorirea patriei.

Acestea sunt îndrumările pe care vi le dă un bătrân profesor și director onorar, care cunoaște de aproape aceste lucruri și a plasat mulți absolvenți, azi bine situați, în comerț și în bănci.

Vă doresc succes.

Temă întocmită de Prof. Andrei I. Gheorghiu pentru examenul de experți-contabili ținut la Sighișoara la 6 și 7 Iunie a. c., conform indicațiunilor primite dela președintele comisiunei, Prof. Sabin Cioranu.

BANCA „PREVEDEREA" S. A.

A. Balanța de verificare încheiată la 31 Decembrie 1935

DEBIT		CREDIT	
Casa	25.000.000	Capital	100.000.000
Cheltueli generale	10.500.000	Creditori	79.000.000
Conturi curente (B.N.R.)	40.000.000	Dividende	1.000.000
Debitori	85.000.000	Depuneri spre fructificare	24.000.000
„ din conversiune	35.000.000	Dobânzi și comisioane	33.000.000
Efecte publice	11.000.000	Fond de rezervă	25.000.000
„ scontate	50.000.000	„ „ „ dubioși	8.000.000
Imobile	10.000.000	Fond amortizare investiții	2.800.000
Impoite și taxe	2.000.000	Profit și pierdere (report 1934)	6.000.000
Mobilier	1.000.000	Speze emisiune	1.000.000
Participațiuni	3.500.000	Venituri din titluri și participațiuni	1.700.000
Pierderi din legea lichidării 7. IV. 934	4.000.000	Conturi de ordine	126.000.000
Salarii	4.500.000		
Conturi de ordine	126.000.000		
	407.500.000		407.500.000

B. INVENTARUL ARATĂ:

a) Efecte Publice, val. nom. Renta Inzestrării 4½%, 20 milioane; cota Bursei București din luna Decembrie 1935 arată cursul mediu de lei 54,50%.

b) Cuponul dela 1 Decembrie 1935 nu a fost încă încasat.

c) Efecte scontate, parte din val. nom. are scadența după 1 Ianuarie 1936; scontul la aceste efecte, încasat la primirea efectelor la scont, este de lei 52.000.

d) Debitori dobânda pe ultimul trimestru, conform extraselor trimise este de lei 2.450.000, din care lei 450.000 la cei din conversiune; la debitori dubioși dobânda calculată la finele anului, dar încă neînregistrată lei 500.000.

e) N. Grigorescu pentru lei 500.000, cazul în faliment; cota atribuită de 2,80% la dispoziția noastră la judecătorul sindic.

f) Participațiuni, S. A. „Filodorma", unde avem o participație sub formă de acțiuni, de lei 100.000, intrată în lichidare, a atribuit creditorilor prin ultima adunare generală o cotă de 80%; această distribuție este ultima, ne mai având alt activ de lichidat.

g) Imobile, la începutul anului 8.000.000 lei; investiții în 1935 lei 2.000.000; se va calcula amortisarea anuală prevăzută în Legea Contribuțiunilor Directe pentru clădiri birouri.

h) Mobilier, se va înregistra uzajul anual de 10%.

i) Pierderile din conversiune, se vor amortisa, în măsura în care îngădue beneficiul net, ținându-se seamă că trebue să se asigure un dividend brut de 10%, fondul de rezervă legal (legea contribuțiunilor directe) și celelalte obligațiuni statutare, ce se vor fixa de candidat, după aprecierea și cunoștințele sale.

j) Fond de rezervă dubioși, se va aplica prevederea art. 32 legea contribuțiunilor directe, cu cota maximă, având în vedere plasamentul din activul bilanțului.

k) Depuneri spre fructificare, dobânda brută conform extraselor trimise lei 3.500.000; impozite cuvenite Statului 300.000; speze de cont 50.000.

l) Dividende neplătite timp de 6 ani lei 100.000, se va aplica prevederea statutară.

m) Dobânzi și comisioane încasate cu anticipație, în contul anului viitor lei 2.800.000.

1. Se va întocmi bilanțul și contul de profit și pierdere, per 31 Decembrie 1935, făcându-se înregistrările în Jurnal, în legătură cu datele de mai sus (fără explicații).

La bilanț se va trece în loc de suma globală de lei 126.000.000, diverse conturi de ordine de activ și pasiv, în legătură cu o bancă, societate anonimă cu sumele respective, ale căror totaluri să fie 126 mil. Cartea mare se va deschide cu sumele din balanță și se vor trece sumele ce rezultă din înregistrări.

2. Se va stabili capitalul pentru impozitul complimentar.

3. Se presupune că la 31 Martie a avut loc adunarea generală a societății. Ce distribuție se poate da beneficiului, având în vedere datele dela B, prevederile L. C. D., cât și cele din statute, ce se vor fixa de candidat, după cunoștințele sale.

4. Faptele de comerț prevăzute de codul comercial.

5. **Finanțarea întreprinderilor** (mijloace proprii, mijloace străine).

Inregistrările dela punctul B. după lucrarea cea mai bună :

	Profit și Pierdere	=	Ef. publice		100.000
	Cupoane	=	Venit. din titluri și part.		450.000
	Dob. și Comis.	=	Dob. și comis. 1936		52.000
	Debitori	=	Dob. și comisioane		2.000.000
	Debit. din conv.	=	Dob. și comis. de înc.		450.000
	Debitori	=	Dob. și comis. de înc.		500.000
	Fond rez. dubioși	=	Debitori		486.000
	Profit și Pierdere	=	Participații		100.000
	Profit și Pierdere	=	Fond amort. inv.		
	3% as. 8 mil.		imobile	240.000	
	10% as. 1 mil.		mobilier	100.000	340.000
	Profit și pierdere	=	Fond rez. deb. dub.		4.732.400
3.500.000	Dob. și comis.	=	(Dep. spre fructif.		3.200.000
			(Creditori (imp. reținute)		300.000
	Dep. spre fructif.	=	Cheltueli generale		50.000
	Dividende	=	Fond rezervă		100.000
	Dob. și comis.	=	Dob. cuv. 1936		2.800.000
16.950.000	Profit și Pierdere	=	Cheltueli generale		10.450.000
			Impozite și taxe		2.000.000
			Salarii		4.500.000
	Următori	=	Profit și Pierdere		30.798.000
28.648.000	Dob. și comis.				
2.150.000	Venit. din dob. și part.				

Profit și Pierdere	=	Pierdere din conv.	2.000.000
Bilanț	=	Următori	
		Casa	25.000.000
		Efecte scontate	50.000.000
		Conturi curente	40.000.000
		Debitori	87.014.000
		Deb. din conversiune	35.450.000
		Efecte publice	10.900.000
		Imobil	10.000.000
		Mobilier	1.000.000
		Particip.	3.400.000
		Pierderi din convers.	2.000.000
		Cupoane	450.000
			265.214.000

Următorii	=	Bilanț
100.000.000		Capital
79.300.000		Creditori
900.000		Dividend
27.150.000		Dep. spre fructificare
25.100.000		Fond de rezervă
12.246.400		Fond rez. dubioși
3.140.000		Fond amort. inv.
1.000.000		Speze emis.
2.852.000		Dob. și comis. în 1936
950.000		Dob. de incasat
12.576.000		Profit și Pierdere
265.214.000		

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

Jurisprudențe fiscale

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI S 4.

Deciziunea fiscală No. 137.

Art. 31 din legea contrib. directe. Impozitul adițional și complimentar. Caracterul lor de impozite distincte de impozitul comercial dela art. 30 L. C. D. Admiterea lor printre cheltuelile proprii ale întreprinderii.

Potrivit art. 86 l. c. d., soluțiunea dată de instanța de casare este obligatorie pentru instanța de trimitere. In caz când instanța de apel nu se conformează deciziunei de casare și afacerea vine pentru a doua oară în recurs, instanța de casare evocă fondul de judecată în ultimă instanță, urmând însă să respecte interpretarea dată în întâia deciziune de casare, chiar dacă nu are aceiaș părere cu privre la problemele de drept în discuție.

Prin art. 31 pt. 10 din legea contrib. directe se scad toate cheltuelile generale privind strict întreprinderea exceptându-se numai impozitul comercial. Impozitul complimentar și adițional, fiind impozite independente de impozitul comercial și nefiind exceptate dela scădere prin art. 31 pt. 10 se consideră drept o cheltuială a întreprinderii.

✝

CORPUL ABSOLVENȚILOR ȘCOALELOR SUPERIOARE DE COMERȚ DIN ROMÂNIA ȘI CORPUL CONTABILILOR EXPERȚI

au participat cu multă durere la pierderea suferită prin stingerea din viață a valorosului și bunului coleg

I. NIȚULESCU

fost inspector general al B. N. R.

fost profesor

decedat în ziua de 3 August a. c. și înmormântat în ziua de 5 August 1936.

Cuvântarea d-lui Administrator C. I. Băicoianu cu prilejul înmormântării Inspectorului General I. Nițulescu

INDURERATĂ ADUNARE,

S'a abătut aripa morții asupra unuia dintre cei mai credincioși slujitori ai Instituțiunii noastre. Nițulescu nu mai este. In fața rămășițelor lui pământești, gândurile ni se îndreaptă spre frământata și pilduitoarea lui viață pământească închinată necontenit muncii creatoare.

Nițulescu s'a născut în satul Brebu din Jud. Prahova, în anul 1873. După 20 ani în 1893, a terminat cursurile Școlii Sup. de Comerț din București, condusă pe atunci de marele Teodor Ștefănescu. Pentru meritele afirmate în școală, profesorul și directorul său Teodor Ștefănescu l'a recrutat direct din școală pentru serviciile Băncii Naționale, astfel cum Consiliul perioadei eroice a Așezământului nostru considera că trebuește recrutat personalul Băncii Naționale. Asupra modului cum și-a îndeplinit Nițulescu însărcinările ce i s'au dat de către conducătorii Institutului de Emisiune, nu este nevoie să insistăm. Urcarea grabnică a treptelor erarhice până în vârful piramidei, ne scutește să aducem laude postume activității aceluia, căruia în viață i s'au recunoscut de către superiorii săi, marile sale merite. Amintim doar că în Aprilie 1895 a fost rimis de Centrala Băncii în provincie, funcționând rând pe rând în calitate de casier și contabil în Agențiile Focșani, Buzău și Bacău.

In Iulie 1902 a fost numit director la Tulcea, iar în Octombrie 1907, a fost transferat în aceeași calitate la Ag. Câmpulung Muscel, unde a

înființat și a condus cu multă dragoste Școala Superioară de Comerț, îndrumând spre viața noastră economică multe serii de elevi.

Peste tot pe unde a trecut, a săpat drumuri drepte pe care valurile vremii nu le vor acoperi.

Consiliul Institutului de Emisiune apreciind meritele bancare remarcabile ale lui Nițulescu, l'a înaintat pe ziua de 1 Aprilie 1923, în gradul de Inspector General Cl. I-a, funcțiune pe care a ocupat-o până la 1 Aprilie 1936 când pentru motive de sănătate a fost determinat să ceară, spre regretul nostru, regularea drepturilor la pensie.

Scrisoarea din 28 Martie pe care i-o adresează Consiliul Băncii cu această ocazie, oglindește în mod conștiincios recunoștința meritată de o viață de om, pusă în întregime în serviciul Instituțiunii noastre.

„Ținem, precizează amintita scrisoare, să ne exprimăm și cu acest prilej mulțumirile noastre cele mai vii, pentru competența, zelul și devotamentul ce ați depus, în îndeplinirea importantelor D-voastre însărcinări și vă încredințăm că vom păstra cea mai bună amintire de prețioasa Dvs. colaborare".

Credem, că în această frază sunt cristalizate marile virtuți ale lui Nițulescu, spre cari trebue să aspire și să le atingă orice funcționar al Instituțiunii noastre.

Dacă prin calitățile sale Nițulescu a reușit să se impună ca un vrednic și prețios colaborator al conducătorilor Băncii, nu este mai puțin adevărat că prin însușirile sale spirituale a isbutit pretutindeni să lege prietenii cu toți aceia pe cari i-a cunoscut în lunga și bogata sa carieră.

Drept întotdeauna, suflet deschis lipsit de slăbiciunile legate de o mână de pământ, bun coleg, gata oricând să ajute cu sfatul și cu fapta, prietenia lui Nițulescu era întotdeauna căutată și prețuită.

Astăzi când nu mai este printre noi, părerile de rău ne cuprind și ne frământă. Noi am piredut un sfătuitor priceput. Colegii un bun prieten și îndrumător, familia un soț și un tată credincios și iubitor.

Odată cu moartea lui, noi cei ce ne aflăm astăzi în slujba marei instituțiuni financiare românești, simțim cum s'a mai rupt un zid al punții spirituale care leagă prezentul sbuciumat de trecutul eroic al înaintașilor noștri. Prin el ne grăiau ctitorii așezământului național de credit, prin el se proiecta asupra noastră umbra vremurilor de creațiune a Statului modern român.

Activitatea lui Nițulescu caracterizată printr'o muncă încordată și continuă, printr'o cinste exemplară și un devotament nemărginit, se încadra perfect în tradiția așezământului nostru, constituind o pildă vie a datoriei pentru tânăra generație.

Cu nădejdea în suflet, că viața exemplară a lui Nițulescu va servi în viitor ca un fir conducător și un prețios îndreptar, în aceste dureroase clipe când pentru todeauna ne despărțim de el, rugăm cu frunțile plecate pe Dumnezeu, să-i aibă sufletul în paza și grija lui veșnică.

Ușoară să-i fie țărâna!

Cuvântarea ținută de d-l Inspector General Ilie Mecu

Coasa nemiloasă a morții a secerat de timpuriu din mijlocul nostru pe Ion Nițulescu, unul din elementele de elită, unul din înaintașii și din prețioșii colaboratori ai conducerii Băncii Naționale a României.

Biografia, activitatea sa, precum și marile servicii aduse de el Băncii Naționale a României v'au fost arătate de d-l Administrator al Primului Institut de credit al Țării.

La cele spuse de d-l Administrator C. Băicoianu cer voie ca, în numele întregului corp funcționăresc al Băncii Naționale, să mai adaog câteva cuvinte spre a completa imaginea aceluia care, intră azi în lutul din care s'a născut.

S'au scos în evidență de d-l Administrator Băicoianu marile servicii aduse de Nițulescu Băncii Naționale a României.

La aceasta, ca unul care am trăit și am colaborat mult timp alături de Ion Nițulescu a-și mai avea de adăogat că pentru Nițulescu Banca Națională a fost prima lui familie, fiindcă el a consacrat acestei instituțiuni cei mai frumoși și mai viguroși ani ai tinereței și adolescenței, servind-o timp de 42 de ani — aproape o viață de om — cu un devotament rar, și depunând, în toate funcțiunile încredințate, o competență și o pricepere deosebită, o experiență rodnică, o excesivă tragere de inimă și putere de muncă, un curaj de idei și de fapte și o integritate fără pereche.

Trecând la a doua sa familie: soția și copiii am adăogat — ca unul ce l-am cunoscut și în intimitate — că Ion Nițulescu a fost unul din cei mai ideali soț și părinte, fiindcă pe toți ai săi, mari și mici, i-a îmbrățișat cu cea mai afectuoasă iubire și le-a dat tot ce sufletul lui cald a avut mai delicat, mai curat și mai nobil. Principiile morale pe care el, și ca om, și ca soț și ca părinte, le-a avut ca ghid în viață, sunt de o esență atât de superioară încât cu greu le mai întâlnim în lumea noastră de astăzi.

Ca om, se poate scrie pe piatra lui funerară, că a fost un om de multă omenie, turnat dintr'o bucată, un caracter ales altruist de o noblețe și delicatețe rară.

Ca coleg și prieten el lasă amintiri nesterse în lumea tuturor funcționarilor Băncii Naționale, care l'au iubit și l'au stimat mult și pe care și el i-a iubit ca pe proprii lui copii și frați, i-a îndrumat cu dragoste părintească și a sărit întotdeauna în sprijinul tuturor acelora cari aveau nevoie de ajutorul, sau de sfatul lui atât de prețios.

Regretând din toată inima moartea prematură a lui Ion Nițulescu, căzut asemenea unui stejar falnic lovit de trăznet, depun în numele întregului corp funcționăresc al Băncii Naționale, greu îndoliat de pierderea lui, o lacrimă sinceră, o lacrimă de profundă durere în fața mormântului ce se deschide astăzi.

Fie ca durerea care ne copleșește pe noi toți care l'am stimat și l'am iubit, să constitue o slabă alinare pentru familia sa așa de crunt

lovită, căreia rugăm pe Dumnezeu să-i dea puterea de a suporta această ireparabilă și dureroasă pierdere.

Pe el, rugăm pe Dumnezeu să-l odihnească în sânul celor drepți și buni. Să-i fie țărâna ușoară și somnul lin.

CONSILIUL SUPERIOR BANCAR NE TRIMITE SPRE PUBLICARE URMĂTOAREA CIRCULARĂ

In vederea încheerii BILANȚULUI SEMESTRIAL PE 30 IUNIE 1936 se reamintesc instituțiunilor bancare normele de urmat, din circulara noastră No. 23 din 4 Iulie 1935, pe care le reproducem mai jos, cu mici adăogiri.

La 30 Iunie al fiecărui an Administratorii Societăților Bancare sunt obligați să întocmească bilanțul brut semestrial, după modelul tip stabilit în regulamentul legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă (art. 30).

Prin bilanț brut trebue înțeles ultima balanță de verificare pe finele lunei Iunie, concentrată și redată după modelul-tip, prevăzut de art. 48 din regulamentul legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, însă fără alegerea rezultatelor, DECI FĂRĂ CONTUL DE PROFIT & PIERDERE.

In **Activul** acestui bilanț brut, la punctul 15 din schema de bilanț tip, în loc de contul **„Pierderi"** se vor trece conturile de **„Cheltueli"**, după registre, sub orice formă și denumire ar figura ele în scripte (salarii, chirii, impozite, cheltueli diverse, dobânzi și comisioane plătite, etc., cu sumele parțiale în coloana internă și totalizate în coloana externă).

In **Pasiv,** sub punctul 16 al schemei de bilanț tip, în loc de **„Beneficiul net"**, se vor alege și trece beneficiile brute sub orice formă și denumire ar figura în registre (dobânzi încasate, comisioane încasate, venitul imobilelor, venitul efectelor publice, beneficii diverse, etc., cu sumele parțiale în coloana internă și totalizate în coloana externă).

Pentru restul conturilor se va observa schema de bilanț tip din regulamentul legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă și circulara noastră Nr. 28 din 31 Decembrie 1935, inclusiv **Conturile de Ordine.**

In ceeace privește **depunerea** acestui bilanț se vor observa dispozițiunile art. 30 al. 3 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, iar în ceeace

privește **publicitatea,** dispozițiunile al. 5 din același articol, care prevede publicarea lui **numai în Buletinul Consiliului Superior Bancar și cel puțin într'unul din ziarele cele mai răspândite din localitate** (sau în lipsă, din Capitală).

Președinte, (ss) AL. SAVULESCU

Secretar general, (ss) GR. BERINDEI

BIROUL INTERNAȚIONAL AL INVAȚAMANTULUI TECHNIC DIN PARIS anunță că viitorul Congres Internațional al Invățământului Technic se va ține la Roma în zilele de 28, 29 și 30 Decembrie 1936, cu următorul program:

1. Invățământul technic și viața economică; Invățământul technic și șomajul tinerilor.

2. Orientarea profesională și continuitatea sa:

a) Educația fizică ca auxiliar al orientării profesionale, ajutorul ce ea poate să-l aducă lucrărilor de laborator;

b) Munca manuală revelatoare de aptitudini;

c) Creșterea este ea de natură să modifice orientarea profesională a adolescenților?

d) Aptitudinile de muncă și determinarea aptitudinii lor profesionale.

3. Formarea personalului de atelier însărcinat de învățământul practic în stabilimentele învățământului technic sau profesional.

4. Pregătirea femeei și rolul ei social în viața economică:

a) In serviciile casnice;

b) In exercitarea profesiunilor ce-i sunt propuse.

5. Diverse chestiuni.

Pentru orice informațiuni a se adresa Secretariatului Biroului Internațional al Invățământului Technic, 2, place de la Bourse, Paris (2-e).

Corpul nostru a fost invitat a participa.

Colegi, susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

DE LA CORPUL ABSOLVENȚILOR ȘCOALELOR SUPERIOARE DE COMERȚ DIN ROMÂNIA

Marți 15 Septembrie a avut loc ședința Comitetului Corpului sub prezidența d-lui N. Butculescu.

S'a hotărât reînceperea activității „Cercului de Studii" Marți 6 Octombrie cu o comunicare a d-lui Prof. Sp. Iacobescu, dela Academia Comercială, după care vor urma comunicarea d-lui Dr. V. M. Ioachim despre „Evaluarea titlurilor de credit la inventar" și **Dr. P. Drăgănescu-Brateș**, despre: „Primele Valutare".

Comunicările și discuțiunile se vor publica în Revista Generală de Comerț și Contabilitate.

S'a format o comisiune compusă din d-nii Prof. A. Gheorghiu, Th. Nițu, Dr. P. Drăgănescu-Brateș și N. K. Constantinescu pentru examinarea candidaților la cele 3 burse acordate de Corp celor mai buni elevi din ultimii ani ai Școalelor superioare de comerț din București.

S'a hotărât ca și Corpul să participe împreună cu Corpul Contabililor la alegerile de la Camerile de Muncă fie formând o listă proprie, fie participând pe o listă comună cu alte organizații.

Comitetul a decis să sărbătorească printr'o masă comună pe d-l Dem. Anastasescu, membru Corpului, ales primar de Albastru.

Incepând dela 1 Octombrie va funcționa la sediul Corpului Cercul distractiv, pentru care s'a pus la dispoziție mai multe încăperi în Strada Teilor No. 12.

S'a fixat ziua de Marți în fiecare săptămână pentru ședința Comitetului și pentru comunicări.

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Colegiale

— D-l **Dem. Anastasescu,** colegul nostru, a fost ales în unanimitate Primar al Primăriei Sectorului III Albastru din Capitală.

— D-nii **Chr. D. Staicovici, Horia Ardeleanu** și **T. A. Teodoru** au fost numiți în „Comisiunea Superioară de Indrumare a Invățământului Comercial", conform noii legi.

Din partea Consiliului Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili au fost delegați d-nii V. M. Ioachim și Drăgănescu-Brateș.

— D-l **Gh. Iosifescu,** deputat de Prahova a fost numit Primar al comunei Predeal.

— D-l **Stelian Popescu,** Inspector special de finanțe a fost numit în Comisia de Control a Camerii de Comerț și Industrie din Capitală.

— Aflăm cu multă plăcere că d-l Prof. **Cezar Miron,** fost Președinte la ALACI, care a fost câtva timp bolnav a revenit în Capitală.

— D-l **Dr. V. Scărlătescu** a fost numit cenzor la Camera de Comerț și Industrie din Târgoviște

AVIZ

In dorința de a crea legături mai apropiate cu elevii Școalelor Superioare de Comerț și cu scopul de a-i îndemna ca încă depe băncile școalei să se intereseze cât mai mult de activitatea desfășurată de Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România, spre a se putea asocia și tineretul la această activitate pentru pregătirea viitoarelor elemente de conducere, Consiliul Corpului în ședința sa din 15 Septembrie 1936 a decis a se acorda prin concurs trei burse a câte 4000 lei anual la elevii din anul al III-lea al Școalei Superioare de Comerț de Băeți din București.

De condițiunile examenului, care se va ține în ziua de Duminică 18 Oct. a. c., se va putea lua cunoștință la sediul Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din strada Teilor No. 12, în zilele de lucru dela orele 9—13 și 5—7.

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

Reviste

Roumanian Economist. Revistă economică în limba Română și Engleză, București, August 1936. Conține: Părerile domnului Dr. Costinescu, fost ministrul industriei și comerțului, despre comerțul Anglo-Român în care se arată posibilitățile de desvoltare a legăturilor noastre comerciale cu Imperiul Britanic; Vizita Patriarhului României în Anglia; Câteva considerațiuni asupra domnului Ing. Caranfil, subsecretar de stat al ministerului aerului, Pagina turistică, etc.

Brateș

— **Bulletin Trimestriel de la Société de Comptabilité de France,** Nr. 65, Trimestrul I din 1936. Revistă pentru propagarea de informații comerciale. Difuzarea și perfecționarea științei comptabile. Conține: Primirea d-lui M. Victor Le Gorgeu, președintele Societății de Comptabilitate din Franța, cu ocazia instalării sale ca președinte. Solemnitatea a avut loc la Sorbona, la care a luat parte profesori, publiciști din Invățământul technic, membrii experți contabili, contabili și delegații Societății.

Teoria Contului, conferință ținută de d-l Emil Royot la Societatea de Comptabilitate din Franța.

Diverse comunicări și notițe bibliografice, etc.

— **Le Comptable,** Nr. 24 din Iulie 1936. Revistă științifică și profesională a contabililor belgieni.

— **E. S. C.,** No. 568 pe Septembrie 1936. Buletinul Uniunii Asociațiilor vechilor elevi ai Școalelor Superioare de Comerț din Franța. Apare în Paris rue Auber 15—17.

— **Il Bolletino del Contribuente,** Milano, No. 12 pe August 1936.

— **Jurisprudența Română a Inaltei Curți de Casație și Justiție,** No. 14 pe Septembrie 1936.

Cereri de înscriere

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI

Secția Arad: Remus Popovici, Muzsay Iosif, Radermacher Adalbert.

Secția Botoșani: Periț (Paul) Brief cu gradul de contabil autorizat, Iosef Leizerovici, Sin Sulim Lazăr, Iuzefov S. Motel, Guttman M. Smil, Sin Iosub Leiba, cu gradul de contabil stagiar.

Secția Brașov: Adamescu Gh. Valentin, Hornung Carol, Szekely Ladislau, Olescher Ehrard, Grigorescu Spiridon, cu gradul de contabil stagiar.

Secția Cahul: Manolache Scurtu, cu gradul de contabil autorizat.

Secția Focșani: Alfred Mendelsohn, Iosef Rosenștein, cu gradul de contabil stagiar.

Secția Ilfov: S. Leibovici, N. N. Cornea, Eliezer Isac, Ardeleanu Gh., Gh. B. Rădulescu, Vitali M. Cauly, Leon Paucher, Gheorghe Crăciun, Al.

Matreșenev, Ioan Magdo, Gh. N. Cimpoescu, Costescu Mihail, Popovici Emil, Constantinescu Ioan, Anibal Olărescu, Selărescu Gh., Leonida Murea, Stuparu Nicolae, Christoloveanu Arsenie, Popescu Ioan, Podaropol Stavru, Petrescu Aurel, Gh. N. Orghidan, Popovici Ioan, Gh. V. Niculescu, Costache Nicolau, Nicolae D. Nicolae, Moldoveanu Gh., Mihai Constantin, Marcu Alexandru, Ionescu Paul, Grecescu Nicolae, Al. Florescu, Al. Iliescu, Dumitru Filimon, Al. Gh. Eremia, Dumitru L. Anghel, Dumitrescu N. Ioan, Drăgoi Nicolae, Alexandrescu Bogdan, Chirculescu Dumitru, Chesaru Gheorghe, Călinescu D. Th., Antoniu Aristide, Coltofeanu Nicolae, Crivăț N. Gh., Dăescu B. Ion, Demetrian Al., Dobrescu Lucian, Vidrașcu V. Petre, Stăpânoiu Ștefan, Stirbey Valeriu, Al. P. Stoicescu, Elena Șerbănescu Răcoasa, Theodorescu Panait, Gheorghe Ursachie, Constantinescu C-tin, Bucur N. Gh., Ciuciu T. D-tru, Petrescu Mircea, Luzik H. Ion, Tomoșoiu Gh., Ghigu Nicolae, Fischer Waldmar, Jacques Klein, Marin Weiss, Mauriciu Schapira, Alexandrescu Victor, Ambrozie Ștefan, Birceanu Anghel, Nicolescu Gh., Bibicescu Gh., Trandabur D-tru, Iliescu Georgescu Ioan, Racanelli Hulielmo, Huiban C-tin, Munteanu Al., Calamariu Silivestru, Agher Nathan, Moldoveanu Silvia, Dumitachescu Teodor, Alexandru Alexandrov, Leon Marcovici.

Secția Iași: Ștefan Grigoraș, Ravici S. Iosef, Saul Lazarovici, Schweiger I. S.

Secția Miercurea Ciuc: Gheorghe Csedo, cu gradul de contabil autorizat.

Secția Tg. Mureș: Rosenfeld Andrei, Rosman Eugen, cu gradul de contabil stagiar.

ȘTERGERI DIN CORP

Neîndeplinind cerințele legii:

Secția Miercurea Ciuc: Dr. I. Pauliuc, Dr. Nicolae Kemeny.

AVANSĂRI LA GRADUL DE CONTABILI AUTORIZAȚI

Secția Tg. Mureș: Frâncu Magdalena născ. Kiss, Holitska Gheorghe, Luca Eugen.

CĂTRE ABONAȚI. Toți d-nii abonați, cari sunt în măsură a achita infima sumă de lei 200.— costul abonamentului, sunt rugați a plăti la prima cerere, pentruca să putem continua trimiterea acestei raze de lumină fără plată, deocamdată și acelora cari șomează în adevăr și nu pot să plătească.

Abonamente

In cursul lunilor dela 15 Iulie 1936 — 15 Septembrie 1936, am primit următoarele sume:*)

Incasate din țară și străinătate prin încasatorii noștrii sau cu mandate poștale:

Arad: Emanuel Lazăr 1935, 200.

Bazargic: Semo Cazacof 1935, 100; Colef I. Nicolae 1935, 100; Natham Margulius 1935, 100; Ilie Ionescu 1935, 200; Iordan S. Anghelof 1936, 200; Tescief Hristu 1936, 200; Fizdel N. Isac 1936, 200; Gherasim Ghiorghiu 1936, 200.

Cahul: D-tru Oarză 1934—35—36—37, 640; Păun Capra 1935—36, 240; Pavel Cosanovici 1935—36, 240; Ghenadie Cramarenco 1935—36, 240; Crețu Valeriu 1935—36, 160; Ig. Parlapanov 1935—36, 160; Vladimir Fuchs 1935 80; Hers Schaffer 1935, 80; Elie Teirstein 1935, 80.

Calafat: Grigore Borc 1935—36, 320.

Câmpina: Ion Mușat 1935—36, 320; David Weisman 1935—36, 320; Gh. Silion 1934—35, 280.

Călărași: C. Graif 1935, 160.

Cernăuți: Fochi Iosif 1935, 160; Suciu Nicolae 1936, 160; Pop V. Joeriniam 1936, 160; Guist Paula 1936, 160.

Galați: Pincu Davidsohn 1934, 160 Grigore Deacu 1935—36, 320; C-tin Brătescu 1935—26, 320; Simion Abramovici 1937, 80 și 1936, 160; Vasile Popa 1936, 160; Apostol Popa 1936, 200.

Lugoj: Neuman Hugo 1936, 200; Emilian Zelozean 1936, 200.

Iași: Traian Botez 1936, 80.

Oradea: Gh. Lupancea 1935, 160.

Oravița: Ștefan Ioan 1936, 200; Toia Ștefan 1936, 200; Robert Carol 1936, 200.

Pitești: I. Gh. Nițulescu 1935—36, 320.

Hotin: M. Branărescu 1935—36, 320.

Reni: Alex. Pop ab. 1935—36, 400.

Sibiu: C-tin Petrov ab. 1936, 200.

Târgoviște: Corpul Contabililor ab. 1934—35—36, 480.

Turda: Corpul Contabililor ab. 1934—35—36, 480.

Sofia (Bulgaria): Prof G. Iancof ab. 1935—36, 500.

București:

Alex. Avramescu 1936, 200; Prof. Alesseanu 1936, 200; D. Apostolache 1936, 200; Petre Anghel 1936, 200; Altșchuller C. 1936, 160.

---

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

George Borneanu 1936, 200; N. Bachmayer 1936—37, 200; Gh. Brânzescu 1936, 100; P. D. Badea 1936, 200; Mihail Berman 1936, 160; Marcel Birmbaum 1935, 200; Vasile Beza 1935, 100; Zaharia Butnariu 1936, 160; Maria Boscke 1936, 200; A. Bedicewsky 1936, 200; Dan Branislav 1936, 200; Binder Solomon 1936, 200.

Jean Caras 1936, 160; Gh. Chilom 1935—36, 400; Gh. Crăciun 1935—36, 300; I. Campus 1935, 200; M. Criegel 1936, 100; Int. Maior C. Copiliu 1935—36, 300; M. M. Constantinescu 1936, 200; Emanuel Constantinescu 1936, 160; C. N. Constantinescu 1936, 160; Chirea Radu 1936, 80; Ciocănel A. Marin 1936, 100.

D-tru Dragomir 1936, 160; V. Dumitrescu 1936, 100; I. C. Drăgănescu 1936, 160; Leon Dascălu 1935, 200; Emil Dumitrescu 1936, 200; M. Dobrovici 1936, 200; Valeriu Dordea 1935, 160; Jaques Draht 1936, 100; Arthur Duramani 1936, 160; G. Dragomirescu 1936, 100; Jaques Danon 1936, 200.

Einschenk Davis 1936, 160; Jean Fitzig 1936, 100; Lupu Fichman 1935, 100; Feingold Abraham 1935, 100; Wili Friedhman 1936, 100; Serafim Frăsie 1935, 19ă.

S. Grigorof 1936, 200; Stela Glasman 1936, 100; Oscar Grünberg 1936, 100; Alex. Gheorghiță 1936, 160; I. M. Georgescu 1936, 200; Carol Gros 1935, 160; Cornel Gavrilescu 1936, 200.

Alex. Hersohn 1936, 100; I. Hodoiu 1936, 200; David Helman 1936, 100; Hagi D. Paraschiv 1936, 200; I. Hodoș 1936, 100; D. Helmann 1936, 100.

Intreprinderile Miniere din Banat 1934—35—36, 1250; Ionescu Grigore 1936, 100; Itzigsohn Beneamin 1936, 100; Ioan G. Ioan 1936, 160; Ionescu D. Ilie 1936, 160; N. N. Iarca 1936, 200; Manolache Jianu 1936, 200.

Katona Mauriciu 1936, 200; H. Kalmminski 1937, 200.

Sandu Lazăr 1936, 200; Octav Lăzărescu 1936, 200; Căpitan St. Lăzărescu 1936, 200; C. Leontescu 1936, 100; Leiss Samuilă 1936, 200; Mandi Leibovici 1936, 200.

Marcel Mitellman 1936, 200; C-tin Macovei 1936, 200; Iosif A. Mathiaș 1936, 100; E. Marcovici 1036, 200; I. G. Minea 1936, 200: D. D. Mărgescu 1936, 160; Daniel Merlaut 1936, 200; C-tin Mihadas 1936, 200; Th. Orghidan 1936, 200; Paul Marc 1935, 200; I. Marcovici 1936, 160; S. Marcovici 1936, 160; Al. Misir 1936, 200; Mauriciu Marcus 1936, 160; Petre Machedon 1936, 160; Adalbert Merza 1936, 200; Alfred Marcu 1936, 200; B. Mendelovici 1936, 200; Ioan D. Mardan 1935, 200; Ilie Mecu 1936, 200; Mircea Mironescu 1936, 200; Mayer Francisc 1936, 200; Marcus Nathan 1936, 200.

Neudstadt Tiberiu 1936, 160; I. C. Negrescu 1936, 100; Nadler Beniamin 1936, 200; Niculescu Traian 1936, 200.

Oscar Andrei 1936, 200; Onose Nicolae 1936, 100.

V. Pavelescu 1935, 200; Victor Puiu 1935, 200; Gh. Popescu 1936, 200; Gh. Pancev 1934—1935, 400; M. Perlman 1936, 160;

N. Polonic 1936, 200; Haret Popovici 1936, 200; Hagop Papazian 1936, 160; Pop Coman Victor 1936, 80; Mih. Gr. Popescu 1936, 200; Ioan Petrescu 1936, 200; Th. Panaitescu 1936, 200; Chr. Paucescu 1936, 100; Al. Panaitescu 1936, 200; Emil Petculescu 1936, 200; Herman Pistner 1936, 160; Adolf Platzman 1936, 200; C-tin M. Rădulescu 1936, 160; Romulus Cârnu 1935—1936, 120; Petre Rizoiu 1936, 80; Ioan I. Răducanu 1936, 200; Emil Riman 1936, 200; T. Radeș 1936, 200; Rădulescu Ștefan 1936, 160; Nic. Rădulescu 1936, 200; Eleonora Roșca 1936, 200; I. Slama 1936, 200; Marcu Stark 1935, 100; Gh. Ștefănescu 1936, 160; I. Selageanu 1936, 200; Lucian Soare 1936, 200; Victor Stupariu 1936, 200; I. Sagherman 1936, 100; Mihail Spiratos 1936, 200; Marin Stănescu 1935, 200; Petre P. Stoian 1936, 160; C. Staminescu 1936, 160; A. Solomonescu 1936, 200; Pantelimon Săndulescu 1936, 160.

Than Pincu 1936, 160; Ștefan Tănăsescu 1935—1936, 320; A. Tomasian 1935—1936, 320; Iosif Teffner 1936, 200; Profesor I. Tutuc 1936, 200; Iancu Voinea 1933, 160; Ion Vâlvoi 1935, 200; V. Vasilescu 1935, 200.

Haim Zaidman 1936, 100; V. Zorca 1936, 200; Zamfir Gheorghe 1936, 200; Adolf Zalman 1936, 100; Iosif Zisu 1936, 200

D-tru V. Alexandru 1936, 100; Aurelian Alexandru 1936, 80; D. Agapiescu 1936, 100; Eugen Antoniu 1936, 200; Albu Isac. 1936, 100; Berteanu Vasile 1936, 200; I. Bercovici 1936, 100; P. Corcodel 1935, 200; Iulian M. Căpățână 1935, 100; Ciocănel Marin 1936, 100; Clinciu Gheorghe 1936, 100; Cristache Evoescu 1936, 100; V. Dumitrescu 1936, 100; C-tin Georgescu 1936, 160; Grămescu Nicolae 1936, 80; C. Gavrilescu 1936, 200; Grünberg Elias 1936, 100; Paraschiv Georgescu 1936, 200; G. M. Georgescu 1936, 200; Stela Glasman 1936, 100; Bergman Goldenberg 1936, 200; C. Frățilă 1936, 100; Oscar Grünberg 1936, 100; Emil Gamper 1936, 100; M. Godenberg Florian 1936, 200; Al. Ignat 1936, 100; A. I. Jescu 1936, 160; Gogu Ionescu 1936, 200; Ernestino Hara 1935, 160; Jaques Künding 1936, 200; Handelman E. 1936, 200; Lupu Rosenberg 1935—36, 160; Osias Lazarovici 1936, 200; Stelian Moisescu 1936, 80; N. Nicolaide 1936, 200; Gh. Petrescu 1936, 160; Th. Poteraș 1936, 200; Rusescu Paul 1936, 200; Gh. Razuși 1936, 200; Simon Rosenthal 1936, 100; I. Siderof 1986, 100; D-tru Sili 1936, 160; Cornel Secășeanu 1936, 200; Sig. Sonenfeld 1936, 200; Mauriciu Scherer 1936, 200; Stoenescu Năstase 1936, 200; D-tru I. Stănescu 1935, 200; C. Săndulescu 1936, 200; Sigmund Iosif 1936, 100; Anton Solomon N. Șerban 1936, 100; Iulian Țigănășeanu 1936, 100; Crăciun Teișanu 1936, 200; Emilian Tomescu 1935, 100; G. A. Tănăsoaică 1936, 200; P. Zeronian 1936, 200; Haim Zaidman 1935, 100; Gustav A. Zumer 1936, 200; D-tru Zarafu 1936, 200.

SACRIFICAȚI

O ORĂ

NUMAI PENTRU VIZITAREA EXPOZIȚIEI:

TOTELECTRIC

CALEA VICTORIEI, 50

VIS A VIS DE TEATRUL NAȚIONAL

ȘI VEȚI VEDEA

CUM PUTEȚI SĂ VĂ FACEȚI CĂMINUL MAI PLĂCUT
MAI CONFORTABIL
ȘI ACEASTA CU

MAI PUȚINE CHELTUIELI

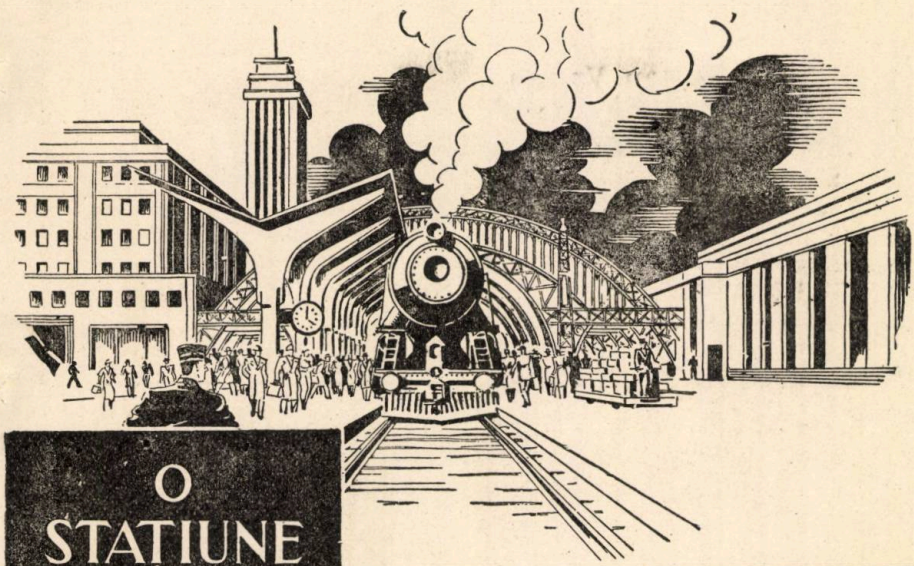

O STAȚIUNE MARE CU O SINGURĂ LINIE

Închipuiți-vă că o mare stațiune de cale ferată ar avea o singură linie pentru toate trenurile care vin și pleacă. Ce s'ar întâmpla oare cu orariul, cu confortul pasagerilor, cu veniturile căilor ferate? Lucrul acesta este tot atât de adevărat și de important pentru serviciul telefonic. Dacă aveți un trafic prea mare pentru o singură linie, afacerile Dv vor suferi. Clienții se vor enerva, găsind numărul Dv. veșnic ocupat. Veți pierde clienții tot atât de sigur ca și când ați sta cu magazinul închis

INSTALAȚIUNI PENTRU TOATE UTILITĂȚILE

Societatea de Telefoane ține la dispoziția abonaților diferite tipuri de instalații, pentru utillzările cele mai complicate. Oricât de complexe ar fi necesitățile telefonice ale întreprinderii Dv., un specialist al Societății de Telefoane vă va fi pus imediat la dispoziție, pentru instalația necesară.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Adresa :

Dlui.Eugen Vancu
la Banca "Albina"
Inst.de Credit şi Econ.
S I B I U

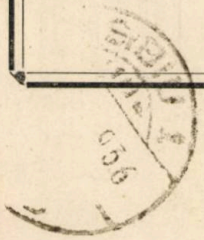

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL XXV. — No. 10 OCTOMBRIE 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

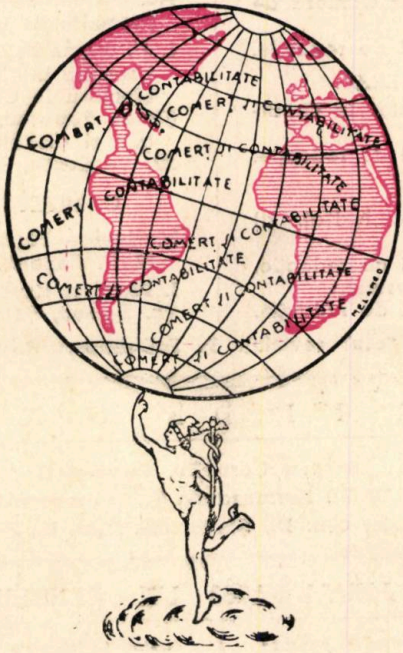

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuș Lucian, Dr. în științe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din țară.
Hodoș Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Națională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naț.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Șef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost președ. al Corp. Absol. Șc. super. de comerț.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la școala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil șef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREȘEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacție.

VICE-PREȘEDINȚI:

N. Arghir, Director Casa Construcțiilor. Membru în Comitetul de redacție.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerț. Membru în Comitetul de redacție.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Nițu, Subdirector la Creditul Industrial. Membru în Comitetul de redacție.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naț. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacție.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacție.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacție.
P. Drăgănescu-Brateș, Membru în Comitetul de redacție.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Președintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuințe Eftine. Membru în Comitetul de redacție.
Ștefan Popescu, Director Societ. de gaz și electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Șef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateș.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoș Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamțu C., Gr. Trancu-Iași, Staicovici Chr. D., Ștefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUȚIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

ANUL XXV. — No. 10 OCTOMBRIE 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERȚ ȘI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenților Șc. Super. de Comerț. APARE LUNAR Organ oficial de publ. a Corpului Contabililor autoriz. și experți.

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Cumpărarea acțiunilor proprii 619
Alexandru Tănăsescu: Liceul Comercial: Programa 624
M. D. Wechsler: Amortizarea investițiunilor supraevaluate . . 629
I. F. Gorcinski: Colaborarea personalului în întreprinderi dincolo de obligațiile impuse de serviciu . 633
Dr. Vim: Prelegerile dela Academia de Inalte Studii Comerciale pentru profesorii Școalelor Secundare . . . 635
Al. Costache: Expertize și Experți Contabili 640
*** Problemele monetare din zilele noastre . . . 647
Dr. Pit: Secretul înregistrărilor 650
*** Dela Cercul de Studii Comerciale și Contabile 651
*** Sărbătorirea D-lui Primar Demetru Anastasescu 656
*** Recenzii — Jurisprudențe — Cereri de înscriere 659

Cumpărarea acțiunilor proprii

Se știe că în mai toate legiuirile privind soc. pe acțiuni există principiul interzicerii cumpărării sau primirii în gaj a acțiunilor proprii.

Art. 146 cod com. rom., art. 241 cod german, art. 33 austriac (Aktien-regulativ), idem în codul italian, în codul obligațiunilor (Elveția), etc.

Această interdicție este sancționată cu amendă pentru administratori (5000 lei art. 265 cod com. român) sau cu obligațiunea despăgubirii din partea administratorilor pentru pagubele cauzate (cod. com. german).

Se exceptează dela această interzicere, răscumpărările cu din beneficiu anual, cari se pot face fără nici o restricție sau sub anumite condiții.

In această privință, codul de comerț român este cel mai restrictiv, pentrucă art. 146 nu admite achiziționarea propriilor acțiuni decât „cu scopul de a amortiza succesiv capi-

talul social la societăţi, al căror fond productiv este expus la micşorarea sau dispariţie prin exploatare sau când averea societăţii se compune din drepturi cu durată limitată.

„In asemenea caz, statutele societăţii vor afecta o anumită parte din beneficiul anual la retragerea din circulaţie a unui număr de acţiuni, prin tragere la sorţi cu valoare nominală".

O dispoziţie aproape similară este cuprinsă în art. 33 din legea austriacă, care a suferit însă o modificare prin legea din 6 Martie 1906, această lege dă dreptul amortizării de capital din beneficiu la soc. cu răspundere limitată, indiferent de obiectul societăţii cu condiţia ca să se creieze în pasiv un post corespunzător.

După codul nostru de comerţ, pentru aceste acţiuni amortizate se eliberează *„Titluri de dividend"* cu drept la o parte de beneficiu prevăzută în statut, *fără drept însă la activul social.*

„Acţiunile odată retrase nu pot fi puse iarăşi în circulaţie ci trebue anulate".

Aceste dispoziţiuni din codul nostru de comerţ nu se mai potrivesc cu situaţia de azi.

Atât technica afacerilor cât şi jurisprudenţa au stabilit noui principii în această materie.

Dacă, după război, în modificările făcute sau proectate în legislaţia soc. anon., nu s'a putut admite cererea oamenilor de afaceri de a se suprima această interdicţie, în schimb s'au făcut unele abateri dela principiu de mai sus.

Astfel, încă din 1922 în proectul codului obligaţiunilor din Elveţia s'a introdus excepţia pentru acţiunile cumpărate spre a feri societatea de o pagubă (Ex. prin executarea unui debitor), asemenea pentru acţiunile rezultate prin cumpărarea unui fond de comerţ. Aceiaşi dispoziţie cu oarecare restricţii o găsim în noua ordonanţă germană din Septembrie 1931, privind soc. pe acţiuni. Se prevede însă o limită de 10% din capitalul social, pentru acţiunile răscumpărate.

Asemenea se poate cumpăra acţiuni proprii, dacă se prevede în statute, cu condiţia să se reducă capitalul cu contravaloarea în termen de 6 luni şi acţiunile cumpărate astfel să nu depăşească 10% din capital.

Aceasta cu privire la răscumpărările din capital.

Dacă însă răscumpărarea se face din beneficiul anual, cu

decizia adunării generale, administratorii au mai multă libertate de acțiune. Legea germană nu pune condițiunile ce le găsim în art. 146 cod. com.

Așa că orice soc. poate să-și răscumpere oricând și fără nici-o motivare propriile acțiuni din beneficiu; odată cumpărate poate să le păstreze, să le vândă ori să le anuleze.

Dacă se răscumpără, prin amortizare, — ceeace trebue să se prevadă în statute — și se anulează, se eliberează *titluri de folosință* cari dau dreptul nu numai la dividend, dar chiar la activul social — la lichidare, dispoziție ce o găsim și în legislația austriacă, spre deosebire de codul com. român.

Nu dau însă dreptul la vot, pe când art. 33 austriac dă acest drept în anume condiții, asemenea proectul codului obligațiunilor prevede o categorie de „acțiuni de folosință" cu drept de vot, — ceeace credem că nu corespunde naturii acestor înscrisuri.

Restricțiile cuprinse în legiuirile comerciale privind cumpărarea acțiunilor proprii sunt în legătură cu dorința de a păstra intactă garanția creditorilor, reprezentată prin capitalul social, iar dacă este vorba de reducerea capitalului, aceasta trebue să se facă cu toate formele de publicitate și garanții prevăzute în codul comercial.

Față de această preocupare a legiuitorului, se pune întrebarea:

Se poate reduce capitalul social cu acțiunile răscumpărate?

De răspunsul la această întrebare, depinde și înregistrările ce trebue făcute pentru operația răscumpărării acțiunilor.

Dacă avem în vedere dispozițiile din codul nostru de comerț, nu se poate face o reducere a capitalului social, pentru că răscumpărarea se face cu din beneficiu anual, respectiv din fondul format prin alocarea unei părți din beneficiu, deci contabilitatea trebue să înregistreze consumarea acestui fond, dacă a eșit din patrimoniul societății o valoare din activ corespunzătoare acestui fond, fără a intra în schimb altă valoare. Și acesta este cazul când, după cum prevede codul nostru de comerț, acțiunile răscumpărate se anulează — ceeace nu este cazul după nouile dispoziții din legislația germană și austriacă.

Prin urmare, înregistrările cu privire la răscumpărare, așa cum o înțelege legiuitorul român, ar fi:

— *Profit și Pierdere* la *Fond pentru răscumpărare de acțiuni.*

— *Pentru formarea fondului.*

— *Acțiuni răscumpărate la Cassă.*

— *Pentru răscumpărare.*

— *Fond pentru răscumpărare de acțiuni* la *acțiuni răscumpărate.*

— *Pentru anularea acțiunilor.*

In ce privește capitalul social, el trebue acum împărțit în : *amortizat* și *neamortizat.*

Aceasta se poate face fie printr'o mențiune în coloana de explicație, fie prin înregistrarea:

— *Capital social* la *Capital social amortizat.* —

Acolo unde legislația nu pune obligația anulării acțiunilor răscumpărate, valoarea acestora se poate păstra în activ, având în pasiv un contra post de rezervă, aceasta când răscumpărarea se face cu din beneficiul anual, sau din rezerve generale anterioare.

Dacă este vorba de achiziționarea forțată pentru a feri societatea de o pagubă mai mare (Ex. executarea unui debitor), acțiunile urmează regula oricăror bunuri de tranzacții.

Dacă se face uz de dreptul prevăzut în ordonanța germană de a răscumpăra — chiar la Bursă — acțiuni până la 10% din capital cu condiția ca în 6 luni să se reducă capitalul cu val. nom. a acțiunilor intrate în patrimoniu societății, atunci odată cu reducerea capitalului se va creia un post de rezervă în pasiv cu beneficiul rezultat din diferența între val. nom. a acțiunilor și val. de răscumpărare, care trebue să fie mai mică.

Acest fond de rezervă nu se poate întrebuința și în special nu se poate distribui acționarilor, decât cu păstrarea formelor de publicitate prevăzute pentru reducerea capitalului.

Bineînțeles că adunarea generală extraordinară cu respectarea dispozițiunilor din codul de comerț, poate hotărî reducerea capitalului social, ceeace va avea ca urmare anularea acțiunilor răscumpărate.

In acest caz se poate face înregistrarea :

— *Capital social* la *Acțiuni răscumpărate.* —

In acelaş timp se va creia o rezervă specială prin trecerea la un cont de rezervă generală, care se poate întrebuinţa de adunarea ordinară a acţionarilor.

In ce priveşte *„titlurile de folosinţă"* cari se dau de obicei în locul acţiunilor amortizate prin tragere la sorţi, acestea în mod obişnuit nu se înregistrează neavând o valoare nominală.

Totuşi pentrucă ele conferă anume drepturi, cel puţin numeric este bine să se ţină seamă de ele prin contabilitatea generală şi prin bilanţ, în afară de notările din registrele auxiliare.

Ordonanţa germană din Septembrie 1931 cere ca în raportul Consiliului de Administraţie să se facă menţiune de titlurile de folosinţă eliberate de societate.

La noi, titlurile de folosinţă sunt puţin cunoscute în practică, sunt totuşi câteva societăţi cu capital străin, cum sunt unele fabrici de zahăr, cari au eliberat asemenea titluri, după amortizarea unei părţi din capital.

Noul cod de comerţ va trebui să îmbrăţişeze în întregul său problema răscumpărării acţiunilor şi să dea soluţiunile, conform cu experienţa făcută în alte ţări şi chiar la noi, unde interzicerea cumpărării de acţiuni proprii a fost eludată, fie prin creiarea de societăţi ad-hoc, fie prin cumpărarea de acţiuni pe nume fictive, cari apăreau ca debitori ai băncii.

Cu ocazia crahului bancar dela noi, s'a constatat că s'a folosit ambele mijloace pentru a se specula asupra acţiunilor proprii .

Nu s'a aplicat nici o sancţiune, nu atât pentru că lipseau dispoziţii precize în codul de comerţ, ci pentrucă este o tradiţie de imunitate pentru conducătorii soc. anonime.

Dr. V. M. IOACHIM

Consiliul de Ad-ţie al Corpului Contabililor Secţiunea Ilfov, a hotărât ştergerea din Corp a membrilor având cotizaţiile restante.

Se dă un ultim termen pentru punerea la curent cu cotizaţiile până la 1 Decembrie 1936.

Liceul Comercial: Programa

De curând, cineva ataca liceul Comercial, făcându-l sinonim cu „tichie de mărgăritar", fără însă a vedea în chip obiectiv, avantagiile și desavantagiile Reformei învățământului profesional.

a) **Sunt mai bine de 35 do ani, de când vechile școli comerciale n'au suferit nici o modificare.** Desigur că modificarea implică risc. Poate să aibe consecințe salvatoare, sau d'impotrivă să însemneze un regres!...

b) **Pornim cu titulatura de „Liceu Comercial",** care a avut ca scop să desființeze deosebirea ce exista între elemente care dobândesc același quantum de cunoștințe și totuși, se deosebeau în concepția publicului, deși, viața practică, atunci când îi scotea pentru societate, nu mai făcea nici o diferență.

c) Desigur că exista în drumul preparării pentru cei cu liceul teoretic o cale bine distinctă, față de cei care se pregăteau pentru viața comercială sau mai bine zis, pentru întreprinderi comerciale și în mod fatal și pentru viața biurocratică a Statului. **Nu e vina celor cu pregătire comercială, că ei corespundeau mai bine cerințelor biurocratice, față de cei cu liceul, sau dacă mergem în învățământul universitar, cei cu Academia de Comerț sunt mai bine pregătiți pentru biurocrație, decât cei cu facultatea în Litere, Teologie, Drept, etc.**

d) Totuși, de după război, imediat, multe elemente au fost primite în organismul Statului în posturi de conducere cu o preparație din cele mai bizare: teologi, absolvenți ai școalei Electrotechnice etc. Odată locurile ocupate, zadarnic au mai bătut la ușe cei pregătiți mai bine, pentrucă rândurile șomerilor din diferitele domenii se îngroșau din zi în zi. **Așa de mare a fost contrastul între pregătire și profesiunea pe care o exercită că într'un moment dat s'a crezut că decât o pregătire conștiincioasă, e mai bine să ia calea, „cuvioasei politice" sau a sfintei protecții".**

e) **De aceia cred c'ar fi fost mai potrivit, să se dea posibilitatea crăierii a două profesiuni, cu aceiași pregătire, fără să stinghereasca principiul nezdruncinat al diviziunei muncii.**

Iată decе sunt convins că s'a făcut rău că nu s'a lăsat posibilitatea trecerii absolvenților liceelor comerciale la Academia Agricolă și la Facultatea de Drept, așa cum este îngăduit absolventului liceului teoretic. — Nu exista nici măcar motivul cunoștințelor, pe

care trebuie să le aibă absolventului liceului Comercial, față de absolventul liceului teoretic, deoarece amândouă sunt perfect teoretice, iar practica dela liceul comercial este tot de natură intelectuală și se va face după terminarea cursului superior, s'au pentru absolventul gimnaziului Comercial, după ce a terminat cursul inferior al liceului. — **Această separare între teorie și practică e bine venită și tinde să statornicească într'o ocupație cu mai mult succes, decât atunci când se amesteca teoria și practica.**

f) **Desigur că o trecere dela liceul Comercial la liceul Teoretic, în cursul fiecărei clase, ar fi dăunătoare, pe când, o circulație după un ciclu de 4 ani de zile este posibilă și necesară tot atât de mult ca și circulația avuțiilor în economia politică.**

Desigur că dacă s'a schimbat titlul în „liceul Comercial" încă n'am realizat desăvârșit succes, deoarece mai sunt multe probleme pentru învățământul comercial.

g) **Programa este o chestiune capitală, care poate să aducă singură, progresul sau regresul în învățământul comercial.** Până acum s'au făcut consultații de către Onor. Ministerul Instrucțiunei Publice, dar fără argumente, pentru fiecare specialitate. *Colegii noștrii cer fiecare ore multe la obiectul lui, fără să aibă în grije armonizarea ansamblului de cunoștiințe scopului fiecărui ciclu al Liceului Comercial!*

h) Din trecut s'a observat că absolvenții școalelor elementare de comerț, echivalent al **Gimnaziului Comercial** de astăzi, trebuia să se facă mai mult *mici comercianți, vânzători, comisionari, etc. Absolvenții Școalelor Comerciale Superioare,* echivalent **cursului superior al liceului comercia**. de acum, dădea cei mai mulți contabili și șefi de întreprindere, atunci, pe când nu exista Academia de Comerț, **și tot n'au izbutit să facă mulți comersanți!...**

Academia de Comerț ar *fi trebuit să producă mai mult întreprinzători mari, conducători de Societăți Anonime de Bănci* și *pentrucă este o Instituție tânără și'a găsit locurile ocupate, a dat la început Profesori pentru Invățământul Comercial și în ultimul moment, personal fiscal, încât s'a părăsit cu desăvârșire viața de întreprindere,* **pentru care e atât de mult criticată această Instituție.**

Vom vedea că deși Societatea cere ca să meargă toți cu cunoștințe comerciale pe calea comerțului, elementele indiferent de ce pregătiri au avut, nu s'au adaptat **decât când au avut ocazii fericite de a cuceri un loc în negoțul românesc.**

Poate că această tendință a fost observată și în străinătate, însă, **în mai mică măsură,** pentrucă ne lovim de acel principiu econnmic căci fiecare caută să scoată **„cu cât mai puține sforțări, maximum de beneficiu“.** Și atunci de ce să condamnăm pe un absolvent al școalei elementare de comerț, care a devenit director de Minister, dacă a găsit calea deschisă și nu s'a făcut comerciant?!... Să mergem puțin la realitate și s'o studiem:

Este oare viața negustorească la îndemâna ori și cui are o simplă pregătire în această direcție? Pentru cei care cunosc complexul economic știu că o întreprindere ca să meargă bine, ca să fie pe placul celui care o conduce, ca să fie în folosul societății, are nevoe în primul rând de **capital.** Și atunci când ai capital, dacă nu există o îmbinare fericită cu acel care o conduce, încă nu avem șansă de reușită! Nu-i destul s'o numești „întreprindere“ să-i dai capital, să găsești un element preparat, **fiindcă mai există și acea pornire către negoț, pe care trebue s'o aibă șeful întreprinderei și numai câte odată imbold de ocazie sau de multe ori nevoia de a trăi!**

Și iată de ce găsesc un progres în liceul Comercial, măcar a năzuinței de a strânge capital pentru elementele tinere, prin societăți anume constituite, după modelul celor americane.

Socot însă că dacă vor isbuti să adune fonduri, încă vor fi în mare încurcătură, când se va naște întrebarea, pe cine anume să înzestreze cu capital, fiindcă vor fi mai mulți solicitatori decât în trecut, cred că va deveni și ea un obiect de bunăvoință a intreprinderei, ce va primi pe absolventul liceului comercial.

k) **Nu e un secret că negoțul românesc se găsește în mâinile minoritarilor. Eu am întreprins o statistică în 1924, care sunt convins că de atunci și până acum s'a schimbat cu mult în favoarea noastră. Găsisem în acea vreme la firme individuale** *41% români, 27% evrei, 13% maghiari și restul alte naționalități.* Raportați la numărul populațiilor din România și veți vedea ce tragică proporție aveau de atunci, românii în comerț!...

Se înțelege **că elementele românești** — deși s'au prevăzut amendă pentru minoritarii care nu vor primi românii la practică — **vor fi acceptate de formă,** fără să prindă cel mai mic secret al întreprinderii. Socot că până la o altă orientare de a crea întreprinderi cu licențiații Academiei de Comerț, care au pătruns în comerț, *aceasta poate fi o soluție de tranziție.*

Intorcându-mă la programul Liceului Comercial, căruia îi fixasem câteva jaloane după scopul ce-l urmărea fiecare ciclu, deduc și importanța obiectelor după producția ciclului.

I. **In Gimnaziul comercial,** care trebuie să formeze micii negustori, obiectele de căpetenie vor fi: *administrația comercială și imboldul către comerț. Se va studia deci de preferință organizarea întreprinderii, foloasele ei, rolul fiecărui element vânzare, cumpărare, reclamă și mărfurile.*

In cursul superior al liceului comercial, *o știință proeminentă va fi contabilitatea, corespondența, comercială, studiul practic al întreprinderilor.*

La Academia de Comerț se va da preferință studiul practic al întreprinderilor, economia politică, dreptul comercial. Desigur celelalte științe la toate ciclurile comerciale vor avea mai puțină importanță.

II. **In orânduirea cunoștințelor dela fiecare ciclu comercial, se va ține seamă de armonia ce trebue să existe între obiecte complectându-se unul pe altul, fără însă a trata aceiași chestiune la 3 sau la 4—5 obiecte ca astăzi.**

III. **Se mai cere iarăși o înlănțuire după puterea de apercepție a liceanului, sau chiar a studentului.**

Am fost nevoit să ating și chestiunea Academiei de Comerț, întrucât elementele care termină liceul comercial au astăzi singura cale deschisă numai la Academia de Comerț.

IV. **Înăuntrul aceluiași obiect există o separație pe capitole de studii, care e de dorit să coincidă cu sfârșitul anului.** *Se cunoaște tendința școlarului de a uita totul în timpul „sfintei vacanțe" și atunci dacă ar fi trunchiat un capitol, ar urma că în anul celălalt să repete ce-a făcut în trecut, fiindcă lecțiile din trecut servesc drept material aperceptiv pentru ce se explică.*

V. Socot că având la vedere acest ansamblu de reguli, în ceeace privește programa, care poate să influențeze în așa măsură ca să corecteze neajunsurile liceului Comercial, sau, dimpotrivă să le înrăutățească, se va ajunge ca să înlesnească **și trecerea a absolventului liceului Comercial la celelalte facultăți prin însușirea ușoară a materiilor dela liceul teoretic și dare de examen la toate obiectele, corectând legea prin program.**

VI. Numai astfel vom avea în unele ramuri de activitate și **o specialitate economică,** *cum ar fi agronomul să posede perfect contabilitatea agricolă, fiindcă așa cum se predă acum acolo,*

licențiații Academiei Agricole nu pot să facă un bilanț agricol, iar *pentru juriști, care s'au dedat avocaturii, ar putea să aibă o pregătire specială pentru avocatura comercială și așa mai departe...*

Ei tot învață liceul teoretic!...

VII. Cred că această dorință vie și constantă a tinerelor asociații de absolvenți ai școalelor superioare de comerț o are acum liceul comercial, este cu atât mai justificată, cu cât pentru ceilalți absolvenți ai liceului teoretic, sunt deschise atâtea cariere din care candidatul poate să-și aleagă atunci când e mai matur.

S'ar putea corecta iarăși unele neajunsuri ale șomajului intelectual, cum ar fi pentru licențiați în Litere, care sunt așa de străini de viața administrativă a comerțului și a Statului. Totuși ei trebuie să trăiască și este nedrept să-i ții fără ocupație. Găsesc că și astăzi cu o îndrumare de maximum 3 luni către complexul economic iar face propice pentru multe ocupațiuni practice și le-ar înlătura desiluziile pe care le au tinerii ce se străduiesc pe calea cărții. Chiar întreprinderile ar trebui să-i primească în posturi de funcționari comerciali când mărimea lor permite plasarea unui titrat, dacă Statul nu mai poate. Desigur că Statul ar trebui să aibă și o statistică la îndemână și să dea o directivă tineretului! Intreprinderile ar fi obligate să primească, fiindcă exercitând comerțul aci li se dă un drept de a trage venituri dela locuitorii cari aparțin statului român.

ALEXANDRU TĂNĂSESCU
Profesor

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

Amortizarea investițiunilor supraevaluate

Comisiunea Centrală Fiscală a dat o deciziune publicată în M. Of. No. 161 din 14 Iulie a. c., prin care admite, ca adaus la paragraful 136 de sub art. 42 din Legea Contribuțiunilor Directe, mărirea capitalului prin reevaluarea investițiunilor trecute în activul bilanțului, numai dacă acele investițiuni au căpătat, în urma unei conjuncturi de ordin valutar-monetar, o supravaloare față de valoarea lor inițială, cu care se află trecute în activul bilanțului.

Această deciziune a adus pe tapet și chestiunea amortizării investițiunilor supraevaluate, nu atât din punctul de privire tehnic contabil, cât din punctul de privire fiscal.

Odată cu publicarea deciziunei susmențiunate, care corespunde unor necesități de gospodărie actuală a întreprinderilor, se constată însă, că s'a trecut peste chestiunea amortizării investițiunilor reevaluate printr'o supraevaluare.

Din punctul de vedere tehnic contabil nu este îndoială, că amortizmentul investițiunilor supraevaluate se calculează la valoarea cu cari acele investițiuni figurează în scripte după supraevaluare. Deci, dacă investițiunile au fost reevaluate printr'o supraevaluare, amortizmentul se calculează, printr'o cotă, asupra valorii lor mărită.

Din punctul de privire fiscal însă, amortizarea investițiunilor pare a fi limitată de Legea Contribuțiunilor Directe, prin aceia că art. 31, al. 6 și 7 dispune calcularea amortizmentului investițiunilor prin cote speciale maximale asupra valorii lor de cost, înțeleggându-se prin valoarea de cost, sărit. Se va uita în text organele fiscale însărcinate cu impunerea întreprinderilor, cari au reevaluat investițiunile lor printr'o supravaluare justificată de anumite împrejurări de ordin valutar-monetar, vor putea, printr'o interpretare, dacă nu voită, dar în totul neconformă spiritului Legei Contribuțiunilor Directe, să adauge la venitul impozabil câtimea de amortizment, ce privește partea de valoare a investițiunilor rezultă după supravaluare a acestora, pe motivul, că acea parte de valoare nu ar intra în costul investițiunilor de amortizat, prevăzut de art. 31, al. 6 și 7 din Legea Contribuțiunilor Directe, ci este doară o diferență de valoare, ce cade în afară de costul acelor investi-

țiuni, prevăzut de art. 31, al. 6 și 7 din Legea Contribuțiunilor Directe.

Este drept, că la întocmirea Legei Contribuțiunilor Directe (1923) nu s'a ținut seama de fluctuațiunile valutare, ce ar putea surveni și ar impune întreprinderilor anumite norme de conduită gospodărească, prin care să recurgă la reevaluările investițiunilor lor. Deaceia este bine că Comisiunea Centrală Fiscală a împlinit această lacună prin darea deciziunei susmențiunate, admițând reevaluare ainvestițiunilor printr'o supraevaluare, justificată de ordin valutar-monetar, în scutire de impozite, dând astfel curs legal unei necesități gospodărești a întreprinderilor interesate. Ar fi fost însă necesarmente util să decidă, cu această ocaziune, și asupra neimpozabilității amortizmentelor legale privind părțile de supraevaluare a investițiunilor, care este în strânsă legătură cu dreptul de supraevaluare a acelor investițiuni. Astfel s'ar fi înlăturat dela început controversele, ce se vor ivi dealtfel, cu siguranță, între fisc și contribuabili, pe această temă [1]).

Diferența de valoare, ce o capătă investițiunile în urma unor conjuncturi de ordin valutar-monetar, îndeamnă pe exponenții întreprinderilor s'o treacă și în scriptele lor, nu pentru a arăta, că patrimoniul acelor întreprinderi a câștigat, prin aceasta, ceva în plus. Dealtfel, prin însăși deciziunea susmențiunată se recunoaște, că această diferență de valoare nu este un beneficiu, ci o câtime de capital. Intreprinderile fac această trecere pentru a arăta, că valoarea investițiunilor lor mărindu-se, s'a mărit, prin aceasta, implicit, și valoarea capitalului lor, capital, ce trebuie înlocuit în întregimea lui, în urma uzurii.

Această înlocuire nu se poate face decât prin amortizare, și amortizarea nu este o simplă trecere contabilă, după cum se complac unii să susțină, ci este modalitatea de a reține din venitul întreprinderilor valori, ce sunt destinate, în mod expres, să înlocuiască acele părți de capital-valoare, ce au fost supuse investițiunilor de uzură, în urma condițiunilor de lucru, cărora au fost supuse investițiunile acelor întreprinderi.

Prin urmare, dacă împrejurări de ordin valutar-monetar au dictat mărirea valorii scripturale în bilanț a investițiunilor întreprinderii printr'o reevaluare în supraevaluare, înseamnă

1) A se vedea și articolul d-lui dr. V. M. Ioachim în Revista „Administrația financiară" pe Sept. 1936.

nu numai, că acele investiţiuni au căpătat un preţ mai mare, respectiv capitalul întreprinderii a căpătat o valoare mai mare, dar că şi întreprinderea are sarcina să reţină, printr'o amortizare potrivită, din venitul ei, valori, cari să înlocuiască în timp util şi într'o măsură corespunzătoare valoarea actuală a acelor investiţiuni, respectiv a acelui capital.

Legea Contribuţiunilor Directe a scos, prin art. 31, al. 6 şi 7, aceste reţineri de valori din venitul întreprinderii dela impunere, pe considerentul, că acestea nu sunt decât câtimi de capital regenerat. Dacă Legea Contribuţiunilor Directe nu scotea, prin art. 31, al. 6 şi 7, aceste reţineri de valori din venitul întreprinderii dela impunere, ar fi dat în acest mod curs la impunerea capitalului întreprinderilor, în proporţie cu valoarea amortizărilor operate de acele întreprinderi.

Dacă se admite, că supraevaluările sunt părţi de capital, ce se adaugă prin însăşi operaţiunea de supraevaluare la capitalul existent dinainte de acea supraevaluare, dând loc, astfel, unui capital mărit şi că acest capital trebuie amortizat în întregimea lui, aşa cum este trecut în bilanţul întreprinderii, nu se poate face discriminare între capitalul existent dinainte de supraevaluare şi partea de capital rezultată din supraevaluare, în ceiace priveşte amortizarea. Amortizarea capitalului trebuie făcută la valoarea cu care el este trecut în bilanţul, ce se consideră.

Astfel fiind, orice amortizare de investiţiuni, fie că acele investiţiuni au fost, sau nu, reevaluate, făcută cu respectarea cotelor de calcul prevăzute de Legea Contribuţiunilor Directe în art. 31, al. 6—7, trebuie scăzută din venitul întreprinderilor, la impunerea acestuia, pentru a evita în acest mod impunerea capitalului acelor întreprinderi.

Că Legea Contribuţiunilor Directe nu prevede în art. 31, al 6 şi 7 modalitatea de a amortiza diferenţa de valoare, ce ar căpăta-o investiţiunile printr'o supraevaluare justificată de împrejurări de ordin valutar, nu poate fi un motiv, ca să nu se ia în consideraţie această amortizare în sensul prevederilor acelei legi la art. susmenţionat, deoarece câtimile de valori rezultate din supraevaluarea investiţiunilor şi adăugate, pe de o parte, la valoarea investiţiunilor, şi pe de altă parte, la valoarea capitalului, nici nu există, în realitate, în mod separat. Ele sunt contopite în întregul tot investiţiuni, de o parte, sau capital, de cealaltă parte.

Că Legea Contribuțiunilor Directe prevede în art. 31, al. 6 și 7, calcularea valorii amortizmentul asupra valorii de cost a investițiunilor nu este deasemeni motiv să se considere cota de supraevaluare a investițiunilor în afară de costul acelor investițiuni.

Legea Contribuțiunilor Directe spune în art. 31, al. 6 și 7, în mod hotărît, că amortizmentul investițiunilor se va calcula asupra valorii, cu care sunt înscrise în bilanțul, ce se impune. Numita Lege nu a specificat într'un fel, sau altul, că este vorba de costul inițial al investițiunilor, ci a prevăzut pur și simplu: valoarea de cost a investițiunilor din momentul încheierei bilanțului,, ce se impune.

Dat fiind faptul, că prin supraevaluare întreprinderea a urmărit, din considerente de ordin valutar, să rectifice valoarea de cost inițial a investițiunilor, printr'o aducere a acestui cost la nivelul prețului de cost al aceloraș investiții pe piața actuală de cumpărare, înseamnă, că acea întreprindere s'a conformat, concomitent cu operațiunea de reevaluare, și dispoziției prevăzută de art. 31, al. 6 și 7 din Legea Contribuțiunilor Directe, stabilind prin operațiunea de reevaluare a investițiunilor, valoarea lor reală de cost în bilanț. Asupra acestui cost actual are să calculeze întreprinderea amortizmentul, în conformitate cu art. 31 al. 6 și 7 din L. C. D., căci aceasta este valoarea de cost a investițiunilor, pe care o vizează numita lege.

Presupunând că întreprinderea ar avea nevoie să înlocuiască anumite investiții eșite din uz, ea nu ar putea-i face decât plătind prețul actual depe piață, plus toate cheltuielile de punere în posesiune. Acest este dealtfel și sensul definițiunii din Legea Contribuțiunilor Directe, când spune: valoarea de factură, plus toate cheltuielile ocazionate până la definitiva punere în posesiune a investițiunilor în mâinile întreprinderii.

Prin urmare, amortizarea investițiunilor reevaluate printr'o supraevaluare trebuie considerată legal făcută, dacă este calculată pe baza cotelor legale asupra valorii lor actuale din bilanțul prezentat la impunere și este necesar să fie scăzută conform prevederilor din venitul întreprinderii fără nici o interpretare.

M. D. WECHSLER

Colaborarea personalului

în Întreprinderi dincolo de obligaţiile impuse de serviciu

Este cunoscut sistemul introdus în întreprinderile „Ford", următor căruia *angajaţii sunt îndemnaţi a face propuneri* de îmbunătăţire în fabricaţie sau administraţie, adresându-se direct şefului suprem. Propunerile se fac verbal sau în scris, în alegerea angajatului, şi sunt întotdeauna examinate cu cea mai mare atenţiune. Rezultatele uimitoare şi beneficiile obţinute de întreprindere depe urma acestui sistem de libertate în propuneri, le aminteşte Ford în mod special în cartea sa „Ma vie et mon oeuvre".

In Franţa, cele mai multe întreprinderi mari au introdus chiar aşa numita „Casetă pentru Propuneri", împărţind întregului personal din fabrică şi birouri formulare speciale numerotate, având tipărit acelaş număr de ordine şi într'un colţ perforat.

Propunerile se fac de obiceiu anonim; ele se examinează lunar de o comisie din Direcţiune, nici odată de o singură persoană. Respingerea, admiterea şi recompensarea se afişează prin 2—3 cuvinte într'un dulăpior cu geam, indicându-se numărul formularului respectiv. Tot în acest mod se afişează şi când sunt necesare explicaţiuni complimentare pentru propunerile făcute, notându-se numărul formularului şi textul „Rugăm explicaţiuni". „Caseta pentru Propuneri" şi dulăpiorul unde se afişează rezultatele se află, în cele mai multe cazuri, la intrarea principală a personalului, astfel că cei ce au făcut propuneri pot afla rezultatul fără a-l căuta prin birouri, recunoscându-şi propunerea după numărul de ordine depe colţul perforat, detaşat înainte de introducerea formularului în casetă. Cel invitat să dea explicaţiuni ,se prezintă Comisiunei pentru examinarea propunerilor, în zilele de şedinţă, deasemenea afişate. Respingerile nu se motivează decât în procesele-verbale ale Comisiei. Propunerile se păstrează ataşate la aceste procese-verbale.

La noi în ţară, abia de curând au introdus numai câteva întreprinderi acest sistem de colaborare.

Și acolo, unde nu există „Caseta pentru Propuneri", personalul nu este lipsit de idei bune. In cele mai multe cazuri însă, cei cari ar avea ceva de propus, renunță de a o face din motiv că nu sunt îndemnați la aceasta.

Sistemul democrat american, dela „Ford", nu ar da rezultate la noi, dar „Caseta pentru Propuneri", după metoda europeană, este cea mai indicată pentru țara noastră, deoarece deschide cale liberă pentru propuneri oricui, păstrează întrucâtva anonimatul și — ceeace este mai important — scutește pe propunător de eventualele invidii din partea colegilor, care nu întotdeauna sunt înțelegători.

Amintim cele de mai sus conducătorilor de întreprinderi și nu mai puțin ai oficiilor de Stat. Chemând personalul la o astfel de colaborare, vor aduce multe beneficii instituției pe care o conduc și vor fi ei înșiși scutiți de multe griji. Nu este o greșală mai mare, asemănătoare cu o auto-sugrumare, decât aceea de a nu deschide cale liberă pentru propuneri de îmbunătățire, simplificare etc., acelora, cari prin practica zilnică sunt cei dintâi cari observă lipsurile și cei mai indicați de a vedea modul de înlăturare a răului.

I. F. GORCINSKI
Mediaș

Pentru orice informațiuni privind publicarea articolelor și revistei a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, București, Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primește spre publicare sub rezerva aprobări de către Comitetul de Redacție.

Articolele trebuesc să fie scrise la mașină pe o singură pagină.

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentul, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

Prelegerile
dela Academia de Inalte Studii Comerciale pentru profesorii Școalelor Secundare

I. Prelegerile Domnului Prof. G. Alesseanu

Prima prelegere a D-lui Prof. G. Alesseanu a fost intitulată: **Teoria echivalenței contabile: activ, pasiv în raport cu activitatea economică.**

D-sa începe prin a fixa caracterile activității economice: *Acțiunea exercitată de întreprinzător asupra bunurilor în vederea obținerei unui rezultat economic, cu care se sporește fondul inițial.*

Orice întreprindere începe cu un patrimoniu, reprezentat pe de o parte prin bunurile, cari formează partea materială, concretă și pe de altă parte prin obligațiile față de cei ce au procurat acele bunuri, stabilind drepturile fiecăruia asupra acestui patrimoniu.

Intre aceste două elemente, există o perfectă și permanentă egalitate, pentrucă orice act economic se bazează pe principiul echivalenței prestațiunilor, la orice primire trebue să corespundă o dare și viceversa.

Contabilitatea rațională urmărește toate mișcările de valori atât din punctul de vedere al constituirei materiale a patrimoniului cât și din punctul de vedere al drepturilor asupra acestui patrimoniu.

Aceasta este caracterizarea cotnabilității științifice spre deosebire de contabilitatea empirică, care nu urmărește de cât mișcările de valori și aceasta incomplect.

D-l Prof. Alesseanu consideră nepotrivite vechile denumiri de „contabilitate dublă" ori „în partidă dublă" și „contabilitatea în partidă simplă", pentrucă nu evidențiază fundamentul rațional, care stă la baza contabilității științifice și dă naștere la păreri greșite asupra sistemului de contabilitate ce trebue folosit.

D-sa arată că în lupta dusă pentru introducerea contabilității științifice la stat a întâlnit piedici tocmai din cauza acestei denumiri, obiectându-se de apărătorii vechiului sistem că ceeace este simplu trebue preferat.

Dacă este vorba de aspectul cifric — echivalența între conturile debitoare și cele creditoare — este mai bine să înlocuim expresiunea: „contabilitate dublă" prin: *Contabilitate-balanță.*

Ca urmare a acestui aspect technic al contabilității științifice, avem în tot cursul anului formula D=C sau A=P, așa cum se reprezintă la sfârșitul anului situația unei întreprinderi.

Deci, formula A—P=C predată înainte în școalele comerciale este perimată, pentrucă și capitalul este un element al pasivului, constituind o obligație a întreprinderii față de întreprinzător, cu caracter special bineînțeles.

Activul, reprezentând totalitatea bunurilor unui patrimoniu care se pune în mișcare în vederea rezultatului economic, formează partea dinamică a unei întreprinderi iar *Pasivul,* reprezentând totalitatea drepturilor asupra bunurilor din activ, respectiv proveniența bunurilor, formează partea statică a unei întreprinderi.

De aci și cele două denumiri: *Activ* pentru bunurile în mișcare, *în acțiune* și *Pasiv* pentru a exprima o situație de *stare.*

Activul reprezintă *obiectul,* iar *Pasivul cauza,* adică proveniența bunurilor.

Contabilitatea științifică este în măsură să prezinte patrimoniul precum și rezultatele activității economice în orice moment, chiar fără să se recurgă la întocmirea inventarului, care nu este altceva de cât raportarea situației întreprinderii la situația dintr'un singur moment al pieței.

Inventarul într'adevăr n'a avut caracter obligatoriu până la ordonanța lui Colbert din 1783.

De altfel, inventarul nu este un act contabil, ci un act juridico-administrativ. O contabilitate rațională se poate chiar dispensa de el : controlul ce se face între situația după registre și situația reală — după inventar — este un act juridico- administrativ.

Intr'o contabilitate rațională nu poate exista înregistrări globale, care să amestece mișcări de valori cu rezultatele activității economice: acestea trebue să reiasă separat în evidență.

Rezultatele unei întreprinderi pot fi de mai multe feluri: a) rezultate *dinamice* (rezultate realizate din exploatare), cele pe cari în primul rând, le urmărește contabilitatea; b) rezultate *naturale* datorite fenomenelor străine de activitatea economică a întreprinderii și c) rezultate *din estimație,* prove-

nite din adaptarea situației întreprinderii la situația pieței (rezultate virtuale).

Inainte toate aceste rezultate se amestecau, — azi grație progreselor făcute de technica contabilă se poate separa aceste trei rezultate, așa încât se poate cunoaște înrâurirea economică, (cauze naturale, estimații) asupra sporirei sau diminuării fondului inițial. Rezultatele din estimație — fie negative, fie pozitive nu se pot atribui administratorului, pentrucă ele sunt guvernate de un complex de împrejurări independente de voința lui.

In ce privește situația patrimoniului, contabilitatea modernă a stabilit norme raționale pentru expunerea ei în legătură cu conceptul juridic și cu conceptul economic.

Din punct de vedere juridic, se separă bunurile proprietate de bunurile în posesie, — acestea din urmă fiind reprezentate prin *conturi de ordine,* cari se menționează separat în bilanț.

Din punct de vedere economic, activul se grupează după gradul de lichidare al bunurilor, iar pasivul după gradul de exigibilitate.

Ținând seamă de aceste considerații, conturile în situația contabilă urmează a se grupa astfel:

A C T I V

A. — *Activ propriu:*

Disponibil
- imediat
- cu termen
  - scurt
  - lung

Imobilizat
- în bunuri de producție
- în bunuri de rentă
- în bunuri personale și de administrație

Avansat
- propriu zis (cheltueli)
- rezultate negative (pierderi)

B. — *Activ de posesie* (de ordine).

P A S I V

A. — *Pasiv propriu:*

Exigibil
- imediat
- pe termen
  - scurt
  - lung

Neexigibil (Fonduri)
- inițiale
- din rezultate anterioare
- din rezultate actuale.

B. — *Pasiv de posesie* (de ordine).

A II-a PRELEGERE

Situațiile contabile: forma lor în raport cu necesitățile de conducere a întreprinderilor economice

Plecând de la principiile de bază ale contabilității științifice, așa cum au fost expuse în prima prelegere, d-l Prof. G. Alesseanu se ocupă de situațiile pe care contabilitatea le extrage, situații, cari trebue să arate în orice moment atât *dinamica* (mișcarea valorilor) cât și *statica* (starea patrimonială a unei întreprinderi).

Această situație trebue să cuprindă în posturi separate rezultatele exploatării până la data închiderii situației; o asemenea situație are caracterul unui bilanț, cu singura deosebire că nu s'a ținut seamă de modificările intervenite în starea bunurilor fie din cauze naturale, fie din cauze externe.

Pentru aceasta, însă Contabilitatea nu mai poate fi ținută după metoda înglobării rezultatelor.

Relativ la viața internă a unei întreprinderi, situația periodică a conturilor, respectiv balanța de verificare, cuprinde realități în ce privește operațiunile din trecut.

Când însă raportăm această situație la conjuctura economică prezentă a întreprinderii, atunci pot fi cifre în balanța de verificare, care să nu corespundă cu situația pieței arătată de conjuctura pieței.

In situațiile din cursul anului nu se pune chestiunea esti mației, ci numai a activității economice, pentrucă aceste rezultate sunt prinse de contabilitate și fixate în conturi o dată cu executarea actelor economice.

Dacă contabilitatea este ținută în mod rațional, rezultatele ies în evidență fără vreo altă operație extracontabilă.

Acesta este rezultatul exploatării dintr'o anumită perioadă de timp, care poate fi influențat de rezultatul eșit din acțiunea de estimațiune a două momente.

Pentrucă înainte se credea că aceste două categorii de rezultate nu se pot separa, legiuitorul german a recurs la ideia estimațiunei după cel mai mic preț.

In situațiile din cursul anului n use pune chestiunea estimațiunei

Aceasta este deosebirea între situațiile contabile și bilanțul de închiderea anului.

De aceia, unii denumesc aceste situații „bilanțuri brute" sau provizorii.

D-sa este de părere că se poate păstra denumirea de bilanț-contabil lunar, săptămânal, semestrial, după data la care se închee situația.

O situație contabilă rațională trebue să aibă conturile concentrate și grupate după aceleași norme generale și economice ca și bilanțul anual.

Numai așa, acest document își îndeplinește rostul său de informare a întreprinzătorului, de orientare pentru viitor și de confruntare cu planul inițial.

Funcțiunea de control contabil nu constitue funcțiunea principală a unei situații contabile.

Prezentând situații rațional întocmite, facem din contabilitate tovarășul nedespărțit al întreprinzătorului, care prin această situație, trebue să aibă sintetizată înaintea sa întreaga gestiune și întreaga stare a întreprinderii.

Ambele prelegeri au fost viu aplaudate de auditoriul select și sperăm că cititorii noștrii vor avea plăcerea să aibă în curând în extenso aceste prelegeri.

Dr. VIM

EXPERTIZE ȘI EXPERȚI CONTABILI

II. Prelegerile Domnului Prof. Sp. Iacobescu

In ciclul cursurilor ţinute la Academia Comercială, pentru Profesorii Şcoalelor Comerciale, a figurat anul acesta şi subiectul atât de important, purtând titlul de mai sus.

D-l Profesor Sp. Iacobescu s'a ocupat amănunţit de acest subiect, arătând că, prelegerile respective derivă dintr'un studiu mare pe care l-a făcut în colaborare cu d-l Profesor Al. Sorescu, lucrare ce se va publica la vremea ei.

Trecându-se la tratarea subiectului, s'au prevenit Profesorii asistenţi, de avantajul ce-l prezintă dubla d-lor calitate, aceea de Profesori şi de Experţi contabili, pentru expunerea ce se va face, în cele 2 şedinţe de câte 2 ore de la 3 şi 4 Septembrie 1936.

Intr'adevăr, dată fiind prezenţa unui astfel de auditor, se vor prezenta expertizele cu caracterul unei specialităţi mai adâncite, iar nu ca o materie destinată unui auditor cu totul strein de subiectul ce se tratează.

Istoricul expertizelor

In privinţa aceasta d-l Profesor Sp. Iacobescu, a ţinut să arate ce mare importanţă are *Profesiunea de expert* şi în special aceea de *expert contabil,* pentru *viaţa noastră socială.*

Examinând rolul *expertului* în viaţa romană, îl găseşte purtând numele de: *peritus, expertus, callidus şi doctus.*

Expertul cu denumirile acestea slujea la stabilirea înţelegerii, împăciuirii şi în definitiv la menţinerea armoniei sociale din acele vremuri.

Ceva mai mult *Experţi* speciali asistau şi pe *judecătorii romani,* spre a le înlesni acestora înţelegerea faptelor pe care erau chemaţi ca să le judece.

Aceşti *experţi jurişti, technici* sau *contabili* purtau numele de *assessores* şi erau totdeauna de folos împărţitorilor dreptăţii, cu luminile specialităţii lor.

De atunci și în toate timpurile s'a recurs la *experți*, fie pe cale convențională, reprezentând materia *arbitragiilor* convenționale, corespunzătoare celor de azi fie pe calea legală, obligatorie sau facultativă, presărată în mai toate legiuirile statelor politice de astăzi.

Natura actului de expertiză

Se arată apoi că *expertiza*, adică *opera expertului*, purtând numele de: *„probatio"*, *„perizia"* italienește, *„sachverstandigung"* la germani, *„expertise"* la francezi, ni se prezintă după origina etimologică, ca un *mijloc de probă*.

In sensul acesta, se reamintește că, *magistratul, arbitrul oficial* sau *convențional*, pentruca să se pronunțe, de partea cui este dreptatea cerută, are nevoe ca să cunoască bine, cum s'au petrecut lucrurile. *Expertul* concurând la un asemenea rol, mai trebuia să arate și cum trebuiau să fie făcute și respectate acele lucruri, pentru ca conflictul adus dintre părțile impricinate, să nu fi avut loc.

Expertize facultative

Expertiza ca mijloc de probă este fără îndoială un document de convingere, pentru aceasta însă expertiza se prezintă ca o lucrare cerută de către partea care vrea să scoată la iveală dreptatea sa, prin mijlocul *expertizei*.

Dsigur însă că persoana rânduită ca să judece neînțelegerea, poate să nu admită un asemenea mijloc de convingere sau de probă,—poate să refuze efectuarea expertizei, — sau poate ca să nu țină destul seamă de concluziile unei expertize efectuate.

Pentru ca să aibă o asemenea libertate, *magistratul*, sau *arbitrul* respectiv, trebue să se găsească în *materia generală a probelor*, — materie variată, de care *experții noștrii* sunt datori să aibă deplină cunoștință.

Asemenea *expertize*, le califică d-l Prof. Iacobescu, drept *expertize facultative*, care nici într'un caz, nu se pot impune magistratului, fiindcă nimeni și prin nimic nu poate împieta libertății de judecată, pe care legea o asigură acestei nobile profesiuni de magistrat.

Expertize obligatorii

Sunt însă alte expertize, la care nu se urmărește convingerea prezentă a cuiva, cât asigurarea păstrării unor fapte, actuale, pentru vremea contestațiunilor viitoare când, neînțelegerile de atunci vor fi ușor înlăturate, *prin constatarea expertizelor, făcute astăzi* la începutul unei acțiuni, pentru contul altuia.

Asemenea *expertize* întâlnim mai cu deosebire la *administrarea bunurilor altora.* Astfel de *expertize* sunt presărate în Codul Civil, când e vorba de averea *absenților, minorilor, partaje, etc., etc.*

Cererea pentru efectuarea acestor *expertize* este aprobată de magistrat fără nici o altă preocupare, decât satisfacerea garanțiilor prevăzute de legiuitor în această materie.

Aceste *expertize preventive,* se mai califică drept *expertize obligatorii,* fiindcă ele trebue să fie admise ori de câte ori sunt cerute, în cazurile prevăzute de lege.

Trecând mai departe în expunerea acestui subiect, d-l Prof. Sp. Iacobescu arată cum rânduirea acestei materii este preserată în mai toate Codurile noastre, precum :

1. *Codul Civil,* mai cu deosebire *expertizele obligatorii.*

2. *Procedură Civilă,* mai cu deosebire *expertizele facultative.*

3. *Procedură accelerată,* foarte vitrigă cu experții și nespus de nedreaptă cu onorariile acestei profesiuni.

4. *Codul Comercial,* unde expertul are uneori ,un rol mai înalt, un fel de *expert-arbitru,* chemat ca să lumineze și să concilieze părțile, dacă acestea se conving de fața faptelor examinate în prezența lor.

5. Tot în Codul de Comerț: expertizele din *materia falimentului,* de asemenea *expertizele dela sosirea mărfurilor;* cele dela *transporturi,* cele dela *asigurări* etc.

6. O legiuire care ignorează voit profesiunea *expertului contabil,* este aceea a *Concordatului preventiv,* unde, deși nu se vorbește de loc în principiile acestei legi, despre rolul *expertului contabil,* totuși când se ajunge la sancțiuni, are grijă legiuitorul *Concordatului preventiv* să se descarce pe *expertul contabil* cu o sancțiune specială, care ar fi putut fi și mai severă, dacă ne referim la acțiunea incorectă pedepsită de Codul Penal.

Totuși legea Concordatului Preventiv a găsit nimerit ca să-i avertizeze pe experți, că vor suferi pedeapsa închisorii dela 1—6 luni și amendă dela 20.000 la 50.000 lei, *dacă cu intenție ascunde situația rea a comerciantului, și operațiunile efectuate.*

De sigur că, așa cum s'a spus, nimeni nu dorește ca să apere pe incorecți, dar pentru aceasta este Legea Penală, care nu are nevoe să fie scoasă aci ca o gogoriță înaintea expertului.

Era mai bine dacă s'ar fi procedat și aci, mai întâiu cu determinarea rolului *expertului contabil* prețios colaborator al *Judecătorului delegat,* care nu ș'ar fi putut îndeplini misiunea sa, fără studiile și cercetările anticipate ale expertului contabil. Intr'adevăr, *Judecătorul delegat* știm că trebue să facă un raport, ce se va desbate înaintea creditorilor concordatorului și mai știm că creditorii sunt persoane foarte bine familiarizate cu operațiunile comerciale, astfel că le-ar fi fost foarte ușor, să conteste la fiecare pas, susținerile *Raportului Judecătorului-delegat,* ce ar fi crezut de cuviință, conform legii Concordatului Preventiv, să se folosească foarte superficial sau deloc de opera *expertului contabil.*

Expertize în materie penală

Ni se arată apoi că expertizele sunt frecuient cerute în materie penală unde, înainte de a se ajunge la pedepsele prevăzute acolo (crime, delicte și contravenții uni) este nevoe de *cercetări,* de *instruire,* și de *judecată.* Că așa fiind *judecătorul de Instrucție și Instanța de judecată* au toată libertatea și interesul ca să recurgă la experți, pentru ca organele Puterii Judecătorești să nu ajungă la nedreptate, la pedepsire de nevinovați, la slăbirea încrederii în misiunea magistraților.

In această privință se atrage atenția asupra înmulțirii posibilităților de recurs la experți, prin mulțimea faptelor penalizate de noul Cod Penal și Procedura lui, aplicabil dela 1 Ianuarie 1937.

Ni se menționează în deosebi, delictul pentru *Gestiune frauduloasă* unde *expertul contabil* va avea să stabilească :

a) *Dacă s'a alcătuit Bilanțul falș, s'au plătit sau încasat dividende sau participațiuni din beneficii nereale;*

b) *Dacă s'a provocat speculațiunea la Bursă a valorilor Societăței;*

c) *Dacă s'au întrebuințat fondurile societăței în folos personal;*

d) *Dacă s'au speculat acțiunile altei societăți, în detrimentul Societăței administrate;*

e) *Dacă s'au ținut adunări generale neregulate,* etc. art. 539/541 Cod Penal 1936.

De asemenea *delictul de frustarea creditorilor, abuzul de încredere, cec fără provizie, etc. etc.*

După cum se vede, câmpul de acțiune al profesiunei experților contabili s'a întins considerabil, de către Legiuitorul penal, mai cu seamă de când cele mai multe din sancțiunile prevăzute în codul com. și civil, s'au trecut în domeniul Codului Penal.

Consilierii technici

Dar legiuitorul dispozițiunilor penale a mai făcut un pas favorabil profesiunei de expert, atunci când a prevăzut ca un element de asigurarea încrederii într'o lucrare de expertiză, *acțiunea paralelă a Consilierilor technici.*

Intr'adevăr, Pr. penală, art. 165 prevede că, *atât inculpatul* cât și *partea civilă* pot alege pe cheltueală personală, câte un *consilier technic,* specialist în materie, care are dreptul să :

a) *urmărească opera expertului numit de justiție;*

b) *să arate acestuia măsurile ce crede utile, pentru descoperirea adevărului și*

c) *să comunice observațiunile sale asupra lucrării expertului, într'un raport separat, care se anexează la cel dintâiu.*

Iată dar cum se recurge la *profesiunea expertului contabil,* la înstanțele penale.

Și iată cum se creiează *rolul de apărător al faptelor,* în persoana Consilierilor technici, alături de *experții* numiți judiciar, pentru stabilirea faptelor pe care le cercetează organele Instanțelor penale.

In această direcție trebue să se îndrepteze grija colegilor noștri și a Secțiunilor Corpului Contabililor din toată țara, pentru ca să descopere cazurile în care *profesiunea contabilă* este necesară, și să se intervie pentru acțiunea ei neapărată.

Expertizele la contravenţiuni speciale

Trecându-se la *contravenţiuni*, d-l Prof. Sp. Iacobescu, atrage atenţia asupra mulţimei *contravenţiunilor dela legi speciale*, precum : L. C. D. Legea silvică, legea vămilor, legea C. A. M., legea Monopolurilor alcoolului, legea timbrului şi atâtea alte legi speciale despre care se ocupă şi d-l Dr. I. N. Stan în valoroasa sa lucrare : *„Fraude şi sancţiuni Fiscale"*.

In materia *contravenţiunilor* se stabileşte de asemenea că până să se dovedească vinovăţia faptelor de: *„spirt negru"* sau de *contrabandă de ţigări sau tutunuri streine, ori de mătăsuri introduse fără vamă*, ori de introducere de zaharină, sau de stupefiante, etc., etc., trebue să se facă cercetări şi o întreagă instrucţie specială, cu descinderi, examinări de acte, martori, declaraţiuni, ba şi cu experţi, dela luminile cărora se inspiră autoritatea care constată sau aprobă contravenţia, pentru ca Instanţa de judecată la rândul ei, examinând probele cuvenite să fie în măsură a stabili realitatea, în materia contravenţiunei cercetate.

Şi în direcţia aceasta colegii noştri personal, sau prin Corpul Contabililor respectiv, trebue să urmărească diferitele cazuri, ajunse publice, şi să arate care ar fi fost rezultatele, ca timp şi ca exactitate a constatărilor, poate chiar şi a dreptăţei judecăţi, dacă recursul şi intervenţia la experţi, s'ar fi făcut la vreme şi cu destulă autoritate.

Trebue să se urmeze acelaşi lucru la procesele în curs de unde colegii noştri mai puţin ocupaţi, ar putea culege material de publicat în Revistele noastre, material destinat să convingă şi pe cei mai sceptici, de foloasele utilizării profesiunei contabile, îndemnându-i să recurgă la serviciile acestor profesionişti.

De altă parte credem că, tot în sarcina Secţiunilor Corpului Contabililor trebue să se considere că este şi cercetarea la fiecare Tribunal, *felul cum s'a aplicat legea Corpului Contabililor* în ceeace priveşte *administraţiunile judiciare, sechestre, tutele, partaj, etc.*, spre a se vedea cum se prezintă acele gestiuni. D-l Prof. Sp Iacobescu a insistat asupra acestor cercetări, pentru ca să se arate cum ar merge lucrurile, sub conducerea administrativă a experţilor contabili, singurii

care, la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale, au învățat cum trebue să fie administrat patrimoniul cuiva.

Remintind toate acestea d-l Prof. Sp. Iacobescu, îndeamnă pe profesorii de Științe Comerciale, ca să activeze mai întens, alături de ceilalți membri ai Corpului Contabililor, precum și cu cei dela „ALACI" spre a se face cât mai des folosită profesiunea contabilă, în toate domeniile, unde se simte nevoia de ea.

De asemenea se cere un contact mai des cu d-nii magistrați și avocați din regiunea respectivă solicitându-i ca să asiste la conferințele și comunicările ce se fac obișnuit la sediile *Corpului Contabililor*". Este nevoe de această apropiere, pentru a se scoate continuu în evidență foloasele colaborării profesiunei contabile, cu cele două profesiuni, aceea de magistrat și aceea de avocat, ambele interesate să ajungă mai curând și mai ușor la stabilirea adevărurilor, pentru hotărârea dreptății, de partea celui căruia se cuvine să fie dată.

Ambele prelegeri ale d-lui Prof. Sp. Iacobescu, au fost documentate cu un *material contabil* foarte bogat, *din expertizele care dovedeau când o acțiune contabilă vinovată, când o exagerare a Pr. V. de contravenție, când o îndrumare serioasă a controlului contabil, pentru stabilirea cele mai serioase conduceri patrimoniale.*

Cum lucrarea, în extinderea ei completă, este destinată publicării colegii noștri vor avea prilejul să se documenteze suficient la apariția ei.

După cum se vede, prelegerile d-lui Prof. Sp. Iacobescu, constituesc pentru noi, nu numai materie de specialitate nespus de utilă profesiunei contabile, dar și un vast program de acțiune, pentru desțelenirea unui nou teren de muncă, îndelung producătoare pentru *profesiunea contabilă în genere.*

AL. COSTACHE
Profesor
Șeful Contabilității Municipiului
București

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

PROBLEMELE MONETARE DIN ZILELE NOASTRE

III. Prelegerea Domnului Prof. Dr. Neumark, directorul Inst. de Studii economice și sociale dela Universitatea din Istambul

Sistemul monetar al unei țări trebue să corespundă cu sistemul său economic.

Astfel, etalonul aur dinainte de războiu corespundea unui sistem economic determinat care era caracterizat printr'o libertate destul de largă a tuturor activităților economice în interior tot așa de bine ca și în exterior, și printr'o mare elasticitate a prețurilor și a veniturilor. Etalonul aur de atunci corespundea unui regim de quasi-libertate și unei stabilități generale a condițiunilor economice, sociale și politice. Noile ideologii și măsurile economice și politice de după războiu, nu putea să evite să influențeze și să modifice teoriile și politica monetară și de credit. In legătură cu noile curente tinzând la o economie „dirijată" național autarhică, politica monetară deasemenea este îndreptată către o monedă" dirijată națională și independentă de influența străină.

S'a criticat în ultimul timp, vechiul etalon aur, pentrucă ar fi cauzat grave turburări economice, sau cel puțin că a contribuit la aceasta.

Dar trebue spus că sub condițiile sociale și politice a epocei de după războiu, nici un sistem monetar n'ar fi putut funcționa fără oscilații și se critică-adesea etalonul aur pentru fapte cari sunt realmente datorite altor factori. Mai mult, sistemul monetar aplicat în marile țări înainte de isbucnirea crizei mondiale, nu era chiar acelaș care domnea înainte de 1914, și sigur noul „goldexchange standard", era inferior adevăratului etalon aur.

De altfel aplicarea lui „gold exchange standardului" s'a făcut în mare parte în urma recomandărilor conferinței de experți ținută în 1922 la Genua și care prezisese o „criză de aur". Ori, un studiu al aurului, demonstrează, că această teamă era nefondată, căci producția de aur s'a mărit.

Printre adevăratele cauze ale crizei monetare trebue să considerăm mai ales politica protecționismului, modificările

structurale intervenite în cursul ultimilor douăzeci de ani în multe din economiile naţionale şi însemnătatea factorului politic.

Idealul noilor teorii monetare mai ales acele reprezentate de autorii anglo-saxoni ca Keynes, Fisher, etc. „la monnaie stable" adică o monedă care să garanteze nivelul de preţ nevariat.

Această „monnaie stable" (wertstabiles Geld) este opusă monedei neutre (neutrales Geld) propusă de economistul austriac von Hayek.

In timp ce o politică a „monedei stabile", cere după caz o politică activă de deflaţiune sau de expansiune pentru a compensa influenţe nemonetare asupra preţurilor, politica „MONEDEI NEUTRE" mărginindu-se la o strictă neutralitate a politicei monedei şi creditului, cere obţinerea complectă dela toate intervenţiile monetare în domeniul fromaţiei preţului. toate intervenţiile monetare în domeniul formaţiei preţului. Adversarii politicei „Monedei Stabile" susţin că aceasta în fond pot da naştere la grave crize economice.

Noua teorie monetară care se bazează pe experienţa ultimei crize mondiale, îi exagerează importanţa şi neglijează eficacitatea factorului nemonetar. Este prea dispus să identifice fiecare scădere de preţuri concjucturale cu o deflaţiune mai ales că adesea fiecare urcare de preţuri este considerată ca o urmare a inflaţiei ; pentru că există anumite asemănări exterioare trebue bine făcută diferenţa între aceste fenomene diferite.

Cu toate că cea mai mare parte din monezile naţionale au avut, anul trecut, o oarecare stabilitate, situaţia actuală este foarte departe de a fi „normală" sau satisfăcătoare. Stabilizarea menţionată a fost într'adevăr, sau artificială sau provizorie.

De aceia schimbul internaţional de mărfuri şi capitaluri n'a putut să ia o evoluţie tot aşa de favorabilă ca aceea a activităţii economice (mai ales industrială) înăuntrul economiilor naţionale. De altfel, situaţia monetară şi situaţia comercială internaţională se condiţionează reciproc. In ceace priveşte o stabilitate efectivă a schimbului, s'a ajuns să se admită că trebue făcut pe baza unui acord internaţional între marile puteri economice, şi că nu trebue să se adopte o soluţie izolată, ci să se

combine cu o soluție simultană a problemelor de credit internațional și a politicei comerțului internațional.

Ultima, mai ales, cere o reformă integrală pentru a ajunge la o *revivicație* a relațiunilor ecnomice internaționale, *revivicație* care este o condiție indespensabilă unei bun progres solid și durabil al activității tuturor economiilor naționale.

De aceea între altele, pare să fie necesar să se garanteze stabilitatea absolută cel puțin pentru câțiva ani și să se procedeze pentru țările „blocului aur" la o anumită „devaluațiune" (devaluativă) a monedei lor, pentru a se adapta schimbărilor economice, monetare și financiare intervenite în cursul ultimilor ani.

Manuscrisele, cari se primesc după 5 ale lunei, nu se publică de cât în luna următoare, dacă bineînțeles Comitetul de redacție a admis manuscrisul. Rugăm a ni le trimite scrise numai la mașină.

Secretul înregistrărilor

Fiind sesizat că unii dintre membrii Corpului Contabililor, uitându-și îndatoririle ce le au, conform legii și regulamentului nostru de organizare ca și regulilor de bună morală, se transformă în destăinuitori ai secretelor întreprinderilor, credem că este nimerit să atragem atențiunea asupra conținutului art. VII din lege care sună astfel :

„Contabilii autorizați și experții contabili sunt datori să studieze cu atenție bilanțurile și orice chestiuni cu cari sunt însărcinați atât în interesul public cât și al părții care i-a însărcinat.

Sunt obligați a semna registrele și actele ce li se încredințează, garantând regularitatea lucrărilor.

Ei sunt datori să păstreze cel mai strict secret asupra faptelor cunoscute de ei cu ocazia exercițiului funcțiunii lor.

Infractorii se vor elimina din Corp de Consiliul Superior rămânând și personal răspunzători de daunele cauzate, în afară de penalitatea prevăzută în codul penal pentru violarea secretului profesional"; iar articolul 24 din Regulament sună :

„Contabilii-autorizați și experții-contabili sunt îndatorați să studieze cu atențiune bilanțurile și orice chestiuni cu care sunt însărcinați, atât în interesul public cât și al părților.

Ei sunt obligați a semna și a menționa calitatea în care semnează registrele și actele ce li se încredințează garantând regularitatea lucrărilor .

Mai sunt datori, în afară de obligațiunile impuse lor de procedură civilă prin art. 211—221, ca să păstreze cel mai mare secret asupra faptelor cunoscute de ei cu ocazia exercițiului funcțiunii lor. Cei ce vor călca aceste îndatoriri vor fi eliminați din corp, rămânând și personal răspunzători de daunele cauzate. Aceste sancțiuni nu înlătură penalitățile prevăzute în codul penal dacă e cazul.

Tribunalele vor aduce la cunoștința secțiunii respective a Corpului cazurile de vădită rea credință sau de neglijență spre a se aplica celor vinovați sancțiunile prevăzute de lege și regulament."

Dr. PIT.

De la Cercul de Studii Comerciale și Contabile

Marți 6 Octombrie s'a ținut la Sediul Corpului Contabililor experți și autorizați ședința de deschidere a *Cercului de studii Comerciale și contabile.*

D-l *Prof. Sp. Iacobescu* expune programul activității pe anul 1936—1937, care cuprinde:

I. CONFERINȚE ȘI COMUNICARI

La Cercul acesta de Studii Comerciale și Industriale, s'au ținut în anii precedenți, conferințe și comunicări.

Anul acesta se va continua același gen de activitate, urmărindu-se o înlănțuire apropiată a materiei conferințelor și a comunicărilor.

Dacă însă *Conferințele* vor putea cuprinde subiecte mai mult teoretice, sau de studii generale.

Comunicările însă am dori să se ocupe de problemele curente de la ordinea zilei.

Intr'adevăr, noi socotim că nu este bine, ca la un asemenea *Cerc de studii* să se examineze prea târziu chestiunile curente, devenind astfel manifestările acestui *Cerc,* interesante mai mult din punctul de vedere istoric.

Din contră, noi dorim ca *Cercul* nostru *de studii comerciale* și industriale, să prezinte spre analiză și soluționare, problemele curente, chiar dela momentul apariținii lor.

Pentru aceasta d-l Secretar și d-l Președinte vor avea grijă ca să desemneze pe d-nii raportori, care să expună partea generală a chestiunilor ce urmează a fi desbătute de membrii prezenți la ședința respectivă.

SUBIECTE PENTRU COMUNICARI

Printre cele dintâi *comunicări* propunem următoarele subiecte:

1. — *Devalorizarea francului, Kc. Lit. etc. și repercursiunile acestei operațiuni, asupra activității noastre economice.*

2. — *Eventuala devalorizare a leului nostru, împreună cu consecințele ce le-ar putea avea o asemenea măsură la noi.*

3. — *Situația Comerțului nostru Exterior și interior, sub influența restricțiunilor cantitative și valutare din ultimul timp.*

Alte comunicări *de ordin contabil*, se vor ține după propunerile ce se vor adresa Revistei.

CONFERINȚE

Pentru *conferințe* propunem:

1. — *Stabilirea monetară la principalele mari puteri și mijloacele de susținerea acestei stabilizări.*

2. — *Rolul și activitatea Băncii plăților (reglementelor) internaționale.*

3. — *O Bancă de emisiune pentru serviciul plăților Comerțului internațional.*

4. — *Un Clearing internațional.*

5. — *O Bursă internațională de mărfuri.*

6. — *Rolul Camerelor de Comerț mixte, alături de Camera de Comerț din București.*

7. — *Banca noastră națională și dreptul său de intervenție, în orientarea politicii economice a țării românești.*

8. — *Conținutul unui program de activitate economică durabilă.*

Mijloacele de realizare.

9. — *Situațiunea economică a fiecărui județ, arătându-se: ce este, ce lipsește și ce-ar trebui făcut pentru fericirea fiecărui județ.*

10. — *Bilanțul preventiv, al activității agricole, al celei industriale și al celei comerciale, în ipoteza realizării unui program economic nou, integral.*

11. — *Căile și mijloacele noastre de comunicație, cu influența funcțiunei lor normale, asupra vieței noastre sociale și economice în genere.*

Alte propuneri:

12. — *Situația Tezaurului public dela stabilizare, până în prezent (1936).*

13. — *Orientări noi pentru profesiunea contabilă (contabili-autorizați și experți contabili).*

14. — *Influența dispozițiunilor Legii de U. C. D., asupra Bilanțului contabil, legal, făcut conform C. Com.*

15. — *Noi surse de activitate economică*, etc.

PREOCUPĂRI PROFESIONALE

In afară de subiectele indicate mai sus pentru *Comunicări*, am dori ca la *Cercul de Studii* să se facă și alte *comunicări*, din care să rezulte felul cum se desfășoară activitatea *comercială* și cea *industrială* din țara noastră.

Pentru aceste comunicări se vor înscri și vor fi invitați să le facă, acei colegi care s'au specializat în ramurile activităților respective.

In același scop se vor face *comunicări* de către profesioniștii noștri *contabili și experți contabili*, pentru a se cunoaște observațiunile și constatările d-lor, — în vederea unor influențe cât mai salutare asupra felului cum se manifestă *profesiunea contabilă pretutindeni.*

Aceiași profesioniști vor cerceta dosarele Instanțelor noastre judecătorești, pentru a vedea dacă se aplică dispozițiunile Legii Corpului Contabililor (art. V).

Rapoartele colegilor însărcinați cu asemenea lucrări, vor fi examinate la ședințele Cercului, pentru a se stabili normele de o mai strictă aplicațiune a Legii noastre.

Asemenea studii, înaintea organului nostru superior și tutelar, *Corpul Contabililor autorizați și experți-contabili*, — sunt destinate să concure la complectarea măsurilor de protecție, necesare pentru buna funcțiune a legii respective.

PROBLEME DE ÎNVĂȚĂMÂNT COMERCIAL

Având în vedere caracterul *Cercului nostru de Studii Comerciale*, nu putem trece, cu vederea noile dispoziții din legea Invățământului Comercial, dela Aprilie 1936, — care am văzut că a organizat fostele școli comerciale, — în *Gimnazii și Licee Comerciale.*

Aceeași lege, cere acestor organizațiuni ca să pregătească pe absolvenții lor pentru: *Comerț*, pentru *Biurourile comer-*

ciale, pentru funcțiunea de Biurou în genere, — precum și pentru învățătura mai înaltă, de continuat la Academiile Comerciale.

Preocupările *Cercului de Studii* dar se vor întinde până la studiile academice, când acestea au legătură cu *Științele Comerciale* și cu *Știința Contabilă* în genere, pentru soluționarea atâtor probleme, necesare binelui general din țara noastră.

D-l Prof. Gr. Trancu-Iași, își exprimă dorința ca activitatea *Cercului* să fie cât mai rodnică și face apel la tineret ca să participe în număr cât mai mare la manifestările *Cercului.*

Cere, ca să se adauge la subiectele propuse și chestiunea introducerii Contabilității în gospodăriile țărănești, apoi *Bilanțul și fiscul, impozitele și repercusiunea lor.*

Recomandă profesorilor de Contabilitate să facă comunicări despre înaintașii lor de țărămul Contabilității precum: *Th. Ștefănescu, C. Petrescu, Zamfir Petrescu,* etc. pentru ca să se alcătuiască cu timpul, un istoric cât mai complet al *Științei și Technicei Contabile în România.*

D-l N. Butculescu: Relevă activitatea din trecut a Cercului și-și exprimă satisfacția că unele din sugestiile date au fost ținute în seamă de legiuirile din ultima vreme.

Vorbește de modificarea Codului de Comerț, unde s'au introdus unele propuneri ale *Corpului Contabililor.*

D-l Aurel Marinescu: Președintele Secției Ilfov, spune că în viitoarea organizare a *Corpului* va trebui să se introducă obligativitatea participării stagiarilor la conferințele și comunicările acestui *Cerc de Studii.*

Până la vacanța Crăciunului s'au stabilit următoarele *Comunicări* și *Conferințe:*

COLEGI, Citiți și răspândiți
„Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

Programul Cercului de Studii Comerciale

PARTEA I

Comunicări la Sediul Corpului la ora 7 1/4 seara :

13 Octombrie 1936. **Domnul M. Romaşcanu:**
Clearing şi Compensaţie.

27 Octombrie 1936. **Domnul Drăgănescu Brateş:**
Fluctuaţiunile valutare din punct de vedere contabil, economic şi juridic.

3 Noembrie 1936. **Domnul V. M. Ioachim:**
Evaluarea titlurilor la inventar.

10 Noembrie 1936. **Domnişoara Cristineta Tuduri:**
Contabilitatea pentru elementul femenin.

17 Noembrie 1936. **Domnul Gh. Ionescu:**
Literatura contabilă română.

24 Noembrie 1936. **Domnul Dr. Ioan Ivănescu:**
Literatura contabilă străină.

Conferinţe la Camera de Comerţ şi Industrie la ora 7 1/4 seara :

1 Decembrie 1936. **Domnul Prof. Sp. Iacobescu:**
Orientări noi pentru profesiunea Contabilă, şi Expertize Contabile.

8 Decembrie 1936. **Domnul Prof. Gr. Mladenaţ:**
Valorificarea exportului nostru prin cooperative.

15 Decembrie 1936. **Domnul Rector I. Răducanu:**
Moneta de azi.

Vom da în Nr. viitor rezumatul comunicărilor ţinute şi al discuţiunilor urmate.

Sărbătorirea D-lui Primar Demetru Anastasescu

Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț și colegii din Corpul Contabililor au sărbătorit la 24 Octombrie 1936 printr'un banchet pe d-l Dem. Anastasescu numit primar al Sectorului Albastru din Municipiul București.

Au luat parte între alții Prof. Gr. L. Trancu-Iași, Președinte de onoare al Corpului; N. Butculescu, decanul Corpului Contabililor; Prof. G. Alesseanu, Prim Președinte al Inaltei Curți de Conturi; Dem. Cristescu, cenzor la B. N .R.; Ilie Mecu inspector general la B. N. R.; D. Mociorniță și Niță Ionescu, mari industriași; N. Penescu, senator; Niculescu P. D.-Ritz, președintele Sfatului Negustoresc; Prof. D. Rădulescu, directorul Liceului Comercial Krețulescu; Prof. Jean Constantinescu, directorul Liceului Comercial „Regele Carol I"; Ioan Catzian; C. Hurmuzache; Aureliu Marinescu; Dr. P. Drăgănescu-Brateș; Dr. V. M. Ioachim; Th. Nitzu; G. Zamfirescu; Profesorii Al. Vasilescu, Al. Costache, Al. Tănăsescu, Jean Petrescu; Victor Ionescu, Președ. Asoc. „Alaci", Jean Botez, delegatul Camerei de Muncă, Trandafirescu-Nămăești, etc., etc.

Din partea Primăriei de Albastru d-nii consilieri Anghelovici, Prof. Chiriac, N. Longhin, C. Cosma, Ing. Gal Ștefan, Jean Anastasescu, Preot Pasculescu.

D-l Profesor G. Alesseanu toastează pentru M. S. Regele Carol II. Au luat apoi cuvântul d-nii: *N. Butculescu,* decanul Corpului care a spus : „Este un vechiu și frumos obiceiu al Asociațiilor de Comercialiști și de Experți Contabili ca ori de câte ori, unul din ei se ridică peste nivelul *celorlalți, el să fie sărbătorit cu dragoste și cu entusiasm* de către colegi. Așa s'a întâmplat la ridicarea prea iubitului nostru președinte de onoare Gr. Trancu-Iași, la rangul de Ministru al Țărei, așa la aceia a d-lui Victor Slăvescu; la rangul de prim președinte al Curței de Conturi, a d-lui G. Alesseanu. Apoi la alegerile ca deputați sau senatori a altor colegi, *cari nici odată nu au uitat profesia din care ei au ieșit* și s'au relevat în Societate. Azi avem un nou și fericit prilegiu de a sărbători pe unul dintre ai noștri.

Bunul și prețiosul nostru coleg Dem. Anastasescu a mai suit o treaptă socială în erarchia demnităților comunale. Ales primar al sectorului Albastru, el cinstește cum se cuvine un loc de o mare importanță în gospodăria Țării, după ce atâția ani a contribuit cu sârguința sa la această gospodărie. Ridicarea lui se revarsă și asupra noastră ceilalți. Munca lui este răsplata cum se cuvine. Ii aducem toate urările noastre de bine și de reușită. Și ridicând acest pahar în sănătatea lui să strigăm cu toții să ne trăiască.

D-l director *Dem. Rădulescu* a relevat prețiosul concurs pe care d-l Primar Dem. Anastasescu l-a dat fostei Școli Sup. de Comerț din B-dul Domniței, ca membru în Comitetul școlar.

D-l *Aureliu Marinescu* arată cât de mare este falanga înaintașilor din rândul Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț, cari au adus însemnate servicii țării pe tărâmul economic, printre care se enumeră și sărbătoritul.

D-l profesor *Al. Costache,* director al serviciului contabilității Primăriei, relevă legătura strânsă pe care d-l Primar Anastasescu o ține cu toți colaboratorii.

D-l *Dr. P. Drăgănescu-Brateș* scoate în relief calitățile sărbătoritului ca om de muncă și de mare modestie.

D-l *Victor Ionescu* arată simpatia tineretului pentru tot ce reprezintă muncă și trecut.

D-l *Jean Botez* în numele Camerei de Muncă aduce elogiile cuvenite sărbătoritului și arată marele sprijin pe care d-l Primar îl dă micilor funcționari.

D-l *C. Hurmuzache* evocă amintiri din timpul când erau colegi la B .N. R. și când au pus temeliile primei Asociații a Absolvenților Șc. Sup. de Comerț, al cărei prim bibliotecar a fost d-l D. Anastasescu.

D-l consilier *Anghelovici* arată munca rodnică depusă de d-l D. Anastasescu în calitate de consilier și ajutor de primar al culorii de albastru ocupându-se de piață, salubritatea publică, căminurile de ucenici din oraș și colonia școlară de pe valea Timișului.

Au mai vorbit d-nii: I. Catzianu, D. Mociorniță, D. P. Niculescu-Ritz, prof. Al. Tănăsescu și N. Trandafirescu-Nămăești.

Seria cuvântărilor a încheiat-o d-l Președinte de onoare Grigore Trancu-Iași care într'o caldă și entuziastă disertațiune

a evidențiat cât poate să facă un om condus de sentimentul binelui obștesc.

D-l Anastasescu este un exemplu pentru toți acei cari încă mai au îndoială că succesul în viață se datorește numai muncei și perseverenței. D-l Anastasescu a început ca mic slujbaș la B. N. R. de unde a plecat spre a se dedica operei de înălțare și bună gospodărie a Capitalei. Muncind cu râvnă și modestie d-l Anastasescu a ridicat pe rând treptele ierarhice și astăzi îl vedem părinte al unui însemnat sector care are o întindere și o populație mai mare de cât orașul Iași.

Ce înseamnă viața fără fapte?! Nimic. Dorește sărbătoritului încă ani mulți fiind sigur că aceștia vor fi și bogați în înfăptuiri.

Tuturora le-a răspuns sărbătoritul prin cuvinte mișcătoare de mulțumire și de recunoștință.

Incurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

UZINELE METALURGICE UNITE

„Titan, Nadrag, Calan"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:

RADIATOARE, CAZANE DE INCALZIRE

CENTRALA, BAI DE FONTA EMAILATA

ETC., ETC.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREȘTI Calea Victoriei, 51

Recenzii

Ion Al. Constantinescu și Dr. Al. Vasilescu: MONOGRAFII CONTABILE — ORGANIZAREA ȘI GESTIUNEA UNEI INTREPRINDERI COMERCIALE. — COMERȚUL DE COLONIALE.

Cu ocazia deschiderii noului an școlar s'a atras atenția, în special din partea comercianților, cu noua denumire de **„gimnazii" și „licee"** comerciale să nu schimbe obiectivul acestui învățământ, care trebue să rămână ca și înainte: pregătirea de elemente pentru viața practică comercială.

Acest lucru va trebui să fie avut în vedere la întocmirea programelor analitice și a manualelor.

D-nii prof. I. Constantinescu și dr. Al. Vasilescu, întocmind monografia comerțului de coloniale pentru uzul elevilor școalelor comerciale, au ținut seamă de această idee, căutând să dea acestei monografii un caracter cât mai practic.

Fără a avea pretenția unui studiu special dedicat comerțului de coloniale, care ar fi depășit cadrul programei analitice, autorii au pus în această lucrare toate elementele de care ar avea nevoie un viitor negustor, începând cu înscrierea firmei și terminând cu bilanțul activității de un an.

Se reamintesc în mod sumar noțiunile predate în primi ani la studiul comerțului, la contabilitate, corespondență comercială, etc., aplicând aceste noțiuni la operațiunile ce în mod curent se întâlnesc în comerț.

Exemplele sunt luate din practica comerțului de coloniale, ceiace constitue și o inițiere în tehnica acestui comerț.

Poate ar fi trebuit să se dea o extensiune mai mare acestei technice pentru a se marca caracterul special al monografiei.

In privința noțiunilor generale, avem de făcut unele mici observațiuni, pe care le supunem atențiunii autorilor pentru o viitoare ediție, ce credem că nu va întârzia.

La pag. 50 unde se vorbește de **Camerele Arbitrare,** ar trebui precizat că, după legislația noastră, numai vânzările înregistrate la Bursă pot fi supuse judecății Camerei Arbitrare, spre deosebire de alte legislații, unde este suficient a se prevedea în contract că se supun acestei judecăți, dispoziție, care exista și la noi în vechea lege a Burselor.

La pag. 55 se vorbește de **emblemă, însensul mărcii de comerț,** de fapt art. 18 din Legea Oficiului Registrului de Comerț definește astfel emblema: „semnul sau denumirea care deosebește o întreprindere de alta de acelaș gen".

Trecând la partea Contabilă, constatăm că autorii i-au dat toată atențiunea.

Avem numai de observat în ce privește inventarul că evaluarea pe prețul cel mai mic nu este interzisă de nici un text din legea fiscală, din contră, instrucțiunile Comisiei Centrale fiscale admit acest principiu.

Vorbind de prețul pieții, autorii par a avea în vedere prețul de vânzare al negustorului; noi credem însă că trebue avut în vedere, când se vorbește de prețul pieței, nu **prețul de vânzare,** ci **prețul de cumpărare, respectiv prețul cu care negustorul s'ar putea aprovizionа în ziua inventarului.**

In ce privește evaluarea cambiilor, aci instrucțiile Ministerului de Finanțe se abat dela dispozițiile codului de comerț.

Trecând peste aceste observații de detaliu, cari nu influențează valoarea lucrării, considerăm monografia d-lor Jean Constantinescu și dr. Al. Vasilescu ca prima lucrare care, întocmită după modificarea legii învățământului comercial, s'a inspirat dela aceleași gânduri, cari au prezidat dela început la organizarea învățământului nostru comercial și anume îndrumarea tineretului către comerț, care trebue să formeze și preocuparea viitoarelor gimnazii și licee comerciale.

Dr. V. M. Ioachim

„INDREPTAR PRACTIC PENTRU VALORIFICAREA DREPTURILOR LA PENSIE". Tip. ziarului „Universul" 140 pag. 60 lei.

In materie de pensii n'a apărut până acum nici-o lucrare cu caracter practic.

Lucrarea cu titlul de mai sus, este prima carte tipărită în acest gen și are meritul în plus că este întocmită de un practician, d-l Dr. Ion Coconețu, Directorul Casei de Pensii a Teatrelor și Operelor de Stat din Ministerul Cultelor și Artelor, care activează de mai mult timp în domeniul pensiilor.

Cu un remarcabil spirit de sinteză, autorul arată în cele 140 pagini pe înțelesul tuturor, diversele situații în cari se poate afla un funcționar, un pensionar, sau urmașii acestora, în legătură cu valorificarea diferitelor drepturi la pensie.

In partea I sunt arătate pe deoparte drepturile funcționarilor și urmașilor lor, iar pe de altă parte actele și formalitățile necesare pentru reclamarea acestor drepturi.

Partea II cuprinde aceleași chestiuni din partea I, însă pentru pensionari și urmași.

Tot în această parte, sunt arătate — sub capitole speciale — pensiile de război și normele după cari se face astăzi calculul pensiilor (civile, militare și de război — din Vechiul Regat și tertoriile alipite).

Partea III cuprinde o serie de formulare — model cu instrucțiunile necesare pentru exercitarea dreptului de pensie în diferite împrejurări.

Lucrarea ste adnotată cu jurisprudența la zi, constituind astfel un prețios material consultativ pentru rezolvirea diverselor procese de pensii.

Având în vedere importanța sistemului procedural al pensiilor, care, prin multitudinea formelor și rigorilor sale, face să se piardă cu multă ușurință un drept consacrat prin lege, suntem îndreptățiți a aduce pe această cale cele mai frumoase elogii lucrării d-lui Dr. I. Coconețu, deoarece prin modul cum este alcătuită răspunde tuturor nevoilor simțite până acum, constituind astfel o călăuză indispensabilă pentru orice interesat în materia pensiilor.

INTRE ECONOMIA LIBERALĂ ȘI ECONOMIA DIRIJATĂ de **Vladimir Alexandrescu.**

Paralela ce o face autorul între economia liberală, o economie spontană, pornită din inițiative individuale, care este principalul resort al vieții economice, și economia dirijată, un intervenționism, de multe ori rău și inoportun aplicat, deși după părerea lui Frideric List era idealul la care trebue să tindă orice popor, lucrarea ce ne este prezintată poate fi de un real folos cercetătorilor economiști.

D-l Vladimir Alexandrescu ne prezintă diversele sisteme economice, menționând avantajele și desavantajele fiecăruia.

In desfășurarea rapidă a părerilor economiștilor celebri, aduce câte o notă personală care ridică valoarea lucrării, încheind cu ceiace era și natural, după majoritatea părerilor marilor economiști, că desvoltarea vieții economice se bazează pe libertatea muncii — Statul având rolul numai de a supraveghia ca această libertate să fie garantată. Inițiative private, concurență lealâ și proprietate, cu alte vorbe economia liberală este superioară celorlalte sisteme economice și în special superioară economiei dirijate; căci Statul nu poate fi negustor, sau dacă își asumă și această funcțiune, vine complet nepregătit.

AURUL CA MIJLOC DE LICHIDARE AL BALANȚEI DE PLĂȚI. METALUL GALBEN CAUZĂ A DEZECHILIBRULUI ECONOMIC de **Victor Scărlătescu.**

In științele economice și politice, tip. „BUCOVINA", București 1936. Lucrare, apărută sub forma unei comunicări în cadrul Asociației Economiștilor din România. Autorul își propune greaua sarcină a arăta cărui fapt se datorește ruperea echilibrului forțelor economice și pleacă dela premiza că aurul, ca funcțiune monetară, este o cauză a acestei stări de lucruri. In motivarea și pentru clarificarea acestui adevăr, d-l Victor Scărlătescu face un scurt istoric asupra crizelor din secolul trecut plecând dela 1815—1914, data declanșării războiului mondial, când criza metalului galben se accentuiază. In această vreme aurul se strânge în statele nebeligerante și în special în acelea ce furnizează material războinic celor ce se luptă, care nu primesc în plată decât aur.

Echilibrarea sau dezechilibrarea forțelor economice se datorește circulațiunei aurului, care este strâns legată de producțiunea sa și în subsidiar de diversele sisteme monetare ale diverselor state.

Pentru a ne înfățișa aurul ca un mijloc de lichidare al balanței de plăți, autorul menționează în treacăt elementele balanței de plăți, care sunt clasate în 2 mari grupe :

a) Mărfuri, servicii și aur;

b) Mișcarea capitalurilor.

Având apoi prima grupă 4 subdiviziuni și a doua trei. De stabilitatea monetară este strâns legată balanța plăților, fiind acelaș raport ca între monedă și preț. După ce face o incursiune în politica

monetară engleză, autorul ajunge la concluzia că etalonul aur trebuie abandonat și că metalul galben nu mai trebuie să servească de bază sistemului monetar atâtă vreme cât distribuția sa este inegală în omenire și perspectiva unei penuiri a aurului în viitor, prin raport cu ritmul dezvoltării producțiunei, aceasta afară numai de eventualitatea unor noi descoperiri de mine aurifere.

In concluzie, autorul ajunge la constatarea că la fiecare sistem economic corespunde o adaptare a instrumentelor de plată.

Brateș

„LE CHEF DE COMPTABILITÉ", Paris, August 1936, conține o interesantă causerie dată de Postul Radiofonic din Turnul Eiffel de d-l Alfred Cormier, Președintele Federației Asociațiunilor de șefi de Contabilitate din Franța și Colonii în care arată valoarea lucrărilor contabile ca far luminos pentru a prevedea în viitor.

D-l Paul Dubois, Secretar, publică raportul presentat în Congresul din 1936 al Confederațiunei Internaționale a muncitorilor intelectuali despre organizarea și reglementarea profesiunei de contabil.

Brateș

EMILE VERHAEREN de **d-l Prof. Gr. L. Trancu-Iași,** București, 5 Septembrie 1936, extras din Revista „Cours et Conférences".

Președintele nostru de onoare, admirator al frumosului, se ocupă de viața și opera poetului flamand Emile Verhaeren, atât de apreciat și de M. S. Regina Maria.

Verhaeren, care a ajuns la un moment dat aproape de desperare, din cauza sănătății și a nemulțumirii, a fost în cele din urmă un om pasionat de viață; el a urmărit, s'a entusiasmat și a cântat toate progresele științei, în poeme înflăcărate; el este un admirator al luptei fără preget. Poesia „Le Passeur d'eau" este simbolul luptei perseverente a omului până la sfârșit, în credința că va atinge idealul; este în scurt însăși viața poetului.

In toate poesiile lui din cari: „l'Arbre", „le Vent", „le Départ" „Villes tentaculaires" sunt exemple tipice, el cântă voința de a trăi, sforțarea de a lucra, triumful peste toate obstacolele.

Deputatul belgian Pierrari, cu ocazia unei vizite în țara noastră, a adus elogiul său d-lui Prof. Trancu-Iași, scriindu-i pe un suvenir că este cel mai bun cunoscător al poetului Verhaeren. **Brateș**

MARINA COMERCIALĂ de Ervin Apostol Popa, conferință ținută la Academia liberă de Export din Galați, Tip. „Ecoul" Galați.

Transportul este cel mai esențial auxiliar al comerțului; Transportul pe apă este mijlocul cel mai mult întrebuințat azi în legăturile comerciale dintre popoare, iar între transporturile pe apă, cele maritime ocupă locul cel mai însemnat.

D-l Popa, doctor și laureat al facultății de drept din Paris, analizează situația, evoluția transportului maritim și sforțările pe cari le-

au făcut alte popoare (englezi, germani, francezi, americani) pentru desvoltarea marinei naționale comerciale.

Așa arată inferioritatea noastră — din 64.885.972 tone cât însuma capacitatea de încărcat a marinei mondiale în anul trecut, România abia poseda vase de o capacitate de 80.000 tone. In 1934 am plătit 4 miliarde lei navlu flotelor comerciale străine. Conjunctura ar fi favorabilă pentru desvoltarea marinei noastre comerciale.

Face apel la inițiativa particulară și la înțelegere din partea autorităților noastre pentru a asigura țării un mijloc propriu de transport.

Brateș

CALCULUL PREȚURILOR IN COMERȚ, INDUSTRIE ȘI AGRICULTURĂ de **Alex. Tănăsescu,** profesor. București 1936. Tipografia „Lupta" Stroilă.

Autorul pune în discuțiune, pe lângă prețurile din comerț și industrie și pe acelea din agricultură.

Domnia sa face o deosebire categorică între prețul de cumpărare, prețul de cost (cel de cumpărare plus spezele) și prețul de vânzare. Toată discuțiunea se duce asupra punctului: ce speze înglobăm în prețul de cost? Înglobăm, pe lângă spezele direct aferente articolului cumpărat și o parte din cheltuelile generale și anume dobânda capitalului, amortismentele, cheltuelile de administrație, impozitele? Și la dificultatea problemei se mai adaugă fiscalitatea, pentrucă, dacă sporim prețul de cost la inventar, mărim beneficiul întreprinderii și fiscul este gata să impună acest spor, deși el nu constitue încă un beneficiu realizat.

Chestiunea este în discuțiune la Corpul Contabililor și așteptăm o soluțiune dela persoanele autorizate a-și da părerea.

Studiul domnului profesor Tănăsescu înlesnește mult luminarea acestei chestiuni.

Brateș

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și bilanțului întreprinderii unde lucrați, la:

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Reviste și Ziare

„Le COMPTABLE", în numărul său din August-Septembrie, publică textul unei Sentințe din 8 Iulie a. c. care se ocupă de concediile plătite ale amploiaților.

Intr'un articol despre experți-contabilii se evidențiază nevoia unei selecționări a experților contabili, după specialitate.

Ministru Boresse a propus ca experții repartizați pe specialitate să funcționeze astfel pe lângă fiecare Curte de Apel.

Intr'un alt articol „Contabilii și fiscul" se evidențiază importanța ce o au experții contabili și pedepsele ce îi urmăresc, atunci când sunt chemați ca să-și dea avizul în materie de fixarea impozitelor.

Conform legilor belgiene expertizele false, aduc pedepsele prevăzute de articolul 77, adică de 3 luni închisoare și 6.000 frs. amendă.

O nouă metodă contabilă „Simplex" atrage atențiunea cetitorului, metodă făcută de inventatorul expert-contabil d-l Arsene Malonne, care simplifică metoda veche contabilă printr'o metodă care s'ar reduce la următoarele: Registrele jurnale care în unele întreprinderi mari ajung și în număr de 12, el le reduce la 6 registre tip „Standard", iar maestrele, pe cari le socotește ca registre greoaie, le înlocuiește printr'un singur registru „Standard", conceput pentru 5 ani, cuprinzând :

A) Conturile generale. B) Balanțele. C) Tabele statistice. D) Verificatoare și E) Situațiuni și veniturile anuale. **N. Popescu**

„REVISTA DI FINANZA MODERNA", pe Iulie, August, Septembrie 1936 Milano; revista se prezintă în condițiuni foarte alese și în ce privește coperta și tiparul și în ce privește conținutul.

Se vede că și în Italia, s'a simțit nevoia, să fie lămuriți contribuabilii de îndatoririle lor față de fisc. Revista conține articole cu privire la calcularea beneficiului net, circulările, normele și instrucțiunile Min. de Finanțe; legi și decrete, bibliografii.

Atragem atențiunea asupra noilor dispoziții cu privire la cenzorii din societățile comerciale, care sunt împărțite în trei categorii: Societăți cu capital până la 1 milion lire italiene; Societăți cu capital de la 1—5 mil. lire italiene și cu capital de peste 5 milioane lire italiene.

Pentru prima categorie, alegerea cenzorilor se face după vechile norme: pentru a 2-a categorie, cel puțin un cenzor activ va fi ales dintre membrii înscriși într'un corp de profesioniști din comerț sau întreprinderile economice, de cel puțin trei ani, sau din membrii Corpului Contabililor înscriși de cel puțin 5 ani. Pentru ultima categorie, unul din trei, sau doi din cinci cenzori activi, vor fi aleși dintre membrii Corpului de Revizori Oficiali de Conturi.

Pentru toate categoriile de societăți cenzorii se aleg pe durata de trei ani în loc de un an. Cenzorii fiecărei societăți constituiesc

un Consiliu prezidat de Revizorul Oficial de Conturi, dacă e cazul.

Cenzorii trebue să asiste la toate Consiliile de Administrație și Adunările ordinare și extraordinare.

Personalul Societății de Gaz și Electricitate din București, a tipărit o frumoasă revistă ca conținut științific și ca îngrijire tipografică, intitulată „MONITORUL GAZELECTRA", care apare lunar, și al cărei prim număr a apărut în luna August anul acesta.

Este o revistă care își are scopul ei, pentru cei interesați, în domeniul electricității și gazului de iluminat. Aceasta se poate vedea chiar din primele coloane ale articolului „Măriți Orizontul Vostru", unde se vede că scopul apariției e de a da îndrumări technice și de a strânge rândurile tutulor acelor care iubesc știința.

In cuprinsul acestui număr, ni se arată rolul electricității în viața economică și casnică, rol atât de important și pe care autorul articolului îl împarte în 5 părți :

Importanța electricității din punct de vedere al construcției ca mijloc de progres în medicină și știință, în raporturile ce le are față de agricultură cât și în industria casnică, unde joacă un așa mare rol.

Revista mai conține articole de educație fizică și sportivă, în care se dau îndrumări în legătură cu tot ce-i viață de birou și deci exerciții ce ar fi trebuit să fie urmate de orice funcționar. In alte pagini găsim diverse biografii și anecdote, precum și informațiuni asupra mișcării personalului societății și importante noutăți din lumea întreagă, ca și diferite instrucțiuni, circulări, decizii în legăutră cu mișcări în personalul societății și importante noutăți din lumea întreagă, ca și diferite instrucțiuni, circulări, decizii în legătură cu bunul mers al societății. **N. Popescu**

THE INCORPORATED ACCOUNTATS JOURNAL din Octombrie 1936, conține cuvântarea Președintelui Asociației Britanice, Sir Josiah Stamp, membru examinator în Consiliul Societății Experților Contabili Incorporați din Londra, la ședința acelei Asociații din 9 Septembrie la Blachpool, în care arată rolul științei pentru progresul omenirei și relevă încetineala oamenilor în adoptarea și folosirea izvoarelor nesecate de lumină și de înălțarea nivelului traiului omenesc, pe care le oferă achizițiunile minții omenești în domeniul științelor.

Chestiunea valutei este discutată și de colegii noștrii de la Londra (ref. d-lui A. R. Capey). **Brateș**

THE JOURNAL OF BUSINESS EDUCATION DIN NEW YORK pe Septembrie 1936, ne anunță că această revistă a devenit organul oficial al Consiliului Național pentru educațiunea comercială, iar directorul ei Domnul Dr. S. Lomax, a fost ales președinte al acestui consiliu.

Prezentăm confratelui nostru călduroasele noastre felicitări.

Revista conține un articol al Domnului Frederik G. Nichols, profesor la Harvard University, Cambridge, Mass, U. S. A., în care relevă cel

mai important punct în educație, nu numai în educațiunea profesională, dar în general în educațiunea școlară, **formarea personalității.**

Toate obiectele de studii sunt necesare și importante: contabilitatea, științele comerciale, noțiuni economice, stenographie, scriere corectă la mașină, și de mână, mânuirea mașinei de calculat, etc., etc., pe care fiecare profesor, în parte, le socotește ca materia cea mai importantă, dar la fiecare din ele și la orice lucrare, trebue căutat în primul rând, să se formeze caracterul modelat și personalitatea fină.

In afaceri mai mult de cât în orice, reușesc acei cari posedă personalitate și caracter. **Brateș**

Revista lunară a licențiaților Academiei Comerciale din București, „A. L. A. C. I." publică în numărul din Iunie 1936, un interesant articol semnat de d-l **V. Grigorcea** anume: COOPERAREA BANCILOR DE EMISIUNE PRIN BANCA REGLEMENTELOR INTERNAȚIONALE.

In acest articol se poate citi scopul de l-a avut Planul Young care a înțeles să facă o coordonare între Băncile de emisiune, care scop a fost înfăptuit tocmai prin această bancă a Reglementelor Internaționale dela Basel (Elveția). Rezultatele se pot vedea în mod destul de clar, în Mica Înțelegere unde interesele naționale internaționale asupra politicei de credit și cea a regulării circulației monetare, pentru fructuațiunile activității economice, a fost îndeplinit și în continuă conformare cu programul financiar care se realizează mereu.

Dealtfel autorul ne dă și modul de coordonare a acestor bănci de emisiune, căutând a arăta acest lucru prin mai multe puncte dintre cari cele mai principale ar fi: înțelegerea asupra unei doctrine monetare, schimbul de informații asupra monetelor din diverse țări cu care sunt în relațiuni economice, precum și măsurile ce trebuesc luate asupra dificultăților rezultate din etalonul de schimb aur pentru a-l face să funcționeze întrun cadru restrâns, controlat și centralizat. Un alt punct însemnat care își are tocmai baza de bună călăuzire a acestor Bănci de Emisiune, scopul urmărit de această cooperare, care ar fi: menținerea unui sistem monetar pe bază de aur și menținerea nivelului general al activității economice.

In concluzie, D-sa arată unele piedici ce s'ar opune acestor înfăptuiri, cum ar fi curentele contrarii ce s'ar opune față de altele, tradiția și obiceiul de a se păstra secretul afacerilor și mai ales întrepretările și pronosticurile ce n'ar fi la fel înțelese în fiecare dintre statele ce s'ar propune pentru coordonare, și care la rândul lor vor fi obligate a comunica între ele prin intermediul Băncii Reglementelor Internaționale.

Menționăm articolele semnate de d-nii: Paul Horia Suciu, Christian Petrescu, Dimitrie Pascu, apoi cronici de O. Constantinescu, C. Iconomescu, revista cărților, rev. revistelor, etc. **Brateș**

Rugăm Secțiunile din țară să binevoiască a ne trimite scurte știri colegiale scrise la mașină.

De la Consiliul Superior al Corpului Contabililor experți și autorizați

Vineri, 23 Octombrie s'a ținut ședința plenară a Consiliului superior sub prezidența d-lui N. Butculescu.

A participat și d-l Dr. I. Trancu Iași, prezident de onoare, care a făcut o expunere asupra primirei ce i s'a făcut în Polonia de Asociația Contabililor din Varșovia. A arătat că în urma sugestiei sale pe lângă factorii răspunzători din Polonia, s'a luat în studiu legea corpului de contabili experți și autorizați din România în vederea unei legiferări similare.

S'a soluționat cazul dela Secția Ilfov, admițându-se contestația cu privire la alegerea Președintelui Secției.

— S'a fixat al 9-lea Congres al Corpului pentru Mai 1937, la Galați propunându-se ca teme de discutat: „Studiul Academic al Științelor Comerciale și în special al contabilității.

Importanța porturilor românești pentru export.

Fiscul și registrele Comerciale.

După ce se va cere și avizul secțiunilor, se va întocmi programul definitiv al Congresului.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Jurisprudențe fiscale

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI S. V.

DECIZIUNEA FISCALA nr. 142 din 27 Mai 1936 *)

Impozit comercial. — Clasificare. — Proces-verbal de impunere. Apel. — Se discută și clasificarea Art. 30 și 76 l. c. d. par. 85 și 251 Instrucțiuni.

Prin apelul contra procesului verbal de impunere dat pe baza deciziunei de clasificare se aduce implicit în discuțiunea instanței de apel și clasificare.

Comite un exces de putere și o omisiune esențială instanța de fond, care nu discută pentru comparație impunerile altor contribuabili indicați de partea interesantă cu numele, domiciliul și procesele verbale respective.

Asupra recursului de față formulat prin următoarele motive de casare:

1) Violarea art. 30 l. c. d. a paragrafului 85 din Instrucțiuni, violarea art. 76 l. c. d. a paragrafului 251 din Instrucțiuni l. 3 și ultim, a deciziunei Comisiei Centrale Fiscale cu Nr. 342: Exces de impunere, omisiune esențială prin aceia că apelându-se procesul-verbal de impunere s'a atacat cu apel și clasificată și deci numai cu violarea sus menționatelor texte de lege a hotărît ca definitivă clasificarea Comisiunei Județene, respingând ca necloncudentă și fără interes cercetarea la fața locului, tocmai pe considerațiunea că situația de fapt a sa s'ar găsi irevocabil apreciată de către Comisiunea județeană de clasificare când în cazul de față a pus în discuțiune însăși clasificarea și de care urma să se ocupe instanța de Apel.

2) Comisiunea discută numai în parte elementele de fapt invocate de contribuabil, pentru importanța comerțului său și deci a clasificării, fără a se pronunța asupra cercetării locale cerută pentru a stabili indentitatea de situații cu acei patru comercianți audiați în apel și nu discută și nici nu se pronunță asupra celorlalte elemente de fapt puse în discuție și anume; registrele sale comerciale din care reeșea pierderi, chiria localului de 35.000 anual.

Având în vedere actele și lucrările din dosar, susținerile și obiecțiunile părților:

Având în vedere că prin deciziunea supusă recursului de față, Comisiunea a respins ca nefondat apelul contribuabilului Grigore Emanoil, constatând instanța de apel că instanțele anuale de impunere, potrivit dispozițiunilor art. 30 și 74 din L. C. D. nu pot schimba clasificarea făcută de instanța județeană, care a avut în vedere situația de fapt a contribuabilului și a fost impus la clasa X-a și găsește că și cercetarea

*) Din Revista „Administrația Financiară" No. 106—108 din 1936.

la fața locului cerută de contribuabil este tot pentru acest motiv neconcludentă și fără interes, aprecierea de fapt fiind făcută după lege, de instanța de clasificare, și întrucât nu produce dovezi de impunerea contribuabililor cu care voește a fi luat în comparație și a face astfel dovadă de identitate de situații, și în consecință îi respinge.

Având în vedere că potrivit dispozițiunilor art. 30 și 76 din l. c. d., se arată că clasificarea Comisiunei județene nu poate fi schimbată de către instanțele de impunere.

Având în vedere însă că apelul contribuabilului fiind făcut contra procesului verbal de impunere, întocmit pe baza clasificărei Comisiunei județene, implicit se discută în apel și clasificarea astfel cum se arată în paragraful 85 și 251 din ultimele aliniate, și în deciziunea comisiei Centrale fiscale 342 publicată în M. O. Nr. 71 din 1933.

Că așa fiind, Comisiunea de apel era în drept să proceadă la comparație, pe baza elementelor de fapt cerute de contribuabil în apel și anume cercetarea la fața locului spre stabili identitatea de situații dintre acesta și ceilalți comercianți propuși în comparație, cu toate că tabloul de clasificare este obligator numai pentru instanța de impunere, totuși făcându-se apel în contra impunerii s'a apelat implicit și clasificarea:

Că deasemenea Comisiunea de Apel a comis un exces de putere și o omisiune esențială, prin aceia că nu a luat în cercetare, pentru comparație cu recurentul, elementele și datele aduse de acesta și anume: Nu s'a discutat impunerile celor patru comercianți propuși pentru comparație, deși recurentul indicase și numele acestora, domiciliile lor și procesul verbal de impunere și despre care instanța de apel nu s'a ocupat.

Că așa fiind recursul de față se privește în întregime fondat și urmează a fi admis.

Impozit pe clădiri. — L. C. D. din 1933. — Clădiri Industriale. — Instalațiuni Industriale. — Sondele, conductele, liniile de garaj. — Neimpozabile. — Art. 13, 15 l. c. d. 1933.

Prin „clădiri industriale" impuse la clădiri de legea contribuțiunilor directe din 18 Martie 1934, legiuitorul a înțeles numai șantierele, depozitele, locurile pentru petrecere sau pentru publicitatea industrială sau comercială și instalațiunile pe bacuri.

Construcțiunile ce aduc serviciu numai în exercitarea industriei însăși, cum sunt: conductele, sondele, rezervoarele, liniile de garaj, sunt „instalațiuni industriale", nesupuse impozitului pe clădiri oricare ar fi natura lor mobiliară sau imobiliară, chiar dacă ele necesită oarecari lucrări.

Având în vedere că prin motivele de casare deduse azi în judecata Curții, recurentul Minister susține că numai cu violarea art. 13 din lege și a paragrafului 15 din instrucțiunile legii contribuțiunilor directe, comisia de apel a putut admite apelul societății contribuabile și anula impunerea, sondele fiind asimilate clădirilor, dovadă ce rezultă din art.

46 din legea minelor și art. 470 cod. civil, care consideră ca imobile asemenea instalațiuni.

Având în vedere că din deciziunea atacată cu recurs și de celelalte acte ale dosarului se constată că Societatea Anglo-Petroliferă fiind impusă prin procesul verbal Nr. 3/933 la impozitul pe clădiri industriale, la venitul de lei 750.000, asimilând sondele cu proprietățile clădite, la apelul făcut de societate, comisiunea de apel admițându-l, anulează impunerea sub cuvânt că art. 13 din lege se referă la alte categorii de bunuri impozabile iar paragraful 15 exceptează dela impunerea pe venitul proprietăților clădite asemenea instalațiuni.

Având în vedere că potrivit art. 13 din legea care se ocupă de impozitul pe venitul proprietăților clădite în aliniatul a, se arată că sunt asimilate clădirilor terenurilor virane din oraș, terenurilor necultivate afectate unei întreprinderi comerciale sau industriale, cu șantiere depozite locuri de petrecere sau pentru publicitatea industrială ori comercială și instalațiunile pe bacuri.

Considerând că prin acest text nedefinindu-se sensul expresiunei de clădiri industriale în comparație cu acele de instalațiuni industriale, trebuește interpretat în sensul că legiuitorul a înțeles să adopte sensul uzual în aceste expresiuni, adică prin clădiri industriale să nu înțeleagă de cât cele precizate în considerentul de mai sus.

Că dacă aceasta este interpretarea dată textului citat înseamnă că toate construcțiunile ce aduc serviciu numai în exercitarea industriei însăși cum sunt conductele, sondele, rezervoarele, liniile de garaj, acestea sunt instalațiuni industriale, nesupuse impozitului pe clădiri, oricare ar fi natura lor mobiliară sau imobiliară, chiar dacă ele necesită oare cari lucrări, acesta exclude ideia de clădiri industriale, așa că instanța de apel, anulând procesul verbal a făcut o bună aplicațiune a textului invocat și ca atare recursul este nefondat și cată a fi respins.

(Curtea de Apel Sec. I. Decizia fiscală No. 34 din Febr. 1936).

Direcțiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului Didactic Comercial și în general la toți colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii și observații cu caracter contabil. Rugăm să fie scrise la mașină.

Articolele publicate se plătesc.

D-nii abonați cari nu primesc regulat revista sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat în mod favorabil.

Colegiale

CONGRESE DE CONTABILITATE IN 1937 LA PARIS

Colegii Francezi au hotărât să țină în Septembrie 1937 două Congrese de Contabilitate:

1) Unul Național dela 13-15 Septembrie 1937 și
2) „ Internațional dela 16-19 Septembrie 1937.

Vom reveni în numărul viitor cu amănunte.

* * *

— D-l **Prof. Gheron Netta,** a fost ales Președinte al Casei de Economii și Cecuri.

— Au fost aleși la Camera de Comerț și Industrie din București dintre colegii noștri d-nii: **Em. Brancovici, N. N. Madgearu, Aurel Bediteanu, V. Dumitrescu-Militari, S. M. Blumenfeld, D. Mociorniță, M. Zentler.**

D-nii Em. Brancovici, N. N. Madgearu, V. Dumitrescu-Militari și D. Mociorniță, au fost aleși și în Comitetul de Direcție.

— La Camera de Comerț și Industrie din Galați s'a depus o singură listă în frunte cu colegii: D-nii **Apostol Popa** și **G. Bogza.**

— Președintele de Onoare al Corpului, D-l **Gr. L. Trancu-Iași,** a fost în Polonia cu care ocazie i s'a făcut o frumoasă primire de Asociația Experților Contabili din Varșovia.

— D-l **Jean Botez,** membru în Comitetul Secției Ilfov a fost ales în Consiliul Camerei de Muncă din București, și a fost propus pentru locul de Vice-Președinte al Uniunei Camerelor de Muncă.

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare, sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.
Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

Cereri de înscriere

In corpul contabililor autorizați și experți contabili

Secția Arad: Remus Gorgan, Banfi Andrei, Stefania Berghammer și Francz Geza.

Secția Botoșani: Bacal Iancu, ca gradul de contabil autorizat.

Secția Brașov: Orghidan D. Ionel, cu gradul de contabil stagiar.

Secția Dolj: Ștefan N. Pleșea, Műller C. Matei, Basarabescu D. Dumitru, Nicolae I. Enescu.

Secția Iași: Petre Triandafil și Iţic Herșcu.

Secția Ilfov: Roșionu C. Gh., Theodor Th. Leiss, Iancu Negru, Manoliu Constantin Vintilă, Niculescu C. Vasile, Dumitrescu Grigore, Uică Mihail, Heissik A. Victor Frantz, Kornhauser I. Solomon, Pantea Al. Ion, Oprescu Emilian, Oskar Johann Weiss, Alfred Brand, Banciu N. Nicolae, Tănase C. Dinescu, Corneliu Curta, Manolescu Horia Gh., Tannenzapf I. Lazarus, Andronescu C. Constantin, Păsat Ioan.

Secția Piatra-Neamț: Silvian L. Mircea și Silvian L. Nicu.

Secția Sibiu: Adrian Vulcu, Artimon Gh. Gheorghe și Vilhem Herbert, contabili stagiari.

Secția Timișoara: Iuliu Gelsinger, Hoborka Aurel și Gheorghe Popeț.

Secția Tulcea: Abdurahman A. Abdurahman, Angela Popescu, contabili stagiari.

Avansări :

Secția Brașov: Lupan I. Ioan, Zîriskus Günter, Gyulei Ida, Horwath Ladislau, Stenner H. Ioan, la gradul de contabili autorizați.

Secția Sibiu: Ioan Chirtea și Walter Bisli, la gradul de contabili autorizați, George Roth, la gradul de contabil expert, prin examen.

Secția Tulcea: Elias Rosenberg, Zoe Caraman, Stavrn Buiucas, la gradul de de contabili autorizați.

Reînscrieri pe tablou :

Secția Arad: Cioban Gavril.

Transferări din alte secțiuni :

Secția Brașov: Gros Alfred, contabil autorizat, transferat dela secția Tg.-Mureș.

Secția Sibiu: Robert Elekes, expert contabil, transferat dela secția Deva.

Abonamente

In cursul lunilor dela 15 Septembrie 1936 — 15 Octombrie 1936, am primit următoarele sume: *)

Incasate din țară și străinătate prin încasatorii noștrii sau cu mandate poștale:

Alba Iulia: Emil Maxa 1935—36, 320.

Bazargic: N. Baltagief 1936, 200; Florea C. Bunget 1936, 200; Nicolae Colef 1936, 200; Nic. Damionof 1936, 200; C. N. Biju 1936, 200; Ion Graniciarof 1936, 200; Boniu Gheorghif 1936, 200; S. Panaitescu 1936, 200.

Brașov: Liță Sofia 1936, 160.

Bistrița: P. Gergu 1933—34—35, 420.

Craiova: Ion Constantinescu 1936, 200.

Cernăuți: Arnold Brandman 1936, 200; C-tin Dănilă 1935—36, 240; B. Stătescu 1936, 200.

Cenadul Mare: Aladar Varga 1936, 200.

Chișinău: Nuhin Roitman 1936, 200.

Deva: Eugen Felsner 1936, 160.

Găești: Osias Herman 1934, 160.

Galați: G. Vârgolici ab. 1936—37, 320; Mihail Popov 1934, 1935—36, 600.

Focșani: Adolf Seifert 1936, 200.

Lugoj: Rudolf Hohl 1936, 200.

Neatârnarea: Ion Leabu 1935, 160.

Oradea: Aurelian Vlădescu 1936, 160; Radu Ionescu 1936, 200.

Schitu Golești: Gh. Papuc 1936, 160; Lazăr Const 1936, 160.

Reghin: Mischinger N. 1936, 200.

Topliță: Herzohl Carol 1936, 200.

Turnu-Severin: Iacob Halhalel 1936, 200; Laurean Negoescu 1935—36, 320.

Vatra Dornei: Cărăușu Victor 1936, 200.

București:

Jose Almosino 1936, 200; C-tin Altangiu 1936, 100; F. E. Anibal 1936, 200; Avram Arnold 1936, 160; Alexandru Alexandrov 1936, 80.

Ioan S. Bucurescu 1936, 200; Benedict D. Can 1936, 100; Brăileanu Grümberg 1935, 200.

Th. I. Cristescu 1936, 200; Cristescu Ștefan 1936, 200; Alex. Casap 1935, 200; I. Campus 1935, 100; Anton Corvinovici 1936, 200; I. Crăciunescu 1936, 200.

---

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

G. Dorojan 1936, 200; G. I. Demetrescu 1936, 200.

Mauriciu Feuer 1935, 200; Feingold Abraham 1936, 100; Iosif Franko 1935, 100.

A. Georgescu 1936, 200; C-tin Grama 1936, 200; Octavian Gibu 1936, 200.

Itigsohn Beneamin 1936, 100; Iţigovici Jaques 1936, 200; Ionescu Gabriel 1936, 100.

M. Koffler ab. 1936—37, 200; Emil Kaiser 1935, 200; M. Kuhner $^1/_2$ 1933—36, 160.

I. Lucianu 1936, 200; P. Lucacescu 1936, 200.

Mihail V. 1936, 200; Moscu Soare 1936, 200; Mezetti Nic. 1936, 200; Iosif Moscovici 1936, 100; B. Mitrani 1936, 200; Ştefan Mantea 1936, 200; C. Munteanu 1936, 200; Paul Mark 1936, 200; Mihail Marin 1936, 200; B. Martini 1936, 200; M. Mihalovici 1936, 200.

Nicolau Zaharia 1936, 200; Niţulescu D. 1939, 200; Ioan Nicolaescu 1936, 200.

Oprescu C-tin 1036, 200.

I. Polichron 1936, 200; C-tin M. Preda 1936, 200; Emilian Popescu 1936, 200; B. Pavloschi 1935, 100; Gh. Petrescu 1935, 100; A. Păun 1936, 200; Mircea Popescu 1936, 100; Marin D. Paşalega 1936, 100; Gh. Popescu 1936, 200.

C-tin Rădulescu 1936, 100; Lupu Rosenberg 1936, 80; Gh. Rădulescu 1935, 200.

Ion Schina 1936, 160; Jean Schauer 1936, 160; Renihold Seevald 1936, 200; Sandu C. Ioan 1936, 160; H. Salzman 1936, 100; Ion F. Săceanu 1935, 160; Sigmund Segal 1936, 200; Traian Suciu; Ioan Simionescu 1936, 160; P. I. Surliţă 1936, 100; Ion G. Siderof 1936, 100; Marcel Simion 1936, 100; V. Săcăreanu 1936, 200; D. Stănescu 1936, 200; Albert M. Stanciu 1936, 200.

Traian Trifulescu 1936, 200; Tripcovici Nic. 1936, 100; Tuliu Barbu 1396, 100; Al. A. Tomescu 1936, 160; I. Tzimand 1936, 100.

Uliţa Victor 1935, 200; Ionel Vitner 1936, 200; Int. Maior Voinescu 1936, 200; D-tru Voinea 1936, 200; Gh. Vulpescu 1936, 100; Iancu Veldeanu 1936, 200.

Henirich Wachner 1936, 100; Paul Weintraub 1936, 160.

D-l C. Papacostea, fost cu domiciliul în Str. Toamnei Nr. 48, iar azi necunoscut, este rugat să achite suma de lei 200, costul abonamentului la revistă pe anul 1934, sau să înapoieze chitanţa Nr. 3986 din 22/4/935, ce i-a fost lăsată de încasatorul nostru.

Redacţia

Colegi, susţineţi revista prin plata promptă a abonamentelor.

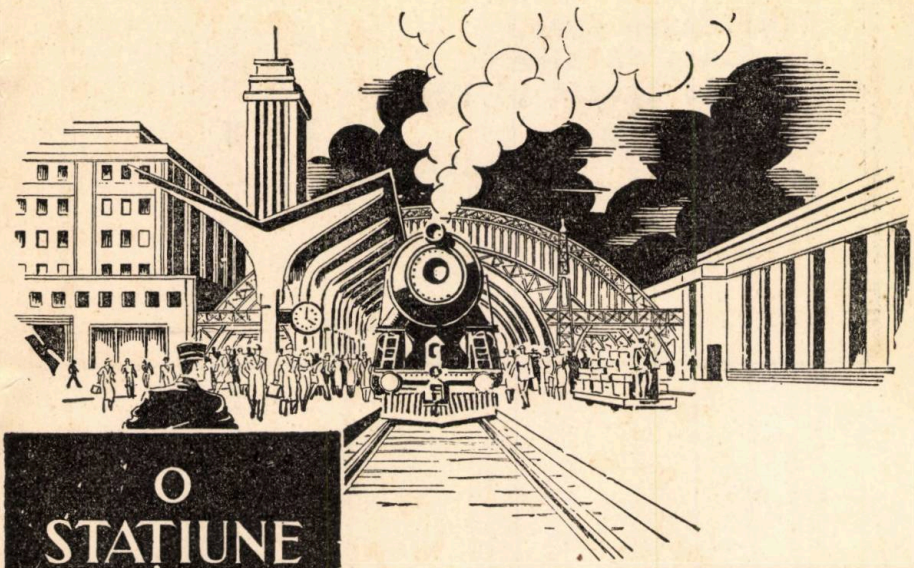

O STAȚIUNE MARE CU O SINGURĂ LINIE

Închipuiți-vă că o mare stațiune de cale ferată ar avea o singură linie pentru toate trenurile care vin și pleacă. Ce s'ar întâmpla oare cu orariul, cu confortul pasagerilor, cu veniturile căilor ferate? Lucrul acesta este tot atât de adevărat și de important pentru serviciul telefonic. Dacă aveți un trafic prea mare pentru o singură linie, afacerile Dv vor suferi. Clienții se vor enerva, găsind numărul Dv. veșnic ocupat. Veți pierde clienții tot atât de sigur ca și când ați sta cu magazinul închis

INSTALAȚIUNI PENTRU TOATE UTILITĂȚILE

Societatea de Telefoane ține la dispoziția abonaților diferite tipuri de instalații, pentru utilizările cele mai complicate. Oricât de complexe ar fi necesitățile telefonice ale întreprinderii Dv., un specialist al Societății de Telefoane vă va fi pus imediat la dispoziție, pentru instalația necesară.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Adresa :

Dlui.Eugen Vancu
la Banca "Albina"
Inst.de Credit şi Econ.
S I B I U

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL XXV. — No. 11 NOEMBRIE 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

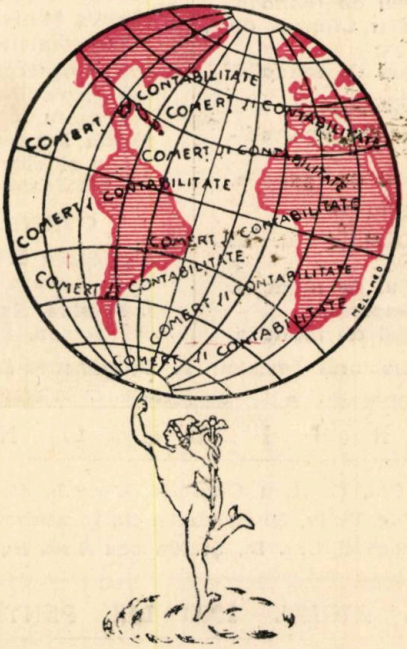

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuș Lucian, Dr. în științe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din țară.
Hodoș Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Națională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Nat.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Șef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost președ. al Corp. Absol. Șc. super. de comerț.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la școala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil șef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREȘEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacție.

VICE-PREȘEDINȚI:

N. Arghir, Director Casa Construcțiilor.
Membru în Comitetul de redacție.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerț.
Membru în Comitetul de redacție.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Nițu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacție.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Nat. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacție.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacție.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacție.
P. Drăgănescu-Brateș, Membru în Comitetul de redacție.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Președintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuințe Eftine.
Membru în Comitetul de redacție.
Ștefan Popescu, Director Societ. de gaz și electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Șef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateș.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoș Ulpiu, Harmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamțu C., Gr. Trancu-Iași, Staicovici Chr. D., Ștefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUȚIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

ANUL XXV. — No. 11 NOEMBRIE 1936

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERȚ ȘI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenților Șc. Super. de Comerț. APARE LUNAR Organ oficial de publ. a Corpului Contabililor autoriz. și experți.

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Evaluarea efectelor publice și acțiunilor la inventar 675
I. Tăcutu: Prețul de cost în comerț și în industrie . . . 676
Dr. Ion Al. Petrescu: Purtătorii cheltuelilor în întreprinderea industrială 688
Const. Apostol: Inregistrarea devizelor 695
*** Dela Cercul de Studii Comerciale și Contabile 699
Brateș: Sărbătorirea unui harnic industriaș 709
*** Al II-lea Congres al Asociației Licențiaților Academiilor Comerciale 711
*** Dela Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România 719
*** Jurisprudențe — Recenzii — Cereri de înscriere 724

Evaluarea efectelor publice și acțiunilor la inventar

Evaluarea efectelor publice și acțiunilor — pe cari pentru prescurtare le vom numi *„titluri"* — a făcut și la noi obiectul a vii discuții și a unor dispoziții legale speciale.

Se știe că art. 24 cod. com. rom., pune principiul evaluării pe prețul curent.

Acest principiu însă în practică nu s'a respectat întocmai, ci s'a aplicat, mai ales la societățile anonime, principiul maximei prudențe în evaluare — cuprins și în art. 261 cod. com. german ș. a. prețul cel mai mic între prețul de cost și prețul din momentul încheerii bilanțului sau prețul mediu din ultima lună.

La această metodă de evaluare, contabilitatea a venit cu un corectiv s. a. a dat posibilitatea ca prin înregistrări de evidență să se țină seamă și de plus valută, adică de diferența între cursul zilei și cursul de cumpărare.

Această plus valută apare în Bilanț, nu în contul de Profit și Pierdere.

Diferențele în minus însă se trec direct la Profit și Pierdere ori se compensează cu plus valutele, — dispoziție cuprinsă în legea noastră bancară, de care noi ne-am ocupat în articolul nostru din Nr. 10 934 al acestei reviste.

Cu drept cuvânt d-l Prof. Sp. Iacobescu încă din 1923, vorbind de aceste diferențe de curs, arată că ar fi posibilă compensația numai dacă nu există un beneficiu din care să se scadă direct diferențele de curs între valoarea de cumpărare și valoarea din momentul încheerii bilanțului.

Legiuitorul român s'a ocupat în mod special de evaluarea titlurilor la inventar la societățile de asigurare și la bănci, în afară de instrucțiile din legea contribuțiilor directe.

Prin legea pentru reglementarea comerțului de asigurări din 1934 la art. 34 *se prevede că titlurile vor fi evaluate la un preț, care nu trebue să depășească prețul mediu al lunei precedente.*

Deci, dacă prețul de cumpărare a fost mai mare decât prețul mediu din apropierea inventarului, se va pune prețul mediu din ultima lună, diferența considerându-se ca pierdere.

Dacă însă prețul mediu este mai mare decât prețul de cumpărare, Societatea are latitudinea, să pune prețul mediu, însă diferența în plus va fi înscrisă în pasivul bilanțului ca o rezervă pentru fluctuațiunea valorilor.

Prin legea modificatoare din 10 Aprilie 1936 s'a adăugat la art. 34 un paragraf, care dă dreptul Consiliului de Miniștrii să stabilească — în cazuri excepționale pentru o durată limitată — alte norme de evaluare.

Pe baza acestui paragraf la 20 Mai 1936 au fost autorizate Soc. de asigurare să amortizeze timp de 4 ani diferențele de curs constatate la bilanțul pe 1935.

Efectele cumpărate după 31 Decembrie 1935 vor fi evaluate, spune jurnalul Consiliului de Miniștrii, pe cursul mijlociu din luna Decembrie.

S'a adoptat deci aceeași dispoziție ca și pentru bănci.

Titlurile — din punct de vedere al evaluării — au fost împărțite de legea bancară în 2 categorii: a) *cotate*, pentru care se aplică dispozițiile, cari le-au văzut și b) necotate, cari nu se pot evalua decât pe valoarea de cumpărare sau aceea din ultimul bilanț; dacă valoarea actuală va fi inferioară, se va pune aceasta din urmă valoare, diferența diferența trecându-se la pierderi.

S'a făcut această deosebire din punct de vedere al normelor de evaluare, probabil pentru a se evita evaluări fanteziste.

Principial însă, având în vedere că plus valuta, tot nu intră în beneficiu, nu era poate necesară o asemenea separație.

Ordonanța germană din 1931, care modifică unele dispoziții din codul de comerț nu face această deosebire decât pentru a înlocui expresiunea de „curs" cu expresiunea „valoare" pentru cele necotate la Bursă.

O altă împărțire trebuia însă să facă legea noastră bancară ca și legea asigurărilor s. a.

a) *Titluri destinate speculației,* având deci caracter de marfă

b) *Titluri reprezentând o investire de capital* pentru mai mult timp, precum: participații, plasamente de economii, de fonduri de rezerve etc.

Legea bancară a făcut o asemenea separație, însă numai pentru *participații* și numai în ce privește trecerea în bilanț.

Impărțirea propusă de noi este necesară din punct de vedere al estimației, pentrucă la efectele cu caracter de plasament și participații se poate aplica metoda de evaluare de la bunurile de investiții, adică menținerea costului din scripte cu armonizarea eventualelor pierderi din diferențele de curs, — pierderi cu caracter permanent.

Ideea nu este nouă, ea a fost aplicată chiar la noi de Banca Națională în 1930 pentru acțiunile Creditului Industrial, cari au fost menținute în activ cu valoarea nominală de lei 1000 buc. iar pentru o parte din diferența între valoarea nominală și valoarea reală s'a făcut un post de amortizarea pierderii în Pasiv.

Fiscul la prima instanță a impus această sumă, consinderând-o ca o rezervă neadmisă de lege, în apel însă s'a admis scăderea.

O asemenea dispoziție există și în ordonanța germană din Sept. 1931.

Găsim că dispoziția corespunde naturii acestor efecte, la cari nu atât valoarea venală interesează pe întreprinderea proprietară, ci rentabilitatea precum și diversele alte foloase ce le poate avea de pe urma unui pachet mai important de acțiuni.

In comunicarea noastră ce am făcut-o la cercul de studii comerciale în Noembrie a. c. am desvoltat mai pe larg această idee precum și alte chestiuni în legătură cu titlul acestui articol, așa că pentru amănunte trimitem pe cititori la cuprinsul comunicării, ce va apare în broșură.

DR. V. M. IOACHIM

Preţul de cost în comerţ şi în industrie

Un exemplu din industria forestieră

Dacă în comerţ, preţul de cost e atât de uşor de obţinut, şi formula atât de fericit aleasă în conluziile publicate în Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate Nr. 9 din Sept. 1936, în urma discuţiunilor la cari au participat cei mai competenţi dascăli ai comptabilităţii, în industrie însă preţul de cost nu se poate stabili decât pentru fiecare industrie în parte, fiindcă oricât de complete ar fi normele generale, sau îndrumările tip, industriile sunt atât de variate în procedeele lor de transformarea produselor, că o singură organizaţie contabilă nu le poate servi la toate.

Pentru aceasta în Anglia, unde studiul contabilităţii practice e atât de desvoltat, s'au întocmit cu mari cheltueli, monografii complete pentru fiecare industrie.

Preţul de cost în industrie a făcut şi în străinătate să se discute mult şi cred că nu e lipsit de interes să arăt ce zice D-l Ch. Lejeune, autorul lucrării „Le haut commerce et les comptabilités spéciales“ :

„Il faut noter en outre que beaucoup d'industriels considérant „que le prix de revient ne peut être mis sans danger sous les „yeux du personnel de la maison, le font établir par un bureau „spécial nettement séparé du rest du service comptable“. Deci D-l Profesor Grigore Trancu Iaşi a avut perfectă dreptate susţinând exact acelaş lucru şi prezentând chestiunea în dublu ei aspect: aspectul public care cere cunoaşterea modului de calcul al inventarului pe care se întemeiază bilanţul unei întreprinderi şi aspectul particular al fiecărei întreprinderi, care nu poate da în vileag secretul operaţiunilor sale. De aceia se recomandă multă prudenţă în stabilirea normelor pentru preţul de cost.

Ceiace ne trebuie nouă mai curând este să ni se dea monografii complete pentru fiecare industrie. Aci e rolul Consiliului Superior al Corpului Contabililor, căruia îi incumbă chiar datoria s'o facă, să patroneze această iniţiativă şi s'o finanţeze, chemând la concurs pe toţi specialiştii din fiecare ramură de industrie. Cea mai bună lucrare să fie premiată, rămânând proprietatea Corpului Contabililor, care poate s'o imprime şi s'o distribue apoi contra cost, tuturor acelora cari vor avea nevoie de ea.

Subsemnatul am lucrat în industria forestieră 25 ani, trecând

prin toate ramurile de activitate ale acestei industrii, așa că pot să-mi dau seama că din câți au scris despre industria forestieră nici unul n'a făcut un lucru complect.

Contabilitatea în industria forestieră e poate cea mai complexă din toate, bine înțeles numai atunci când contabilul e muncitor priceput și conștiincios și vrea să dovedească că poate fi într'adevăr folositor.

Dacă insist asupra acestei industrii este fiindcă o cunosc și țiu să dovedesc că în ceiace privește prețul de cost, trebuie neapărat să se țină seama de situația fiecărei industrii în parte.

Vorbesc aci despre o întreprindere care poate fi chiar cea mai complexă, având să-și producă singură și materia primă necesară.

Supozăm că avem concesiunea pentru 30 ani ca să exploatăm masivul păduros al unui domeniu, al cărui centru de exploatare se află pe marginea unui râu navigabil pentru plute cum ar fi Siretul, Prutul, Bistrița, Oltul, etc..

In cantitatea de 150 000 M^3 de rășinoase, pe cari le plătim cu Lei 15 M^3, în picioare suntem obligați să exploatăm anual și 50.000 M^3 foioase (fag) cu prețul de Lei 10 M^3, dar a cărui exploatare nu rentează, astfel că suntem obligați să-l tăiem și să-l lăsăm pe loc, curățind apoi parchetele respective pentru regenerarea pădurei.

Aci facem o mică paranteză:

Unii, numai din nepricepere au încheiat contracte oneroase, de pildă se taie abia din 5 un copac și numai deperizanți, ceiace pentru industria respectivă e o ruină sigură, pentrucă aci exploatarea costă enorm, fiind nevoită să întrețină drumuri, canale și chiar calea ferată, pentruca după câțiva ani să se întoarcă înapoi să taie alți deperisanți. Desigur că cea mai rentabilă afacere e aceia unde se face tăiere rasă, chit că ești obligat să făci însămânțări, căci odată terminată tăierea într'un loc ai terminat și cu cheltuelile.

Cum am spus deci, avem 150.000 M^3 rășinoase anual și trebuie să tăiem și să plătim și 50.000 M^3 foioase, a căror exploaare nu rentează.

Fabrica e instalată într'un sat la 20 km. de centrul de exploatare din pădure și la alți 20 km. de stația de cale ferată normală unde avem depozitul principal și de unde se face expedițiile în țară și în porturi pentru marfa care merge la export.

Nicăeri poate nu e mai necesar un plan economic stabilit

a priori, — așa precum cu bună dreptate ne învață d-nii Profesori Iacobescu și Sorescu în tratatul d-lor de contabilitate, — ca în industria forestieră, mai ales acolo unde trebuie să ai capital de rulment foarte mare, fiindcă trebuie să-ți asiguri materia primă pe 2 ani.

Desigur că e ușor pentru făbricuțele cari sunt instalate pe marginea râurilor navigabile pentru plute, cari n'au păduri proprii, n'au bătaie de cap, ci cumpără lemnul transportat pe plute, cel mai eftin mijloc de transport.

Eu am ținut contabilitatea așa fel că îmi puteam da seama în orice moment cât lemn aveam *tăiat la cioată* în fiecare parchet și în fiecare punct în parte și cât costa, adică prețul plătit la stat, tăiatul, cojitul și fasonatul la care adăugăm și cota parte de cheltueli ce reprezenta valoarea fagului pe care îl tăiam, îl plăteam, dar era considerat ca o pagubă fiindcă nu renta exploatarea lui.

Apoi după aceasta venea *corhănitul* adică operațiunea care se face ca să se dea lemnele mai la vale, într'o poiană mai largă de unde se începe construirea unui canal sau uluc pe care lemnele se dau la vale. Când acest canal se poate face pe albia unui pârâu cu o înclinare destul de mare, e mai bine, dar de cele mai multe ori, se fac canaluri uscate, cu o pantă foarte repede, dar pe care lemnele nu se pot da decât iarna după ce a dat înghețul. Lemnul merge cu o iuțeală atât de mare că nici nu poate fi văzut și o distanță de 4—5 kilometri o parcurge în câteva clipe.

Desigur că pentru preîntâmpinarea accidentelor e o poliție organizată în toată regula și tot se întâmplă multe nenorociri.

Deci trebuie să ții socoteala cât costă lemnul tăiat la cioată, adică prețul plătit la stat, mâna de lucru, plus cota parte din valoarea fagului, la aceste cheltueli adaugi cheltuelile corhănitului și mai adaugi și valoarea lemnului lăsat pe loc, fiindcă se întâmplă că la fasonarea lui să aibă un capăt complet putred, apoi adaugi costul datului pe uluc, plus cota parte de cheltuială cu construcția ulucului, apoi sortarea și stivirea la rampa de încărcare.

Putem să stabilim cu precizie cât ne costă lemnul gata stivit la rampa de încărcare, fiindcă toate lucrările se fac în acord. Dar pe lângă aceste cheltueli directe mai avem pe acelea de ad-ție ale pădurii, adică salariile administratorului, ale brigadierilor silvici, contabili, telefoniști, etc., obligația de a curăța parchetele de a face

însămânțări, etc. și să presupunem că cu toate aceste cheltueli, ne-ar reveni M³ de lemn la 80 lei.

Dar cum fabrica noastră nu poate tăia decât 100.000 M³, 50.000 M³ am putea să-i vindem, mai ales că pot fi transportați pe plute.

In acest caz noi trebuie să știm care e prețul de cost real, adică acel în care să se includă și cota parte din cheltuelile generale ale întregei întreprinderi, ca amortismente, dobânzi asupra capitalului propriu și al acelui împrumutat, asigurări eventualele pierderi, salariile personalului de conducere, impozite, etc. cărora să le zicem *„Cheltueli de regie“*, *așa că vedeți că nu e bine să se decreteze că: Dobânzile și cheltuelile de administrație și vânzare nu intră în prețul de cost industrial*, ci trebuie ținut seama de toate cheltuelile și adăugate la prețul materiei pe care o urmărim, la trecerea ei prin toate fazele, până în momentul când e dată în mâna cumpărătorului.

Dacă n'am ține seama de acest lucru, am putea vinde lemnul brut la rampa de încărcare, sau cherestea la fabrică, pe un preț prea eftin și atunci am înregistra o pagubă certă.

Cum am spus, fabrica se află la distanța de 20 km. într'un sat cu mare populație și cu multe sate în împrejurimi, ceiace ne asigură cu prisosință mâna de lucru. Pe această distanță lemnele sunt transportate cu cale ferată proprie a societății, care are bugetul ei aparte. Prețul lemnului se mai încarcă deci cu prețul încărcatului în vagoane și cu prețul transportului care care trebuie să asigure cheltuelile de întreținerea liniei, plata personalului de tracțiune, material, uzajul materialului rulant, combustibil etc.

La fabrică lemnul e fasonat în lungimele cerute, strivit, deci alte cheltueli pentru depozitarea lui.

In fabrică, fasonarea lui în cherestea, apoi uscarea și conservarea lui cer alte cheltueli.

La fabrică se poate vinde atât lemnul brul, în special bârnele pentru construcție, cât și cheresteaua fasonată. Deci și aci trebuie să cunoaștem exact prețul real al fabricației să adăugăm și cota parte de cheltueli de regie enumărate mai sus, spre a nu vinde în pagubă.

Transportarea cherestelei dela fabrică până la depozitul din gară C. F. R. se face fie cu carele, fie cu calea ferată îngustă a societății, dacă are. Se adaugă și cheltuelile acestea și cele de

manipulație ale depozitului, ceiace formează cheltuelile de comercializare, adăugând și cota parte de cheltuieli de regie.

In rezumat, noi trebuie să cunoaștem prețul real de cost al mărfurilor noastre într'o anumită stare și până la un anumit moment și loc, în speță în trei locuri unde pot fi vândute:

1. la centrul de exploatare al pădurei,
2. la fabrică, și
3. la depozitul din gară C. F. R.

Pe bună dreptate veți întreba care e criteriul după care se poate stabili aproape exact cota-parte din cheltuelile de regie pentru mărfurile noastre în toata trei puncte cum am arătat mai sus.

Aci recunoaștem necesitatea planului economic, — sau al bugetului cum voiți să-i spuneți.

Zicem: Din 150.000 M^3 lemn brut, fabrica noastră poate tăia 100.000 M^3, din care rezultă 50.000 M^3 cherestea. Din aceștia 15.000 M^3 îi putem vinde la fabrică cu un preț mediu de lei 800 M^3, 35.000 M^3 îi vindem la depozitul dln gara C. F. R. cu prețul mediu de Lei 1.000 M^3, iar 50.000 M^3 lemn brut îl vindem la pădure la rampa de încărcare cu lei 160 M^3.

Din butuci ese: scânduri, dulapi, șipci, rigle, grinzi, mărgini, etc.

Scândurile de 1 m. sunt cele mai eftine și nu prea se caută.

Mărginile e preferabil să se vândă pe loc la fabrică, fiindcă nu prea se obține mare preț pe ele.

Scândurile de $1^1/_2$ — $2^1/_2$ zise scurtături, sunt mai eftine ca cele de 3 și $3^1/_2$ m. Scândurile de 4 — 6 metri au preț mai bun ca cele de 3 și $3^1/_2$ metri. Șipcile se vând mai eftin și prețul lor variază tot după lungimi.

Apoi dintr'un lemn es mai multe calități. Inainte de răsboi era calitatea „Normal" (cl. I și II-a), cl. III și cl. IV. După răsboi se clasifică astfel: curatele, adică fără nici un fel de nod, tombant (cl. I, II-a și III-a), cl. IV și cl. V-a.

Prețul scândurilor mai variază după grosimi și după lățimi (dela 8 — 17 cm. mai eftin, dela 19 — 30 cm. mai scump).

După calculul de mai sus am putea obține în total 55 milioane lei, din care cheltuelile efective care se pot imputa direct asupra materialelor se urcă la suma de 27,5 milioane iar cheltuelile de regie, în care înțelegem pe acele cheltueli ce nu pot fi imputate nici asupra fabricației nici asupra comercializărei și care trebuie

să apară distinct în contul de Profit şi Pierderi, ar fi: Salariile direcţiunei, ale personalului contabilităţii, asigurarea, dobânzile şi comisioanele asupra capitalului imprumutat, amortismentele maşinilor, instalaţiunilor, impozitele, etc.., plus dobânda asupra capitalului propriu, să zicem că s'ar urca la 27,5 milioane lei, (sută la sută), din care e bine să precizăm că amortismentele socotite cu cota exonerată de impozite ar fi 10 milioane lei, iar dobânda asupra capitalului propriu ar fi 6 milioane, (dividendul pe care am voi să-l plătim acţionarilor la capitalul de 20 milioane lei).

Deci la 27,5 milioane cheltueli efective imputate direct asupra materialelor în fazele respective se adaogă alte 27,5 milioane cheltueli de regie, adică un procent de 100%. Aşa dar acesta este criteriul exact după care putem face imputaţia exactă *valoarea* iar nu cantitatea·

Atunci zicem: 150.000 M³ lemn brut la rampa de încărcare la centrul de exploatare al pădurei, ne costă Lei 80 M³ adică 12 milioane lei la care trebuie să mai adăugăm 100 % deci încă *12 milioane cheltueli de regie*, deci preţul de cost, sau preţul minim de vânzare acolo e de lei 160 M³.

In registrele noastre însă, mărfurile sunt înregistrate numai cu preţul care rezultă din cheltuelile făcute efectiv, aşa că fabricaţia cherestelei ne indică pretul de Lei 400 M³ (2 M³) de lemn brut a lei 80, plus încărcatul, transportul pe calea ferată, retezatul sortalul pe lungimi şi grosimi în depozit, tăiatul în fabrică, salarii, materiale, etc. alţi 240 lei, aşa că la suma de Lei 400 adăugând 100%, preţul de revenire adică preţul minim de vânzare e de lei 800 la fabrica noastră.

Vindem pe loc la fabrică 15.000 M³ anual.

La preţul de 400 lei mai adăugăm transportul dela fabrică la depozitul din gara C. F. R., sortatul, stivuitul, încărcatul şi alte cheltueli de manipulaţie în depozit de încă Lei 100 face în total lei 500, la cari adăugând 100 % rezultă că preţul de revenire adică preţul minim de vânzare e de lei 1000 M³.

Din tabloul de mai jos se vede cum au decurs toate operaţiile:

	Prețul de inventnr			Cheltueli de regie	
	Cantitatea M³	Preț	Suma	La M³	Suma
Lemn brut în pădure la rampa de încărcare	150.000	80	12.000.000	80	12.000.000
Tăiat în fabrică	100.000				
Respectiv cherestea	50.000				
(Numai diferența între (400 lei și 160 lei)		240	12 000.000	240	12.000 000
Cheltueli de comercializare .	35.000	100	3 500.000	100	3 500.000
		Total	27.500.000		27.500.000
Am realizat :					
Din vânzarea a 50000 M³ lemn brut în pădure				160	8.000.000
Din vânzarea a 15000 M³ cherestea la fabrică				800	12.000.000
Din vânzarea a 35000 M³ cherestea la gară				1000	35.000.000
			Total		55.000.000

Acum s'ar mai putea face o obiecțiune și pe bună dreptate: Ce se face în cazul că s'ar vinde peste cantitate de 15.000 M³ la fabrică? In acest caz, ca să nu pierdem, din prețul de lei 1000 la cât revine prețul de cost la depozitul din gara C. F. R., scădem numai cheltuelile de transport 1000 lei la M³ și atunci prețul pentru fabrică revine la 900 lei M³, adică 400 lei prețul de fabricație și 500 lei adaosul pentru cheltuelile de regie.

Dacă noi n'am fi cunoscut coeficientul exact al cheltuelilor de regie, am fi putut zice, că dacă lemnul din pădure ne costă lei 80 M³, facem o afacere bună vânzându-l cu lei 120 M³, adică cu 50% spor, dar în realitate am fi pierdut 4 milioane lei, căci procentul cheltuelilor de regie, după cum am văzut *e de 100 %*. Iată deci de ce e neapărată nevoie *să se cunoască prețul de cost* în orice moment și în orice loc. La fel am fi pățit cu marfa dela fabrică, putând s'o vindem de exemplu cu lei 600 M³, adică cu lei 200 peste prețul de fabricație, dacă n'am cunoaște prețul real de cost, adică inclusiv cheltuelile de regie.

Criteriul ales de mine *procentul asupra valorei,* este singurul operant, fiindcă asupra cantității nu se poate aplica, deoarece avem

de aface cu material brut din care rezultă abia circa 50 % fasonat şi apoi la cherestea sunt atâtea calităţi şi dimensiuni şi fiecare e cu alt preţ. Nu poţi să adaugi lei 500 cheltueli de regie la M 3 de cherestea clasa V-a peste preţul de cost de fabricaţie când nu poţi obţine pentru această marfă decât cel mult lei 600 pe M 3, (mai ales când e şi scurtă) dar la marfa curată, care te costă lei 800 M3 poţi să adaugi încă lei 8)0 M3 cheltueli de regie.

In concluzie, ne trebuesc monografii complete pentru fiecare fel de industrie, în care să se arate cât mai complect şi felul cum se fac toate înregistrările contabile, să se dea norme precise asupra stabilirei preţului de cost, care trebuie ţinut numai de şeful contabil sau de director.

In nici un caz nu se va contabiliza sporul pentru cheltueli de regie, pentru a nu fi nevoiţi să inventariăm mărfurile cu uh preţ prea ridicat.

Deci mărfurile se vor iventaria cu preţul ce rezultă din valoarea materiei prime, a mânei de lucru, a materialelor întrebuinţate în fabricaţie, adică preţul din prima coloană din tabloul de mai sus, fără se adauge cheltuelile de regie şi atunci dacă ne-ar rămână la inventar nevânduţi 3000 M 3 cherestea la fabrică şi 3000 M 3 la depozitul din gara C. F. R. recuperând deci mai puţin 2.700.000 lei din cheltuelile de regie (câte 400 lei la M 3 la fabrică şi câte lei 500 la M 3 la gară), din totalul de 6.000.000 lei cât am socotit ca dobândă la capitalul de 20 milioane lei, ne rămâne 3.300.000 lei, aşa că tot putem da un dividend de 15 %.

Această rezervă ascunsă în industria cherestelei e imperios necesară, f indcă dacă marfa rămâne nevândută, se mai depreciază.

In Concluziile publicate în Revista Generală de Comerţ şi Contabilitatea la art. 3. lit. C. al 3 se zice că: *„Dobânzile la împrumuturile special făcute pentru investiţii pot intra în preţul de cost al investiţiunei“.*

Imi permit să remarc că această latitudine de a uza de acest fel de înregistrări, e foarte periculoasă, fiindcă s'ar putea ţine pe picioare cu baloane de oxigen multe întreprinderi falimentare, care ar înţelege să adauge la costul investiţiilor în fiecare an dobânzile pe care le plătesc pentru capitalul împrumutat, ori merge ori nu merge întreprinderea, ceiace *e echivalent cu supra-evaluarea,* operaţie la care au recurs multe întreprinderi, între cari şi o mare bancă răposată care şi-a prelungit agonia în paguba deponenţilor.

Principiul sănătos e numai acela ca să nu activezi la inventar toate cheltuelile pe care le faci cu achiziționarea și instalarea unei mașini, care are o valoare pentru intreprindere numai atât timp cât servește pe locul unde e instalată, dar dacă o demontezi ca s'o vinzi altuia, nu recuperezi nici jumătate din valoarea ei, chiar dacă nu te-ai servit deloc de ea. Și ce face atunci cu cheltuelile de instalație și cu dobânzile adăugate la valoarea ei?

Tot la art. 3 lit. d). „Prețul de cost al vânzărei se obține „adăugând și cota parte din cheltuelile generale de administrație și de vânzare", pentru ca la art. 8 să spună că „Cheltuelile generale „de administrație și vânzare precum și cheltuelile financiare nu se „repartizează prin contabilitate, ci apar în total la debitul contului „Profit și Pierderi".

Cred că nu e tocmai precis exprimat acest lucru.

Dacă stăruiam atât ca cheltuelile de regie enumărate mai sus, salariile direcțiunei, ale contabilității, deplasări și inspecții, amortismentele de orice natură, dobânzile și comisioanele atât la capitalul împrumutat cât și la cel propriu, impozitele de tot felul, asigurarea clădirilor și investițiunilor, să nu se impute nici asupra cheltuelilor de fabricație nici asupra celor de comercializare, ci să apară distinct în debitul contului Profit și Pierderi, motivul este că în majoritatea lor sunt cheltueli fixe, pe cari fatal trebuie să le facă o întreprindere, fie că lucrează cu toată capacitatea de producție, fie că lucrează mai puțin sau chiar de loc. Căci dacă trebuie să sistezi activitatea fabricei pentru motive bine cuvântate pe 3 — 4 luni, n'o să-ți concediezi nici direcția, nici personalul contabil, iar dobânzile, cheltuelile de asigurare și celelalte curg continiu indiferent dacă lucrezi sau nu.

Dar cum am spus trebuie ținut seama de toate aceste cheltueli la stabilirea prețului minim de vânzare și cota respectivă să se adauge la materiile respective dela origină și urmărindu-le prin toate fazele până când ajung în mâna consumatorului.

Dacă întreprinderea pe care am dat-o de model, n'ar lucra cu toată capacitatea ei de producție, adică dacă în loc să producă marfă de 55 milioane lei ar produce numai de 44 milioane, deci cu 20% mai puțin, cheltuelile de regie rămânând aceleași și dacă nu putem spori prețul vânzării, fiindcă nu ne lasă concurența, atunci, știind că jumătate din acele 11 milioane reprezintă cheltuelile de regie ce nu s'ar putea recupera, adică $5\,^1/_2$ milioane, ar

însemna că trebuie să sacrificăm întâi dividendul acționarilor, iar nu să supra-evaluăm materialele la inventar sau alte investiții, nici să suprimăm amortismentele cum fac mulți administratori ca să asigure neapărat dividendul.

Fără a avea pretențiunea că acest ar fi cel mai bun mijloc, aștept cu mult interes și părerea altora.

Octombrie 1936

I. TĂCUTU
șef contabil al ziarului „Universul"

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare, sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii. Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

UZINELE METALURGICE UNITE
„Titan, Nadrag, Calan"
SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:
RADIATOARE, CAZANE DE INCALZIRE
CENTRALA, BAI DE FONTA EMAILATA
ETC., ETC.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREȘTI Calea Victoriei, 51

Purtătorii cheltuelilor în întreprinderea industrială

Sub acțiunea muncii prestate de om și energiei desvoltată de mașini, materia primă și materia accesorie suferă dela intrarea în fabricațiune până la eșire, diferite schimbări formale sau fundamentale. Obiectele ajunse la un oarecare grad de fabricațiune se numesc produse. Ele sunt purtătorii cheltuelilor făcute de întreprindere.

Obiectele produse în întreprindere se deosebesc:

1. După parcursul făcut în fabricațiune.
2. După scopul fabricațiunii:

După parcursul făcut în fabricațiune se disting:

1. Produse definitiv fabricate a căror destinație în întreprindere este vânzarea. In vederea producerii lor se execută planul de acțiune. Pentru desfacerea lor în cele mai favorabile condițiuni se dă lupta cu întreprinderile similare pe piața economică.

2. Produsele semifabricate. Acestea nefiind destinate vânzării, vor forma materia primă într'o altă diviziune a întreprinderii pentru o transformare de un grad mai înalt. Motivul oprirei fabricațiunii la un moment dat pentru a da naștere semifabricatelor poate să fie provocat de natura produselor, de technica producției, de complexitatea operațiunilor, etc. Unele produse necesită anumite popasuri între operațiuni, unele produse suferă până la un anumit grad de prelucrare operațiuni comune, dela care punct operațiunile încep a se diferenția. Unele Intreprinderi industriale nu dispun de diviziuni superioare pentru prelucrarea și ajustarea semifabricatelor. Ele consideră semifabricatele ca produse definitiv fabricate, destinate vânzării întreprinderilor posesoare de asemenea secțiuni, o parte din întreprinderile pentru fabricarea hârtiei nu lemnul drept materie primă, ci celuloza preparată de alte întreprinderi industriale care lucrează cu o mare capacitate de producție produse semifabricate, dar nu poate să definitiveze decât o parte. Restul ce nu poate fi prelucrat este considerat produs definitiv și vândut unei întreprinderi cu utilaj complect.

Când semiprodusele sunt destinate unei transformări ulterioare în aceiași întreprindere, prețul lor de fabricațiune este alcătuit numai din cheltueli de fabricațiune, ca: materie primă, cheltueli

pentru salarii, cheltueli pentru întrebuințarea mașinelor, amortisment și eventual chiria diviziunilor care au concurat la fabricarea semiprodueslor. Fiind considerate ca produse definitive, li se adaogă și cheltuelile de vânzare și administrație. Repartiția se face după aceleași metode, ca și la produsele definitive.

O întreprindere industrială produce o cantitate de semiproduse, din care vinde 1/3 și oprește 2/3 pentru transformarea în produse definitiv fabricate. Pentru producerea acestor semifabricate se fac următoareie cheltueli.

Semifabricate		2/3	1/3
Cheltueli directe de fabricație			
Materie primă 40.000			
Salariu direct 60.000			
	100.000	66.666	33.333
Cheltueli indirecte de fabricație	180.000	120.000	60.000
Totalul cheltuelilor de fabricațiune (preț de fabricațiune).	280.000	186.666	93.333
Semifabricatele în val. 186.666 intră într'o nouă transformare ca materie primă		186.666	
Mai necesită :			
Salariu direct		20.000	
Cheltueli indirecte de fabricațiune		13.334	
Totalul cheltuelilor de vânzare și administrație în perioada de calculație sunt de	100.000		
Repartizate		70.212	20.788
Preț de cost		290.212 (produse)	123.122 (semifabr.)

$$\frac{100.000 \times 220.000}{313.333} = 70.212$$

$$\frac{100.000 \times 93.333}{313.333} = 29.738$$

3. Afară de produsele definitiv fabricate și semifabricate întreprinderea industrială poate avea produse intermediare, adică produse în curs de fabricațiune. Produsele intermediare se prezintă sub diferite forme, pentrucă momentele în care se poate opri

fabricațiunea sunt nenumărate. Fabricațiunea se poate opri din cauza reparațiunilor sau din cauza unor accidente întâmplate. De cele mai multe ori fabricațiunea nu se oprește; însă sfârșindu-se o perioadă de calculație a prețului de cost se găsesc înăuntrul ei produse în curs de fabricațiune, fie că n'au ajuns la punctul în care s'ar numi semifabricate, fie că au trecut de acest punct, dar n'au ajuns să ia forma definitivă.

Semifabricatele se deosebesc de produsele intermediare prin formă și consistență. Produsele intermediare pot să aibă diferite forme, începând cu materia primă ușor prelucrată până la produsele aproape deplin fabricate. Produsele semifabricate sunt rezultatul opririi fabricațiunii la o dată cunoscută și stabilită mai dinainte. Ele au aceiași formă și consistență întotdeauna și sunt destinate să formeze materia primă în intreprinderile cu mai multe grade de fabricațiune. Produsele intermediare sunt rezultatul opririi incidentale a fabricațiunii. După aceasta ele își urmează cursul mai departe până ajunge în forme definitive.

Pentru calcularea prețului de fabricațiune și de cost al produselor fabricate trebue să se țină socoteală și de produsele intermediare, care încorporează o cantitate de cheltueli de fabricațiune.

După scopul fabricațiunii se disting: produse principale, subproduse și resturi.

1. Produse principale sunt acelea denumite mai sus produse deplin fabricate, fiind obiectul principal al întreprinderii.

Odată cu fabricarea produsului principal se produc resturi și subproduse.

2. Resturile sunt părți din materia primă, sau accesorie rămasă în cursul fabricațiunii, având câteodată aceiași formă și substanță ca și materia primă din care au eșit prin tăiere, sfărâmare sau disolvare, fără a mai fi în condițiuni de dimensiuni, rezistență și randament ca materia primă din depozit. Alteori resturile pierd cu totul forma materiei prime din care au provenit, rămânând în formă de praf, pulbere sau rozătură.

3. Subprodusele sunt alte fabricate, obținute în cursul fabricațiunii, odată cu produsele principale. Ele se deosebesc fundamental de materia primă din care au eșit pentrucă sunt rezultatul transformărilor suferite în cursul fabricațiunii.

In industria morăritului, fabricat principal este *făina*, subproduse sunt *tărâțele*, iar resturi sunt *huruiala*. In industria pentru

fabricarea zahărului produs principal este zahărul, subproduse sunt melasa și borhotul, iar resturi sunt cojile și sfeclele ce nu se pot întrebuința. In industria petrolului, fabricate principale sunt benzina, lampatul și uleiurile, iar subproduse sunt păcura, cocsul-gudronul, etc.

Se poate ca din aceiași materie primă să iasă două produse; unul principal și altul secundar (subprodus) după voință. In cazul acesta deosebirea este dictată de voința intreprinzătorului. Astfel în intreprinderile pentru distilarea huilei se poate scoate cocs sau gaz. Intreprinzătorul poate să-și aleagă din aceste două produse pe unul principal și pe altul subprodus, după cum își va alege procedeele de fabricațiune. Intrebuințând procedeuri speciale pentru extragerea cocsului îi rămân deja extrase materii conținând mare cantitate de gaz, amoniac și gudron. Intrebuințând procedeuri speciale pentru extragerea gazului îi rămân materii, care conțin mari cantități de cocs, gudron și amoniac.

In industria laptelui, brânza și untul sunt produse principale sau secundare, după sezon.

Resturile și subprodusele n'au importanță pentru calcularea prețului de cost, decât în cazul când au o întrebuințare pentru piață cu o valoare comercială, sau o întrebuințare în intreprinderea producătoare, indiferent dacă au sau nu o valoare comercială. Dacă nu se întrebuințează pentru întreprindere, nici nu se pot vinde, nu se ține socoteală de ele, decât în cazul când necesită cheltueli pentru îndepărtarea lor. In foarte multe intreprinderi subprodusele care n'au nici o valoare comercială, nici nu pot servi la ceva, trebuiesc îndepărtate, fie din motive higenice, fie din motive de comoditate, necesitând organizarea unui serviciu special. Cheltuelile ocazionate de acest serviciu ca salarii, forță motrică, întreținerea instalațiunilor, amortismentul instalațiunilor și al terenurilor cumpărate cu scopul depozitării resturilor și subproduselor, trec ca cheltueli de fabricațiune, mărind prețul de cost al obiectului principal. Spre a se micșora prețul de cost al produselor principale s'a căutat să se folosească resturile și subprodusele pentru producerea altor produse, punându-se problema industrializării resturilor și subproduselor. Dacă din punctul de vedere al prețului de cost nu se ține socoteală de resturi și subproduse, în ipoteza, când ele nu au o valoare comercială, sau o întrebuințare internă, totuși se obișnuește să se țină seamă de cantitatea și calitatea lor pentru a se putea vedea din punct de vedere technic

și economic, care este raportul pe deoparte între materia primă, produse principale, subproduse și resturi, iar pe de altă parte care este raportul între prousul principal, resturi și subproduse. Este un studiu din care se poate vedea randamentul materi prime.

In a doua ipoteză resturile și subprodusele au o valoare comercială fie că, pentru a se putea vinde n'au nevoie de nici o cheltuială specială (tărâțele, melasa, borhotul, păcura), fie că necesită o nouă serie de cheltueli se ține socoteală în mod special în calcularea prețului de cost al produselor principale.

In a treia ipoteză produsele n'au o valoare comercială, dar se întrebuințează în procesul de fabricațiune, fie așa cum se găsește după producerea obiectului principal, fie că mai necesită oarecari transformări pentru a putea fi utilizate.

Cum se evaluează subprodusele pentru găsirea prețului de cost al fabricatului principal? Subprodusele ieșind din fabricațiune deodată cu produsele principale, necesitând cheltueli de fabricațiune comune. Nu s'ar calcula nu preț de cost direct pentru produsele principale și altul pentru subproduse, pentrucă cheltuelile de fabricațiune ocazionate sunt inseparabile până în momentul când produsul principal se desparte de subprodus.

Un procedeu indirect de calcul al prețului de cost este să se facă repartizarea cheltuelilor de fabricațiuna între ambele produse, proporțional cu prețurile lor curente. Prețurile curente sunt prețurile de vânzare sau prețurile pieței comerciale.

Iată cum se stabilesc cheltuelile pentru fiecare în parte:

O întreprindere consumă într'o perioadă de calculație 500.000, lei cheltueli de fabricațiune și 400.000 lei cheltueli de administrație și vânzare. In această perioadă produce:

10.000 unități	produs principal	a 100 lei	1.000.000
1.000 unități	subprodus	a 10 lei	10.000

Se calculează costul fabricațiunei fiecăruia împărțind 500.000 proporțional cu 1.000.000 și 10.000.

$$\frac{500.000 \times 1.000.000}{1.010.000} = 495.094,6 : 10.000 = 49,50$$ costul fabricațiunii produsului principal.

$$\frac{500.000 \times 10.000}{1.010.000} = 4050,5 : 1000 = 4,95$$ costul fabricațiunii subproduselor.

Calcularea cheltuelilor de vânzare și administrație se face împărțind pe 400.000 proporțional cu 495,049,5 și 4950,5.

$\frac{400.000 \times 495.049,5}{500.000}$ = 396.039,6 : 10.000 = 39,60 costul organizării serviciului de vânzare și admi-

$\frac{400.000 \times 4.950,5}{500.000}$ = 3.960,4 : 1.000 = 3,96 costul organizării serviciului de vânzare și administrație.

Prețul de cost al produsului principal este:

49,50 + 39,60 = 89,10 lei

Prețul de cost al subproduselor este:

4,95 + 3,96 = 8,91 lei

Când subprodusul este vândut se socotește ca preț de cost al subprodusului prețul lui de vânzare.

Prețul de cost al produsului principal este egal cu totalitatea cheltuelilor procesului de fabricațiune plus cheltueli de vânzare și administrație, minus valoarea presupusă a fi obținută din vânzarea subprodusului.

Pr. cost al produsului principal + Pr. cost al subpr. = CF + (CV + CA) CF + (CV + CA) — val. subpr. = Pr. cost al produsului principal.

Dacă numai o parte din subprodus s'a vândut, iar restul se consumă în întreprindere, subprodusul se evaluează deasemenea după prețul curent. Diviziunea care-l întrebuințează trebue să-l primească pe prețul astfel calculat dela diviziunea care l-a produs.

Câteodată subprodusele au nevoe de oarecare preparație în plus pentru a fi vândute sau întrebuințate în întreprindere, necesitând noi cheltueli. Aceste cheltueli se adaogă la costul fabricațiunii pe care îl mărește.

CF + (Ch. f. speciale) + (CV + CA) — (val. subprod.) =

Pr. cost al produsului principal.

Dacă subprodusele n'au valoare comercială, dar au o întrebuințare în întreprindere, subprodusele se vor evalua după folosul adus în comparație cu alt obiect similar, ale cărui condițiuni de întrebuințare ar fi cele mai apropiate. Industria modernă caută să întrebuințeze orice subprodus, pentruca să poată face cât mai multe economii, necesare scăderii prețului de cost. Subprodusele cari altădată erau aruncate, servesc la producerea altor produse sau produc energie economisind o altă serie de cheltueli. In înal-

tele furnale pentru prelucrarea fontei, se degajă cu ocazia topirii minereurilor gaze calde și combustibile care altă dată erau întrebuințate într'o foarte mică cantitate numai pentru încălzirea cazanelor cu vapori sau erau destinate să facă ventilație pe coșuri, mărind puterea de ardere și încălzire a cuptoarelor.

Serviciul pe care-l aducea această mică cantitate de gaze n'avea aproape nici o importanță pentru calcularea prețului de cost. Astăzi toate aceste gaze sunt prinse, purificate de praf și conduse în locuri special amenajate cu motoare de gaz care pun în mișcare motoarele pentru producerea de energii.

Folosința adusă întreprinderii de aceste gaze se evaluează prin comparație. Se presupune că în locul unui motor cu gaz ar funcționa o mașină cu aburi, care necesită o cantitate oarecare de cărbune și dă exact aceeași energie pe care o dă un motor cu gaz. Cărbunele înlocuește gazul. Valoarea cărbunelui întrebuințat să dea aceeași cantitate de energie pe care o dă în mod obișnuit gazul este valoarea gazului întrebuințat.

Evaluarea resturilor. Resturile fiind părți din materia primă întrebuințată, ar trebui să aibă același preț. Dacă resturile sunt rezultate dintr'o neîntrebuințare a materiei prime în fabricațiune și prezintă aceleași forme, aceeași calitate și aceeași valoare, nu sunt tratate ca resturi, ci se reîntorc în depozit ca materie primă.

Resturile sunt de cele mai multe ori părți prea mici, părți rele sau deși părți mai mari, au suferit o slăbire a substanței sau a rezistenței. Ele au o valoare mult mai mică decât materia primă din care au luat naștere. In întreprinderile pentru prelucrarea fierului, resturile se adună și printr'o nouă topire care necesită noui cheltueli, se ajunge la formarea unei noui cantități de materie primă corespunzătoare în totul aceleia dela origină.

Costul resturilor întrebuințate este egal cu valoarea materiei prime din care se scad cheltuelile necesare pentru obținerea ei. In industria zahărului resturile de sfeclă sunt întrebuințate pentru îngrășatul pământului. Costul acestor resturi este prețul lor de vânzare, când au o valoare comercială; iar când nu au nu se ține socoteală din punctul de vedere al prețului de cost.

DR. ION AL. PETRESCU
Administrator financiar

Rugăm Secțiunile din țară să binevoiască a ne trimite scurte știri colegiale scrise la mașină.

Inregistrarea Devizelor

Toată strădania pusă'n joc, de a rezolva problema de contabilizare, în actuala nesiguranță a cursurilor valutare, și pe care o întâlnim absolut zilnic în operațiunile comerciale, pare că nu a dus la un rezultat definitiv după a cărui regulă să ne putem orienta.

Din experiențele practicate, aceste operațiuni pot fi împărțite în trei categorii și anume :

I. Operațiuni în cont curent.

a) Unele firme exportatoare obișnuesc a înregistra aceste operațiuni după cel mai scăzut curs — mai ales când randamentul este cât se poate de înfloritor — iar, pe deasupra, pentru ușurința calculelor, fracțiunile zecimale sunt neglijate dela fiecare valută rotunjindu-se în cifre întregi. In astfel de cazuri însăși organele fiscale nu fac obiecțiune mai cu seamă când beneficiul general (din cereale, petrol, cărbuni, cherestea, etc.) poate da o frumoasă sumă și fiscului — pe când

b) Alte firme importatoare tocmai contrariu, uzează de cursul cel mai ridicat din timpul anului — însă aci va interveni opoziția organelor de control cari nu vor îngădui această balonare de cifre tocmai ca să nu se sustragă din beneficiul firmei. După părerea mea, aceste două exemple de operațiune, sunt departe de realitate.

c) Unele firme obișnuesc cursurile medii dintre datele de deschidere și închidere ale conturilor (trimestriale, semestriale sau anuale) dar și acest sistem îl găsesc tot așa de departe de realitate ca și celelalte de mai sus — pentrucă ar da un rezultat mediu. La stabilirea veniturilor se produc deosebirile de vederi și cu toate că numai o parte din organele de impunere ar fi în contrazicere cu ceilalți — totuși până la sfârșitul verificărilor se conving cu toții că rezultatul ar fi aproape real, — admițând în sfârșit acest principiu.

d) Alte firme se folosesc de cursul ultim din data închiderii — acesta ar fi în parte bun, însă și rău, dar nu tocmai pentru casa de comerț — cât pentru organele fiscale. Am spus că poate fi bun — în cazul când cursurile au suferit o urcare la

închidere față de cursurile din timpul anului, iar comisiunea de impunere o lasă operațiunea ca bună, — dar am spus că poate fi și rău, în cazul când cursurile au scăzut față de cele din cursul exercițiului — pentru care organele fiscale nu mai fac nici o opunere.

e) Unele firme obișnuesc a înregistra după cota zilnică sau cel mult săptămânală a bursei. Dar acest mod deși este foarte obositor pentru profesionist, îl găsesc cel mai real cu toată opunerea comisiunei fiscale, din cauza calculelor ce necesită.

f) Unii comercianți procură legal valuta la cursul oficial asupra cărei partizi de mărfuri adaugă comisionul B. N. R. plus toate spesele survenite până la înmagazinare pe când,

g) Alți patroni dau ordine de bancă pentru asemenea plăți — iar operațiunile le înregistrează numai în lei întocmai așa cum a fost debitat de bancă — fără ca să se mai amintească ceva de valută în scriptele lor.

h) Procurări de valute dela bursa neagră, dar care nu se înregistrează fiind interzise tocmai pentru marile beneficii ce realizează și unii și alții pe seama consumatorilor.

g) Operațiune de contrabandă.

La această penultimă categorie (f și g) nu am nimic de obiectat după cum nici organele fiscale — și de aceia mă voi ocupa numai de operațiunile categoriei I-a. In sfârșit :

Punând chestiunea (de exemplu) unei bănci sau întreprinderi de expediție oarecare, ce lucrează numai cu 30 de valute diferite, apoi conturile de rezultate ale căror solduri debitoare după principiile contabile sunt o pierdere, totuși realitatea poate fi alta dacă mai ales devizele au suferit o scădere adică aceste conturi ne-au adus bneficii, — dar necunoscute — sau invers soldurile creditoare a unor conturi de rezultate — după care nădăjduim să avem beneficii — în realitate avem surpriza unor pierderi.

Cum unele case obișnuesc ca soldurile din diverse devize să fie convertite la cel din urmă curs al leului întrebuințează contrapostul „Diferențe de curs valute" sau „Fluctuațiuni de curs". Acest principiu este foarte greșit.

Ar trebui ca fiecare sumă să fie convertită în lei prin contrapostul ce a primit sau a dat dintre conturile noastre de rezultate și atunci se schimbă faza contului general de profite și pierderi.

Această propunere este grea mai ales când a fost uzitat principiul al. d.

Deaceia găsesc că cel mai eficace principiu este al al. e.

Dar ne vom întreba cum vom proceda la închidere ? când avem cutare valută cu atâți lei din a. curs plus tot aceiași valută dar altă sumă mai mare sau mai mică cu atâți lei din b. curs și tot așa mai departe. Ei bine la închidere media valutelor la cursul zilei ar da bineînțeles o diferență pe care o vom opera tot prin conturile de rezultate. Pe acest principiu vom obține rezultate absolut reale.

Din cele expuse mai sus — observăm că am ocolit operațiunile cu „Diferențe curs valute" dar se naște întrebarea atunci, când vom utiliza acest cont?

Și răspund.

De exemplu :

1. Banca cutare — cu sold debitor la Kr.c. dar cu sold creditor la Fr. belgieni și la Fr. luxemb. ne cere ca să-i stingem datoria de Kr.c. prin convertire în fr.b. și fr. lux. Așa cum aceste solduri au fost reportate în exercițiul nou ar urma ca Banca să ne mai dea atâtea Kr.c. = lei, întrucât cele două valute creditoare în lei nu acoperă în întregime datoria — deși dacă le vom converti la cursul actual rezultatul ar fi contrariu adică banca va mai avea de primit fie din Fr. b. sau din Fr. lux. (și chiar pentru acest motiv a cerut convertirea), sau

2. Societatea cutare în cont crt. cu noi având de primit o sumă din cutare valută iar pe de altă parte datorând la o altă societate sau Bancă o valută deosebită și cu care suntem în cont crt. — fie că banca ne-ar cere achitarea soldului din valuta cutare prin compensarea din valuta cutare — aci iar vom observa că intervine contul de Diferență curs valute și

3. Remiterea unui sold din exercițiul trecut asupra căruia nu am insistat a-l aduce la realitatea leilor — acum când avem să-l operăm vedem că rezultă o diferență de calcul — pe care ne obligă împrejurarea să o operăm prin Diferențe de curs valută, și aș mai enumăra încă și alte ocazii pentru operațiuni de această natură.

Cum acest cont este atât de elastic și de a cărui sinceritate depinde numai buna noastră credință, ar fi nimerit ca în contul general de Profit și Pierderi să fie prevăzut cu un extras (auxi-

liar) de cont și aceasta numai ca să ne ușurăm situația față de organele fiscale.

Din toate studiile ce s'au făcut până astăzi sau poate care se vor mai face și de acum înainte referitoare la aceste operațiuni, opiniile propuse de unii au servit sau vor servi altora drept îndreptar de operațiune așa după cum îl pricep. De aceia s'ar impune o generalizare a unui singur sistem și aceasta cu atât mai mult — atunci când ne găsim la o comisiune sau oricare altă împrejurare, pentru ca să nu mai pierdem timp de a susține această cauză — știut fiind că profesionistul nostru coleg este interpus la o răspântie de a suporta o misiune favorabilă casei căreia îi prestează serviciul și în opoziție cu organele fiscale.

CONST. APOSTOL

Încurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

De la Cercul de studii comerciale și contabile

Comunicarea d-lui Mihail Gr. Romașcanu despre: Clearing și compensație

Acordurile de clearing nu au cunoscut desvoltarea și aplicarea generală pe care o au astăzi, decât în urma restricțiilor comerțului de devize, introdus de aproape toate țările globului în ultimii ani.

In timpurile normale, sistemul acordurllor de clearing era puțin cunoscut și avea drept scop principal evitarea transferurilor de aur dintr'o țară în alta, în cazul când balanța comercială dintre țările contractante era deficitară în mod alternativ când pentru una, când pentru cealaltă. După o perioadă determinată, apriori stabilită, se întocmea contul definitiv, transferându-se în țara creditoare numai cantitatea de aur corespunzătoare soldului.

In urma introducerii restricțiunilor de devize în aproape toate țările, acordurile de clearing au fost impuse în general de țările creditoare țărilor cu restricții valutare, care sunt în majoritatea cazurilor și țări debitoare. Prin mijlocul clearingului, țările creditoare urmăreau ca toate devizele rezultate din importul mărfurilor dintr'o țară debitoare, sau în cel mai rău caz soldurile contului, să fie întrebuințate pentru plățile acestei țări în țara creditoare respectivă.

In sfârșit, acordurile de clearing au fost introduse chiar între țările cu restricții valutare, pentru a asigura bunul mers al plăților și al schimburilor dintre ele.

Odată cu schimbarea scopului aplicării acordurilor de clearing, care vizau în primul rând ușurarea transferurilor de aur, tehnica acestora a suferit și ea modificări, care s'au produs încetul cu încetul și în mod cu totul nerațional.

Astfel au luat ființă acordurile de plăți, care utilizând un singur cont colector în loc de două, servesc cu mai multă ușurință relațiunile comerciale dintre țări.

Acordurile care funcționează astăzi între popoare, pot fi clasificate după dispozițiunile pe care le cuprind, în următoarele trei categorii principale:

a) acordurile de clearing propriu zise;
b) acordurile de plăți propriu zise și

c) acordurile mixte, care cuprind atât dispoziţiuni din acordurile de clearing, cât şi pe acelea din acordurile de plăţi.

In cadrul acestor grupe principale, pot fi făcute deasemeni destul de numeroase clasificărl.

Operaţiunile de compensaţie, efectuate conform legilor noastre în vigoare, se împart în două categorii: normale, executate pe baza listelor A şi B, şi speciale, care nu sunt posibile decât în virtutea unei aprobări.

O cotă din devizele rezultate de pe urma exporturilor în compensaţie este cedată B. N. R., iar restul devizelor sunt întrebuinţate de exportator pentru plata arieratelor, sau a importurilor efectuate.

Atât operaţiunile de clearing, cât şi acelea de compensaţie fiind practici de curând introduse în relaţiunile comerciale dintre state, nu şi-au definit încă caracterul, fiind într'o continuă evoluţie spre formele superioare, definitive.

Este greu de prevăzut cu preciziune, dacă viitorul le va îngădui această adaptare. Străduinţele ce se depun astăzi pentru descătuşarea comerţului dintre popoare, vor deveni într'o zi, spre binele întregei omeniri, o realitate şi atunci toate aceste practici accidentale în viaţa economică internaţională, nu vor mai avea raţiunea să existe

Răspuns: Operaţiunile de compensaţie, efectuate pe baza listelor A şi B, atât de chibzuit întocmite, sunt recomandabile, deoarece ele tind să învioreze economia naţională printr'un export de produse care cu greu şi-ar putea găsi altfel debuşeuri pe piaţa internaţională.

Pentru exportul celorlalte produse însă, care cu uşurinţă pot fi plasate, autorizaţiunile speciale ar trebui acordate cu multă prevedere, pentru a nu lipsi Institutul de Emisiune de un important stoc de devize.

In ceea ce priveşte viitoarea noastră politică monetară, nu aşi mai avea de adăugat la răspunsul d-lui Badea, decât o serie de explicaţiuni de ordin tehnic, prin care cred că aşi depăşi cadrul discuţiunilor din această seară.

După comunicare au urmat discuţiuni la care au participat *d-nii Dr. P. Drăgănescu-Brateş* care se declară partizan al acordurilor de clearing cu condiţia ca că functioneze în bune condiţiuni.

Clearingul şi compensaţia formează sistemele de lichidare în viitor a importatorilor, exportatorilor şi creanţelor între unităţile economice din diferite State.

Prin aceasta ne îndreptăm către o monedă internațională de cont, care trebue să formeze un ideal al omenirei.

D-l Dr. V. M. Ioachim, vorbește de efectele devalorizării monetare asupra acordurilor de clearing. D-sa crede că vechile tranzacții trebue lichidatel a cursurile anterioare devalorizării. Arată pagubele pe care le are economia națională de pe urma clearingurilor cari nu pot fi însă desființate de cât prin libertatea de transfer, menținându-se însă suspendarea convertibilității în aur. In chestiunea monetară d-sa este de părere că politica monetară a Angliei este de preferat.

D-l Dr. Badea Buzău, arată modul cum devizele, din compensații ajung la bursa neagră. De aceea acest sistem trebue ori desființat, ori riguros controlat. In problema monetară, se declară pentru menținerea situației actuale în România. Combate ideea renunțării la etalonul aur pentrucă nu avem un fond mare de egalizarea schimburilor.

Mai fac observații d-nii Prof. Al. Costache, Al. Tănăsescu, Gr. B. Coandă, etc.

D-l N. Butculescu, decanul Corpului expune că Statul n'ar trebui să-și procure devizele prin cumpărarea la un curs inferior celui real dela exportatori. Se declară și d-sa pentru menținerea statului-quo în politica monetară a României.

D-l Prof. Sp. Iacobescu, președintele Cercului, închee discuțiunile relevând importanța problemei puse.

D-sa vorbește de origina clearingurilor și compensațiilor cari, născute de inițiativa privată au dat foarte bune rezultate sub regimul libertății tranzacțiunilor. In ce privește politica monetară, d-sa recomandă încredere în moneta națională: propunem încheerea de tranzacții în lei.

Fluctuațiunile valutare din punct de vedere economic, juridic și contabil. (Comunicarea d-lui Drăgănescu-Brateș, la 27 Oct. 1936).

REZUMAT

Asistăm dela războiu încoace la o adevărată întrecere în luarea măsurilor de ordin monetar, cari dau loc la fluctuațiuni valutare, unele fiind adevărate manevre valutare : devalorizări, stabilizări și acum în urmă alinieri monetare.

Norman Angell scrie în prefața lucrării sale „The Story

of money" (Londra 1934) că „istoria monetară a ultimilor ani este mult mai importantă decât istoria monetară a celor 2000 de ani precedenți".

Putem caracteriza următoarele tipuri de fluctuațiuni valutare :

a) Micșorarea cantității de metal prețios din monetă, fără a-i schimba numele sau valoarea ; acesta era sistemul întrebuințat și în vechime, mai ales în urma războaielor, când se simțea nevoe de bani mai mulți și nu era suficient metal la dispoziție; — dar se întrebuințează și azi ca mijloc de a produce venit tezaurului;

b) emitere de bancnote fără acoperire metalică nouă, un proceleu întrebuințat și înainte de războiul mondial, cu multă precauțiune, prin scăderea treptată și timporară a procentului de acoperire metalică, dar care a fost utilizat până la abuz după războiul mondial;

c) suprimarea convertibilității bancnotei, în scop de a avea o mai mare elasticitate a emisiunii și a coborî ușor cursul valutei naționale;

d) scăderea decretată a cursului monetei naționale, indiferent de emisiunile bancnotelor, cu scop de a putea plasa mai ușor produsele naționale pe piețele străine;

e) înființarea de prime valutare cari să înlesnească exportul pe deoparte și să stăvilească importul pe de altă parte;

f) crearea mai multor feluri de monete naționale, sau mai exact, a mai multor categorii ale aceleaș monete naționale, pentru diverse întrebuințări, cari au cursuri deosebite:

Nu mai înșirăm fluctuațiunile valutare cari au avut loc în diferite timpuri, la diferite popoare.

Ori cum ar fi aceste fluctuațiuni denumite sau operate, ele produc perturbațiuni în viața economică, nu numai a țării respective, dar și a celor ce sunt în legături de schimburi cu ea.

Vanderlip scrie [1]) „Nicăeri în lume, în vreo epocă, fie de războiu, foamete, sau dezastre, nu s'au înregistrat atâtea falimente de bănci, cum a înregistrat poporul american în decursul ultimilor ani, deși n'am avut nici războiu, nici foamete, nici vre-un alt dezastru. Toate frământările economice au fost *turburări provocate de om.*

1) Vezi „The Story of money" de N. Angell op. cit. p. XIV.

Intr'un articol publicat în „The Incorporated Accountants journal (Londra, Oct. 1936, pag. 25) d-l A. T. Capey, expert contabil, încearcă să facă o socoteală a pagubelor suferite în omenire în urma fluctuațiunilor valutare și ajunge la cifre fantastice, imperceptibile de mintea omenească.

In ultima analiză socotind, credem că pagubele suferite de unii, s'au transformat în profite pentru alții; încât, în întreaga omenire, pagubele s'au compensat cu profitele; dar uni au suferit pe nedrept, în timp ce alții s'au îmbogățit pe nedrept. Aci, este locul juriștilor de a cerceta această problemă sub raportul de drept. Noi credem că multe din manevrele valutare nu au avut fundament legal.

In conferința internațională economică dela Londra din Iulie 1933 d-l Dr. Schacht a declarat „Când s'a decis cu un an înainte la Lausanne, să se convoace această conferință, era vorba să se *restabilească monetele pe bază sănătoasă*, să se înlăture dificultățile de schimb și transfer și să se restabilească schimburile internaționale".

„Dar, am regretul să constat că, după șase săptămâni de lucrări asidui, — chiar dure — n'a fost posibil să se cadă de acord asupra mai nici unui punct din ordinea de zi. Rezoluțiunile nu sunt decât opiniuni și recomandări, analoage acelora formulate în toate conferințele internaționale, dela conferința din Bruxelles din 1920, încoace" [1]).

In conferința parlamentară internațională de comerț, care a avut loc dela 18—22 Septembrie 1936 la București, în comisia problemelor monetare, d-l Prof. Victor Slăvescu a propus și conferința a votat rezoluțiunea că: *„Stabilitatea monetară internațională,* pe baza unui etalon comun, este absolut necesară".

D-l Profesor G. Tașcă, într'o conferință la Radio, a arătat efectele devalorizării francului și a pledat în favoarea stabilității monetare.

„Financiarii și economiștii sunt aproape în unanimitate de acord că este nevoe de o monetă stabilă. Charles Rist, Emile Moreau, Young și alții au înființat în 1929 o asociațiune *„The*

---

1) Société des Nations journal dela Conférence Monétaire et Economique No. 39. Londra 28 Iulie 1933.

stable money association"; de aceiaș părere este și Karl Menger din Austria" [2]).

Acordul de aliniere monetară anglo-franco-american este un început de colaborare internațională, pentru rezolvarea marelor probleme economice-financiare, cari în mod firesc trebue să ducă o solidaritate între națiuni.

In țara noastră, stabilizarea monetară din Februarie 1929, a căutat să asigure mecanismului nostru de schimburi cu străinătate, ca și vieței economice interne, un mers normal.

Pe nesimțite, însă, din cauza crizei economice și financiare mondiale, provocată și de disproporția între prețurile produselor industriale pe cari le importăm și prețurile produselor agricole și petrolifere, cari formează baza exportului nostru, am ajuns la: taxe pe autorizațiunile de import și prime de export, cari au fost transformate (la 10 Iunie 1935) în prime valutare de 44% la devizele pentru import și 10—40% la devizele din export și apoi (dela 25 Noembrie 1935) într'o primă valutară uniformă de 38% pentru import și export. Totuș, această primă nu se aplică la toate devizele, ci numai la unele.

Iar dela 1 Iunie 1936 prețul aurului a fost sporit și el cu 38%, peste prețul de lei 111.111,111 kgr. de aur fin, fixat conform legei de stabilizare monetară (7 Febr. 1929).

Observam atunci, la data comunicării, că primele valutare și modificarea prețului aurului nu sunt legale și sunt de natură a schimba stabilitatea noastră monetară și întrebându-ne ce fac juriștii noștri, propuneam legalizarea acestei stări de fapt, ea fiind necesară și pentru a avea o bază a înregistrărilor contabile, oposabilă organelor fiscului.

Cum din reevaluarea stocului de aur al Băncii Naționale, urma să rezulte un plus de circa 4 miliarde lei, propuneam ca din acest plus o parte să se dea statului pentru amortizarea unei părți din datorie și pentru lucrări noi, o parte pentru amortizări de credite comerciale, industriale și agricole, iar o patre pentru revalorificarea capitalului și fondurilor Băncii, cum și pentru fondul Casei de pensiuni al personalului B. N. R. care la 1929 a fost neglijat.

---

2) Conferință ținută la Cernăuți de Prof. universitar George Drăgănescu despre: „Criza financiară, cauzele ei și mijloacele de îndreptare".

Avem satisfacția să constatăm că la 7 Noembrie 1936 consfințirea legală a stării de fapt a fost înfăptuită și s'a lăsat la dispoziția B. N. R. o sumă pentru acoperirea diferitelor pierderi din diferențele de curs la devize și valute și altele.

Această adaptare nu poate produce nici un fel de perturbațiuni în viața noastră economică. Acest lucru l'a declarat și d-l Ministru de Finanțe M. Cancicov și d-l Vice-Guvernator al Băncii Naționale C. Teodorescu și alții: *leul nostru își păstrează aceiaș valoare de azi și va continua să aibă aceiaș putere de cumpărare.*

Noi am adăugat că leul ar putea să aibă chiar o putere mai mare de achiziție și ar fi mai bine cotat peste granițe, dacă am vinde produsele noastre *în lei,* după cum a recomandat d-l Prof. Sp. Iacobescu, Președintele Cercului nostru de studii.

In concluzie fluctuațiunile valutare nu sunt de dorit pentru că:

1) din punct de vedere economic ele produc perturbațiuni cari se repercutează asupra întregei vieți economice, dându-i un ritm *convulsiv,* în loc de un ritm moderat progresiv;

2) din punct de vedere juridic ele dau loc la situațiuni incerte și litigioase, cari nu sunt de natură a încuraja comerțul național și internațional, industria și nici agricultura;

3) din punct de vedere contabil ele creiază dificultăți de înregistrarea operațiunilor, cari nu sunt atât de mari pentru contabili, pe cât sunt de greu a le face să fie înțelese și interpretate cum trebue de organele fiscale;

4) din punct de vedere statistic ele sunt o piedică pentru unificarea datelor și comparația lor.

La discuțiuni, au luat parte: d-l *Iosif Lazăr* care relevă curajul opiniunilor exprimate, arată neîncredere în economia dirijată, este pentru controlul întrebuințării devizelor, dar împotriva monopolului devizelor, cerând libera lor negociere. D-l *Prof. Al. Tănăsescu* arată că schimburile internaționale produc modificări în valoarea externă a valutei naționale; constată că am putea împărți devizele în: forte, mijlocii și slabe. D-l *M. Gr. Romașcanu* declară că nu este convins de necesitate stabilității monetare și este de părere să stăm pe loc în ce privește valoarea leului; este pentru menținerea primelor valutare. D-l Dr. *Ig. N. Badea-Buză* observă că prima de 44% a fost o primă

economică, nu una valutară; socoate că fluctuațiunile valutare produc efecte economice dezastruoase și arată influența creditelor asupra prețurilor, explicând politica de îndrumare a pieții financiare, întrebuințată mai ales în Statele Unite ale Americei de Nord, *open market policy*. D-l Insp. *I. Manoilescu* arată că este de mare actualitate problema fluctuațiunilor valutare, dar crede că din motive politice nu i se va putea da o soluție; este pentru o politică economică dirijată. D-l Președinte Prof. *Sp. Iacobescu:* are impresia că problema desbătută nu a putut să ne ducă la o concluzie definitivă și lucrul este foarte natural. D-sa este de părere să continuăm a examina aceste probleme la Cercul nostru de studii comerciale, întrucât membri noștri cunosc raporturile respective din viața economică reală. Problema se poate trata destul de obiectiv.

Noi trebue să cercetăm aceste chestiuni, ca să putem ajunge la soluțiuni folositoare țării. Nu trebue să cerem acest lucru omului politic, care nu e lăsat să lucreze, pe deoparte de opoziție și pe de altă parte de intervențiile cu cari sunt mereu importunați.

Adevăratele studii trebue să iasă din cercurile acestea liniștite, cari sunt la curent cu problemele economice.

Comunicarea Domnului Dr. V. M. Ioachim

D-l Dr. V. M. Ioachim a făcut la Cercul de Studii Comerciale o comunicare despre: *„Evaluarea Titlurilor la Inventar"*.

D-sa a analizat dispozițiile din Codul de Comerț, din legea bancară și din legea pentru reglementarea comerțului de asigurări, cu privire la evaluarea efectelor publice și acțiunile, arătând că dela libertatea de estimație cuprinsă în Codul de Comerț, s'a trecut la obligativitatea aplicărei unor anume norme prevăzute în legi cu caracter special.

S'a ocupat apoi de legea contribuțiunilor directe, care se ocupă numai în „Instrucțiuni" de evaluări.

Spune că principiul de evaluare pe cursul cel mai mic, care stă la baza codului de comerț german în ce privește societățile anonime, s'a adoptat în cele mai multe țări, fie că dispoziție de lege, fie ca aplicațiune practică.

Legea noastră bancară face o derogare dela această regulă de prudență.

D-l Dr. V. M. Ioachim a ridicat o chestiune care a fost puțin discutată în această materie s. a., înregistrarea și evaluarea titlurilor cari au un caracter de plasament, nu de marfă.

A propus pentru aceasta o metodă de evaluare apropiată de aceea pentru investiții.

D-sa a făcut apoi o expunere a felului cum s'a aplicat în practică legea bancară cu privire la această chestiune și a arătat că practica n'a ținut totdeauna seamă de dispozițiile legii.

Au urmat discuții la cari au participat d-nii: Aureliu Marinescu, care a arătat procedeul aplicat la Casa de Economii și Credit dela C. A. M., unde s'a aplicat tocmai principiul expus de conferențiar cu toată opunerea altor persoane străine de specialitate contabilă. Au mai luat cuvântul d-nii Dr. Drăgănescu-Brateș, Prof. Tănăsescu, Dr. Horeangă.

D-l Prof. Sp. Iacobescu, președintele Cercului, a completat comunicarea prin câteva considerațiuni în legătură cu influența fluctuațiunilor monetare asupra estimațiunilor titlurilor.

D-sa spune că în aceste cazuri menținerea prețului de cost chiar pentru efectele de plasament, nu este posibilă.

Crede că varietatea de norme în ce privește estimațiunea, complică funcțiunea contabilității ,referitor determinarea patrimoniului

---

Comunicarea D-rei C. Tuduri.

D-ra *C. Tuduri,* bibliotecară-șefă a Academiei de comerț, a făcut o comunicare despre: *Contabilitatea și elementul femenin.*

D-sa arată importanța pe care o prezintă Contabilitatea pentru unele îndeletniciri cu caracter femenin precum: profesoratul pentru școalele de fete, ateliere de confecțiuni și mode, economia casnică, economia agricolă, etc.

D-ra Tuduri consideră că și în întreprinderile particulare femeia poate aduce pe tărâmul contabilității aceleași servicii ca și bărbații, însușirile firești ale femeii: e spiritul de ordine, de gospodărie, etc., judecând elementul femenin pentru asemenea ocupații.

Conferențiara expune aportul femeii în literatură și technică Contabilă, relevând câteva manuale de contabilitate scrise de femei.

D-sa nu găsește justificată părerea că elementul femenin nu ar putea ocupa posturi de conducere în serviciile de contabilitate,

— cel mult s'ar putea spune aceasta numai despre administrațiile publice, unde sunt atâtea alte considerații, cari joacă ca rol deosebit în îndeplinirea funcțiunii de contabil.

D-ra Tuduri dă câteva exemple din cari se vede că există în elementul femenin înțelegere pentru foloasele contabilității atât ca disciplină de învățământ cât și ca instrument de o bună gospodărie.

Indeferența și uneori disprețul cu care era privită înainte această disciplină nu mai există acum.

Comunicarea D-rei Tuduri a dat loc la vii discuții.

D-nii *Prof. Al. Tănăsescu* și *Dr. P. Drăgănescu-Brateș* au stăruit asupra importanței contabilității casnice, relevând foloasele ținerei unei contabilități de fiecare menaj.

Pentru aceasta sunt formulare tip, cari ar putea fi folosite.

In ce privește marile întreprinderi, d-l Tănăsescu arată că introducerea manuscrisului în contabilitate dă posibilitate femeii să aplice cu succes cunoștințele de contabilitate dobândite în școalele de specialități.

D-na *Prof. Polichron* vorbește de rolul important al școalelor comerciale de fete și de utilitatea predării contabilității în cursul supra primar.

Consideră că numai prejudecățile și tradiția împiedecă pe femei să ocupe și postul de conducere în serviciu de contabilitate.

D-nii *Prof. Costache, Alexandrescu* și *Nițu,* combat această idee susținând că natura femeii o împiedecă de a îndeplini funcțiuni de conducere și de mare răspundere în administrație.

Mai iau cuvântul d-nii Șerbănescu și Ștefănescu, etc.:

D-l *N. Butculescu,* Decanul Corpului arată că înainte de războiu a întocmit un tip de contabilitate pentru menaj, care a avut multă căutare printre gospodine. Aci este rolul cel mare al femeii în Contabilitate.

D-l *Prof. Sp. Iacobescu,* Președintele Cercului, felicită pe d-ra Tuduri pentru comunicare; D-sa consideră că azi când se predă contabilitatea după aceleași programe la băeți si la fete nu mai este nici un motiv a considera elementul femenin mai prejos în ce privește aptitudinele Contabile.

Această egalitate există deja în învățământ; cu voință și cu pregătiri serioase femeia va avea dreptul să se manifeste, pe tărâmul contabilității fără nici o restricție.

Sărbătorirea unui harnic industriaș

Domnul Alexandru Dumitriu. proprietarul unei industrii de ornamente în tablă și zinc, a fost sărbătorit de un grup de prieteni — fără oficialitate — cu ocazia împlinirei a 40 de ani de activitate pe tărâmul industriei românești, printr'un banchet dat în seara zilei de 6 Noembrie a. c. la Athénée Palace.

Domnul Alexandru Dumitriu, originar din Iași, a făcut școala de meserii din acel oraș și distingându-se la studii, a fost ales de M. S. Regele Carol I ca să fie trimis cu o bursă în străinătate pentru perfecționare.

Bursa era de 100 lei pe lună și i s'a servit timp de un an. Alexandru Dumitriu văzând că ceeace dorea să învețe nu putea fi terminat în acest timp, a mai rămas încă șease ani în străinătate, muncind dln greu prin diferite ateliere. Firma Kraus & Co., din Stolberg, Germania, lângă Achen, găsindu-l priceput, l'a trimis pe spezele sale timp de trei luni la Paris pentru a se perfecționa în arta ornamentației.

Intors în țară a deschis întâi un atelier la Iași și apoi a venit la București, unde a lucrat la palatul lui Sturza și la multe alte clădiri de seamă.

Ca membru al Camerei de Comerț și de Industrie din București, a stăruit și a contribuit bănește să se clădească Căminul de ucenici „Dr. Ștefan Cerkez“ din Str. Șerban Vodă. Cu o părintească atențiune și astăzi îngrijește de acel cămin și este membru în mai multe comitete școlare, unde dă cel mai larg și binevoitor concurs.

D-sa, este un creator și bun îndrumător, este un creator de suflete curate, este un creator de buni industriași, este un creator de opere sociale folositoare.

Cu deosebită bucurie l'am văzut înconjurat de foștii lui ucenici, astăzi, ei înșăși industriași, profesori, senatori, deci elemente care contribuiesc la ridicarea noastră pe tărâmul economic, cultural. A fost o sărbătoare înălțătoare și pilduitoare pentru tinerile generații.

BRATEȘ

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

Comemorări

Duminică 22 Noembrie a fost comemorat ALEXANDRU CONSTANTINESCU, împlinindu-se zece ani dela moartea lui.

El a fost un titan al muncii ; dotat cu o inteligență ageră, a fost un om de concepții înalte și de realizări însemnate.

Ca ministru al Agriculturii și Domeniilor a înfăptuit împroprietărirea țăranilor. In timpul războiului, în Moldova, el a fost omul de nădejde sub îngrijirea căruia s'a făcut aprovizionarea și refacerea armatei noastre.

In numeroasele societăți la conducerea cărora a luat parte, a fost un om de acțiune, clar văzător și bun îndrumător.

Alexandru Constantinescu era un om primitor și bun sfătuitor ; el a fost unul dintre sufletele de legătură între românii de dincolo și de dincoace de Carpați.

Pentru toate însușirile lui puse cu inimă largă în slujba țării, românii de pretutindeni îi poartă recunoștință.

POETUL IOAN AL. LAPEDATU (1844-1878) a fost comemorat la liceul Andrei Șaguna din Brașov unde a fost profesor.

Pentru vasta lui activitate didactică, publicistică și literară, românii îl așează în galeria oamenilor săi de frunte. **BRATEȘ**

In amintirea lui Eugeniu Carada

La 29 Noembrie va fi comemorat *Eugeniu Carada*, cu ocazia împlinirei a 100 ani dela naștere.

Eugeniu Carada a fost unul din factorii animatori ai consolidării noastre economice-financiare, din vremea domniei Regelui Carol I.

El era consultat, indicațiunile lui erau urmate, fără a i se pomeni numele.

Activitatea și influența spiritului clar și larg văzător al lui Carada erau simțite nu numai la Banca Națională, dar și în afară de zidurile Băncii în tot ce interesa finanțele și economia noastră.

Acest om, fără știrea căruia nu se mișca nimic în țara aceasta, găsea totuși timpul să asculte pe oricine venea să-i vorbească și își scria singur corespondența lui.

Aprecierea lui pentru președintele nostru de onoare d-l Prof. Gr. Trancu-Iași, își găsește expresia în scrisoarea de mai jos, pe care o dăm în facsimile, după ce reproducem mai întâi scrisoarea de numire a d-lui Gr. L. Trancu la Banca Națională din Iași, scrisoare cu o caligrafie corectă, datorită peniței fostului profesor de contabilitate Constantin Petrescu :

Bucureşti ai 5 Sept. 1907

Domnule meu

Consiliul a aprobatu eri cererea D-tale de punere în disponibilitate pe dioce de 15 Sept. Simţimu totu de una o părere de reu se ne despărţimu de funcţionarii Lechi ai Bancei, cauda este vorba ca ei se mergă spre o situaţiune mai bună, nu putemu decâtu a ne bucura. Îţi urăzu dorii succesu în noua D-tale carieră şi dorescu ca ea se fiă, din tote punturile de cadere, strălucită.

Primesc, Domnule, asicurarea simţimentelor mai cordiale

Eugeniu Caradon

BANCA NATIONALE
A
ROMANIEI

Capitalŭ sociale versatŭ 12,000,000 lei

ADRESA TELEGRAFICA
BANCANAT

No. 1601

Iași 15 Noembre 1890

Domnului Grigore L. Franca
Loco

Avêm onóre a vĕ face cunoscut că Banca nóstră Centrala din Bucuresti, prin scrisórea sa No. 22057 din 13 corent, ne comunică numirea Dv. printre funcționarii sĕi, la Sucursala nóstră d'aici, cu apuntamente de 100 ler menoual și în mod provizoriu pe trei luni.

Vĕ invităm dar să vĕ prezentați la servicin, depunênd tot zelul și activitatea Dv. pentru indeplinirea sarcinilor ce vi se vor da.

Primiți Domnule, asigurarea deosebitei noastre consideratiuni.

BANCA NATIONALA A ROMANIEI.

Directorul

Capul Comptabilitatii

Al II-lea Congres al Asociaţiei Licenţiaţilor Academiilor Comerciale

In zilele de 21 şi 22 Noembrie s'a ţinut la Academia Comercială al III-lea Congres al Asociaţiei licenţiaţilor academiei comerciale cu reprezentanţi din întreaga ţară.

Desbaterile au început pe secţiuni, fiecare secţiune având de rezolvat anumite probleme prevăzute pe ordinea de zi a congresului.

In secţiuni — zece la număr — s'a desbătut, între alte probleme, naţionalizarea vieţii economice a ţării şi îndrumarea licenţelor Academiei Comerciale către întreprinderi particulare, comerţ şi profesii libere. S'a insistat în special asupra dirijerii titraţilor şi a plasării lor în provincie. Protecţia muncii indigene s'a bucurat, cum era şi firesc de un interesant raport, prezentat de biroul secţiunei a doua. Au mai fost desbătute de către secţiunile a şaptea şi a opta, doctoratul contabil la Academia comercială şi legea contabilităţii publice.

S'a făcut o amplă critică textului statutului funcţionarilor publici ajungându-se la necesitatea încadrării licenţiaţilor academiilor comerciale, ca specialişti în acest statut.

In continuare pentru desăvârşirea grijei de existenţă şi progres, secţiunea a treia a pus la punct unele concluzii în ce priveşte legea pensiilor.

Congresul s'a deschis oficial Duminică 22 Noembrie în aula Academiei sub prezidenţia d-lui prof. *Victor Slăvescu* asistat de d-l *Victor Ionescu,* Preşedinte Alaci.

Cuvântarea d-lui *Victor Slăvescu:* D-sa a salutat congresul în numele corpului profesoral.

„Eu personal — a continuat d. Slăvescu — vă sunt prieten pentrucă dv., trebue să fiţi ajutaţi ca să vă câştigaţi locul ce vi se cuvine în viaţa economică a ţării.

Printr'o acţiune solidară, prin muncă şi prin virtute, nu se poate să nu învingeţi.

V'am văzut lucrând în secţiuni şi sunt sigur de reuşita cererilor dv. H

In numele Academiei şi al meu, personal, vă urez izbândă.

Cuvântarea P. S. *Irineu:* P. S. S. Irineu Mihălcescu, vorbind

în numele I. P. S. patriarh Miron, a adus absolvenților academiilor comerciale salutul și binecuvântarea I. P. Sfinților.

Biserica e așezământul care face legătură între pământ și cer. Cine n'are biserica de mamă, nu poate avea pe D-zeu de părinte.

Biserica a purtat de grije tuturor și în special negustorilor și meșteșugarilor pe cari i-a protejat, socotindu-i ca pe adevărații stâlpi ai propășirii noastre.

S'a citit apoi telegrama adresată M. S. Regelui.

S'a citit și o scrisoare din partea d-lui ministru dr. *C. Angelescu,* care trebuia să prezideze acest congres, dar a fost silit să plece din Capitală.

In scrisoare, d. ministru al educației arată că licențiații pot conta pe tot sprijinul său spre a-și ocupa locurile ce li se cuvin în viața economică a țării.

D. *I. Răducanu,* rectorul Academiei, a trimis și d-sa o scrisoare în care își arată încrederea în izbânda licențiaților.

D. ing. *Russu-Abrudeanu,* din partea Agir-ului a spus că acțiunea Alaci se integrează în acțiunea pornită de toată intelectualitatea românească pentru propășirea țării.

Realizările perfecte însă nu se pot face decât prin naționalismul constructiv, naționalism pe care dv., îl profesați cu credință.

D. *V. M. Ioachim,* din partea consiliului superior al corpului contabililor, a arătat că acțiunea Alaci și a corpului contabililor are în foarte multe locuri puncte comune pentru cari, și unii și alții, trebue să lupte fără preget până la izbânda deplină.

In acelaș sens a vorbit și d. prof. *Costache* din partea corpului contabililor secția Ilfov.

Au mai vorbit d-nii *August Ștefănescu* din partea Asociației contabililor publici.

Eugen Demetrescu din partea prof. de contabilitate.

Dr. *Al. Ionescu* din partea primei serii de licențiați.

D. *Victor Slăvescu* a propus un moment de reculegere în memoria profesorilor și membrilor Alaci, morți, după care au reînceput cuvântările.

D. *Sp. Iacobescu* a cerut pentru licențiații academiei dreptul de a legaliza registrele comerciale.

D. prof. dr. *Bungețeanu:* S'a ridicat în acest congres o problemă de un interes capital. Anume, rolul contabililor în între-

prinderile industriale. Funcția de contabil nu poate fi suplinită, nici chiar de ingineri. Faptul acesta cu atât mai adevărat cu cât sunt numeroase exemple care ilustrează afirmațiile mele.

Inginerii au utilitatea lor, incontestabil imensă, dar în materie pur mecanică. Cele contabilicești nu pot fi rezolvate de cât de contabil. Altfel riscăm să cădem în sectarism de profesiune. Deci, fiecare valoare la locul ei.

D. *D. R. Ioanițescu* a arătat că pentru ofensiva românească de cucerire a comandamentelor economice avem nevoe de licențiații academiilor comerciale al căror rol este să conducă viața economică.

Aveți în fața dv. invazia personalului străin. Nimeni nu poate să conteste că marile industrii nu sunt în mâini străine. Ieșirea din acest prizonierat nu se poate face decât cu ajutorul Alaciștilor.

Trebue să facem din toate fabricile și uzinele adevărate cetăți românești.

Aceste trei cuvântări au fost un strălucit răspuns la cererea formulată de ingineri în congresul A.G.I.R. de a avea conducerea administrativă și financiară în toate întreprinderile industriale, agricole și forestiere.

Sala a subliniat cu vii aplauze această manifestare de solidaritate absolută a profesorilor cu foștii lor elevi.

A urmat apoi salutul filialelor din partea d-lui prof. *Negoiță*-Iași, prof. *Popagheorghe*-Galați, prof. *Christescu*-Ploești, prof. *Mircu*-Timișoara, *Davidescu*-Satu Mare, *Țiplic*-Sibiu, *Nădejde*-Constanța și *C. Pitiș*-Brașov.

D. *Victor Ionescu,* președintele A. L. A. C. I., a spus că asociația își inaugurează deschiderea celui de al III-lea congres. „Din doi în doi ani ne întâlnim. Ne întâlnim să ne spunem păsurile și să găsim cele mai bune soluțiuni în interesul țării și pentru apărarea intereselor noastre profesionale.

Congresul nostru nu este numai manifestarea disciplinată a ideilor ce ne frământă, dar este și manifestarea organizării și a forței ce reprezintăm.

Asociația noastră a împlinit 16 ani de existență în care timp a luptat pentru afirmarea titlului nostru și pentru impunerea sa.

Am izbutit să ne impunem fără să fim protejați de dispozițiile vreunei legi, ci numai prin muncă, perseverență și dato-

rită pregătirii ce avem. Dacă am cerut neîncetat să ni se recunoască drepturile corespunzătoare pregătiri noastre și funcțiunii ce îndeplinim, am făcut-o fără să știrbim drepturile nici unei alte categorii de profesioniști — ci numai pentru stabilirea aceluiaș tratament pentru categori similare.

Asociația noastră e preocupată la acest congres ca și în cele trecute atât de probleme cu caracter general cât și de probleme cu caracter profesional. Protecția muncii indigene își cere urgenta ei rezolvare.

Trebue să se fixeze definitiv locul cuvenit titraților academiilor comerciale.

După amiază s'au citit rapoartele ș. a.

D-l *Vasile Perianu:* Protecția muncii indigene. La discuții au luat cuvântul d-nii Ioachim și dr. Roceric.

D-l prof. *Huber:* Corpul technic economic. A vorbit în completare, d-l Dr. *P. Drăgănescu-Brateș,* care a arătat acțiunea din trecut pentru legiferarea Corpului technic.

D-l *N. Șerban: Statutul funcționarilor publici, statute speciale.*

D-l *Coconețu:* Legea pensiilor.

D-l Dr. *Pascu:* Casa de credit și ajutor Alaci.

D-l *Pompiliu Pasăre:* Legea contabilității publice.

D-l *Ion Filotti* a prezentat o interesantă statistică asupra secțiunilor Alaci și asupra situației Alaciștilor în administrațiile publice și în viața economică.

D-l *Gheorghiță* a cerut intervenția Alacilor pentru plasarea elementului femenin alacist.

MOȚIUNEA

D. președinte *Victor Ionescu* a citit apoi următoarea moțiune :

1. Constatând că elementul străin continuă să domine, în fapt, viața economică a Țării românești sub toate aspectele sale și că legiuirile existente nu au dat rezultate practice, deși au trecut câțiva ani dela aplicarea lor, cerem:

a) Indepărtarea imediată a supușilor străini, care-și câștigă existența în țara noastră, prin aplicarea legii respective.

b) Proteguirea, în mod real, al elementului etnic românesc în sensul ca acesta să aibe întâetate față de elementul minoritar, în raportul în care se află Românii față de aceștia.

c) Participarea reprezentanților A. L. A. C. I. alături de organele oficiale pentru aplicarea cât mai obiectivă a dispozițiunilor legii pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderile economice.

2. a) Colaborarea licențiaților Academiilor comerciale cu membrii corpului technic și agronomic pentru organizarea unui institut economic comercial român în vederea selecționării, standardizării, industrializării și valorificării produselor românești, cu concursul tuturor organismelor, pornită din inițiativa particulară sau de Stat, tinzând spre naționalizarea agriculturii, industriei și comerțului românesc, asigurând debușee în interior și în afară.

b) Constituirea unui comitet de acțiune și propagandă necesară naționalizării vieții noastre economice.

c) Incurajarea și stimularea licențiaților Academiilor de comerț prin acordarea de credite necesare înființării de întreprinderi românești — în special în provinciile alipite.

d) Legiferarea obligativității întreprinderilor comerciale și industriale de a primi pe licențiații noștri să-și facă practica necesară specializării lor.

e) Având în vedere actuala conjunctură practică a societății românești, titrații Academiilor comerciale să fie îndrumați către locurile vacante în serviciile publice și particulare din provincie.

3. Pentru o mai bună organizație technică bugetară și pentru asigurarea unui control eficace asupra mânuirei și întrebuințării banului public congresul cere:

a) Aplicarea principiului contabilității patrimoniale — introdus în legea din 1920 și înființarea unui servciu al inventarierii patrimoniului public pe lângă Direcția contabilității generale a statului.

b) Integrarea serviciilor de contabilitate ale departamentelor, caselor autonome și regiilor publice comerciale (fără R. A. CFR.) în direcția contabilității generale a statului și crearea unui corp unic de inspecție și control pe lângă ministerul de finanțe.

c) Respectarea principiului incompatibilității între funcțiunile de administrator, contabil și mânuitor.

d) Inamovibilitatea pentru gestionari.

e) Reglementarea responsabilității materiale a gestionarilor de control în producerea fraudelor.

f) Aplicarea sistemului contabilității duble în toate serviciile publice.

g) Legiferarea controlului ministerului de finanțe asupra tuturor veniturilor și cheltuelilor publice.

h) Perfectarea și extinderea controlului preventiv.

i) Legiferarea regimului cheltuelilor în regie și angajărilor prin bună învoială.

j) Intocmirea imediată a regulamentului legii contabilității publice.

k) Aplicarea integrală a dispozițiunilor legii contab. publice și înăsprirea sancțiunilor pentru acei care contravin dispozițiunilor.

6. Sesizați de noul proect de lege pentru statutul funcționarilor de specialitate.

b) Să se prevadă în viitorul statut posibilitatea ca pe baza unor examene speciale, licențiații Academiilor comerciale să poată fi numiți sau avansați direct în funcțiunile de conducere cu caracter financiar, economic sau contabil, întrucât pe deoparte aceste posturi sunt ocupate în prezent de netitrați sau de nespecialiști, iar pe de altă parte pe calea avansărilor obișnuite le trebue un timp prea îndelungat ca să ajungă în acele funcțiuni.

c) *Să se prevadă trecerea tuturor funcționarilor dela regiile publice comerciale și casele autonome, afară de CFR. sub regimul legii statutului funcționarilor.*

d) Să se ceară declarațiunea asupra averii, ce posedă — tuturor funcționarilor publici inclusiv acelora ce fac parte din corpurile constituite pe bază de legi ori statute speciale.

5. In legătură cu asigurarea salariaților publici, congresul constată imperioasa necesitate a modificării legii generale de pensiuni, ale cărora dispoziții numai corespund vremurilor și cere:

a) Un regim unitar pentru toate categoriile de salariați publici, cu o singură casă de pensiune.

b) Calculul pensiei să se facă la salariile efective, desființându-se principiul salariului de bază.

c) Indeplinirea formalităților de pensiune să se facă de ultima autoritate unde a funcționat salariatul.

d) Să se procedeze la armonizarea pensiilor.

e) Extinderea legii pensiilor și asupra funcționarilor dela regiile comerciale și casele autonome.

6. Socotind o necesitate de interes public ca la serviciile de anumită specialitate să se găsească cei cu pregătirea potrivită scopului ce se urmărește de fiecare activitate, pentru a se putea cere randament în munca ce se depune, prin inițiativă și capacitate și ca o consecință firească existența unei responsabilități reale constatându-se că se impun la unele posturi de specialitatea noastră, alte categorii de titrați, pregătiți pentru alte cariere, congresul socotește necesar legiferarea corpului tehnic economic.

Acest corp urmează să cuprindă personalul de conducere și execuție din serviciile de contabilitate, inspecțiune și controlcontabil gestionar, precum și din serviciile economice-financiare ale tuturor administrațiunilor publice.

7) Constatând că, Academia de înalte studii comerciale și industriale este chemată să formeze conducătorii întreprinderilor economice de tot felul, față și de evoluția luată de acestea, congresul cere revizuirea și adaptarea programei Academiei comerciale la realitățile acestor elemente și decernarea titlului de inginer comercial, ca titlu profesional pentru diplomații acestei școli.

8. Inființarea doctoratului contabil la Academiile comerciale pentru a se da posibilitatea titraților noștri să se afirme ca specialiști în domeniul contabilității.

9. Pentru colegii noștri din întreprinderile particulare cerem:

a) Să se procedeze la elaborarea unui statut al funcționarilor particulari care să cuprindă următoarele principii:

I. Ierarhizarea și încadrarea funcționarilor particulari ținându-se seama de studiile ce posedă fiecare.

II. Stabilitatea în funcțiune.

III. Inființarea unei case de pensiuni.

IV. Participarea salariaților la beneficiile întreprinderii.

10. Având în vedere necesitatea real simțită pentru un or-

gan de credit și ajutor propriu, congresul hotărăște creiarea de urgență a unei case de economie, credit și ajutor a A.L.A.C.I. înzestrată cu fondul provenind din participările membrilor donații și legate, subvențiile bănești ale Academiilor comerciale și principalelor instituțiuni de credit românesc. Această casă să aibă drept obiect : capitalizarea și fructificarea economiilor membrilor, acordarea de împrumuturi, acordarea de ajutoare pentru colegi care nu au serviciu.

Să se acorde sprijinul membrilor care se dedică carierei comerciale.

Alcătuirea prin A.L.A.C.I. a unui fond de ajutorare a studenților și licențiaților, alimentat cu vărsămintele foștilor bursieri ai Academiilor comerciale și care să fie administrat de către Casa de economie, credit și ajutor A.L.A.C.I.

In legătură cu această inițiativă, congresul cere aplicarea integrală a art. 20 din legea de organizare a Academiei comerciale referitor la destinația fondurilor prevăzute de acest articol.

Privitor la modificarea statutului c.f.r se propune :

Să se reintroducă principiul egalității de tratament pentru toți titrații care funcționează în domeniul specialităților.

Incadrarea în funcțiunile efectiv îndeplinite a funcționarilor cari nu au gradul corespunzător.

Nimeni să nu fie reîncadrat mai jos de salariul de numire al funcțiunii ce efectiv îndeplinește, dacă satisface condițiile de studii cerute pentru acea funcție.

In instituțiile particulare, în special B. N. R., să se respecte legea repausului duminical și orele de serviciu reglementare.

Congresul cere să se aplice legea cumulului la toate instituțiile publice și să se legifereze legea cumulului la particulari.

După citirea moțiunii, d. Victor Ionescu a declarat congresul închis.

Seara a fost un banchet în sala „Arta".

APEL CĂTRE COLEGI,

Pentru întregirea bibliotecei noastre rugăm pe stimații noștri colegi cari au cărți de contabilitate românești sau streine, cât mai vechi și chiar mai noui, să ni le ofere

Numele donatorului va fi publicat în revistă cu mulțumiri.

COMITETUL

Dela Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România

Corpul absolvenților școlilor superioare de comerț din România a înaintat d-lui Subsecretar de Stat dela Interne următorul memoriu, privitor la modificarea statutului funcționarilor publici.

Domnule Subsecretar de Stat,

Avem onoare a supune binevoitoarei Dvs. atențiuni următoarele în legătură cu modificarea Statutului funcționarilor publici.

Noul Statut, urmând a face o reglementare mai rațională a organizărei Serviciilor publice, dă o atențiune deosebită principiului de specializare în administrație.

Ca urmare la acest principiu vă rugăm Domnule Ministru, să binevoiți a pune funcționarea de contabilitate pe picior de egalitate cu celelalte specialități, atât din punct de vedere al numirei cât și din punctul de vedere al salarizării.

Astăzi când avm aproape în fiecare oraș școale Supeerioare de Comerț și două Academii de Inalte Studii Comerciale, când avem un Corp legiferat al Contabililor Experți și Autorizați nu mai este nici un motiv ca funcțiunile de Contabilitate să fie încredințate elementului fără vreo pregătire specială și uneori chiar fără nici o pregătire.

Intervențiile noastre în această direcție în cazuri izolate nu au avut totdeauna rezultatul dorit.

De aceea profităm de noul Statut al funcționarilor pentru a solicitat de la Dvs. o soluționare principală și generală a acestei chestiuni în sensul ca să se prevadă prin lege că :

„Toate funcțiunile în legătură cu operațiunile de contabilitate, control și verificare, sunt funcțiuni de specialitate și pentru ocuparea lor solicitații trebue să posedă studii de specialitate și calificarea legală prevăzută în legea Corpului Contabililor Experți și Autorizați“.

Cu ocazia modificărei Statutului, desigur că se va pune și chestiunea drepturilor câștigate, în legătură cu noile condițiuni puse pentru ocuparea funcțiunilor de contabilitate, prima condițiune fiind posedarea unui titlu academic de specialitate, cași pentru celelalte funcțiuni.

Cum însă învățământul comercial academic datează la noi numai din anul 1913 iar până atunci diploma școalei comerciale superioare era considerată suficientă pentru ocuparea oricărui post cu caracter contabil, cu onoare vă rugăm să binevoiți a prevedea printre măsurile tranzitorii că absolvenții Școalei Superioare de Comerț seriile până la 1913 aflați actualmente în funcțiuni publice să se bucure de același drept de avansare ca și Licențiații Academiilor de Comerț, dacă are gradul de Expert Contabil în Corp.

O asemenea dispoziție există în diverse legi precum în legea de organizare și exploatare C. F. R. din 1927; legea pentru organizarea cooperației din 1925 care la art. 152 prevede următoarele :

„Sunt considerați ca având titlul academic, în conformitate cu art. 36 din Statutul funcționarilor publici . . . . absolvenții Școalelor Comerciale Superioare, cari au terminat studiile în timpul când nu exista Academia de Comerț și cari, până la data promulgărei legii de față, au 10 ani de serviciu la Oficiul Național al Cooperației.

Astfel fiind, ne permitem a face următoarele propuneri pe cari vă rugăm să binevoiți a le avea în vedere la votarea legii modificătoare a Statutului funcționarilor publici :

La art. 6 (de introdus ca prim aliniat).— *Funcțiunile de contabilitate (conducere și executare de inspecție și control financiar, contabil din administrațiile publice) Stat, Județ, Camere Profesionale, Regii Autonome etc., vor fi îndeplinite numai de specialiși calificați în baza legii de organizare cu titluri academice a corpului respectiv.*

La art. 138 Se modifică astfel.— *Funcționarii publici, absolvenți ai Școalelor superioare de comerț dinainte de înființarea Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale, respectiv seriile până la 1913 inclusiv, aflați în serviciu la data promulgărei prezentei legi, se asimilează în privința drepturilor de avansări cu licențiații academiilor de comerț, dacă au vechime de cel puțin 5 ani în funcțiune.*

ARHIVA CONTABILĂ, Anul I, No. 2-3 Apr.-Sept. 1936. Librăria Academică, București. Revistă de teorie, tehnică și jurisprudență contabilă, se prezintă în condițiuni îmbucurătoare ca material și tipărire.

Relevăm : articolul introductiv al d-lui N. K. Constantinescu, „Acțiunea Colectivă" plin de înțeles filosofic ;

Profesorul Nicklisch sexagenar, de Prof. Dr. Ioan Evian ;

Intreprinderea și noile concepții economice, de Prof. Gr. Mladenatz ;

Contabilitatea pe foi volante, de S. M. Blumenfeld.

Congresul Internaţional de Contabilitate dela Paris, 1937

Am vorbit în numărul precedent despre congresul internaţional de contabilitate care se va ţine la Paris în cadrul expoziţiei internaţionale, între 16—19 Sept. 1937. Vor lua parte la acest congres 58 de asociaţiuni de contabili din Franţa, grupând mai mult de 20.000 membrii.

Comitetul de organizare se compune din delegaţii asociaţiunilor participante precum şi din personalităţi marcante din viaţa economică a Franţei. Au fost trimise invitaţiuni organizaţiunilor contabile din întreaga lume.

El va fi precedat de un congres naţional.

Programul conţine chestiuni de ordin technic contabil, terminologie contabilă, controlul bugetar, preţul de cost, contabilitatea publică, învăţământ, interese profesionale şi altele.

Vom reveni cu amănunte în numărul viitor.

Congresul Internaţional de învăţământ technic Roma, Decembrie 1936

Biroul Internaţional de Invăţământ Technic din Paris, Place de la Bourse, a organizat un congres internaţional de învăţământ technic, care se va ţine la *Roma* în zilele de 28—29—30 Decembrie 1936.

Chestiunile la ordinea zilei sunt:

1. Invăţământul technic şi viaţa economică :
   a) învăţământ tecnic şi funcţiunea vieţii economice;
   b) învăţământ technic şi şomajul tineretului.
2. Orientarea profesională şi continuitatea sa:
   a) educaţia fizică ca auxiliar a orientării profesionale; sprijinul pe care poate să-l aducă în lucrările de laborator;
   b) munca manuală pentru desvăluirea aptitudinelor;
   c) creşterea este de natură să modifice orientarea profesională a adolescentului?
   d) aptitudinele către lucru, şi determinarea aptitudinelor profesionale, educarea acestor aptitudini.
3. Formarea personalului de atelier cu misiunea de a da lecţiuni practice în stabilimentele de învăţământ technic şi profesional.
4. Pregătirea femeii pentru rolul său special în viaţa economică:
   a) în funcţiunile casnice;
   b) în exerciţiul profesiunilor care îi sunt adaptabile.

Rugăm pe cei interesaţi cari ar dori să trimeată un raport în această chestiune, să redacteze într'una din limbele germană, franceză sau engleză, şi să ni-l înainteze scris la maşină până cel mai târziu la 10 Decembrie la Redacţia Revistei.

Dela Academia Liberă de Export din Galați

REALIZĂRI și NĂZUINȚE

(Conferința d-lui Prof. Gr. L. Trancu-Iași)

Conferențiarul începe prin a arăta că se împlinesc cinci ani de când a fost creiată această instituție liberă de cultură comercială. In acest timp au fost ținute 146 conferințe care prin varietatea subiectelor tratate se impun atenției tuturor.

E destul să relevăm numai titlurile grupelor de conferințe spre a ne da seama de importanța așezământului de cultură economică creiat în marele port dunărean.

Ciclurile de conferințe au fost următoarele :

1. Probleme generale în legătură cu organizarea exportului produselor românești.

2. Principalele produse românești exportabile (cerealele, petrolul, lemnele, exportul animal și produse animale, fructele, turismul.

3. Problema căilor de comunicație necesare exportului românesc.

4. Problema intervenției statului în procesele vieții economice referitoare la export.

5. Ajutorarea exportului românesc prin cooperație.

6. Viața economică și exportul nostru în trecut.

7. Subiecte libere alese și tratând probleme generale de interes economic și social.

Deși de dată recentă această instituție continuându-și programul și-a început activitatea anul acesta, prin conferința inaugurală care a fost ținută de d-l Prof. Gr. L. Trancu-Iași în ziua de Duminică 22 Noembrie. D-sa și-a intitulat prelegerea „Realizări și Năzuințe".

Conferențiarul trece în revistă problemele economice care agită opinia publică și se ocupă de criza comerțului românesc. D-sa insistă asupra necesității de a se desvolta sistemul nostru de comunicație în cele trei medii : terestru, maritim și aerian. In ce privește școala comercială d-sa recomandă o cât mai strânsă legătură dintre practică și teorie. D-sa ilustrează această idee terminând conferința cu următoarele cuvinte : „Terasa palatului școalelor comerciale din Galați e punctul cel

mai important pentru studiul vieții economice. Se poate vedea de acolo portul cu instalațiile sale, bursa, și marile antrepozite. Școala și practica trebuie să formeze un tot unitar spre a creia prin școala românească cadrele necesare comerțului românesc.

Tineretul de astăzi trebuie înțeles și după ce l-am înțeles să urmăm rețeta propusă de d-l P. Reynaud" să-i deschidem ferestrele și să-i arătăm lumea. Lumea și viața. Așa cum sunt întâi și-apoi cum ar trebui să fie.

COLEGI, Citiți și răspândiți
„Revista Generală de Comerț și Contabilitate"

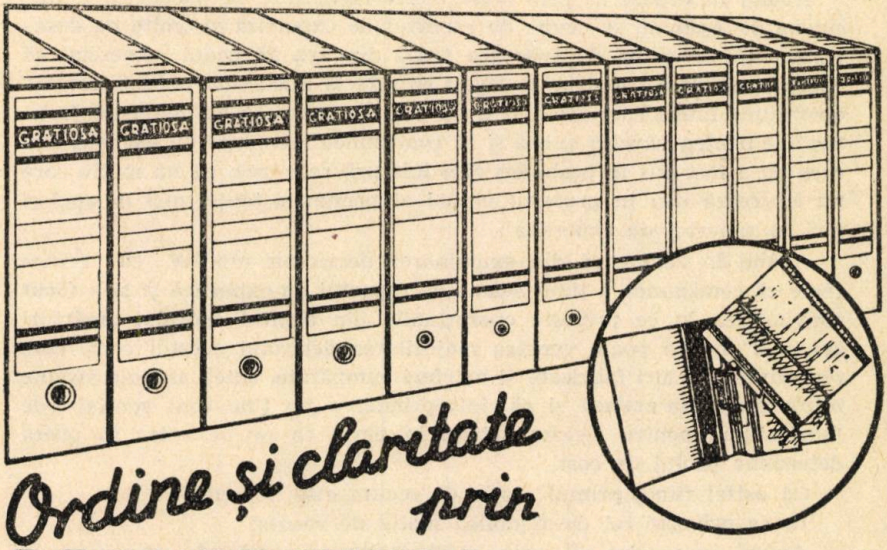

Jurisprudențe fiscale

1. a) Imposibilitatea verificării debitului ct. de mărfuri generale;

b) Lipsa unui cont special de fabricație pentru fiecare articol în parte, ca pe baza lor să se poată determina prețul real de cost;

c) Nespecificarea în inventar a cantității, calității și prețului de cost al fiecărui articol în parte;

— motive de îndepărtarea registrelor comerciale ca fiind ținute neregulat și nesincer.

2. Și impunerea după cifra de afaceri, necesită un element de comparație, spre a se cunoaște de unde este tras coeficientul de rentabilitate.

Ascultând pe recurent în desvoltarea motivelor de recurs și pe intimat în desbateri;

In ce privește primul motiv de recurs:

Având în vedere că prin acest motiv recurentul se plânge că Comisiunea de Apel nu se ocupă de raportul de expertiză și omite cu desăvârșire să se ocupe de apărarea trasă din art. 25 codul comercial că operațiunea de a i se trimite dela Centrală la Sucursală nefiind decât o operațiune internă nu are a fi trecută în jurnal și că borderourile justificative pentru vânzări există și că comisiunea introduce un element nou care nu a fost pus în desbateri căci înlătură registrele pe un motiv care nu figurează nici în procesul verbal al primei instanțe, nici în apel și nici în raportul de expertiză ;

Având în vedere că din examinarea deciziunei atacată cu recurs reese că comisiunea a ținut seama de raportul de expertiză și și-a făcut convingerea în ce privește operațiunile din debitul contului „mărfuri generale" nu se poate verifica majoritatea debitului acestui cont, care reprezintă mărfuri fabricate și mărfuri cumpărate, adică articole străine într'o proporție redusă și că, întreprinderea nu ține cont special de fabricațiune pentru fiecare articol în parte ca pe baza lor să poată determina prețul de cost.

Că astfel fiind, primul motiv de recurs este nefondat;

In ce privește cel de-al doilea motiv de recurs;

Având în vedere că, prin acest motiv se arată că, comisiunea a comis un exces de putere, omisiune esențială și violarea art. 24 c. com., și nici vreun alt text nu are o obligație în acest sens și în al doilea rând fiscul nu a făcut dovada că raportul de expertiză conchide că inventarul corespunde cu realitatea.

Având în vedere că și acest al doilea motiv este nefondat, fiindcă se constată, că registrele de magazie au alt scop, iar societatea este obligată a le ține în baza art. 4 din legea pentru impunerea pe lux și cifra de afaceri, care prevede că întreprinderile trebuesc să țină un

registru special în care să se evidenţieze intrarea mărfurilor prime pe cantităţi şi eşirea producţiunei;

In ce priveşte cel de al treilea motiv de recurs, care constă în exces de putere, nemotivare prin aceia că argumentarea primei instanţe cu privire la înlăturarea registrelor pe motiv că nu se poate calcula preţul de cost şi că nu are nici un cont de fabricaţiune, care să conţină anumite elemente, este lipsită de temei fiindcă întrebuinţează elemente ce nu au ce căuta în deslegarea pricinei şi că nu se puteau înlătura registrele pe motiv că nu sunt întocmite într'un anumit fel.

Având în vedere că şi acest motiv de recurs este nefondat, fiindcă comisiunea de apel motivează înlăturarea registrelor arătând că nu poate calcula preţul de cost şi că nu are fie un cont de fabricaţiune care să conţină anumite elemente, fie măcar cartoteci.

— In ce priveşte cel de-al patrulea motiv de recurs, prin care se plânge de violarea art. 39 din legea contribuţiunilor directe, întrucât nu s'a arătat cu ce alt comerciant având o exploatare similară au fost comparaţi spre a fi impuşi, iar comisiunea l-a impus pe baza cifrei de afaceri pe care o constată, când legea prin zisul text spune că, comparaţia se face cu un alt comreciant bine determinat spre a se constata similitudinea comerţului.

Având în vedere că întrucât comisiunea de apel impunând pe baza cifrei de afaceri necoroborată cu comparaţiunea imperios cerută de lege, comisiunea a dat o hotărîre casabilă, fiind dată cu exces de putere şi cu violarea suszisului text de lege.

Că astfel find acest motiv de recurs este întemeiat şi cată a fi admis, a se casa zisa deciziune şi a se dispune ca dosarul să fie înaintat aceleiaş comisiuni spre a proceda la ridicarea din nou a afacerii. (Curtea de Apel Buc. S. I-a, Deciziunea Nr. 67 din 31 Martie 1936).

ŢINEREA REGISTRELOR PENTRU NEGUSTORII PATENTARI. — Ministerul de finanţe a trimis administraţiilor financiare o circulară, din care extragem următoarele:

Art. 76 din legea timbrului cere ca asemenea registre să fie timbrate şi efectiv ţinute, după importanţa lui, iar nu simulacru de registre, un registru posedat numai de formă, cu eludarea drepturilor fsiuclui.

Deşi art. 108 din legea contribuţiunilor directe exceptează pe micii comercianţi şi industriaşi dela ţinerea registrelor pentru constatarea impozitului de plătit conform acestei legi, acest articol nu a modificat nici codul comercial nici legea timbrului în ce priveşte registrele comerciale nici fiindcă aceste din urmă legi urmăresc cu totul alt scop decât legea fiscală.

Inaintea Inaltei Curţi de Casaţie, Secţiuni Unite, s'a pus chestiunea dacă art. 108 din legea contribuţiunilor directe a modificat legea timbrului în sensul că ea nu se aplică micilor comercianţi şi meseriaşi şi instanţa supremă prin decizi No. 10 din 27 Ianuarie 1927 s'a pronunţat în sensul că şi aceştia trebuiesc să aibă registre comerciale.

Pe temeiul acestor dispoziţiuni legale şi a jurisprudenţei statornice, ministerul finanţelor a cerut administraţiilor financiare a da ordin organelor de constatare şi control să facă verificarea tuturor celor obligaţi de lege să poseadă registre comerciale şi celor ce nu poseadă aceste registre sau dacă posedă ele nu sunt efectiv ţinute, precum şi celor ce refuză prezentarea lor să le dreseze proces verbal de contravenţie pe baza art. 4 par. 18 şi 19 combinat cu art. 75 din legea timbrului.

Impozit Comercial. — Impunerea unei sucursale noi. — Nu se face separat. — Art. 37, 41, 134 l. c. d. art. 24 c. com.

Venitul sucursalelor se impune la venitul general al întreprinderii, în contabilitatea căreia este contabilizat şi acesta chiar pentru primul an de exercitare.

Având în vedere că prin primul motiv de casare se invoacă violarea şi greşita interpretare şi reaua aplicare a art. 41 din legea contribuţiunilor directe, exces de putere, violarea art. 37, 134 din aceiaşi lege şi art. 24 cod comercial şi exces de putere, comise de instanţa de apel prin aceia că socoteşte o sucursală a societăţii recurente din Bucureşti Str. Şelari 13, drept o întreprindere nouă, aplicându-se dispoziţiunile art. 41 din legqe.

Având în vedere că din deciziunea atacată cu recurentul de faţă, rezultă că instanţa de apel a constatat în fapt că magazinul din Str. Şelari Nr. 13 este o sucursală a societăţii anonime „Cehoslovaca".

Având în vedere că potrivit art. 37 din legea contribuţiunilor directe se prevede că impozitul societăţilor comerciale se aşează acolo unde are loc principala activitate a întreprinderii, că rolul sucursalelor fiind a se ocupa cu desfacerea în detail a produselor unei firme, nu necesită o contabilitate separată, operaţiunile lor contabilizându-se la sediul principal.

Având în vedere că şi potrivit dispoziţiunilor art. 134 din legea contribuţiunilor directe şi art. 24 din codul de comerţ comercianţii sau societăţile comerciale sunt obligate la ţinerea unui singur rând de registre şi la încheerea unui singur bilanţ; că deci dacă s'ar admite ca şi sucursalele să fie impuse separat de întreprinderea principală, ar fi a le obliga a ţine alte registre şi să închee un alt bilanţ, ceeace ar duce la concluziunea că aceiaşi întreprindere comercială să închee mai multe bilanţuri.

Că din interpretarea acestor texte rezultă că venitul sucursalelor se impune la venitul general al întregii întreprinderi în contabilitatea căreia este centralizat.

Că, procedeul astfel, impunând separat sucursala din Str. Şelari Nr. 13 a magazinelor „Cehoslovaca" instanţele de fond au violat art. 37 şi 134 din lega contribuţiunilor directe şi art. 24 din codul comercial şi deci au pronunţat o hotărâre casabilă.

In consecinţă, recursul cată a fi admis pentru acest singur motiv, fără a mai fi nevoe de a discuta cel de al doilea motiv.

(Curtea de Apel Sec. I. Dec. fiscală No. 143 din 9 Iunie 1936).

Recenzii

René Delaporte: LE PRIX DE REVIENT, Paris 1936, Edit. Soc. Française d'editions litéraires et technique. — Cunoscutul publicist contabil, Prof. R. Delaporte a cercetat și expus într'un volum de 200 pag. interesanta problemă a prețului de cost cu privire specială la industrie.

Autorul, după ce arată diferite procedee de calculație a prețului de revenire (procedeu global, procedeu pe foaia de comandă, procedeu pe etape, procedeu pe nomenclatură) se ocupă de:

1. Alegerea unității de bază pentru calcularea prețului (unitate de măsură, obiect, operație, departament.
2. Alegerea metodei de calculare a timpului.
3. Alegerea metodei pentru decontarea materialelor.
4. Determinarea și contabilizarea specificativă a cheltuielilor de atelier și de uzină.
5. Determinarea valorii locative a fabricei și magaziilor.
6. Determinarea amortismentelor, a dobânzii la capital investit în fabricație.

D-l Delaporte găsește o soluțiune fericită în ce privește diversele denumiri și interpretări date prețului de cost industrial. In loc de denumiri diverse, autorul consideră că se poate denumi prețul de cost după etapa, la care se referă astfel: preț de cost în atelier, preț de cost în uzină (preț de cost industrial) preț de cost comercial, preț de cost global.

Conform cu cele stabilite și de Corpul nostru, autorul introduce amortismentul în calculul periodic al prețului de cost industrial.

Asemenea suntem în acord cu autorul în ce privește cheltuelile generale de administrație, pe care le adaugă numai la prețul de cost comercial spre a forma prețul de cost global, numai că noi nu am mai făcut această deosebire între cost comercial și cost global.

Nu suntem însă de acord cu autorul când este vorba de dobânzi, pe care Delaporte le înglobează atât în prețul de cost industrial pentru tot timpul duratei fabricației cât și în prețul de cost comercial.

Autorul consideră că indiferent dacă se lucrează cu mijloace proprii sau împrumutate, trebue să se socotească o dobândă la orice capital ce lucrează în întreprindere.

Nu suntem de acord cu această teorie, pentrucă în primul rând socotim drept sarcini ale întreprinderii de adăugat la valoarea produsului numai acelea efectiv suportate, nu dobânzi prezumate, iar în ce privește dobânzile efective plătite sau datorate, acestea reprezintă o sarcină financiară, care n'are legătură cu producția și cu valorificarea producției.

Deci nu poate intra în costul fabricației, ci în costul global al produsului, costul comercial, care nu se urmărește prin contabilitate și nici nu se ia în considerație la inventariere.

Asemenea nu suntem de acord cu autorul când susține că beneficiul propriu zis este numai ceeace rămâne după ce s'a scos și o dobândă uzuală pentru capitalul propriu.

Beneficiul comercial este după noi un tot format, e adevărat, din mai multe elemente, între cari intră și dobânda capitalului propriu, dar aceste elemente sunt indivizibile și nu se poate spune cât revine fiecăruia. Patronul nu lucrează în vederea obținerei unei dobânzi pentru capitalul învestit ci în vederea beneficiului.

Deaceea nici o lege fiscală nu admite să se scadă drept cheltuială dobânda la capitalul propriu.

Cu atât mai puțin nu admite să se creeze fonduri de previziune din dobânzi efective, fonduri pe cari autorul vrea să le întrebuințeze pentru amortismente și alte cheltueli, ce au depășit prevederile estimației.

Această teorie ar duce la contabilizarea de beneficii fictive pentru mărfurile în stoc și la reducerea beneficiilor menite acționarilor pentru cele vândute; — operație ce nu o găsim de loc îndreptățită și într'un caz și în altul.

Suntem desigur de acord cu autorul în ceeace privește încluderea sarcinelor fiscale reale și a cheltuelilor de administrație la calculația devizelor, de estimație pentrucă acestea sunt elemente ale prețului de vânzare.

Autorul rezervă un capital interesant prețului de cost etalon, cum spune D-sa, „Standar" cum spun americanii.

După acest „preț-standard", care cuprinde toate elementele prețului de cost după calcule teoretice și după experiența din trecut se poate face controlul întregului proces industrial și comercial, din care rezultă prețul de cost contabil.

Delaporte pune aci o problemă contabilă nouă s. a. urmărirea prin contabilitate a rezultatelor technice comerciale și sociale prin compararea celor trei feluri de prețuri de cost:

a) preț de cost deviz; *b)* preț de cost standard; *c)* preț de cost real.

Chestiunea prezintă deocamdată mai mult un interes teoretic, pentrucă în practică este de multe ori mai simplu a face aceste comparații cu ajutorul tabelelor statistice.

Intr'un capitol special, autorul tratează greaua problemă a calculului și imputării cheltuelilor generale. Arată că sunt 12 metode de repartiție a cheltuelilor, expune avantajele și desavantajele fiecărei metode.

Se pare că autorul nu dă o preferință specială nici unei metode, ci recomandă metode mixte adaptate organizării administrative a fiecărei întreprinderi.

Desigur că nu se poate adopta aceeași metodă pentru orice fel de cheltuială și pentru orice fel de funcțiune din întreprindere și pentru orice produs; însă se pot totuși formula unele reguli generale.

In literatura germană se găsesc „chei de repartiție" pentru fiecare fel de cheltuială, pentru fiecare departament al întreprinderii, pentru fiecare etapă a fabricației și pentru fiecare grupă de întreprinderi.

Cu observațiile cuprinse în această recenzie, lucrarea domnului Delaporte, ca și celelalte lucrări ale D-sale, este plină de interes prin expunerea technică ce o face prin problemele ce le pune.

Dr. Vim.

Reviste și Ziare

I. Revista A. L. A. C. I. din Septembrie 1936, ne dă un bogat conținut asupra chestiunilor la ordinea zilei, devalorizarea francului, devalorizarea lirei italiene, articole ce arată situația creată pieței noastre de aceste devalorizări.

O. N. T. și îndrumarea turismului românesc, este una din chestiunile ce ar trebui să preocupe interesele țării noastre.

Alaciștii în comerț, este titlul articolului, care cuprinde unele păreri de felul cum trebue pusă problema naționalizării vieții economice și a îndrumării alaciștilor spre comerț, întreprinderi particulare și profesiuni libere.

Articolul „Expertizele și experții contabili" ne dă instrucțiuni necesare, asupra tot ce este în legătură cu expertizele contabile.

II. BULETINUL UNIUNEI CAMERELOR DE COMERȚ ȘI DE INDUSTRIE pe Septembrie a .c .ne dă în „Studii și dări de seamă" câteva importante articole printre care citâm „Privire asupra industriei românești de petrol" în care găsim o comparație a producției petrolului din 1935, când se extrăgea 8.783.000 tone față de 11.650 tone în 1870. Consumația internă a corespuns unei valori de 926.061.000 lei.

Nu mai puțin interes prezintă pentru cetitor articolul „Polonia-România", unde se elaborează idei sănătoase asupra chestiunilor de cale ferată și progresului economic ce s'ar putea realiza prin înființarea unor linii între cele 2 țări.

III. Revista „MAREA ENCICLOPEDIE AGRICOLA" este bine venită pentru agricultori, silvicultori, pomicultori, etc. pentru preocupările lor. Este un îndrumar la care colaborează cei mai distinși profesori, ingineri-agronomi, din țară și din străinătate, și îi aducem toate laudele noastre pentru inițiativa și scopul ce-l urmăresc pentru binele țării.

IV. BULETINUL ASOCIAȚIEI REPREZENTANȚILOR DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE pe Octombrie 1936 publică articolul domnului Dr. Ilie Cojocaru despre, impunerile veniturilor comerciale realizate în țară de firmele străine" în care se pune din nou în discuțiune problema impunerii veniturilor trase din țară de firmele străine prevăzute în articolul 2 din L. C. D. modificată la 1 Aprilie 1935.

Articolul „Iarăși impunerea caselor străine" a domnului Dr. V. M. Ioachim, consideră această impunere ca fiind complet lipsită de bază legală și de necesitate pentru economia națională.

„Comisionul" articolul d-lui A. S. cuprinde diferite numiri ce se dau în comerț reducerilor acordate la vânzări, contra cărora autorul se ridică, spunând că este contra încercărilor de diminuare a comisionului precum și a scăderii nejustificate din cifra comisionului ce se cuvine prin deb[illegible]ursări de fracht, scont, taxe de consum, toate cuprinse în prețul vânzării.

„Din ale meseriei noastre" scris de d-l Nae Abaza, cuprinde o descriere amănunțită a acelui ce se poate numi cu drept cuvânt, reprezentant de comerț.

V. Revista SOCIOLOGIE ROMÂNEASCĂ pe Iulie-Septembrie 1936 în articolele sale, dă tot cei frumos pentru știință. Temeiurile teoretice ale cercetărilor monografice, este o descriere documentată asupra felului cum trebue să se facă o cercetare monografică; elementele esențiale cari nu trebuesc să lipsească din cadrul cercetărilor. Se face o comparație între felul cum urmează să se facă o cercetare individuală și felul de cercetare sociologică întreprinsă de Institutul Social Român.

Articolul „Antroposociologia" se ocupă de diferite raporturi, de medii înconjurătoare cu rasa, pe care autorul articolului își desvoltă doctrina sa.

Celelalte articole „Stâni Nerejene", „Rudenia spirituală din năsie, la Drăguș", „Monografia comunei Belinți", „Monografia comunei Sanț", deasemenea interesante din punct de vedere a formei literare și științifice în care au fost scrise.

VI. Buletinul Ministerului de Industrie și Comerț „CORESPONDENȚA ECONOMICĂ" din August 1936, în articolul semnat de d-l Gr. I. Ghiață „Politica agricolă iugoslavă, situația agriculturii și reorientarea ei". S'a căutat a se încheia acorduri între producători și fabricele de uleiuri, pentru însămânțarea a o cât mai mare suprafață de pământ de către producători și consumarea în același timp a acestei suprafețe de către fabrici. In privința grâului Statul Iugoslav, a căutat să echilibreze producția anilor buni și însămânțarea suprafețelor din regiunile cu o climă mai aspră, cu culturi de bumbac, plante oleaginoase și culturi de in.

In „Debușeul Polonez pentru fructe și desvoltarea exportului nostru" de I. Floru, ataşat comercial, ne arată în câteva cifre că fructele noastre sunt căutate pe piața polonă, și în special strugurii, din care în 1935 am exportat 1.895 tone; mai puțin exportăm pepenii verzii, în care ne-a întrecut Ungaria, deoarece piața poloneză preferă pepenele rotund de 3—6 kgr. cu coaja închisă și miezul roșu.

VII. REVISTA VĂMILOR din Septembrie 1936, publică sub semnătura d-lui St. Anghel, despre „Endouanele de cale ferată" care nu sunt altceva decât niște formulare ce le cere calea ferată, care formulare port diferite numiri, în diverse țări; acestea se pretind pentru toate traficurile internaționale combinate, maritim-terestru.

Articolul d-lui inspector vamal P. Șerbănescu „Paza granițelor și poliția vamală în zona de frontieră" cuprinde unele dispoziținni ce ar fi

de urmat în paza frontierilor și până azi nu s'a înfăptuit nimic, deoarece paza frontierilor se face după vechile regulamente.

VII. TRIBUNA FINANCIARĂ din Octombrie 1936. Articolul domnului C. Duma, „Impozitul asupra dobânzilor produse de creanțe", se ocupă de dreptul ce-l au judecătorii de a cere justificarea plății impozitului mobiliar dovada care poate fi făcută de creditor.

In „Problema debitelor arierate" a domnului I. N. Stan; lege ce a fost publicată în 1 Aprilie 1936, d-sa cere de a se aplica în anul viitor, tocmai pentru a nu se da loc la o anarhie fiscală, pentru a se da organelor fiscale primele din amenzile aplicate pentru infracțiunile descoperite.

In concluzia articolului „Operațiunile civile și comerciale în cadrul fiscal" al d-lui Al. Machedon, rezultatele din imobile la întreprinderile comerciale, cari au speculat în mod accidental asupra cumpărării-vânzării, precum și întreprinderile comerciale în al căror act constitutiv nu exclude o operațiune de vânzare-cumpărare ,și întreprinderile comerciale ce nu au ca obiect comercial exloatare de imobile, dar care au un rezultat dintr'un imobil trecut în registrul lor și afectat fondului de comerț, toate urmează să fie supuse impozitului comercial.

In aplicarea art. 12 din legea impozitului pe lux și cifra de afaceri a d-lui I. M. Ciolac; este o sursă de venituri care aduce mărirea veniturilor tezaurului, pentru care se cere un control technic și fiscal al impunerii.

IX. BULETINUL A. G. I. R. pe Septembrie 1936. D-l Ing. Is. Mihăilescu se ocupă de aplicarea nouiei legi a învățământului industrial.

D-l Dr. Ing. electric. Cezar Partene Antoni și Dr. C. I. Andreescu, în „Invățământul technic superior la Iași" face un istoric asupra evoluției acestui învățământ și cele necesare acestui învățământ în Moldova, la Iași și Chișinău. D-l Ing. Silvic St. Bărbulescu, în „Combaterea secetei" ne dă un studiu amănunțit asupra diverselor metode de combaterea secetei: inundațiile, irigațiile, mobilizarea solului, semințe selecționate și aclimatizate, resturi de cultură, perdele forestiere, de protecție care ar da rezultate bune în anumite împrejurări.

D-l Ing. St. Mihăescu, în „Problema locuinței" arată cauzele relelor locuințe la noi, mai ales la sate și remediile ce s'ar putea aduce prin construcții noui.

D-l Ing. A. Avramescu, în articolul „Situația telegrafiei în România" arată relele de care suferă telegraful la noi datorită concesionării telefonului unei societăți particulare, care a făcut această separație complectă.

Alte articole cităm: „Rolul Statului în industrializare" de Ing. I. Basgan, pentru care se cere o unificare a legislației industriale în toate ținuturile.

„O metodă nouă cu o importantă utilizare" articolul d-lui Ing. N. Mihăilescu, cuprinde chestiuni importante a introducerii unei monede

și anume cea de nichel în timp de război, care ar aduce un venit apreciabil tezaurului.

Valorificarea Prutului și Siretului pentru ridicarea Iașilor și a Moldovei de Ing. Inspector Gl. Al. Andreescu-Cale; importantă descriere și bine documentată a ceeace ar putea aduce technica modernă în ridicarea și propășirea economică a țării, iar în continuare arată problemele necesare pentru sistematizarea precum și alimentarea cu apă a Iașului.

X. ROMÂNIA INDUSTRIALĂ pe Octombrie 1936, ne dă câteva date importante asupra Balanței comerciale a Germaniei înainte și după războiul mondial, care e în continuu progres. In August 1936 exportul german s'a cifrat la 409 milioane mărci germane. Inainte de război balanța comercială era negativă, azi este pozitivă. Inainte de război Germania exporta cel mai mult în Anglia, iar azi are un excedent față de Olanda cu 401 milioane mărci.

In acest an se poate vedea o producție abundentă în produsele neagricole. Astfel în Rusia Sovietică, producția industrială inclusiv electricitatea e azi de trei ori și jumătate mai însemnată decât în 1929.

Devalorizarea valutelor a provocat la noi o activitate intensă la bursă, care au dat loc la urcări, dar aceste urcări n'au fost provocate de o prosperitate și o bună stare generală a țării care să ne bucure, ci din contră, de frica unei catastrofe a monetei, care ne-au adus pagube în afacerile de export ce erau în toiul lor.

XI. Revista JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ pe Octombrie 1936, în materie civilă publică articole de procedură, prin care se recunoaște intervenția unui terțiu în materie de procedură comună, dar nu în materie de concordat preventiv care este o materie specială. In legea de lichidare a datoriilor din 7 Aprilie 1934, nu se poate aplica unele dispoziții din legea concordatului preventiv care se referă la valorificarea creanțelor și la admisibilitatea lor; această lege exceptează dela beneficiul lichidării debitorilor agricoli și urbani creanțele dotale ale soțiilor de ofițeri până la concurența dotei reglementare.

In materie de prescripțiune nu își produce efectul cererea în judecată dacă n'a fost urmată de o hotărîre definitivă.

Regulamentul legii pentru reglementarea datoriilor, prevede că instanțele de fond de urmărire, sunt competinte să judece neîndeplinirea condițiunilor cerute de lege pentru debitori.

XII. BULETINUL CURȚII DE APEL pe Octombrie 1936, conform art. 339 pr. civilă debitorii în materie civilă, nu se poate plânge la executarea ordonanței de adjudecare decât în contra execuției.

In materie comercială, Banca Națională este suverană, as. aprobărei cererilor de devize și refuzul ei nu poate fi cenzurat. Prin urmare un debitor care s'a obligat să plătească datoria sa în franci francezi trebue să fie autorizat să facă plata în lei pe cursul stabilizării care va fi în momentul plății.

Cheltuielele de investiție imobiliară, scăzându-se cu ocazia impunerii imobilului la impozitul pe clădiri cu o cotă de 20% nu pot fi admise la scăderea din venitul realizat din operațiunile comerciale.

XIII. — REVISTA NATURA pe Octombrie 1936, ne dă într'un bogat cuprins câteva importante articole despre viața lui Henry le Chatelier, opera sa științifică: Arta grădinăritului, felul cum a evoluat grădinile; Noi debușeuri pentru desvoltarea exportului de struguri, prin întrebuințarea lor la stafide, must,siropuri,etc.

Normalizarea, raționalizarea muncii au fost elementele esențiale în problema aceasta se pune tot mai intens pentru progresul omenirii.

Domnul Profesor italian Dr. Cazzamalli a ajuns la concluzia în domeniul biologiei, că gândul poate fi filmat, deoarece creerul este organul unui izvor de fenomene electromagnetice radiante, fenomene care au legătura cu activitatea psihosensorială și care aduce la rezultatul experienței stabilită de doctorul italian.

XIV. Revista italiană „IL BULLETTINO DEL CONTRIBUENTE" pe Septembrie 1936, publică sub semnătura domnului Battista Lavorato, „Datio in solutum" de Tasso di Registro, adică dăruirea plății ce ar avea-o de făcut debitorul pentru un lucru, creditorului și acesta la rândul său îl eliberează de această datorie.

Poate fi 2 cazuri a acestei clauze: aceea ce se chiamă complectă și ia ființă atunci când bunurile și folosințele cedate corespund exact valorii totale ale creditului adică valorii obiectului obligațiunii și aceea parțială când lucrurile și bunurile cedate rezultă totalmente dintr'o valoare infimă a obiectului obligațiunei.

Revista mai conține diverse legi asupra contribuțiunilor directe, asupra celibatarilor din colonii; asupra taxării diverselor articole vamale.

Nic. Popescu

Colegiale

— D-l N. BUTCULESCU, Decanul Corpului, a fost delegat în Consiliul Superior de îndrumare al învățământului comercial din partea U. G. I. R.-ului.

D-sa a mai fost ales în Consiliul Camerei de Comerț și Industrie din București, ca delegat al marei industrii.

— D-l IONESCU-PICA a fost ales în Consiliul Uniunei Camerelor de Muncă.

— D-l ȘTEFAN BALAMEZ a fost ales delegat în Consiliul Superior Economic din partea Camerelor de Muncă.

— D-l GH. LEONTE a fost însărcinat în conducerea Serviciului de devize al B. N. R.

— D-l FLORESCU FLOREA, consilier al Corpului Contabililor, secția Cernăuți; a fost ales Președinte al Camerei de Muncă din Cernăuți.

— D-l GRIGORE L. TRANCU-IAȘI, Președintele de onoare al Corpului Contabililor a fost decorat cu marele cordon al ordinului „Polonia Restituta", cu ocazia serbărilor de Independență a Poloniei.

Cereri de înscriere

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI

Secția Arad: Weisz Leopold.

Secția Botoșani: Hirschenzohn Noech, contabil stagiar.

Secția Câmpulung (Muscel): Nicolae G. Vintilescu, contabil stagiar.

Secția Hotin: Fulga Romulus, Miron A. Derji, Haim Z. Derji, Voitevoschi Marian, Abram Reiter și Poleanschi M. Anastasie, autorizați.

Secția Iași: Dimitrie Gheorghe, Benție Sneider și Teodorescu I. Mihai.

Secția Ilfov: Iosef J. Răducanu, Herșcu Avram, Ionescu Tudor, Tănăsescu Emanoil, Pitaru Simion, Gheorghe Vanghele, Gheorghe G. Moarcăș, Levi Levin, Mihăilescu A. Ioan, Vladimir Gh. M. Nicolayev, Vasile N. Ștefan, Pompiliu Stelian, Nistor Iancu, Ioan N. Diaconescu, Bernstein Eremia, Beniamin L. Goldenberg, Filip Edelstein, Theodor Prahoveanu, Guliman C. Ioan, Weintraub M. Mendel, Unberto Fontana, Paulini Rene, Eskenaszy Carol.

Secția Lăpușna: Ciutacu T. Gheorghe.

Secția Prahova: Alexandru P. Steriu, Alexandru A. Voicilă, D-tru A. Theodorof, Stelian I. Reodorescu, G. I. Bărbulescu, Emanoil G. Dumitrescu și Gh. C. Găvănescu, stagiari. Ion Rădulescu și Avram I. Avram, autorizați.

Secția Vâlcea: Sebastian G. Ionescu, Maria Sebastian Ionescu, Nicolae N. Ghitan și Gh. N. Curechian, stagiari. Mariette C. Poenaru, autorizat.

Secția Timișoara: Alexandru Scheirich.

Secția Trei Scaune: Ildico Bedoe, stagiară.

AVANSĂRI

Secția Trei Scaune: Ildico Bedoe, stagiară.
Jacques, la gradul de contabil autorizat.

Secția Sf. Gheorghe: Francisc Demeter la gradul de expert contabil. Negrea Nicolae, Szasz Eugen, Tihanyi Eugen, Axente Alexandru și Cserey Zoltan, la gradul de contabil autorizat.

Secția Vâlcea: Gh. I. Luculescu și Mihail Wagner la gradul de contabil autorizat.

TRANSFERĂRI

Secția Hotin: Joseph Segall, contabil autorizat din secțiunea Botoșani a fost transferat în secțiunea Hotin.

EXCLUDERI

Secția Prahova.

Experți: D. Papadopol, D. H. Celus.

Autorizați: A. D. Rosen, Nic. Gabor, Const. Popescu, Al. Zahariade, Sp. Sp. Tomescu, I. Gorănescu, Moise H. Nacht, Pinchan Abeles, Marcu

Smilovici, G. Măgureanu, Al. M. Alcalay, Anton C. Teodorescu, Maier A. Brezis, Ionel Petrovici, Adam Hodel, Gh. Vintilă, Petre C. Georgescu, Ioan C. Filip, D. Constantinescu, Ștefan S. Ghelea, Ion Munteanu, Gh. P. Popescu, D. B. Popescu, Gh. I. Baur, Căpitan Const. Dinescu, Nicu C. Bădescu, A. Bărbulescu, G. Ștefănescu, Vasile J. Constantin, Aurel V. Spirescu, Zaharia Grigorescu, Clara Solomon, Nic. Ioanid, Ștefan Witmer, L. Aldasoro, G. N. Brătulescu, V. Mazzuchelli, C. C. Găvănescu, D. Colomiță, I. Teodorescu, C. F. Ioanid, Alexe Dumitrescu, Ioan Mihăilescu, Ioan I. Marinescu, I. D. Grigorescu, Dincă G. Nicolae, G. Creţeanu, Radu N. Ionescu, Nicolae G. Mircea, Ioan Wittu, I. Marinescu, C. G. Scorţeanu, Ioan Nicolescu, Virgil Leonard, Ilie P. Stroescu, B. I. Grunberg, At. G. Lăzărescu, P. Pandelescu, Victor Martinovici, Ioan G. Onea, Alex. Bărduțiu, M. Grunberg, Edy Schwartz, Adolf Iscovici, L. Zaharia, D. T. Dumitrescu, Carol Wepper, Ioan N. Popovici, Gh. St. Dinescu, Ion M. Morcov, Petre D. Dănescu, Zamfir Nistor, Iosif Chilian, Petre Panaitescu, Căpitan Const. G. Ionescu, Pavel I. Pavelescu, Dorotheia Pribuav, D. A. Stănescu, **Gh. Ionescu.**

Stagiari: Solomon Ilie, Ion M. Stoicescu, Romulus St. Petrescu, Laios I. Popescu, Vasile D. Constantinescu, Burelli M. Braunstein, Const. N. Verbancu, I. Carcaleţeanu, Silv. D. Enescu, Aurel T. Stoinescu, Const. G. Roman, S. Ionescu, G. Andronescu, Petre M. Nicolescu, Nicolae G. Manea, Nicu V. Vasilescu, Gh. Moise, Ovidiu Popescu, Gh. M. Maciu, Ioan I. Enescu, Ștefan I. Stănescu, Teodor Bauer, Nicolae Zissu, Petre G. Constantinescu, Gheorghe V. Nicolae, Mihai P. Gherman, M. Constantinescu și Jean Luncă.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

E. WOLFF

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3 Motoare «DEUTZ», Mașini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Abonamente

In cursul lunilor dela 15 Octombrie 1936 — 20 Noembrie 1936, am primit următoarele sume:

INCASATE DIN ȚARĂ PRIN INCASATORII NOȘTRI SAU CU MANDATE POȘTALE

Azuga: Fabrica de ciment Portland 1936, 500; Ion Tatulea 1936, 160.
Blaj: Șc. Comercială Sup. gr. cat. băeți 1935—1936, 320.
Bârlad: Jitariu Irimia 1935—1936, 320.
Bistrița-Năsăud: Alex. Joandrea 1936, 160; D. Vișan 1933—1934—1935, 480.
Bazargic: M. Pandelescu 1936, 200; Ioachim Athanasof 1936—1937, 200; Semo D. Cazacof 1936, 200; Pacef Chiril 1936, 200; A. Jemănianu 1936, 200; P. Papahagi 1936, 200.
Brașov: Simon Haber 1936, 200.
Cetatea Albă: L. Papaciubeiuc 1936, 200.
Chișnău: Aron Rabinovici 1936, 160.
Craiova: David Alschech 1936, 160.
Focșani: I. Lupașcu 1936, 100.
Giurgiu: Liceul Comercial 1936, 160.
Diciosânmartin: Simeny Carol 1936, 200.
Hunedoara: Suciu George 1936, 200.
Iași: I. C. Hoisescu 1936, 160; Nathan Ianculovici 1934, 160.
Gura Ocniței: N. D. Bercu 1936, 200.
Piatra Neamț: Isidor Ilicsohn 1936, 160; Solomon Lupovici 1936, 160.
Satu-Mare: Monuș Mihai 1936, 200.
Com. Tilecuș-Bihor: Ilie Baciu 1936, 200.
T. Severin: Gh. V. Balamat 1934—1935, 320.
Tg. Ocna: Mihail Th. Mihailov 1934—1935—1936, 480.
Timișoara: Friederich Iacob ab. 1936—1937, 200.

București:

Avram Samuel 1936, 200; A. Blumenfeld 1936, 160; Elias Barad 1936, 100; Vasile Blaj 1936, 100; I. Behars 1936, 200; Alex. M. Butză 1935, 200; Iosif Banc 1935, 200; Gh. Badea 1936, 200; A. Bulai 1936, 200; Cristea Cartas 1936, 100; Cută Aurel 1936, 160; Ion Cazan 1936, 100; Costicea Coman 1935, 160; I. Campus 1936, 100; Iulian Căpățână 1936, 100; Th. Cristian 1936, 200; P. Drăgănescu-Brateș 1936, 160; Direcția Gen. a C. A. M. 1936, 1000; N. A. Dimitriu 1936, 200; C-tin Drăgănescu 1937, 160; Jacques Draht 1936, 100; Th. Diamandopol 1936, 200; V. Donniga

*) Mulțumind d-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

1936, 200; Cristian Dimitriu 1936, 200; C-tin Dumitrescu 1936, 160; N. G. Dumitrescu 1936, 100; Ecstein Marcel 1936, 200; Petre Ermeliu 1937, 160; Ed. Fuhn 1934, 100; Lupu Fischman 1936, 100; V. M. Ganea 1936, 200; Herman A. Grünberg 1936, 200; Gh. Georgescu 1936, 100; Leon Grünberg 1936, 200; Iacob Goldenberg 1935—1936, 320; N. Grigorescu 1936, 200; I. Goldfeld 1935—1936, 400; Paul Hirsch 1936, 200; Romeo Ivanischy 1936, 200; Gabriel Ionescu 1936, 100; Gh. Ionescu 1936, 160; Gh. Ionescu 1936, 200; Dudolf Haggi 1936, 100; M. Lipschitz 1935—1936, 200; Clement Mitru 1936, 160; H. Moscovici 1936, 200; Ernest Michelsohn 1935, 160; Gh. Marinescu 1936, 200; Florea Manicatide 1935, 100; Gh. Minculescu 1936, 80; D-tru Mihail 1936, 100; Nic. Munteanu 1935—1936, 400; Christ. Marinescu 1935, 200; Gr. Mladenatz 1936, 200; I. Mitoseriu 1936, 200; P. F. Marinescu 1936, 200; D. I. Maradon 1936, 200; V. Marinescu 1936, 200; St. Mazoroș 1935, 100; Aurel Nicolau 1935, 100; Gh. Gh. Nicolescu 1936, 200; D. Niculescu 1936, 200; I. Nedeianu 1936, 200; A. Neagu 1936, 80; Iordache N. Onea 1935, 200; Oproiu C-tin 1933, 160; Ștefan Preda 1936, 160; I. Panaitide 1936, 160; V. Perșoiu 1934—1935, 400; C. V. Popovici 1936, 160; G. Botica Rădulescu 1936, 160; Ion M. Rădulescu 1935, 100; Th. Rosen 1936, 200; R. Rabinovici 1936, 160; Dem. C. Roșianu 1936, 200; Ignal Saol 1935, 100; Moise Soltanovici 1935, 100; Athanasie Sachias 1935, 200; Gh. Sersea 1936, 200; C. N. Silistrăreanu 1935, 200; Chr. D. Staicovici 1936, 200; Segal Rubin 1936, 200; Dolfi B. Stern 1936, 200; Eraclie Săsână 1936, 200; Iosif Schapira 1933, 100; Osias Spitzer 1936, 100; I. Sălăgeanu ab. 1937, 200; Ion Ștefu 1936, 200; Soc. Comunală a Tramvaelor 1936, 1000; Ion Vrânceanu 1936, 100; Iuliu Variu 1936, 200; I. Vâlvoi 1936, 200; N. Vasilovici 1936, 200; Habeyan G. Wahan 1936, 100; Filip Weiselberg 1936, 200; Iancu Weisman 1936, 200; Herman Wolfthal 1936, 200; Leopold Tennenhaus 1934—1935, 320; C-tin Tică 1936, 200; Ad-tor Cpt. Zait Theodor 1936, 200.

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

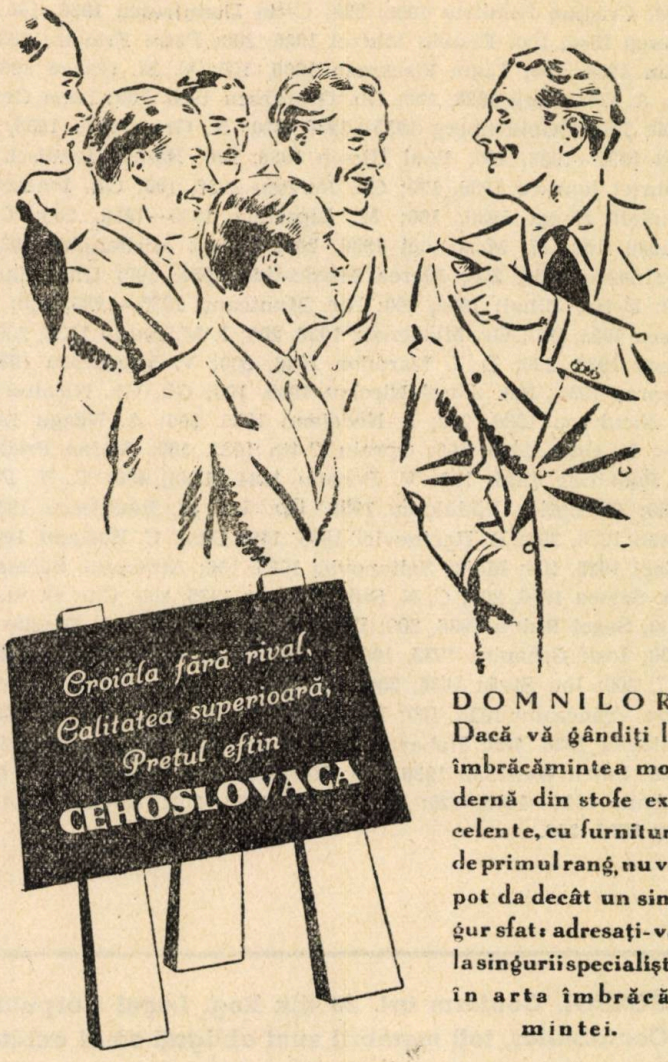

DOMNILOR!
Dacă vă gândiți la îmbrăcămintea modernă din stofe excelente, cu fornituri de primul rang, nu vă pot da decât un singur sfat: adresați-vă la singuriii specialiști în arta îmbrăcămintei.

CEHOSLOVACA

BUCUREȘTI, STR. BERZEI 100 • BUL. ELISABETA 8-10
CAL. GRIVIȚEI 159 • STR. ȘELARI 13
PLOEȘTI • GALAȚI • CRAIOVA • BRAȘOV
TIMIȘOARA • CERNĂUȚI

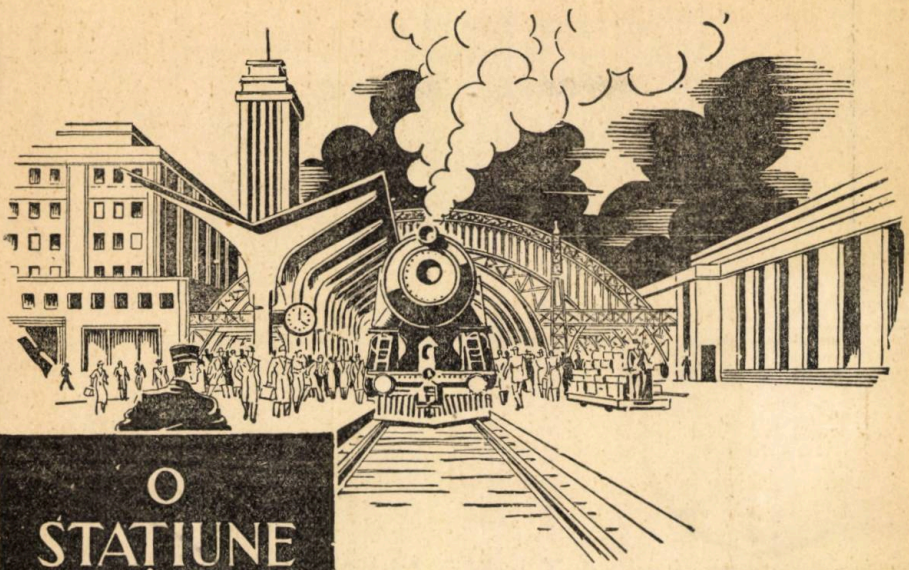

O STAȚIUNE MARE CU O SINGURĂ LINIE

Închipuiți-vă că o mare stațiune de cale ferată ar avea o singură linie pentru toate trenurile care vin și pleacă. Ce s'ar întâmpla oare cu orariul, cu confortul pasagerilor, cu veniturile căilor ferate? Lucrul acesta este tot atât de adevărat și de important pentru serviciul telefonic. Dacă aveți un trafic prea mare pentru o singură linie, afacerile Dv vor suferi. Clienții se vor enerva, găsind numărul Dv. veșnic ocupat. Veți pierde clienții tot atât de sigur ca și când ați sta cu magazinul închis.

INSTALAȚIUNI PENTRU TOATE UTILITĂȚILE

Societatea de Telefoane ține la dispoziția abonaților diferite tipuri de instalații, pentru utilizările cele mai complicate. Oricât de complexe ar fi necesitățile telefonice ale întreprinderii Dv., un specialist al Societății de Telefoane vă va fi pus imediat la dispoziție, pentru instalația necesară.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Adresa :

Dlui.Eugen Vancu
la Banca "Albina"
Inst.de Credit şi Econ.
S I B I U

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

ANUL XXV. — No. 12 DECEMBRIE 1936

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. — STRADA TEILOR No. 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuș Lucian, Dr. în științe de stat.
† **Eftimiu M. G.,** Bancher.
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert.
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din țară.
Hodoș Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Națională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naț.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă.
Sersea Th., Șef serv. Min. Comun.
† **Rasidescu St. I.,** fost președ. al Corp. Absol. Șc. super. de comerț.
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la școala com. „Cultura".
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil șef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREȘEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacție.

VICE-PREȘEDINȚI:

N. Arghir, Director Casa Construcțiilor.
Membru în Comitetul de redacție.
V. M. Ioachim, Secretar Camera de Comerț.
Membru în Comitetul de redacție.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Nițu, Subdirector la Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacție.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naț. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacție.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacție.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacție.
P. Drăgănescu-Brateș, Membru în Comitetul de redacție.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosif D. Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M.
Președintele Corp. Contabililor.
I. C. Negrescu, Director Soc. Com. Locuințe Eftine.
Membru în Comitetul de redacție.
Ștefan Popescu, Director Societ. de gaz și electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian, Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Șef Cont. atelier. C.F.R.

Directorul revistei: **P. Drăgănescu-Brateș.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., Hodoș Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamțu C., Gr. Trancu-Iași, Staicovici Chr. D., Ștefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUȚIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BĂNCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENȚA

GEORGE VI

KING OF ENGLAND
NOUL REGE AL ANGLIEI

Majestatea Sa Regele George VI al Angliei, care a luat parte ca invitat de onoare, fiind pe atunci Prinţ, la banchetul dela Guildhall oferit cu amabila îngăduinţă a primarului Londrei celui de al IV Congres Internaţional de Contabilitate, a avut aprecieri foarte elogioase, cu privire la rostul

și rolul Experților Contabili, exprimate în următoarele cuvinte :

„Dificultățile cari se resimt în operațiunile internaționale de comerț, din cauza diferitelor măsuri valutare și a limbilor multiple întrebuințate, nu sunt în ce privește Contabilitatea atât de mari ; ele sunt înlăturate prin faptul că principiile Contabilității sunt universale, iar socotelile se țin mai la toate națiunile după aceleași reguli bine studiate. Că este așa o arăta faptul că aci se găsesc delegați veniți din 19 țări diferite.

Oricine dorește să aibă legături de comerț cu altă țară va găsi probabil că nu există diferență în ce privește principiile după care se țin socotelile.

Cu toate că aceasta este prima ocazie în care Congresul Dv. internațional, a avut loc în această țară, sper că nu va fi ultima dată (aplauze).

Mă surprinde, că acesta să fie numai al IV-lea congres internațional al membrilor profesiunii Dv.

Pare curios dece contabilii experți nu au fost recunoscuți ca având o profesiune definită, mai de mult, așa cum a fost stabilit pentru doctori, avocați, etc.

Din cele mai vechi timpuri ale comerțului, încă din timpul Fenicienilor, negustorii au simțit nevoia să-și țină socotelile și ceeace este mai important, să aibă un expert al cifrelor la îndemână care să le explice amănuntele privitoare la profitul lor, sau la pagubă, în orice situație.

In prezent, necesitatea de a avea o bună verificare a contabilității și de a lua avizul experților contabili a devenit din ce în ce mai manifest recunoscută (aplauze) așa de mult, încât multe societăți au un contabil expert ca membru în Consiliul de Administrație. **Mi se pare că un expert contabil care să fie întrebuințat nu numai ca verificator, ar trebui să fie privit ca** o necesitate imperioasă în conducerea activității întreprinderilor, **întocmai ca un bun gospodar care veghează asupra bunului mers al unei mari și prospere familii.**

Bunul gospodar veghează la desvoltarea familiei și dă semnalul când apare vreun pericol (aplauze). Tot astfel rolul expertului contabil în Consiliul de Administrație ar fi ca să indice drumul de urmat, sau tratamentul de aplicat atunci

când cifrele încep să arate o situație nesănătoasă în vre-o anumită parte a întreprinderii.

In plus, în afară de serviciile pe care Experții Contabili pot să le aducă societăților comerciale sau industriale, Mi se pare evident, că ajutorul expertului contabil, chiar pentru o persoană particulară, devine din ce în ce mai mult o necesitate. Eu personal fac apel la un expert contabil care să-Mi verifice în fiecare an propriile Mele socoteli, pentru ca să știu unde Mă găsesc (aplauze și aprobări).

Activitatea Expertului Contabil se întinde într'o sferă atât de largă, încât avizul și asistența lui sunt indispensabile omului de afaceri.

Nivelul înalt cerut astăzi expertului contabil poate fi dobândit numai în urma unei practici îndelungate și studiilor necesare, pentru ca să poată trece examenele de expert contabil atât de riguroase.

Acei cari au dorința să intre în profesiunea Dv. ar putea ezita și întreba: „Dece aș mai trece eu aceste examene atât de riguroase și dece aș aștepta atât de mult mai înainte de a putea să câștig o existență mai substanțială?". Acelora le-aș spune că trebue să-și amintească că fructele profesiunei Dv. se găsesc la un nivel înalt și sunt foarte remuneratorii așa că ele vor răsplăti amplu munca lor grea (aprobări și aplauze).

O cunoaștere a contabilității este necesară la tot pasul vieții. Atât de puternic am acest simțământ, încât sper că uzul recent pus în practică de a da fiecărui copil cunoștințele fundamentale în ce privește viața afacerilor, în timpul ultimilor ani de școală, va fi considerabil extins și Contabilitatea și știința verificărilor contabile va cuprinde o parte importantă în această educație comercială.

Ceva mai mult, socot că este necesar ca Profesorii să-și facă ei înșăși educația pentru această importantă parte a misiunei lor, audiind cursuri care tratează partea practică a acestui subiect, complectându-și și perfecționându-și astfel cunoștințele teoretice cari se dobândesc din cărți.

Punctele de care M'am ocupat nu sunt speciale, numai acestei țări; ele se aplică cu egală tărie tuturor țărilor; și de aceea consider că am privilegiul să Mă adresez deodată

tuturor celor adunați aci, cari practică această onorabilă și de secole cunoscută profesiune a experților contabili.

In concluzie, doresc tot succesul celui de al IV-lea congres Internațional de contabilitate și sper că din discutarea variatelor Dv. probleme într'un spirit de conlucrare mutuală va rezulta un profit de durată, nu numai pentru Dv. personal, dar pentru toate țările pe cari Dv. le reprezentați" (aplauze prelungite, urale).

* * *

Cu ocaziunea suirei pe tron a M. S. Regelui George al VI Consiliul Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili I-a adresat următoarea scrisoare : [1])

To

HYS MOST EXCELLENT MAJESTY
KING GEORGE VI

SIRE,

„The Society of Accountants" in Bucarest, Roumania, which we had the honour to represent at the 4-th International Congress on Accounting held in London, July 1933, respectfully beg to offer Your Majesty their heartfelt wishes for Your Majesty's present and future happiness and also for the welfare of Her Majesty QUEEN ELISABETH and of all the membres of the Royal Family.

We have the honour to be,
With the highest respect,

SIRE,

Your most obidient,
humble Servants.

The President — **NICOLAE BUTCULESCU**

The Secretary General — **P. DRAGANESCU-BRATEȘ**

1) Scrisoarea a fost înaintată prin bunăvoința Ministerului nostru al Afacerilor Străine, Direcția Protocolului.

La Revue
de Commerce et de
Comptabilité
vous présente ses
meilleurs voeux

A nostri lettori
auguriamo

Revista Generală
de Comerț și
Contabilitate
vă urează

La Mulți Ani!

Beste neujahrs
Glückwünsche

With all the good
wishes and the
compliments
of the season!

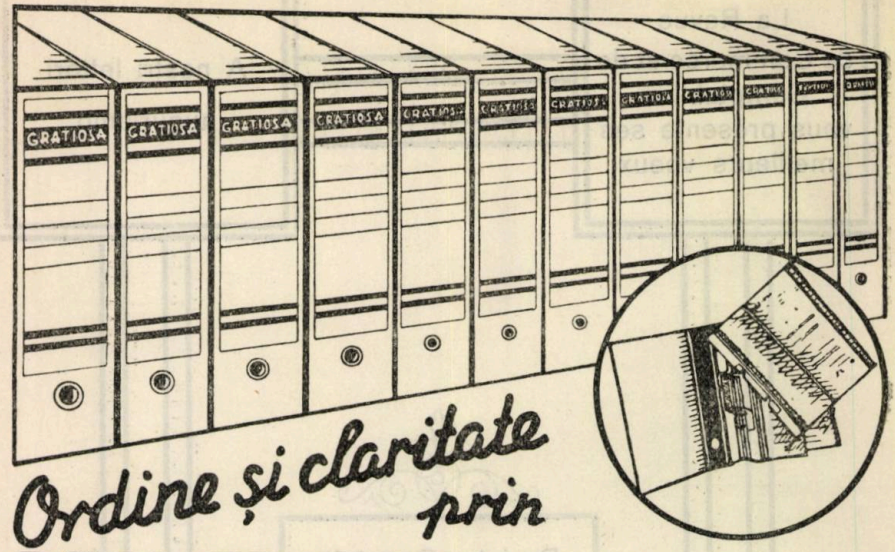

Ordine și claritate prin

REGISTRATURA

GRATIOSA

CEREȚI PROSPECTE GRATUITE

GRATIOSA S.A. SIBIU STR. RÂULUI 12

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

CUPRINSUL:

Regele George VI al Angliei: Cuvinte pentru experți contabili 739
*** Indicatorul materialului publicat în Revistă 1908-1936 745
Prof. I. Răducanu: Ultima fază a științei și politicei financiare 746
Theodor Nițzu: Chestiuni fiscale în legătură cu bilanțul . . 749
Dr. Ioan Alex. Roceric: Originea istorică și economică a capitalului și a patrimoniului 754
C. G. Dumitrescu: Studiul întreprinderilor 761
Toma Voiculescu: Istoricul contabilității . . . 763
Ion I. Ghelasse: Contabilitate agricolă în partidă simplă sau dublă? 767
Aureliu Marinescu: Un exemplu: Inginerul I. D. Teodor . . . 769
*** Pentru colegii morți în războiul de întregirea neamului . 771

Indicatorul materialului publicat în Revistă 1908—1936

Spre a se cunoaște întreaga activitate publicistică desfășurată în coloanele *„Revistei Generale de Comerț și Contabilitate"*. Comitetul Corpului Absolvenților Șc. Com. Superioare a hotărât să întocmească și să tipărească *„Indicator pe materii și pe autori"* al tuturor articolelor apărute în Revistă de la înființare și până azi.

Cu această lucrare a binevoit să se însărcineze d-l prof. *Andrei Gheorghiu*, căruia și pe această cale îi aducem mulțumirile noastre.

Deși cheltuelile necesitate de această lucrare sunt destul de mari și constitue un efort, în afară de prevederile budgetare, totuși Comitetul a hotărât ca Indicatorul să se pună gratuit la dispoziția membrilor Corpului, cari au o vechime ca abonați de cel puțin 3 ani și sunt la curent cu plata abonamentului.

Pentru Instituții și celelalte persoane cari nu sunt în condițiunile de mai sus, se va pune la dispoziție contra lei 100 (una sută).

Indicatorul constitue o prețioasă sursă de informații pentru toți cei ce se interesează de problemele contabile, comerciale și economice în legătură cu viața întreprinderilor.

Probleme noui în Știința financiară

Cuvântarea d-lui Rector *Profesor I. Răducanu* la lecțiunea I-a a cursurilor de vară pentru profesorii liceelor și gimnaziilor comerciale, în ziua de Luni 31 August 1936, despre

Ultima fază a științei și politicei financiare

D-sa face deosebire între știința și politica financiară, la fel ca și între știința economică și economia aplicată sau politica economică.

Politica economică e în funcție de sistemul de concepție, de gândire în curs.

Politica financiară la fel, e în funcție de sistemul de gândire al epocei, deoarece ambele sunt în strânsă legătură, ca fiind doar un capitol din politica economică generală. Ambele sunt expresiunea curentului de idei, a faptelor dominante din acea vreme.

Un număr mare de probleme s'au pus țării, deci politicei financiare a țării după războiu.

Economistul Lampe, profesor la Universitatea din Freiberg, zice „Istoria ne învață că aproape nu e un domeniu din politica economică atât de puternic dominat — nu influențat — de considerațiuni în afară de cadrul economic, cum e politica financiară",

Idea de dreptate nu e cu acelaș conținut oriunde și oricând; ea e o ideie etică, ea deprinde de sufletul social, care suferă modificări.

In afară da aceste considerațiuni, avem ca factori care hotărăsc politica financiară și unele împrejurări importante cum sunt: împrejurările de ordin material și de ordin technic, cari trebue să se acomodeze ideii de echitate.

Să spunem că o epocă anormală a fost aceeia dela războiu încoace. Necesitățile financiare find mai mari, interesul fiscal a pus în umbră orice alte considerațiuni. Anumite drepturi care se socoteau câștigate definitiv, sunt puse din nou în discuție.

Se caută ca populația să meargă pe un drum neted spre progres.

Legea activității progresive a Statului, a fost formulată de Adolf Wagner.

Iată că economia Statului, judeţului, comunei ia un loc din ce în ce mai mare în comparaţie cu activitatea individuală.

Crizele de construcţie, de strucutură sunt de durată; crizele de manifestare sunt trecătoare.

Fără o economie particulară puternică, viguroasă, ca să poată suferi o diminuare trecătoare a puterii de achiziţie, prin preluare de grele impozite excepţionale, nu se poate concepe o economie publică sănătoasă.

Statul nu poate fi alimentat numai cu impozite, ci şi cu o parte din venitul averii publice şi al exploatării unor servicii.

Statul devine din ce în ce mai mult, din păstrător al ordinei publice, îndrumător în ordinea socială.

Werner Sombart, în ultima lui carte „Socialismul german" condamnă rentabilitatea, spunând că azi nu mai poate fi vorba de a construi edificiul public şi privat şi a-l conduce pe principiul rentabiltăţii, ci urmează a-l sprijini pe principiul *„maximum de folos"* pentru întreaga colectivitate.

Un întreprinzător îşi stabileşte preţul de cost; calculând în afară de material, dobândă, cheltueli de administraţie, etc. şi *impozitul* şi atunci, prin acest mijloc, Statul trage o parte mai mare sau mai mică pe care o revarsă asupra colectivităţii, după cum întreprinderea e mai mult sau mai puţin utilă pentru colectivitate. Cu alte cuvinte, îi fixează sau îi limitează un maximum de beneficii, de ex, maximum de dobânzi şi credite la bănci, ca şi impozitele asupra rezultatului întreprinderilor, din care ia o parte mai mare sau mai mică, după cum socoteşte de importanţă acea întreprindere.

Era un „drept câştigat „înainte, impozitul pe venit care se credea că ar fi sursa principală de venituri a Statului, însă, în epoca de transiţie, în care mergem către o viaţă organizată, problema impozitului pe venit se pune altfel. Atunci atenţia se îndreaptă în altă parte : fie făcând Statul întreprinzător, fie atingând unele acte (cheltueli) fie, ca în Germania, împozitul cetăţenesc de criză „Bürgersteuer", un fel de impozit pe capitaţie, mai retuşat.

Există un curent puternic centralist care pretinde că puterea centrală trebuie sa aibă un control cât mai riguros asupra finanţelor particulare. Acest amestec se explică prin schimbarea de concepţie financiară în epoca de transiţie.

Creditul public apare într'o nouă înfăţişare. Problema cea mare e că nici odată nu s'a utilizat mai mult resursele financiare pentru

*

armament, refacere și ameliorarea stării sociale prin lucrări publice, ca în ultimul timp. Iată o nouă fază: întrebuințarea creditului public pentru îndeplinrea sarcinilor pe care trebuie să și le ia Statul și pentru atenuarea crizei economice ca și pentru cerințele sociale, combaterea șomajului. Cei 11 mil. șomeuri în U. S. A., 6 mil. în Anglia, 3 mil. în Germania, etc. ridică o problemă financiară de mare însemnătate și nouă.

La 1931 Anglia, din cauza șomajului a părăsit etalonul aur, bine înțeles și din alte cauze: comerțul de export, credite în afară la care nu putea primi dobânzi, etc.

Iată idei și fapte noui cari întervin în înfluențarea politicei economice și financiare.

Inainte de conversiunea agricolă la noi, s'a ajuns la o situație de criză din care nu se mai putea eși. A fost nevoie deci de intervenția Statului pentru reglementarea raportului dintre debitori și creditori. Iată acordurile dintre State cu privire la plățile datoriilor, cari nu înseamnă altceva decât repudierea unei părți din datorie, reducându-le la capacitatea de plată determinată de posibiltățile de încasarea impozitelor și sarcinele care le apasă. Ne găsim într'o situație de dezacord între ceace trebuie să facă Statul și ceace poate să facă Statul.

Trebuie căutată o linie de armonie, căci altfel situația poate duce la dezastru.

Azi chestiunea bugetului Statului e complect asemuită cu a bugetului particular, adică se alcătuește bugetul după posibilitățile veniturilor.

Vai de țara unde există un desechilibru între venitul redus al economiei particulare și bugetul Statului, care pretinde prea mult dela acel venit. Sacrificiul trebuie să fie proporționat și justificat.

BRATEȘ

APEL CĂTRE COLEGI,

Pentru întregirea bibliotecei noastre rugăm pe stimații noștri colegi cari au cărți de contabilitate românești sau streine, cât mai vechi și chiar mai noui, să ni le ofere

De asemenea rugăm a ni se trimite numere vechi din revistă.

Numele donatorului va fi publicat în revistă cu mulțumiri.

COMITETUL

Chestiuni fiscale în legătură cu bilanțul

Se apropie sfârșitul anului și cu el încep lucrările pregătitoare pentru încheierea bilanțului pe exercițiul 1936.

Multe și variate sunt problemele ce se pun spre rezolvarea celui ce are sarcina întocmirii unui bilanț, fie într'o întreprindere comercială, fie industrială sau agricolă.

Intr'adevăr, șeful unei contabilități, încheind bilanțul, are de luptat nu numai cu dificultățile technice-contabile, cari la finele anului devin mai numeroase, dar mai ales cu cele legate de labirintul legiuirii fiscale.

Legiuirea fiscală — voim să vorbim de „Legea contribuțiunilor directe" — pe lângă că a fost de multe ori modificată, dar a mai fost complicată — și se va complica mereu — cu instrucțiunile date de Comisiunea centrală fiscală — instrucțiuni, cari de multe ori, depășind legea, dau naștere la fricțiuni între fisc și contribuabili prin fel de fel de procese.

Șeful contabil va trebui, deci, spre a evita asemenea procese, să pună de acord bilanțul său comercial cu bilanțul fiscal și nu e ușoară această sarcină — mai ales pentru vremurile de azi — ținând seamă că bilanțul mai trebuie să îndeplinească și alte multe condițiuni pentru a fi ceea ce trebue să fie, adică icoana fidelă a situațiunei întreprinderei ce o reprezintă.

Va trebui să țină seamă de prevederile codului de comerț, ale legii bancare, ale legii pentru înlesnirea creditului, privitoare la evaluări, amortizări ,etc. dar nu trebue să uite nici cerințele creditorilor de a înfățișa plasamente lichide și ușor realizabile.

Situația economică a țării și a pieții financiare prezente, și probabile de mâine, încă trebue oglindită în bilanț, prin sistematizarea și dispozitivul posturilor din activ și pasiv, prin arătarea disponibilităților și a rezultatelor obținute cum și prin repartiția acestor rezultate.

Dar să nu uităm nici interesele acționarilor prin politica dividendelor distribuite.

Dintre toate aceste condițiuni ce se cer îndeplinite de cei ce pășesc la întocmirea bilanțului, mărturisim că cele mai grele de satisfăcut sunt cele referitoare la legea fiscală.

Și aceasta nu numai din complicațiile legii însăși — dar mai ales din cauza celor chemați să aplice această lege — voim să spunem de funcționarii fiscului.

Cu toții știm nemulțumirile ce întâmpină astăzi contribuabilii în raporturile cu fiscul, nemulțumiri ce ar dispărea aproape cu totul dacă toți slujbașii fiscului ar fi elemente bine pregătite, cunoscători ai legiuirilor fiscale și mai ales dacă nu ar fi de rea credință uneori, prea fiscaliști alte ori.

Ne propunem a expune în ceeace urmează un caz concret în care a fost vorba de aplicabilitatea art. 32 privitor la sumele alocate „Fondului pentru creanțe dubioase" și art. 33, referitor la veniturile provenite din cupoane și dividende la participațiuni.

1) Art 32:

Acest articol, la al. 6, prevede că sumele alocate „Fondului pentru creanțe dubioase" sunt neimpozabile la elementar (comercial) cu condiția ca acest fond să figureze în bilanț și sumele ce i se alocă să nu depășească cota de 10% (cota fixată pentru anul 1935 de către Comisia centrală fiscală) din plasamentul în creanțe.

Intreprinderea, în chestiune, propunea, prin Darea de seamă, Adunării generale a acționarilor ca din beneficiul net de distribuit să aprobe a se aloca „Fondului pentru creanțe dubioase" o sumă de câteva milioane — propunere pe care Adunarea acționarilor a aprobat-o.

Se înțelege că prin alocarea acestei sume nu se depășea cota de 10% din plasament și în acelaș timp ea figura la contul „Fond pe creanțe dubioase" din bilanțul încheiat după ținerea Adunării Generale — bilanț de asemenea publicat în Darea de seamă și cuprinzând repartiția beneficiului net.

Prin urmare condițiunile cerute de art. 32 erau satisfăcute și suma alocată urma să fie scăzută din venitul impozabil la comercial.

Totuși, printr'o omisiune sau greșită interpretare, Comisia de impunere nu scade din beneficiul impozabil această sumă.

Intreprinderea face apel.

Comisiunea de apel — în ziua procesului — dă delegație unui funcționar al fiscului — un șef de serviciu — să facă o cercetare a registrelor pentru a se constata în fapt situația.

Prin raportul de verificare deşi se constată că suma alocată, „Fondului pentru creanţe dubioase" nu depăşeşte cota legală, totuşi delegatul verificator cere respingerea apelului, spunând că suma aceasta nu figurează în bilanţ — cum cere legea — întrucât înregistrarea ei la contul „Fond pentru creanţe dubioase" se făcuse, cum era şi natural, în anul următor — adică după ţinerea Adunării generale.

Prin urmare cu toate că în speţă suma nu depăşea cota legală şi figura şi în bilanţ, totuşi delegatul verificator al fiscului cere respingerea apelului.

Se înţelege însă că Comisia de apel constatând netemeinicia raportului de verificare şi îndeplinirea întocmai a legei a dat câştig de cauză apelantului. Socotim că apelul era perfect întemeiat, chiar dacă n'ar fi fost publicat în „Darea de seamă bilanţul întocmit după ţinerea adunării generale, fiindcă simplul fapt că înregistrarea se face în anul următor — neputându-se altfel — şi că deci va apare la contul „Fondul pentru creanţe dubioase" în bilanţul viitor, suma propusă prin Darea de seamă, să i se aloce de către Adunarea generală din repartiţia beneficiului net, nu contravine întru nimic spiritului legii, din moment ce se constată că această sumă face parte din gestiunea anului pentru care se face impunerea.

Totuşi pentru a se evita neînţelegeri cu organele fiscului şi pentru a satisface întru totul cerinţele legii, socotim că este bine ca orice întreprindere să publice în Darea de seamă şi un bilanţ întocmit după ţinerea Adunării generale a acţionarilor, în care să se înglobeze, la conturile respective, sumele prevăzute în repartiţia beneficiului net.

2) Art. 33 :

La aceiaşi întreprindere Comisia de impunere, pentru evitarea dublei impuneri, în conformitate cu prevederile art. 33, scade din venitul impozabil, la comercial, o sumă de circa şase milioane, cari figurează şi în contul de Profit & Pierderi ca provenind din cupoane şi dividende.

Bine înţeles că Comisia de impunere făcuse constatarea şi din cercetarea registrelor, regulat şi legal ţinute, că aceste cupoane aparţineau efectelor publice ale fondurilor de rezervă statutare şi nu efectelor publice pentru speculă şi că divi-

dendele erau dela participațiuni reale — adică la a căror înființare întreprinderea luase parte ca fondatoare.

Fiscul face, însă, apel împotriva impunerii, susținând că Comisia de impunere a călcat dispozițiunile parag. 103 din instrucțiuni, scăzând în întregime din venitul impozabil la comercial, suma de lei 6 milioane, de oarece această sumă intrând și în compunerea dividendului într'o anumită proporție, în speță, de circa 70% sau circa 4.500.000 lei, dividend, care de asemenea este neimpozabil, scăderea ei se face de două ori.

Intr'adevăr paragraful 103, de mai sus, se ocupă de interpretarea art. 33 din lege, căutând prin analizarea unui exemplu luat, să evidențieze că, deși aceste sume sunt scăzute de două ori, nu se contravine, totuși, legii, fiindcă și impunerea lor este de asemenea de două ori făcută și anume odată impozitul se suportă de beneficiarul cupoanelor și dividendelor și a doua oară de către acționarii cari încasează dividendul, în compunerea căruia intră aceste sume în proporția de :

$$\frac{\text{Dividend}}{\text{Beneficiul net}} = X.$$

Prin urmare, deși acest paragraf nu face decât să explice legea, în sensul articolului 33, totuși s'au tras din el concluzii contrarii legii și deși trecută prin aparatul de control al fiscului, aceste concluzii au format motivul de apel.

Se înțelege dela sine că la judecarea apelului Comisia de apel nici n'a putut discuta motivele fiscului astfel formulate și a rămas numai ca delegatul ei să constate, din expertizarea registrelor, dacă suma în litigiu provine într'adevăr din cupoane și dividende.

La verificarea registrelor se găsește că o parte din suma provenită din dividende a fost făcută venit, fiind trecută în beneficiul — după cum se constată din registru jurnal — al anului 1935, căruia îi aparținea, deși încasarea ei urma să se facă în anul următor.

Cu alte cuvinte se păstrase, la întocmirea bilanțului, principiul stabilit de lege al bilanțului pe gestiunea anuală cu veniturile și cheltuelile respective — creindu-se un cont debitor pasager pentru evidența dividendelor ce urma să se încaseze în anul 1936.

Deși reeșea din registre că suma se cuvenea anului 1935 — deci bilanțului pe baza căruia se făcea impunerea — că deși se făcuse venit pentru acest an, creditându-se contul de rezultate, totuși delegatul-verificator al Comisiei de apel, trage concluzia că această sumă, întrucât urma să se încaseze în anul 1936, să nu fie scăzută la impunerea beneficiului 1936, ci în anul următor.

Comisia de apel, care, din întâmplare, avea în compunerea ei drept delegat al contribuabililor, din partea Camerei de Comerț, un expert contabil, care este un desăvârșit cunoscător al legiuirilor fiscale — a respins apelul fiscului ca nefondat.

Fiindcă felul cum erau redactate motivele de apel din partea fiscului cum și referatul delegatului Comisiei de apel însărcinat cu cercetarea registrelor, creiau anumite confuziuni — mai ales din punct de vedere contabil — al situației de fapt, avem credința că clarificarea chestiunilor judecate n'ar fi fost ușoară, fără participarea și colaborarea pricepută a expertului contabil.

De oarece în procesele fiscale, în majoritatea cazurilor, situația de fapt înfățișată de registre joacă un rol important, pentru clarificarea chestiunilor în litigiu, socotim că prezența unui expert contabil în Comisiunile de apel este absolut indispensabilă și că măsura luată de Ministerul de Finanțe pentru înlăturarea acestor experți este păgubitoare și pentru fisc — fiindcă complică judecarea proceselor prin expertize, contra expertize și amânări de tot felul — deci prelungirea termenului de funcționare ale Comisiilor de apel — dar mai ales contribuabililor.

De aceea credem că experiența acestei măsuri dând rele rezultate, ar fi bine să fie abrogată și să se revină la vechea compunere a Comisiunilor de apel, cu experți contabili.

In concluzie, ținând seama de procedeele organelor fiscale, este bine ca nu numai înregistrările să fie făcute clar și conform cu cerințele legii fiscale, dar și bilanțurile trebue astfel întocmite încât să poată susține, pe cât posibil, prin ele însile, cauzele drepte ale contribuabililor.

THEODOR NITZU

Rugăm Secțiunile din țară să binevoiască a ne trimite scurte știri colegiale scrise la mașină.

Origina istorică și economică a capitalului și a partimoniului

— Cum este privită contabilitatea —

Pentru a pune mai bine în evidență și a caracteriza în același timp evoluția capitalului și a patrimoniului, vom încerca, în rândurile ce urmează, să facem o incursiune în domeniul istoric, singurul capabil să ne înfățișeze capitalul și patrimoniul, atât sub aspectul economic-financiar cât și sub acela contabil.

Este știut că niciodată în viața omenirii, capitalul ca factor productiv și social, n'a avut o formă omogenă. Evoluționismul natural, atât de bine explicat de *Darvin* a produs veșnic forme nouă de viață socială ca și nouă forme de viață animală. Acest lucru nu e mai puțin important și pentru om; acesta a pășit treptat, treptat, pe petice mai largi de pământ ajungând în cele din urmă să culmineze într'un progres uimitor, ceeace îl îndritue să devină stăpânul globului. In starea primitivă, omogenitatea era caracterul general al vieții omului și se înțelege dece în această perioadă, simplă în sine, totul este cunoscut, însă, în mod vag. Concepția omului asupra vieții, în această stare naturală, era atât de strâmptă, încât el se mărginea să se folosească numai de ceeaace îi oferea natura: poame, rădăcini, semințe, etc. Pentru acest motiv, economiștii din școala istorică au denumit acest stadiu al desvoltării umane: *epoca culegătoriei.*

Această epocă se caracterizează prin două elemente: *a)* domnia naturii înconjurătoare și prin urmare subjugarea omului de către natură; *b)* lipsa muncei ca factor productiv natural.

Ambele elemente sunt caracteristice, fiindcă fac imposibilă existența noțiunii de capital și de patrimoniu. Cine și-ar putea închipui în această fază sălbatecă a omenirii, când munca nu era cunoscută decât pentru a culege hrana deagata, că ar fi putut exista „capital".

Abea în vremurile noastre s'a stabilit că noțiunea de capital, ca și aceea de patrimoniu se reazimă pe ideia anterioară de muncă, capitalul fiind în ultimă analiză muncă acumulată, muncă cristalizată. Prin urmare în prima fază a desvoltării omului nu găsim nici o idee asupra capitalului și nici asupra patrimoniului.

Massa bunurilor aparține tuturor, fără să existe noțiunea de „al meu" sau „al tău"; era epoca *comunismului natural.*

Intr'un stadiu de civilizație mai înaintat, când omenirea a păşit mai larg peste traiul precar al omului primitiv, totul ia o altă înfățişare. Dorințele lui izvorând din instinctul de conservare, îl îndeamnă să născocească mijloace nouă prin care să-şi uşureze şi mai mult satisfacerea trebuințelor. In acest stadiu, mai avansat, trebue să menționăm că populația sportivă a contribuit şi mai mult la reacțiunea primitivului împotriva naturii prin ajutorul dat de unelte şi de întrebuințare focului.

Unealta şi focul, aşa dar, sunt primele mijloace prin care omul încearcă să iasă de sub dominația naturii şi să se impue în fața celorlalte viețuitoare. Eolitul — piatră rotundă — a fost prima unealtă cu care primitivul şi-a uşurat culesul. Apoi arcul şi bățul i-au dăruit îndemnul în lupta pentru existență. Cu această fază intrăm în *epoca vânătoritului şi a păstoritului.* De data aceasta, uneltele şi întrebuințare lor, presupunând necesitatea unei munci, *munca,* apare ca factor primitiv şi implicit primele începuturi de formație a bogăției: *capttalul* sub prima lui formă din lanțul evoluției.

Interesul omului pentru agonisirea hranei devine mai mare, se naşte chiar un prim început de diviziune a muncii, căci bărbatul umblă după pradă, fiind vânător, iar femeia scoate rădăcini din pământ, adună bureți, poame, pe scurt joacă rolul de culegătoare. In acest chip iau naştere primele „bogății" prin acumularea bunurilor, produse şi agonisit pedeoparte de bărbat, iar pe dealtă parte de femeie. Ideea de economie răsare în mintea omului primitiv ca o consecință a prevederii. Dorința de a-şi asigura ziua de mâine caracterizează această epocă în care preocuparea mai de seamă a omului este aceea de a-şi asigura hrana, îmbrăcămintea şi locuința necesară lui şi familiei lui. Prin urmare aceste preocupări alcătuesc elementul constitutiv de formație primară a capitalului. In privința aceasta lăsăm pe *Leon Say* să vorbească: Dacă într'adevăr *bogăția* este fructul agenților naturali şi ai muncii *capitalul* porțiune din această bogăție, care, destinată producției, e fructul economiei... „Şi mai departe complectează": ...capitalul e legat inindisolubil de progresul muncii, capitalul urmează în evoluția sa munca, fiind rezultatul unei acumulări şi a unei conservări create prin economie"...

Populația sporind pe măsură ce timpul trece, iar omul deținând

un mic capital compus din unelte și bunuri trebuincioase, de prim ordin (piei, semințe, etc.) el începe să se simtă legat de pământ. Din nomad, cum fusese până atunci, omul devine pământean stabil. Această nouă fază denumită *perioada agriculturii*, constitue un pas înainte în desvoltarea capitalului. In această fază se pot distinge trei momente: *a)* agricultura sub formă colectivă; *b)* agricultura sub forma tribului; *c)* agricultura sub forma familiei; *d)* iar mult mat târziu, în epoca romană, agricultura ia forma individuală.

In rezumat deci, observăm că în primele faze ale desvoltării omenești primitivul nu se preocupă decât de nevoile prezentului. Necesitățile vieții de toate zilele au făcut însă ca omul să se gândească și la ziua de mâine producând bogății și acumulându-le, fie în vederea unei reproducțiuni, fie în vederea unei consumațiuni tardive. Desprindem din această epocă două idei, cari stau la baza formării capitalului:

a) *ideea de prevedere* având drept scopuri: satisfacerea trebuințelor, atenuarea riscurilor, sporirea bunului traiu, dobândirea de bogății; și

b) *ideia de economie* ca o forță activă a formării capitalului.

Dar adevăratul progres n'a fost cu putință decât în societatea întemeiată pe lucrarea pământului și preocupată de îmblânzirea animalelor, făcând din ele animale docile de muncă, prețioase auxiliare ale omului. Deaceea din ținuturile unde omul a început să lucreze pământul a răsărit cea dintâi civilizație omenească mai desvoltată: Egipt, India, China. In epoca plugăririi, după ce omul a trecut dela străvechiul băț la topor și apoi la plug, el și-a schimbat complect condițiile de viață. Deacum hrana a devenit mult mai bogată și mai sigură. Iar averea care nu este decât un conglomerat de bunuri, a îndemnat pe om la schimbul produselor, contra produse, fenomen care a contribuit mult la strângerea legăturilor dintre indivizi iar mai târziu la diferențierea socială. In această epocă, omul simțindu-se legat de pământul care prin roadele sale îi da putința să trăiască, apare pentru prima oară și ideia de proprietate asupra locului cultivat și exploatat de el, precum și ideia de muncă individuală, iar mai târziu de diviziune a muncii: unii seamănă o plantă, alți alta, alții fac unelte, etc. Agricultura a stimulat deci munca reproductivă, ea a pus la dispoziția omului materia primă, punct de plecare al industriei casnice. In această epocă, omul grație însușirilor sale native desvoltate în

prezența naturii brute, ajunge, datorită prevederii și acțiunii sale, să se înconjure cu valorile create de propria-i mână, toate făcute cu scopul de a-i ușura și îmbunătăți existența. *Capitalul* sau massa generală a bunurilor sau *fondul general de valori* cum îl numește *Adam Smith*, a sporit, schimbând cu totul viața socială. De acum înainte noțiunea de capital apare mai lămurită, mai precisă

Să vedem însă, cum se prezinte patrimoniul în această epocă integrală, denumită *epoca comunismului natural.* Bunurile erau comune și indivize și toți oamenii aveau același patrimoniu; este așa zisa perioadă a „domniei lui Saturn" (Prof. Spiridon Iacobescu Patrimoniul pag. 30). Cu timpul această epocă a libertății extreme disparg făcând loc *comunității sociale.* In această vreme, terenurile, bogățiile pământului, uneltele, etc., aparțineau unei ființe colective și anume, comunității sociale. Acest patrimoniu ar fi prezentat de contabilitatea de astăzi cam astfe:

Patrimoniul integral al comunității

ACTIV	PASIV
Bunuri de patrimoniu public 1. Perpetui: Văi, munți, râuri, păduri. 2. Susceptiblie de proprietate privată: Imobile, teren, păduri, mobile.	Capitalul: drepturile comunității sociale (dreptul regalian asupra bunurilor de utilitate colectivă).

Așa dar, capitalul *„fondul general de bunuri economice"*, aparținea subiectului „colectivitate".

Cu timpul patrimoniul colectivității se desmembrează, trecând unele părți asupra familiilor, și anume acele părți din patrimoniu, cari prin natura lor și prin inițiativa privată puteau fi sporite și utilizate mai repede în viața economică.

Această separațiune se face mai complet în această epocă romană — ultima formă — după ce patrimoniul a evoluat prin altă fază intermediară, „patrimoniul familiar".

Aceasta ar fi în puține cuvinte evoluția patrimoniului.

Să trecem la noțiunea de *capital* întâlnită întâi la Romanii cari dădeau acestei noțiuni înțelesuri deosebite. Astfel, de exemplu: capitalul, într'un prim înțeles, însemna pânza cu care cetățeanul roman își acoperea capul în semn de sacrificiu adus zeilor. In al

doilea înțeles, era un fel de registru sau rol, unde cenzorul nota partea de contribuție a fiecărui cap de locuitor. In fine, propriul înțeles, vine dela *caput capitis*, care însemna capul omului. La romani „caput" însemna starea juridică a unei persoane, adică totalul de drepturi și de obligațiuni, aparținând unui cetățean roman, pentru a se numi persoană. Noțiunea de „caput" sintetiza capacitate juridică și morală a unei persoane, așa fel încât acel care nu avea „caput" nu era persoană și deci, nu putea să se bucure de prevederile dreptului roman.

Dar ceeace este mai caracteristic, e faptul că „caput-ul" putea tot atât de bine să deminueze, micșorând capacitatea juridică a persoanei până la complecta ei dispariție. Așa, de pildă când romanul pierdea una din cele trei stări: de om liber, de cetățean roman sau de familist, atunci i-se spunea, respectiv, pentru fiecare stare pierdută:

Maximia capitis diminutio pentru pierderea libertății;

Media capitis diminutio pentru pierderea stării civile;

Minima capitis diminutio pentru pierderea stării de familist.

Ceeace este, prin urmare, mai caracteristic în noțiunea caputului, este faptul că el cuprindea concomitent atât drepturi pecuniare cât și drepturi nepecuniare, „capu"tul fiind o creațiune a însă-și legiunilor romane.

Din punct de vedere contabil am putea reprezenta, astfel, această stare de lucruri:

Obiecte de drepturi Obiecte de obligațiuni nepecuniare	fără preț	Capital de drepturi Capital de obligațiuni nepecuniare	fără preț
Obiecte de drepturi Obiecte de obligațiuni pecuniare	cu preț	Capital de drepturi Capital de obligațiuni pecuniare	cu preț

In concepția modernă, și mai precis dela *Adam Smith*, capitalul este un atribut d. p. d. v. economic al persoanei omenești, care poate fi prezentat altfel printr'o formulă contabilă:

Obiecte de drepturi și de obligațiuni — Capital.

Valori economice — Capital.

Prin urmare, în timp ce noțiunea de capital, în concepția ro-

mană, includea ambele categorii de drepturi şi obligaţiuni — pecuniare şi nepecuniare — noţiunea de capital în acţiunea modernă presupune numai drepturile pecuniare derivate din drepturi de propietate.

Cu timpul, chiar încă din epoca romană, noţiunea de capital acceptă altă formă, când patrimoniul privat — ajuns la ultimul stadiu de evoluţie -- rămâne cu o îndatorire faţă de colectivitatea socială de unde s'a desfăcut şi anume, cu obligaţiunea de a întreţine schimburile economice în folosul colectivităţii sociale prin proprietăţile private pe care acesta le posedă în baza facultăţilor oferite de lege. In formulă contabilă aceasta s'ar putea prezenta astfel:

a) { Bunuri imobile — Capitalul } pentru patrimoniul
{ Bunuri mobile — Drepturi personale } privat

şi

b) { Capital Drepturile } Bunuri publice { imobile.
{ Comunităţii Sociale } Surse de propr. privată { mobile.

Egalitatea corespunzătoare celei de sus pentru patrimoniul comunităţii sociale.

Din scurta expunere pe care am făcut-o reiese deci, că origina capitalului este foarte îndepărtată şi indisolubil legată de progresul muncii, urmînd-o pe aceasta în evoluţia sa, iar capitalul fiind rezultatul unei acumulări treptate şi a unei conservări îndelungate.

Am văzut cum s'a desvoltat noţiunea de capital din primele stadii ale omenirii până în epoca romană, şi apoi pînă în epoca modernă.

Am văzut, deasemenea, cum fondul general al bunurilor a crescut progresiv prin toate etapele de organizare diferită a muncei.

Şcoala franceză prin *Le Play* împarte evoluţia capitalului în trei faze şi anume:

1) faza producţiunii spontane (păstoritul, culegătoria, vânătoritul;)
2) faza producţiei artificiale;
3) faza producţiei capitaliste.

Hildebrand în teoria sa asupra evoluţiei capitalului, luând de criterii mijloacele de schimb ale produselor, stabileşte şi el trei faze şi anume:

1. Faza economiei naturale.
2. Faza economiei monetare.
3. Faza economiei creditului.

In fiecare din aceste faze producţia s'a prezentat sub forme diferite. Ca concluluzie, făcând abstracţie de latura juridică, capitalul şi patrimoniul au evoluat din punctul de vedere contabil după cum am văzut în rândurile precedente. Astfel, în epoca romană când bunurile de trebuinţă sau valorile economice deveniseră proprietate individuală, fiecare cetăţean roman îşi avea patrimoniul său aparte, drepturile sale distincte de ale altora. Acest lucru ne dovedeşte, că fie prin succesiune sau ori ce alt chip de dobândire a proprietăţii, au devenit *valoare-capital*, adică preţuite prin o măsură uniformă de valoare, moneta.

Acest capital contabil îl întâlnim prin toate documentele istorice atât în cele greceşti cât şi în cele romane. Grecii treceau transacţiile şi documentele lor în aşa numite "*Ephemerides*„ iar romanii întebuinţau un registru de primiri şi cheltueli numit „*codex accepti et expensi*". După cum reiese din această scurtă expunere, patrimoniul, din timpuri îndepărtate, era privit nu numai din punctul de vedere juridic, dar şi din punct de vedere contabil,. ceeace tocmai am dorit să demonstrăm.

Dr. IOAN ALEX. ROCERIC

UZINELE METALURGICE UNITE
„Titan, Nadrag, Calan"
SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI **CALAN**:
RADIATOARE, CAZANE DE INCALZIRE
CENTRALA, BAI DE FONTA EMAILATA
ETC., ETC.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREŞTI Calea Victoriei, 51

STUDIUL INTREPRINDERILOR

Clasa VI-a, o oră pe săptămână. Clasa VII-a, o oră pe săptămână.

I. — Natura, obiectul, scopul și definiția întreprinderii. Rolul și funcțiunile economice ale întreprinderii. Persoanele care intervin într'o întreprindere. Intreprinzător, capitalist salariat. Rolul, funcțiunea, salarizarea lor, profit, dobândă, salariu.

Modalități de salarizare: Controlul munci în întreprindere.

Organele unei întreprinderi după natura ei juridică. Autoritate, administrație și control; execuție.

II. — Aspectele juridice și economice ale întreprinderilor. Conceptul privat și social economic al întreprinderilor. Clasificarea întreprinderilor: din punct de vedere juridic și economic, din punctul de vedere obiectiv și subiectiv, din punctul de vedere al modului de oganizare, etc. Caracteristica specială a fiecărei categorii de întreprinderi.

III. — Principii generale de organizare a întreprinderilor ca știință, ca artă și ca metodă. Intreprinzător, colaboratori, terți.

IV — Intreprinderea comercială: Organizarea ei interioară și exterioară din punctul de vedere al obiectului și subiectului, din punctul de vedere al întreprinzătorului, al consumatorului, și al producătorului, din punct de vedere geografic; din punct de vedere al concurenței. Speculația în întreprinderea comercială. Intreprinderea mare și mică; caractere, asemănări, deosebiri, Organizarea marelor bazare.

Deverul. Vânzarea metodică. Publicitatea: Natura obiectului, scopul, definiția mijloacele și technica publicității.

Programul și planul de prevedere al unei întreprinderi comerciale.

Diferența dintre program și plan; codițiunile ce trebuie să le îndeplinească un plan: plan financiar, plan comercial: plan de rentabilitate, Camere de Comerț.

V. — *Intreprinderea industrială.* Factorii de desvoltare ai industriei naționale, influența descoperirilor științifice asupra întreprinderilor industriale: elementul technic, comercial și psihologic, tendința industriei moderne, concentrarea: specializarea standardizarea.

Organizarea întreprinderilor industriale din punctul de vedere

al: industriașului, lucrătorului și al societăți umane. Principiile Taylorismului, sistemul lui Emersonç. Principii de organizare, erarhic, funcțiunea, fazele organizării raționale ale întreprinderilor industriale și teoriilor lui H. Fayol. Planul comercial, financiar, technic și de rentabilitate al unei întreprinderi industriale.

Organizara întreprinderilor industriale. Organe de autoritate, de administrație și de execuție. Serviciile create pentru obținerea comenzilor, prepararea lor precum și pentru stabilirea conturilor. Medote de organizare a întreprideriloг industriale. Direcțiunea generală, Secretariat; corespodență; clasare, fișe, arhivă. Direcțiunea tehnică. Serviciul de studii; serv. de fabricațiune, Comenzi, calcule desemne, planuri, brevete, incercări, întreținere, magazine etc.

Direcția comercială și administrativă. Contabilitate, casierie, calcularea prețurilor de cost cumpărare, de cost și de vânzare, serviciul de expediție, agenții, sucursale, reprezentanțe, magazine proprii etc, publicitate.

Organizarea întreprinderilor industriale sub înfluența concurenței, cartele, Trusturi, etc. Monopoluri — Camere de muncă, asigurări sociale, contractele de muncă.

VI. *Organizarea întreprinderilor bancare.* Obiectul si definiția, Rolul și clasificarea lor.

Analize. Operațiunilor de bancă; legea și regulamentul comerțului bancar.

Organizare. Organe de autoritate, admin,strave și de execuție Atribuțiunile lor. Servicii comune, lucrative pentru plansamente și pentru angajamente, servicii de administrație și control. Relațiunile dintre seviciile unei bănci.

VII. Analiza compoziții patrimoniului unei întreprinderi comerciale, agricole, industriale și bancare din punct de vedere static (inventarul) și dinamic (deverul). Lichiditate și singuranța plasamentelor, mijloacele de lucru și rentabilitatea lor; risc; analizarea beneficiilor și pierderilor unei întreprinderi.

VIII. *Finanțare.* Obiect, scop, forme, definiția și mijloacele de finanțare a întreprinderilor industriale și sociale; comerciale, agricole, industriale și bancare.

IX. *Asanarea întreprinderilor.* Definiția, cauza și modalitățile asanării intreprinderilor din punct de vedere al obiectului și subiectului.

C. G. DUMITRESCU.
Profesor

Istoricul Contabilității

CONTABILITATEA, este tot așa de veche ca și lumea, fiindcă din cele mai depărtate timpuri omul trăind în societate : familie, trib, clan, stat și aflându-se în relațiuni de schimb, și deci în raporturi de Debit și Credit, cu semenii săi, a simțit trebuința de a ține seama de acele raporturi. La început raporturile de debit și credit dintre oameni erau însemnate în chip rudimentar la înălțimea inteligenții și a civilizației din acele vremuri, sau ținerea de minte era suficientă. După inventarea monetei și utilizarea creditului, operațiunile comerciale fiind mai numeroase și mai complexe, s'a simțit nevoie de-o contabilitate mai perfecționată.

Astfel bancherii *Asirieni* țineau socotelile împrumuturilor pe *tablete,* cari se înapoiau debitorilor când aceștia își plăteau datoriile.

Egiptenii scriau socotelile pe *papyrus,* ceeace era un pas înainte față de tabletele Asirienilor.

Observăm că atât la Asirieni cât și la Egipteni, contabilitatea era mărginită numai la piese justificative cari se liberau debitorilor când aceștia își plăteau datoriile, iar situația unui corespondent nu se cunoștea decât dacă se întruneau la un loc toate piesele justificative, privitoare la acel corespondent, fiindcă registre de partizi nu se țineau nici la Asirieni și nici la Egpteni. In schimb *Grecii* aveau un registru numit *Efemeride* în care bancherul sau scribul său, scria operațiunile pe măsură ce se săvârșeau și de aici erau repartizate în *Cartea-Mare* la partida fiecărui corespondent, unde se scria pe o pagină *Debitul* iar pe alta *Creditul.*

Deosebit de acestea, bancherii Atenieni, încheiau *Inventarul* și *Bilanțul* anual, cum este bilanțul tezaurelor sacre în care se arăta pedeoparte veniturile iar pedealta, cheltuelile și inventarul tempului dela Delos în care se descria averea acelui templu ; ba ceva mai mult, contabilii tezaurelor sacre expuneau publicului și *Situațiuni lunare.*

Dela Greci, contabilitatea, a fost adoptată de către bancherii Romani (*argentarius, bancarius, mensarius),* cari țineau următoarele registre : *Codex accepti et expensi,* registru de casă ; *kalendarium,* scadențarul ; *adversaria,* în care se scria

zilnic operațiunile săvârșite iar de aici erau trecute lunar într'un registru numit *codex*. Registrele bancherilor Romani făceau probă în justiție dacă erau ținute fără ștersături și fără erori.

Contabilitatea bancherilor Romani se apropia, oarecum, de contabilitatea în partidă dublă, așa de exemplu dacă un corespondent X, depunea o sumă de bani spre a o plăti lui Y, această sumă se trecea la creditul deponentului (X) și în debitul beneficiarului (Y).

După cum vedem în trecutul depărtat găsim la *Asirieni* și *Egipteni: piese justificative*, iar la *Greci* și *Romani: piese justificative și registre.*

După ce s'a introdus moneta ca mijlocitor de schimb, operațiunile comerciale au devenit numeroase mai ales că mare parte din ele se făceau pe credit cum se fac ș iastăzi, și de aceea s'a simțit nevoie de o contabilitate rațională. In birourile prăfuite ale Evreilor s'au găsit registre și scripte de contabilitate bine organizate dela cari s'au inspirat mulți autori de contabilitate.

La Genua a funcționat o bancă care a avut o durată de 7 secole (1148—1815) numită Banca Sf. Gheorghe *). In arhivele acestei faimoase bănci, s'a găsit un registru numit *Manual* în care operațiunile erau trecute zilnic întocmai ca și în registrul Jurnal, iar de aci reportate în *Registru de partizi.* Controlul se făcea la finele fiecărui an cu mare greutate, pentru că trebuia să se confrunte fiecare post din Registru de partizi cu înregistrările din Manual, căci în acele timpuri nu se cunoștea încă balanța de verificare. Contabilitatea dela Banca Sf. Gheorghe din Genua era simplă însă prin întrebuințarea conturilor, contabilii au alunecat fără să-și dea seama către *sistema partidei duble,* sistemă sprijinită pe *principiul trecerii operațiunilor în debitul contului care primește și în creditul contului care dă.*

Prin această trecere se stabilește egalitatea cunoscută între debit și credit, egalitate care permite întreprinzătorului să facă controlul întreprinderii sale față de sine și față de agenții și corespondenții săi prin balanța de verificare. Deosebit de

*) Prince Adam Wiszniewski. Histoire de la Banque de Saint-Georges de la République de Genes, citat de E. Mairel.

aceasta, dinamica conturilor este urmărită prin situații zilnice, săptămânale sau lunare după cum reclamă bunul mers al întreprinderii.

Contabilitatea fiind o știință, are la bază anumite reguli fixe pe care se bazează. Aceste reguli și principii sunt de dată recentă, căci după cum ne spune vestitul bibliograf contabil Reymond, dela societatea academică de contabilitate din Paris, abia prin secolul al XV se poate spune ceva despre contabilitate în partidă dublă. In adevăr, rezumând după scrierile lui Jäger, Gitti, Volner, van Rynberk și ale ilustrului istoric contabil P. Kheil, Reymondin ne dă următorul pasaj : „Dans le chapitre XI de son ouvrage *Summa Arithmetica* paru à Venise en 1494, le moine franciscaine *Luca Pacioli,* parle pour la première fois de la comptabilité à parties doubles ; mais il semble établi que cette méthode était déjà connue depuis longtemps. Vito Cusumaono de Palerme, signale qu'on la pratiquait en Sicile en 1135".

Cum se vede principiul sistemei partidelor duble, a fost pus în circulație de către Luca Pacioli, care a tipărit în anul 1494, la Veneția lucrarea sa Summa arithmetica.

Până la călugărul franciscan Luca Pacioli, istoria contabilității este învăluită în întuneric, și nu se poate vorbi despre vreo sistemă sprijinită de reguli științifice. Pornind dela Luca Pacioli, mulți autori, printre cari merită a fi remarcați *De la Porte* (1673) și *Ricard* (1709), cari introduc registre auxiliare și controlul în contabilitate, au căutat să așeze contabilitatea pe baze științifice și numai peste 300 ani, adică în anul 1795, *Edmond Degranges* și apoi Degranges fiul, așează această știință pe temeiuri raționale probate de experiență.

Incepând dela Degranges tatăl și Degranges fiul, contabilitatea primește necontenite perfecțiuni și este adaptată technicei comerciale și industriale, făcând față cerințelor unei bune administrații și punând în evidență raporturile dintre întreprinzător, agenții și corespondenții săi. In această direcție, somități în materie, sunt *Giuseppe Cerboni* și *Léautey & Guilbault.*

La Bergen în Norvegia se află instalat, într'o veche casă de pescar, un muzeu etnografic unde se poate vedea, printre altele, și un registru de contabilitate în partidă dublă care poartă, ca pecete a vremii, anul 1742. Pe acel timp în România, daraverile comerciale se crestau pe răboj.

Un tratat românesc vechiu de contabilitate este „Comerciul cu operațiunile lui și ținerea registrelor în partide simple și duble cu diverse aplicațiuni", carte întocmită de Paul P. Eliade și tipărită în anul 1875, cu sprijinul „Onorabilelor persoane, care au bine-voit a susține prin abonamentele d-lor edițiunea acestei opere", după cum scrie autorul la sfârșitul lucrării. Au subscris pentru susținerea acestei lucrări negustori din Ploești, Comarnic, Bucov, Câmpina, Slănic, Urziceni, Târgoviște, București și Brăila, cu sume variind între 1 leu și 80 lei. Cartea nu prezintă vre-un interes deosebit decât prin vechimea ei.

Theodor Ștefănescu prin experiența lui îndelungată, ca profesor și director întemeietor al contabilității Băncii Naționale a României, întocmește cel mai bun tratat de contabilitate, după care s'a format în cea mai mare parte generația contabilă de eri, iar fostul profesor dela Iași *Constantin Petrescu,* om modest, muncitor și ordonat, lasă o lucrare monumentală în materie de contabilitate și aduce o inovațiune contabilă inaplicabilă *„Jurnalul bilanț* sau o nouă organizare de registre în contabilitate", titlu ce-i servește și de epitaf pe mormântul dela Iași, ridicat de foștii săi elevi, în frunte cu d. prof. Gr. L. Trancu-Iași, unul din eminenții săi elevi.

Dela Ștefănescu și Petrescu, se deschide o eră nouă de progres și dovada cea mai elocventă o avem în lucrările autorilor de astăzi, cari își dau silința ca technologia contabilă să fie adaptată limbei noastre, în care se găsesc termeni corespunzători întrebuințați în practica comercială. De descoperire în materie de contabilitate nu mai poate să fie vorba, ci de perfecționări numai, cari să corespundă alcătuirilor economice moderne. *Fundamentul și rațiunea contabilității stă pe principiul neînlăturatei egalități a debitului și creditului, astfel că formula contabilă : Debit-Credit, rămâne valabilă și azi și mâine și totdeauna.*

TOMA VOICULESCU

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentului sunt rugați cu insistență a achita abonamentul, fie direct, fie prin intermediul Secțiunilor Corpului Contabililor, sau la prezentarea încasatorilor noștri.

Contabilitate agricolă în partidă simplă sau dublă?

Contabilitatea agricolă care este o aplicaţiune a contabilităţii generale, face parte din organizarea raţională a producţiei şi distribuţiei. Infăţişând mişcarea tuturor elementelor patrimoniale agricole, contabilitatea agricolă permite de a vedea în viitor, de a gândi şi de a conduce în mod economic. In cadrul nouei economii, din punct de vedere al acţionalizării producţiei şi comercializării produselor agricole *Contabilitatea agricolă*, are o importanţă crescândă, elementul cost devenind un element fundamental al nouei economii agricole,

Astăzi nu ne mai este îngăduit să nesocotim importanţa disciplinei contabilităţii în agricultură, nici variile aspecte ce le înfăţişează problemele agricole contabile actuale şi de o activitate deosebită.

In jurul terminologiei de contabilitate agricolă în partidă dublă s'au emis mai multe definiţiuni ce au dat naştere la frecvenţa discuţiunii. Contabilitatea agricolă în partidă dublă, ca termen a luat naştere din faptul că orice post poate fi găsit în registrele principale legale de două ori şi anume orice operaţiune contabilă este înregistrată odată la „debit" şi odată la „credit". Totuşi dubla înregistrare nu poate forma o caracteristică, deoarece sunt cazuri când se observă dublă înregistrare şi la contabilitatea în partidă simplă.

După *Friederich Schär, contabilitatea agricolă în partidă dublă* se diferenţiază de *cea simplă*, prin faptul că, contabilitatea agricolă în partidă simplă se limitează la conturi pentru întreaga avere, în timp ce contabilitatea în partidă dublă se ocupă şi de conturile separate ale părţilor componente ale averii. Tipicul contabilităţii agricole duble constă în aceia că disolvă unitatea proprietăţii sau a moşiei în mod technic, arătându-se nu numai rezultatul administrativ al întregei moşii, ci şi acel al secţiunilor separate din care este format întreg patrimoniul.

Din acest punct de vedere, termenul de contabilitate agricolă în partidă dublă, este mai justă chiar şi de cât termenul de contabilitate agricolă sistematică.

In urma criticelor aduse de diverşi autori ca: *Howard, Aerbve, Stieger,* în jurul faptului dacă contabilitatea agricolă sistem partidă dublă este îndreptăţit, avându-se în vedere interpretarea justă şi logică expusă mai sus s'a conchis că, *introducerea contabilităţii în partidă dublă în agricultură este necesară*, deoarece acest sistem evidenţiază mult mai clar, decât contabilitatea în partidă simplă. greşelile esenţiale ale unui sistem, în care materiile prime nu sunt valorificate şi trecute în inventar.

ION I. GHELASSE
Inspector general în Ministerul
Agriculturii şi Domeniilor
Expert-Contabil

D-nii abonaţi cari nu primesc regulat revista sunt rugaţi a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamaţiunile târzii sunt greu de rezolvat şi de multe ori imposibil de soluţionat în mod favorabil.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREŞTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcţiuni de fier. — Destilatoare şi Agitatoare. — Transmisiuni Moderne. — Injectoare de ars Păcură. — Instalaţiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru, 3
Motoare «DEUTZ», Maşini-Unelte, Scule, Pompe, etc.

Un exemplu: Inginerul I. D. Teodor

Sunt unul dintre aceia cari de peste treizeci de ani duc lupta pentru apărarea profesiunei de contabil în sensul ca conducerea serviciilor administrative și contabile, în orice instituție, să fie făcute de colegii noștri. Inainte de războiu, colegii noștri au avut prilejul să se manifeste, nu se poate mai lăudabil, prin activitatea lor constructivă în toate domeniile cu caracter economic, financiar, comercial și industrial.

Nu exsistă nici-o Instituție, care a dat greș, năruindu-se, din cauza lipsei de competință a colegilor noștri.

Pretutindeni pe unde am pătruns noi, comercialiștii, am fost avantgarda generației de astăzi, *care are dreptul să revendice situațiunile ce li se cuvin*, bazați, în primul rând, pe temelia solidă deja pusă și pe cărarea bine bătăturită de predecesorii lor.

Legea, D-lui TRANCU IAȘI, a Corpului Contabililor care garantează exercitarea acestei profesiuni, a îngrijorat unele organizațiuni profesionale, cari, ca urmare, au lucrat metodic pentru a pregăti *ofensiva incursiunei în administrații și în domenii cu caracter pur contabil.*

Zic „îgrijorat" pentru că în orice organizație sunt elemente, cari înțelegându-și cariera ce și-au ales, *muncesc și se dedică acesteia*, sunt însă și unii, cari, ca mărfurile „bune pentru orient" pornesc din cauza slabei lor pregătiri pe alte domenii.

Cei buni, rămân la locul lor, cei slabi o iau razna.

Contra acestora trebue să atragem atențunea tutulor celor ce poartă răspunderea de conducere a acestei țări și să luptăm din toate puterile noastre și pe orice căi ca *drepturile colegilor noștri să nu fie cu nimic știrbite.*

Fiecare să rămână la profesiunea lui.

In lupta ce am dus pentru susținerea drepturilor noastre am avut ocaziunea să întâlnesc în profesia inginerească, de exemplu, elemente de mare valoare, care pe unde au trecut au lăsat urme nepieritoare. La „aceștia" am avut prilejul să constat pe lângă calitățile lor superioare și *concepția sănătoasă de a vedea în colegii noștri, colaboratori prețioși în conducere.*

Coloanele revistei noastre trebue să încadreze la locul de cinste pe unul dintre acești ingineri: *Inginerul I. D. TEODOR.*

Șef. de promoție, în toți anii, la Școala Politehnică, reușit întâiu la examenele de solicitări de posturi, profesor la Școala Politehnică, *deci un element eminent.*

Ei bine, acest inginer, pe care puțini de-ai noștri l'au cunoscut, a adus profesiunei noastre, în calitate deDirector al fabricii de Chibrituri și în urmă ca Director General al R. M. S., cea mai desăvârșită *recunoaștere a necesității de colaborare pe tărâmul administrativ cu contabilii.*

In contabili a văzut pe cei mai prețioși colaboratori ai săi. M'a văzut la lucru, a urmărit zi cu zi rezultatul activității mele și numai atunci când s'a convis de foloasele reale aduse prin modul nostru de a ști să ne îndeplinim datoria, la Stat, am putea spune ca misiune apostolică, cu deviza : *„Ordinea, munca și cinstea"* mi-a întins mâna și mi-a spus : *Ești, nu subaltern, ci colaboratorul meu.*

Nu numai atât, dar prin stăruințele sale pe lângă un alt Inginer, D-l NICOLAE TEODORESCU, fost-ministru, care și D-sa a știut să aprecieze atât ca Director al fabricei de tutun, cât și ca Director General R. M. S., valoarea contabililor cu pregătire de specialitate, *a reușit să impună cu concursul acestuia ca, în toate posturile de contabili, inspectori și șefi de contabilitate la fabrici, la Saline și la Depozite de vânzare, din vasta administrație a R. M. S., să fie numiți numai colegi de-ai noștri.*

Este locul să arăt că cei dintâi discipoli în administrația R. M. S. cu cari m'am lăudat întotdeauna au fost D-nii Const. Nițescu și Virgil Niculescu, azi Inspectori Contabili, din cari, unul la fabrica de chibrituri din București, altul la fabrica de chibrituri din Cluj și celălalt la fabrica de chibrituri din Timișoara, *au plantat între anii 1920 și 1923 cu succes Contabilitatea în partidă dublă,* reușind astfel ca toate fabricile de chibrituri din țară : București, Cluj și Timișoara, ca instituții de Stat, să aibă încă din 1920 o organizație contabilă, bazată pe principiile contabilității în partida dublă.

Păcat însă că acest mare prieten al nostru, a închis ochii înainte de vreme la 30 Iulie 1924. Ar fi putut să mai aducă încă multe, foarte multe foloase, instituției ce a condus, deci și țării.

Ca semn de recunoștință și pentru a eterniza memoria acestui Inginer, care în scurtul timp al vieții sale a încurajat inițiativele folositoare și a construit opere nepieritoare.

Inițiativa ridicării unui monument, la inaugurarea căruia, ca un suprem omagiu și al Contabililor, au asistat D-nii : TRANCU IAȘI și NICOLAE BUTCULESCU.

Figura de bronz a Inginerului I. D. TEODOR de pe soclul pe care se găsește așezată la intrarea în cartierul fabricii de chibrituri, spune astăzi colegilor săi :

Dacă vreți să fiți folositori țării, dacă vreți ca rezultatele activității voastre să fie nepieritoare, dacă vreți să creați în timpurile grele de azi, o armonie profesională, călcați pe drumul trasat de mine.

Noi, contabilii, *odată cu omagiul ce aducem și pe această cale memoriei celui dispărut,* așteptăm ca exemplul dat de Inginerul I. D. TEODOR să fie urmat de câți mai mulți pentru ca după 20 ani dela războiu să înceapă în sfârșit în toate administrațiunile publice și particulare munca constructivă cu deviza : *„Fiecare la locul lui".*

AURELIU MARINESCU

Pentru colegii morți în războiul de întregirea neamului

Cu prilejul sărbătoririi a 35 de ani dela absolvirea Școlii Superioare de Comerț din București (Bulevardul Domnița) absolvenții seriei 1900, au luat inițiativa executării unei plăci comemorative pe care să rămână gravat pentru generațiile viitoare numele foștilor elevi ai acestei școli, morți la datorie pe câmpul de onoare. Placa va fi încadrată în bronz, având la bază o bogată ornamentație simbolică.

Ca prim fond s'a adunat suma de lei zece mii, depusă la Corpul absolvenților școalelor superioare de comerț.

Cum această sumă este departe de a fi suficientă ca placa să fie executată în condițiuni artistice superioare, fac din nou apel pe această cale atât la autoritățile unde colegii noștri ocupă locuri de conducere, cât și la ceilalți colegi (funcționari, comercianți, industriași), foști elevi ai școlii, să trimită pe adresa revistei noastre, contribuția lor pentru ca lucrarea să fie desăvârșită de sculptorul Onofrei, căruia ne-am adresat pentru execuție.

Ca enunțarea pe placă să fie cât mai complectă, rog pe această cale rudele, prietenii și mai cu seamă pe **șefii de promoție** sau **colegii de serii** ai școlii să trimită atât pe adresa D-lui Director al Școlii cât și revistei „Comerț și Contabilitate" numele exact al colegilor morți în războiu, seria absolvirei și dacă se poate chiar locul unde a căzut ucis sau rănit mortal.

Sunt unul dintre aceia care am desăvârșit inițiativele luate, rog deci să mi se dea concursul necesar.

Socotesc că se va aprecia așa după cum merită această pioasă datorie pentru **eroii noștri.**

AURELIU MARINESCU

Dela Cercul de Studii Comerciale

Literatura contabilă germană

Comunicarea d-lui Dr. Ivan Ivănescu făcută la Cercul de Studii al Corpului Contabililor din România în ziua de 24 Noembrie 1936

In introducerea D-lui Dr. Ion Ivănescu menționează sursele principale de bibliografie ce stau la dispoziția cercetărilor literaturei Contabile germane. Intre acestea trebuesc amintite: 1. Handwörterbuch der Betriebswirtscheaftslehre; 2. Handwörterbuch der Staatswissenshaften; 3. Wörterbuche der Volteswirtchaftlehre; 4. Bibliographie der Sozialwissenchaften și 5. Betriebswirtschaftlicher Literator Fübrer.

In continuare se arată cari au fost etapele cele mai importante în evoluția științei și practicei contabile, în Germania. Primele registre de contabilitate au apărut în Statele germane în Sec. XIV. In acest secol lucrările contabile s'au bucurat de o deosebită atențiune și au cunoscut o înforire care lasă în umbră preocupările din secolele următoare. In sec. XVII și XVII înregistrăm unele cercetări asupra Contabilității cameraliste. Metoda americană introdusă de către Eduard Degrange în lucrarea sa; „Supplement à la tenue des livres cendue facile, ou nouvelle méthode pour tenir les livres en double partie, par le moyen d'un seul registre" apărută în 1804, a pus probleme noui în Contabilitatea aplicată. La finele sec. XIX, odată cu progresul industrialismului și cu expasiunea comercială a Germaniei, cercetările contabile iau un nou avânt, iar literatura de specialitate se îmbogățește cu o serie de opere de valoare.

După schițarea evoluției disciplinei Contabilității în Germania D-l Dr. Ivănescu citează operele de seamă apărute în diversele epoci.

Cea mai veche lucrare de Contabilitate în limba germană a apărut la Viena în anul 1518. E opera lui *Henricus Gamateus* intitulată: *Rechenbüchlein Künstliche, behend und gewiss auf alle*

Kaufmansschaft gericht.... Buchehalten durche Journal, Kaps und Schludbuch. La un scurt interval după prim lucrare apare la *Nüruberg în 1531. „Ein teutch verständig Buchhalten" de Joann Gottlieb.* Mai apar apoi:

„Zweifache Buchhalten" de Wolfgang Schweicher, în 1549.

„Buchhalten" de Sebastian Gammersfelder, în 1570.

Contabilitate Cameralistă e reprezentată prin lucrarea vienezzului.

Mathias Puechberg apărută în 1762 la Viena sub titlul:

„Einbeitung zu einem verbesserten Kameral Rechnuugsfusse auf die Verwaltung einer Kameralherrschaft angewandt" precum și prin lucrarea profesorului, *Dr. Jung dela Universitatea din Heidelberg, apărută la Leipzig în 1786 și purtând titlul: „Anleitung Zur Kameral-Rechnungswissenschaft".*

Literatura contabilă germană modernă are lucrări importante în următoarele domenii:

a) industrial; *b)* comercial; *c)* bancar; *d)* agricol.

Există o întreagă literatură asupra problemei bilanțului și a formelor noui de contabilitate în întreprinderea economică.

Intre operele reprezentative actuale ale literaturii contabile germane trebuesc menționate:

F. Leitner: Grundriso der Buchhaltung und Bilanzkunde (2 vol), Berlin 1923, (apărută ulterior în mai multe ediții adăogate).

M. Berliner: Buchhaltungs und Bilanzlehre, Hannover 1924.

M. Schan: Die Buchhaltung der Fabrik, Berlin 1931.

G. Obst: Bankbuchhaltung, Stuttgart 1925.

Schmalenbach: Grundlagen dynamischer Bilanzlehre, Leipzig 1922.

Schmidt: Die organische Bilanz im Rahmen der Wirtschaft, Leipzig 1922.

Dr. A. Isac: Bilanzen, Berlin 1930.

In afară de lucrări, apar în prezent în Germania o serie de reviste de specialitate, în cari se aduc contribuțiuni prețioase pentru desvoltarea științei contabile (Zeitchreift für handelswissenschaftliche Forschung, Die Betriebswistschaft).

In încheere D-l Dr. Ivănescu face un apel la conducătorul Corpului Contabililor pentru traducerea operelor contabile germane de seamă, într'o curată limbă românească.

La discuțiuni participă D-nii Prof. Sp. Iacobescu, N. Butculescu, P. Drăgănescu-Brateș, V. Ioachim. Prof. Tănăsecu, Ing. Rusu Abrudeanu, Tăcutu cari aduc completări la comunicarea făcută.

Conferința Domnului Prof. Gr. Mladenatz, Studiul Intreprinderilor Economice

D-l Prof. Gr. Mladenatz dela Academia Comercială a vorbit Marți seara la Cercul de Studii al Corpului Experților Contabili despre **Studiul Intreprinderii.**

D-sa începe prin a arăta că s'a produs în ultimele două decenii schimbări esențiale în ce privește obiectivele economiei naționale.

Profitul individual, punctul de plecare al economiei clasice tinde să fie înlocuit prin ideea folosului colectiv, deoarece apar tot mai multe întreprinderi cu caracter colectiv, puse sub conducerea unui organism public ori a unei comunități.

Vorbind de studiul întreprinderii, arată că acest studiu urmărește viața unei întreprinderi prin cercetarea cauzelor și efectelor tuturor acțiunilor ce se desfășoară înlăuntrul întreprinderii și atmosfera din afară.

Din aceste cercetări se pot stabili deci noui legi de cauzalitate, care să-i dea caracterul de știință, în orice caz principii de technică și norma privind nu numai viața particulară a unei întreprinderi, ci și viața economică și socială a unui Stat.

Arată că azi întreprinderea nu poate să fie privită numai prin prizma rentabilității capitalului privat, ci și prin prizma productivității din punct de vedere social, ceeace americanii numesc eficiență.

Vorbește de unele încercări de a face din întreprinderea bazată pe interesul privat o întreprindere socială.

D-l Prof. Mladenatz expune apoi evoluția studiului întreprinderii în Apus, citind lucrările profesorilor: Schär, Schmalenbach, Niklisch, Hellauer, Fayol, Tayler, etc., aceștia din urmă privind întreprinderea mai mult din punct de vedere privat.

Apoi d-sa, pe baza programelor adoptate de diferite institute de învățământ superior, expune schema unui studiu integral al întreprinderilor începând cu

Teoria generală și specială a întreprinderii și terminând cu politica specială a întreprinderii",

Arată ceeace s'a făcut în străinătate pe acest tărâm și ceeace s'a putut realiza și la noi în scurtul răstimp, de când acest studiu formează și la noi preocuparea învățământului superior, la Academiile Comerciale și la Școlile Politechnice.

D-l Prof. Sp. Iacobescu, Președintele Cercului, mulțumește conferențiarului și arată aportul important ce-l aduc comercialiștii în profesiunea acestei noi discipline.

Vorbește de rolul important al Contabilității în cercetarea vieței întreprinderilor..

D-l N Butculescu, Decanul Corpului, mulțumește Domnului Rector Răducanu pentru strânsa colaborare dintre Academia Comercială și manifestările economice-comerciale din afară de Academie.

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor

Joi 10 Decembrie s'a ținut ședința Delegației Permanente sub prezidența d-lui N. Butculescu. A participat și d-nul Gr. Trancu-Iași, președinte de onoare al Corpului.

S'a fixat ziua de 16 Ianuarie pentru ținerea examenului de experți contabili pentru toate secțiunile din țară, exceptând cele din Transilvania.

Comisiunea de examinare se compune din d-nii Prof. Victor Slăvescu, Ilie Mecu și Prof. Jean Constantinescu.

S'a luat în discuție noul proect al codului de comerț și s'a hotărât formarea unor comisiuni cari să examineze părțile în legătură cu contabilitatea și technica comercială.

S'a fixat pentru al 8-lea congres al Corpului următoarele chestiuni: 1) Studiul Contabilității la Academiile de Inalte Studii Comerciale; 2) situațiile contabile în serviciul conducerii întreprinderilor; 3) Porturile Dunărene și exportul românesc.

Se va cere și Secțiunilor să facă propuneri.

S'a votat proectul de budget pe 1937 și s'a luat act de situația financiară pe 1936. S'a hotărât să se facă demersurile necesare pentru că în noul Statut al Funcționarilor Publici să se prevadă că funcțiunile de contabilitate de inspecție și control financiar din administrațiile publice vor fi îndeplinite numai de specialiști calificați în baza legii de organizare a Corpului. O delegație s'a prezentat d-lui Subsecretar Bentoiu cu un memoriu în acest sens.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

Sărbătorirea zilei de 1 Decembrie 1936 la Cercul de Studii Comerciale

Aniversarea Unirei Ardealului cu patria mamă, s'a sărbătorit de către *Corpul ContabililorAutorizați* și *Experților Contabili din România,* printr'o impozantă ședință festivă, la Camera de Comerț din București.

D-l Grigore Trancu-Iași, Președinte de Onoare al Corpului Contabililor, a luat cuvântul preamărind ziua acestei sfinte *Uniri.* D-sa a reamintit tineretului din sală sacrificiile atâtor inimi românești, până când în fine, la 1 Decembrie 1918, s'a refăcut întregirea României cu Ardealul.

A urmat apoi *Conferința de Orientări noi pentru Experții și expertize,* ținută de d-l Prof. Sp. Iacobescu, dela Academia Comercială, Președintele acestui *Cerc de Studii Comerciale..*

D-sa a spus că rolul Experților, nu s'a născut astăzi pentru o necesitate modernă și că prin urmare, *Expertizele* nu sunt invenția timpurilor noastre.

Experții au existat în totdeauna, mai cu seamă în rolul lor de *experți-arbitri,* invitați ca să împace neînțelegerile dintre două părți învrăjbite.

La Romani îi găsim experți cu diferite denumiri de : *assessores. arbitres, expertus, callidus, doctus* etc. expresiuni destinate în materie juridică (experții juridici), în cunoașterea faptelor ce se judecă (asesorii judecătorilor). In deslegarea chestiunilor ce se prezentau (callidus și doctus) solicitați pentru specialitatea și în țelepciunea lor.

Expertiza la moderni, dacă ar fi s'o luăm după numele ce-l purta la romani : *probatio,* ar trebui să o considerăm drept un *mijloc de probă.* Cum însă probele prevăzute de codurile noastre sunt determinate adesea prin : *acte scrise, martori, mărturisiri, jurăminte, presumții* etc. se vede că expertiza n'ar c'am intra în rândul termenilor de mai sus, utilizați variat pentru probă în Justiție.

De altfel Magistratul, în jurnalul de numirea *experților,* pune adesea redacțiunea ; *Experții având în vedere actele și registrele declarațiile martorilor, lămuririle și memoriile părților vor stabili . . . . . etc.*

După cum se vede *Expertiza* când se alcătuește, dă prilej *expertului* să se slujească de o mulțime de probe pe care *magistratul* însuși le-a cercetat, în parte, și pe care *expertul* este mai în măsură ca să le confrunte cu registrele, pentru stabilirea adevărului căutat.

Expertiza dar nu este un simplu mijloc de probă în jusiiție: ci este ceva mai mult, este *rezultatul cercetărilor unor specialiști cercetări făcute după cerere, pentru formarea convingerii magistratului, în variatele probleme, ce i se prezintă spre soluționare,*

D-l Prof. Sp. Iacobescu, trece apoi la analiza mulțimii *delictelor prevăzute de noul legiuitor* al Codului Penal, analizând în special: *Delictul Gestiunei Frauduloase,* atât de desvoltat prevăzut în codul penal.

Se ocupă apoi de *Consilierul technic* pe care inculpatul și partea civilă, are dreptul să și-l pună, ca element de supraveghere și îndrumare, pe lângă *expertul* sau experții, numiți din oficiu, pentru expertizarea faptelor încriminate sau delictoase. In chipul acesta magistratul instructor se va găsi în fața a două rapoarte deodată (al expertului și al consilierului technic) pentru formarea convingerii sale, în interesul cazurilor cercetate.

După ample desvoltări, D-l Conferențiar închee cuvântarea sa printr'o caldă recomandare profesioniștilor experți în sensul că aceștia să caute a face cât mai mult necesară opera lor, prin seriozitatea și obiectivitatea rapoartelor de expertiză ale cauzelor ce li se încredințează.

După conferință, ia cuvântul Domnul N. Butculescu, Decanul Corpului Contabililor, care relevă importanța acestor conferințe academice, precum și a comunicărilor ce se fac în fiecare Marți seara, la *Cercul de Studii Comerciale.* In chipul acesta Organizația noastră profesională devine și pe această cale tot mai utilă pentru bunul mers al vieței noastre comerciale, financiare și economice în genere.

A apărut:

Noi Contribuțiuni în cadrul contabilității Agricole

de *Ioan I. Ghelasse,* Inspector G-ral în Ministerul de Agricultură și Domeniilor, Expert contabil, cu o prefață a D-lui *Prof. Dr. Agricola Gardoși,* Decanul Facultății de Agronomie Chișinău.

Sărbătorirea patronului
la Liceul Comercial Niculae Kreţulescu din Bucureşti

In ziua de 28 Noembrie 1936 s'a serbat pentru primată dată patronul liceului comercial Nicolae Kreţulescu din Bucureşti, din Bulevardul Domniţei.

Serbarea a început printr'un parastas pentru odihna sufletelor celor trecuţi în vecie, foşti directori, profesori şi elevi a acelei şcoli, oficiat la Biserica Negustori de către preotul Popescu.

In aula şcoalei, în faţa unei săli pline, în care am remarcat membri ai familiilor Kreţulescu şi Lahovary, d. prof. Trancu-Iaşi, d. Brancovici, Preşedintele Comitetului Şcolar, d. Niţă Ionescu, mare industriaş, proprietar, numeroşi părinţi, corpul profesoral, foşti elevi şi actuali elevi ai şcoalei, d. *Director Demetru Rădulescu* a explicat de ce s'a dat numele lui N. Kreţulescu acestui liceu şi de ce se sărbătoreşte patronul în ziua de 28 Noembrie şi nu în ziua de 6 Decembrie.

N. Kreţulescu a fost Ministrul Instrucţiunii sub care s'a înfiinţat prima şcoală comercială în Bucureşti, ale cărei porţi au fost deschise în ziua de 28 Noembrie 1864, deci acum 72 ani, într'o casă depe Str. Pensionatului. Printr'o coincidenţă, o adresă a Primului Ministru, către Ministrul Instrucţiunei pentru înfiinţarea unei şcoli comerciale în Bucureşti poartă data tot de 28 Noembrie anul 1862, deci cu 2 ani mai înainte.

D. *Prof. Alex. Ţuţueanu,* a vorbit despre viaţa şi opera lui Nicolae Kreţulescu.

D. *Alex. Ionescu,* Inspector şcolar dela Cluj, a evidenţiat însemnătatea recentei reforme a învăţământului comercial.

D. *Alex. Pandele,* relevă cu adâncă mulţumire legătura strânsă ce constată între şcoală şi foştii elevi ai şcolii, cari rând pe rând vin să serbeze aniversarea terminării studiilor, în chiar băncile claselor pe care le-au părăsit la absolvire, cu care ocaziune fac donaţiuni însemnate atât şcoalei cât şi elevilor meritoşi lipsiţi de mijloace, aducându-şi aminte cu câte greutăţi au avut de luptat ei înşăşi în timpul studiilor.

Cu această ocazie d-sa face un apel călduros la toate seriile de absolvenţi ai acestei şcoli, ca strânşi uniţi să constituiască

un bloc şi cu o mică contribuţie de 10-20 lei lunar, s'ar putea aduna fonduri însemnate şi de mult folos.

D. *Dr. Petre Drăgănescu-Brateş* aduce salutul Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Comerciale Superioare şi al d-lui N. Butculescu, decanul Corpului Contabililor din România. D-sa relevă ce frumoasă îmbinare prezintă sala, în care sălăşluesc la olaltă descendenţii din familii vechi boereşti, alături de cei mai tineri elevi din clasa I-a a acestei şcoli, veniţi din cine ştie ce unghiuri ale ţării, profesori încărunţiţi şi chiar albiţi, alături de noile generaţii, care se străduesc să dea învăţături folositoare celor ce vin să se adape la acest altar de educaţie specializată, şi exprimă dorinţa şi încrederea că vom izbuti într'o zi să naţionalizăm viaţa economică a ţării noastre.

Această nădejde este cu atât mai îndreptăţită cu cât inimosul nostru Suveran M. S. Regele Carol II-lea veghiază, cu un ochiu ager asupra educaţiunei tineretului şi acordă Inalta-I Înţelegere chestiunilor economice, comerţului şi industriei ţării noastre, iar d. Ministru al Educaţiei Naţionale Dr. Constantin Anghelescu, prin reforma recentă a învăţământului comercial, de aplicarea căreia se interesează de aproape, a deschis drumuri noi şi orizonturi largi pentru tinerii cari trec prin liceele comerciale.

D. *Grigore Trancu-Iaşi* într'o caldă şi înălţătoare cuvântare, subliniază legătura providenţială între sărbătorirea de astăzi, care coincide cu luarea Plevnei şi este în apropiere de marea sărbătoare naţională a Unirei (1 Decembrie) îşi exprimă mulţumirea că şi d-sa a contribuit la aceea ca patronul şcoalei să fie numele lui N. Kreţulescu, subliniind ce mare însemnătate are acest nume de boer, descendent din neamul Basarabilor şi Brâncovenilor pe frontispiciul unui liceu comercial.

Aceasta însemnează, o scuturare de vechile prejudecăţi, şi un pas însemnat către recunoaşterea rolului şi însemnătăţii comerţului şi industriei. D-sa face apel la o solidaritate strânsă între profesori, elevi şi foşti elevi pentru izbânda noastră pe tărâmul economic.

A mai vorbit un elev al şcoalei.

A urmat apoi un program artistic, cu declamaţii, cântece, executate de elevii şcoalei sub conducerea maestrului Gheorghe Budană.

*

De Sf. Nicolae

In ziua de Sf. Nicolae, ziua patronului Corpului Contabililor Experți și Autorizați, s'a oficiat un serviciu religios în Biserica Sf. Nicolae Șelari, pentru sănătatea și prosperitatea Decanului și membrilor Corpului.

D-l Nicolae Butculescu, deanul Corpului, a primit numeroase manifestațiuni de dragoste și simpatie din partea colegilor din toate Secțiunile Corpului, pentru cari D-sa și pe această cale mulțumește călduros pentru atențiunea ce i s'a dat.

Fostul secretar al Școalei Superioare de Comerț d-l N. Rădulescu-Niger, care a luat parte și la serbarea de 50 ani, a Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din București seria 1886, i-a trimis următoarea felicitare în versuri.

Lui Nicolae Butculescu

de ziua numelui lui

Poezia, Industria, pentru tine s'aliază
Spre-a'ți cântà activitatea ce viața'ți onorează, —
Și viața'ntregime pentr'un om cât e de plină
Când el muncii o închină.

Ai dat muncii, industriei, românească 'nfățișare
Tu fiindu-i mereu suflet spre firească ridicare;
Adunata-i pe comptabili, să le dai nalt înțeles
Meseriei și dintr'înșii ai făcut un Corp ales.

Ai în firea ta pe urmă însușiri de scriitor
Cum știi să-ți exprimi gândirea ca un fin observator,
Iar știința ta să aibă fondul înrâuritor.

Primește-aceste rânduri, dar de ziua ta, iubite
Nicolae, — dela vechiul tău prieten, — însoțite
De urări, pe cari din suflet călduros ți le trimite.

N. Rădulescu-Niger

6 Decembrie 1936.

Colegiale

— D-l prof. **Victor Slăvescu,** fost Ministru, a fost ales în unanimitate Președinte la U. R. I. R.

— D-l **I. Manoilescu,** fost Inspector General B. N. R. a fost numit Director General al Băncii Temișoara, Sucursala București.

— Din inițiativa d-lor profesori **I. Răducanu, V. Madgearu,** și **V. Slăvescu,** se va înființa un **„Institut technic Comercial"**; din Comitetul de inițiativă face parte și Decanul Corpului, d-l **N. Butculescu.**

— Foștii elevi ai d-lui prof. **Sp. Iacobescu,** au hotărât să-l sărbătorească la 17 Ianuarie 1937, pentru 25 ani de activitate. Cu această ocazie i se va oferi și un bust.

— D-l **Petre Firică,** Președinte al Corpului Contab. Secția Chișinău a fost reales Vice-Președinte al Camerii de Comerț și Industrie din acel oraș.

†

Colegul nostru, Gheorghe Liță, Secretarul Corpului Contabililor, Secția Brașov, a avut marea durere de a-și pierde soția:

SOFIA GH. LIȚĂ

funcționară Divizia 4-a Financiară C. F. R. Brașov decedată în ziua de 17 Noembrie 1936, în etate numai de 30 ani.

Membră în Corpul Contabililor, Secția Brașov, părăsind prea de timpuriu viața, răpită pe neașteptate din sânul familiei, lăsând în urma sa doi copilași și un soț în veci neconsolat.

La trista ceremonie ce a avut loc în ziua de 19 Noemvrie a. c. la cimitirul „Sft. Nicolae-Scheiu", Brașov, au asistat toți colegii ei, funcționarii dela B. N. R. Brașov, precum și membrii din Corpul Contabililor, secția Brașov, și foarte mulți prieteni și cunoscuți.

Fie-i amintirea veșnică !"

Jurisprudențe fiscale*)

Impozit comercial. Expertiza contabilului ataşat comisiunei. Descindere locală Expertiză contabilă cerută de contribuabil. Admisibilitate.

Impunerea prin apreciere şi comparaţie. Comparaţia cu toate cazurile similare din sector. Inadmisibilitate.

Art. 39, 80 l. c. d.

Instanţa de fond nu poate respinge o expertiză solicitată de contribuabil pe motiv că ar fi inutilă faţă de admiterea descinderii locale cerută de contribauabil.

Impunerea prin apreciere şi comparaţie nu se poate face prin compararea cu „toate cazurile similare din sector" întrucât elementul comparaţiei trebue arătat individual.

Având în vedere că prin motivele de casare formulate, se invoacă de recurenta violarea art. 39 din legea contribuţiunilor directe, exces de putere şi violarea dreptului de apărare, comise de instanţa de apel prin aceia că îi respinge cererea de expertiză solicitată pentru verificarea registrelor sale comerciale numai pe consideraţiunea că acele registre au fost expertizate de expertul contabil ataşat comisiunei şi că i s'a încuviinţat contribuabilei descinderea locală solicitată şi că procedând la impunerea sa prin sistemul comparaţiunii, nu indică cu cine face comparaţiunea, referindu-se în general la toate cazurile similare din sector.

Având în vedere cin deciziuneă supusă recursului se constată că în adevăr instanţa de apel, pentru a respinge expertiza solicitată de firma contribuabilă, motivează că este inutilă faţă de raportul de expertiză contabilă dresat de expertul ataşat comisiunei şi admiterea descinderii locale solicitată de acea firmă.

Considerând însă că aceasta nu poate constitui o motivare, deoarece expertiza contabilului ataşat comisiunei nu este o probă legală pusă la îndemâna părţii, ci o probă de care instanţele fiscale pot uza unui text de lege;

Că mai mult, această probă, prin care se tinde la verificarea celor susţinute şi dovedite de contribuabil în ceiace priveşte re-

*) Din Revista „Administraţia financiară" Nr. 109.

gistrele sale nu poate fi socotită decât ca o contră expertiză la expertiza efectuată la cererea părții ;

Că în speță instanța de apel respingând cererea de expertiză socotind-o inutilă față de expertiza expertului contabil atașat comisiunei, a inversat priucipiile în materie de probă.

Că deasemeni, și motivarea că această probă solicitată de contribuabilă este inutilă pentrucă s'a admis o cerere de descindere locală, nu poate constitui o motivare legală, deoarece rezultatul acestei probe are cu totul un alt scop constituind o probă prealabilă judecării fondului și a examinării registrelor comerciale ale unui contribuabil comerciant.

Că instanța de apel motivând astfel în această privință deciziunea sa, a comis un exces de putere și deci a pronunțat o deciziune casabilă.

Având în vedere că mai departe din deciziunea supusă recursului rezultă că instanța de apel înlăturând registrele comerciale ale firmei recurente și procedând la impunerea sa prin sistemul comparațiunei, il compară cu toate cazurile similare din sector, precizând că astfel se face o mai buuă aplicațiune a legii, deoarece o comparațiune singulară ar putea duce la o eroare.

Considerând însă că din interpretarea disp. art. 39 din legea contribuțiunilor directe, rezultă că elementul comparațiunei trebue indicat pentru a se putea verifica de instanța de casare dacă în adevăr îndeplinește condițiunile legiii ;

Că procedând altfel, instanța de apel a violat și dispoziținile art. 39 din legea contribuțiunilor directe și deci a pronunțat o deciziune casabilă și din acest punct de vedere ;

Că astfel fiind, recursul de față cată a fi admis.

Curtea de Apel, Buc. S. I. Decizia Nr. 142-1936.

Impozit comercial. Reducerea de creanță. Nu se consideră venit. Art. 30, 31 si 39 l. c. d.

Reducerea de creanță, motivată de situațiunea dificilă financiară a debitorului, acordată de contribuabil unui debitor al său, dovadă cu acte și operată în registrele regulat ținute, urmează a fi scăzute din venitul brut.

Asupra recursului făcut de societatea anonimă Fabrica de Bere Luther, în contra deciziei cu Nr. 1635/935, a Comisiunei a II-a de Apel pentru așezarea contribuțiunilor directe a județului Ilfov.

Având în vedere că se susține de recurentă. prin singurul motiv de casare ce a formulat, că, prin menționata deciziune s'a comis un exces de putere și s'a violat dispozițiunile art. 24 cod. comercial și 31 din legea Contribuțiunilor Directe, deoarəce comisiunea de apel nu a admis la scădere paguba sa efectiv încercată în sumă de lei 1.561.317, care reprezintă reducerea de 15% ce a fost nevoită să facă în cursul anului 1934 debitoarei sale. Picadilly creanța totală de lei 10.237.348, fiindcă această societate se află într'o situațiune dificilă și în cazul unui refuz de a i se acorda reducerea de creanță, ar fi fost nevoită să lichideze. Că aceasta a fost justificată cu actele prezentate expertului contabil al comisiunei, care constată acest fapt și dealtfel, chiar dacă fabrica de bere Luther, nu ar fi admis benevol scăderea de 15% totuși potrivit art. 23 cod. comercial era obligată să treacă în inventarul său, creanța la justa ei valoare, iar fiscul nu putea refuza scăderea atâta vreme cât registrele comerciale ale contribuabulei, sunt regulat ținute.

Având în vedere că prin decizia atacată Comisiunea de apel respinge cererea recurentei de a fi scăzută dela beneficiul impozabil cu suma aratată mai sus, motivând că se anticipează asupra lichidării societății Picadilly, atâta vreme cât lichidarea este încă în curs: că suma respectivă nn este o pierdere efectivă a unei creanțe sau părți de creanță și apare ca un alt act liberatoriu, nefăcându-se dovada că societatea debitoare este în concordat și că prin această s'a redus creanța cu un procent anumit sau că ar fi fost declarată în stare de faliment.

Considerând că, potrivit dispozițiunilor art. 31 din legea contribuțiunilor Directe, venitul net impozabil al întreprinderilor industriale și comerciale se obține scăzându-se din veniturile brute rezultate din operațiunile făcute în cursul anului, cheltuelile proprii ale întreprinderii și eventualele pierderi efective.

Considerând deasemenea că potrivit dispozițiunilor art. 39 din aceiași lege, stabilirea venitului net imposabil se face după elementele bilanțului pentru cei obligați la publicarea tui, sau pentru cei cari l'au încheiat în regulă, corespunzând cu registrele regulat ținute în conformitate cu art. 31.

Că deci, în speță, comisiunea de apel, respingând cererea recurentei de a fi scăzută cu reducerea de creanță acordată societății „Picadilly" deși această reducere de creanță acordată societății a fost dovedită cu acte prezentate și a fost operată în re-

gistrele sale regulat ținute, care astfel nu puteau fi înlărurate, a comis prin aceasta un exces de putere și a violat dispoz. art. 30 și 31 din legea contribuțiunilor directe.

Că așa fiind recursul se admite ca întemeiat, casându-se decizie atacată, cu trimitere.

(Curtea de Apel s. V decizia fiscală No. 52/936).

Recenzii

I. BULETINUL CAMEREI DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE DIN BUCUREȘTI pe Noembrie a. c. expune în ședința Camerei de Comerț din 23 Octombrie 1936, unde au luat cuvântul pentru apărarea nevoilor negustorilor importatori domnul Pennescu-Kertsch, și la ale cărei cuvinte au răspuns domnii Miniștrii ai Industriei și Comerțului Valer Pop și Cancicov, dând toată asigurarea unor măsuri mai bune în viitor pentru viața comercială.

asigurarea unor măsuri mai bune în viitor pentru viața comercială.

II. REVISTA VĂMILOR, pe Octombrie 1936, în articolul d-lui I. Enescu arată avantajele ce le-ar aduce, scutirea de taxe vamale pe declarațiunile de import la înregistrare, și care măsură pare ca ceva evident.

D-l Eugen Volrap, se ocupă, în articolul semnat de D-sa, de articolul 53 din legea vămilor, de posibilitățile lui de aplicare, față de toți acei căpitani de vase, care le vor fi lipsit în timpul transportului, colete sau o parte din mărfuri în vrac, ce au fost încărcate pe bastimentele conduse de ei.

Restul revistei cuprinde diferite jurisprudențe vamale în materie de taxare.

III. ANALELE BĂNCILOR, în numărul să udin Noembrie a. c. cuprinde mai multe însemnate articole printre care citățm: Articolul „Discursul Domnului Mussolini" (Latura economică) semnat de d-l P. N. Panaitescu, unde d-sa., își dă părerea că Italia datorită unei putinți de ași exporta mărfurile în Ungaria, face ca să fie „fidel" în politica sa economică, care este însă în detrimentul țării sale.

Articolul ‚Expansiunea producțiunei de aur și prețurile" ne arată că aurul rămâne și mai departe intact păstrându-și rolul de etalon al valorilor de schimb, chiar în cadrul unui regim de devalorizare.

Alinierea monetară judecată de oamenii de afaceri, dau posibilitatea celor ce urmăresc articolele scrise în această revistă, a se identifica cu diverse păreri.

IV. Buletinul AGIR pe Octombrie 1936, în câteva articole interesante atât din punct de vedere technic cât și economic, expune unele

probleme profesionale de muncă, învățământ, agricultură, precum și interesante descrieri asupra industrializărei țării și a pregătirei technice a apărărei naționale.

Nu mai puțin sunt de interesante, problemele technice și economice supra posibilității de înviorare economică a Moldovei.

V. Revista CURIERUL FINANCIAR pe Octombrie 1936, sub semnătura d-lui Romulus N. Alex. directorul ei, arată importanța nouei legi a presei, care va avea efectul de a curăța corpul gazetarilor de unele elemente așa zise „omizi".

D-l Ing. Ștefănescu, cere editarea unui monitor fiscal săptămânal pentru a se înlătura abuzurile ordinelor circulare, care este un rău într'o administrație ca acea de talia Ministerului de Finanțe.

In „Concepție Economice de Stat" articolul d-lui V. Scărlătescu arată importanța intervenționismului de stat în viața economică a unui popor, dând exemplu pe Președintele Statelor Unite Franklin Roosevelt.

Domnul Administrator Vasile Cilibia, în articolul „Noi aspecte ale vieții economice" arată că experiența asupra legilor economice duce la o formă definitivă de economie : economia organizată.

VI. Revista literară RAMURI din August-Octombrie, ne dă câteva articole interesante de intuiție literară, prin bun apregătire a acelor ce semnează acele articole și poezii.

VII. RASARITUL pe Septembrie-Octombrie, reprezintă un bogat material pentru a fi putut fi folosit de tot ce este intelectual.

VIII. Monitorul GAZELECTRA pe Octombrie și Noembrie, într'un bogat sumar ne dă articole demne de a fi cetite de tot ce este intelectual asupra lui Gaston Planté (părintele acumulatorului); Istoricul cinematografului ; Ce este electricitatea și diverse alte îndrumări asupra lucrului în birou care prin rândurile ca acelea scrise de H. N. Casson, caută să îndrumeze pe orice intelectual asupra îndatoririlor lor în munca ce o depun în diferite întreprinderi.

BULLETIN DE L'INSTITUT DES EXPERTS COMPTABLES ASSERMENTES EN BULGARIE-SOFIA, Octombrie-Noembrie-Decembrie 1936 se ocupă între altele de Profesorul Heinrich Nicklisch care și-a serbat de curând 60 de ani de viață; de Banque de France, de reclame și de altele; la această sărbătorire au luat parte profesorii Schär, Schmalenbach, Leitner, Liefmann, Schmidt, Polack.

Regretăm că nu am putut citi mai multe, deoarece buletinul este redactat numai în limba bulgară și este scris cu litere vechi cirilice.

ANALELE BĂNCILOR, Anul XVIII, 15 Noembrie 1936. Fondator Pant. A. Silescu, conține: Latura economică a discursului d-lui Mussolini de d-l P. N. Panaitescu ; Expansiunea producțiunii de aur și prețurile ; Alinierea monetară judecată de oameni de afaceri ; Reevaluarea stocului de aur al Băncii Naționale a României și diverse tabele cu date statistice.

Pe baza avizului Consiliului Superior Permanent No. 1406/936, Ministerul Educaţiei Naţionale, cu Deciziunea No .183167/936, a aprobat lucrarea d-lui *Inspector General Ion I. Ghelase* din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, intitulată :

„NOI CONTRIBUŢIUNI IN CADRUL CONTABILITĂŢII AGRICOLE"

ca manual pentru uzul Liceelor Comerciale, Şcoli Superioare de Agricultură, Şcoli Profesionale, etc. precum şi pentru studenţii Academiilor Comerciale şi Agricole.

ECONOMIA NAŢIONALĂ anul LXIV, Noemb. 1936, director I. C. Băicoianu, publică un articol interesant al d-lui N. Niţulescu, „Aspecte contradictorii ale Societăţii capitaliste postbelice, în care autorul analizează într'un studiu aprofundat tendinţele economiei capitaliste postbelice, care merge către o economie dirijată. Efectul salutar îl vede, însă, într'o economie dirijată internaţională particulară, nu etatistă. **Brateş**

Barbu Scondăcescu şi Vasile V. Lenghiu : BREVETELE DE INVENŢIUNE, Tip. Göbl, Pag. 220, lei 200. D-nii Barbu Scondăcescu şi V. V. Longhin, au dat la iveală un interesant studiu teoretic şi practic asupra brevetelor de invenţie cu privire specială la regimul juridic din România.

Autorii, doi distinşi magistraţi, cari s'au remarcat pe tărâmul publicităţii juridice, au adus un real serviciu comerţului şi mai ales industriei prin luminoasele contribuţii de ordin practic şi juridic privind problema puţin dezbătută la noi a brevetelor de invenţii.

Analizând fiecare articol din legea noastră şi din regulament la lumina doctrinei şi a practicei de până acum, autorii dau răspunsuri şi lămuriri preţioase la o serie de chestiuni, pe care legiuitorul nu le-a putut cuprinde în texte de lege şi pe unele nici nu le-a putut prevedea.

O bogată jurisprudenţă română şi străină la fiecare articol dă posibilitatea unei orientări în ce priveşte evoluţia concepţiilor despre această nouă formă de drepturi incorporale, pe cari autorii le deosebesc de dreptul de proprietate, aşa cum este definit în codul civil.

Insăşi natura acestui drept nu este destul de lămurită, de aceea şi regulele de drept cuprinse în diverse legiuiri nu sunt în deajuns de categorice.

De aceea legea brevetelor este una din puţinele legi, ce n'a fost adnotată până acum.

D-nii B. Scondăcescu şi V. Longhin, luându-şi această sarcină, au trebuit să meargă pe un drum puţin cercetat, de aceea au trebuit să pună multă pricepere şi multă răbdare pentru a prezenta problema brevetelor de invenţie sub aspectul ei ştiinţific şi juridic, fără a neglija caracterul practic al lucrării.

De acum, cei ce lucrează cu brevete, achiziţionează sau exploatează brevete ori urmăresc brevetarea unei invenţii găsesc în lucrarea d-lor Scondăcescu şi Longhin tot materialul trebuitor.

Iar cei cari au un interes ştiinţific pentru această chestiune, găsesc o amplă documentare pusă la punct după cele mai noi jurisprudenţe şi după cei mai reputaţi comentatori ai legiuirilor străine în această materie.

Spiritul juridic al distinşilor autori imprimă lucrării o notă de originalitate, care-i măreşte valoarea. **Dr. V. M. Ioachim**

Cereri de înscriere

IN CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAŢI ŞI EXPERŢILOR CONTABILI:

Secţia Braşov: Sanek Francisc, Hensel Lothar, Sifft Walter, contabili stagiari, Polony H. Werner, contabil autorizat.

Secţia Brăila: Alexe Sezonov, contabil autorizat, Alphonse Hertanu şi Heller S. Henry, I. Leon, contabili stagiar.

Secţia Focşani: Ştefan A. Popovici, contabil stagiar.

Secţia Ilfov: Knoll Solomon, C. Cantacuzino, Petre Iordan, Mihăilescu G. Petre, Cristescu N. Nicolae, Popescu Nicolae, Raziş M. Ştefan, Marcusohn Mihu, Marin I. Petrache, Georgescu I. Badea, Schwartz Leon.

Secţia Ialomiţa: Iacob Cohen, contabil autorizat.

Secţia Lugoj: Alexandru Hanieska, contabil autorizat, Cornel Stanciu, contabil stagiar.

Avansări:

Secţia Brăila: Iacob Ghingold, Idel S. Cuşmeru, Iosub M. Lehrer, Mocanu Ioan, la gradul de contabili autorizaţi.

Secţia Ialomiţa: Ion Georgescu, D-tru Spirea şi Chiriac Ştefănescu, contabili autorizaţi.

Reactivări:

Secţia Brăila: Horia Nicolescu, contabil stagiar, A. P. Schlesinger, contabil autorizat, Maria Ettinger, Vasile Gh. Nicolau, contabili experţi.

Decedaţi:

Secţia Brăila: Gorjan Gheorghe, Marhata Leonida.

Transferări:

In Secţia Ilfov: Maria Ettinger, contabil expert.

In Secţia Consntanţa: Vasile Gh. Nicolae, contabil expert.

In Secţia Mureş: Mocanu Ion, contabil autorizat.

Repertoriul general al materiei publicate în anul al XXV-lea pe 1936

No. 1 Ianuarie

Redacția: Un an nou 1
N. Butculescu: Apel 3
V. M. Ioachim: Un fapt în constatare 5
Constantin Igrișan: Contabilitatea unei Ad-ții Financiare de încasări și plăți 8
M. Sipoș: Fonduri de reînoire 15
G. C. Ionescu: Amortizarea concesiunilor 30
G. N. Brătescu: Compensarea plusurilor de impozit prin însăși „Rol" 34
* * * Recenzii 36
* * * Jurisprudențe 38
* * * Dela Consiliul Superior al Corp. Contabililor 45
* * * Participarea României la Congresul Internațional al Invățământului Comercial în Praga . . 49
* * * Colegiale — Cereri de Inscrieri . . . 51

No. 2 Februarie

N. Butculescu: Un rezultat 57
V. M. Ioachim: Prețul de cost în comerț și industrie . . 59
Dr. Drăgănescu - Brateș: Considerațiuni cu privire la organizarea învățământului comercial 63
Andrei I. Gheorghiu: Este impozabilă Asociația în partic. 65
C-tin Igrișan: Contab. unei Administr. Financiare de încasări și plăți 67
C. Dobrotă: Bugetul, Bilanțul și contabil. întreprinderilor 75
Gh. Albeanu: Necesitatea organizării technic cooperative a funcțiunilor publice 83
Tănase I. Nicolae: Inregistrări contabile 87
G. Smolenski: Asociația Contabililor din Polonia . . . 93
* * * Alegerile dela Corp. Contab. exp. și autoriz. secția Ilfov 102
* * * Jurisprudențe 104
* * * Din activitatea Secțiunilor 107

No. 3 Martie

Dr. V. M. Ioachim: Bilanțul și fluctuațiile monetare . . 121
Dr. Al. Sorescu: Din trecutul învățământului contabilității în România 125
Alex. Tănăsescu: Filmul Contabilității 128

Ilie Manolescu : Pentru o justă așezare a impozitului comercial și industrial 131
G. D. Ionescu : Amortizarea concesiunilor petrolifere . . 135
D. D. Murgan : Constatări cu ocazia aplicării legii bancare 140
M. D. Wechsler : Uzura, prețul de cost technic și contul de rezultate 153
Vasile A. Marinescu : Rolul studiului biroului comercial în învățământul comercial superior și al seminarului în cel academic 158
* * * Recenzii 161
* * * Jurisprudențe 164
* * * Al VIII-lea Congres Internațional al Asoc. Absolvenților Școalelor Sup. de Comerț Bruxelles 169
* * * Din activitatea secțiunilor 171
* * * Dela Consiliul superior al Corp. Cont. Exp. și autorizați 176
* * * Cereri de înscrieri 176
* * * Bibliografii 179

No. 4 Aprilie

Dr. V. M. Ioachim : Fiscul și amnistia pentru delicte valutare 185
M. Șipoș : Contab. în partidă dublă și bilanțul organic . 188
Dr. Al. Sorescu : Lucrări vechi de contabilitate . . . 194
Ion I. Ghelase : Experții contabili și fiscul 196
D. Matees : Impunerea Asociației în participare . . . 197
M. D. Wechsler : Amnistierea delictelor la legea devizelor 203
Lazăr D. C-tin : Cum trebue făcut adevăratul control al Ct. Materiale 206
* * * Jurisprudențe 209
* * * Sărbătorirea d-lui Dr. P. Drăgănescu-Brateș la Brăila și Galați 213
* * * Recenzii 214
* * * Din activitatea secțiunilor 216
* * * Cereri de înscriere 218
* * * Dela Corp. Absolv. Școalelor sup. de Comerț din România 225
* * * Publicare de Bilanțuri 230
* * * Abonamente 234
* * * Poșta Redacției. Amânarea Congres. Internațional a Contab. 239

No. 5 Mai

P. Drăgănescu-Brateș : Liceul comercial 241
Dr. V. M. Ioachim : Un succes 244
Andrei I. Gheorghiu : Studiul Biuroului Comercial . . 248

C-tin Igrișan : Noul sistem scriptic în Contabilitatea Administrațiilor de încasări 251
D-tru M. Mihail : Capitalism de Stat ? 257
Dr. Corneliu Dobrotă : Perioada bugetară 259
* * * Legea corpului Contab. Exp. și Autorizați 264
* * * Sărbătorirea d-lui Prof. Dr. C. Angelescu 270
* * * Materiile de studiu în noua organizare a învățământului comercial 273
* * * Recenzii 275
* * * Jurisprudențe fiscale 276
* * * Cereri de înscriere 281
* * * Dela Corp. Absolv. Școalelor sup. com. din România 282
* * * Curs de Expansiune econ. în Portugalia . . 282
* * * Publicări de Bilanțuri 283

No. 6 Iunie

Sp. Iacobescu : Bonificările și Corecturile la Conturi . . 387
Dr. V. M. Ioachim : Contabilitatea Telefoanelor . . . 394
N. Nițulescu : Delicte de Bilanț 397
C-tin Dănilă : Un nou model de Bilanț în Ad-ția C.A.P.S. 412
Gh. D. Papuc : Observațiuni as. articolului „Cum trebue făcut adevăratul control al contului Materiale . . 420
Andrei I. Gheorghiu : Beneficiul raportat. Impunerea Soc. Anon. 423
P. Drăgănescu-Brateș : O sărbătoare înălțătoare : 50 de ani dela absolvirea Șc. sup. de Comerț din București 427
P. Drăgănescu-Brateș : Recenzii 433
* * * Jurisprudențe Fiscale 436
* * * Dela Consiliul sup. al Corp. Contab. Aut. 438
* * * Dela Corp. Absol. Școalelor sup. de Comerț 440
* * * Cursul de expansiune comerc. din Portugalia 441
Direcțiunea Rev. : Vizita reprezentanților Micii Înțelegeri 442
* * * Cereri de Inscriere 444
* * * Publicări de Bilanțuri 446
* * * Abonamente 448

No. 7 - 8 Iulie-August

Dr. V. M. Ioachim : Balanța de Verificare 451
P. Drăgănescu-Brateș : Clearing și Compensație . . . 458
Al. Sorescu : Lucrări vechi românești de contabilitate . 467
Al. Tănăsescu : Algebrizarea conturilor curente . . . 473
N. Nițulescu : Studiul asupra Bilanțului 479
C. Dănilă : Bugetele, Bilanțurile, cont. Profit & Pierd. C. A. P. S. 504

* * * Recenzii 523
* * * Jurisprudențe Fiscale 528
* * * Agapa Corpului Contabililor 529
* * * Serbarea de fine de an Șc. com. Reg. CarolI 533
* * * Festivitatea dela Lic. Com. A. Bârseanu
* * * Brașov 534
* * * Dela Corp. Abs. Șc. Sup. Com. din România 536
* * * Colegiale 537
* * * Cereri de înscriere 539
* * * Publicări de Bilanțuri 541

No 9 Septembrie

Paul Tillige : O scurtă privire asupra învățământului comercial în Danemarca 547
Dr. V. M. Ioachim : Prețul de cost în discuția Consiliului superior al Corp. Contab. Experți și Autorizați . 551
Al. Sorescu : Lucrări vechi românești de contabilitate . 578
M. D. Wechsler : Impozite pe cheltuială 583
* * * Recenzii 588
* * * Jurisprudențe fiscale 605
* * * Cuvântarea d-lui C. I. Băicoianu la înmormântarea d-lui Insp. General Nițulescu I. . . 606
* * * Cuvântarea ținută de d-l Insp. G-ral Ilie Mecu 608
* * * Dela Corp. absolv. Școalelor sup. de comerț din România 611
* * * Reviste 613
* * * Cereri de înscriere 613

No. 10 Octombrie

Dr. V. M. Ioachim : Cumpărarea acțiunilor proprii . . 619
Al. Tănăsescu : Liceul Comercial „Programa“ . . . 624
M. D. Wechsler : Amortizarea investițiunilor supraevaluate 629
I. F. Gorcinski : Colaborarea personalului în întreprinderi dincolo de obligațiile impuse de serviciu . . . 633
Dr. Vim : Prelegerile dela Academia de Inalte Studii Comerciale pentru Profesorii de școli secundare . . 635
Al. Costache : Expertize și Experți Contabili 640
* * * Problemele monetare din zilele noastre . . 647
Dr. Pit : Secretul înregistrărilor 650
* * * Dela Cercul de studii Comerciale și Contabile 651
* * * Programul Cercului de studii Comerciale 655
* * * Sărbătorirea d-lui Primar Dem. Anastasescu 656
* * * Recenzii, Reviste și Ziare . . . 659—664

* * * Dela Consiliul superior al Corp. Contab. Exp. și Autorizați 667
* * * Jurisprudențe fiscale 668

No. 11 Noembrie

Dr. V. M. Ioachim : Evaluarea ef. publice și acțiunilor la inventar 675
I. Tăcutu : Prețul de cost în Comerț și în Industrie . . 676
Dr. Jean Al. Petrescu : Purtătorii cheltuelilor în întreprinderea ind. 688
C-tin Apostol : Inregistrarea devizelor 695
* * * Dela Cercul de studii Comerciale și Contabile 699
Brateș : Sărbătorirea unui harnic industriaș 709
Brateș : Comemorări în amintirea lui Eug. Carada . . 710
* * * Al II-lea Congres al Asoc. Lic. Acad. Comerciale 711
* * * Dela Corpul Absolv. Școalelor Sup. Comerț din România 719
* * * Congresul intern de învățământ technic Roma Dec. 1936 721
* * * Congresul internațional de contab. Paris, 1937 721
* * * Dela Acad. liberă de Export din Galați . 722
* * * Jurisprudențe fiscale 724

No. 12 Decembrie

Regele George VI al Angliei : Cuvinte pentru experții contabili 739
* * * Indicatorul materialului publicat în Revistă 1908—1936 745
Prof. I. Răducanu : Ultima fază a științei și politicei financiare, st. de Brateș 746
Tudor Nitzu : Chestiuni fiscale în legătură cu bilanțul . 749
Dr. Ioan Alex. Roceric : Origina istorică și economică a capitalului și a patrimnoiului 754
C. G. Dumitrescu : Studiul întrprinderilor 761
Toma Voiculescu : Istoricul contabilității 763
Ion I. Ghelasse : Contabilitate agricolă în partidă simplă sau dublă ? 767
Aureliu Marinescu : Un exemplu : Inginerul I. D. Teodor 769
* * * Pentru colegii morți în războiul de întregirea neamului, jurisprudențe, serbări, etc. . 771—804

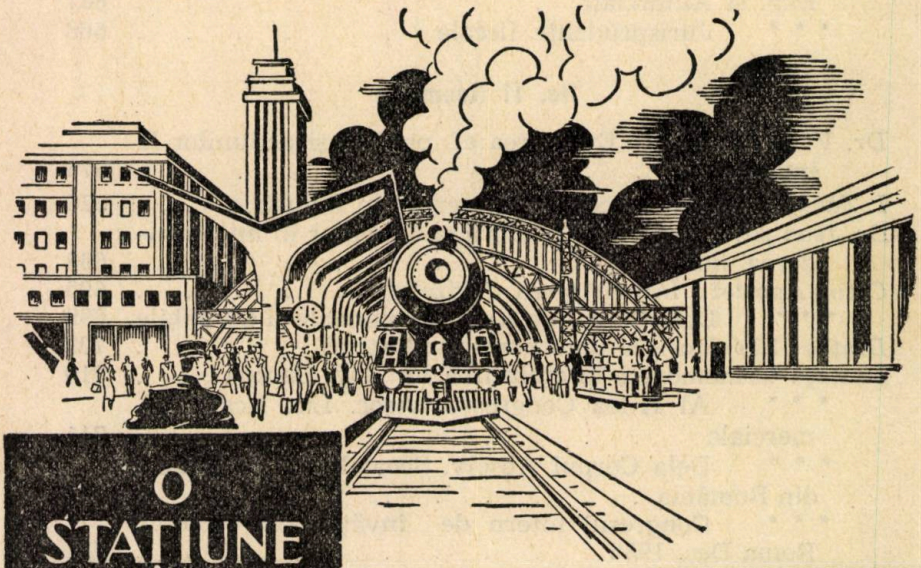

O STAȚIUNE MARE CU O SINGURĂ LINIE

Închipuiți-vă că o mare stațiune de cale ferată ar avea o singură linie pentru toate trenurile care vin și pleacă. Ce s'ar întâmpla oare cu orariul, cu confortul pasagerilor, cu veniturile căilor ferate? Lucrul acesta este tot atât de adevărat și de important pentru serviciul telefonic. Dacă aveți un trafic prea mare pentru o singură linie, afacerile Dv vor suferi. Clienții se vor enerva, găsind numărul Dv. veșnic ocupat. Veți pierde clienții tot atât de sigur ca și când ați sta cu magazinul închis.

INSTALAȚIUNI PENTRU TOATE UTILITĂȚILE

Societatea de Telefoane ține la dispoziția abonaților diferite tipuri de instalații, pentru utilizările cele mai complicate. Oricât de complexe ar fi necesitățile telefonice ale întreprinderii Dv., un specialist al Societății de Telefoane vă va fi pus imediat la dispoziție, pentru instalația necesară.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Cel mai frumos cadou de Crăciun:

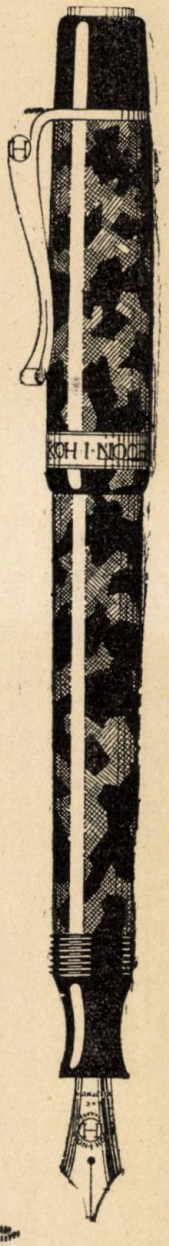

Tocuri rezervoare pentru orice mână

25 DE ANI

GARANȚIE
ÎN SCRIS PENTRU
DURABILITATEA

PENIȚEI

»KOH-I-NOOR«

Adresa :

Tul.Eugen Vancu
la Banca "Albina"
Inst.de Credit şi Econ.
S I B I U

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

1936

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

complet.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

INDEX ALFABETIC

PE

AUTORI ȘI SUBIECTE

DE LA APARIȚIA REVISTEI (1908) PÂNĂ LA
31 DECEMBRIE 1936

ÎNTOCMIT SUB INGRIJIREA
D-LUI PROF. ANDREI I. GHEORGHIU

Impr. Independența

1937

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

INDEX ALFABETIC

PE

AUTORI ȘI SUBIECTE

DE LA APARIȚIA REVISTEI (1908) PÂNĂ LA 31 DECEMBRIE 1936

INTOCMIT SUB INGRIJIREA
D-LUI PROF. ANDREI I. GHEORGHIU

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

1937

CUVÂNT INTRODUCTIV

Rândurile ce urmează se datorează necesităţii de a se cunoaşte:

1. Activitatea revistei de comerţ şi contabilitate într'un timp de un sfert de veac (26 ani).

2. Subiectele desbătute dela această tribună a lumii contabile din întreaga ţară românească.

Mărturisesc că deşi activitatea mea corespunde aproape cu apariţia revistei (1908), totuşi nu mi-am putut închipui că în paginile ei sunt subiecte aşa de variate, din cari, majoritatea lor, scrise de persoane de autoritate teoretică şi practică necontestată.

Mândrindu-mă că fac parte din această breaslă, am căutat să o servesc, aşezând în paginile acestei broşuri, pe autori şi subiecte, tot ce s'a scris în anii 1908—1936, inclusiv, cu excepţia anilor 1916—1918, când revista nu a apărut, din cauza războiului.

La urmă am înşirat jurisprudenţele la diferite legi şi în deosebi la legea contribuţiunilor directe, apărute în revistă, aşa de necesare tuturor colegilor mei şi întreprinderilor la cari lucrează.

In paginile cari urmează, munca de concepţie lipseşte. Va fi găsită însă o migăloasă actitivitate de luni de zile pentru a parcurge pagină cu pagină cele peste 15.000 pagini, cât conţin anii examinaţi şi a aşeza, pe criteriile amintite, articolele scrise.

Am făcut această muncă, ca un modest începător în meserie, pentru a arăta că timp pentru muncă se găseşte oricând, chiar dacă activitatea obişnuită a cuiva este destul de încărcată, în fiecare zi. Am făcut-o pentru a stimula pe colegii începători, asigurându-i că nimic nu rămâne nerecompensat în viaţă. Bucuria de a fi contribuit la ajutorarea celor ce se interesează de chestiunile tratate, este pentru mine o mare răsplată. Oricine va voi să examineze această broşură, va găsi în ea izvorul unui material inedit, ce-i stă la dispoziţie în pregătirea sa profesională.

ANDREI I. GHEORGHIU

INDEX ALFABETIC PE AUTORI

(1908—1936)

A

	Anul	Pag.
ADAM V. NICOLAE: Căile de comunicaţie din Nordul Moldovei	1926	430
Contabilul şi contabilitatea	1927	6
ADAMOIU I.: In preajma reformei bancare din România	1934	147
Tehnica contabilă şi restricţiile în comerţul de devize	1934	525
Technica contabilă şi clearingurile	1934	644
ALBEANU GH. Reorganizarea şi simplificarea aparatului administrativ al Statului	1935	331
Idem		498
Idem		561
Idem		638
Necesitatea organizării tehnico-cooperative a funcţiunilor publice	1936	83
ALESSEANU G.: Viza de încheiere anuală a registrelor comerciale	1925	391
Introducerea contab. ştiinţifice în administraţiile publice	1925	400
Aplicarea contabilităţii Statului la administraţiile locale şi regii autonome	1931	380
ALEVRA B.: I. G. Bibicescu, Necrolog	1924	203
ALEXANDRESCU VL.: Educaţia morală şi caracterul funcţionarului de bancă	1928	399
ALFANDARI N.: In jurul admiterii absolvenţilor Şc. Sup. pe Comerţ la facultatea juridică	1926	226
ANASTASESCU N. IOAN: Academia comercială	1913	37
ARGHIR N.: Situaţia economică	1921	37
Istoricul cooperaţiei săteşti	1921	201
Cronica economică şi financiară	1921	339
Idem	1922	69
Idem	1922	125
Activitatea Comisiei speciale economice	1923	322
Contribuţii la codul cooperaţiei	1925	3

	Anul	Pag.
Acţiunea de control unitar în cooperaţie — referat —	1927	50
Introducerea contab. în partidă dublă în adm. publice	1927	394
Contribuţia la codul cooperaţiei	1928	16
Cultul muncii	1928	393
Evoluţia soc. anon. în România	1929	345
Rolul nostru în gospodăria publică	1933	300
Un apel	1934	6
ARONSOHN S.: Absolventul comercialist de ieri şi cel de azi	1925	442
AVRAM MIHAIL: Impunerea şi apelul fiscal al băncilor mici	1930	47

B

B. A.: Asupra stării financiare a Impătritei Inţelegeri	1915	233
Datoriile Statelor Beligerante	1915	255
Societatea funcţionarilor de bancă	1924	275
Adunările generale şi obiceiuri în legătură cu ele	1925	84
BADEA-BUZĂU DR.: Publicitatea bancară în România	1934	199
Teoria organică a bilanţului şi contrib. ei la explicarea crizelor economice	1935	193
Idem		396
BĂICOIANU I. C.: Rolul contabilului în viaţa economică	1934	580
BĂLOI C.: Despre împrumuturi garantate cu ipotecă şi cambie	1924	70
BĂLAN V.: Registrul jurnal casă	1930	372
BALAMEZ ST.: Despre conformarea conturilor curente	1927	196
BARNA OLIMPIU: 25 ani în slujba breslei	1934	623
Psihotehnia şi diviziunea muncii	1935	267
Experţii contabili şi noua lege a cooperaţiei	1935	634
BEDAR F.: Cum să cumpărăm şi să vindem bine	1932	221
BERCOVICI A.: Magazinele naţionale în străinătate	1909	98
Export posibil în Englitera	1909	134
„ „	—	164
„ „	—	213
„ „	—	293
Exportul făinii	1910	322
BERRAN A.: Fraude şi manopere în mânuirea fondurilor, trad. C. Dima	1928	70
BETHOUX LOUIS: Rolul şi funcţiunea experţilor contabili ca reprezentanţi ai organelor publice	1931	312
BLUMENFELD M. S.: Bănci — rolul şi desvoltarea lor	1909	225
Contabilitatea secretă	1912	101
Chestiunea falimentelor	1912	149
Academia de Comerţ	1913	21

	Anul	Pag.
Comerţul de cereale şi războiul european . .	1914	275
Cursul forţat	1915	178
Contab. în partidă dublă în stabilim. militare	1921	65
Criza	1924	373
Alegerile pentru Camerele de Comerţ . . .	1925	284
Revalorizare sau stabilizare	1926	437
„ „	1927	140
Fiscul şi „cheltuelile din capital"	1933	312
Profesiunea de expert contabil	1934	9-69-131
Inadvertenţe contabile fiscale	1934	262
Fiscul şi „cheltuelile din capital"	1934	397
Expertiza contabilă fiscală	1934	625
Şicane fiscale tranzitorii	1935	81
VOLTUŞ LUCIAN G.: Impozitul pe venit	1908	14
Băncile agricole din România şi Bulgaria . .	1908	39
Impozitul pe venit	1908	99
Contabilitatea americană	1908	126
Mişcarea cooperativă în Germania	1908	245
Impozitul pe venit	1908	333
Jurnale ajutătoare	1909	15
Crizele comerciale şi monetare	1909	51
Contabilitatea cu fişe	1909	78
Teoria contabilităţii	1909	217
Banca Agricolă din Sofia	1909	358
Contractul de asigurare	1910	83
Conturile garanţiilor administratorilor . . .	1910	256
Inceputurile cooperaţiei	1910	292
Reescontul portofoliului băncilor populare .	1911	14
Consideraţii juridice asupra acţiunilor şi obligaţiunilor societăţilor comerciale . . .	1911	76
Reguli ce trebue să observe un expert contabil în verificarea scriptelor şi bilanţului, după G. Faure	1911	142
Contabilitatea modernă	1911	375
Bilanţele şi dările de seamă ale societăţilor comerciale	1912	36
Rolul învăţătorilor şi al preoţilor în mişcarea cooperatistă dela sate	1912	65
Arbitraje	1912	146
Cum se constitue o societate anonimă pe acţiuni	1912	254
Cecul barat şi casele de lichidare	1914	167
Expertizele contabilicești	1914	257
„ „	1914	301
„ „	1915	18
„ „	1915	104
„ „	1915	133

	Anul	Pag.
Contabilitatea societăţilor de asigurare mutuală	1914	338
Ce este o expunere a situaţiei financiare a tezaurului public	1915	343
Contabilitatea băcăniilor	1915	349
Bilanţul fiscal şi contul de profite şi pierderi de Al. Sorescu	1928	211
Un jubileu	1934	595
BONCESCU GEORGE: Banca Angliei	1910	102
BOTEZ AL.: Şomajul contabil	1933	512
BUSCHMAN J.: Cum priveşte Germania educaţia comercială după război	1922	205
BRĂTESCU N. C.: Compensarea plusurilor de impozite prin însăşi „rol“	1936	34
BRATEŞ (vezi Drăgănescu P.).		
BURDULOIU I. D.: Inregistrări contabile n legătură cu conversiunea	1935	7
BUTCULESCU N.: Rostul absolvenţilor şcoalelor de comerţ	1908	3
Serviciul militar redus pentru absolvenţii şcoalelor comerciale	1908	13
Aplicarea legii patentelor la societăţile industriale	1908	43
Lege asupra exercitării profesiunii de contabil	1908	93
Păreri economice	1908	121
Banca Naţională şi absolvenţii şcoalelor de comerţ	1908	192
Absolvenţii şcoalelor superioare de comerţ în serviciul administrativ al armatei	1908	264
Bugetul învăţământului profesional	1909	38
Jurnalul de cassă	1909	47
Reforma impozitelor — o îmbunătăţire necesară	1910	9
Cont curent metod hamburghez cu scadenţe ce nu urmează în ordine cronologică	1910	17
Programele şcoalelor de comerţ. Aplicarea lor	1910	161
Contul mărfuri ţinut cu preţul de cost — permanenţa inventarului	1910	215
Situaţia zilnică a contabilităţii în instituţiile cele mari	1911	83
O primejdie pentru şcolile comerciale şi absolvenţii lor	1912	1
Banca Franţei şi emisiunea ei cu prilejul declarării marelui război	1914	194

	Anul	Pag.
Bazele contabilităţii în partidă dublă în societăţile de asigurare	1914	209
Bonuri de tezaur, de rechiziţie sau bilete ipotecare?	1915	241
Înţelegerea germano-română	1929	3
Reorganizarea contabilităţii Statului şi corpul experţilor contabili	1929	175
Impresii dela New York şi dela al 2-lea congres internaţional al exp. contabili	1929	466
Idem		543
Les fluctuations de change, les evaluations à l'inventaire et les enregistrements comptables des profits et pertes	1933	241
Conferinţa dela Londra	1933	297
Rolul corpului contabililor în nouile orientări economice	1933	379
Expertizele contabile	1934	459
Priviri retrospective	1934	571
Bonuri de tezaur, bonuri de rechiziţie sau bilete ipotecare?	1935	65
Posturi tranzitorii creiate de fisc	1935	138
Libertatea exportului — libertatea devizelor	1935	505
Apel	1936	3
Un rezultat	1936	57
BUZDUCEANU C.: Cecul poştal	1914	70
Absolvenţii Şcoalelor Sup. de Comerţ pentru înscrierea la drept	1925	43

C

CARNARU I. GR.: Creditul în agricultură şi organizaţia lui	1915	97
Idem		129
Situaţia financiară a Germaniei	1915	288
CATAFANI VICT.: Fiscul şi amortizările suplimentare acordate întrepr. industriale	1932	255
CAPATINA JULIAN: Impozitul pe lux şi cifra de afaceri	1930	163
Idem		428
CATUNEANU B. DEM.: Bilanţul băncilor populare	1922	213
O sărbătoare pentru lumea cooperatistă „Pioneriii din Rochedale"	1924	341
Rolul sugestiei la cumpărarea bunurilor de trebuinţă	1926	171
Importanţa economică a oraşului T. Severin şi aşezarea lui în preajma drumurilor comerciale	1934	28
Munca în timpul nopţei la minori	1935	686

	Anul	Pag.
CELIF I.: Citind un bilanţ	1924	43
CIOCONI VASILE: Legea pentru desfiinţarea dreptului de licenţă	1913	33
După votarea legii pentru suprimarea licenţei	1913	103
CIORANU SABIN: Contul transitoriu	1922	394
Problema amortisărilor	1923	178
CIUFU B. I.: Reorganizarea corpului contabililor	1927	504
COMANEANU N.: Contabilitatea în partidă dublă la administraţiile financiare	1909	80
Idem		105
Idem		137
COMOLI IACOB: Industria oţetului	1912	68
CONSTANTINIU I.: Bursele pentru studiul şi practica comerţului în străinătate	1919	161
CONSTANTINESCU D.: O inovaţie: registrul unic	1909	310
CONSTANŢIU I.: Inalta Academie Comercială	1912	305
CONSTANTINESCU N. K.: Mişcarea cooperativă în regatul unit al Marei Britanii şi Irlandei	1910	308
Problema transporturilor	1924	138
Contab. întrepr. publice comercializate	1925	238
Incurajarea industriei	1925	299
Contab. c. f. r.	1926	473
Asigurările muncitoreşti	1927	77
Contabilitatea publică	1927	364
Orientarea profesională, recenzie	1928	265
Registrul Inventar	1934	402
Dela Vasile Conta la Nicolae Iorga	1934	620
Inregistrarea zilnică a operaţiunilor în Jurnal	1935	87
CONSTANTINESCU ARISTIDE: Contabilitatea întreprinderilor de asigurare	1930	34
Idem		91
Idem		148
Idem		301
CONSTANTINESCU A. I.: Nicolae Iorga şi corpul contabililor	1932	20
De azi înainte	1934	604
CONSTANTIN D. LAZAR: Cum trebue făcut adevăratul control al contului Materiale	1936	206
CONSTANTINESCU I.: Tot despre un tip de bilanţ pentru bănci	1923	187
COHEN P.: Contabilitatea agenţilor de schimb	1923	52
CORDOŞIU A.: Pe marginea unui manual de contabilitate agricolă pentru uzul şcolilor inferioare de agricultură	1929	420
COSTACHE AL.: Expertize şi experţi contabili	1936	640

	Anul	Pag.
CRISTIAN TEODOR: Consideraţiuni generale asupra reorganizării învăţământului comercial superior	1929	283
Legiferarea profesiunii de contabil public	1930	26
CRISTESCU DIANU: Românii în comerţ şi industrie	1909	316
CRISTODORESCU G.: Naţionalizarea comerţului nostru	1908	59
Politica noastră comercială faţă de Austro-Ungaria	1908	273
Evoluţia noastră economică şi financiară dela Unirea principatelor încoace	1909	1

D

DANIEL A.: Specula şi scumpirea traiului	1924	1
DANILA C.: Un nou model de bilanţ în adm. C. A. P. S.	1936	412
Bugetele, bilanţurile, conturile de profit şi pierdere C. A. P. S.	1936	504
DEMETRESCU G. CONST.: Reorganizarea contabilităţii publice a Statului	1929	227
O sărbătorire	1934	617
DEMETRESCU M. PAUL: Iniţiativa în comerţ	1910	244
Intervenţia statelor în chestiunile economice	1913	297
Echitate economică şi socială	1914	129
DIAMANDI V.: Invăţământul comercial în Franţa	1909	10
Şcoala Pigier din Paris	1909	320
DIMA COSTACHE: Reforma cooperaţiei, conferinţă de I. Răducanu	1926	21
Principii conducătoare în politica de bancă, conferinţă de P. I. Sitescu	1926	23
Camerele de muncă, conferinţă de V. M. Ioachim	1926	26
Noui contribuţii privitoare la asigurarea soartei funcţionarilor particulari, conferinţă de Sp. Iacobescu	1926	95
Criza de locuinţe, conferinţă de C. I. Negrescu	1926	97
Controlul banului public, conferinţă de G. Alesseanu	1926	98
Valorificarea produselor principale din pădurile Statului, conferinţă de C. Bungeţean	1926	100
Evoluţia impozitelor în România, conferinţă de T. Aslan	1926	143

		Anul	Pag.
	Cooperative şi sindicate, conferinţă de Prof. G. Taşcă	1926	144
	Cooperativele de consum, conferinţă de G. V. Andreescu	1927	199
	Obiect, metodă şi doctrină în ştiinţa întreprinderilor de V. Slăvescu, recensie	1927	207
	Industria şi comerţul lemnului de stejar în România, conferinţă de Prof. Bungeţeanu	1927	248
	Sărbătorirea d-lui Prof. Al. Pandele	1932	364
	In jurul expertului judiciar	1933	63
DIMITRIU	I. D.: Despre urcarea dobânzilor	1927	373
DIMITRIU	D. GH.: Muzeu comercial sau asociaţiuni de cumpărare?	1910	10
DOBROTA	C.: Mijloacele de finanţare ale întreprinderilor	1935	262
	Bugetul, bilanţul şi contabilitatea întreprind.	1936	75
	Perioada bugetară	1936	259
DORWAGEN	AUGUST: Inventarul în contabilitatea agricolă	1912	12
	Inventarul în comerţ	1912	39
	Contabilitatea agricolă: — conturi de culturi	1912	197
	Bugetele în administraţiuni de mori	1912	200
	Contabilitatea agricolă — contul de vite de muncă	1912	243
	Contabilitatea agricolă: — socotelile locuitorilor	1912	321
	— tablourile de locuri	1912	350
	— maestrul locuitorilor	1913	43
	— conturile vitelor de prăsilă	1913	81
	— registrul treerului	1913	116
	Premiile pentru încurajarea funcţionarilor comerciali	1913	133
	Legea firmelor	1913	217
	Contabilitatea agricolă	1913	314
	Politica agrară în România şi contabilitatea agricolă	1929	383
	Maşinile de calculat în serviciul contabilităţii	1931	198
	Crizele	1931	479
	Dela expertul contabil la expertul economic	1932	11
DRAGANESCU	P.: Târguri şi iarmaroace	1909	87
BRATEŞ	: Iarmarocul din Lipca	1909	176
	Cum se citeşte un bilanţ, traducere	1910	342
	Idem	1911	10
	Idem		39

	Anul	Pag.
Cum se citeşte cota bursei, traducere	1911	201
Greva minierilor din Anglia	1912	37
Academia de comerţ	1912	292
Viitorul economic al Turciei	1913	214
Chestiunea raselor şi străinilor în America, trad.	1913	311
Cine-şi calcă firea greşeşte	1915	147
Aurul şi Banca Naţională	1915	259
Inv. comercial din România, conferinţă	1921	8
Invăţământul comercial	1921	54
Inventarul din punct de vedere contabil, economic şi juridic	1921	97
Liberul schimb sau intervenţionism?	1921	108
Evaluarea inventarului	1921	145
Criza şomajului	1921	167
Comentarii despre inventar	1921	178
Departamentul comerţului transoceanic în Anglia	1921	252
Situaţia politică, economică şi financiară în străinătate	1921	270
Inregistrări privitoare la impozitul pe art. de lux şi cifra de afaceri	1921	312
Schimbul	1921	337
Economia	1922	1
Ştiinţa	1922	65
Iniţiativa	1922	161
Bilanţul tip-istoric	1922	168
Contribuţia	1922	197
Intreprinderea	1922	233
Mecanismul Casei de compensaţie din Bucureşti	1922	235
Valuta	1922	309
Capitalul	1922	445
Evaluări în bilanţ	1922	453
O casă generală de pensiuni	1923	2
Congresul nostru	1923	173
Marca	1923	251
Viena	1923	319
Comercianţii patroni nedreptăţiţi prin legea contribuţiilor directe	1923	352
Criza	1924	305
Blănuri	1924	315, 357, 388
„	1925	38
Moneta	1924	376
Contribuţiuni la reorganizarea cooperaţiei	1925	133
Societăţile pe acţiuni din România	1925	138
Cooperaţia şi cooperatorii	1925	381

	Anul	Pag.
Mişcarea societăţilor pe acţiuni în primele 6 luni 1925 în Italia	1925	389
Mişcarea de concentrare a băncilor engleze de depozit	1926	7
Politica de bancă în Anglia	1926	81
Falimentele în Germania	1926	93
Desvoltarea Londrei ca centru financiar mondial	1926	132
Cartea de sfaturi pentru funcţionarii băncii de circulaţie din Cleveland	1926	169
Reorganizarea corpului contabililor . .	1926	221
Două congrese contabile	1926	253
Cehoslovacia, traducere	1926	272
Munca organizată	1926	317
Belga	1926	373
Aurul şi argintul în România	1926	380
Organizarea profesională contabilă în America	1927	3
Modernizarea lucrului în birou	1927	41
Contabilitatea unui birou de avocatură . .	1927	84
Igiena în birou	1927	125
Verificări contabile	1927	179
Inventarul fiscal	1927	241
Banca Angliei şi valuta engleză . . .	1927	247
Expertul contabil	1927	359
Banca	1927	389
Din istoricul băncilor engleze . . .	1927	451
Brevetul de expert contabil recunoscut de stat (Franţa)	1927	481
Titlul de expert contabil în Africa de Sud traducere	1927	491
Le congrès des experts-comptables roumains	1928	2
Industria engleză şi băncile	1928	4
Sfaturi pentru funcţionarii de bancă . .	1928	12
Stabilizarea monetară	1928	61
Stabilizarea mărcei germane	1928	89
Balanţa de verificare ca mijloc de orientare în mersul întreprinderilor	1928	239
Uniformizarea bilanţurilor	1928	347
Specula cu acţiuni în noua lege a societăţilor pe acţiuni în Anglia	1928	504
Insemnătatea reluării legăturilor economice cu Germania	1929	8
Invăţământul economic în Germania . .	1929	95
Legea comercializărilor	1929	177
Experţii contabili în răsăritul Asiei . . .	1929	299
Regimul societăţilor pe acţiuni în Anglia .	1929	354

	Anul	Pag.
Săptămâna raţionalizării 10-17.XI.1929	1929	518
Industriile Elveţiei	1929	560
New-York-ul economic	1929	581
Unificarea asigurărilor sociale	1930	19
Concordatul preventiv	1930	79
Organizarea şi raţionalizare	1930	197
Congresul de contabilitate dela New-York	1930	293
„ „	—	354
„ „	—	399
„ „	—	447
„ „	—	503
„ „	—	565
Criza bancară la noi	1930	608
Vintilă Brătianu	1931	3
Noui directive în învăţământul comercial	1931	7
Cariere comerciale	1931	53
Posibilitatea pentru absolvenţii Şcoalelor Superioare de Comerţ de a se înscrie la alte facultăţi	1931	99
Crédit Lyonnais	1931	194
Congresele de contabilitate	1932	4
Modificări la legea concordatului	1932	61
Figuri din comerţul românesc	1932	149
Datoriile interaliate de J. Lee, traducere	1932	167
„ „	—	199
„ „	—	290
Invăţământul comercial în Canada	1932	249
Munca	1933	49
Nesiguranţa în comerţ	1933	105
Al IV-lea congres internaţional al experţilor contabili	1933	318
Corpul tehnic economic în România	1933	433
Rolul expertizei contabile în materie de concordat	1933	559
Azotul şi contabilitatea	1934	8
Comerţul, ştiinţa şi arta	1934	190
„ „	—	253
„ „	—	326
Un bilanţ	1934	221
25 ani de lumină contabilă	1934	597
Un bilanţ şi o dare de seamă model	1935	3
Din viaţa lui Ford	1935	377
Contabilul autorizat şi expertul contabil ca liberi profesionişti	1935	455
Comercialişti, cuceriţi comerţul	1935	667
Consideraţiuni cu privire la organizarea învăţământului comercial	1936	63

	Anul	Pag.
Liceul comercial	1936	241
Clearing şi compensaţie	1936	458
DRAGUŞIANU JULIAN: Moneta	1925	370
DROMEL PAUL: Teoria lui Junglar în 1912	1913	56
DUMITRESCU ŞTEFAN: Conversiunea datoriilor agricole şi consecinţele ei pentru credit	1931	496
DUMITRESCU CHR.: Un element nou în calcularea preţului de cost	1935	683
DUMITRESCU I. ŞTEFAN: Juste evaluări şi înregistrări în perioada de fluctuaţiune a valorii banului	1922	323
Despre bilanţ în moneta aur sau două valori	1922	380
Organizarea circulaţiei prin „Giro-Konto" în Germania	1922	447
Sisteme de contabilitate	1923	190
DUMITRESCU EM.: Contabilitatea agenţilor de schimb	1923	5
DUMITRESCU D. P.: Contabilitatea în partidă dublă R.M.S.	1924	157
DUNBAR A.: Problema personalului de bancă	1923	391
DUŞAN I.: Despre acţiuni	1915	27

E

ECONOMU PRAHOVA D.: Criza monetară	1912	340
ECKSTEIN HANS: Ocrotirea formării capitalului în exploatări industriale şi agricole prin favozări fiscale	1933	5
EIGELES S.: Contribuţiuni la pregătirea profesiunii de expert contabil	1929	436
Contabilul ca organizator	1930	107
EMANOIL C. ILIE: Despre comisionari în general	1911	178
ENACHESCU I.: Navlosirile fluviale	1908	17
Soc. de clasificarea vaselor maritime	1908	44
Arimajul	1908	78
Armamente maritime	1908	104
Navlosiri maritime	1908	133
Uzanţele portului Anvers relativ la comerţul de cereale	1908	187
Importanţa uzurilor în materie comercială	1909	22
Vânzarea cif şi fob — uzanţe	1909	85
Contractul de comision	1910	47
Taxa de cheiaj	1910	259
Uzanţe maritime în comerţul cu Venezia	1911	20
Cambiile de complezenţă	1911	133
Contractul de navlu	1911	165
Agiotajiul	1911	257

	Anul	Pag.
Crizele bursei	1914	131
Observaţiuni asupra desechilibrului economic mondial	1922	113
ENGHER OSIAS: Asociaţia în participaţie	1927	246
Falimentele	1928	365
EVIAN I. DR.: Desvoltarea, necesitatea şi foloasele legăturilor comerciale ale României cu Germania	1929	18
Idem		101
Fond (?) de amortisare	1931	244
Idem		329

F

FACHIROV M.: Rolul şi utilitatea contabilului	1921	104
Conferinţa internaţională de comerţ	1921	113
Controlul băncilor pentru protecţiunea depozitelor	1921	155
Cronica Financiară	1922	18
Inregistrarea unei conversiuni	1922	140
FAURE G.: O oră de istorie contabilă	1923	332
FILIP C. A.: Controlul în administraţiile publice	1935	402
FLOREA I. C.: Crizele economice şi prevestirea lor	1909	348
Producţia metalelor preţioase	1911	52
Trusturile şi legea Sherman	1911	205
Rapoartele consulilor germani despre România	1911	231
Raportul dintre clienţi şi noroc în comerţ	1912	33
Aspiraţiile neamului românesc relative la comerţ	1912	79
Scumpetea traiului şi ieftenirea banului	1912	141
Politica băncilor germane şi engleze	1913	40
Munca de casă	1913	143
Situaţia economică a României	1913	307
FLORESCU I. M.: In jurul reglementării comerţului de bancă	1931	197
Sindicatul bancar	1931	454
Conversiunea şi depunătorii	1932	79
Problema conversiunii datoriilor	1934	38
FLÜGEL MAURICIU: Registrele comerciale	1935	413
FOLLIET ED. DR.: Unificarea bilanţurilor	1928	281
FOTESCU ST. C.: Despre bilanţ. Elemente şi formă	1910	285
Despre bilanţ. Publicarea lui	1911	44
Publicitatea în raporturile cu contabilitatea	1911	50

	Anul	Pag.
FRUCHTER H.: Influenţa oscilaţiunii leului asupra preciziunii conturilor	1923	138
FULGA C.: Necesitatea legăturilor culturale între România şi Germania	1929	97

G

GALAN ATH.: Societăţile pe acţiuni şi cooperative în România, la finele anului 1918 . . .	1921	342
Plasamentul societăţilor pe acţiuni la finele anului 1918	1922	3
Cooperaţie şi capitalism	1922	90
Plasamentul societăţilor pe acţiuni la finele anului 1918	1922	120
Dela feudalism la cooperaţie	1923	289
Rolul Statului în cooperaţie	1925	6
Rolul specialiştilor în cooperaţia română .	1925	16
Constatări şi impresii dela congresul general al cooperaţiei	1925	19
Contribuţii la reorganizarea cooperaţiei . .	1925	183
Rolul centralelor cooperative şi specializarea funcţiunilor lor	1927	289
Ce este cooperaţia şi situaţia ei în România	1928	181
Principiile conducătoare ale întreprinderilor cooperative	1928	285
Problema bilanţului-tip şi a statisticei în întreprinderile cooperative	1928	435
Noul regim juridic al întreprind. cooperative	1929	91
Finanţarea întrepr. cooperative şi depresiunea economică actuală	1932	109
GAGIULESCU I. C. : Camerele arbitrale şi de conciliaţiune de pe lângă burse	1908	134
GEORGESCU CONSTANT: Corpul contabililor şi noile impozite	1921	248
Contabilismul financiar	1931	450
GEORGESCU P.: Contab. unui magazin de librărie şi obiecte bisericeşti	1915	314
Rolul băncilor în desvoltarea producţiunii şi circulaţiunii bunurilor naţionale . .	1923	326
Utilitatea socială a comerţului . . .	1923	353
In chestiunea lipsei de numerar . . .	1924	61
Ce este contabilul unei întreprinderi? . .	1924	105
Dreptul acţionarului de a verifica gestiunea societăţii	1924	268
Capitalul de rulment	1924	338

		Anul	Pag.
	Cum se aplică legea impozitelor . . .	1925	24
	Viza registrelor în legătură cu propunerea Uniunii Camerelor de Comerț . . .	1932	352
GEORGESCU P. PAUL:	Prima de consumație . . .	1930	105
	Impozitul pe lux și cifra de afaceri, răspuns	1930	237
	Selecționarea contabililor autorizați . .	1931	204
	Inregistrarea în contabilitate a concordatului preventiv	1932	64
	Conversiunea și înregistrarea ei în contabilitate	1932	399
	Aplicarea contabilității în partidă dublă în instituțiile persoană juridică . . .	1933	149
GRÜNBERG B.:	Erarhia registrelor legale	1922	464
GEORGIANU I. C.:	Rolul psihologiei în formarea prețurilor	.1911	198
	Industria și comerțul hârtiei în Germania	1911	230
	Scumpirea traiului	1911	297
GERSON LEE:	Contabilitatea de mărfuri „Marchandisa" într'o întreprindere de cereale sau de moară	1924	24
GHENZUL V.:	Ce este și ce trebue să fie corpul contabililor	1925	181
	Dacă este Casa Centrală o cooperativă? .	1926	135
GHEN Ș.:	Găsirea erorilor de cifre în contabilitate . .	1929	301
	Idem	—	491
GHELASE I. ION:	Contabilul și pregătirea lui profesională	1933	387
	Comerțul de lână al României	1935	344
	Cele 2 metode ale contabilității agricole .	1935	565
	Experții contabili și fiscul	1936	196
GHEORGHIU C. AL.:	Contabilitatea publică . . .	1923	330
GHEORGHIU I. ANDREI:	Bugetul și întreprinderile comerciale	1933	203
	Contoarele automate, înregistrări . . .	1933	438
	Inregistrarea uzajului investițiunilor în debitul contului Profit și Pierdere . . .	1933	565
	Inregistrări în comerțul de editură . .	1934	121
	Contul „fondul sumelor impuse" . . .	1934	311
	Contabilitatea „Ruf" în România . . .	1934	386
	„ „ . . .	—	473
	Inregistrarea în contabilitate a investițiunilor scoase din inventar	1934	641
	Controlul și verificarea în întreprinderile particulare	1935	477
	Este impozabilă asociația în participație? .	1936	65
	Studiul biroului comercial	1936	248

	Anul	Pag.
Beneficiul reportat. Impunerea societăţilor anonime	1936	423
GHEORGHIU I. D.: Magazine naţionale de comerţ în străinătate	1909	4
GHETU AL.: Inlocuirea protestului	1928	363
GOIA IOSEF: Legea contractelor de muncă din anul 1929	1933	462
GORCINSCHI F. I.: Colaborarea personalului în întreprinderi dincolo de obligaţia impusă de serviciu	1936	633
GRECEANU C.: Problema învăţământului comercial	1924	285
Reforma învăţământului comercial	1927	183
Situaţia şc. sup. de com. şi ultimele măsuri luate de Academia de Inalte Studii din Bucureşti	1928	530
GRIGORESCU ILIE: Selecţionarea experţilor contabili	1928	406
GRIGORAŞ D.: Industria şi comerţul de cherestea în P. Neamţ	1909	173
Comerţul şi registrele comerciale	1910	97

H

HELM D. IOS.: Reglementarea contr. de consignaţie	1934	550
HERBST OTTO: Expertizele comerciale şi contabile	1908	194
Propag. sau reclamă comercială	1908	218
HORAC F.: Dela tablele cerate la fişele de azi	1933	526
Pentru o bună întocmire a fişelor	1934	24
Cartea mare din fişe	1934	137
Inregistrări simultane în jurnal şi maestru prin calcare	1934	333
Casele de împrumut pe gaj ale agricultorilor	1935	198
HUBER GH.: Contabilitatea în partidă dublă la internate şi cămine de ucenici	1930	410
HUBER A. ANTON: Istoria contabilităţii	1908	106
HURMUZACHE D. C.: Cronica socială şi economică	1915	181
Idem	—	211

I

IACOBESCU SP.: Sursa unui nou impozit?	1908	99
Rolul absolvenţilor Şc. comerciale în cariera consulară	1908	149
Contabilitatea impr. comunal 1912	1912	236
Casa de ajutor şi asigurare a abs. şc. com.	1912	266
Solidaritate profesională	1914	119
Perspectivele carierii contabile	1921	243

	Anul	Pag.
Dialogul contab. publică simplă cu dublă	1922	422
Rolul bilanţelor în viaţa soc. anonime . .	1923	150
Uniformizarea bilanţelor	1923	220
„	—	361
„	1924	18
Modalitatea fuziunii	1924	290
Banca Naţională a României şi criza actuală	1925	435
Organizare bancară	1927	87
Din greutăţile comerţului românesc . .	1933	102
Din istoricul revistei de comerţ şi contabilitate	1934	593
Bonificările şi corecturile la conturi . .	1936	387
IANCOVICI PERA: Sărbătorirea d-lui Prof. Şt. Ţenov	1925	151
IANCULESCU GH.: Contribuţiuni la contabilitatea agricolă	1928	448
„	—	493
„	1929	233
„	—	536
Cecul ca instrument de schimb în diferitele lui forme	1929	350
Dobânda legală pentru cazul de urmărire	1929	442
Despre lichiditatea băncilor	1929	477
Raporturile contabilului cu inginerul, în exerciţul funcţiunilor	1930	15
Personalul femenin în birouri	1930	312
Mecanizarea contabilităţii	1930	517
„	—	574
„	1931	158
Inregistrarea şi calculul voturilor prin maşinile moderne de contabiltate . . .	1931	257
Ce este şi ce trebue să fie şeful contabil .	1932	105
Expertul contabil judiciar	1932	387
Arta de a vinde	1933	106
Contabilitatea şi dreptul	1933	331
Bilanţuri fictive şi bilanţuri reale . .	1934	14
IGRIŞANU C.: Contabilitatea unei administraţii financiare de încasări şi plăţi	1935	575
„	1936	8
„	—	67
„	—	251
IEREMIA AL. VIRGIL: Organizarea funcţionarilor particulari	1925	86
ILIESCU M. VICTOR: Nevoia înfiinţării în România a unui învăţământ comercial universitar	1908	64
Naţionalizarea comerţului nostru . . .	1908	177
ILIESCU G. I.: Funcţionarul	1922	409

		Anul	Pag.
	Problema pensiunilor	1924	149
	Asigurările funcţionăreşti	1924	309
	Bilanţ comercial sau fiscal	1931	69
IOACHIM	M. V.: Contabilitatea falimentului	1909	181
	Istoria contabilităţii	1910	36
	Contabilitatea publică	1910	189
	Inalta Şcoală de comerţ din Berlin	1910	313
	Controlul Soc. anon. în Ungaria	1911	79
	Forma bilanţului	1911	114
	Controlul cooperativelor în Germania	1911	170
	Profit şi pierderi sau pierdere şi profit	1911	265
	Introducerea cecului în băncile populare	1911	291
	Acţiunile Băncii Naţionale	1912	17
	Beneficii fictive	1912	105
	Reescontul efectelor de plată şi de primit	1912	156
	Cooperativele de consum şi socialiştii germani	1912	345
	Necesităţile studiului cooperativelor la Acad. de comerţ	1913	65
	Inreg. chelt. personale ale patronului	1913	76
	Necesitatea unui congres al abs. şc. comerc. superioare	1913	101
	Numirea profesorilor Acad. de comerţ	1913	112
	Evreii şi viaţa economică	1913	118
	Calificarea evreilor pentru capitalism	1913	173
	Congresul cerealiştilor din Berlin	1913	251
	Birourile de informaţiuni comerciale	1914	3
	Cooperativele orăşeneşti în Germania	1914	205
	Cum se face cursul de contabilitate comercială la academia noastră de comerţ	1914	239
	Protecţionismul şi viitoarele tratate de comerţ	1914	250
	Contractul muncii în comerţ	1914	267
	Comercianţii şi şcoalele comerciale serale	1914	282
	Economia noastră naţională şi războiul european	1914	289
	Monopolul zahărului în România	1914	321
	Rentabilitatea fabricilor de zahăr din ţară	1915	5
	Comisia centrală pentru vânzarea şi exportul cerealelor şi derivatelor	1915	347
	Societăţile pe acţiuni în România	1921	42
	& Teodoru : Referat contractul de muncă	1921	85
	Criza comercială şi industrială	1921	156
	Forma bilanţului	1921	297
	Recenzie asupra broşurii de M. Paşcanu : participarea muncii la întrepr. capitaliste şi acţionariatul uvrier	1921	371

	Anul	Pag.
Alegerile pentru Camera de Comerţ	1922	67
Invăţământul comercial	1922	202
Organizaţia învăţământului comerc. în Italia	1922	311
Congresul Camerelor de Comerţ şi Industrie	1922	373
Legiferarea muncii funcţionarilor din comerţ şi industrie	1922	416
Societăţile anonime pe acţiuni în 1922 . . .	1923	94
Corpul contabililor şi reforma financiară . .	1923	106
Bilanţ fiscal	1923	215
Inchiderea breslelor	1923	246
Soc. pe acţiuni în România	1923	251
Câteva chestiuni de impunere	1923	293
Ce putem aştepta dela Creditul Industrial?	1923	320
Vadul comercial	1924	176
Contabilizarea plus-valutei	1924	222
Reorganizarea Camerelor de Comerţ şi Industrie	1924	307
Experţii contabili în Suedia	1924	312
Rezilierea contractului de serviciu	1925	32
Noua lege a Camerelor de Comerţ şi Industr.	1925	137
Controlul societăţilor anonime	1925	233
Către leul-aur	1925	290
Asigurarea funcţionarilor particulari . . .	1925	356
Privire generală asupra anului 1925 din punct de vedere economic şi financiar . .	1926	2
Contabilitatea Camerelor de Comerţ şi Industrie	1926	88
Bilanţul Municipiului Bucureşti	1926	140
Rolul contabilului francez în asanarea finanţelor	1926	328
Impozitul pe lux şi cifra afacerilor	1926	375
Fond de amortizări pentru refacere	1926	435
Contab. în partidă dublă în administraţiile comunale	1927	8
Bilanţul de lichidare al soc. în nume colectiv	1927	88
Instituţia experţilor contabili în străinătate şi în România	1927	127
Inregistrarea ef. reescontate	1927	177
In chestia reorganizării corpului contabililor	1927	396
Corpul contabililor publici	1927	447
Evaluarea mărfurilor la inventar	1928	68
Verificarea registrelor în materie de credit .	1928	138
Bilanţul tip pentru uzul întrep. publice comercializate	1928	186
Alcătuirea bilanţului după proectul noului cod de comerţ italian	1928	246

	Anul	Pag.
Importanţa ştiinţelor comerciale pentru viaţa economică modernă	1928	289
Contabilitatea căilor ferate în Elveţia	1928	351
Expertize fiscale	1928	395
Evaluarea fiscală a acţiunilor necotate la bursă	1928	446
Pierderile reportate şi beneficiul fiscal	1928	501
Reorganizarea contab. C. F. R.	1928	506
Impunerea indemnizaţiilor administratorilor geranţi	1929	237
Legiferarea profesiunii de expert contabil în Cehoslovacia	1929	288
Contabilitatea publică în partidă dublă	1929	343
Doctoratul în ştiinţele comerciale	1929	428
Creditul confirmat	1929	482
Inventarierea averii regiei autonome P. T. T.	1930	86
Inventarierea averii PARID-ului	1930	202
Consideraţiuni contabile asupra concesiunii telefoanelor	1930	364
Reevaluarea bilanţurilor în Franţa	1930	462
Invăţământul comercial în Ungaria	1930	514
Reforma contribuţiilor directe	1931	15
„ „	1931	56
„ „	1931	105
Regulamentarea comerţului de bancă în Bulgaria	1931	147
Technica aplicaţiunii contabilităţii în partidă dublă la stat	1931	239
Repartiţia cheltuelilor generale într'o industrie	1932	6
Expertizele fiscale	1932	101
Noua reglementare a soc. anon. pe acţiuni în Germania	1932	155
„	1932	216
„	1932	252
Impunerea fondului de amortismente trecut la capital	1932	314
„	1932	347
Contabilizarea creanţelor active şi pasive în actualul stadiu al raporturilor între debitori şi creditori	1933	55
Experţii contabili şi noua lege a contribuţiilor directe	1933	92
Contabilitatea loteriei de Stat	1933	211
Alte orientări economice şi rolul nostru în gospodăria privată	1933	307
Monografia contabilă a unei fabrici de va-		

	Anul	Pag.
goane şi locomotive	1933	481
„	—	545
Reglementarea comerţului de bancă în Bulgaria	1934	18
Clasificarea şi funcţia conturilor	1934	126
Contabilitatea şi liberii profesionişti	1934	185
Conturi curente debitoare, conturi curente creditoare	1934	249
Probleme contabile în legătură cu noua lege a conversiunii	1934	314
Reglementarea bilanţului în noua lege bancară	1934	381
Politica de izolare economică a statelor europene	1934	461
Evaluarea la bilanţ în noua lege bancară	1934	516
Din trecutul învăţământului comercial în România	1934	599
Pe marginile unui congres	1935	5
Contabilitatea asigurărilor sociale	1935	70
Controlul societăţilor anonime în Franţa	1935	129
Legea cu privire la unele dispoziţiuni pentru înlesnirea şi refacerea creditului	1935	249
Este contabilitatea de vină că nu se aplică impozitul pe venit?	1935	313
Registrele de contabilitate — recenzie	1935	428
Al 7-lea congres al corpului contabililor experţi şi autorizaţi	1935	453
Amortizarea concesiunilor	1935	549
Statutul fiscal al expertului contabil	1935	611
Tratamentul pierderilor la creanţe din punct de vedere fiscal	1935	670
Un fapt şi o constatare	1936	5
Preţul de cost în comerţ şi în industrie	1936	59
Bilanţul şi fluctuaţiile monetare	1936	121
Fiscul şi amnistia pentru delicte valutare	1936	185
Un succes	1936	248
Contabilitatea telefoanelor	1936	394
Balanţa de verificare în trecut şi în prezent	1936	451
Preţul de cost	1936	551
Cumpărarea acţiunilor proprii	1936	619
IOAN G. I.: Cooperativele dela oraşe	1908	328
Scumpirea traiului	1909	33
Agentură şi comision	1910	7
IONESCU K. F. Băncile de emisiune sub influenţa băncilor private	1912	97
Determinarea preţurilor	1912	114

		Anul	Pag.
	Războiul austro-sârb, război economic . . .	1914	164
	Industria hârtiei în Germania pe 1913 . . .	1914	111
	Cauzele economice provocatoare a războiului european	1914	247
	Priviri asupra exportului de cereale înainte şi după izbucnirea războiului	1915	65
	Consecinţele excluderii micilor negustori dela exportul cerealelor	1915	247
	Dividende din capital	1915	251
IONESCU	C. GOGA: Bâlciurile din Lipsca şi decadenţa lor	1913	129
IORGA	N.: Comerţul nostru în trecut	1910	243
	Idem		273
	Idem		305
	Idem		337
	Statistică mai veche	1921	213
IONESCU	G. T.: Cari sunt într'o ţară cauzele variaţiunii scontului	1909	73
	Comerţul de cereale — uzurile pieţii Giurgiu	1910	70
	„ „ „	—	113
IORDĂCHESCU	I.: O casă germană model pentru expediţia cerealelor	1910	209
	Repauzul duminical	1911	208
IONESCU	C. F.: Înţelegerea dintre patron şi salariaţii săi prin sistemul participării la câştig . .	1912	46
	Învăţăminte ce se pot trage din bilanţ . . .	1912	202
IOANIŢESCU	D. R.: Experţii contabili şi conştiinţa profesională	1934	569
IONESCU	D. GH.: Noul proect de lege al cambiei şi biletului la ordin	1933	521
	Noua lege asupra cecului	1934	280
IONESCU	C. G.: Amortizarea concesiunilor	1936	30
	Amortizarea concesiunilor petrolifere . . .	1936	135
IONESCU	T.: Cooperaţia ca mijloc de educaţie socială	1925	383
	Solidaritatea	1926	280
IONESCU	T. G.: Câteva observaţiuni asupra ţinerii în mod regulat a contabilităţii	1922	461
	Indrumare faţă de neglijarea comercialiştilor	1923	140
IONESCU	NICOLAE: Dobânda legală şi convenţională în materie cambială	1923	134
	Băncile provinciale şi dobânzi cămătăreşti	1927	188
IOSEF	A. A.: Contabilitatea afacerilor de petrol . .	1908	239
IOSIF	P. ALEX.: Utilitatea organizării diferitelor servicii într'o întreprindere comercială .	1915	198

J

	Anul	Pag.
JITARU IRIMIA: Problema creditului şi echilibrarea bugetului	1933	89

K

KAISER EMIL: Ştiinţa contabilă aplicată în industria lemnului	1926	184
„	—	229
„	—	281
„	—	335
„	—	387
Perspectivele societăţilor de asigurare în ramura lemnului	1929	356
KALLOS AL.: Impunerea dublă a dividendelor la impozitul p. drumuri	1932	161
Soc. Anon. şi impunerea lor la adiţionale	1932	356
KENDLER M.: Graficul Gantt şi rolul lui în întreprinderi	1933	333
Punctul critic al întreprinderii . . .	1934	418
Punctul critic al întreprinderii şi politica de preţuri ca mijloc de redresare . . .	1934	659
Problemele economice şi contabile în legătură cu preschimbarea maşinilor . . .	1935	335
KNAPP W. GH.: Inconvenientele înregistrării în contabilitatea dublă generală a bugetelor sub actuala formă	1930	227
Cartea mare sau maestrul	1935	96

L

L. A. DR.: Francul francez şi blocul din stânga . .	1924	225
LANSBURG A.: Tehnica plăţii reparaţiunilor germane	1921	272
LAUR M.: Băncile germane din străinătate . . .	1908	102
LAZAR D. IOSIF: Restricţiile comerţului şi efectele lor	1934	665
LEHRMAN A.: Repartizarea pe conturi a cheltuelilor generale, districte şi sondaje în societăţile petrolifere	1923	375
„	—	410
„	1924	71
Trib. comerciale şi viza reg. p. încheiere .	1925	318
„ „ „ „ .	—	445
LEON N. WILLY: Organizarea caselor de export din Occident	1909	19
LEONTE M. GH.: Contabilul	1924	337

	Anul	Pag.
LERESCU G.: Comerțul de cereale — uzurile pieții Brăila	1910	20
Idem		43
LOGHIN V. V.: Forța probantă a registrelor comerciale în fața instanțelor fiscale	1935	253
LUCA I.: Rolul nostru la apelurile pentru judecarea impunerilor	1923	386
LUCA M.: In chestia participării la beneficiu	1921	374
LUCEANU I.: Varietăți monetare	1935	287
LUNGU CONST.: Contul „Acțiuni de emis"	1923	263
LUPAȘCU I. IOAN: Privire asupra instituțiunilor de credit	1911	161
Evaluațiunea diverselor titluri la închiderea bilanțului în societățile anonime	1911	365
Urcarea scontului și restrângerea creditelor	1912	252
Consecințele crizei	1912	337

M

MAGGLADREY B. I.: Contabilul ca ajutor al omului de afaceri	1932	133
MALAESCU N.: O teorie a dobânzii bazată pe nerăbdare	1911	275
Idem	—	297
MALES LUPU : Lipsa de credit	1930	229
MANOLE CONST. ST.: Din nevoile băncilor cooperative	1911	272
MANOLESCU I. COL.: Specialitatea și omul de nădejde	1921	233
MANOLESCU ILIE: Evaluarea — piatra unghiulară a contabilității	1934	425
Contabilitatea și rolul ei educativ	1934	547
Contabilitatea ca obiect de studii în învățământ	1933	143
Inventar și bilanț	1935	205
Rolul contabilității în ridicarea economică a Statului	1935	579
Pentru o justă așezare a impozitului comercial și industrial	1936	131
MANESCU N.: De ce produsele românești nu sunt cunoscute îndeajuns pe piețele streine	1931	150
MARGOTTET JEAN: Proviziunea pentru creanțe dubioase	1932	36
MARINESCU AUREL: Impresiuni și învățăminte dela congresul nostru	1923	213
Contabilitatea dublă în stabilimentele industriale R.M.S.	1925	36
Învățăminte și impresii dela Chișinău și Iași	1927	509

	Anul	Pag.
Ofensiva contabilă	1928	341
„	1934	65
Strângeţi rândurile	1934	609
MARINESCU C.: Instituţiile noastre publice şi abs. şcoalelor comerciale	1908	304
MARINESCU FL.: Programul şcoalelor de comerţ	1909	318
Expertizele contabile	1911	22
MARINESCU VASILE: Reclama în viaţa economico-comercială a unei ţări	1933	464
Ce-am văzut la uzinele Bat'a	1934	78
Aportul afişului în problema reclamei	1934	204
Statistica în viaţa unui Stat	1934	485
„	—	538
Probleme contabile la ordinea zilei	1935	425
Rolul studiului biroului comercial în învăţământul comercial superior şi al seminarului în cel academic	1936	158
MARINESCU AP.: Greşeli contabile	1922	209
MARINESCU M. N.: Evaluarea câştigurilor economice în exploatările agricole	1922	242
MARTIN PAUL: Comptabilité en partie simple	1908	83
MARCOV G. CHR.: Consideraţiuni asupra instituirii doctoratului economic în ştiinţe comerciale în România	1925	235
Câteva aspecte ale problemei zahărului în România	1935	278
„	—	341
MAREANU T.: Istoricul băncii Naţionale a României — conferinţa d-lui Clinceanu	1924	34
Cooperaţia în organizarea economică a ţărei conf. d-lui T. Mândru	1925	154
Banca Naţională a României şi prelungirea privilegiului de Gh. M. Leonte — recenzie	1925	256
MATEESCU N. V.: Chestiunea dobânzii legale asupra împrumuturilor cambiale, când debitorul este de rea credinţă	1923	324
Maximalizarea dobânzilor	1925	251
Concordatul preventiv	1929	590
Diminuarea capitalului prin răscumpărare de acţiuni proprii	1931	255
Criza bancară	1931	456
Incurajarea depunerilor la bănci	1932	3
Intervenţionismul de stat	1932	78
Conversiunea şi creditul	1933	337
Ideia de credit	1934	667
Reînvierea creditului	1935	412

	Anul	Pag.
MATEESCU NIC.: Banca Agricolă Bulgară . . .	1911	305
Idem	1912	21
Idem	—	75
Măsuri luate de guvernul italian în favoarea cooperativelor de consum	1912	174
MATEESCU N. D.: Chestiunea despăgubirilor de război	1929	360
MATTES D.: Impunerea asoc. în participaţie . . .	1933	98
„ . . .	1936	197
MAVRODIN A.: Viitoarele noastre relaţiuni comerciale	1915	161
MECU ILIE: Darea de seamă către adunarea generală a corpului contabililor	1923	153
Codul de Comerţ şi registrele comerciale .	1924	151
„ „	—	182
Intocmirea bilanţurilor soc. pe acţiuni .	1926	10
MIHAIL D. C.: Conturile curente libere (simple) la băncile mici	1931	267
MIHAIL M. DUMITRU: Capitalism de Stat? . . .	1936	257
MIHĂILESCU M. I.: Registre, istoric	1921	45
Registre, obligativitatea pentru comercianţi	1921	50
„Afară de erori şi omisiuni“	1921	194
Contabil	1921	237
Dividendul — problema şi politica lui . .	1921	366
Contabilitatea şi relaţiunile cu alte ştiinţe	1922	72
Idem		127
Necesităţi de vieţuire şi cerinţe sociale .	1922	341
Idem	—	375
Bilanţ tip ori formular pentru publicarea bilanţului	1922	349
Unificarea bilanţelor	1923	296
Unificarea ori uniformizarea bilanţelor .	1923	397
Problema organizării creditului . . .	1925	306
„ . . .	—	364
Limbaj şi terminologie contabilă . . .	1931	102
MIHUŢA G. M.: Rolul comerţului în viaţa socială .	1930	426
MLADENATZ GROMOSLAV DR. PROF.: Reorganizarea cooperaţiei române: Cooperaţia de primul grad	1925	229
Intreprinderea cooperativă	1935	76
„	—	132
MOCANU V.: Registrul de comerţ	1931	165
Ataşaţii comerciali	1909	201
MOCIORNIŢA D.: Ataşaţii comerciali	1909	201
Actualităţi industriale: Despăgubirile de război	1922	163
MORĂRESCU A. ŞT.: Despre un tip de bilanţ pentru bănci	1922	387
„	—	456

		Anul	Pag.
	Constatări cu ocazia aplicării legii bancare	1936	140
MORĂRESCU G. ŞT.:	Responsabilitatea contabilului	1909	347
	Mine şi metale în 1909	1910	23
	Adevăratul rol al monezii	1910	194
	Urcarea preţurilor articolelor de prima necesitate	1910	196
	Condiţiunile şi uzanţele pieţii Bucureşti pentru cereale şi făinuri	1910	227
	Urcarea preţului grâului	1912	84
	Experţi contabili	1912	245
	Operaţiuni de bancă	1913	109
	Bilanţurile băncilor noastre	1914	105
	Politica de bancă	1914	143
	Scăderea rentei româneşti	1915	234
MOTOIU D. ŞT.:	Târguri de mostre	1921	106
MUELLER HERMANN:	Deprecierea leului şi bilanţurile	1923	50
	Cheltuelile de cost în întreprinderile bancare	1926	16
MUNTEANU I.:	Contabilizarea impozitelor într'o întreprindere industrială	1934	265
MURGAN D. I.:	Noţiuni de administraţie şi contabilitate în exploatările forestiere	1922	279
	„	—	418
	„	1923	230
	Noţiuni de comerţ şi contabilitate în exploatările forestiere	1923	331
MUNTEANU I. G.:	Programul şcoalelor noastre comerciale superioare	1908	8
	Comerţul Dunării de jos	1908	29
	Asupra educaţiei economice la noi	1908	154
	„ „ „	—	182
	Sfaturi absolvenţilor şcoalelor comerciale	1909	241
	Congresul internaţional al învăţământului comercial	1911	4
	„	—	33
	„	—	69
	„	—	98
	Criza financiară	1912	309
	Viitorul congres internaţional de învăţământ comercial	1913	97
	Pregătirea personalului comercial	1921	228
	Pentru educaţia comercială	1934	582
MUNTEANU D. MARIN:	Pătrunderea absolvenţilor şcoalelor de comerţ în negoţ	1911	233
	Despre mătase	1910	13
	„	—	50
	„	—	85

	Anul	Pag.
MURGAN D. D.: Constatări cu ocazia aplicării legii bancare	1936	140

N

NADEJDE V.: Comerțul de cereale	1912	4
„	—	42
NECȘA TITUS: Revizuirea întreprinderilor economice	1927	454
NEDEA C. H.: Micii comercianți și codul comercial	1909	220
Absolvenții școalelor de comerț în industrie	1909	289
Registrele comercianților și codul de comerț	1910	1
Contabilitatea industrială	1914	272
„	—	342
„	1915	86
NEGRESCU I. ST.: Contabilitatea materialelor în industria forestieră	1930	98
„	—	157
NEGRU V.: Revista comercială	1921	63
Organizarea, conducerea și funcționarea unei bănci	1924	67
NEGRESCU C. I.: Inregistrarea operațiunilor la transformarea unei societăți în nume colectiv în societăți anonime	1908	20
Contabilitatea cerealelor	1908	129
Asigurările maritime	1908	189
Camforul și industria celuloidului	1908	214
Propaganda comercială	1908	276
Ordinele de bursă	1909	16
Export și debușeuri pentru industria țării	1909	40
Contabilitatea lichidării unei societăți pe acțiuni	1909	140
Istoria comerțului în țara noastră	1909	178
Idem		260
Idem		326
Inregistrările la înființarea societăților în nume colectiv	1910	79
Contabilul juridic. Drepturi și îndatoriri	1910	169
— Forma angajamentelor	1910	256
Idem		291
Idem		317
Scoalele practice de contabili	1910	260
Reducerea capitalului în societățile pe acțiuni	1912	317
Primele înregistrări la constituirea societăților comerciale	1914	85
Inregistrări la lichidarea societăților comerciale	1914	172
Contabilitatea unui ziar	1914	225

		Anul	Pag.
	Contabilitatea militară	1914	262
	Emisiunile de obligaţiuni	1915	70
	Idem		112
	Obligaţiuni — situaţiune deosebită	1915	283
	Piaţa mărfurilor Dec. 1920	1921	20
	Ştiinţa contabilă	1921	33
	Organizaţiile noastre	1921	39
	Emisiunile de obligaţii	1921	164
	Controlul portofoliului	1921	198
	Contabilitatea unei fabrici de cărămidă	1922	173
	Contabilitatea agenţilor de schimb	1922	426
	Balanţa de verificare şi bilanţ	1923	46
	Situaţia construcţiilor în capitală	1923	359
	Origina comerţului bancar actual	1928	63
	Muncă şi salariu în comerţ şi ca contabil	1928	456
	Invăţământul comercial universitar în străinătate	1929	526
	Intreprinderea, creaţiune producătoare	1930	138
	O viaţă	1934	591
	Problema de contabilitate	1935	232
NETTA GHERON:	G. m. b. H. în Germania	1912	159
NICHIGIU TR.:	Consideraţiuni contabile asupra achiziţiei proprietăţii imobililare prin cumpărări după legile din Ardeal	1931	63
NICOLAU TĂNASE:	Plata cu anticipaţie a ratelor de conversiune	1935	585
	Idem		641
	Inregistrări contabile	1936	87
NITULESCU N.:	Delicte de bilanţ	1936	397
	Studii asupra bilanţului	1936	479
NITZU T.:	Contabilitatea de mărfuri „marchandisa“	1924	189
	Panica dela bursă	1929	554
	Criza de credit	1930	135
	Să ne unim	1930	258
	Tot despre expertul contabil judiciar	1933	563
	Entuziasm, solidaritate, muncă, răbdare	1934	611
	Dela Asoc. experţilor contabili din România	1935	106

O

OPRESCU M. D.:	Cecul poştal	1915	317

P

PAINE W.:	Munca de mântuială şi mijloace de îndreptare	1922	14
PANAITESCU VIFOR:	Belgia economică şi socială	1921	109

	Anul	Pag.
PANDELE CHR. : Legea corpului contab. — comentariu	1921	241
PAPUC G. GHEORGHE: Observaţiuni asupra articolului „Cum trebue făcut adevăratul control al contului de materiale“	1936	420
PAVLOV D.: Preţuirea inventarului	1922	355
Bilanţul tip	1922	396
Amortizări	1923	12
Preţuirea inventarului	1923	149
Noţiunea de capital în comerţ	1923	176
Impunerile fiscale	1923	266
Corpul contabililor şi legea fiscală	1923	305
Răspândirea cunoştiinţelor contabilităţii în agricultură	1925	101
„	—	190
PETRESCU PAUL: Priviri asupra crizelor din 1912, 1913, 1914 şi măsurile economice de luat de B. N. R. în cursul lor	1915	217
Greutatea exportării cerealelor, chestiunea agrarienilor	1915	290
PETROŞANU G.: Impozitul pentru drumuri	1932	276
„	—	411
PETROV OCTAVIAN : Impozitele şi comercianţii	1925	199
PLETSCHER L.: Contabilizarea materialelor procurate şi întrebuinţate în întreprinderile industriale	1930	383
PLOPEANU G.: Metoda de educaţie tehnică în America	1909	112
Educaţia comercială în America	1909	341
POLICHRON I.: Controlul banului public şi facturile de complezenţă cu ocazia nouei legi a contabilităţii publice	1928	66
POPOVICI N.: Bilanţul fiscal	1927	318
POPESCU C. BALTENI : Invăţământul comercial din Tg. Mureş.	1922	378
POPESCU GH. A.: Societăţile cu răspundere limitată în Germania	1913	69
Cecul prin punere de deget	1913	211
Săptămâna albă la Berlin	1914	58
POPESCU GH.: Despre contabilitatea exportului de cereale	1908	163
POPESCU GR. M.: Docurile şi organizarea lor în România	1910	175
„	—	223
„	—	249
„	—	280
POPESCU STELIAN: Noul regim al asigurărilor	1930	469
Respingerea registrelor de către instanţele de impunere	1931	119

	Anul	Pag.
Contra raţionalizării	1931	162
Importanţa crescândă a controlului	1931	263
Goethe şi contabilitatea	1932	124
Figuri din comerţul românesc	1932	393
Controlul contabil al bugetelor de întreprindere	1933	137
Evaziunea fiscală şi expertiza contabilă	1933	193
Impunerea fondului de amortizări suplimendere	1933	271
POTRA JULIAN: Preţul de cost în industrie şi comerţ	1935	464
PREDEŢEANU I.: Despre un tip de bilanţ pentru bănci	1923	186

R

RASIDESCU ST. I.: Regulamentul pentru numirea profesorilor la şc. de comerţ	1908	35
Abs. Şc. Sup. de Comerţ faţă de serv. militar	1908	73
„ „	1911	353
Comerţ şi industrie	1912	223
Preţul de cost şi cel de ofertă în industrie	1912	240
Chestiunea participării lucrătorilor la beneficii în industrie	1913	106
RAZI N. C.: Sfaturi relative la impunerile fiscale	1928	198
RĂDULESCU ILIE Dr.: Despre claritatea bilanţului; observ. de ordin tehnic şi psihic	1926	329
RĂDULESCU A. C.: Băncile străine din România	1909	36
Studiu asupra biletelor de bancă	1909	351
Scadenţele mari	1910	221
Participarea muncii la beneficiu şi capital.	1921	79
Participarea la beneficii	1923	98
RĂDULESCU NICU: Cenzorii în societăţile anonime	1923	104
REDECKER R. Dr.: Raţionalizarea contabilităţii	1929	29
REICHLER R.: Contabilitate de mărfuri	1924	111
ROMAŞCANU GR. M.: Problema asanării întreprinderilor economice	1932	73
RUSSU I.: Agenţi şi muzee comerciale	1908	323
Comerţul de cereale în oboare	1910	147
RUSESCU A. N.: Salariile funcţionarilor şi scumpetea	1923	260

S

SAITA G. ŞTEFAN: Libertatea muncii, amestecul Statului	1922	240
SCHAECHTER ANDREI: Reforma contabilităţii speciale obligatorii a produselor petrolifere denaturate	1935	405

	Anul	Pag.
SCHIGUT EUG. PROF.: Experţii contabili în Austria . .	1929	24
Control şi reviziune	1931	211
„	—	314
Rolul şi funcţia experţilor contabili	1931	394
SCHWARTZ OSCAR: Principiile de evaluare la bilanţ în noua lege bancară	1935	212
Teoria dinamică a bilanţului Schmalenbach şi practica contabilă	1935	567
SCHNEIDER IONATHAN: Trusturi, concerne, carteluri .	1929	171
SCHNEIDER: Reforma învăţământului comerc. superior	1922	345
SCHULTZE IOH.: Situaţia contabilităţii în agricultură .	1931	308
SECĂŞANU CORENELIU: Cum s'ar putea aplica principiile contabilităţii duble la noi	1929	368
SECHEL ARTUR: Administraţia şi contabilitatea soc. anon. pentru industria lemnului şi expl. forestiere	1923	142
Industria forestieră faţă de comercializarea bunurilor statului	1930	109
Controlul şi revizia registrelor	1930	144
Despre origina controlorilor şi revizorilor de registre	1933	233
„	—	474
SECĂRESCU C.: Micul bareme de buzunar	1924	178
SEEWALDT R.: Contabilitatea de kilograme în exploatările petrolifere	1932	259
ŞERBAN L.: Repărţirea beneficiilor realizate de băncile populare şi alte societăţi de economie şi împrumut	1908	165
„	—	185
SGHIBARTZ C.: Chestiunea censorilor	1915	143
SLĂVESCU V.: Contabil şi contabilitate	1927	434
SMOLENSCHI G.: Asociaţia contabililor din Polonia . .	1936	93
SONEA LEONIDA: O formulă aritmetică de înmulţire .	1935	228
Idem		290
SITESCU P.: Marile bănci germane în 1913	1914	66
Mijloacele de exploatare ale principalelor bănci comerciale din România	1914	95
„	—	134
Bilanţul de plată al Germaniei în timp de război	1914	243
Târgul financiar din străinătate şi războiul european	1914	306
„	—	346
SORESCU AL. : Comerţul de bancă la Romani	1913	265
Despre censori	1914	38
Căile ferate române	1915	277
Redactarea articolului de jurnal	1921	299

	Anul	Pag.
Politica de reescont	1922	275
Tehnica reescontării la B. N. R.	1922	284
Bursă	1923	175
Istoricul şi utilitatea contabilităţii	1925	248
Moratoriul la 1825	1926	481
Noui cunoştiinţe necesare profesiunii contabile	1927	390
Păreri de experţi contabili privitoare la modificarea codului de comerţ francez	1928	21
Inregistrarea venitului efectelor publice şi acţiunilor	1928	191
Articole de jurnal bizare	1928	508
Bilanţ sau patrimoniu?	1929	115
Istoricul şi utilitatea contabilităţii	1929	365
Iarăşi chestiunea „Ridicările patronului“	1929	484
Fuziuni de bănci	1930	141
Casele de economie	1930	218
Jurnalul modern	1930	522
O impunere	1931	4
Contabilitatea şi fiscul	1931	407
Contabilitatea şi bilanţul fiscal	1931	445
Preţuirea funcţiunii de expert contabil în alte ţări	1933	268
Desordinea datelor la acte	1935	257
Uzură, Amortizări, Rezerve	1935	554
Rezerve. Fonduri de rezervă	1935	615
Din trecutul învăţământului contabilităţii din România	1936	125
Lucrări vechi de contabilitate	1936	194
„	—	467
Lucrări	1936	576
SPIRESCU AL.: Necesitatea ţinerii contabilităţii în întreprinderile agricole	1908	301
SPRÂNCEANĂ C.: Contabilitatea în hoteluri, cafenele şi restaurante	1910	41
STAICOVICI D. CR.: Proectul de lege pentru organizarea Camerelor de Comerţ încalecă drepturile câştigate ale absolvenţilor şcoalei superioare de comerţ	1925	81
STĂNCULESCU I. V.: Un model de registru de acţionari	1911	81
Censorii în societăţile pe acţiuni	1911	103
Dezideratele formulate în Franţa cu privire la reînoirea privilegiului Băncii Franţei	1911	144
Industria ceaiului în Rusia	1911	146
România şi comerţul francez	1913	168
Prezentul şi viitorul aramei	1913	220
Despre publicitate în comerţ	1913	300

	Anul	Pag.
Despre acţiunea cambială	1913	319
Prelungirea cambiilor cu termen fix	1913	335
Despre părţile de fondator	1914	9
Noţiuni asupra unor articole în strânsă legătură cu comerţul de cereale	1914	45
Producţia mondială a aurului	1914	125
Despre cambiile protestate	1914	224
Statistica cerealelor în România	1914	312
Statistica muncitorilor agricoli	1915	24
Urmărirea creanţelor în suferinţă	1915	44
STEFĂNESCU E. CONST.: Asigurările funcţionăreşti	1924	276
Acţionarii şi contabilii	1925	187
ŞTEFĂNESCU C.: Rolul nostru	1925	30
ŞTIRBU AL. TEODOSIE: Capitalul străin în Rusia actuală	1924	64
Problema monetară în Germania	1924	97
Problema monetară şi Banca Naţională	1924	142
Inaugurarea conferinţelor institutului economic românesc	1924	406
Valorificarea terenurilor inundabile, conf. Ing. Georgescu	1924	408
Istoria cooperaţiei în Basarabia	1925	11
Sărbătorirea D-lui Prof. G. Alesseanu	1925	145
Situaţia actuală a cooperaţiei în România şi perspectivele ei, conf. D-lui Const. Cercel	1925	201
Camerele profesionale de muncă, conf. D-lui I. G. Iliescu	1925	253
Limitele în cari casele de economii pot îndeplini funcţiuni bancare	1925	316
Perspectivele comerţului basarabean	1926	277
ŞTEFĂNESCU C. PETRE: Contabilii şi contabilitatea în Anglia	1934	429
Ştiri contabile în străinătate	1934	500
SUCIU P. AUREL: Crédit Lyonnais	1911	110
„	—	148
„	—	236
„	—	267
„	—	308
„	—	370
SUCIU M.: Contabilitatea asociaţiilor mutuale de economii	1909	254
SUMMERFIELD W.: Arbitrajul comercial în Anglia	1930	209
STELORIAN C. şi TODEA C.: Din contabilitatea asigurărilor sociale	1933	425
SZÖKE B. ARTUR: Propunere pentru înfiinţarea casei de pensie	1927	91

		Anul	Pag.
ŞIPOŞ M.:	Diferenţe de curs (?)	1934	410
	Fonduri de rezervă şi amortizări	1934	479
	Contul transitoriu	1934	655
	Diferenţa de curs (?) în comerţul de mărfuri	1935	91
	Contul „Participaţia“ şi încheierea lui	1935	152
	Fondurile de pensie din punct de vedere contabil	1935	259
	Rezerve de primă	1935	327
	Amortizări industriale	1935	623
	„	—	675
	Fondurile de reînoire	1936	15
	Contabilitatea în partidă dublă şi bilanţul organic	1936	183

T

TĂCUTU I.:	Contabilitatea în industria grafică şi la marile cotidiane	1933	247
	Angajamente cu furnisorii străini	1934	414
	Contabilitatea materialelor în marile ateliere mecanice de confecţii şi reparaţii	1934	633
	Casa de pensiuni şi retragere a contabililor	1935	319
TĂNĂSESCU AL.:	Evaluarea invent. într'un bilanţ tip	1922	30
	Priviri asupra contabilităţii în partidă dublă de Leon Say, traducere	1924	322
	Idem		344
	Mecanizarea şi maşinizarea contabilităţii	1927	43
	Cinematograful şi contabilitatea	1927	192
	Maşinizarea contabilităţii	1927	299
	„La“, „Prin, = „Dela“, „Către“	1927	370
	Simbolul în contabilitate	1928	13
	Cartoteca în contabilitate	1928	251
	Registrul Jurnal casă şi registrul raţional	1930	29
	Tipicitate în contabilitate	1931	483
	„	1932	70
	Filmul contabilităţii	1935	630
	Idem	1936	128
	Algebrizarea conturilor curente	1936	473
TEIANU N. C.:	Băncile populare şi rolul lor social	1915	337
TEODOR LAZAR:	Consideraţiuni asupra comerţului şi comercianţilor	1908	95
TEODORU A. T. & V. M. IOACHIM:	Referat — contractul de muncă	1921	85
	Reforma financiară	1921	150
	Censorii	1921	249
TEODORESCU C.:	Absolvenţii şcoalelor noastre de comerţ	1909	103

	Anul	Pag.
Lipsuri în învățământul nostru comercial . .	1910	213
Imprumutul intern	1934	513
TEODORESCU S. C.: Portul Brăila — condițiunile și uzanțele	1910	325
„	1911	17
Intreprinderile și colaboratorii ei	1912	144
Moratoriul	1912	354
Importanța contabilității în comerț	1912	356
Desvoltarea instit. de credit	1913	114
Comercializarea meseriei	1914	64
TEODORESCU I.: Bănci și afaceri	1912	134
România stat agricol și industrial	1912	217
„	—	296
Contabilitatea exploatării unei bălți	1915	147
TEODORESCU I. Dr.: Controlul banului public	1927	361
Comerțul nostru cu Germania	1929	10
Recensământul industrial și comercial din 1930	1930	551
TEODORACHI HAGI CONST.: Rolul științei administrative în direcț. instituțiunilor de credit	1922	21
Principii elementare de econ. bancară . .	1922	199
Socialismul față cu evoluția proprietății industriale în Statele Unite ale Americei . .	1926	84
TILLGE PAUL: O scurtă privire asupra învățământului comercial din Danemarca	1936	547
TRANCU-IAȘI L. G.: Expertizele contabile	1909	323
Măsurile economice și financiare în timpul războiului actual	1915	33
Se ivesc orizonturi noui	1921	214
Revista noastră	1923	45
Cursul de contabilitate comercială al Prof. Iacobescu și Sorescu	1924	93
Cooperația românească	1925	1
Școala de cooperatori din Chișinău	1925	310
Cooperația	1925	311
I. C. Panțu	1927	357
Constantin Penescu — Amintiri	1928	125
Contabilitatea gospodăriei țărănești	1929	118
Concepții noui în proectul de cod de comerț român	1931	409
Corespondența comercială din punct de vedere al vânzării	1933	498
1934 — Anul aniversărilor noastre	1934	567
TURCU T.: Fondurile de pensii	1923	393
TUTUC I.: Contabilitatea conturilor curente	1924	5
TUȘINSCHI C. DUM. Dr.: In jurul modificării L.C.D. .	1934	492

	Anul	Pag.
ȚĂRANU TR.: Contul „Pierderi & Profit“	1908	109
Foloasele cunoașterii limbilor străine în comerț	1908	298
Controlul contabilității	1909	49
Creditul privat	1909	173
Creditul privat și ieftinirea traiului	1909	275
Reclama japoneză	1910	167
Bursa de vapoare	1910	252
Calculul mărfurilor	1910	310
Comerțul românesc	1911	289
Educația comercială	1912	72
ȚENEA C. ILIE: Nevoia codificării muncii în raporturile dintre patroni și funcționarii particulari membri ai corpului contabililor și experți contabili	1926	223
ȚENOV V. ȘT.: Cursul de contabilitate și biroul comercial în școalele comerciale superioare	1908	69
Cultura contabilului	1934	663

U

USCATU LEON: Contabilitatea definitivă (la zi)	1928	189

V

VAISBERG V.: Greșeli contabile	1922	293
Contabilitatea de bursă	1923	371
VARLAM GH. DEM.: Contabilitatea export. de cereale	1908	46
„	—	84
VASILESCU C. AL.: Contabilitatea agricolă	1915	75
Controlul borderourilor de scont	1915	144
Schimbul cu străinătatea și crizele actuale	1915	244
Studiul întreprinderilor comerciale și industriale	1915	310
Salarii — influența lor în industrie	1921	189
Contabilitatea unei fabrici de hârtie	1922	134
Chestiuni financiare — datoriile interaliate	1922	347
Expoziția Imperiului Britanic dela Wembley	1925	387
„	—	439
Contribuțiuni la studiul cartelurilor	1934	340
VIM : Contalibitatea în valută aur	1924	110
O nouă organizație profesională	1924	120
Organizarea experților contabili în Austria	1924	201
Jurnal-partizi, de V. Nădejde — recenzie	1925	331
Congresul nostru	1925	345
Jurnalul partizi la Academie	1926	94

	Anul	Pag.
Monografia unui garaj de automobile, de Bouvier (traducere)	1926	233
„	—	338
„	—	482
Congresele meseriilor și învățământul muncitoresc	1926	429
Examenul de expert contabil	1933	455
Contabilitatea devizelor	1927	243
Inființarea unui oficiu de contabilitate agricolă	1927	417
Congresul internațional de contabilitate din Barcelona	1930	4
Congresul internațional al asociației absolvenților școalei comerciale superioare	1930	431
VLAD EMILIAN: Situația economică a orașului Bălți din Basarabia	1924	265
Știința financiară	1925	312
VOICULESCU TOMA: Reorganizarea învățământului comercial	1908	210
Colegiul contabililor	1908	261
Creditul și colegiul contabililor	1909	129
Cum s'ar putea creea negustori români	1909	212
Solidaritate profesională	1922	194
Jubileul unei tribune	1934	603
VOICULESCU BEN.: Naționalizarea comerțului	1909	193
VOGEL W.: Metamorfoza soc. pe acțiuni în Germania	1924	378
VOINA D.: Luca Paccielo și cea dintâi lucrare imprimată de contabilitate în partidă dublă	1924	382
Apariția însemnărilor contabile și vechile mijloace de scris	1925	320
Teoriile contabilității judecate după valoarea lor științifică și didactică	1928	128
VOINESCU V.: Virgil Benișache — Necrolog	1924	260
VOINESCU N.: Creditul bancar	1927	488
VOLANESCU I.: Cooperația agricolă și nevoia de credit	1928	243
Ce sunt camerele agricole	1929	362
Reflexii în jurul modificării legii Camerelor agricole	1930	89
VOSS W. Dr.: Tariful de onorarii al experților contabili germani	1929	128

W

WECHSLER D. M.: Contribuții la contabil. agricolă	1929	35
Despre amortismente	1930	527
Reprezintă contul de amortizări un fond?	1931	495
Rolul contului de amortizări	1932	269

	Anul	Pag.
Contul de amortizări	1932	319
Investiţiile şi randamentul întreprinderii	1933	166
Repartizarea cheltuelilor generale de administraţie	1934	74
Uzura şi amortizarea	1934	422
Intre amortisment şi rezervă	1935	159
Amortismentul din punct de vedere fiscal	1935	216
Contabilitatea materialelor	1935	408
Uzura, preţul de cost tehnic şi contul de rezultate	1936	153
Amnistierea delictelor la legea devizelor	1936	203
Impozitele pe cheltuială	1936	583

Z

ZENIDE N.: Cursul tratelor, scontul şi bilanţul plăţilor în Germania în cursul lunei Noemvrie 1913	1914	20
Războiul economic	1915	165
ZEULEANU P. N.: Creditul	1910	192
ZORCA V.: Spnt contabilii lucrători intelectuali sau manuali? Sunt ei sau nu liber profesionişti?	1930	484
Neechitatea aplicării scutirilor imobilelor noui construite în impunerea societăţilor anonime faţă de particulari	1930	578
Raţionalizarea ca o cauză a şomajului	1931	112
Nu contra raţionalizării şi mecanizării	1931	207
Câteva cauze de natură a diminua importanţa profesiunii contabile	1933	95
ZWIEBEL CAM.: Inventarul	1924	351
ZWIEBEL SAM.: Fiscul şi contabilitatea	1929	230
Dela moratoriu la concordat preventiv	1930	22
Sunt contabilii liber profesionişti?	1930	422
Evoluţia legislaţiei fiscale	1930	478
..	1932	14
Preţ de cost. Preţ de vânzare	1931	108
Contabilii şi mijloacele lor de existenţă	1931	452
Creanţele privilegiate sub regimul legii concordatului preventiv	1932	113
Consideraţiuni la legea pentru unificarea asigurărilor sociale	1934	152
Contribuţia suplimentară de 1,20%	1935	147

SUBIECTELE TRATATE IN 1908—1936

(Liniuţele din text ţine locul titlului scris cu litere mari)

A

ABSOLVENŢII ŞCOALELOR DE COMERŢ — rostul lor, N. Butculescu, 1908, 3 ; — faţă de serviciul militar, I. St. Rasidescu, 1908, 73 ; 1911, 353 ; — rolul în cariera consulară, Sp. Iacobescu, 1908, 149 ; — şi Banca Naţională, N. Butculescu, 1908, 192 ; — pătrunderea lor în comerţ, Marin D. Munteanu, 1908, 233 ; — în serviciul administrativ al armatei, N. Butculescu, 1908, 264 ; — şi instituţiile noastre publice, C. Marinescu, 1908, 304 ; — C. Teodorescu, 1909, 103 ; — şi plasarea lor în comerţ şi industrie, H. C. Nedea, 1909, 289 ; — necesitatea unui congres, V. M. Ioachim, 1913, 101 ; — de ieri şi cei de azi, S. Aronsohn, 1925, 442 ; — în jurul admiterii lor la facultatea juridică, N. Alfandari, 1926, 226 ; — posibilitatea de a se înscrie la alte facultăţi, P. Drăgănescu-Brateş, 1931, 99 ;

ACADEMIA comercială, Ioan Constantin, 1912, 305 ; — expunere de motive, 1913, 1 ; — de comerţ, P. Drăgănescu, 1912, 292 ; — necesitatea studiului cooperativelor, V. M. Ioachim, 1913, 65 ; — numirea profesorilor, V. M. Ioachim, 1913, 112 ; — S. M. Blumenfeld, 1913, 21 ; — Ioan M. Anastasescu, 1913, 37 ;

ACTELE justificative — desordinea datelor, Al. Sorescu, 1935, 257 ;

ACŢIUNI, I. Duşan, 1915, 27 ; — Băncii Naţionale, V. M. Ioachim 1912, 17, 54 ; — de emis, contul, C. Lungu, 1923, 263 ; — specula în noua lege a societăţilor pe acţiuni în Anglia, P. Drăgănescu-Brateş, 1928, 504 ; cumpărarea — proprii, V. M. Ioachim, 1936, 619.

ACŢIUNEA cambială, I. V. Stănculescu, 1913, 319 ;

ACŢIONARI, un model de registru pentru —, I. V. Stănculescu, 1911, 81 ; — dreptul de a verifica gestiunea societăţii, P. Georgescu, 1924, 268 ; — şi contabilii, C. E. Ştefănescu, 1925, 187 ;

ACTIVA, act constitutiv-statute, 1923, 26 ;

ACTIVITATEA portului Brăila, D. D. Anghelide, 1909, 257 ;

ADUNĂRILE generale şi obiceiuri în legătură cu ele, A. B. 1925, 84 ;

AFARĂ DE erori şi omisiuni S. E. & O., M. I. Mihăilescu, 1921, 194 ;

AFIŞUL în problema „reclamei", Marinescu A. Vasile, 1934, 204 ;

9GENŢI şi muzee comerciale, Ioan Rusu, 1908, 323 ;

AGENTURĂ şi comision, I. G. Ioan, 1910, 7 ;
AGIOTAJUL, I. Enăchescu, 1911, 257 ;
ALEGERILE pentru camerele de comerţ, S. M. Blumenfeld, 1925, 284 ;
AMERICA — chestiunea raselor şi străinilor, trad. P. Drăgănescu, 1913, 311 ;
AMORTIZĂRI, D. Pavlov, 1923, 12 ; — problema lor, Sabin Cioranu, 1923, 178 ; — M. D. Wechsler, 1930, 527 ; fond (?) de —, I. Evian, 1931, 244, 329 ; — sunt ele fond ? M. D. Wechsler, 1931, 495 ; — suplimentare acordate întreprinderilor industriale şi fiscul, Victor Cataţafani, 1932, 255 ; — şi uzura, M. D. Wechsler, 1934, 422 ; — şi rezervă, M. D. Wechsler, 1935, 159 ; — din punct de vedere fiscal, M. D. Wechsler, 1935, 216 ; — uzură-rezerve, Al. Sorescu, 1935, 554 ; — industriale, M. Şipoş, 1935, 623 ; — concesiuni, G. C. Ionescu, 1936, 30 ; — concesiuni petrolifere, G. D. Ionescu, 1936, 135 ; — le investiţiunilor supraevaluate, M. D. Wechsler, 1936, 629.
ANGAJAMENTE cu furnisorii străini, I. Tăcutu, 1934, 414 ;
ANGELESCU N. I. Profesor, 1930, 46 ;
ANUL al XVI-lea, Comitetul revistei, 1927, 1 ; — al XVII-lea, Comitetul revistei, 1928, 1 ; — al XVIII-lea, Comitetul revistei, 1929, 1 ; — al XIX-lea în, 1930, 1 ; — al XX-lea în, 1931, 1 ; — XXI-lea în, 1932, 1 ; — 1934 — anul aniversărilor noastre, Gr L. Trancu-Iaşi, 1934, 567 ; — nou, 1936, 1 ;
ANIVERSĂRI — 25 ani de lumină contabilă, P. Drăgănescu-Brateş, 1934, 597 ;
APELURILE pentru judecarea impunerilor, rolul nostru, I. Luca, 1923, 386 ; — Apel, N. Arghir, 1934, 6 ; — N. Butculescu, 1936, 3 ;
ARBITRAJ, G. Lucian-Boltuş, 1912, 146 ; — comercial în Anglia, W. Summerfield, 1930, 209 ;
ARAMA — prezentul şi viitorul ei, V. I. Stănculescu, 1913, 220 ;
ARIMAJUL, I. Enăchescu, 1908, 78 ;
ARMAMENTE maritime, I. Enăchescu, 1908, 104 ;
ARTICOLE DE jurnal bizare, A. Sorescu, 1928, 508 ;
ARTA de a vinde, 1929, 487 ; — Gh. Ianculescu, 1933, 106 ; — de a reuşi, 1931, 115 ; — de a cumpăra şi vinde bine, F. Bedar, 1932, 221 ;
ASANAREA întreprinderilor economice, M. Gr. Romaşcanu, 1932, 73 ;
ASIGURĂRILE maritime, I. C. Negrescu, 1908, 189 ; — funcţionăreşti, C. E. Ştefănescu, 1924, 276 ; — I. G. Iliescu, 1924, 309 ; — funcţionarilor particulari, V. M. Ioachim, 1925, 356 ; — sociale şi Uniunea funcţionarilor particulari, 1926, 326 ; — muncitoreşti, N. K. Constantinescu, 1927, 77 ; — sociale-unificarea, P. Drăgănescu-Brateş, 1930, 19 ; — noul regim, Stelian Popescu, 1930, 469 ; — sociale-observaţiuni şi propuneri în legătură cu anteproectul de unificare, 1933, 16 ; — sociale-consideraţiuni la legea pentru unificare. S. Zwiebel, 1934, 152 ;
ASOCIAŢIUNI mutuale de economii, M. N. Suciu, 1909, 281 ; — de cumpărare sau muzeu comercial ? Gh. D. Dimitriu, 1910, 10 ;
ASOCIAŢIA IN PARTICIPAŢIE, Osias Engher, 1927, 246 ; — impunerea lor, D Mattes, 1933, 98 ; — este impozabilă ? Andrei I. Gheorghiu, 1936, 65 ; — impunerea ei, D. Mattes, 1936, 197 ;

ASOCIAȚIA experților contabili din România, dela —, T. Nitzu, 1935, 106 ; — contabililor din Polonia, G. Smolenski, 1936, 93 ;
ASPIRAȚIILE neamului românesc relative la comerț, Const. Florea, 1912, 79 ;
ATAȘAȚII comerciali, D. Mociorniță, 1909, 201 ;
AURUL — producția mondială, V. I. Stănculescu, 1914, 124 ; — și argintul în România, P. Drăgănescu-Brateș, 1926, 380 ;
AZOTUL și contabilitatea, P. Drăgănescu-Brateș, 1934, 8 ;

B

BALANȚA DE VERIFICARE și bilanțul, I. C. Negrescu, 1923, 46 ; — ca mijloc de orientare în mersul întreprinderii, P. Drăgănescu-Brateș, 1928, 239 ; — în trecut și în prezent, V. M. Ioachim, 1936, 451 ;
BALANȚA forțelor economice, conferință, V. C. Osvadă, 1928, 24 ;
BÂLCIURILE din Pipsca și decadența lor, Goga C. Ionescu, 1913, 129 ;
BANCA agricolă din Sofia, G. Lucian Boltuș, 1909, 358 ; — agricolă bulgară, Nic. Mateescu, 1911, 315, 1912, 21, 75 ; — Angliei, George Boncescu, 1910, 102 ; — Franței-deziderate cu privire la reînoirea privilegiului, V. I. Stănculescu, 1911, 144 ; — Franței și emisiunea ei cu prilejul declarării marelui război, N. Butculescu, 1914, 194 ; — Angliei și valuta engleză, P. Drăgănescu-Brateș, 1927, 247 ;
BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI, 1921, 61 ; — Istoric, conferința Clinceanu, 1924, 34 ; — și prelungirea privilegiului de G. M. Leonte, recenzie de T. Al. Măreanu, 1925, 256 ; — și criza actuală, Sp. Iacobescu, 1925, 435 ;
BĂNCI — rolul și desvoltarea lor, S. M. Blumenfeld, 1909, 225 ; — și afaceri, I. Teodorescu, 1912, 134 ; Despre —, 1913, 176 ; — comerciale-mijloace de exploatare, P. Sitescu, 1914, 95, 134 ; — politica lor, St. Morărescu, 1914, 143 ; — principii elementare de economie, C. Hagi Teodorachi, 1922, 199 ; — rolul în desvoltarea producției și circulației bunurilor naționale, P. Georgescu, 1923, 326 ; problema personalului de —, A. Dunbar, 1923, 391 ; — Organizarea, conducerea și funcționarea, V. Negru, 1924, 67 ; principii conducătoare în politica de —, conf. Paul Sitescu, C. Dima, 1926, 23 ; — provinciale și dobânzile cămătărești, N. Ionescu, 1927, 188 ; —, P. Drăgănescu-Brateș, 1927, 389 ; — lichiditatea lor, Gh. Ianculescu, 1929, 477 ; fuziuni de —, Al. Sorescu, 1930, 141 ; In jurul reglementării comerțului de —, M. I. Florescu, 1931, 197 ; — engleze de depozit, mișcarea de concentrare, P. Drăgănescu-Brateș, 1926, 7 ; — engleze, din istoricul lor, P. Drăgănescu-Brateș, 1927, 451 ; — le și industria engleză, P. Drăgănescu-Brateș, 1928, 4 ; — le In Bulgaria — reglementarea comerțului, V. M. Ioachim, 1934, 18 ; — agricole din România și Bulgaria, N. Butculescu, 1908, 39 ; — străine din România, C. A. Rădulescu, 1909, 36 ; — cooperative, nevoia lor, St. Const. Manole, 1911, 272 ; — de emisiune sub influența celor private, Filip K. Ionescu, 1912, 97 ; — germane din străinătate, M. Laur, 1908, 102 ; — germane și engleze, politica lor,

Const. I. Florea, 1913, 40 ; — le germane în 1913, P. Sitescu, 1914, 66 ; — populare, împărţirea beneficiilor, L. Şerban, 1908, 165, 185 ; — populare, reescontul portofoliului, G. Lucian-Boltuş, 1911, 14 ; — populare, cooperatori, 1913, 246 —, 1913, 329 ; — populare şi rolul lor social, C. N. Teianu, 1915, 337 ;

BAREME DE BUZUNAR, C. Secăreanu, 1924, 178 ;

BELGA, P. Drăgănescu-Brateş, 1926, 373 ;

BELGIA economică şi socială, Panaitescu-Vifor, 1921, 109 ;

BENEFICII fictive, V. M. Ioachim, 1912, 105 ;

BENEFICIUL reportat. Impunerea societăţilor anonime, Andrei I. Gheorghiu, 1936, 423 ;

BENEFICIUL reportat. Impunerea societăţilor anonime, Andrei I. Gheorghiu, 1936, 423 ;

BENIŞACHE Virgil — necrolog, N. Voinescu, 1924, 260 ;

BIBICESCU G. Ion, 1924, 173 ; — necrolog, B. Alevra, 1924, 203 ;

BILANŢ. Elementele şi forma, C. St. Fotescu, 1910, 285 ; — cum se citeşte, trad. P. Drăgănescu Brateş, 1910, 342 ; 1911, 10, 39 ; — Publicarea lui, C. St. Fotescu, 1911, 44 ; — forma lui, V. M. Ioachim ; 1911, 114 ; — bimensual la băncile din Germania, 1911, 136 ; — cum se încheie, Lucian, 1911, 263 ; — evaluarea diverselor titluri, Ioan I. Lupaşcu, 1911, 365 ; învăţăminte ce se pot trage din —, F. K. Ionescu, 1912, 202 ; — bănci româneşti, Şt. Morărescu, 1914, 105 ; — forma lui, V. M. Ioachim, 1921, 297 ; — tip, istoricul chestiunii, P. Drăgănescu-Brateş, 1922, 168 ; — băncilor populare, Dem. B. Cătuneanu, 1922, 213 ; — tip ori formular pentru publicarea bilanţului, M. I. Mihăilescu, 1922, 349 ; — în valoarea monetă aur sau două valori, Şt. I. Dumitrescu, 1922, 380 ; — tip pentru bănci, St. M. Adria, 1922, 387 ; 456 ; — tip, D. Pavlov, 1922, 396 ; — şi deprecierea leului, H. Müller 1923, 50 ; — în viaţa societăţilor anonime, rolul, Sp. Iacobescu, 1923, 150 ; — tip pentru bănci, I. Predeţeanu, 1923, 186 ; — I. Constantinescu, 1923, 187 ; — fiscal, V. M. Ioachim, 1923, 215 ; — tip (uniformizarea bilanţelor), Sp. Iacobescu, 1923, 220 ; — unificarea, formular, M. I. Mihăilescu, 1923, 296 ; — uniformizarea, Sp. Iacobescu, 1923-1924, 361, 18 ; — unificarea ori uniformizarea, M. I. Mihăilescu, 1923, 397 ; Cetind un —, I. G. Celif, 1924, 43 ; — tip bănci cooperative, 1924, 314 ; — aur şi amnistia, S. A., 1925, 393 ; — ul Municipiului Bucureşti, V. M. Ioachim, 1926, 140 ; — Despre claritatea lui, Dr. Ilie Rădulescu, 1926, 329 ; — Fiscal, N. Popovici, 1927, 318 ; — aur sau bilanţul de stabilizare, comunicare la Asociaţia Economiştilor, St. I. Dumitrescu, 1928, 151 ; — tip pentru uzul întreprinderilor publice comercializate, V. M. Ioachim, 1928, 186 ; — fiscal şi contul de profit şi pierdere fiscal, Al. Sorescu, recenzie de G. Lucian Boltuş, 1928, 211 ; — după proectul noului cod de comerţ italian — alcătuirea lui, V. M. Ioachim, 1928, 246 ; — tip şi statistica în întreprinderile cooperative, A. Galan, 1928, 435 ; — sau patrimoniu ? A Sorescu, 1929, 115 ; — o nouă concepţiune, G. L. 1929, 433 ; — tip (congresul dela Barcelona), Vim, 1930, 5 ; — tip pentru întreprinderile publice, 1930, 38 ; — în Franţa, reevaluarea, V. M. Ioachim, 1930, 462 ; — comercial sau fiscal, I. G. Iliescu, 1931,

69 ; — e fictive şi reale, G. Ianculescu, 1934, 14 ; un —, P. Drăgănescu-Brateş, 1934, 221 ; — ul în noua lege bancară, reglementarea lui, V. M. Ioachim, 1934, 381 ; — tip al întreprinderilor bancare, 1934, 520 ; — ul societăţii „Phoenix" şi darea de seamă model, P. Drăgănescu-Brateş, 1935, 3 ; — tip, 1935, 21 ; — ul, teoria lui organică şi contribuţia ei la aplicarea crizelor economice, Dr. Badea-Buzău, 1935, 193, 396 ; — şi inventar, Ilie Manolescu, 1935, 205 ; — teoria dinamică a lui Schmalenbach şi practica contabilă, O. Schwartz, 1935, 567 ; — ul şi fluctuaţiile monetare, V. M. Ioachim, 1936, 121 ; — ul organic şi contabilitatea în partidă dublă, M. Şipoş, 1936, 188 ; delicte de —, N. Niţulescu, 1936, 397 ; —, un nou model la CAPS, C. Dănilă, 1936, 412 ; —, studii asupra lui, N. Niţulescu, 1936, 479 ;

BILETELE de bancă, studiu asupra lor, C. A. Rădulescu, 1909, 351 ;

BIROURILE de informaţiuni comerciale, V. M. Ioachim, 1914, 3 ;

BIROUL COMERCIAL — rolul studiului în învăţământul comercial şi superior, V. A. Marinescu, 1936, 158 ; — studiul, Andrei I. Gheorghiu, 1936, 248 ;

BIROUL modern, săptămâna raţionalizării, P. Drăgănescu-Brateş, 1929, 518 ;

BLĂNURI, P. Drăgănescu-Brateş, 1924, 315, 357, 388 ; 1925, 38 ;

BONIFICĂRILE şi corecturile la mărfuri, Sp. Iacobescu, 1936, 387 ;

BONURI de tezaur, de rechiziţie sau bilete ipotecare ? N. Butculescu, 1915, 241 ; — 1935, 65 ;

BORDEROURI de scont, controlul lor, Al. C. Vasilescu, 1915, 144 ;

BRĂTIANU Vintilă, P. Drăgănescu-Brateş, 1931, 69 ;

BRĂTILĂ Mihail, 1927, 320 ;

BRESLELE închiderea lor, V. M. Ioachim, 1923, 246 ;

BREVETE, noua lege engleză, T. P., 1908, 307 ;

BREVETUL de expert contabil recunoscut de stat (Franţa), P. Drăgănescu-Brateş, 1927, 481 ;

BUGETELE în administraţiile de moşii, A. Dorwagen, 1912, 200 ; — inconveniente de întregistrare în contabilitatea dublă sub actuala formă, Knapp, 1930, 227 ; — întreprinderilor, controlul contabil, St. Popescu, 1933, 137 ; — şi întreprinderile comerciale, Andrei I. Gheorghiu, 1933, 203 ; — bilanţul şi contabilitatea întreprinderilor, C. Dobrotă, 1936, 75 ;

BILANŢURILE — contul de profit şi pierdere CAPS, C. Dănilă, 1936, 504;

BURSA, ordin de —, I. C. Negrescu, 1909, 16 ; — de vapoare, Traian V. Ţăranu, 1910, 252 ; operaţiuni de —, St. Gh. Morărescu, 1913, 109 ; Al. Sorescu, 1923, 175 ; panica dela —, T. Nitzu, 1929, 554 ;

BURSELE pentru studiul şi practica comerţului în străinătate, I. Constantiniu, 1919, 161 ;

C

CALITĂŢI pentru reuşită : entuziasm, solidaritate, muncă, răbdare, T. Nitzu, 1934, 611 ;
CĂILE — ferate române, Al. Sorescu, 1915, 277 ; — de comunicaţie din Nordul Moldovei, N. V. Adam, 1926, 430 ;
CAMBIILE de complezenţă, I. Enăchescu, 1911, 133 ; — cu termen fix, prelungirea lor, V. I. Stănculescu, 1913, 335 ; — protestate, V. I. Stănculescu, 1914, 224 ; — şi biletul la ordin, noul proect de lege, Ionescu D. Gh., 1933, 521 ;
CAMERA de comerţ, alegerile pentru —, V. M. Ioachim, 1922, 67 ; — de comerţ şi industrie, reorganizarea, V. M. Ioachim, 1924, 307 ; — de comerţ noua lege, V. M. Ioachim, 1925, 137 ; alegerile pentru — de comerţ, Blumenfeld, 1925, 284 ;
CAMERA de muncă, memoriul corpului contabililor, 1925, 474 ; — de muncă, conferinţă de V. M. Ioachim, C. Dima, 1926, 26 ; — de muncă, memoriul Consiliului Superior către min. muncii, 1926, 391 ;
CAMERE agricole, ce sunt ele? I. Volănescu, 1929, 362 ; — Reflexii în jurul modificării legii, I. Volănescu 1930, 89 ;
CAMERILE arbitrale şi de conciliaţiune de pe lângă burse, C. I. Găgiulescu, 1908, 134 ; profesionale de muncă, conferinţă I. C. Iliescu, T. Al. Ştirbu, 1925, 253 ;
CAMFORUL şi industria celuloidului, I. C. Negrescu, 1908, 214 ;
CĂMINUL nostru, 1923, 249 ; — se construeşte, 1924, 213 ;
CAPITALUL, P. Drăgănescu-Brateş, 1922, 445 ; — în comerţ — noţiunea, D. Pavlov, 1923, 176 ; — Străin în Rusia actuală, T. Al. Ştirbu, 1924, 64 ; — de rulment, P. Georgescu, 1924, 338 ; — diminuat prin răscumpărare de acţiuni proprii, V. N. Mateescu, 1931, 255 ; — In exploatări industriale şi agricole, ocrotirea formării lui prin favorizări fiscale de Hans Eckstein, trad. Dorwagen, 1933, 5 ;
CAPITALISM de Stat ? D. M. Mihail, 1936, 257 ;
CARADA, 1924, 57 ;
CARIERE comerciale, P. Drăgănescu-Brateş, 1931, 53 ;
CARTEA de sfaturi pentru funcţionarii băncii de circulaţie din Cleveland, P. Drăgănescu-Brateş, 1926, 169 ;
CARTELURI, concerne, trusturi, I. Schneider, 1929, 171 ; — contribuţiuni la studiul lor, Al. C. Vasilescu, 1934, 340 ;
CARTEA MARE — din fişe, Horac F., 1934, 137 ; — sau Maestrul, G. W. Knapp, 1935, 96 ;
CARTOTECA în contabilitate, Al. Tănăsescu, 1928, 251 ;
CASA de ajutor şi asigurare a absolvenţilor şcoalei superioare de comerţ, Sp. Iacobescu, 1912, 266 ; — de compensaţie din Bucureşti, mecanismul, P. Drăgănescu-Brateş, 1922, 235 ; — generală de pensiuni, P. Drăgănescu-Brateş, 1923, 2 ; — de pensie, propuneri de înfiinţare, A. B. Szöke, 1927, 91 ; — de pensie şi retragere a contabililor, I. Tăcutu, 1935, 319 ; — de economii, limitele în cari pot îndeplini funcţiuni bancare, T. Al. Ştirbu, 1925, 316 ; — centrală este ea o

cooperativă ? V. Ghenzul, 1926, 135 ; — de economie, Al. Sorescu, 1930, 218 ; — de împrumut pe gaj ale agricultorilor, Fr. Horac, 1935, 198 ;

CECUL în băncile populare, V. M. Ioachim, 1911, 291 ; — prin punere de deget, Gh. A. Popescu, 1913, 211 ; — poştal, C. Buzduceanu, 1914, 70 ; — poştal, D. M. Oprescu, 1915, 317 ; — barat şi casele de lichidare, G. Lucian-Boltuş, 1914, 167 ; — ca instrument de schimb în diferitele forme, G. Ianculescu, 1929, 350 ; — noua lege, Ionescu D. G., 1934, 280 ;

CEHOSLOVACIA (studiu economic), traducere P. Drăgănescu-Brateş, 1926, 272 ;

CENSORI în societăţile pe acţiuni, V. I. Stănculescu, 1911, 103 ; Despre —, Al. Sorescu, 1914, 38 ; — chestiunea lor, C. Sghibartz, 1915, 143 ; —, T. A. Teodoru, 1921, 249 ; — în societăţile anonime, Nicu Rădulescu, 1923, 104 ;

CENTRALELE COOPERATIVE şi specializarea funcţiunilor lor, Dr. A. G. Galan, 1927, 289 ;

CEREALE, contabilitatea de mărfuri într'o întreprindere de —, Lée Gerson, 1924, 24 ;

CHEIAJ, taxa de —, I. Enăchescu, 1910, 259 ;

CHELTUELILE personale ale patronului, înregistrarea lor, V. M. Ioachim, 1913, 76 ; — de cost în întreprinderile bancare, H. Müller, 1926, 16 ; — generale în industrie, repartiţia, V. M. Ioachim, 1932, 6 ; — de administraţie, repartizarea lor, M. D. Wechsler, 1934, 74 ;

CHESTIUNI economice, istoricul cooperaţiei sătesti, N. Arghir, 1921, 201 ; 1921, 201 ;

CLASIFICAREA şi funcţiunea conturilor, V. M. Ioachim, 1934, 126 ;

CLEARING şi compensaţie, P. Drăgănscu-Brateş, 1936, 458 ;

CINEMATOGRAFUL şi contabilitatea, Al. Tănăsescu, 1927, 192 ;

CIRCULAŢIA prin „Girokonto" în Germania, organizaţia —, St. I. Dumitrescu, 1922, 447 ;

CLASIFICAREA muncii în raporturile dintre patroni şi funcţionarii particulari membri ai corpului contabililor şi experţilor contabili, Ilie C. Ţenea, 1926, 223 ;

CODUL DE COMERŢ şi registrele comerciale, conferinţă Ilie Mecu, 1924, 151, 182 ;

CODUL MUNCII şi funcţionarii din comerţ, extras cap. IV, 1925, 89 ;

CODUL COOPERAŢIEI, contribuţii la —, N. Arghir, 1928, 16 ;

COMERŢUL Dunării de jos în 1907, L. G. Munteanu, 1908, 29 ; — nostru, naţionalizarea lui, G. Cristodorescu, 1908, 59 ; — şi comersanţii, Lazăr Teodor, 1908, 95 ; — nostru, naţionalizarea lui, V. M. Iliescu, 1908, 177 ; — grânelor, uzanţele portului Anvers, I. Enăchescu, 1908, 187 ; — şi industria de cherestea în Piatra Neamţ, D. Grigoraş, 1909, 173 ; — nostru, naţionalizarea lui, Benedict Voiculescu, 1909, 193 ; — în Moldova de mijloc, 1909, 229 ; — de cherestea în Piatra Neamţ, neajunsuri, S. C. M., 1909, 250 ; — de cereale, uzurile pieţii Brăila, G. Lerescu, 1910, 20, 43 ; — românesc în străinătate, reputaţia, 1910,

34 ; — de cereale, uzurile pieții Giurgiu, Tem. G. Ionescu, 1910, 70, 113 ; — de cereale în oboare, I. Rusu, 1910, 147 ; — de cereale, o casă model „Rhenania", I. Iordăchescu, 1910, 209 ; — de cereale și făinuri, uzanțele pieții București, St. Morărescu, 1910, 227 ; — românesc în trecut, N. Iorga, 1910, 241, 273, 305, 337 ; — nostru, naționalizarea lui, Traian V. Țăranu, 1911, 289 ; — și Industria, Ion St. Rasidescu, 1912, 223 ; — de cereale, V. Nădejde, 1912, 4, 42 ; — de bancă la Romani, A. Sorescu, 1913, 265 ; — de cereale, noțiuni asupra unor articole în legătură cu —, V. I. Stănculescu, 1914, 45 ; — de cereale și războiul european, S. M. Blumenfeld, 1914, 275 ; — și contabilitate în exploatările forestiere, noțiuni, I. D. Murgan, 1923, 331 ; — utilitatea lui socială, P. Georgescu, 1923, 353 ; — bancar actual, origina, P. I. Negrescu, 1928, 63 ; — în viața socială, rolul —, M. G. Mihuță, 1930, 426 ; — de bancă în Bulgaria, V. M. Ioachim, 1931, 147 ; — românesc, din greutățile lui, Sp. Iacobescu, 1933, 102 ; nesiguranța în —, P. Drăgănescu-Brateș, 1933, 105 ; — de bancă în Bulgaria, reglementarea, V. M. Ioachim, 1934, 18 ; — de editură, înregistrări, Andrei I. Gheorghiu, 1934, 121 ; — știința și arta, P. Drăgănescu--Brateș, 1934, 190, 253, 326 ; — de lână al României, Ion I. Ghelase, 1935, 344 ; — basarabean, perspectivele lui, T. Știrbu, 1926, 277 ; — nostru cu Germania, Dr. I. Teodorescu, 1929, 10 ;

COMERCIANȚII — mici și codul de comerț, H. C. Nedea, 1909, 220 ; — și școalele comerciale serale, V. M. Ioachim, 1914, 282 ; — patroni nedreptățiți prin legea contribuțiunilor directe, P. Drăgănescu-Brateș, 1923, 352 ;

COMERCIALIZAREA întreprinderilor publice cu caracter economic, 1924, 99 ;

COMERCIALIZĂRI — legea lor, P. Drăgănescu-Brateș, 1929, 177 ;

COMERCIALIȘTI, cuceriți comerțul, P. Drăgănescu-Brateș, 1935, 667 ;

COMISIA specială economică, activitatea ei, N. Arghir, 1923, 322 ;

COMISIONARI, Ilie C. Emanoil, 1911, 178 ;

COMPENSAREA plusurilor de impozite prin „rol", C. N. Brătescu, 1936, 34 ;

CONCESIUNEA telefoanelor, considerațiuni contabile, V. M. Ioachim, 1930, 362 ;

CONCESIUNI — amortisarea lor, V. M. Ioachim, 1935, 549 ; —, idem G. I. Ionescu, 1936, 30 ; — petrolifere, amortisarea lor, G. D. Ionescu, 1936, 135 ;

CONCEPȚII noui în proectul de cod de comerț român, Gr. L. Trancu-Iași, 1931, 409 ;

CONCORDATUL preventiv, V. N. Mateescu, 1929, 590 ; — P. Drăgănescu-Brateș, 1930, 79 ; — Modificări la lege —, P. Drăgănescu-Brateș, 1932, 61 ; — Inregistrarea în contabilitate, Paul P. Gorgescu, 1932, 64 ;

CONFERINȚA internațională de comerț (1920), M. Fachirov, 1921, 113 ; — institutului economic românesc, T. A. Știrbu, 1924, 406 ; — dela Londra N. Butculescu, 1933, 297 ;

CONFORMAREA conturilor curente, St. Balamez, 1927, 196 ;
CONGRESUL cerealiştilor din Berlin, V. M. Ioachim, 1913, 251 ; camerelor de comerţ şi industrie, V. M. Ioachim, 1922, 373 ; — nostru, Decanul, 1923, 133 ; —, P. Drăgănescu-Brateş, 1923, 173 ; — impresiuni şi învăţături, Aurel Marinescu, 1923, 213 ; — general al cooperaţiei, constatări şi impresii, A. G. Galan, 1925, 19 ; — nostru, Vim, 1925, 345 ; — Corpului contabililor şi al titraţilor în ştiinţe comerciale, 1925, 395, 433 ; — contabile (Bruxelles, Amsterdam), P. Drăgănescu-Brateş, 1926, 253 ; — dela Bruxelles, rezumat al desbaterilor, 1926, 320 ; — meseriilor şi învăţământului muncitoresc, Vim, 1926, 429 ; — nostru, 1927, 284 ; — experţilor contabili români, P. Drăgănescu-Brateş, 1928, 2 ; — experţilor contabili germani, 1928, 331 ; — internaţional de contabilitate din Barcelona, Vim, 1930, 4 ; — internaţional de contabilitate din 1931, 1930, 289 ; — de contabilitate dela New York, P. Drăgănescu-Brateş, 1930, 293, 354, 399, 447, 503, 565 ; — internaţional al asociaţiei absolvenţilor şcoalei superioare de comerţ, Vim, 1930, 431 ; — de contabilitate al 7-lea —, 1931, 291 ; —, P. Drăgănescu-Brateş, 1932, 4 ; — internaţional al experţilor contabili (al IV-lea Londra), P. Drăgănescu-Brateş, 1933, 318 ; — Corpului contabililor experţi şi autorizaţi (al VII-lea), 1933, 353 ; — Alaci, V. M. Ioachim, 1935, 5 ; — profesorilor din învăţământul comercial, 1935, 30 ; — experţilor contabili, 1935, 230 ; — corpului contabililor experţi şi autorizaţi, V. M. Ioachim, 1935, 453 ; —, desbateri şi moţiuni, 1935, 523 ; — internaţional de învăţământ comercial dela Praga, rezoluţiuni 1935, 593 ;
COOPERAŢIA — începuturile ei, G. Lucian-Boltuş, 1910, 292 ; — în regatul unit al Marei Britanii şi Irlandei, N. K. Constantinescu, 1910, 308 ; — la sate, rolul învăţătorilor şi al preoţilor, G. Lucian-Boltuş, 1912, 65 ; — şi capitalism, A. Galan, 1922, 90 ; — românească, Gr. L. Trancu-Iaşi, 1925, 1 ; contribuţii la codul —, N. Arghir, 1925, 3 ; Rolul statului în —, A. G. Galan, 1925, 6 ; — în Basarabia, istoria, T. Al. Ştirbu, 1925, 11 ; — românească, rolul specialiştilor, A. G. Galan, 1925, 16 ; — contribuţiuni la organizarea ei, P. Drăgănescu-Brateş, 1925, 133 ; — în organizarea economică a ţării, conferinţa T. Mândru, T. Al. Măreanu, 1925, 154 ; — Contribuţii la reorganizarea ei, A. C. Galan, 1925, 183 ; — în România, situaţia actuală şi perspectiva, conferinţa C. Cercel, T. Al. Ştirbu, 1925, 201 ; — română, reorganizarea ei, G. Mladenatz, 1925, 229 ; —, Gr. L. Trancu-Iaşi, 1925, 311 ; — şi cooperatorii, P. Drăgănescu-Brateş, 1925, 381 ; — ca mijloc de educaţie socială, T. Ionescu, 1925, 383 ; — codul ei. Memoriul consiliului superior al corpului, 1925, 449 ; — reforma ei, conferinţa Prof. I. Răducanu, C. Dima, 1926, 21 ; acţiunea de control unitar în —, referat N. Arghir 1927, 50 ; — şi situaţia ei în România, Dr. A. Galan, 1928, 181 ; — agricolă şi nevoia de credit, I. Volănescu, 1928, 243 ;
COOPERATIVELE în Germania, G. Lucian-Boltuş, 1908, 245 ; — la oraşe, Ig. Ioan, 1908, 328 ; — în Germania, controlul —, V. M. Ioachim, 1911, 170 ; — de consum, măsuri luate de guvernul italian, Nic.

Mateescu, 1912, 174 ; — de consum şi socialiştii în Germania, V. M. Ioachim, 1912, 345 ; — orăşăneşti în Germania, V. M. Ioachim, 1914, 205 ; — şi sindicate, conferinţa G. Taşcă, C. Dima, 1926, 144 ; — de consum, conferinţa G. V. Andreescu, C. Dima, 1927, 199 ; noul regim juridic al întreprinderilor —, A. Galan, 1929, 91 ; — finanţarea lor şi depresiunea economică actuală, A. Galan, 1932, 109 ; întreprinderea —, Gr. Mladenatz, 1935, 76, 132 ;

COOPERATORI, Şcoala din Chişinău de —, Gr. L. Trancu-Iaşi, 1925, 310;

CONTABILITATEA AGRICOLĂ, Al. Spirescu, 1908, 301 ; — inventarul, A. Dorwagen, 1912, 12 ; — conturile de culturi, A. Dorwagen, 1912, 197, — contul „vite de muncă", A. Dorwagen 1912, 243 ; — socotelile locuitorilor, A. Dorwagen, 1912, 321 ; — tablourile de locuri, A. Dorwagen, 1912, 350 ; —maestrul locuitorilor, A. Dorwagen, 1913, 43 ; — conturile vitelor de prăsilă, A. Dorwagen, 1913, 81 ; — registrul treerului, A. Dorwagen, 1913, 116 ; —, A. Dorwagen, 1913, 314 ; —, monografie, Al. C. Vasilescu, 1915, 75 ; — Răspândirea cunoştiinţelor —, D. Pavlov, 1925, 101 ; Infiinţarea unui oficiu de —, Vim, 1927, 417 ; Contribuţiuni la —, G. Ianculescu, 1928, 448, 493 ; 1929, 233, 536 ; —, M. D. Wechsler, 1929, 35 ; — şi politica agrară în România, raport la congresul internaţional de agricultură, 1929, A. Dorwagen, 1929, 383 ; —, Ioh. Schultze, 1931, 308 ; Cele două metode —, I. Ghelase, 1935, 565 ;

CONTABILITATEA INDUSTRIALĂ, H. C. Nedea, 1914, 272, 342 ; 1915, 86 ; —, Cutava Stelian, 1921, 192 ;

CONTABILITATEA IN PARTIDA DUBLĂ la administraţiile financiare, N. Comăneanu, 1909, 80, 105, 137 ; — la stabilimentele militare, S. M. Blumenfeld, 1921, 65 ; — introdusă de statul francez, 1924, 115 ; — la RMS., P. D. Dumitrescu, 1924, 157 ; —, L. Say, traducere de A. Tănăsescu, 1924, 322, 344 ; — în administraţiile comunale, V. M. Ioachim, 1927, 8 ; — în administraţiile publice, N. Arghir, 1927, 394 ; — Cum s'ar putea aplica principiile la noi, C. Secăşanu, 1929, 368 ; — la internate şi cămine de ucenici, G. Huber, 1930, 410 ; — la stat, tehnica aplicaţiunii, V. M. Ioachim, 1931, 239 ; — în instituţiunile persoană juridică, Paul P. Georgescu, 1933, 149 ; — şi bilanţul organic, 1936, 188.

CONTABILITATEA PUBLICA, V. M. Ioachim, 1910, 189 ; —, Al. C. Gheorghiu, 1923, 330 ; N. K. Constantinescu 1927, 364 ; — (congresul dela Barcelona), Vim, 1930, 10 ; — în partidă dublă, V. M. Ioachim, 1929, 343.

CONTABILITATE, simplă (în franţuzeşte), Paul Martin, 1908, 83; — americană, G. Lucian-Boltuş, 1908, 126 ; — cu fişe, G. Lucian-Boltuş, 1909, 73 ; controlul, Traian Ţăranu, 1909, 49 ; — teoria ei, G. Lucian-Boltuş, 217 ; — regulele ei, I. M., 1909, 218 ; — registrul cifrier, I. M., 1909, 278 ; — registrul unic, o inovaţie, D. Constantinescu, 1909, 310 ; — istoric, V. M. Ioachim, 1910, 36 ; — situaţia zilnică în instituţiunile mari, N. Butculescu, 1911, 83 ; — modernă, G. Lucian-Boltuş, 1911, 375 ; —, Pierre de Vos, 1912, 236 ; — secretă, S. M. Blumenfeld, 1912, 101 ; 149 ; — importanţa ei în comerţ, Const. S. Teodorescu, 1912, 356;— comercială, cum se face cursul la academia de comerţ, V. M. Ioachim,

1914, 239 ; — şi relaţiunile cu alte ştiinţe, M. I. Mihăilescu, 1922, 72, 127 ; — noui metode de înregistrări, 1922, 77 ; — ţinerea ei în mod regulat, G. T. Ionescu, 1922, 461 ; — comercială — cursul de —, Gr. L. Trancu-Iaşi, 1924, 93 ; — în valută aur, Vim, 1924, 110 ; — a plus valutei, V. M. Ioachim, 1924, 222 ; Istoric şi utilitate, Al. Sorescu, 1925, 248 ; — ştiinţifică în administraţiile publice, introducerea ei, G. Alesseanu, 1925, 400 ; — mecanizare şi maşinizare, Al. Tănăsescu, 1927, 43, 299; — pe foi volante, legalitatea ei, 1927, 310; definitivă (la zi), L. Uscatu, 1928, 189 ; — raţionalizarea ei, Dr. R. Redecker, 1929, 29 ; — istoricul şi utilitatea, A. Sorescu, 1929, 365 ; — pe marginea unui manual pentru uzul şcolilor inferioare de agricultură, A. Cordoşiu, 1929, 420 ; — în cartoteca cu fişiere, 1931, 26 ; — a şi fiscul, Al. Sorescu, 1931, 407 ; — a şi bilanţul fiscal, Al. Sorescu, 1931, 445 ; — Tipicitate în —, Al. Tănăsescu, 1931, 483, 1932, 70 ; — a şi Goethe, Stelian Popescu, 1932, 124 ; — a şi dreptul Gh. Ianculescu, 1933, 331 ; — şi liberii profesionişti, V. M. Ioachim, 1934, 185 ; — a „Ruf" în România, Andrei I. Gheorghiu, 1934, 386, 473 ; — a şi rolul ei educativ, Ilie Manolescu, 1934, 547 ; — a ca obiect de studiu în învăţământ, Ilie Manolescu, 1935, 143 ; — a în ridicarea economică a statului, rolul, Ilie Manolescu, 1935, 579 ; lucrări vechi de —, Al. Sorescu, 1936, 194 ; lucrări vechi româneşti de —, Al. Sorescu, 1936, 467, 576.

CONTABILITATEA diverselor întreprinderi : transformării unei societăţi în nume colectiv în societate anonimă, I. C. Negrescu, 1908, 20 ; — exportului de cereale, D. G. Varlam, 1908, 46 ; — exportului de cereale, D. G. Varlam, 1908, 84 ; — cerealelor, I. C. Negrescu, 1908, 129 ; — exportului de cereale, G. Popescu, 1908, 163 ; — afacerilor de petrol, A. A. Iosef, 1908, 239, 271 ; — în exportul de cereale, L. A. C., 1908, 267 ; — lichidării unei societăţi pe acţiuni, I. C. Negrescu, 1909, 140 ; —, falimentului, V. M. Ioachim, 1909, 181 ; — asociaţiilor mutuale de economie, M. Suciu, 1909, 254 ; — în hoteluri, cafenele, restaurante, C. Sprinceană, 1910, 41 ; — societăţilor în nume colectiv, I. C. Negrescu, 1910, 79 ; — împrumutului comunal din 1912, Sp. Iacobescu, 1912, 236 ; — societăţilor de asigurare, N. Butculescu, 1914, 209 ; — societăţilor de asigurare mutuală, G. Lucian-Boltuş, 1914, 338 ; — unui ziar, I. C. Negrescu, 1914, 225 ; — militară I. C. Negrescu, 1914, 262 ; — divină, 1914, 284 ; — unei bălţi. I. Teodorescu, 1915, 147 ; — unui magazin de librărie şi obiecte bisericeşti, P. Georgescu, 1915, 314 ; — băcăniilor, G. Lucian-Boltuş, 1915, 349 ; — unui mic negustor, 1921, 23 ; — despăgubirilor de război, Cutava Stelian, 1921, 48 ; — emisiunii de obligaţiuni, Negrescu C. I., 1921, 164; — impozitelor pe articolele de lux şi cifra de afaceri, P. Drăgănescu-Brateş, 1921, 312 ; — unei fabrici de hârtie, Al. C. Vasilescu, 1922, 134 ; — unei conversiuni de împrumut (schimbarea dintr'un tip cu dobândă mai urcată, într'unul cu dobândă mai mică), M. Fachirov, 1922, 140 ; — unei fabrici de cărămidă, Negrescu C. I., 1922, 173 ; — în exploatările forestiere, I. D. Murgan, 1922, 279, 418, 1922, 230 ; — agenţilor de schimb, I. C. Negrescu 1922, 426 ; agenţilor de schimb, Em. Dumitrescu, 1923, 5 ; — idem, Cohen, P.,

1923, 52 ; — societăţilor anonime pentru industria lemnului şi exploatărilor forestiere-administraţie, Artur Sechel, 1923, 142 ; — de bursă, V. Weissberg, 1923, 371 ; — In societăţile petrolifere, repartizarea pe conturi a cheltuelilor generale, districte şi sondaje, A. Lehrmann, 1923, 375, 410 ; — conturilor curente, I. Tutuc, 1924, 5 ; — de mărfuri, cereale sau moară, Lée Gerson, 1924, 24 ; — fondatorilor, 1924, 103 ; — de mărfuri, R. Reichler, 1924, 111 ; — de mărfuri „marchandisa" într'o întreprindere de cereale, T. Nitzu, 1924, 189 ; — la exportatorii de cereale, 1924, 283 ; — în stabilimentele industriale ale RMS., Aurel Marinescu, 1925, 36 ; — în întreprinderile publice comercializate, N. K. Constantinescu, 1925, 238 ; — ştiinţifică în administraţiile zate, N. K. Constantinescu, 1925, 238 ; — Camerelor de comerţ şi industrie, V. M. Ioachim, 1926, 88 ; — căilor ferate române, N. K. Constantinescu, 1926, 472 ; — unui birou de avocatură, P. Drăgănescu-Brateş, 1927, 84 ; — devizelor, Vim, 1927, 243 ; — căilor ferate în Elveţia, V. M. Ioachim, 1928, 351 ; — CFR., reorganizarea ei, V. M. Ioachim, 1928, 506 ; — gospodăriei ţărăneşti, Gr. L. Trancu-Iaşi, 1929, 118 ; — statului, reorganizarea ei şi corpul experţilor contabili, N. Butculescu, 1929, 175 ; — statului, reorganizare, C. G. Demetrescu, 1929, 227 ; — la bănci, organizarea, 1929, 524 ; — întreprinderilor de asigurare, Aristide Constantinescu, 1930, 34, 91, 148, 301 ; — materialelor în industria forestieră, St. I. Negrescu, 1930, 98, 157 ; — materialelor procurate şi întrebuinţate în întreprinderile industriale, L. Pletscher, 1930, 383 ; — statului, aplicarea ei la administraţiile locale şi regii autonome, G. Alesseanu, 1931, 380 ; — de kilograme în exploatările petrolifere, R. Seewaldt, 1932, 259; — creanţelor active şi pasive în actualul stadiu al raporturilor dintre debitori şi creditori V. M. Ioachim, 1933, 55 ; — loteriei de stat, V. M. Ioachim, 1933, 211 ; — în industria grafică şi în marile cotidiane, I. Tăcutu, 1933, 247 ; — lichidării unei întreprinderi, 1933, 399 ; — asigurărilor sociale, C. Stelorian şi C. Todea 1933, 425 ; — unei fabrici de vagoane şi locomotive, V. M. Ioachim, 1933, 482, 545 ; — întreprinderilor de gaz metan, Andrei I. Gheorghiu, recenzie de V. M. Ioachim, 1934, 163 ; — impozitelor într'o întreprindere industrială, I. Munteanu, 1934, 265 ; — materialelor în marile ateliere mecanice de confecţii şi reparaţii, I. Tăcutu, 1934, 633 ; — asigurărilor sociale, V. M. Ioachim, 1935, 70 ; — specială obligatorie a produselor petrolifere denaturate, reforma ei, Andrei Schächter, 1935, 405 ; — materialelor, M. D. Wechsler, 1935, 408 ; — unei administraţii financiare de încasări şi plăţi, I. Igrişanu, 1935, 575, 1936, 8, 67, 251 ; — telefoanelor, V. M. Ioachim, 1936, 394.

CONTABIL — regulamentul legii italiene asupra exercitării profesiunii, 1908, 205 ; — colegiul lor, Toma Voiculescu, 1908, 261 ; —, responsabilitate, St. G. Morărescu, 1909, 347 ; — juridic. Drepturi şi îndatoriri, I. C. Negrescu, 1910, 169 ; — juridic. Forma angajamentului, I. C. Negrescu, 1910, 256 ; — rolul şi utilitatea lui practică în întreprinderi, M. Fachirov, 1921, 104 ; — M. I. Mihăilescu, 1921, 237 ; — ul unei întreprinderi, ce este el ? P. Georgescu, 1924, 105 ; idem, Gh. M. Leonte, 1924, 337 ; — ul francez în asanarea finanţelor, rolul său,

V. M. Ioachim, 1926, 328 ; — ul și contabilitatea, N. V. Adam, 1927, 6 ; idem, Dr. V. Slăvescu, 1927, 434 ; — ul public, legiferarea profesiunii T. Cristian, 1930, 26 ; — ul ca organizator, Samoil Eigheles, 1930, 107 ; — Sunt ei liberi profesioniști? S. Zwiebel, 1930, 422 ; — sunt ei lucrători intelectuali sau manuali, sau liberi profesioniști, Vasile Zorca, 1930, 484 ; — ii autorizați, selecționarea lor, Paul P. Georgescu, 1931, 204 ; — ul și mijloacele lor de existență, S. Zwiebel, 1931, 452 ; — ul ca ajutor al omului de afaceri, I. B. Maggladrey, 1933, 143 ; — ul și pregătirea lui profesională, Ion I. Ghelase, 1933, 387 ; — ul și contabilitatea în Anglia, Petre C. Ștefănescu, 1934, 429 ; — ul în viața economică, rolul lui, Băicoianu I. C., 1934, 580 ; — ul autorizat și expert ca liber profesionist, P. Drăgănescu-Brateș, 1935, 455.

CONTABILISMUL financiar, Constant Georgescu ,1931, 450.

CONSEMNAȚIE — cu valută străină, înregistrarea mărfurilor primite, 1922, 246 ; — contractul, reglementarea, Jos D. Helm, 1934, 550.

CONSIDERAȚIUNI contabile asupra achiziționării proprietății imobiliare prin cumpărări după legile din Ardeal, Tr. Nichiciu, 1931, 63.

CONSTRUCȚIILE în capitală, situația lor, I. C. Negrescu, 1923, 359.

CONSULII germani ,rapoartele despre România, Const. I. Florea, 1911, 231.

CONTOARELE automate, înregistrări, Andrei I. Gheorghiu, 1933, 438,

CONTRIBUȚIA, P. Drăgănescu-Brateș, 1922, 197 ; — suplimentară de 1,20%, S. Zwiebel, 1935, 147.

CONTRIBUȚIILE directe, reforma, V. M. Ioachim, 1931, 15, 56, 105.

CONTROLUL băncilor pentru protecțiunea depozitelor, M. Fachirov, 1921, 155 ; — portofoliului, I. C. Negrescu, 1921, 199 ; — societăților anonime, V. M. Ioachim, 1925, 233 ; — banului public, conf. G. Alesseanu, C. Dima, 1926, 98 ; — idem, Dr. I. Teodorescu, 1927, 361 ; — și facturile de complezență cu ocazia nouei legi a contabilității publice, I. Polichron, 1928, 66 ; — cupoanelor de dividend plătite, 1930, 88 ; — și revizia registrelor, A. Sechel, 1930, 144; — și reviziune, Prof. Eug. Schiegut, 1931, 211, 314 ; — Importanța crescândă, St. Popescu, 1931, 263 ; — preventiv în contabilitatea publică, I. P. Cluj, 1932, 272 , — contabil al bugetelor de întreprindere, 1933, 137 ; — societăților anonime în Franța, V. M. Ioachim, 1935, 129 ; — în administrațiile publice, A. C. Filip, 1935 ,402 ; — și verificarea în întreprinderile particulare, Andrei I. Gheorghiu, 1935, 477 ; — contului materiale, cum trebue făcut, Lazăr D. Constantin, 1936, 206 ; — contului de materiale, observațiuni, Gh. G. Papuc, 1936, 420.

CONTROLORII și revizorii de registre, origina lor, A. Sechel, 1930, 233, 474.

CONTUL transitoriu, Sabin Cioranu, 1922, 394 ; — colectiv de debitori, 1924, 280 ; — „cheltueli personale", 1929, 435 ; — de amortizări, rolul lui, M. D. Wechsler, 1932, 319 ; — „fondul sumelor impuse", Andrei I. Gheorghiu, 1934, 311 ; „Participația" și încheierea lui, M. Șipoș 1935, 152 ;

CONT CURENT metod hamburgez cu scadențe ce nu urmează în ordine cronologică, N. Butculescu, 1910, 17 ; — contabilitatea lor, I.

Tutuc, 1924, 5 ; —, libere (simple) la băncile mici, C. D. Mihail, 1931, 267 ; — debitoare-creditoare, V. M. Ioachim, 1934, 249 ; — algebrizarea lor, Al. Tănăsescu, 1936, 473 ;

CONTRACTUL de comision, I. Enăchescu, 1910, 47 ; — de asigurare, G. Lucian-Boltuş, 1910, 83 ; — de navlu, I. Enăchescu, 1911, 165 ; — muncii în comerţ, V. M. Ioachim, 1914, 267 ; — de serviciu, rezilierea, V. M. Ioachim, 1925, 32 ; — de muncă referat T. A. Teodoru şi V. M. Ioachim, 1921, 85 ; — de muncă, legea din 1929, Iosef Goia, 1933, 462 ;

CONVERSIUNEA datoriilor agricole şi consecinţele ei pentru credit, St. Dumitrescu, 1931, 496 ; — şi depunătorii, M. I. Florescu, 1932, 79 ; — şi înregistrarea ei în contabilitate, Paul P. Georgescu, 1932, 399 , — şi creditul, V. N. Mateescu, 1933, 337 ; — datoriilor, problema, M. I. Florescu, 1934, 38 ; — probleme contabile în legătură cu noua lege, V. M. Ioachim, 1934, 314 ; — înregistrări contabile, I. D. Burduloiu, 1935, 7 ; — plata cu anticipaţie a ratelor, înregistrări, Tănase Nicolae, 1935, 585, 641 ; — înregistrări contabile, Tănase Nicolae, 1936, 87 ;

CORESPONDENŢA comercială din punct de vedere al vânzării, Gr. L. Trancu-Iaşi, 1933, 498 ;

CORPUL CONTABILILOR, organizarea, 1908, 289 ; — şi reforma financiară, V. M Ioachim, 1923, 106 ; — şi nouile impozite, Constant Georgescu, 1921, 248 ; — şi legea fiscală, D. Pavlov, 1923, 305 ; — ce este şi ce trebue să fie, V. Ghenzul, 1925, 181 ; — reorganizarea lui, P. Drăgănescu-Brateş, 1926, 221 ; — reorganizarea, V. M. Ioachim, 1927, 396 ; — publici memoriu secţia Făgăraş, 1927, 412 ; — publici, V. M. Ioachim, 1927, 447 ; — reorganizare, Ion B. Ciufu, 1927, 504 ; — rolul, în nouile orientări economice, N. Butculescu, 1933, 379 ; — jurisprudenţa Curţii de apel Bucureşti, S. I. 1936, 96 ;

CORPUL TEHNIC economic în România, P. Drăgănescu-Brateş, 1933, 433;

COTA bursei, cum se citeşte, Trad., P. Drăgănescu, 1911, 201 ;

CREANŢE în suferinţă, V. I. Stănculescu, 1915, 44 ; — dubioase, proviziunea pentru —, Jean Margottet, 1932, 36 ; — privilegiate sub regimul concordatului preventiv, S. Zwiebel, 1932, 113 ;

CREDITUL, I. C. Negru, 1909, 12 ; — şi colegiul contabil, Toma Voiculescu, 1909, 129 ; — privat, Traian D. Ţăranu, 1909, 173 ; — privat şi ieftinirea traiului, Traian Ţăranu, 1909, 275 ; —, N. P. Zeuleanu, 1910, 192 ; — Lyonnais, Suciu P. Aurel, 1911, 110, 148, 236, 267, 308, 370 ; — desvoltarea instituţiunilor, Const. S. Teodorescu, 1913, 114 ; — în agricultură şi organizaţia lui, Gr. I. Cărnaru, 1915, 97, 129 ; — industrial, ce putem aştepta dela ei, V. M. Ioachim 1923, 320 ; — problema organizării lui, M I Mihăilescu, 1925, 306, 364 ; — agricol în Italia, conferinţa P. Suciu, 1927, 144 ; — bancar, N. Voinescu, 1927, 488 ; — confirmat, V. M. Ioachim, 1929, 482 ; criza de —, T. Nitzu, 1930, 136 ; Lipsa de —, Lupu Males, 1930, 229 ; — Lyonnais, P. Drăgănescu-Brateş, 1931, 194 ; — şi echilibrarea bugetului, Irimia Jitaru, 1933, 89 ; Ideia de —, V. N. Mateescu, 1934, 667 ; — legea cu privire la unele dispoziţiuni pentru înlesnirea şi refacerea, V. M. Ioachim, 1935, 249 ; — reînvierea lui, V. M. Mateescu, 1935, 412 ;

CRIZELE comerciale şi monetare, G. Lucian-Boltuş, 1909, 51 ; — eco-

nomice şi prevestirea lor, Const. I. Florea, 1909, 348 ; — financiare, I. G. Munteanu, 1912, 309 ; — consecinţele lor, I. I. Lupaşcu, 1912, 337 ; — monetare, D. Economu-Prahova, 1912, 340 ; — bursei, I. Enăchescu, 1914, 131 ; — economice din 1912, 1913, 1914 şi măsurile luate de B.N.R., Petrescu Paul, 1915, 217 ; —actuale şi schimbul cu străinătatea, Al. C. Vasilescu, 1915, 244 ;

CRIZA comercială şi industrială, V. M. Ioachim, 1921, 156 ; — şomajului, P. Drăgănescu-Brateş, 1921, 167 ; —, P. Drăgănescu-Brateş, 1924, 305 ; —, S. M. Blumenfeld, 1924, 373 ; — de locuinţe, conferinţa I. C. Negrescu, C. Dima, 1926, 97 ; — bancară la noi, P. Drăgănescu-Brateş, 1930, 608 ; —bancară, V. N. Mateescu, 1931, 456 ; —, Aug. Em. Dorwagen, 1931, 479 ;

CRONICA socială şi economică, Const. D. Hurmuzache, 1915, 181, 211 ; — economică şi financiară, N. Arghir, 1921, 339 ; — financiară, M. Fachirov, 1922, 18 ; — economică şi financiară, N. Arghir, 1922, 69 ; —economică, N. Arghir, 1922, 125 ;

CULTURA contabilului, St. V. Ţenov, 1934, 663 ;

CUNOŞTINŢELE necesare profesiunii contabile, A. Sorescu, 1927, 390

CURSUL forţat, S. M. Blumenfeld, 1915, 178 ; — de contabilitate comercială, Sp. Iacobescu şi Al. Sorescu, Gr. L. Trancu-Iaşi, 1924, 93 ;

D

DAREA de seamă a corpului contabililor către adunarea generală, Ilie Mecu, 1923, 153 ;

DATORIILE interaliate, chestiuni financiare, Al. C. Vasilescu, 1929, 347 ; — Ivy Lee, trad. P. Drăgănescu-Brateş, 1932, 167 ;

DE azi înainte, I. A. Constantinescu, 1934, 604 ;

DEBITORI cont colectiv de —, 1924, 280 ;

DELA Vasile Conta la Nicolae Iorga, N. K. Constantinescu, 1934, 620 ;

DELICTELE la legea devizelor, amnestierea lor, M. D. Wechsler, 1936, 203 ;

DEPARTAMENTUL comerţului transoceanic în Anglia, Drăgănescu-Brateş, 1921, 252 ;

DEPRECIEREA Leului şi bilanţurile, H. Müller, 1923, 50 ;

DEPUNERILE la bănci, încurajarea lor, V. N. Mateescu, 1932, 3 ;

DESPAGUBIRILE DE război — contabilitatea lor, St. Cutava, 1921, 48 ; —, actualităţi industriale, D. Mociorniţă, 1922, 163 ; —, D. N. Mateescu, 1929, 360 ;

DESVOLTAREA, necesitatea, foloasele legăturilor comerciale ale României cu Germania, Dr. I. Evian, 1929, 18, 101 ;

DESECHILIBRUL economic mondial — observaţiuni asupra —, I. Enăchescu, 1922, 113 ;

DEVIZELE, contabilitatea lor, Vim, 1927, 243 ;

DEZORDINEA datelor la acte, Al. Sorescu, 1935, 257 ;

DIALOGUL contabilităţilor publică simplă şi dublă, Sp. Iacobescu, 1922, 422 ;

DIFERENȚE de curs (?), M. Șipoș, 1934, 410 ; —, în comerțul de mărfuri M. Șipoș, 1935, 91 ;
DIVIDENDUL din capital, F. K. Ionescu, 1915, 251 ; — problema și politica lui, M. I. Mihăilescu, 1921, 366 ; — impunerea dublă la impozitul pe drumuri, A. Kallos, 1932, 161 ;
DOBANDA — o teorie bazată pe nerăbdare, de Irwing Fisher, N. Mălăescu, 1911, 275, 299 ; — legală și convențională în materie cambială, N. Ionescu, 1923, 134 ; — asupra împrumuturilor cambiale, când debitorul este de rea credință, V. N. Mateescu, 1923, 324 ; — urcarea lor, D. I. Dimitriu, 1927, 373 ; — legală pentru cazul de urmărire, G. Ianculescu, 1929, 442 ; — maximalizarea lor, V. N. Mateescu, 1935, 251 ;
DOCTORATUL economic în științele comerciale în România, considerațiuni asupra instituirii lui, Chr. Gr. Marcov, 1925, 235 ; — în științele comerciale, V. M. Ioachim, 1929, 428 ;
DOCTRINA contabilă, fixarea unei —, (congresul dela Barcelona), Vim, 1930, 11 ;
DOCURILE și organizarea lor în România, M. Gr. Popescu, 1910, 175, 223, 249, 280 ;
DREPTUL acționarului de a verifica gestiunea societății, P. Georgescu, 1924, 268 ;

E

ECHITATE economică și socială, Paul M. Demetrescu, 1914, 129 ;
ECONOMIA, P. Drăgănescu-Brateș, 1922, 1 ; — în serviciul de contabilitate, Economist, 1934, 22 ; — bancară, principii elementare, C. Hagi-Teodoraki, 1922, 199 ;
EDITURA, înregistrări în comerțul de —, Andrei I. Gheorghiu, 1934, 121 ;
EDUCAȚIA economică la noi, I. G. Munteanu, 1908, 154, 182 ; — tehnică în America, metoda, G. Plopeanu, 1909, 112 ; — comercială în America, G. Plopeanu, 1909, 341 ; — comercială, Tr. Țăranu, 1912, 72 ; — comercială, după război, cum privește Germania —, trad. I. Buschmann, 1922, 205 ; — morală și caracterul funcționarului de bancă, V. Alexandrescu, 1928, 399 ; — Comercială, pentru —, I. G. Munteanu, 1934, 582 ;
EFECTELE reescontate — înregistrarea lor, V. M. Ioachim, 1927, 177 ;
EFICIENȚA, 1932, 82 ;
ERORI de cifre în contabilitate, găsirea lor, Ș. Ghen, 1929, 301, 491 ;
EVALUĂRI și înregistrări în perioada de fluctuație a valorii banului, Șt. I. Dumitrescu, 1922, 323 ; — In bilanț, P. Drăgănescu-Brateș, 1922, 453 ; — mărfurilor la inventar ,V. M. Ioachim, 1928, 68 ; — fiscală a acțiunilor necotate la bursă, V. M. Ioachim, 1928, 446 ; — piatră unghiulară a contabilității, Ilie Manolescu, 1934, 425 ; — la bilanț, în noua lege bancară, V. M. Ioachim ,1934, 516 ; — idem, principii, O. Schwartz, 1935, 212 ;

EVOLUȚIA noastră economică și financiară, dela unirea Principatelor încoace, I. Agricultura, G. Cristodorescu, 1909, 1 ;
EVREII și viața economică, V. M. Ioachim, 1913, 118 ; —, calificarea pentru capitalism, V. M. Ioachim, 1913, 173 ;
EXAMENE pentru experții contabili în Austria, 1924, 287 ; — de expert contabil, Vim, 1933, 455 ;
EXPERT CONTABIL, reguli de observat la verificarea scriptelor și bilanțului, după G. Faure, G. Lucian-Boltuș, 1911, 142 ; —, St. G. Morărescu, 1912, 245 ; —, reguli asupra profesiunii în Franța, 1913, 164 ; — în Germania, 1922, 329 ; — în Austria, Vim, 1924, 201 ; — în Suedia, V. M. Ioachim, 1924, 312 ; — în străinătate și în România, V. M. Ioachim, 1927, 127 ; —, P. Drăgănescu-Brateș, 1927, 359 ; — recunoscut de Stat (brevet Franța), P. Drăgănescu-Brateș, 1927, 481 ; — în Africa de Sud (titlul), trad. P. Drăgănescu-Brateș, 1927, 491 ; — în Austria (în germană), E. Schiegut), 1929, 24 ; — selecționare, Ilie Grigorescu, 1928, 406 ; — In Cehoslovacia, legiferarea profesiunii, V. M. Ioachim, 1929, 288 ; — în răsăritul Asiei, P. Drăgănescu-Brateș, 1929, 299 ; — contribuțiuni la pregătirea profesiunii de — S. Eigeles, 1929, 436 ; — în relațiunile sale internaționale (congresul dela Barcelona), 1930, 12 ; — ca reprezentant al organelor publice, L. Bétoux, 1931, 312 ; rolul și funcțiunea —, Prof. E. Schigut, 1931, 394 ; — economic, (dela — la —), A. E. Dorwagen, 1932, 11 ; — judiciar, G. Ianculescu, 1932, 387 ; idem, C. Dima, 1933, 63 ; — și noua lege a contribuțiunilor directe, V. M. Ioachim, 1933, 92 ; — și secretul profesional, 1933, 215 ; — în alte țări, prețuirea lui, Al. Sorescu, 1933, 268 ; — judiciar, T. Nitzu, 1933, 563 ; profesiunea de —, S. M. Blumenfeld, 1934, 9, 69, 131 ; — și conștiința profesională, D. R. Ioanițescu, 1934, 569 ; statutul fiscal al —, V. M. Ioachim, 1935, 611 ; — și noua lege a cooperației, O. Barna, 1935, 634 ; — și fiscul, I. I. Ghelase, 1936, 196 ;
EXPERTIZELE comerciale și contabile, Otto Herbst, 1908, 194 ; — contabile, Gr. L. Trancu-Iași, 1909, 323 ; —, Fl. Marinescu, 1911, 22 ; — contabilicești, G. Lucia-Boltuș, 1914, 257, 301 ; 1915, 19, 104, 133 ; — fiscale, V. M. Ioachim, 1928, 395 ; — contabilă, raport de —, 1931, 122, 168, 217 ; — fiscal, V. M. Ioachim, 1932, 101 ; — contabilă și evaziunea fiscală, Stelian Popescu, 1933, 193 ; — în materie de concordat, rolul lor, P. Drăgănescu-Brateș, 1933, 559 ; — contabile, N. Butculescu, 1934, 459 ; — fiscale, S. M. Blumenfeld, 1934, 625 ; — și experții contabili, Al. Costache, 1936, 640.
EXPLOATĂRI agricole, evaluarea câștigurilor economice în —, N. M. Marinescu, 1933, 242 ; —, forestiere, monografie, Em. Kaiser, 1926, 184, 229, 281, 375, 387 ;
EXPORTUL — de cereale, L. A. C., 1908, 159 ; — făinii, R. Bercovici, 1910, 322 ; —, organizarea caselor din Occident, W. N. Leon, 1909, 19 ; — și debușeuri pentru industria țării, I. C. Negrescu, 1909, 40 ; — posibil în Englitera, R. Bercovici, 1909, 134, 164, 213, 293 ; — de cereale, înainte și după izbucnirea războiului, 1915, 65 ; — de cereale, consecințele excluderii micilor negustori, F. K. Ionescu, 1915, 247 ; —

de cereale, greutatea lui, P. Petrescu, 1915, 290 ; — de cereale, comisia centrală pentru vânzarea şi —, V. M. Ioachim, 1915, 347 ;
EXPORTATORI de cereale, contabilitatea lor, 1924, 283 ;
EXPOZIŢIA Imperiului Britanic dela Wembley (Londra), Al. C. Vasilescu, 1925, 387, 439 ;

F

FALIMENTELE — chestiunea lor, S. M. Blumenfeld, 1912, 229 ; — în Germania, P. Drăgănescu-Brateş, 1926, 93 ; — în legătură cu modificările codului de comerţ, O. Engher, 1928, 365 ,
FEUDALISM (dela — la cooperaţie), A. Galan, 1923, 289 ,
FIGURI din comerţul românesc, P. Drăgănescu-Brateş, 1932. 149, 199, 290 ; —, Stelian Popescu, 1932, 393 ;
FILMUL contabilităţii, Al. Tănăsescu, 1935, 630 ; 1936, 128 ;
FISCUL şi contabilitatea, S. Zwiebel, 1929, 230 ; — şi contabilitatea neregulată, S. M. Blumenfeld, 1933, 312 ; — şi cheltuelile de capital, S. M. Blumenfeld, 1934, 397 ; — şi amnistia pentru delicte valutare, V. M. Ioachim, 1936, 185 ;
FIŞELE — pentru o mai bună întocmire a lor, F. Horac, 1934, 24 ;
FONDUL de amortisare trecut la capital, impunerea lui, V. M. Ioachim, 1932, 314 ;
FONDURILE de pensii, T. Turcu, 1923, 393 ; — din punct de vedere contabil, M. Sipoş, 1935, 259 ; — de amortisări pentru refacere, V. M. Ioachim, 1926, 435 ; — de rezervă şi amortizări, M. Sipoş, 1934, 479 ; — de rezervă, rezerve, Al. Sorescu, 1935, 615 ; — sumelor impuse, contul —, Andrei I. Gheorghiu, 1934, 311 ; — de reînoire, M. Sipoş, 1936, 15 ;
FONDATORI părţi de —, I. V. Stănculescu, 1914, 9 ; — contabilitatea lor, 1924, 103 ;
FORD — din viaţa lui, P. Drăgănescu-Brateş, 1935, 377 ;
FORMULA aritmetică de înmulţire, Sonea Leonida, 1935, 226, 290 ,
FRANCUL francez şi blocul din stânga, Dr. A. L., 1924, 225 ;
FRAUDE şi manopere în mânuirea fondurilor, A. Berran, trad. C. Dima, 1928, 70 ;
FUNCŢIONARUL comercial, premii pentru încurajarea —, A. Dorwagen, 1913, 133 ; —, A. D., 1922, 273 ; —, I. G. Iliescu, 1922, 409 ; — de bancă, societatea lor, A. B., 1924, 275 ; — particular, noui contribuţiuni privitoare la asigurarea soartei lor, conferinţa Sp. Iacobescu, C. Dima, 1926, 95 ;
FUZIUNEA, contabilitatea ei, Sp. Iacobescu & Sorescu, 1924, 290 ; — de bănci, Al. Sorescu, 1930, 141 ;

G

GARAJ de automobile, monografia unui —, traducere, Vim, (Bouvier), 1926, 233, 338, 482 ;
GARANŢIILE administratorilor, conturi, G. Lucian-Boltuş, 1910, 256 ;

GERMANIA, cursul tratelor, scontul și balanța plăților în Noemvrie 1913, N. Zenide, 1914, 20 ; —, câteva cuvinte asupra mișcării populației, 1914, 60 ; — bilanțul de plată în timp de război, Sitescu P., 1914, 243 ; —, situația ei financiară, Gr. I. Cărnaru, 1915, 288 ;
GRAFICUL Gantt și rolul lui în întreprindere, M. Kendler, 1933, 333 ;
GRÂUL, urcarea prețului —, St. G. Morărescu, 1912, 84 ;
GREȘELI CONTABILE, Cutava Stelian, 1922, 27 ; — Ap. Marinescu, 1922, 209 ; —, V. Vaisberg, 1922, 293 ;
GREVA minerilor din Anglia, P. Drăgănescu, 1912, 37 ;

I

IGIENA în birou, P. Drăgănescu-Brateș, 1927, 125 ;
IMPOZITUL pe venit, G. Lucian-Boltuș, 1908, 14, 99, 333 ;
IMPOZITELE — reforma lor, N. Butculescu, 1910, 9 ; — și tratarea lor în contabilitate, 1924, 288 ; — cum se aplică legea, P. Georgescu, 1925, 24 ; — și comercianții, O. Petrov, 1925, 199 ; — In România, evoluția, conf. T. Aslan, de C. Dima, 1926, 143 ; — pe lux și cifra afacerilor, propuneri în vederea modificării perceperii, V. M. Ioachim, 162, 375 ; — pe lux și cifra afacerilor, Julian Căpățână, 1935, 163, 428 ; — pe lux și cifra afacerilor, răspuns, Paul P. Georgescu, 1930, 237, 525 ; — pentru drumuri, G. Petroșanu, 1932, 276 ; 411 ; — pe venit ; este contabilitatea de vină că nu se aplică ? V. M Ioachim, 1935, 313 ; — comercial și industrial, pentru o justă așezare a lor, Ilie Manolescu, 1936, 131 ; — pe cheltuială, M. D. Wechsler, 1936, 583 ;
IMPORTANȚA economică a orașului Turnu Severin și așezarea lui în preajma drumurilor comerciale, D. B. Cătuneanu, 1934, 28 ;
IMPRESII dela New York și dela al 2-lea congres internațional al experților contabili, N. Butculescu, 1929, 466, 543 ;
IMPRUMUTURI garantate cu ipotecă și cambie, C. Băloi, 1924, 70 ; — intern, C. Teodorescu, 1934, 513 ;
IMPUNEREA — indemnizațiilor administratorilor gerenți, Dr. V. M. Ioachim, 1929, 237 ; — și apelul fiscal la băncile mici, Mih. Avram, 1930, 47 ; — comercianților și industriașilor, 1930, 239 ; — Al. Sorescu, 1931, 4 ; — fondului de amortismente trecut la capital, V. M. Ioachim, 1932, 314, 347 ; — fondului de amortizări suplementare, Stelian Popescu, 1933, 271 ;
IMPUNERILE fiscale, D. Pavlov, 1923, 266 ; Câteva chestiuni de —, V. M. Ioachim, 1923, 293 ;
INCORONAREA, Const. G. Demetrescu, 1922, 405 ;
INDUSTRIA — ceaiului în Rusia, V. I. Stănculescu, 1911, 146 ; — și comerțul hârtiei în Germania, Const. I. Georgianu, 1911, 230 ; — oțetului. Iacob Comoli, 1912, 68 ; — participarea lucrătorilor la beneficiu, I. St. Rasidescu, 1913, 106 ; — hârtiei în Germania pe 1913, F. K. Ionescu, 1914, 111 ; — încurajarea ei, N. K. Constantinescu, 1925, 299 ; — și comerțul lemnului de stejar în România, conferința Prof.

Bungeţeanu, C. Dima, 1927, 248 ; — engleză şi băncile, P. Drăgănescu-Brateş, 1928, 4 ; — Elveţiei, P. Drăgănescu-Brateş, 1929, 560 ; — forestieră faţă de comercializarea bunurilor statului, A. Sechel, 1930, 109 ;

INFLUENŢA oscilaţiunii leului asupra preciziunii conturilor, H. Fruchter, 1923, 138 ;

INADVERTENŢE contabile, fiscale, S. M. Blumnfeld, 1934, 262 ;

INIŢIATIVA în comerţ, Paul M. Demetrescu, 1910, 244 ; —, P. Drăgănescu-Brateş, 1922, 161 ;

IORGA N. şi corpul contabililor, I. A. Constantinescu, 1932, 20 ;

INSCRIEREA la drept a absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ, C. Buzduceanu, 1925, 43 ;

INSEMNĂRILE contabile şi vechile mijloace de scris, apariţia lor, D. Voina, 1925, 320 ;

INSEMNĂTATEA reluării legăturilor economice cu Germania, P. Drăgănescu-Brateş, 1929, 8 ;

INSTITUŢIUNI de credit, Ioan I. Lupaşcu, 1911, 161 ;

INSTITUŢIUNEA experţilor contabili în străinătate şi în România, V. M. Ioachim, 1927, 127 ;

INTERVENŢIONISMUL de stat, V. N. Mateescu, 1932, 78 ;

INTERVENŢIA statelor în chestiunile economice, Paul M. Dimitrescu, 1913, 297 ;

INREGISTRAREA — efectelor reescontate, V. M. Ioachim, 1927, 177 ; — frauduloasă şi controlul, Expert-contabil, 1929, 591 ; — rentelor revalorizate, 1929, 594 ; — simultană în jurnal şi maestru prin calcare, F. Horac, 1934, 333 ; — In contabilitate a investiţiilor scoase din inventar, Andrei I. Gheorghiu, 1934, 641 ; — contabilă a conversiunii, Burduloiu D. I., 1935, 7 ; — zilnică a operaţiunilor în Jurnal, N. K. Constantinescu, 1935, 87 ; — contabilă a conversiunii, Tănase I. Nicolae, 1936, 87 ;

INŢELEGEREA germano-română, N. Butculescu, 1929, 3 ;

INTREPRINDERILE şi colaboratorii ei, Const. S. Teodorescu, 1912, 144 ; — comerciale — organizarea, Alex. P. Iosif, 1915, 198 ; — comerciale şi industriale, studiul, Al. C. Vasilescu, 1915, 310 ;

INTREPRINDERI, P. Drăgănescu-Brateş, 1922, 233 ; — publice comercializate, contabilitatea lor, N. K. Constantinescu, 1925, 238 ; — obiect, metodă doctrină V. Slăvescu, recenzie, C. Dima, 1927, 207 ; — economice — revizuirea lor, T. Necşa, 1927, 454 ; — cooperative, principii conducătoare, A. Galan, 1928, 285 ; — creaţiuni producătoare, I. C. Negrescu. 1930, 138 ; — Investiţiile şi randamentul, M. D. Wechsler, 1933, 166 ; — punctul ei critic, M. Kendler, 1934, 418 ; — Punctul lor critic şi politica de preţuri ca mijloc de redresare, M. Kendler, 1934, 659 ; — cooperative, Prof. Dr. Gr. Mladenatz, 1935, 76 132 ; — mijloacele de finanţare, Corneliu Dobrotă, 1935, 262 ;

INVĂŢĂMÂNTUL COMERCIAL, programa, I. G. Munteanu, 1908, 8 ; — regulamentul numirii profesorilor, I .St. Razidescu, 1908, 35 ; — nevoia înv. universitar, V. M. Iliescu, 1908, 64 ; — cursul de conta-

biitate şi birou comercial, Şt. V. Ţenov, 1908, 69 ; — reorganizarea, Toma Voiculescu, 1908, 210 ; — în Franţa, V. Diamandi, 1909, 10 ; — lipsuri, C. Teodorescu, 1910, 213 ; — congresul internaţional dela Viena, I. G. Munteanu, 1911, 4,33, 69, 98 ; — constatări şi propuneri 1913, 203 ; — în România, P. Drăgănescu-Brateş, 1921, 8 ; —, P. Drăgănescu-Brateş, 1921, 54 ; vânzarea şi reclama în —, 1922, 119 ; — V. M. Ioachim, 1922, 202 ; — (din Economie Nouvelle), 1922, 207 ; — în Italia (organizaţia), V. M. Ioachim, 1922, 311 ; — superior, reforma, N. Schneider, 1922, 345 ; — din Târgu Mureş, C. Popescu-Bălteni, 1922, 378 ; — Reforma lui, 1924, 135 ; — Problema lui, Const. Greceanu, 1924, 285 ; — reforma, memoriul Corpului absolvenţilor Şcoalelor comerciale, 1925, 478 ; — reforma lui, C. Greceanu, 1927, 183 ; — Superior-reorganizarea, T. Cristian, 1929, 283 ; — Universitar, I. C. Negrescu, 1929, 526 ; — în Ungaria, V. M. Ioachim, 1930, 514 ; Noui directive în —, P. Drăgănescu-Brateş, 1931, 7 ; — în Canada, P. Drăgănescu-Brateş, 1932, 249 ; — în România, reforma, memoriu, 1933, 442 ; — în România, un jubileu, 1935, 10 ; — consideraţiuni cu privire la organizare, P. Drăgănescu-Brateş, 1936, 63 ; — în Danemarca, Paul Tillge, 1936, 547 ;

INVAŢAMANTUL CONTABILITAŢII în România, din trecutul —, D. Iarcu, 1935, 688 ; — din România, din trecutul lui, Al. Sorescu, 1936, 125 ;

INVAŢAMANTUL MUNCITORESC şi congresul meseriilor, Vim, 1926, 429 ;

INVAŢAMANTUL ECONOMIC în Germania, P. Drăgănescu-Brateş, 1929, 95 ;

INVAŢAMANTUL PROFESIONAL, bugetul, N. Butculescu, 1909, 38 ;

INVAŢAMINTE şi impresii dela Chişinău, şi Iaşi, Aurel Marinescu, 1927, 509 ;

INVENTARUL — permanenţa lui, N. Butculescu, 1910, 215 ; — în contabilitatea agricolă, A. Dorwagen, 1912, 12 ; — în comerţ, A. Dorwagen, 1912, 39 ; — din punct de vedree contabil, economic, juridic, P. Drăgănescu-Brateş, 1921, 97 ; — evaluare, P. Drăgănescu-Brateş, 1921, 145 ; — comentarii, P. Drăgănescu-Brateş, 1921, 178 ; — evaluare într'un bilanţ-tip, Al. Tănăsescu, 1922, 30 ; — preţuirea, D. Pavlov, 1923, 149 ; — Cam. Zwiebel, 1924, 351 ; — fiscal, P. Drăgănescu-Brateş, 1927, 241 ;

INVENTAR, registrul —, N. K. Constantinescu, 1934 ,402 ; — şi bilanţ, Ilie Manolescu, 1935, 205 ;

INVENTARIEREA averii regiei autonome P. T. T., V. M. Ioachim, 1930, 86 ; — PARID-ului, V. M. Ioachim, 1930, 202 ;

INVESTIŢIUNI — înregistrarea uzajului lor în debitul contului profit şi pierdere, Andrei I. Gheorghiu, 1933 ,565 ; — scoase din inventar înregistrarea în contabilitate, Andrei I. Gheorghiu, 1934, 641 ;

ISTORIA contabilităţii. Anton A. Huber, 1908, 106 ; — comerţului la Români, 1908, 157, 235 ; — comerţului în ţara noastră, I. C. Negrescu, 1909, 178, 260, 327 ;

ISTORIE CONTABILĂ, o oră de —, conferința G. Faure,1923, 332 ;
ISTORICUL și utilitatea contabilității, Al. Sorescu, 1925, 248 ; — revistei de comerț și contabilitate, Sp. Iacobescu, 1934, 593 ;

J

JUBILEU un —, G. Lucian-Boltuș, 1934, 595 ; — l unei tribune, Toma Voiculescu, 1934, 603 ; -l învățământului comercial din România, 1935, 10 ;
JURNALUL ajutător, G. Lucian-Boltuș, 1909, 15 ; — de casă, N. Butculescu, 1909, 47 ; — partizi de V. Nădejde, recenzie de Vim, 1925, 331 ; — la academie, Vim, 1926, 94 ; — modern, Al. Sorescu, 1930, 522 ; — înregistrarea zilnică a operațiunilor, N. K. Constantinescu, 1935, 87 ;

L

„LA", „PRIN" = „DELA", „CĂTRE", Prof. Al. Tănăsescu, 1927, 370 ;
LEGEA patentelor la societățile industriale, N. Butculescu, 1908, 43 ; — exercitării profesiunii de contabil în Italia, N. Butculescu, 1908, 93 ; — industrială, 1910, 65 ; — firmelor, A. Dorwagen, 1913, 217 ; — pentru desființarea dreptului de licență, Vasile Ciocoiu, 1913, 33 ; — pentru desființarea dreptului de licență, după votarea ei, Vasile Ciocoiu, 1913, 103 ; — și statutele corpului absolvenților școalelor superioare de comerț, 1921, 141 ; — pentru organizarea corpului de contabili, 1921, 213 ; — Corpului contabililor și experților — comentariu C. Pandele, 1921, 241 ; — contribuțiunilor directe, comercianți patroni nedreptățiți prin ea, P. Drăgănescu-Brateș, 1923, 352 ; — Contribuțiunilor Directe, în jurul modificării ei, Dr. D. Tușinschi, 1934, 492 ; — bancară, constatări cu ocazia aplicării, D. D. Murgan, 1936, 140 ;
LEGISLAȚIA fiscală, evoluția, S. Zwiebel, 1930, 478 ; 1932, 14 ;
LEUL AUR, Către —, V. M. Ioachim, 1925, 290 ;
LIBER schimb sau intervenționism ? P. Drăgănescu-Brateș, 1921, 108 ;
LIBERTATEA exportului — libertatea devizelor, N. Butculescu, 1935, 505 ;
LICEUL comercial, P. Drăgănescu-Brateș, 1936, 241 ; — comercial : programa, Al. Tănăsescu, 1936, 624.
LIMBILE străine în comerț — foloasele cunoașterii lor, Tr. V. Țăranu, 1908, 298 ;
LIMBAJ și terminologie contabilă, M. I. Mihăilescu, 1931, 102 ;
LONDRA — desvoltarea ei ca centru financiar mondial, P. Drăgănescu-Brateș, 1926, 132 ;

M

MAGAZINE naţionale de comerţ în străinătate, D. I. Gheorghiu, 1909, 4 ; —, R. Bercovici, 1909, 98 ;
MAGISTRAŢII şi expertizele de contabilitate, 1923, 308 ;
MARCA (germană), P. Drăgănescu-Brateş, 1923, 251 ;
„MARCHANDISA" — contabilitatea de mărfuri, cereale sau moară, Lée Gerson, 1924, 24 ; — într'o întreprindere de cereale sau moară, Th. Nitzu, 1924, 189 ;
MĂRFURI, calculul, Tr. V. Ţăranu, 1910, 310 ; contabilitatea de —, R. Reichler, 1924, 111 ;
MĂTASEA, Marin D. Munteanu, 1910, 13, 50, 85 ;
MAŞINI de calculat în serviciul contabilităţii, A. Dorwagen, 1931, 198 ; — problemele economice şi contabile în legătură cu preschimbarea lor, M. Kendler, 1935, 335 ;
MATERIALE cum trebue făcut adevăratul control al contului —, Lazăr D. Constantin, 1936, 206 ;
MECANIZAREA şi maşinizarea contabilităţii, Al. Tănăsescu, 1927, 43, 299 ; — contabilităţii, Gh. Ianculescu, 1930, 517, 574 ; 1931, 158 ;
MESERIA comercializarea ei, Const. S. Teodorescu, 1914, 64 ;
MESERIILE şi învăţământul muncitoresc, congresul —, Vim, 1926, 429 ;
METALE preţioase, producţia, Const. I. Florea, 1911, 52 ;
MINE şi metale în 1909, St. G. Morărescu, 1910, 23 ;
MINELE de aur din Transvaal, 1928, 23 ;
MIJLOACELE mecanice de calculat pentru statistică şi contabilitate, 1928, 142 ;
MOARA, contabilitatea într'o întreprindere de —, Lée Gerson, 1924, 24 ;
MODERNIZAREA lucrului în birou, P. Drăgănescu-Brateş, 1927, 41 ;
MONETA, adevăratul ei rol, St. G. Morărescu, 1910, 194 ; —, P. Drăgănescu-Brateş, 1924, 376 ; —, Julian Drăguşanu, 1925, 370 ;
MONOGRAFIA unei exploatări forestiere, E. Kaiser, 1926, 184, 229, 281, 335, 387 ; — unui garaj de automobile de Bouvier, traducere Vim, 1926, 233, 338, 482 ;
MONOPOLUL zahărului în România, V. M. Ioachim, 1914, 321 ;
MORATORIUL, Const. S. Teodorescu, 1912, 354 ; — la 1825, Al. Sorescu, 1928, 481 ; — şi concordatul preventiv, S. Zwiebel, 1936, 22 ;
MUNCA de acasă, Const. I. Florea, 1913, 143 ; — libertatea ei, amestecul statului, Saita G. Ştefan, 1922, 240 ; — de mântuială şi mijloace de îndreptare, trad. W. Paine, 1922, 14 ; — funcţionarilor din comerţ şi industrie, legiferarea ei, V. M. Ioachim, 1922, 416 ; — Nevoia codificării ei în raporturile dintre patroni şi funcţionarii particulari membri ai corpului contabililor şi experţi contabili, Ilie C. Ţenea, 1926, 223 ; — organizată, P. Drăgănescu-Brateş, 1926, 317 ; — cultul ei, N. Arghir, 1928, 393 ; — nevoia codificării ei, memoriul secţiei Dolj, 1926, 396 ; — şi salariul în comerţ şi ca contabil, I. Negrescu, 1928, 456 ; —, P. Drăgănescu-Brateş, 1933, 49 ; — în timpul nopţii la minori, Dem. C. Cătuneanu, 1935, 686 ;

MUZEU comercial sau asociaţiuni de cumpărare ? G. D. Dimitriu, 1910, 10 ;
NAVLOSIRILE fluviale, uzanţe, I. Enăchescu, 1908, 17 ; — maritime, uzanţe, I. Enăchescu, 1908, 133 ;

N

NECESITATEA de vieţuire şi cerinţe sociale, M. I. Mihăilescu, 1922, 341, 375, 411 ; — legăturilor culturale între România şi Germania, Costin Fulga, 1929, 97 ; — organizării tehnic-cooperative a funcţiunilor publice, Gh. Albeanu, 1936, 83 ;
NEGLIJAREA comercialiştilor, o constatare, A. B., 1923, 102 ; — comercialiştilor, îndrumare faţă de —, I. Gh. Iliescu, 1923, 140 ;
NEGUSTORI români, cum s'ar putea creea, T. Voiculescu, 1909, 212 ;
NEW YORKUL economic, P. Drăgănescu-Brateş, 1929, 581 ;
NUMERAR în chestiunea lipsei de —, P. Georgescu, 1924, 61 ;
NUMIREA secretarilor la Camerele de comerţ, intervenţie, 1925, 104 ;

O

OBLIGAŢIUNI emisiunea de —, I. C. Negrescu, 1915, 70, 112 ; — situaţiune deosebită, I. C. Negrescu, 1915, 283 ;
OBOARE de cereale, organizarea lor, 1909, 222 ;
OFENSIVA contabilă, A. Marinescu, 1929, 341 ; 1934, 65 ;
ONORARII de expertiză în materie de faliment, 1913, 207 ;
ORGANIZAREA experţilor contabili în Austria, Vim, 1924, 201 ; — funcţionarilor particulari, Virg. Al. Ieremie, 1925, 86 ; — contabilă în Anglia, de René Delaporte, traducere, 1926, 175 ; — profesională contabilă în America, P. Drăgănescu-Brateş, 1927, 3 ; — bancară, recenzie, Sp. Iacobescu, 1927, 87 ; — şi raţionalizare, P. Drăgănescu-Brateş, 1930, 197 ; — tehnic-cooperativă a funcţiunilor publice, Gh. Albeanu, 1936, 83 ;
ORGANIZAŢIA noastră, Negrescu-Negru, 1921, 89 ; — profesională nouă, Vim, 1924, 120 ;
ORIENTAREA profesională de Jean Peret, P. Mazel şi B. Noyer, recenzie, de N. K. Constantinescu, 1928, 265 ;
ORIGINA comerţului bancar actual, I. C. Negrescu, 1928, 63 ;
ORIZONTURI noui, Gr. L. Trancu-Iaşi, 1921, 214 ;

P

PACCIOLO Luca şi cea dintâi lucrare imprimată de contabilitate în partidă dublă, D. Voina, 1924, 382 ;
PANŢU C. I., Gr. L. Trancu-Iaşi, 1927, 357 ;
PĂRERI de experţi contabili privitoare la modificarea codului de comerţ francez, Al. Sorescu, 1928 21 ;

PARTICIPAŢIA contul şi încheierea lui, M. Şipoş, 1935, 182 ;
PARTICIPAREA lucrătorilor la beneficii în industrie, I. St. Rasidescu, 1913, 106 ; — la câştig, înţelegerea între patron şi salariaţii săi, F. C. Ionescu, 1912, 46 , — la beneficiu, M. Luca, 1921, 374 ; — C. A. Rădulescu, 1923, 98 ; — muncii la beneficii şi capital, Rădulescu A. C., 1921, 79 ; — la întreprinderile capitaliste şi acţionariatul uvrier, Paşcan, recenzie de V. M. Ioachim, 1921, 371 ;
PENSII fondurile de —, T. Turcu, 1923, 393 ; — problema lor, I. G. Iliescu, 1924, 149 ;
PERIOADA bugetară, C. Dobrotă, 1936, 259 ;
PERSPECTIVELE carierii contabile, Sp. Iacobescu, 1921, 243 ;
PERSONALUL feminin în birouri, Gh. Ianculescu, 1930, 312 ;
PETRESCU C., Amintiri, Gr. L. Trancu-Iaşi, 1928, 125 ;
PIAŢA MĂRFURILOR, V. Negru, 1921, 63 ; — pe Decemvrie 1920, I. C. Negrescu-Negru, 1921, 20 ;
PIERDERI & profit, contul —, Traian Ţăranu, 1908, 109 ; — & profit sau profit şi —, V. M. Ioachim, 1911, 265 ; — reportate şi beneficiul fiscal, V. M. Ioachim, 1928, 501 ; — l acreanţe din punct de vedere fiscal, V. M. Ioachim, 1935, 670 ;
PLUS-VALUTA, contabilizarea ei, V. M. Ioachim, 1924, 222 ;
POLITICA noastră comercială faţă de Austro-Ungaria, Gh. Christodorescu, 1908, 273 ; — de bancă în Anglia, P. Drăgănescu-Brateş, 1926, 81 ; — de izolare economică a Statelor Europene, V. M. Ioachim, 1934, 461 ;
POSTURI TRANZITORII creeate de fisc, N. Butculescu, 1935, 138 ;
PREGĂTIREA personalului comercial, I. G. Munteanu, 1921, 228 ;
PREMIILE pentru încurajarea funcţionarilor comerciali, A. Dorwagen, 1913, 133 ;
PREŢUL de cost şi cel de ofertă în industrie, I. St. Rasidescu, 1912, 240 ;
PREŢ DE COST (congresul dela Barcelona), Vim, 1930, 6; — de vânzare, S. Zwiebel, 1931, 108 ; — în industrie şi comerţ, Dr. Julian Potra, 1935, 464 ; Un element nou în —, Chr. Dumitrescu, 1935, 683 ; — în comerţ şi în industrie, V. M. Ioachim, 1936, 59 ; — tehnic, uzura şi contul de rezultate, M. D. Wechsler, 1936, 153 ; — în discuţia Consiliului Superior, V. M. Ioachim, 1936, 551 ;
PREŢURILE articolelor de prima necesitate, urcarea lor, St. G. Morărescu, 1910, 196 ; — determinarea lor, F. K. Ionescu, 1912, 114 ;
PRIMA de consumaţie, Paul P. Georgescu, 1930, 105 ;
PRIVIRE generală asupra anului 1925 din punct de vedere economic şi fnanciar, V. M. Ioachim, 1926, 2 ; — retrospectivă, N. Butculescu, 1934, 571 ;
PROBLEMA personalului de bancă, trad. A. Dunbar, 1923, 391 ; — monetară în Germania, T. Al. Ştirbu, 1924, 97 ; — transporturilor, N. K. Constantinescu, 1924, 138 ; — monetară şi Banca Naţională, T. Al. Ştirbu, 1924, 142 ; — pnsiunilor, I. G. Iliescu, 1924, 149 ; — învăţământului comercial, G. Greceanu, 1924, 285 ; — de contabilitate, examen de expert contabil, Ngrescu C. I., 1935, 232 ; — de contabilitate,

examen de expert contabil, 1935, 421 ; — contabilă la ordinea zilei, Vasile A. Marinescu, 1935, 425 ;
PRODUSELE ROMÂNEŞTI nu sunt cunoscute pe pieţele străine, H. Mănescu, 1931, 150 ;
PROECTUL de lege pentru organizarea camerelor de comerţ, Chr. D. Staicovici, 1925, 81 ;
PROFESIUNEA CONTABILĂ în industrie şi comerţ, 1923, 335 ; — câteva cauze de natură a diminua importanţa ei, V. I. Zorca, 1933, 95 ;
PROGRAMUL comitetului, 1921, 3 ,
PROPAGANDA comercială, I. C. Negrescu, 1908, 276 ;
PROTESTUL efectelor de comerţ, înlocuirea lui, Al. Ghetzu, 1928, 363 ;
PROTECŢIONISMUL şi viitoarele tratate de comerţ, V. M. Ioachim, 1914, 250 ;
PSIHOLOGIA rolul în formarea preţurilor, Const. I. Georgianu, 1911, 198 ;
PSIHOTEHNIA şi diviziunea muncii, Olimpiu I. Barna, 1935, 267 ;
PUBLICITATEA în raporturile sale cu contabilitatea, C. St. Fotescu, 1911, 50 ; — în comerţ, V. I. Stănculescu, 1913, 300 ; — bancară în România, N. I. Badea, 1934, 199 ;
PUNCTUL critic al întreprinderilor şi politica de preţuri ca mijloc de redresare, M. Kendler, 1934, 659 ;

R

RAPORT de expertiză contabilă, 1931, 122, 168, 217 ;
RAPORTUL dintre clienţi şi noroc în comerţ, Const. I. Florea, 1912, 33 ;
RAPORTURILE contabilului cu inginerul în exerciţiul funcţiunii lor, Gh. Ianculescu, 1930 15 ;
RAŢIONALIZAREA contabilităţii, Dr. R. Redecker, 1929, 29 ; — ca o cauză a şomajului, V. Zorca, 1931, 112 ; —, St. Popescu, 1931, 162 ; — şi mecanizarea, V. Zorca, 1931, 207 ;
RASELE şi străinii în America, trad. P. Drăgănescu, 1913, 311 ;
RĂZBOIUL austro-sârb, război economic, F. K. Ionescu, 1914, 164 ; — european, cauzele economice provocatoare ale —, F. K. Ionescu, 1914, 247 ; — european şi economia noastră naţională, V. M. Ioachim, 1914, 289 ; — european şi târgul financiar din străinătate, Sitescu, P., 1914, 306, 346 ; — european şi măsuri economice şi financiare, conferinţa Gr. L. Trancu-Iaşi, 1915, 33 ; — economic, N. Zenide, 1915, 165 ;
RECLAMA sau propaganda comercială, Otto Herbst, 1908, 218 ; — japoneză, Tr. V. Ţăranu, 1910, 167 — psihologia ei, C. Herting, 1913, 47 ; — în viaţa economică-comercială a ţării, V. Marinescu, 1933, 464 ;
REDACTAREA articolului în Jurnal, Al. Sorescu, 1921, 299 ;
REESCONT politica de —, Al. Sorescu, 1922, 275 ;
REESCONTUL efectelor de plată şi de primit, V. M. Ioachim, 1912, 156 ;
REESCONTAREA la Banca Naţională, tehnica, Al Sorescu, 1922, 284 ;

REFORMA financiară, T. A. Teodoru, 1921, 150 ; — învățământului, 1924, 135 , — învățământului comercial, C. Greceanu, 1927, 183 ; — bancară în România, în preajma ei, I. Adămoiu, 1934, 147 ;
REGISTRELE comercianților și codul comercial, H. C. Nedea, 1910, 1 ; — comerciale și comerțul, D. Grigoraș, 1910, 97 ; — comerciale, încheierea și vizarea, 1913, 161 ; — istoricul lor, M. I. Mihăilescu, 1921, 45 ; — obligativitatea lor pentru necomercianți, M. I. Mihăilescu, 1921, 50 ; — legale, erarhia, B. Grünberg, 1922, 464 ; — comerciale și codul de comerț, conferința I. Mecu, 1924, 151 ; — comerciale, ținerea legală, 1925, 44 ; — comercianților, memoriu înaintat Tribunalului Ilfov, S. I., 1925, 97 ; — tribunalele comerciale și viza de încheiere, A. Lehrmann, 1925, 318 ; — viza lor, memoriul ministerului justiției, 1925, 323 ; — viza de încheiere anuală, G. Alesseanu, 1925, 391 ; — și tribunalele comerciale și viza lor de încheiere, A. Lehrmann, 1925, 445 ; — Jurnal casa, și registrul „rațional" Al. Tănăsescu, 1930, 292; jurnal casă, V. Bălan, 1930, 372 ; — respingerea lor de către instanțele de impunere, St. Popescu, 1931, 199 ; viza lor, în legătură cu propunerea uniunii camerelor de comerț, Petre Georgescu, 1932, 352 ; — forța lor probantă în fața instanțelor fiscale, V. V. Loghin, 1935, 253 ; — de contabilitate, de N. K. Constantinescu, recenzie, V. M. Ioachim, 1935, 428 ; — comerciale, Mauriciu Flügel, 1935, 413 ;
REGISTRUL DE COMERȚ, V. Mocanu, 1931, 165 ;
RELAȚIUNILE comerciale viitoare, A. Mavrodin, 1915, 161 ; — comerciale ale României, cu Germania, Eug. N. Giurgea, 1929, 109 ;
RECENSĂMÂNTUL industrial și comercial din 1930, Dr. Ion Teodorescu, 1930, 551 ;
RENTABILITATEA fabricilor de zahăr din țară, V. M. Ioachim, 1915, 5 ;
RENTA românească, scăderea ei, St. Morărescu, 1915, 234 ;
REPAUZUL duminical, I. Iordăchescu, 1911, 208 ;
REORGANIZAREA și simplificarea aparatului administrativ al Statului, Gh. Albeanu, 1935, 331, 498, 561, 638 ;
RESTRICȚIILE comerțului și efectele lor ; Iosif D. Lazăr, 1934, 665 ;
REVALORIZARE sau stabilizare ? S. M. Blumenfeld, 1926, 437; 1927, 140;
REVISTA noastră, Gr. L. Trancu-Iași, 1923, 45 ;
REVIZUIREA întreprinderilor economice, Titus Necșa, 1927, 454 ;
REZERVE de prime, M. Șipoș, 1935, 327 ; — uzură, amortizări, Al. Sorescu, 1935, 554 ; — fonduri de rezerve, Al. Sorescu, 1935, 615 ;
REZULTAT un —, N. Butculescu, 1936, 57 ;
RIDICĂRILE patronului, Al. Sorescu, 1929, 484 ;
ROLUL nostru, C. Ștefănescu, 1925, 30 ; — centralelor cooperative și specializarea funcționarilor lor, A. G. Galan, 1927, 289 ; — nostru în gospodăria publică, N. Arghir, 1933, 300 ; — nostru în gospodăria privată, V. M. Ioachim, 1933, 307 ;
ROMÂNII în comerț și industrie, Dianu Cristescu, 1909, 316 ;
ROMÂNIA stat agricol și industrial, I. Teodorescu, 1912, 217 , 296 ; — și comerțul francez, V. I. Stănculescu, 1913, 168, — și rolul ei în Peninsula Balcanică, 1913, 233 ; — situația ei economică, Const. I. Florea, 1913, 307 ;
ROSTUL revistei (Comitetul), 1921, 1 ;

S

SALARIILE — influenţa lor asupra industriei, Vasliescu C. Al., 1921, 189 ; — funcţionarilor şi scumpetea, N. A. Rusescu, 1923, 260 ;
SĂ ne unim, T Nitzu, 1930, 258 ;
SAPTAMANA albă la Berlin, G. A. Popescu, 1914, 58 ;
SARBATOARE pentru lumea cooperatistă „Pionerii din Rochedale", Dem. B. Cătuneanu, 1924, 341 ;
SARBATORIREA D-lui Prof. G. Alesseanu, T. Al. Ştirbu, 1925, 145 ; D-lui Prof. Şt. Ţenov, Pera Iancovici, 1925, 151 ; — D-lui Chr. D. Staicovici, 1925, 414 ; — D-lui Prof. Gr. L. Trancu-Iaşi, 1926, 105 ; — D-lui Prof. Al. Pandele, C. Dima, 1932, 364 ; — D-lui Prof. Gr. L. Trancu-Iaşi, 1935, 97 ;
SCADENŢELE mari, C. A. Rădulescu, 1910, 221 ;
SCHIMBUL variaţiile lui, I. M., 1909, 279 ; — P. Drăgănescu-Brateş, 1921, 337 ; —, evaluările de inventar şi înregistrările contabile ale pagubelor şi profitelor, N. Butculescu, 1933, 241 ;
SCUMPIREA traiului, I. G. Ioan, 1909, 33 ; —. Const. I. Georgianu, 1911, 297 ; — şi ieftenirea banului, Const. I. Florea, 1912, 141 ;
SCONT, cari sunt cauzele variaţiunii, T. Gh. Ionescu, 1909, 73 ; — urcarea lui şi restrângerea creditelor, I. I. Lupaşcu, 1912, 252 ;
SFATURI absolvenţilor şcoliior comerciale, I. G. Munteanu, 1909, 241 ; — pentru funcţionarii de bancă, P. Drăgănescu-Brateş, 1928, 12 ; — relative la impunerile fiscale, C. N. Razi, 1928, 198 ;
SIMBOLUL în contabilitate, Al. Tănăsescu, 1928, 13 ;
SINDICATUL bancar, M. I. Florescu, 1931, 454 ;
SISTEME de contabilitate ? Ştefan I. Dumitrescu, 1923, 190 ;
SITUAŢIA economică, N. Arghir, 1921, 37 ; — politică, economică şi financiară în străinătate, P. Drăgănescu-Brateş, 1921, 270 ; — construcţiilor în capitală, I. C. Negrescu, 1923, 359 ; — economică a oraşului Bălţi din Basarabia, E. Vlad, 1924, 265 ;
SOCIALISMUL faţă cu evoluţia proprietăţii industriale în Statele Unite ale Americei, C. Hagi Teodoraky, 1926, 84 ;
SOCIETAŢILE de clasificarea vaselor maritime, I. Enăchescu, 1908, 44 ; — străine în ţara românească, G. P. V., 1910, 314 ; — comerciale, acţiuni şi obligaţiuni, G. Lucian-Boltuş, 1911, 76 ; — anonime în Ungaria, controlul, V. M. Ioachim, 1911, 79 ; — comerciale, bilanţ şi dări de seamă, G. Lucian-Boltuş, 1912, 36 ; — cu răspundere limitată în Germania, Gheron Netta, 1912, 159 ; idem, Gh. A. Popescu, 1913, 69 ; — anonime pe acţiuni, constituirea, G. Lucian-Boltuş, 1912 254 ; — pe acţiuni, reducerea capitalului, I. C. Negrescu, 1912, 317 ; — comerciale, înregistrări la constituire, I. C. Negrescu, 1914, 85 ; — comerciale, înregistrări la lichidare, I. C. Negrescu, 1914, 172 ; — pe acţiuni în România, în 1919 şi 1920, V. M. Ioachim, 1921, 42 ; — pe acţiuni şi cooperative în România, în 1918, At. Galan, 1921, 342 ; — pe acţiuni, plasamentul la finele anului 1918, At. Galan, 1922, 3, 120 ; — anonime pe acţiuni în 1922, V. M. Ioachim, 1923, 94 ; — pe acţiuni

în România, V. M. Ioachim, 1923, 252 ; — petrolifere, repartizarea pe conturi a cheltuelilor generale, districte şi sondaje, A. Lehrmann, 1923, 375, 410, 1924, 71 ; — în Italia, mişcarea, P. Drăgănescu-Brateş, 1925, 389 ; — întocmirea bilanţurilor, Ilie Mecu, 1926, 10 ; funcţionarilor de bancă, A. B., 1924, 275 ; — anonime în Germania, metamorfoza lor, W. Vogel, 1924, 378 ; — pe acţiuni în România, P Drăgănescu-Brateş, 1925, 138 ; — anonime, controlul, V. M. Ioachim, 1925, 233 ; — în nume colectiv, bilanţul de lichidare, V. M. Ioachim, 1927, 88 ; — anonime în România, evoluţia, N. Arghir, 1929, 345 ; — pe acţiuni în Anglia, regimul, P. Drăgănescu-Brateş, 1929, 354 ; — de asigurare în ramura lemnului, perspectivele, Em. Kaiser, 1929, 356 ; — anonime, neechitatea aplicării scutirii imobilelor noui construite, în impunerea lor faţă de particulari, V. Zorca, 1930, 578 ; — pe acţiuni în Germania, noua reglementare, V. M. Ioachim, 1932, 155, 216, 252 ; — anonime şi impunerea lor la adiţionale, A. Kallos, 1932, 356 ; — anonime în Franţa, controlul, V. M. Ioachim, 1935, 129 ; — anonime, impunere ; beneficiu reportat, Andrei I. Gheorghiu, 1936, 423 ;

SOLIDARITATE profesională, Sp. Iacobescu, 1914, 119 ; — profesională, T. Voiculescu, 1922, 194 ; —, T. Ionescu, 1926, 280 ;

SPECULA şi scumpirea traiului, A. Daniil, 1924, 1 ;

SPECIALITATEA şi omul de nădejde, Col. I. Manolescu, 1921, 233 ;

STABILIZAREA monetară, P. Drăgănescu-Brateş, 1928, 61 ; — monetară în Italia, tehnica ei, conferinţa P. Suciu, 1928, 84 ; — monetară în Germania, comunicare de St. Dumitrescu, 1928, 86 ; — mărcei germane, P. Drăgănescu-Brateş, 1928, 89 ; — sau revalorizare ? S. M Blumenfeld, 1926, 437, 1927, 140 ;

STATISTICA cerealelor în România, V. I. Stănculescu, 1914, 312 ; — muncitorilor agricoli, V. I. Stănculescu, 1915, 24 ; — în România, 1915, 184 ; — mai veche, N. Iorga, 1921, 213 ; — în viaţa unui Stat, V. A. Marinescu, 1934, 485, 538 ;

STATUTUL funcţionarilor publici şi diplomaţii şcoalelor comerciale, 1923, 112 ;

STATUTELE Corpului absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ din România, 1934, 92 ;

STUDIUL întreprinderilor comerciale şi industriale, Al. C. Vasilescu, 1915, 310 ;

STRANGEŢI rândurile, Aureliu Marinescu, 1934, 609 ;

SUCCES un —, V. M. Ioachim, 1936, 244 ;

SUGESTIA — rolul ei la cumpărarea bunurilor, Prof. Dr. Schär, 1914, 81 ; — la cumpărarea lucrurilor de trebuinţă, rolul ei, Prof. Dr. I. Fr. Schaer, traducere D. B. Cătuneanu, 1926, 171 ;

Ş

ŞCOALELE DE COMERŢ, programele, F. Marinescu, 1909, 318 ; — programele, aplicarea lor, N. Butculescu, 1910, 161 ; — şi absolvenţii, o primejdie, N. Butculescu, 1912, 1 ;

ŞCOALELE practice de contabili, I. C. Negrescu, 1910, 260 ; — superioare de comerţ şi academia comercială, C. Greceanu, 1929, 530 ;
ŞCOALA Pigier din Paris, V. Diamandi, 1909, 320 ; — de comerţ din Berlin, V. M. Ioachim, 1910, 313 ;
ŞEFUL CONTABIL, ce este şi ce trebue să fie, Gh. Ianculescu, 1932, 105;
ŞICANE fiscale tranzitorii, S. M. Blumenfeld, 1935, 81 ;
ŞOMAJUL contabil, Al. Botez, 1933, 512 ;
ŞTIRI contabile din străinătate, Petre C. Ştefănescu, 1934, 500 ;
ŞTIINŢA CONTABILA, Negrescu C. I., 1921, 33 ; — administrativă, în direcţiunea instituţiunilor de credit, C. Hagi Teodoraky, 1922, 21 ; —, P. Drăgănescu-Brateş, 1922, 65 ; — financiară, E. Vlad, 1925, 312 ; — aplicată în industria lemnului, Em. Kaiser, 1926, 184, 229, 281, 335, 387;
ŞTIINŢELE COMERCIALE, importanţa lor pentru viaţa economică modernă, V. M. Ioachim, 1928, 289 ;

T

TABLELE CERATE, dela — la fişele de azi, Horac F., 1933, 526 ;
TARGURI şi iarmaroace, P. Drăgănescu-Brateş, 1909, 87 ; — din Lipsca, P. Drăgănescu, 1909, 176 ; — de mostre, Moţoiu D. St., 1921, 106 ;
TARIFUL DE ONORARII al experţilor contabili germani, Dr. W. Voss, 1929, 128 ; — al experţilor contabili englezi, 1929, 298 ;
TEHNICA plăţii reparaţiunilor germane, trad. A. Lansburg, 1921, 272 ; — contabilă şi restricţiunile în comerţul de devize, I. Adămoiu, 1934, 525 ; — contabilă şi clearingurile, I. Adămoiu, 1934, 644 ;
TEORIILE lui Juglar în 1912, P. Dromel, 1913, 56 ; — contabilităţii, judecate după valoarea lor ştiinţifică şi didactică, D. Voina, 1928, 128 ;
TERENURI inundabile, valorificarea lor, conferinţa Ing. Georgescu, T. A. Ştirbu, 1924, 406 ;
TEZAURUL public, G. Lucian-Boltuş, 1915, 343 ;
TRANSPORTURI, problema lor, N. K. Constantinescu, 1924, 138 ;
TRANZITORIU contul —, Sabin Cioranu, 1922, 394 ; —, M. Şipoş, 1934, 655 ;
TRUSTURI şi legea Sherman, Const. I. Florea, 1911, 205 ; — concerne, carteluri, I. Schneider, 1929, 171 ;
TURCIA, viitorul ei economic, P. Drăgănescu, 1913, 214 ;

U

UNIFICAREA ori uniformizarea bilanţurilor, M. I. Mihăilescu, 1923, 397 ; — bilanţurilor, Dr. E. Folliet, 1928, 281 ; — bilanţurilor, P. Drăgănescu-Brateş, 1928, 347 ;
UNIFORMIZAREA bilanţelor, Sp. Iacobescu, 1923, 361 ; 1924, 18 ;
UTILITATEA socială a comerţului, P. Georgescu, 1923, 353 ;
UZANŢELE în materie comercială, I. Enăchescu, 1909, 22 ; — portului

Brăila, Const. S. Teodorescu, 1916, 325 ; 1911, 17 ; — maritime în comerţul cu Veneţia, I. Enăchescu, 1911, 20 ;
UZINELE BAT'A — ce am văzut la —, V. Marinescu, 1934, 78 ;
UZURA amortizări, rezerve, Al. Sorescu, 1935, 554 ; — preţul de cost tehnic şi contul de rezultate, M. D. Wechsler, 1936, 153 ; — investiţiunilor, înregistrarea în debitul contului profit şi pierdere, Andrei I. Gheorghiu, 1933, 565 ; — şi amortizarea, M. D. Wechsler, 1934, 422 ;

V

VADUL comercial, V. M. Ioachim, 1924, 176 ;
VALORIFICAREA terenurilor inundabile, conferinţa Ing. Georgescu, T. A. Ştirbu, 1924, 406 ; — produselor principale din pădurile statului, conferinţa C. Bungeţeanu, C. Dima, 1926, 100 ;
VALUTA, P. Drăgănescu-Brateş, 1922, 309 ;
VARIETAŢI monetare, Luceanu I., 1935, 287 ;
VANZARE „cif" şi „fob", uzuri, I. Enăchescu, 1909, 85 ;
VENITUL efectelor publice şi acţiunilor, înregistrarea —, Al. Sorescu, 1928, 191 ;
VERIFICARI contabile, P. Drăgănescu-Brateş, 1927, 179 ; — registrelor în materie de credit, V. M. Ioachim, 1928, 138 ; — adm. contabilităţii soc., organisme (Congresul dela Barcelona), 1930, 8 ;
VIAŢA o —, I. C. Negrescu, 1934, 591 ;
VIENA, P. Drăgănescu-Brateş, 1923, 319 ;
VOTURI, înregistrarea şi calculul prin maşinile moderne de calculat, Gh. Ianculescu, 1931, 257 ;

Z

ZAHĂRUL în România, câteva aspecte ale problemei —, Chr. Marcov, 1935, 278, 341 ;

JURISPRUDENȚE LA DIFERITE LEGI

AVOCAT.

Refuzul Uniunii Avocaților de a elibera unei persoane diploma de avocat. Acțiunea în contencios ad-tiv. Inadmisibilitatea ei . 1930, 585

CAMBII.

Apel. Nearătarea temeiurilor apelului. Cambie dată în alb. Lipsa datei girului. C. A. Constanța, dec. No. 12 din 6 Martie 1929 . 1929, 447

Mențiunea : „Bun și aprobat pentru suma de mai sus", în loc de „Bun și aprobat pentru suma de...". Nevalabilitatea titlului cambial. Cas. III, sent. No. 2138 din 12 Decemvrie 1933 . . . . . 1934, 219

COD COMERCIAL.

Societăți anonime. Dacă în denumirea lor se poate cuprinde numele vreunui asociat. Soluție afirmativă. C. A. București, S. II, dec. No. 38 din Februarie 1935 . . . . . 1935, 516

CONCEDIEREA UNUI FUNCȚIONAR.

Acordarea lefii pe 3 luni drept daune e suficientă când se bazează pe echitate și pe obiceiul locului și apreciază că reclamantul are nevoie de 3 luni până să-și găsească alt serviciu (art. 970 c. civ.), Cas. III, dec. No. 839 din 30 Octomvrie 1927 . . . . . 1928, 195

CONCORDAT.

Nu trebue refuzat atunci când registrele comerciale sunt vizate, la sfârșit de an, ceva mai târziu și când înregistrările în Jurnal nu sunt făcute în ziua respectivă, ci mai târziu. Operațiunea e trecută cu data respectivă când a fost efectuată, deși contabilizată mai târziu. C. A. Iași, dec. din 5 Fevruarie 1930 . . . . . 1931, 25

Termen pentru verificarea creanțelor. Prezentarea debitorului prin procurator. Consecințe. Registre comerciale. Lipsa vizei anuale. Neregularitatea registrelor. Art. 2 din legea concordatului . . 1935 515

EXAMEN EXPERT CONTABIL.

Respinge ca nefondată acțiunea în contenciosul administrativ în contra corpului contabililor în jud. Ilfov, C. A. București, S. II, dec. din 16 Decemvrie 1926 . . . . . 1928, 194

Dreptul suveran al Consiliului Superior de a înfiinţa examen pe cale de regulament. C. A. Craiova, dec. No. 211 bis din 8 Octomvrie 1930 . . . . . 1931, 22

FALIMENT.

Lichidarea averii mobiliare. Vânzare globală. Preţ derizoriu. Refuz de omologare. Supraofertă. Admisibilitate. Cas. III, No. 1689 din 1929 . . . . . 1930, 249

IMPOZIT PE CIFRA DE AFACERI.

Legea din 25 Decemvrie 1929. Impozitul se aplică numai asupra produselor puse în circulaţie. C. A. S. V. din 16 Mai 1934 . . 1935, 294

LEGEA CORPULUI CONTABILILOR.

Nu există acţiune în contencios în contra deciziunilor Corpului. C. A. Bucureşti, S. III, dec. civ. No. 459 din 2 Iulie 1930 . . . 1931, 20

LEGEA TIMBRULUI.

Ţinerea registrelor la zi. Obligaţiunea impusă de art. 75 din legea timbrului. Faptul că o societate anonimă nu ţine registrele la zi, întârziind cu înscrierea operaţiunilor, nu constitue o contravenţie prevăzută şi sancţionată de art. 75. Sentinţa civilă No. 70 dn 22 Ianuarie 1932, Trib. Ilfov, S. IV 1932, 186

Registre comerciale. Depozit de desfacere. Nu e obligat a ţine registre. Art. 75 legea timbrului. Trib. Ilfov, S. I. Civ. Sentinţa No. 640 din 8 Mai 1933 . . . . . 1934, 217

REGISTRELE SUCURSALELOR.

trebuesc timbrate 1935, 357

TIMBRUL AVIAŢIEI.

Acte scutite de timbrul fiscal. Sunt scutite implicit şi de timbrul de aviaţie. Legea din 4 Aprilie 1931, art. 9. Apelul făcut de autoritatea publică, în speţă C. F. R., fiind scutit de timbrul fiscal, conform art. 22 din legea timbrului, este scutit şi de timbrul de aviaţie. Cas. II, dec. No. 400 din 1 Mai 1933 . . . . . 1933, 467

JURISPRUDENȚE LA LEGEA CONTRIBUȚIUNILOR DIRECTE

(Ultimele două cifre, dela fiecare jurisprudență, reprezintă **anul** în care s'a publicat în revistă și pagina respectivă).

A

ADIȚIONALE DRUMURI.

Nu se scad din venitul comercial. C. A. Craiova, dec. fisc. No. 59 din 1932 . . . . . 1932, 280

Nu se scad din venitul impozabil. C. A. Timișoara, dec. fisc. No. 134 din 27 Aprilie 1933 . . . . . 1934, 86

Se admit la scădere, C. A. București, S. I., dec. No. 231 din 5 Decemvrie 1933 . . . . . 1934, 354

ADIȚIONALE.

Fiind impozite independente de cel comercial și nefiind exceptat dela scăderea prin art. 31 punct. 10, se consideră drept o cheltuială a întreprinderii. C. A. București, S. IV, dec. No. 137 din 23 Mai 1931, R. A. F. No. 49 din 15 Noemvrie 1931, pag. 24 . . . . . 1932, 45

Nu se scad din venitul impozabil. Art. 31, al. 10 LCD, Curtea de Apel Timișoara, S. I., dec. fisc. No. 134 din 27 Aprilie 1933 . . . 1934, 86

Venitul supus cotelor adiționale în cazul societăților pe acțiuni. Nu se pot aplica asupra venitului impozabil la complimentar, ci numai asupra celui elementar. C. A. București, S. III, dec. No. 81 din 27 Martie 1935 . . . . . 1935, 603

Art. 71. Venitul supus adiționalelor la societățile pe acțiuni. Nu pot lovi decât venitul supus impozitului elementar. C. A. București S. IV, dec. fisc. No. 182 din 11 Decemvrie 1935 . . . . . 1936, 164

Caracterul lor de impozite distincte de cel comercial dela art. 30 LCD. Admiterea lor printre cheltuelile proprii ale întreprinderii. C. A. București, S. IV, dec. No. 137 . . . . . 1936, 605

ANTREPRENORII

birourilor de expediție și vămuire nu pot fi considerați drept comercianți și impuși la comercial, întru cât actele lor nu sunt acte de

comerţ, prevăzute la art. 3 c. com. C. A. Bucureşti, S. II, dec. fisc. No. 81/31 Mai 1933 . . . . . 1934, 439

AMORTIZĂRI.

Maşini industriale. Cote prevăzute de lege. Cote maxime. Amortizări înăuntrul acestor cote. Nu pot fi micşorate de comisiuni . 1928, 147

Investiţii mobiliare ; admiterea amortizării numai la industrii, nu şi la întreprinderile comerciale. Amortismentul mobilierului unui hotel nu se poate admite la scădere, neintrând în prevederile art. 31 LCD, care se referă numai la industrii, nu şi la întreprinderile comerciale. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. fisc. No. 1 din 31 Ianuarie 1929 . . . 1929, 495

Mobilierul întreprinderilor comerciale, nu se admite, neintrând în prevederile art. 31 L.C.D., al. 7, referindu-se numai la industrii. Dec. fisc. No. 178 din 16 Mai 1930, C. A. Bucureşti, S. I., R.A.F. No. 40 din 15 Fevruarie 1931 . . . . . 1931, 131

Neoperate prin registre şi bilanţ. Nu se admit la scădere. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. No. 218 bis Mai 1929 . . . . . 1929, 497

Cota stabilită de contribuabil prin registrele sale nu poate fi redusă de instanţele de judecată, atât cât ea nu depăşeşte maximum prevăzut de lege. C. A. Bucureşti, S. III, dec. fisc. No. 276 din 15 Octomvrie 1930, R.A.F. din 15 Decemvrie 1930 . . . . . 1931, 28

Pro rata temporis. Ordinul circular No. 74459 din 1 Martie 1930 al Ministerului de Finanţe către Adm. Fin. 1931, 28

Concesiune. Pentru calcularea cotei se ia de bază întregul capital investit în concesiune, iar nu numai suma rămasă după scăderea amortizărilor făcute în anii precedenţi, căci procedându-se astfel nu s'ar ajunge niciodată la amortizarea completă a capitalului investit. C. A. Bucureşti, S. I., dec. fisc. No. 185 din 25 Iunie 1930, R. A. F., No. 30 din 15 Octomvrie 1930 . . . . . 1931, 28

Se acordă independent dacă uzina a funcţionat sau nu, căci legiuitorul nu face nici o distincţie. C. A. S. II, dec. fisc. No. 162/1931 1932, 88

Intreprinderile de transport cu funicularul trebue considerate ca întreprinderi industriale. Astfel fiind urmează a fi impus cu cota de industrie, iar la investiţiunile ce fac au dreptul la amortismente în limita cotelor prevăzute de art. 31, alin. 6 şi 7. C. A. Bucureşti, S. II, dec. fisc. No. 49 din 22 Martie 1933 . . . . . 1933, 219

Investiţiile destinate extinderii întreprinderilor, dau dreptul la scăderea unei cote proporţionale de amortisment, C. A. Bucureşti, S. IV, dec. No. 3 din 19 Ianuarie 1933, dosar No. 2009/31 . . . . 1933, 172

Suplimentare. Legea din 28 Martie 1926. Fondurile nefolosite pentru înlocuirea vechilor investiţiuni industriale sau facerea de noui investiţiuni până la 31 Decemvrie 1931, sau utilizate în alt scop, vor fi impuse. Legea publicată în Monitorul Oficial No. 47 din 26 Fevruarie 1931 1931, 86

Inventar agricol. Nu se admite amortizare, C. A. Cernăuți, S. I., dec. fisc. No. 16 din 21 Martie 1933 . . . . . 1933, 530

Sume investite de chiriaș ca instalații și renovări la închirierea unui hotel. Se admite scăderea lor, nu numai la exploatări cu caracter terminativ, cum ar fi exploatări de păduri sau mine, ci și la exploatări cu imobile care se consideră tot ca o concesiune de exploatare. C. A. București, S. III, dec. fisc. No. 165 din 8 Iulie 1931, R.A.F., No. 48 din 15 Octomvrie 1931, pag. 16 . . . . . 1932, 45

Se admit la scădere și la întreprinderile comerciale. C. A. București, S. II, dec. No. 125 . . . . . 1936, 42

APEL

contra impunerii este valabil dacă e adresat președintelui Comisiei de Apel, dec. No. 1790 din 17 Octomvrie 1924, C. A. Cluj, S. II, 1928, 308

APELUL FISCULUI.

Motivare. Comisiunea trebue să-și limiteze verificările numai la chestiunile prevăzute în motivele scrise. Dacă fiscul nu cere prin apel înlăturarea registrelor, comisiunea dă o decizie casabilă în cazul când le înlătură, indiferent de constatările ce le face. C. A. Constanța, dec. fisc. No. 12 din 1931 . . . . . 1932, 287

B

BENEFICIUL COMERCIAL.

Registre regulat ținute. Nu se poate adăoga sume neprevăzute în bilanț. Art. 39 LCD. C. A. București, S. III, dec. No. 154/1927, 1928, 411

BILANȚ.

Modificarea lui de adunarea generală. Amortismente cari nu figurează în bilanțul inițial, ci în cel modificat de adunarea generală. Art. 31, 39 și 90 LCD. Art. 157, 178, 180 c. com. Amortismentele cari nu figurează în bilanțul inițial al societății încheiat la 31 Decemvrie, nu pot fi ținute în seamă la impunere, indiferent de împrejurarea că adunarea generală ordinară a modificat bilanțul și a prevăzut aceste amortizări. Dec. fisc. No. 135 din 21 Martie 1929, C. A., S. IV . 1929, 495

C

CHELTUELI

privind un exercițiu anterior, dar plătite efectiv în anul impunerii. Scăderea lor din beneficiul impozabil. Cheltueli nefăcute efectiv, numai contabilizate. Conform art. 31 LCD condiția de scădere este ca plata să fie făcută efectiv în anul impunerii. Cele nefăcute în mod real, ci numai contabilizate nu se scad din venitul brut. Scăderea urmând să se facă numai atunci când sumele respective vor fi plătite efectiv. C. A. București, S. III, dec. fisc. No. 417 din 15 Decemvrie 1930 . . . 1931, 127

Cari nu pot fi dovedite cu acte justificative, deoarece nu pot exista asemenea acte, tocmai din cauza naturii lor, de exemplu cheltuelile de deplasare şi de transport, se admit la scădere dacă sunt utile întreprinderii şi se găsesc trecute în registre regulat ţinute. C.A. S. II, dec. fisc. No. 162 din 1931 . . . . . 1932, 88

CHELTUELI PERSONALE.

Netrecute prin contul de profit şi pierdere, dar neoperate prin contul capital. Adăogarea lor la beneficiul impozabil. C. A. Bucureşti, S. III, dec. No. 32 din 26 Ianuarie 1929 . . . . . 1930, 53

COMERCIANT.

Clasificare. Competenţa Comisiunii de Apel. Venit minimal. Nu se aplică impozitul complimentar. C. A. Cernăuţi, S. II, dec. No. 136 din 5 Mai 1934 . . . . . 1934, 668

COMERCIANŢI.

Amortizarea mobilierului 1935, 114

COMISIA DE APEL.

Hotărâri date înainte de a se constitui Comisia şi cu delegatul Camerii de Comerţ sunt nule în cazul când este vorba de impuneri comerciale sau industriale. C.A.S.I. Bucureşti, dec. fisc. No. 70 din 28 Martie 1930 . . . . . 1930, 246

Constituire. Complet în care figurează ca membru o persoană fără calitate. Violarea art. 78 LCD şi 212 litera C. instrucţiuni. Deciziile pronunţate sunt date cu abuz de putere. C. A. Bucureşti, S. III, dec. No. 94 din 26 Martie 1930 . . . . . 1930, 319

Compunere. Membru care a făcut parte din comisia specială de impunere. Judecător recuzabil. Deciziunea pronunţată de o comisiune de apel, alcătuită cu un membru care se pronunţase în aceeaşi afacere la prima instanţă şi este recuzabil, este dată cu violarea art. 276 § 7 proc. civ. şi 38 LCD, C. A. Bucureşti, S. III, dec. fisc. No. 69 din 1931, 1932, 88

COOPERATIVE.

Impozit complimentar. Se impune ca şi întreprinderile particulare. Art. 42 LCD, dec. fisc. No. 71 din 1933, C. A. Bucureşti, S. II, 1933, 413

CREANŢE DUBIOASE.

Amortismentul arătat în bilanţ şi prin contul de profit şi pierdere. Inadmisibilitatea recursului. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. No. 41 din 8 Mai 1928 . . . . . 1928, 369

Prin însuşi faptul declarării în stare de faliment a unui debitor, creanţa acestuia a devenit dubioasă şi urmează să fie scăzută din beneficiul impozabil, lichidarea ulterioară a falimentului arătând numai dacă ea va rămâne pierdută în total sau în parte. C. A. Bucureşti, S. III No. 276 din 15 Octomvrie 1930, R.A.F., No. 38 din 15 Dec. 1930, 1931, 29

D

DATORII IN VALUTĂ STRĂINĂ.

Se recalculează la cursul zilei, iar diferența în minus se trece la pagubă prin bilanțul anului respectiv, această pagubă reprezintă o pierdere efectivă în sensul LCD. Rezervele pentru diferențe de curs, prevăzute de art. 125 LCD se referă numai la pierderile viitoare de pe urma unei eventuale scăderi a leului sub cursul zilei din momentul încheerii bilanțului. Reevaluarea datoriilor în valută străină se impune în mod logic, ca o consecință a stabilizării leului, iar eventualele diferențe în minus sau în plus, reprezintă astăzi pierderi sau beneficii certe, cari trebue să figureze în bilanț. C. A. București, S. IV, dec. fisc. No. 239 din 18 Noemvrie 1930, R. A. F., No. 38 din 15 Decemvrie 1930, 1931, 29

DOBÂNDA PREZUMATĂ.

Adăogarea la beneficiul impozabil a dobânzii legale, calculată la soldurile creditoare din bilanț. Violarea art. 31, 39, 23, punct 4, litera a, 28 și 105 LCD., C. A. București, S. IV, dec. fisc. No. 18 din 10 Ianuarie 1930 . . . . . 1930, 496

DOBÂNZI.

Fără plata impozitului mobiliar. Conform art. 31, al. 2 nu se pretinde această dovadă. Scăderea admisă. C. A. Constanța, dec. No. 40 din 1928 . . . . . .1928, 409

Plătite. Scădere. Nu se cere justificarea plății impozitului mobiliar. C. A. Constanța, dec. fisc. No. 40 din 1929 . . . . . 1930, 166

La creanțe în suferință, trecute la un cont special de evidență. Dacă trebue adăogate la beneficiul impozabil. Dobânzile de realizat dela creanța în suferință, trecute deocamdată pentru memorie la un cont provizoriu de evidență, nu sunt impozabile. Dec. fisc. No. 30 din 29 Ianuarie 1930, C. A. București, S. IV 1930, 244

Cuvenite depunerilor. Impozitul mobiliar plătit de bănci nu se scade din venitul brut, fiind în sarcina creditorului, iar debitorului îi revine numai obligația de a reține și vărsa la Stat impozitul, băncile și-au creiat astfel cheltueli cari nu pot fi opozabile fiscului. Nu se admite chiar dacă acest impozit privit ca plus de venit pentru creditor s'ar plăti încă odată asupra lui impozit mobiliar. Dec. Com. Centr. Fisc. publ. în Mon. Of. No. 40 din 28 Fevruarie 1931 . . . . . 1931, 130

Cuvenite la depunerile funcționarilor și lucrătorilor unei societăți, chiar la societatea unde lucrează, se taxează cu cota de 15% plus adiționale, dec. Com. Centr. Fisc. publ. în Mon. Of. No. 40 din 18 Fevruarie 1931 . . . . . 1931, 130

Plătite la capitalurile depuse spre fructificare, la care nu se justifică plata impozitului mobiliar. Adăogarea lor la beneficiu. Nu se admite. Cel mult contravenție, dacă ar fi cazul. C. A. București, S. IV, dec. fisc. No. 110 din Martie 1931 . . . . . 1931, 276

Se scad din venitul global numai atunci când nu au fost scăzute la venitul elementar respectiv. Scăderea la elementar trebue să rezulte în mod indubitabil din acte, iar nu din simple afirmaţiuni. C. A. Cernăuţi, S. I, dec. No. 13 din 4 Fevruarie 1931, R. A. F. No. 42 din 15 Aprilie 1931 . . . . . 1931, 277

Plătite de un comerciant în străinătate la creditele acordate de un terţ în scopul procurării de mărfuri. Scutire de impozitul mobiliar. Recunoaşterea acestor dobânzi la alegerea venitului net impozabil la comercial 1932, 43

Plătite se scad din beneficiul net, chiar dacă nu se dovedeşte plata impozitului mobiliar, C. A. Bucureşti, S. II, dec. No. 17 din 1 Februarie 1933 . . . . . 1933, 175

Incasate la ipoteci. Intră în venitul impozabil. C. A. Craiova, S. II, dec. fisc. No. 47 din 27 Septemvrie 1933 . . . . . 1934, 212

EFECTE PUBLICE.

Venitul se scade din cel comercial. C. A. Craiova, S. II, dec. fisc. No. 47 din 27 Septemvrie 1933 . . . . . 1934, 212

E

EXPERTIZA CONTABILĂ.

Inlăturarea ei fără justificare. Admite recursul contribuabilului, C. A. Bucureşti, S. V, dec. fisc. No. 17 din 8 Martie 1927 . . . 1929, 239

Comisiunea care nu discută raportul de expertiză contabilă comite o omisiune esenţială. C. A. Bucureşti, S. III, dec. fisc. No. 26 din 18 Ianuarie 1929 . . . . . 1929, 497

Contra-expertiză cu concluzii contradictorii. Inlăturarea contra-expertizei ca neconcludentă fără a motiva. Inlăturarea registrelor comerciale pe baza constatărilor primei expertize. Determinarea venitului impozabil prin apreciere fără a face comparaţie. Stabilirea venitului net impozabil prin apreciere, făcut asupra venitului brut arătat de registre. Violarea art. 31 L. C. D. Odată ce se ia ca bază venitul brut arătat de registre nu se poate stabili venitul net impozabil, prin apreciere, făcut asupra acestui venit brut, ci numai prin deducerea cheltuelilor prevăzute de acel articol şi arătate în registre. R. A. F. No. 49 din 1931 . . . . . 1932, 39

Contra-expertiză. Prima conchide la înlăturarea registrelor. A doua la admiterea lor. Comisia de apel e suverană să adopte concluziile primului raport, dar e obligată să motiveze înlăturarea celui de al doilea raport de expertiză. C. A. Bucureşti, S. II, dec. fisc. No. 51 din 18 Fevruarie 1931, R. A. F. No. 49 . . . . . 1932, 46

Concluziile expertizei nu pot fi înlăturate decât pe bază de probe şi motivat. C. A. Bucureşti, dec. No. 16 din 21 Ianuarie 1933, Dos. 1793 din 1932 . . . . . 1933, 173

Instanţa de fond o înlătură atunci când constată că concluziunile nu corespund realităţii. C. A. Bucureşti, S. I, dec. No. 20 din 7 Fevruarie 1933 . . . . . 1933, 178

EXPERŢI.

Nu sunt supuşi riscurilor legii penale 1935, 708

F

FOND PENSIE.

Creat separat de alocaţia până la 10% nu se scade. Se va taxa şi la impozitul pe salarii. Dec. Com. Centr. Fisc. publ. în Mon. Of. No. 40 din 18 Fevruarie 1931, pag. 1494 . . . . . 1931, 130

I

IMOBILE.

Venituri din imobile ale societăţilor anonime. Scăderea lor din venitul impozabil la comercial. Venitul impozabil la complimentar. Nu se poate adăoga cele din imobile, ci numai din participaţiuni, dobânzi, redevenţe. Societăţile de asigurare având de scop specula asupra asigurărilor. Distincţiunea între imobilele afectate scopului întreprinderii şi cele destinate închirierii. Adaos § 79 Instrucţiuni, din 29 Fevruarie 1924. Art. 30, 31 pct. 1, 33 şi 42 L. C. D., R. A. F. No. 48 din 1931 . . 1931, 515

IMPUNERE.

In prima instanţă făcută de o instanţă incompetentă, nu poate fi anulată prin apel, ci numai reformată prin judecarea fondului. C. A. Bucureşti, S. III, dec. fisc. No. 195 din Octomvrie 1931 . . 1932, 90

IMPOZIT GLOBAL.

Dobânzi trecute în cont curent. Scăderea lor din venit 1928, 305

Sarcini ipotecare şi familiare. Scăderea lor. Nefacerea declaraţiunii anuale. Curtea A., Bucureşti, S. I, dec. fisc. No. 17 din 27 Fevruarie 1929 . . . . . 1930, 52

Venit încetat în anul precedent. Nu este impozabil. Art. 60 şi 94 L. C. D., C. A. Bucureşti, S. I, dec. fisc. No. 26 din 1 Fevr. 1933, 1934, 46

Nu se admite la scădere, fiind o remunerare cu caracter variabil, dacă e plătit de întreprindere. C. A. Cernăuţi, S. II, dec. fisc. No. 341 din 30 Noemvrie 1934 . . . . . 1935, 237

IMPOZITE.

Intreprinderi. Beneficiu brut. Scăderi. „Impozitul de faţă". Impozitul elementar nu se scade. Se scad însă adiţionalele. C. A. Bucureşti, S. II, 12 Iunie 1935 . . . . . 1936, 276

IMPOZIT COMERCIAL.

Cheltueli de constituire. Nu se scad din beneficiu. C. A., S. IV, Bucureşti, 31 Mai 1928 . . . . . 1928, 306

Credit în cont curent garantat cu ipotecă. Dobânzi. Scăderea lor din venitul brut. Dec. fisc. No. 62 din 1926, C. A. Constanţa . . 1928, 366

Nu se scade din venitul impozabil. C. A. S. IV, dec. No. 137 din 23 Mai 1931, R. A. F. No. 49 din 15 Noemvrie 1931, pag. 24 1932, 45

Cheltueli privind strict întreprinderea comercială sunt acelea, fără de cari întreprinderea nu poate funcţiona. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. No. 3 din 19 Ianuarie 1933, dos. 2009 din 1931 . . . . 1933, 172

Cheltueli de întreţinere şi reparaţii. Se scad osebit de dreptul de amortizare. C. A. Cernăuţi, S. I, dec. fisc. No. 16 din 21 Martie 1933 . . . . . 1933, 530

Cheltueli de voiaj. Justificare. Se scad în întregime. Cas. III, dec. No. 1115 din 1924 . . . . . 1933, 274

Cheltueli de voiaj şi reprezentare. Se scad în întregime. C. A. Bucureşti, S. II, dec. fisc. No. 14.91.1933 . . . . . 1934, 160

Impozit pe salariu. Nu priveşte întreprinderea. Cas. III, dec. No. 1115 din 1924, J. G. 1924, Sp. 1383 . . . . . 1933, 274

Cheltueli de voiaj se scad numai dacă sunt justificate, dec. fisc. No. 12 din 1928, C. A. Bucureşti 1928, 309

Cheltueli de voiaj justificate se scad. C. A. Bucureşti, S. I, dec. fisc. No. 231 din 5 Decemvrie 1933 . . . . . 1934, 354

Cheltueli contractate, dar neachitate efectiv. Se pot scădea din beneficiul brut, indiferent dacă au fost plătite sau nu. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. fisc .No. 170 din 28 Septemvrie 1934 . . . . 1935, 161

Cheltueli de voiaj. Condiţiuni de scădere din venitul comercial. Dacă sunt necesare şi folositoare trebue admise la scădere. Situaţia de fapt e lăsată la aprecierea comisiunilor de fond. C. A. Cernăuţi, S. II, dec. fisc. No. 341 din 30 Noemvrie 1934 . . . . . 1935, 237

Cifra de afaceri. In lipsă de registre impunerea trebue făcută prin apreciere directă. Art. 30 L. C. D. Dec. fisc. No. 38 din Fevruarie 1934 . . . . . 1935, 46

Cheltuelile efective ale întreprinderilor se scad . . . 1935, 706

Concordat. Comisiunea de apel e în drept să reducă venitul. Când un comerciant se găseşte în stare de concordat preventiv, comisiunea de apel poate pe această consideraţiune să reducă venitul fixat de comisiunea de impuneri, fără a mai examina şi alte elemente ; deciziunea astfel motivată constitue o chestiune de fapt nesusceptibilă de cenzura instanţei de casare. C. A. Bucureşti, S. II, dec. fisc. No. 201/932, 1933, 466

Dobânzile plătite se scad din beneficiul net, chiar dacă nu se dovedeşte plata impozitului mobiliar aferent. C. A. Bucureşti, S. II, dec. No. 17 din 1 Fevruarie 1933 . . . . . 1933, 175

Dobânzi încasate la ipoteci. Intră în venitul impozabil. C. A. Craiova, S. II, dec. fisc. No. 47 din 27 Septemvrie 1933 . . . . . 1934, 212

Fondul pentru îmbrăcarea copiilor lucrătorilor. Nu se admite. C. A. Cernăuţi, S. I, dec. fisc. No. 16 din 21 Martie 1933 . . . . 1933, 530

Instanţa de fond apreciază în mod suveran sumele cari urmează a fi scăzute cu titlul de cheltueli inerente afacerii. C. A. Bucureşti, S. I, dec. No. 18 din 21 Ianuarie 1933 . . . . . 1933, 177

Intreprinderea a încetat exploatarea. Existenţa ei juridică. Neimpunerea la minimal. Art. 39 LCD. Când o întreprindere comercială încetează exploatarea, urmează a fi scăzută dela impozitul comercial, chiar când firma n'ar fi radiată şi existenţa ei juridică ar continua. In asemenea cazuri nu se aplică nici impozitul minimal, care se aplică la exploatări în curs, care ar fi deficitare, iar nu la întreprinderi cari au încetat activitatea. R. A. F. No. 80 . . . . . 1934, 436

Impozitul global plătit pentru funcţionari nu are caracterul unui spor de salar, fiind o remunerare cu caracter variabil şi neperiodic. Nu se admite la scădere. C. A. Cernăuţi, S. II, dec. fisc. No. 341 din 30 Noemvrie 1934 . . . . . 1935, 237

Impozit pe salariu. Nu priveşte întreprinderea. Cas. III, dec. No. 1115 din 1924, J. G. 1924, Sp. 1383 . . . . . 1933, 274

Impozitul pe salar plătit pentru funcţionari, e un spor de salar şi trebue admis la scădere, chiar dacă nu s'ar fi achitat impozitul pe salar, C. A. Cernăuţi, S. II, dec. fisc. No. 341 din 30 Noemvrie 1934, 1935, 237

Inventar. Evaluarea mărfurilor. La ce preţ se face. Expertiza contribuabilului. Expertiza fiscului. Impunerea prin comparaţie. Motivare. Art. 39 L. C. D., C. A., S. V, Bucureşti, dec. fisc. No. 218 din 10 Octomvrie 1934 . . . . . 1935, 708

Inventar. Evaluarea acţiunilor. Preţul zilei. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. fisc. No. 73 din 5 Iunie 1935 . . . . . 1936, 38

Luarea avizului expertului contabil. Este necesar când comisiunea de apel înlătură registrele ; altfel, motiv de casare. C. A. Chişinău, S. I, dec. fisc. No. 198 din 11 Decemvrie 1935 . . . . . 1936, 278

Micii industriaşi. Legea din 1 Ianuarie 1932. Condiţiunile de clasificare. C. A. Craiova, S. II, dec. fisc. No. 17 din 27 Septemvrie 1933 . . . . . 1934, 212

Pagube de război. Nu pot fi scăzute din venitul impozabil 1928, 196

Pagubele trebuesc dovedite pentru a deveni neimpozabile. C. A. Bucureşti, S. I., dec. No. 18 din 21 Ianuarie 1933 . . . . . 1933, 177

Pierderi din afaceri distincte de obiectul comerţului. Nu se scad din venitul impozabil. C. A. Bucureşti, S. I., dec. No. 136 din 21 Noemvrie 1925 . . . . . 1928, 410

Pierderi definitive. Reduceri la creanţe la cari ar conveni creditorii, spre a înlesni asanarea debitorilor se consideră definitive, intrând în scăzămintele din beneficiu prevăzute de LCD. Lege pentru înfiinţarea

Băncii Agriculturii Românești, Mon. Of. No. 86 din 9 Aprilie 1931, pag. 3408 . . . . . 1932, 45

Pierderi la debitorii faliți. Nu pot fi scăzute decât prin rezerva de creanțe dubioase C. A. Craiova, dec. No. 59 . . . . . 1932, 280

Pierderi suferite prin infracțiunea unui funcționar. Se admite la scădere. Art. 31 L. C. D. și § 77 din Instrucțiuni. C A. Constanța, dec. No. 48 din 1931 . . . . . 1932, 284

Pierderi la debitori. Se scad dacă se face dovada că ele au intrat în suferință. C. A. Cernăuți, S. II, dec. fisc. No. 210 din 30 Iunie 1932 . . . . . 1933, 108

Pierderile rezultate din neîncasarea creanțelor datorite se scad din beneficiu, dacă nu depășesc împreună cu rezervele din art. 32 alin. b) 3% din plasamentul general, fără a se face dovada pierderii. C. A. București, S. II, dec. No. 17 din 1 Februarie 1933 . . . . 1933, 175

Pierderii la debitori. Se scad când sunt trecute prin contul Profit și Pierdere, C. A. București, S. II, dec. fisc. No. 14/91 din 1933 . 1934, 160

Pierderi la debitori. Obligațiunea dovedirii lor. Art. 31 L. C. D. și § 90 din Instrucțiuni. Dec. fiscală No. 94 din 1934, C. Apel București, S. I., ... 1934, 560

Pierderi debitori. Cât durează concordatul sau falimentul, creanțele pot fi privite ca irealizabile. Pe măsură ce începe încasarea cotelor, trecându-se la venituri, fiscul nu e frustat. C. A. Cernăuți, S. II, Dec. fisc. No. 341 din 30 Noemvrie 1934 . . . . . 1935, 237

Pierderi efective la debitori. Rezerva pentru creanțe dubioase. Deosebiri. Scăderea pierderilor efective direct din beneficiu. C. A. București, S. IV, dec. fisc. No. 73 din 5 Iunie 1935 . . . . 1936, 38

Pierderi efective la creanțe se scad direct din beneficiu. C. A. București, S. II, dec. No. 125 . . . . . 1936, 42

Reparații locative. Nu intră în venitul impozabil . . 1928, 196

Rezerve pentru creanțe dubioase. Depășesc cota legală de 3%. Se adaogă la beneficiul impozabil al întreprinderii comerciale. C. A. București, S. I., dec. No. 16 din 21 Ianuarie 1933, dos. 1793 din 1932 . . . . . 1933, 173

Rezervă pentru creanțe dubioase. Maximum 3% din plasament. dec. 1115 din 1924, Cas. S. III, J. G. 1924, Sp. 1383 . . . . . 1933, 274

Rezerva pentru creanțe dubioase. Condițiunea denumirii în bilanț. Pierderi efective. Creanțe pierdute. Deciziunile comisiunii centrale fiscale. Obligativitatea. Condițiuni. Art. 117, 119 c. com., art. 31, 32, L. C. D. § 90 Instrucțiuni, C. A. Brașov, dec. fisc. din 11 Decemvrie 1935. 1936, 104

Rezerva pentru creanțe dubioase. Nu poate trece de 3%. C. A. Craiova, S. II, dec. fisc. No. 17 din 27 Septemvrie 1933 . . 1934, 212

Rezerve statutare întrebuinţate la acoperirea pagubei. Scăderea. Soluţie afirmativă. C. A. S. II Bucureşti, dec. fisc. din 22 Ianuarie 1936 . . . . . 1936, 436

Rezervă pentru creanţe dubioase. Maximum de 3% din plasament. Restul se impune. Plasament: toate creanţele, fără distincţiune, fie că sunt pe baza de efecte, fie că provin din conturi curente, Cas. III, dec. No. 1115 din 1924, J. G. 1924, Sp. 1383 . . . . . 1933, 274

Salarii, la cari nu s'a reţinut şi vărsat la fisc impozitul de 4 şi 8%. Salariile efectiv plătite, în bani sau în natură, se recunosc ca o cheltuială şi se scad din beneficiul impozabil al patronului, chiar dacă nu s'a reţinut şi vărsat la fisc impozitul pe salarii. Neîndeplinirea obligaţiunii prevăzută de art. 47 L. C. D de a reţine şi vărsa impozitul pe salarii e sancţionată numai cu amenda arătată de art. 105 şi 106 L. C. D. Dec. fisc. No. 27 dn 22 Ianuarie 1930, C. A. Bucureşti, S. IV . 1930, 243

Salarii. Scăderea din beneficii. C. A. Bucureşti, S. III, dec. No. 18 din 16 Mai 1928 . . . . . 1928, 409

Salariile funcţionarilor făcând parte din consiliul de administraţie se admit la scădere conform art 31 C. A. Constanţa, dec. No. 112 din 15 Iunie 1932 . . . . . 1932, 336

Salarii. Impozitul pe salarii fiind în sarcina funcţionarului, el nu poate fi considerat ca o cheltuială privind strict întreprinderea. C. A. Bucureşti, S. I., dec. No 16 din 21 Ianuarie 1933, dosar No. 1793 din 1932 . . . . . 1933, 173

Salarii. Neplata impozitului la o sumă care este necontestat că a fost achitată, nu schimbă natura cheltuelii şi trebue scăzută conform art. 31 L. C. D., neplata atrăgând doar penalitatea prescrisă de lege, C. A. Bucureşti, S. I. dec. No. 3 din 10 Ianuarie 1933, dosar 2232 din 1932 . . . . . 1933, 174

Salariile se scad, chiar dacă nu s'a plătit impozitul pe salar, C. A. Bucureşti, S. II, dec. No. 125, ... 1936, 42

Salariu în natură. Lipsa dovezii plăţii impozitului pe salarii. Scădere. Art. 31, al. 3 şi al. 10 L. C. D., C. A. Bucureşti, S. V., dec. fisc. No. 147 din 12 Octombrie 1935 . . . . . 1936, 209

Salarii. Lipsa dovezii plăţii impozitului pe salarii nu împiedică scăderea salariilor în bani sau natură plătite, cel mult contravenţie. C. A. Bucureşti, S. V., dec. fisc. No. 147 din 12 Octomvrie 1935. . 1936, 209

Scăderi. Restaurant. Plante ornamentale. Admisibilitate. Costul unei plante ornamentale dintr'un restaurant este o cheltuială care priveşte strict întreprinderea astfel că trebue scăzută din beneficiul brut, iar nu amortizate. C. A. Bucureşti, S. V., dec. fisc. No. 147 din 12 Octomvrie 1935 . . . . . 1936, 209

Tantiema administratorului delegat nu se scade, dacă este în raport cu beneficiul şi nu fixă şi periodică, C. A. Cernăuţi, S. II, dec. fisc. No. 341 din 30 Noemvrie 1934 . . . . . 1935, 237

Taxa la Casa Cercuală se scade în întregime dacă nu trece de 10% din salarii. Art. 31 punctul 9 L. C. D., C. A. Timişoara, S. I., dec. fisc. No. 134 din 27 Aprilie 1933 . . . . . 1934, 86

Venitul efectelor publice. Se scade din venit, C. A. Craiova, S. II, dec. fisc. No. 17 din 27 Septemvrie 1933 . . . . . 1933, 212

Venit minimal la industriaşi. Cum se calculează. C. A. Bucureşti, S. II, dec. fisc. No. 63 din 26 Fevruarie 1934 . . . . . 1935, 601

IMPOZIT COMPLIMENTAR.

Beneficiu reportat. Se adaugă la capital la calculul rentabilităţii. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. fisc. No. 157 din 23 Mai 1931. 1932, 41

In cazul când capitalul societăţii este fixat dinainte de război, pentru calcularea rentabilităţii şi aplicarea impozitului complimentar, el trebue înmulţit cu 5, conform art. 42, 127 LCD şi art. 9 din legea din 28 Martie 1926, C. A. Bucureşti, S. II, dec. No. 63 din 22 Fevruarie 1930 . . . . . 1931, 29

Capitalul dinaintea anului 1916 se va socoti întreit, iar cel din 1916—1920, îndoit, la impunerea pe 1931. Legea publicată în Monitorul Oficial No. 47 din 1931 . . . . . 1931, 86

Fiind impozit independent de cel comercial şi nefiind exceptat dela scădere prin art. 31 punct 10, se consideră drept o cheltuială a întreprinderii. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. No. 137 din 23 Mai 1931, R. A. F. No. 49 din 15 Noemvri 1931, pag. 24. . . . . 1932, 45

Majorarea capitalului prin supraevaluare. Autoritate de lucru judecat. Deşi în principiu rentabilitatea pentru aplicarea impozitului complimentar se socoteşte la capitalul real vărsat, nu şi la acel rezultat prin supraevaluarea activului, totuşi soluţiunea contrarie trebue menţinută dacă într'un an anterior a fost stabilită prin comisiunea de apel şi a căpătat autoritatea lucrului judecat. C. A. Bucureşti, S. II, dec. fisc. No. 44 din 1934. . . . . 1935, 357

Caracterul lui de impozit distinct de impozitul comercial dela art. 30 L. C. D. Admiterea lui printre cheltuelile proprii ale întreprinderii. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. No. 137 . . . . . 1936, 605

IMPOZIT MOBILIAR.

Brevet de invenţie. Sume plătite în străinătate pentru concesiunea exploatării în ţară. Nu sunt supuse impozitului mobiliar. C. A. S. I. Cernăuţi, dec. fisc. No. 16 din 21 Martie 1933 . . . . 1933, 530

Imprumut fără dobândă. Când este exigibil. Art. 23 şi 25 L.C.D. Dacă împrumutul nu a ajuns la scadenţă, impozitul mobiliar nu e datorat. Contravenţia e fără obiect. Trib. Constanţa, S. II, dec. civ. No. 591 din 4 Iulie 1934 . . . . . 1935, 45

Comerciant creditor. Act de ipotecă. Creanţă din vânzarea mărfurilor. Scutite de impozit mobiliar. Art. 23 punct. 4 litera a, alin. II, L.C.D. şi adaos la § 51, punct. 4, litera a din Instrucţiuni. C. A. Timişoara, S. III, dec. fisc. No. III/771 din 6 Aprilie 1933 . . . . . 1933, 576

Se aplică cota în vigoare la data exigibilităţii venitului. Art. 22 şi 25 L.C.D.. C. A. Timişoara, S. II, dec. No. 3818 din 18 Oct. 1933. 1934, 356

IMPOZITE PE CLADIRI.

Inlăturarea contractelor de închiriere. Art. 91 L. C. D. C. A. Cernăuţi, S. II, dec. No. 175 din 27 Iunie 1934 . . . . . 1935, 296

IMPRUMUT

In cont curent, asigurat cu ipotecă. C. A., Bucureşti, S. IV, dec. fisc. No. 197 din 2 Mai 1929 . . . . . 1929, 291

INTREPRINDERILE

De transport cu funicularul. Investiţiuni. Amortismente. Intreprinderile de transport cu funicularul trebue considerate ca întreprinderi industriale. Astfel fiind, urmează a fi impuse cu cota de industrie, iar la investiţiunile ce fac, au dreptul la amortismente în limita cotelor prevăzute de art. 31, al. 6 şi 7. C. A. Bucureşti, S. II, dec. fisc. No. 49 din 22 Martie 1933 . . . . . 1933, 219

INVENTAR.

Când intervine o scădere în preţul de cost al unor mărfuri aflate în depozit şi inventariate cu acest preţ scăzut, nu poate fi vorba de o diminuare a inventarului. C. A. Bucureşti, S. III, dec. No. 48 din 16 Mai 1928 . . . . . 1928, 412

Mărfuri inventariate sub preţul de cost. Nu se poate înlătura bilanţul dacă inventarierea s'a făcut la preţul zilei. Art. 31 L. C. D. şi § 101 din Instrucţiuni. Dec. fisc. No. 120 din 14 Mai 1931, C. A. Buc., S. III, 1932, 185

Evaluare. Art. 199 c. com. ardelean şi § 113 (fost 101) din Instrucţiuni se face după valoarea din ultima zi a anului. C. A. Timşioara, S. I, dec. fisc. No. 134 din 27 Aprilie 1933 . . . . . 1934, 86

Evaluarea mărfurilor. La ce preţ se face. C. A. S. V, Bucureşti, dec. fisc. No. 218 din 10 Octomvrie 1934 . . . . . 1935, 708

Evaluarea acţiunilor. Preţul zilei. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. fisc. No. 73 din 5 Iunie 1935 . . . . . 1936, 38

P

PIERDERI.

Incercate prin falimente. Scăderea lor din beneficiul impozabil. Numai atunci când nu mai este activ de distribuit conform certificatului Grefei Sindicatului Falimentar. C. A. Bucureşti, S. I, dec. No. 157 din 16 Octomvrie 1928 . . . . . 1929, 372

PROBE.

Obligaţiunea instanţei de a se pronunţa asupra lor. Art. 80 (fost 91) L. C. D., C. A. Timişoara, S. I, dec. fisc. No. 134 din 27 Aprilie 1933 . . . . . 1934, 86

PLASAMENT.

Pentru rezervă creanţe dubioase : toate creanţele, fără distincţiune, fie că sunt pe bază de efecte, fie că provin din conturi curente. Cas. III, dec. No. 1115 din 1924, J. G. 1924, Sp. 1383 . . . . . 1933, 274

PROCEDURĂ.

Exces de putere. Cererea unei expertize tehnice. Neîncuviinţarea ei, C. A. S. IV, dec. fisc. No. 154 . . . . . 1936, 166

Cerere de expertiză contabilă şi de descindere. Nepronunţarea Comisiei de Apel asupra acestor probe. Comite un exces de putere şi dă o decizie nemotivată, comisia de apel care nu admite cererea contribuabilului de a i se face o expertiză contabilă şi o descindere şi nici nu se pronunţă asupra acestor cereri. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. fisc. No. 220 . . . . . 1936, 167

R

RECURS.

Curge dela comunicare. Art. 85 L. C. D. şi art. 33 din legea pentru organizarea Inaltei Curţi de Casaţie din Martie 1932. C. A. Cernăuţi, S. I, procesul-verbal No. 411 din 22 Fevruarie 1933 . . . 1933, 578

Fiscal. Motive. Se depun în ajunul termenului. Art. 48 L. C. D., C. A. Bucureşti, S. II, dec. fisc. No. 42 din 1934 . . . . . 1935, 162

REGISTRUL DE FABRICAŢIE.

Nu e obligator. Nu se pot respinge registrele pentru că lipseşte registrul de fabricaţie. C. A. Bucureşti, S. III, dec. fisc. No. 84 1936, 528

REGISTRUL JURNAL.

Inscrierea operaţiunilor odată pe lună. Nu poate fi înlăturat dacă înscrierile sunt sprijinite pe registre ajutătoare şi specificate pe zile. Cas. III, dec. No. 2265 din 1924. Jurispr. Rom. No. 5 din 1925, speţa 81 . . . . . 1932, 184

REGISTRE COMERCIALE.

Inlăturare. Motivare insuficientă. Curtea Fiscală Germană, dec. No. 82 din 7 Martie 1928, Senatul VI 1929, 39

Admise de comisia de impunere. Inlăturarea lor de comisia de apel fără să existe apel din partea fiscului. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. No. 192 din 2 Mai 1929. Când comisiunea de impunere a admis registrele, comisia de apel nu le mai poate înlătura, dacă nu s'a făcut apel şi de fisc 1929, 563

Admise de Comisia de impunere. Adăugarea la beneficiul impozabil ales după registre a unor sume ce nu figurează în bilanţ. Cele două metode de impunere prevăzute de L. C. D., art. 39. Cumularea lor. Din moment ce nu se înlătură registrele comerciale, nu se pot adăuga la

beneficiul impozabil ales după registre şi alte sume care nu figurează în bilanţ, căci cele două metode de impunere prevăzute de art. 39 nu se pot întrebuinţa cumulativ, C. A. Bucureşti, S. IV, dec. No. 128 din 7 Aprilie 1928 . . . . . 1930, 438

Trecere zi cu zi. Casează hotărârea comisiei de respingerea registrelor, pe motiv că operaţiunile comerciale n'au fost trecute zi cu zi. Dec. No. 2264 din 26 Noemvrie 1926, C. A. Craiova, S. I 1929, 291

Cheltueli trecute lunar, sunt contra dispoziţiunilor art. 25 din codul de comerţ, înlăturarea registrelor pentru acest motiv constitue o bună aplicare a legii. C. A. Bucureşti, S. I, dec. No. 63 din 13 Aprilie 1926 . . . . . 1929, 239

Conturi creditoare la bilanţ. Titulari membri ai familiei contribuabilului. Adăogarea la beneficiul din bilanţ pe motiv că nu ar fi justificat. Casare. Art. 39 L.C.D. 1928, 147

Caracter obligatoriu pentru fisc ca mijloc de probaţiune. Precădere acordată de legiuitorul fiscal metodei de impunere după registre. Inlăturarea registrelor pe consideraţiuni subiective şi împotriva avizului expertului contabil. Exces de putere. C. A. Chişinău, S. II, dec. fisc. No. 26 din 29 Ianuarie 1931 . . . . . 1931, 126

Inlăturare pe motiv că ar conţine cheltueli exagerate. Casare. C. A. Cluj, S. II 1928, 308

Impunere prin apreciere şi comparaţie. Inlăturarea registrelor fără să se fi făcut în prealabil o expertiză contabilă. Curtea de Apel comite un exces de putere şi violează dreptul de apărare. C .A. Bucureşti, S. III, dec. No. 283 din 5 Noemvrie 1929 . . . . . 1930, 317

Inlăturare pe motiv că ele conţin operaţiuni sumare şi la diverse date. Impunerea prin apreciere şi comparaţie, fără arătarea elementelor de comparaţie. Inlăturarea registrelor comerciale nu se poate face pe simplul motiv că ar conţine operaţiuni sumare şi la date diferite, ci numai atunci când se constată că s'ar fi făcut de contribuabil şi alte operaţiuni comerciale neînregistrate, în scopul fraudării fiscului. Când se înlătură registrele comerciale şi se procedează la impunere prin apreciere şi comparaţie, nu sunt deajuns aprecierile bazate pe cunoştinţe personale, ci e nevoie să se indice precis elementele de comparaţie, făcându-se o dublă comparaţie, aşa cum prevede § 102 punctul b) din instrucţiuni, C. A. Buc., S. IV, dec. No. 39 din 19 Martie 1930 1930, 439

Inlăturarea lor de instanţa de impunere. Menţinerea înlăturării registrelor, fără a se lua avizul expertului contabil. In conformitate cu art. 39 al. ultim L.C.D., modificată la 25 Decemvrie 1929, luarea avizului e obligator pentru comisie când înlătură, chiar atunci când registrele au fost înlăturate şi de prima instanţă, C. A. Cernăuţi . . . 1931, 225

Inlăturare fără avizul expertului contabil numit de minister. Inlăturarea trebue făcută cu avizul lui şi motivată. C. A. Bucureşti, S. V, dec. No. 21, Fevruarie 1932 . . . . . 1933, 111

Inregistrările tardive nu constituesc o neregularitate a registrelor. Cas. III, dec. No. 1762 din 1934 . . . . . 1935, 601

Jurnal neadunat. Inregistrări sumare. Motive de înlăturare. Dec. fisc. No. 85 din 27 Octomvrie 1925, C. A. Bucureşti, S. I . . . 1928, 305

Inlăturare. Obligativitatea motivării. Art. 39 L.C.D., Cas. III, dec. No. 50 din 13 Aprilie 1925 . . . . . 1929, 125

Motive de înlăturare. Cheltueli personale reduse . . 1929, 562

Mărfuri inventariate sub preţul de cost. Nu se poate înlătura bilanţul, dacă inventarierea s'a făcut la preţul zilei. Art. 31 L. C. D. şi § 101 din Instrucţiuni. Dec. fisc. No. 120 din 14 Mai 1931, C. A. Bucureşti, S. III 1932, 185

Neînregistrarea mărfurilor la data intrării lor, constitue o neregularitate de operaţiuni care ascunde beneficiile şi este un motiv de înlăturarea registrelor. Cheltuelile de constituire ale societăţilor nu se scad din beneficiu. Dec. fisc. No. 46, C. A., Bucureşti, S. IV din 31 Mai 1928 . . . . . 1928, 306

Neînregistrarea datei facturilor. Nesinceritate. Inlăturarea registrelor Inutilitatea expertizei. Comparaţie cu întreprinderi similare. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. fisc. No. 39 din 3 Mai 1928 . . . 1928, 367

Neregulat ţi nute. Nu sunt trecute zi cu zi ; majoritatea înregistrărilor operaţiunilor făcute în cursul anului, au fost înregistrate numai după 31 Decemvrie 1925, fie parţial, fie mai multe sume într'o singură cifră. Comisiunea a fost în dreptul ei să procedeze la impunerea recurentului pe baza art. 39 al. b şi c din L.C.D., C. A. Bucureşti, S. III, dec. fisc. No. 170 din 31 Octomvrie 1927 . . . . . 1929, 239

Nesincere ; netrecerea mărfurilor după facturi sau note de cumpărare. Trecerea unei sume derizorii, ca cheltueli personale. Cas. III, dec. No. 133 din Ianuarie 1923, dec. No. 51 din 23 Octomvrie 1925. 1929, 239

Nu se pot înlătura ca neregulat ţinute din cauza unui viţiu de formă datorit unei erori ; nejustificarea unei plăţi în sensul L.C.D., nu constitue motiv de nesinceritate a registrelor legale. C. A., Bucureşti, S. IV, dec. fisc. No. 173 din 1932 . . . . . 1933, 110

Neprezentare la impunere. Venit inferior celui impus prin apreciere. Nu există contravenţie. Art. 105 al. b. C. A. Cernăuţi, dec. No. 1 din 11 Ianuarie 1933 . . . . . 1934, 47

Nu pot fi înlăturate fără examinarea lor de către expertul ataşat comisiei, deşi la prima instanţă ele au fost înlăturate ca nesincere. C. A. Bucureşti, S. III, dec. fisc. No. 49 din 9 Fevruarie 1934 . . 1934, 437

Bilanţ. Obligaţiunea de a face impunerea după registre sau de a le înlătura motivat. Neregularitatea registrelor. Cum şi de cine se poate constata. Deciziunea neîntemeiată pe un raport de expertiză contabilă. C. A. Bucureşti, S. III, dec. fisc. No. 16 din 19 Ianuarie 1929. 1930, 52

Operaţiunile înscrise nu se pot disjunge. Rentabilitatea trebue stabilită examinând toate vânzările. C. A. Constanţa, dec. No. 117 din Iunie 1932 . . . . . 1932, 377

Proba rezultată din ele trebue completată cu acte justificative. Dec. fisc. No. 178 din 16 Iunie 1930, C. A. Bucureşti 1931, 131

Respingerea lor. Un servitor a declarat că are un salar lunar de 1.000 lei. în loc de 700, cu cât era trecut în registre ; C. A. Craiova, S. I, dec. No. 16 din 16 Fevruarie 1926 . . . . . 1929, 291

Regulat ţinute. Inlăturarea lor prin apreciere. Venit mic faţă de cifra afacerilor. Nu estse motiv de înlăturare. C. A. Tg. Mureş, dec. No. 841 din 1927 . . . . . 1930, 165

Viza anuală se poate face la orice dată, C. A. Bucureşti, dec. fisc. No. 100 din 1929 . . . . . 1932, 286

REZERVA STATUTARA.

Cota de 10% se aplică la beneficiul net din bilanţ sau la beneficiul net ales de comisiuni ? Societatea alocă aproape 20% din beneficiul net. Comisia de impunere majorează beneficiul impozabil, dar n'a scăzut 10% din beneficiul ales de ea, ci 10% din cifra bilanţului, deşi rezerva alocată de societate întrece cota de 10% din beenficiul net stabilit de comisiunea de impuneri. S'a cerut casarea pentrucă hotărârea violează art. 32. Numai în cazul când rezerva alocată de societatea anonimă ar fi fost mai mică decât beneficiul ales, nu s'ar fi putut cere majorarea. Se admite recursul. C. A. Bucureşti, S. I. 1931, 277

S

SOCIETATE DE CONSTRUCŢII.

Operaţiuni industriale, nu comerciale. Impunerea cu cota de 8% 1928, 197

SOCIETAŢI COOPERATIVE.

Constatarea veniturilor comerciale şi industriale ale societăţilor cooperative pe baza bilanţului vizat de organele de control ale cooperaţiei ; art. 101 alin. ultim din legea pentru organizarea cooperaţiei din 28 Martie 1929. C. A. Bucureşti, S. IV, No. 374 din 11 Decemvrie 1929 . 1930, 441

SOCIETAŢI IN NUME COLECTIV.

Asociat creditor. Dobânzi. Dacă se scad din beneficiul impozabil. Amortismentul capitalului în concesiune. Când se scade. Comerciant. Lipsa declaraţiei de impunere. Nu poate cere scăderea sub venitul anului precedent. C. A. Bucureşti, S. IV, dec. fisc. No. 2 din 1928. 1929, 123

SOCIETATE MINIERA.

Galerii de înaintare şi de deschidere. Caracterul acestor lucrări. Investiţii sau cheltueli propriu zise. Cerere de expertiză tehnică, supra-

expertiză contabilă. Amortizarea uzinelor. Dacă se acordă şi atunci când uzina n'a funcţionat. Cheltueli reale şi utile ale întreprinderii pentru care nu pot exista acte. Speze de deplasare şi transport, recunoaşterea lor. Pentru chestiunile de specialitate expertizele tehnice şi contabile, singurele mijloace de apărare ale părţii sunt probe legale şi admisibile. Omisiunea instanţei de fond de a se pronunţa asupra cererii de expertiză tehnică şi de contra-expertiză contabilă este esenţială şi constitue un exces de putere, răpind părţii un mijloc legal de apărare. C. A. S. II, dec. fisc. No. 162 din 1931 . . . . 1932, 88

SUCURSALA.

Operaţiuni contabilizate la sediul principal. Impunerile primului an de exerciţiu al filialei. Art. 41 L.C.D., C. A. Bucureşti, S. II, dec. No. 18 din Ianuarie 1929 . . . . . 1930, 53

ERATĂ:

Pag. 20 Greceanu C., rândul 15, se va citi 1929 în loc de 1928.
„ 28 Maggladrey, se va citi 1933 în loc de 1932.
„ 28 Manolescu Ilie, se va citi 1935 în loc de 1933.
„ 29 Şipoş M., se va citi 1936, 188, în loc de 1936, 183.
„ 59 Datoriile interaliate, se va citi 1922, în loc de 1929.
„ 63 Impozitele — Iulian Căpăţână, se va citi 1930, în loc de 1935.
„ 67 Moratorul — Al. Sorescu, se va citi 1926, 481, în loc de 1928, 481.
„ 68 Organizaţia, se va citi 1921, 39, în loc de 1921, 89.
„ 69 Participaţia, se va citi 1935, 152, în loc de 1935, 182.
„ 71 Registrele — Al. Tănăsescu, se va citi 1930, 29, în loc de 1930, 292.

TABLA DE MATERII

	Pag.
Cuvânt introductiv	3
Index alfabetic pe autori	5
Subiectele tratate în 1908—1936	45
Jurisprudenţe la diferite legi	76
Jurisprudenţe la legea contribuţiunilor directe . . .	78
Erată	95

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU